

الفی خیر امید بکشا

محمداکرام محمدی
منظوم
پنجابی

سستی کتابیں منگائے کا پتہ

ما غلام محمد انیسوار تاجران

بیتوی بارالہ

دہلی دارالعلوم
محمد رفیع صاحب

بیتوی بارالہ

وَلَا تَكُنْ لَكَ خُلُقٌ عَظِيمٌ

الحمد لله الذي جعل في كتابه من كل شيء

صلی اللہ علیہ وسلم

مکمل المکمل

یعنی سیرۃ المصطفیٰ

تفسیر و احادیث

تصنیف مقبولہ نگاہ سبب و بصیر حضرت مولانا مولوی محمد ولید صاحب بھیرمی

جسلی

ملک غلام محمد انیڈ سنز تاجران کتب بازار کشمیری لاہور

ملاچ پریس لاہور میں باہتمام ملک ولید محمد زبیر چھپوا کر شائع کیا

۸۸۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خمد باری تعالیٰ جلّ شانہ و عزّ اسبہ

اوحد مالک واحد مالک وچہ زمیاں آسماناں
 اوہ ہمیشہ اکو واحد ذات ربانی
 ماں پیو بھین بھرا اولادوں پاک ہمیشہ آیا
 اوہو اکو سبہ چیزاں لوں زندگی بخش والا
 اوہ محکوم نہ مول کسے داسبھ جگ اس واردا
 روشن وچہ آسمان زمیناں سداں کاری گریاں
 صورت رنگ آواز زبانوں سبھ جدا بنائے
 دکھو دکھو خورا کال چوگان ہریک کان پایاں
 جدا جدا کئی لاکھاں نعمت سرجمی وچہ جہانے
 لاکھاں نعمت کروا کھٹی مول نہ رلے کافی
 سبھ دی شکل علیحدہ ہوئے دکھو رنگ لیا نے
 سبھ رکھاں لوں شکل علیحدہ بخشی بخش والے
 دنیا دے وچہ پیدا کتے باہر حد شماراں
 لاکھاں رکھو اکتھے کرے رگ نہ رلے کوئی
 سبھنوں پتر دکھو دکھو رب عطا فرمائے

نہ کہ دی نیترو کھو دکھری رکھی خالق باری
 ہے سمجھ جاگ اکٹھا ہو کے ساری قوت لائے
 گسپا پوسے اک پتر جھوٹو حکمے نال رہا
 واہ سبحان! اندر رب خالق کیڈی قدرت والا
 کئی نہرا کر ڈراں لاکھاں نقش نگار اوپائے
 کئی نہراں بوڑیاں بچے باہجہ حساب شماروں
 جتنے رستم زمیں دکنہ تے رکھ درخت تمامی
 ہر سو وی لذت دکھری تے دکھری خوشبوئی
 بعضے رکھ ایسے سربے قدرت پاک خدائی
 پتراں وچہ خاصیت دکھری جوادہ ورتے جاون
 دکھو دکھو لطف دکھاؤں پچھے پکے میوے
 چلاں جڑاں اندیاں اندر غور غوریت ڈالی
 باغاں اندر طرح طرح دے گل پھل نظری آون
 اک دجے نہ نال نہ رہے نیترو مول کسے دی
 کیا خوش رنگ عجائب کلیاں استا کار پریاں
 دکھو ہر عجائب اسدی کسی قدرت ہوئی
 ہر گز وچہ خوشبو علیحدہ پاک مہر پامی ہا
 کون چہا صانع ایسی کار پری دکھاوے
 دیکھے نہ پیدا لیں پنی کس نطفے تھیں ہوئی
 گندے پانی تھیں رب انوں کیا بکیتی بانی
 دیکھے نہ پھر مہورت اپنی صنعت کاری گردنی
 کیونکر پیٹ مانی دے اندر بچہ ساز بناوے
 جہوں چاہے پھر ہرنچے دی صورت گل بناندا

سمجھ نول شکل علیحدہ بکیتی واہ واہ استا کار می
 پتر باک بنانہ سکے جیواں کر رب بنادے
 ساری دنیا لائے سکے پھراوہ اوس نکاسے
 انہاں گلاں نال بھاپے واحد پاک تعالیٰ
 سمجھ انقشہ دکھو دکھرا کون حساب لگائے
 ہر کنوں تاثیر علیحدہ بخش ہوئی سرکاروں
 میوے پھل علیحدہ سمجھوں بختے رب گرامی
 دکھو دکھو خاصیت سمجھوں بخش حضور اویں ہی
 دکھو دکھو تاثیر جہاندی سمجھ چیراں وچہ پانی
 پچھاں دی تاثیر علیحدہ ہو رہا کم آدن
 انیوں سکی سادی لکڑی کم علیحدہ دیوے
 اسدی حکمت قدرت کوہوں کوئی چیز نہ خالی
 سمجھ رنگ علیحدہ سن دکھری قطع تیاون
 سمجھ وچوں نظری آوے قدرت پاک ربی
 قدرت دے گلدستے اندر قابو توایاں ہو یاں
 لاکھاں قسماں بھل بنائے نارے خوشبوئی
 سمجھاں دے وچہ خوبی رکھی آپو اپنی جابی
 مشرک نول ہے مار خدا دی جنوں عقل آوے
 پھراوہ مشرکوں باز نہ آوے نہ جھڈے بد خوئی
 اکھیں کن زبان بنا کے سمجھ عطا فرمائی
 اے نہ منے وحدت ربی واہ اسدی مرزی
 کیونکر تیار کرے تے روح اسدی پو پھ پائے
 اے کوئی ہو را بہا صانع استا کار دلاندا

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ لَآ إِلَهَ

وہی تمہارا نقشہ بناتا ہے۔ مال کے پیٹ میں جس طرح چاہے۔ کسی کی بندگی نہ

الْاَلَهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۹۶-۹۷

اُس کے سوا بڑے زبردست سے حکمت والا

او پر ذات مبارک جبر اصفیت عجیب کھانے
 جدا وہ ایسی قدرت والا خالق مالک سائیں
 نہیں کوئی تو بجاوت اللق با جموں حق تعالیٰ
 کسی حکمت قدرت اس دی کسی استاکا کاتی
 جو انسان مانی دے بیٹوں جہم کے باہر آئے
 اول نہیں تا آخر تائیں جتنی خلقت ساری
 خَلَقَ کَدَّ اَطْوَادَ جَبُو کَرَب سَبَّ فَرَمَا
 ساری خلق کھڑی کر کے دیکھو کرو نظیراں
 شکل علیٰ عین علیہ کئے سر ملک تائیں
 جو جو شکل نے متقل کسینوں ہیں جتنی قافعی
 کہ جنہاں لوز کہ تہا سدان نے کھنکھان
 آلو اپنے حالاں آندر رتن سداستانے
 تھوڑی بہت کسے دی عورت جو کجرب بنائی
 کہ عفت بویا جس ویلے دنیا چھوڑ نہ نا
 کہن ملی اذخاوند تائیں جو سڑکی درداں ری
 دہاہ بجان اشکیا محنت غالب پاک ربیدی
 ایٹھی رب دی مستی اپڑ خاں موت اک بھارا
 رب دی طرفوں آپر سیدی بچہ دکھ سکھ آوے
 سر کوئی آکھے شامت عملاں سختی وار بونی
 آفٹے نہ ملے ٹکڑے منڈے لکھاں چھپانے
 جہانڈے فرزند پیالے بوندون فوت انائیں
 اپر خدا دے کدی کے لول نقدی نہ آیا
 بندہ جیکر بندے تائیں آدکھ ذرہ پہنچا وے

حالاں دھتسا ڈیال نکلاں آتے جوئی بنانے
 لالچ سے پھر لو جے بندہ ادے واحد سائیں
 بخوا وہ معبود ہمیشہ خالص حکمت والا
 کتیناں پر دیال اندر نیچے سائے خالق باری
 کامل قدرت اسدی باروں کھری شکل بیادے
 نال کسے دے کھد جیدی شکل نہ لاق باری
 دھیدیش انساناں لوزں طور و طور بنایا
 بیشک تو کن سر بند دیاں جدا خدا قصو نواں
 جدا خدا سب جہرے جہرے سر خالق سائیں
 آلو اپنی شکل شکل سے سر کوئی ہو گیا راضی
 ادہ بھی دھیت قبا لے اپنے سجدوں کستر جانن
 بھادیں تو دن کو کھکھے کھلے جھلے دلوانے
 اوستے و جہادہ راضی ہو گیا حکمت پاک خدائی
 جو سڑکی لوزں آدیا خاوند مر گیا اج فلا نا نا
 بال ہے بھانوں تر گئے اکیر کون دھاری
 محم اس دیو چہ حوت لیا دن نہیں مجال کسیدی
 غالب سر غالب تعلیم علی لب ادہ معبود ہمیں لا
 کیا مجال خدا نے کوئی کجھ الزام لگا وے
 نہیں تاپا پاک خدا نے سے سرگز دوس نہ کوئی
 کوئی نہیں کہ بنداناں لکھے کینا ظلم خدا نے
 او بھی صابر شاکر تو کے بہندے کن رضایی
 اسدے نال متقابل ہونا نہیں کے داپایا
 جتنک بدلہ لوے نہ سدا ممول آلام نہ آوے

مولا اپنی حکمت سیتی لکھاں پور نگہار سے
ایہو کامل صفت خداوی وحدت ثابت کردی
پاک خداوند پاک خداوند وحدت ثابت ہوئی
بڑا رحیم کریم الہی صاحب صفت کمالاں
حد کوئی سائل اسدے دیتے آن سوال الاسے
میں صرا سے بندے میرے رحمت غالب میری
بندہ آپ پھرے ہو گندہ اس شخص جان چراندا
جنوں خلقت جبرک مٹا دے سیوں دور کڈے
گر یہ زاری بہت پیاری خالق پاک بے لول
وچہ مقاصد یک عاجز دا ذکر مبارک آیا

کیا مجال کسے دی اگوں اک ذرہ دم مارے
بیشک واحد ذات مبارک غالب رب اکبر دی
اول آخراں دجہا دوجا ہو رہ کوئی ما
کرم کما سے تے گل لاوے ہر عاجز کنگالاں
بول لبیک کہے یا بعدی رحمت جھڑیاں لاسے
منگ سان تھیں دیواں تینوں جو کچھ حاجت تیری
جد اسدے ل جاوے کوئی اوہ نہیں دور سٹاندا
وچہ درگاہ منظوری پاوے جد اسد بول جاوے
خجبر اسدے باہجوں لائق نہیں کیسوں
عاجزیاں تے اریاں جیونکر اس داکم بنایا

ذکر غفاری و نشان ستاری پروردگار

وچہ زمانے پاک بنی سے سی اک بندہ کوئی
ہک دن یا معاذ بنی دا پاس بنی سے آیا
بجج سینہا سدا یا سنوں پاک رسول تعالیٰ
تا پھر اس زمانے عاجز رو کر عرض گزاری
میں ہاں بہت گناہی بھارا عیاں نال پرویا
رات دنے میں خوف الہوں زور داراں آئیں
ایہ گل سن کے اسدے کو لوں پچیا بنی پیارے
تا اس عاجز ادن اپنے سارے پھول سنائے
وتا حکم مدینے وچوں اسنوں کڈھیا جاوے
اوسے ویلے شہروں اسنوں لوکاں کڈھ چلا یا
وچہ جناب الہی جا کے لگا کرن دعائیں نہ
ملکیا شہر مدینے وچوں مینوں دیں نکالا نا
کوئی نہیں ایسا جسے اگے حال پکارنا وان

خوف الہوں رونڈیاں سنوں کتنی مدت ہوئی
اس عاجز سے رودن والا حال تمام سنایا
پچھیا اس عاجز سے کو لوں حال اردون والا
کیا میں حال سداواں اپنا یا محبوب غفاری
ایسے غم وچہ رونڈیاں مینوں کتنا عرصہ ہو یا
خبر نہیں اوہ ادن میرے رب کتنے پاتا ہیں
دس اسالوں کیا تہہ ایسے عیب کھائے بھارے
سن کے حضرت خوف الہوں لڑے اندر آئے
مت اس پاروں شہر تمامی تہر الہی پاوے
رونڈا تے کر لاند او تھوں جنگل طرف سدھایا
یارب تیرے نبی پیارے کڈھ دیا میں تائیں
دس من گت دل جاوے ربا و گنہار موکالا
جیکر کریں قبول توں بھی کس دروازے جاواں

ائمہ دین دھکیا ہو یا احسبہ اگے آرویا
 جیکر اوگن باران کارن بخشش تیری ہوئی
 بخش گناہ میرے یا مالک صدقہ نام غفاروں
 ایسا سخت ہے سے سوزوں و زنا وہ متنا
 کرن دعائیں مولا اگے ملکین آسمانوں
 اوسے ویلے وحی فرشتہ پاک جنابوں آیا
 کیتا حکم جناب الہی یا محبوب تعالیٰ
 اسان تسان نوں رحمت عالم دنیا وچہ بنایا
 لکھاں عیب کما کے کوئی جو سائے در آوے
 حد تسان اپنی رحمت کو لوں رکیتا اس تائیں
 کر لئی اسان قبول تمامی اس دی گریہ زاری
 مال محبت لکھیا اس دا وچہ مقبول الہی نالواں
 دیدہ واپسہ خوشخبری اسنوں پاک جناب کہوں
 ہو گئی تیریاں عرضاں الی وچہ درگاہ منظوری
 سن کر ایہ پیغام الہی سرور عالم سائیں
 بھی اصحاب رسول اللہ نے نال ہوئے ہمراہی
 کیا وین جو جگہ اندر پیش خداوند باری
 عاجز ہو کے کہندار بڑوں یارب خالق سائیں
 تا پھر جنگلی وحشیاں تائیں حکم نہایا جاوے
 اس تھیں دزدھن طاقت نائیں میر اندر سائیاں
 الہی خلقی میرے اوپر حضرت شاہ بیاندی
 کر توں رحم نمائے اتے یارب خالق سائیں
 ایہ عرضاں کردا ایسی عاجز حال نما
 خاک و خاک ہو یا منہ متھامٹی وچہ بے حال
 نیڑے ہو کے سرور عالم پاک سول حضوری

جتوں روک نہ توں کسے دی اتوں حاضر ہوا
 تا پھر میرے جہاں موکا لا جگ وچہ ہو نہ کوئی
 کر چا کر مکرے اتے شرم کریمی پاروں
 سن کے سب فرشتیاں تائیں درد دلانہ وچہ دھانا
 اپنے فضلوں اس عاجز تے رحم کریں جاناں
 بعد سلاموں پاک نبی لوں ایہ پیغام نہایا
 اوگن باران کارن ہر دم میں ہاں بخش والا
 پھر کہوں اپنی رحمت کو لوں استوں تسان مٹایا
 پھر بھی ساڈی رحمت کو لوں دور نہ کیتا جائے
 وچہ درگاہ اسادی کے کینیاں اس دعائیں
 دتے بخش گناہ سمجھ اس دے امر کیتا رب باری
 اچھا ساڈی رحمت اندر اسیں نہ دور ہٹاواں
 پاک کیتا رب دفتر تیرا ہر اک عیب گناہوں
 سنیاں رب فریادوں تیریاں ہوں خواہ ضروری
 جنگل طرف روانہ ہے ڈوبو نہ ہن اسدے تائیں
 آہنیجے اس قعدہ پر پاک رسول الہی
 متھار گز زمین سے اتے رو رو کر داذاری
 جیکر نا بخشوں لائق میرے عیب خطائیں
 لکھا جاوے اوہ لاش میرے توں من تداہیں سے
 کر دانا طاقت میںوں اپنیاں جو بریاں
 ایہ شرمندگی دنیا اندر مٹھوں ہی نہ جانندی
 نہیں تا کھاوے پھر میںوں جنگل دیاں بلائیں
 دہرتی تے سردھریا ہو یا رووے درد رنجانا
 تا پھر سرتے بولیا آ کے بدل رحمت والا
 رکھیا اس دے سرے اتے دست مبارک کر دی

ہمتہ مبارک حضرت دے تھیں شک سنا سنیں
ایک جان بھال کر کارن تیرے کر کے تھیاں
اے قابض ارواحاں تینوں ہوئے بدی بانی
جا کے خدمت اقدس اندر شرف زیارت یاواں
ایہ گل سن کے پاک نئی لوں ہم نہایت آیا
اٹھ اے مرد خدا دے تیتھے رحمت بدی ہوئی
ہاں میں نبی محمد مرسل بھیج بار و اسر یا
ٹھٹھا ناں تھیں دجہدم پاک حبیب حقانی
نال محبت سرور عالم گل دے نال لگا بیا
بول زبان مبارک وچوں کیا سرور عالی
جتنے عیب تمامی تیرے بخش دے رب سائیں
پاک گناہوں کر کے تینوں خاص الخاص بنایا
سن خوشخبری دوست رب اللہ لکھ شکر الادے
نال محبت آپ جہاں تے نظر کرم دی بھالے
بہت پیار نمایاں کارن کردا خالق باری
حد کوئی بندہ عاجز ہو کے بل ہتھ اٹھاندا

شاہد ملک موت فرشتہ بھیج دتا رب سائیں
تا پھر کر فریاد مانے عرضاں بول سنایاں
دے کچھ قبلت پاک نبی نوز کچھ لواں بکوری
مت خوشخبری بخشش الی دیوے نئی سچاواں
روپے حضرت سرور عالم تے اسنوں فرمایا
میں نہیں ملک موت فرشتہ فکر نہ کرتوں کوئی
تا پھر نال خوشی دے اس نے سجد بھیت چایا
لگ پی اس خدا دے فضلوں کردا حمد زبانی
دور ہوئے دکھ درد تمامی رحمت پھیرا پائیا
دیواں میں خوشخبری تینوں تیری بخشش والی
وچہ جناب قبولیاں اشد تیریاں گل دعائیں
دفتر وچہ مقبولاں والے نالواں درج کرایا
جنوں آپ نوازیں لڑے اسنوں کون مٹا دے
ہک پل اندر دھوئے جادون دفتر بدیاں دے لے
اس درگاہ وچہ سرگل نالوں عاجزی بہت تیری
کر کے شرم فرشتیاں تائیں پاک خدا فرماندا

اَتَنهَدُ وَاِيَا صَليْبِكُنِي لَقَدْ اسْتَخِيْتُ مِنْ عِبْدِي

اے میرے فرشتو گواہ رہو - کہ ضرور شرم کرتا ہوں میں اپنے بندے سے

وَلَكِنْ لَهُ غَيْرِي

کیونکہ میرے بغیر اس کا کوئی رب نہیں

آگئی اپنے بندے کو لوں شرم اسادیتا میں
کس تھیں طلب کرے وہ جا کے جو اس حاجت ہوئی
جیکر اس میں بخشاں اسنوں کس دروازے جاوے
رہنا تال گواہ اس گل دے آکے ذات گرامی
کبڈے رحم کماوے ساتھ کبڈیاں شرم نوالا

شاہد رہو فرشتو میرا امر کرے رب سائیں
کیوں جو باہجہ اسادے اسد اہورا کہ کوئی
مڑ مڑ عرض کرے اور ساتھ عیب گناہ بخٹا دے
پس بن بخش دے میں اس کے پچھلے عیب تمامی
واہ سبحان اللہ کیا رحم اکرم ذات تعالیٰ

ساری عمر کرے کوئی اسدی سچ جیے فرمائی
 سونا راض کرے کوئی اسنوں کر کر ظلم ادا میں
 لکھاں وار کرے کوئی توبہ لکھاں رتروڑے
 سو کوئی کافر مشرک ہووے بیفرمان موکا لا
 دن وماندی نعمت وافر تے انعام الے
 طرح دی موج اڈاؤن کافر وچہ جہانے
 سمجھن نہ احسان ابی کافر رب دے مائے
 دولت نعمت بخش ابی مہلت دتی جاوے
 آخر جد کوئی چارے بنے کجھ احسان نہ منے
 بہتی مدت توبہ کارن مہلت حاصل ہوئی
 رب حلیم نہ اپنے حملوں کردا دور کسے نوں۔
 حکم کرے اوہ مال اساڈے جے سودیر کیتوئی
 وچہ جیانی توبہ کر کے راضی کرے لے مینوں
 کرے توبہ کرے توبہ وچہ جناب ربانی
 واہ سبحان اللہ رب خالق کیتے رحم مکافے
 رکھ امید خدا ہے دردی جو کوئی آس لگاندا

آخر حیدوں معافی منگے رحم ہووے رحمانی
 جدوہ راضی کرنا چاہے دیر گھٹیندا نہ ناہیں
 پھر بھی جیکر تائب ہووے بے امید نہ موڑے
 بند نہ کرے برات کسے دی سوہنیاں لجاں لا
 اپنی رحمانیت پاروں دنیا اندر گھلے
 دشمن تے بھی بند نہ کردا اپنے عام خزانے
 جلدی کرے نہ پکون اندر اسدے ڈے سہارے
 مت احسان اساڈے تک کے توبہ دے دے
 پھر فرعون موکا لے انکون گردن اسدی بھنے
 سرکشاں داد و رخ باہوں مورعلاج نہ کوئی
 ایسر ایہ فرعونی چالا بھاڈے نہیں رہے نوں
 آجاہن بھی صلح کرن نوں اتول دیر نہ کوئی
 حد تک سانس بدن وچہ تیرے تہ تک مہلت مل
 پھیر اپیل نہ داہر ہو سی حد معیاد وہانی
 ہب نوں اپنی بخش والے رستے آپ دکھاوے
 پوریاں کرے امیدیں سمجھ جو اسدے دل جاندا

حکایت شخصہ از قوم بنی اسرائیل بر بندہ لوازی رب اکیلیل

اسرائیلیاں وچوں آہا مرد جوان اک کوئی
 آخر مرن لگا جس لیے کیتی اجل تیساری
 کہن لگی اسے میٹائینوں بہت پیا سمجھایا
 اکھر ہی میں سچ جا بچیا ڈر جا قہر۔ الہوں
 ایسر تہ نصیحت ہرگز ہک نہ معنی میسر ہی
 بول جوان اوہ آکھن لگا مال اپنی دے تائیں
 ایسر رب دی رحمت اوپر مینوں آس ود میری

بہتی عمر گناہاں اندر ضائع اسدی ہوئی
 دیکھ حوالہ رودن لگی اس دی ماں بیچاری
 پرتوں اپنے عیبال کولوں ہرگز باز نہ آیا
 ہے اوہ ڈاڈھا پکڑن والا ہر یک عیب گناہوں
 کیا کریں من اپر لبائے آپہوتی جند پتری
 بھاویں ددھ پیاراں لول میرے عیب خطائیں
 کج نہیں اس ی آگے بے فرمانی میری

جسے آسمان زمین تھیں ہر وہاں بھارتنا ہاں بھارت
 ہے امید ہے مالک میرا رحمت آپر آیا
 اہو اس دے دھرمیوں ہور نہ شیخی کافی
 دسی بخش جناب اپنی تھیں میرے کھوکھلے
 بیشک میریاں غیاں نالوں رحمت امدی ہی
 بعد وفات بزرگ کے نے ڈھلاندہ خواہاں
 پچھیا اس بزرگ اس تھیں اس امن بھائی
 کھن لگا اک اس منددی میرا کم بنایا
 رہی میں امید ہمیشہ اس دی رحمت والی
 دوسے اس منددی چھے مینوں بخش ہوئی
 آہو بھائی اس درد دی جو کوئی اس لگا دے
 جیو نہ بخشا اس عاجزوں اس منددی پاروں
 مینوں ہی امید ہمیشہ رحمت والے درد دی
 یا بھگنا ہوں میرے پلے پو بھجی ہور نہ کافی
 ہر کوئی تیرے فضل کرم دیاں کرد احمد تھایاں
 ہے توں بڑا کریم الہی اکبر ذات تعالیٰ
 سجدہ والی سجدہ وادارث سجدہ دامالک سامیں
 سجدہ واپیدا کرنے والا سجدہ واپالین - ہارا
 سجدہ توں زندہ رکھنے والا سجدہ توں مارن والا
 سجدہ دیاں عرضاں سننے والا عرضاں جان والا
 سجدہ دیاں حاجتاں یوں والا کم بناون والا
 سجدہ دیاں مشکاں کہوں والا پنچے اوکھی جانیں
 ایڈیاں خالی صفتاں سجدیاں بابر حد شماراں
 آیت نفاں کلام اللہ وہ حکم خدا فرما سے
 یا نبی اللہ کہو اہتا توں خبر سچی سرکاروں

پھو بھی غالب رحمت اس دی دور کر غم سارے
 کچھ نہیں بچھنا کے مسابھتیں کیا تدو عمل کمایا
 غالب رحمت رب پییدی میری اس ودائی
 دھوتے جاسن اس دھنناوں ذکر دیاں
 اتنی گل زبانوں کہہ کے دتی جان پیاری
 کرے پیاراں جنت اندر سوکھا با بھج حساباں
 کس نیکی دے بدے مینوں یہ نعمت متھ آئی
 نہیں تاں میں اس جنت لائق عمل نہ کچھ کمایا
 پہل وہ اپنے اس منداں نوں ہوں نہ کھنڈ خالی
 لگا پل میں میری نوں ہور نہ نیکی کوئی
 ایڈیاں ہیریاں والا ہو کے خالی کیوں والا دے
 ایسے طور پند کیونڈے نوں رحم کریں سرور
 کر کے فضل گناہاں اتے چیریں قلم ہستی
 تیری صفت کریمی والی میری اس ودائی
 کریں کریمی حال میرے تے کما نوالیاں سایاں
 سجدہ تھیں دڈا سجدہ تھیں آچا سجدہ وڈیاں والا
 سجدہ تھیں تے قبضہ تھیں دا اول آخر تھیں
 سجدہ دیکھ سجدہ دا آسرا سجدہ دا اک سہاوا
 سجدہ دیکھ تھیں درد غماندے پو بھج تمارن والا
 سجدہ دیاں عرضاں جان والا جان کچھان والا
 سجدہ دیکھ تھیں دلا عیب چھپا ون والا
 رحمت دیوے ذلت دیوے ہر شے دا اوہ مسائیں
 اوہ کیوں اپنی رحمت کوں دابھے اوکھن ہاراں
 جہناں اپیاں جاناں پر ظلم اسراف کما سے
 بے امید نہ ہو ویر رحمت رب دی پاروں

بیشک اللہ بخشن والا سمجھ گناہاں تائیں | ٹکڑے ہو و رحمت والی اس تروڑو ناپیں

قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ اسْرِفُوا عَلَىٰ انْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ

اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّكَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

رحمت سے بیشک اللہ بخشن دیتا ہے گناہ سب کے | تحقیق وہ بخشنے والا مہربان ہے (پ ۳۶)

رب فرمائے ہر تائب نون میں ہاں بخشتار
منگے آن معافی سائیں رحمت بخش پائے
لکھ پہاڑ گناہاں والے لکھ برابر ناپیں
کچھ پرواہ نہ سائے گھر و چہ جو نیکیں پاویں
پھر بھی اینویں ملاں مینوں جو نکر بار پائے
پھر بھی تیریاں عیساں آپر غالب رحمت مہری
مہر حالت و چہ رحمت مہری چاہیے ہر جا میں
روز حشر حد رحمت کھلے انت نہ پایا جاقے
اسیں کسے نون رحمت کو لون امید نہ کرے
مومن کافر خنکا منداجن تھیں کوئی نہ خالی
زنگ برنگی نعمت اس دی کھاے مخرج اداے
غیرت رب دی آکر اسدی دیوے بھن تہامی
آخر و چہ بھی نازل ہو کسخت عذاب تہاری
اتنی حرص زیادہ اسنوں دم دم اوکھا تھو کے
مہر دم ایسے فکر و حالے سکھ داسا نہ آوے
بڑا عذاب جہنم نالوں رب مول دکھا دے
رحمت بھی ہو رحمت ملے بے ایاکانی پاروں
دنیا آخر اندر اس تے برسن رحمت باراں
روز حشر بھی مل سی اسیں جنت عالی پایا
مومن تائیں مہیروں سکھوں جنت و میں جہانی

خبر حدیث مبارک اندر کہے رسول پیارا
جیکوئی نال گناہاں بھر کے چوداں طبق لیا و
بخشدیاں کچھ دیر نہ لگدی ہرگز ساڈی تپائیں
اے بندے جے طرف اسادی سدا ہوا ہو کر و
وڑے نال اسادے رہیوں ویر کماند اھیار
بھاویں و چہ گناہاں جو نکر ابتر حالت تیری
جنتیاں گل مرادوں سمجھے اول آخر تائیں
دنیا و چہ بھی رحمت ساڈی سمجھوں ج دکھا و
جذک کوئی نہ مشرک ہو کے آئے چہ قبرے
مخرج طرح تے رحمت رب دی لہراں ن الی
کافروں بھی رحمت رب دی دنیا عیش دکھاے
جاں پھر کھا کے نعمت اسدی کردا منجھامی
دنیا و چہ بھی قہر ابوں پاوے ذلت بھاری
جنتی دولت کافر تائیں دنیا اندر ڈھیوے
رات دنے ہک چنٹا اسدی اندر وڈھ وڈھ
جیکر چور لیجا دن دولت یا نقصان اٹھاے
دنیا و چہ سزا ایہ بھاری رب جبار تہاروں
مومن نون نت عیشاں خوشیاں دم دم مخرج بھاراں
دنیا و چہ بھی جنت ربدا مومن کارن آیا
کافر کارن ہر شے دوش کرے جو بے ایاکانی

رب اپنے دی حاضری کو لوں جو کوئی ہو وڈرا | دو جنت رب اسد تائیں بخش حضوروں کروا

وَلَيْسَ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتُ ۖ يَدْخُلُهَا مِنْ أَيْنَ يُشَاءُ ۚ

اور جو کوئی ڈرا کھڑے ہونے سے آگے رب اپنے کئے اس کے لئے دو جنت ہیں

دو جنت مرنوں تکھے بخش کرے رب سائیں
مہر دم حاضر مومن کارن رحمت والا سایا
جنت یحییٰ دھکتے حصے اسنوں موج دکھاوے
کچھ پرواہ نہ غیر کسے دی باہجوں حق تعالیٰ
مومن دی بھی حالت ایہو اندر عشق الہی
دنیا تے مافیہا والی پھر کوئی چیز نہ بھاوے
جدا یہ نعمت حاصل ہوئی ساری دولت پائی
دوہاں جہانناں دی اینعت حسنوں حاصل ہوئی
صابر شا کر ہو کر مومن رب واحد الاوے
رہدی طرفوں جو کچھ آئے ہو خوشحال نہاندا
اوسے لوں اوہ جنت یحییٰ جو دیو رب قاضی

ہک جنت رب دنیا اندر بخشے مومن تائیں
طرح طرح تے جنت رب دا دنیا اندر آیا
اول جو کچھ عشق الہوں مومن لذت پاوے
اوسے لذت مستی اندر رہے سدا متوالا
جنت وجہ بھی سب چیز اندی ہوئی پرواہی
جس گھر اندر عشق الہی آکر ڈیرا لاوے
بہر نعمت یحییٰ علی نعمت عشق پیار خدا می
اس یحییٰ دھکے دنیا اندر جنت ہو نہ کوئی
دو جہا عشق الہی اندر جو کچھ دکھ سکھ آوے
دکھاں لوں اوہ دکھ نہ سمجھے نہ کچھ برامندا
دوست رہدے دکھاں اندر رہن ہمیشہ راضی

حکایت عاشق ولی اللہ جلشانہ

یار بسائیں دست اپنا مینوں کوئی دکھائیں
اوتھے ہے اک دست سا ڈاویں کر لیں
نظر سیالک بندہ رہدا زخموں زخم تسمی
پیر زمانے چلن کو لوں ڈاڈے عاجز ہوئے
زخماں پاروں منہ اسدے تھیں گل تھکے کاشی
ایسر سمجھ نہ آئے دوروں کیا کچھ اوہ فرماون
شکر الہی شکر الہی دم دم نال الہی
دکھاں سولان زخماں تیرا ایستہ حال نانا
کردا ہیں تو کس نعمت دی دم دم شکر گذاری

حضرت موسیٰ عرضگذاری پیش خداوند سائیں
ہو یا حکم کلیم اللہ لوں جا کوہ طو پیار سے
پھر یا جا کوہ طور دوالے موسیٰ نبی گرامی
دو لوں ہتھ نہ کم کسے زخماں نال پڑے
تک نہ سکے اکھیں پچوں دور ہوئی بنیائی
ہولی ہولی ہو کھ مبارک بلدے نظری آون
نیرے ہو کے حضرت موسیٰ اپنے کن لگائے
ہو متحیت یحییٰ اس تھیں موسیٰ نبی ربانا
سر پیراں تک زخماں تیزی ملی دیہی ساری

ایہ گل سن کے بولیا گوں اوہ مقبول حقانی
 اول ایہ جو شکر کرن دی طاقت مینوں ہوئی
 دو جاہر دم دل میر لوں حاصل عشق سجاداں
 چھ لوں طاقت شکر کرن دی دلوں عشق اپنی
 تا پھر اس کھنچن پھنچن لگا موسیٰ نبی خدائی
 کہن لگا وہ سو برسوں میں ایہو حالت میری
 اتنے عرصے اندر مینوں طلب گزری کوئی
 یک زیارت موسیٰ دی لوں دل میرا سدا گزرا
 حضرت کہیا دونوں چیزاں حاصل مینوں
 دو جاہنڈے پانی کارن طلب مینوں ہوئی
 ایہ گل کر کے حضرت موسیٰ پانی طوط سدھایا
 فوت ہو یا اوہ دوست ربا اندر عشق ربانے
 جنگ دیال تائیں حکم خدا فرماے
 دٹھا جدوں کلیم اللہ نے پانی لے کر آیا
 پاک لایا بے پروا دادا وہ تیریاں کاراں
 ہو یا حکم جناب الالبول حضرت موسیٰ تائیں
 جو کوئی ساڈا عاشق ہو کے غیر محبت لاوے
 جس بندہ نوں لاساڈے خاص محبت ہوئی
 آہو بھائی اہلی سونا جسوں رب لبھاوے
 عشق حقیقی پارس گئی حسد مہتہ وچہ آئی
 مومن لوں لکھی آوے اندر عشق ربانے
 جیوں جیوں کھ مصیبت فاقے آکر گھیرا پون
 درد بلا میں عاشق تائیں جو رب طرفوں آوے
 مومن بندے دنیا والا دل تے فکر نہ آئیں
 آوے بھاویں جاوے دلت شادی غمی نہ کائی

کر داہاں میں دل چیزاں دادم شکر زبانی
 اس ی شکر گزاری یا پھوں وقت نہ گزری کوئی
 ایہ دوختاں میں جہاندا دم دم شکر کماواں
 ایہ دو چیزاں میان جس دم ہو گئی بے پرواہی
 کتنی مدت اس حالت دچہ مینوں آن دھائی
 حضرت پھیا اتنی مدت کیونکر گزری تیری
 کہن لگا وہ دو چیزاں ی خواہش مینوں ہوئی
 دو جاہیہ جو ٹھنڈا پانی مینوں کوئی پلاندا
 میں یں موسیٰ نبی خداداد ویکھ لیا تھ مینوں
 اوہ بھی آن پلاواں مینوں دیر نہ لاواں کوئی
 بچوں ملک الموت فتابی جان نکالیں آیا
 پیتار روح مبارک اس اوچہ بہشت ٹکانے
 کھا گئے اس ی مبارک پڈیاں چھوڑ سدھائے
 رو کر دچہ جناب اسی عرض سوال سنایا
 ایہو حال کر نیوے دوست نال پیاریاں راں
 عشق میر لوچہ غیر محبت میر گز جارتا میں
 غیرت ساڈی آہو تماشا ہتھال پر دکھائے
 دنیا دی پھر میر گز اسوں چیز نہ بھائے کوئی
 نقلی زبور کلٹی تائیں کیوں پسند لیاوے
 دنیا فانی دی پھر اسوں لوڑ نہ رہ گئی کائی
 لکھ کشائش سمجھے اسوں کچھ نہ واہ نہ جانے
 تیوں تیوں عاشق لذت پاروں مستی اندر آون
 او سے نوں اوہ محبت سمجھے خوشیاں نال بند آوے
 جس حالت دچہ کہے مولا اوہا غنیمت جانن
 ہر حالت دچہ کو جیہے نہ کرے دڈیاں

جیکر بہت کشائش ہو و خوشیوں میں نہ کرے
دنیا اندر دل دی گئی سخت عذاب دکھاوے
دی کشائش مومن کارن سمجھو نعمت عالی
جنت وچہ بھی جنتیانوں جنتا فکر نہ کوئی
نہ کوئی غم اندیشہ اوتھے نہ کوئی دکھ بیماری
مومن لوں بھی حب ربانی جنت مز چکھائے
نا کوئی فکر نہ جنتا ہرگز ہوئے مومن تائیں
سے تکلیف آون جاوون اسنوں فکر نہ ماسہ
نال رضا دے راضی رہنا لکھ آرام دکھا لے
تیجا بورہک جنت اللہ مومن لوں بخشندہ
حضرت یوسف خوف بے یقین بنیا آپ بچا یا
سارا ملک مصر دا گائے شاہ یوسف دیا دل رال
جس پلے پھر حضرت موسیٰ نبی مصر وچہ ہو یا
جتنے مال خزانے اسے سخت حکومت شاہی
جہناں غریباں اسرائیلیاں دکھ قہقہے جالے
بھ جاگیراں محل شہانے قہقہے اندر آئے

نگی وچہ کم ظرفاں داگوں کہا برکے نہیں مردے
تنگ لاں لوں کھاں وچہ بھی تھی دلوں نہ جاوے
دنیا وچہ دکھاوے ایہ بھی مومن بہشتان والی
ہر دم موت خوشی دامیلا راحت فرحت ہوئی
ہو جیہا آرام ہمیشہ دائم عیش بیماری
ہر دم عشق الہی اندر راحت فرحت پائے
ہر حالت وچہ ہو جیہا رہتا خوشی خوشائیں
بے فکری بے چنتی اندر دائم اس دادا سہ
اسد بے جیہا بہشت نہ کوئی دنیا حشر و چلے
دنیا اندر فضل کرم نہیں ملک حکومت دیندا
تخت مصر دا گائے کراسنوں رب کے شاہ بنایا
دنیا وچہ کھایاں رب جنت دیاں بیاراں
عرق کتیا فرعون خدانے سن لشکر ڈب ہو یا
موسیٰ نبی کلیم اللہ لوں بخشی پاک اٹھے
اوہا مومن کیسے رب نے ملک مکاناں دے
جیو کر وچہ کلام اللہ دے خبر خدا فرمائے

فَاخْرِجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّتِ وَعِیُّونَ ① وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِیْمٍ

پس نکال دیا ہم نے ان (کافروں) کو باغوں اور چشموں

اور خزانوں اور مقام عورت سے

كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا بَنِیْ اِسْرَآئِیْلَ ۝ پ ۱۹ ع ۸

اسی طرح اور وارث کر دیا ہم نے ان (سید) چیزوں کا بنی اسرائیل کو۔

چھوڑ گئے سید ٹھنڈے چٹے محل خزانیاں والے
کتیا اسرائیلیاں میں وارث اسان انہاں دا
جال رب پر ن اتے آیا سب ی بیخ اٹھائی
سب کچھ چھوڑ جہنم چھڑیا سنے امیر وزیراں
یاد نہ رہے خدای دعویٰ حیدل شکنہ چڑھیا

جیو کر باغان مصر دیاں بھیں کافر اسان نکالے
رنگیاں جاگیراں سٹھے کرے مان جہناں دا
کر کر ظلم جفا فرعونے حد نہ چھوڑی " کافی
تخت نہ رہیا بخت نہ رہیا نارمیاں جاگیراں
چھوٹھار ب سداون والا تہرا تہی پھڑیا

کہیں اندر سے برساندی ہوئی دور خدائی
 لے گیا نال جنم اپنے تا بعد ارمو کا نے
 سکی بنی کلیم اللہ دے ختنے مومن پیارے
 جس اہوں رب حضرت موسیٰ خیریں پارنگھایا
 اوہا نیل ندی جس چوں لنگھ گئے مومن عالی
 پارکھلو تے دھین مومن اہل کفر دے جالے
 خوشیاں نال پڑھن بھیراں بولن صمد گرامی
 اپرا جے یقین دے لول پوسے طور نہ آیا
 تا پھر رب جناب پنی تھیں حکم دتا دیریا لول
 تادریا تہامی لاشاں باہر کڈھ وگایاں
 جیڑی لاشاں تھل کے پانی باہر کڈھ وگافے
 تک تک اہل ایماناں تائیں خوب تسلی ہوئی
 ہو یا حکم جناب اہوں مومن نیکو کاراں
 جیو کر تہاں اساڈے خوفوں دین ایمان بچایا
 موج کروہن دشمن سائے نال خواری ہوئے
 کر لاوارث دنیا اتوں کیتا دفع اہناں لول
 باع بہاراں تے گلزاراں دولت مال خزانے
 ہو گئے قابض ملک مہرے مومن رب پیارے
 ہر تہاں دی نعمت دولت مہرے مہروروں پانی
 شکھ آرام آسائش حسنوں دنیا اندر دوسوے
 پہلا جنت دنیا اندر ایور رب بنایا
 سرور عالم لول رب سچا وعدہ رب فرماوے
 جیڑے مومن سلم تیری کرسن مدد یاری
 دنیا دچھ بھی عزت حرمت سکھ آرام دکھاواں
 بخشاں ملک حکومت شاہی شوکت شان بہاراں

جدد گاہوں دکھالیا ذرہ نہ لٹ اڑائی
 ہو گئے غرق تہامی لشکر لے ایماناں ولے
 رحمت نال بجائے بکے ہن سلامت سارے
 او سے راہ فرعون موکا لا قہروں مارڈو بایا
 کافراں لول نوری اڑھا کھانی دوزخ والی
 ایو آہے ساڈے آپر سلم کماون واسے
 شکر خدا دشمن ساڈے ہو گئے غرق تہامی
 شاید مت کوئی زندہ ہوئے کرنر وار خدا یا
 بے ایماناں دیسب مرد کڈھ دکھال اہناں لول
 خالق پاک تسلی کارن ہوناں لول دکھلایا
 پھرتے دگ چورہ ہوئے شکلاں رب پھٹا دے
 دفع ہوئے ہن دشمن ساڈے زندہ رہیا نہ کوئی
 جاو سوہن شہر مہر وچ مالوں عیش بہاراں
 اس دبدے لے ساں تسانوں مالک مہر بنایا
 ختنے محل مکان اہناں لے ملک تہاڈے ہوئے
 ہنڈے مہر و فوالے ختمے بجے اساں تسانوں
 کر لول اپنے قہضے اندر محل مکان شہانے
 سوہنے باغ عجائب ختمے بجے بخشناے
 دنیا دے وچہ جنت والی رب نے موج دکھائی
 گویا اس جگ فانی اتے جنت ایو گنیوے
 جے ایمان ہوئے تہا لیا ہور نہ جنت آیا
 جو کوئی تیری تابع ہووے دائم جنت پاوے
 دوہیں جہانیں سین ہناں لول عزت بخشا بھاری
 کراں نصیب قیامت وچہ بھی جنت لیاں چاں
 یادن ہاں جہانناں اندر جنت دیاں بہاراں

پورا کتنا وعدہ اپنا فضلوں حق تعالیٰ
 جو صاحب رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم جانوں کو پائے
 کر کر خیریت پاک نبی صلی اللہ علیہ وسلم چاہی
 جاناں لڑائی اللہ تعالیٰ جس جہاں تصدیق کیتے
 ادھے ویلے نال نبی صلی اللہ علیہ وسلم جہاں قیضے چلے
 وچہ غریبی مہر دل شکروں فاقے جہاں لنگھا
 عرب عجم تے روم شاماں قبضے اندر آیاں
 شاہ زمیں دی تاج ہو کے دیوں کرن سلا ماں
 جتنی دولت عرب عجم دی کر کے فتح سنبھالی
 جیہڑے ملک خدا دے فضلوں کر کے گئے چڑائی
 کل ملک چہ بختیار بے شکوت شان سوایا
 اس بھٹیں دھ کے دنیا اندر مورہشت نہ کوئی
 کر کر ویر عداوت جہاں دکھ ایذا پہنچائے
 سار منصب بخشے اللہ عزت و حرمت پاروں
 ایہ کچھ دے دنیا اندر پاؤں مردرباں لے
 اونے اجتہ دنیا اندر رب کریم دکھائے
 جو کوئی مومن پئے دل بھٹیں بے یاد کر نیدا
 طرح طرح دی عزت دولت بخشے وچہ لوکایاں
 تاہیں وچہ کلام اللہ دے حکم خدا فرماوے
 ہک جنت اس دنیا اندر بخشے عزت شاہی
 اس جنت دیاں مومناں کی صفت نہ کیتی جاوے
 جو جو چیزاں جنت وچہ رب تیار کرایاں
 کیا کہ جوڑ مثال انہا ندی اکھ سناوے کوئی
 جے ہک برتن غلٹی ایہی تھے نیچے خالق سائیں
 جے ہک چل بستی آوے دنیا اندر کوئی نا

جو اکھے سو کر دکھلاوے سچیاں وعدہ یا لوالا
 سمجھو ان نبی رحمت پاروں منصب بخشے بھائے
 فضل کرم تھیں بل نہا ندی ہر اک اس پوچائی
 ایسے جگ تے کوڑ دالے انہاں پیالے پیتے
 آخر تخت سنبھالے انہاں قیصر کسرے والے
 گن ملکاں دے مال خزانے تھہ انہاں دے آئے
 فضل کرم تھیں جنت دلیاں جہاں بکھایاں
 ملکی حاکم اردل اندر رہندے ویک غلاماں
 ہو گئے خادم پاک نبی صلی اللہ علیہ وسلم ملکاں دے والی
 ہر ہک پاسوں عزت بستی فتح مبارک پائی
 جیو کر ہک بہشت نمونہ دنیا وچہ دکھلایا
 جتوں جاؤں عزت پاؤں رحمت رب دی ہوئی
 انرا دباؤ شکر بے پیش غلام بنائے
 رضی اللہ تعالیٰ عنہم سند ملی سرکاروں
 روز قیامت اعلیٰ درجے پاں بہشت ٹکانے
 اعلیٰ جنت مل سیں ان حدود قیامت آوے
 دنیا وچہ بھی اللہ اسنوں خالی نہیں جوڑ نیدا
 دوہیں جہاں جنت پاؤں کیمتیاں جہاں بھایا
 جہنوں خوف رہا نا ہووے دو جنت ادہ پائے
 دو جہا جنت روز قیامت کرے نصیب آہی
 دنیا بھٹیاں دھ دھری نعمت رب عطا فرماوے
 ساڈیاں دھم خیالاں اندر ہرگز کدی آیاں
 دنیا اندر ایسی نعمت کوئی نہ پیدا ہوئی
 روشن کرے جہاں تمامی مشرق مغرب تائیں
 سارا جگ معطر ہووے نا جھلے خوش بوی

جے بک گہٹ شرب بہشتی دنیا وچہ کوئی پوسے
جے بک ادنیٰ حور بہشتی دنیا اندر آوسے
جے بک کپڑا جنت والا ویکیں یار سب جانا
موتی بک بہشتاں والا جیکرا یتھے آوسے
کیا کیا چیز بہشتاں والی کر تعریف سنائیں
میں قربان رسول اللہ تھیں وال لکھ لکھ وال
پاک حدیثوں سرور عالم خوش فرمان سنایا

پھیر پیاس لکے اُس لوں جنتی مدت جیوے
ساری خلقت اسدے تھکے لڑا لڑا کے مر جاوے
لکھاں سال ہنڈاوے کوئی ہووے نہیں پرانا
ساری خلقت وکے تا بھی قیمت کوئی نہ پامے
عقل نہ پہنچے فکر نہ پہنچے انہاں مکاناں تائیں
جس دی خاطر رب اودہ جنت بخشے تا بعد ازاں
کر الہام اسادے تائیں پاک خدا فرمایا

اَحَدٌ لِّلْعِبَادِ اِلٰهًا غَيْرُ الَّذِيْ لَا اَدْرٰى

تیار کی میں نے اپنے بندوں کے واسطے وہ نعمت کہ نہیں دیکھی کسی آنچھ نے اور نہ سنی کسی کان

لَسَمِعَتْ وَلَا خَطُوعًا عَلٰی بَالٍ لَّشَيْءٍ

نے اور نہ ہی وہم گزرا ہے بھی اس کا کسی آدمی کے دل پر

نیکاں بندیاں کارن ایسی نعمت اساں بنائی
ناپھر کے بشر دے دل تے گزریا وہم انہاں دا
ایساں چیزاں جنت اندر خالق پاک اوپایاں
ایہ سب اپنے بندیاں خاطر کیتی رب تیار ہی

جیہڑی کسے نہ کھیں ڈھٹی سننے وچہ نہ آئی
کدی کسے لوں چت نہ چیتے رب حب فرماں دا
دیکھن کہیا کدی کسے دویم خیال نہ آیاں
جہناں شرک گناہاں کو لوں بچکے عمر گذاری

انعامات الہی برائے آدم

سبھ خلقت تھیں بندے اپنے اسنوں بہت پیار
کس جییاں تھیں شرف فضل آدم زاد بنائے
سبھ دھوپ آدیاں لوں رب بختی سرداری
نوریاں تھیں بھی خاکی پتلا آپے منصب پائے
سبھ چیزاں تے سایہ اس داپا یا خالق سائیں
دیکے خلعت گرمنا دا سبھ تھیں شان و دھابا
لہو بھارا سبب متاعیں نا کوئی سیس لڑائے
ہر دم حاضر نوکری کارن ہووے حیوان ہزاراں

بڑا کریم کریم الہی کرم کماوے بھارے
کیا کیا رب انساناں آپر لطف احسان کماے
نوزی ناری ہووے ہوائی جو پیدائش ساری
بندہ جیکر بندہ ہووے صابح محل کماوے
کوئی چیز نہ تار ہووے اس تھیں پھیر کدائیں
سبھ کیمہ اس دی خاطر سبھ جو مخلوق او پایا
گھوڑے وٹھ سواری کارن پیش غلام بنائے
چکر کھوتے رہن کھوتے وائٹوں خد متکاراں

جہیں گاہیں بخشیاں اللہ نال محبت پالو
 خدا وہ فوت ہوون تاکھا ذکر کے ذبح انہاتوں
 نختے بیل بیایاں خاطر ل زبیں وچہ واہو
 کھاؤ بکرے چترے دے بنے گوشت عجیب کھواواں
 پشم انہاندی ورتن لائق ساز بناؤ لویاں
 چم انہاندے مشکاں موزے پوستیناں بنواؤ
 ہو رہزاراں جالوراں دے دریائیں صحرائیں
 کرو شکار انہاندے تائیں رب صاحب فرماد

چو پود و دھانہ اندے کہن گھی ۔ نکالو
 چم انہاں دے ورتن اندر آون کم تانتوں
 بچو کھیت اتے کھلواڑے گا ہو فصل اٹھا ہو۔
 دیون دودھ انہاندیاں لوال دوہرے کھاں
 کھل دھسے تے پشمینے کیڈیاں ہوجاں یاں
 ہر شے کم تسادے آوے جس در کاسے لاؤ
 ماس جہاندے کھاؤن لائق کیتے خالق سائیں
 کیتا اساں حلال تانتوں گوشت ماس انہاں

اَحْلَلْ لَكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ پ ۷ ع

حلال کیا گیا تھا اسے لئے شکار جنگلوں اور دریاؤں کا

وچہ دریاؤں طرح طرح دیاں چیلیاں مریاں
 جنگلاں اندر پھرن وغیرہ پھرن ہزاراں بھونکے
 کتے باز شکاراں اندر کم تسادے "آون
 کیتے اساں تسادے خاطر تترغ بیٹھے
 اندے مرغیاں کھاؤن لاؤن ہو رہزاراں کھا
 وچہ اجاڑاں شیر درند ہو رہزار " بلائیں
 جیکر رب نہ آدمیاں دایرب انہاں تے پاندا
 ایسا رعب انہاں تے پایا فضل ربانے
 لکھ مسافر دیاں راتیں جنگل پھرن چرینے
 حد تک ب دا امر کسے نوں آپ نہ پکڑ مرادے
 بیٹراں ل لسان دچار پھر پھرے وچہ پاؤن
 بانڈر بوز تے رچھہ وغیرہ آدم خور " بلائیں
 نک نکلاں گبت انہاتوں جرتے تاج کرادون
 کتنا قد ہاتھی داہو دوروں پیا د راوے
 گر جہاں کھا مردار زمین دی دور کرن بد بوئی

میل نکالو گوشت کھاؤ اساں حلال بنایاں
 گوشت کھاؤ چم ہنڈاؤ کم تسادے آونڈے
 راہی کرن تسادے نالے پچا شکار لیاؤن
 کرو کباب حلال تسانوں پچی گھنے گھنیرے
 کس نوں طاقت کن کن دے جو انعام ربانے
 ہر آفت تھیں رکھ بچا دے رب نساں تائیں
 اک اک شیر درند اٹھکے لکھاں رکھیاں دا
 جہوں کہن آدمیانوں جاؤن نس غانے
 لکھاں وحشی پھرن کسینوں کہ نہیں لکھیندے
 کیا مجال کسے نوں کوئی کچہ ایذا پہونچا دے
 جہڑی خدمت لین انہاں تھیں نا انکار لیاؤن
 کیا کیا کم سکھاؤن بندے پکڑ انہاندے تائیں
 پندے پھرن دچاسے بانڈر نہ کچہ عذر لیاؤن
 بے فضلوں کو بندہ استوں پکڑاؤا دے
 آدمیاں دی خدمت کارن ہر شے پیدا ہوئی

جو حشرات الارض تمامی سپاہیوں میں کھان
یا سچے شادوں زہری چیزاں زمین زمین دھالے
آدمیاں لوں نظر نہ آون تا وہ مارے جاوے
کیا کیا رب انساناں کے خدمت گزار بنائے
باغاں دے دے پھل پھل خوش آواز سنائے
چڑیاں بولن وقت صبح دے کردیاں خدائی
پال پالوں مور خوشی تھیں جیستی و چہ آون
تھیں سوہنی شکل نہاندی تھیں کھین خوش ہوں
چمکن کھینہ سنہری رنگے میں عجب متوالے
کیا انسان بچائے آپ فضل کیتا رب سائیں
وہ سورۃ البقرہ مبارک حکم خدا فرمایا

موزی چیزاں دیا ہوں تا کیلے پہنچا وں
پھر صفا کرکے انہاں دی غاریں کن دالے
سپ تھیں کیتے رب تھیں انہاں دھا چا وں
بندہ غافل ہے نہ سمجھے رب قادر نہ پائے
سن سن بندہ مارل ہوئے دلوں فرحت
لگا بائگاں دے تھکے تینوں جاگت آئی
ہو جاست خدا دے راہ وہ بندوں سمجھا وں
ادھی اپنے پیراں لوں بدوین تار و وں
ہائے ربا کیوں پیراں دے ہو گئے کو جھے کالے
سوہنی صورت بختی ساری سر تیراں تائیں
واڈی سوہنی نبتہ اندر بندہ اسات بنایا

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

البتہ تحقیق بنایا ہم نے آدمی کو

جتنے بچیاں ہوں خدا نے سر جے وہ جہانوں
جس بتر وہ آدمیاں دی صورت ب بنائی
سوہنی صورت سوہنا نقشہ سوہنا بت تمامی
سوہنا ساری خلقت نالوں سدا قد بنایا
جتنی مخلوقات خدا دی جلوہ پسند ہوئی
سوہنا رنگ تمام بدن و عجب صفائی والا
چہرہ از رنگ کسے لوں ملایا بکویہا
خدا موافق عفو تمامی سوہنے بختے سارے
سوہنا چہرہ کل خلقت تھیں سوہنی خوش پیشانی
سوہنے نقش عجایب سجد تھیں خالق پاک سنوار
چمکن کارن بختے اللہ میں عجب متوالے
جسکی مندی کو بھی سوہنی ہر اک چیز دکھا وں

بہتر اچھی بناوٹ میں و ت ع م

سمجھیں سوہنی شکل مبارک بختی رب انساناں
اں نبتہ وہ چہرہ پیدائش مول نہ سزجی کائی
سوہنا بدن ملائم جسمہ بختی رب کرامی
جیونکر باغ خلافت اندر سرو بنا کے لایا
ایسی سوہنی قامت والا ہو نہ ہو یا کوئی
سر پیراں تک اکو چہا بختی حق تعالیٰ
قدرت والی رنگن اندر دتا کوئی نہ رہا
نال اندازے قدرت سائے ماہولے نہ بھائے
سوہنیاں پلکان سوہنے ابرو سوہنے بین نورانی
سوہنے تیلے ہوٹھ پیارے سوہنے رخسارے
دیباں راتیں طرح طرح دی صمت کرنوالے
لٹے بٹے او جہر راہول کر ہشیار پچا وں

باہجہ زبانون دن ستمہ اوچیاں جھکیاں جانیں
 دوست سخن یار پیارے وکھ پھیاں دسیندے
 جیتھے کم نہیاں نہ دیوے پنہن پنہن پیارے
 انیوں بسجھ چیزاں تھیں سوہنا اچانک بنایا
 جیتھے کچھ خوشبوئی ہوئے یا ہوو بدبوئی
 ہر دم او سے خدمت اندر نوکری اپنی دیندا
 ایسے طور زبان خدا نے منہ دے وچہ بنائی
 کھوڑی بہتی اسدا او پر جو شے رکھی جاوے
 ہر دم تاجدار نمائی رہندی وانگ غلاماں
 چٹکی مندی اس دنگوں جیہڑی گل کراوے
 جی دنیاں اندر رے اس دی جگہ بنائی
 اتنے دین سر دے اتے پن وانگ کٹاراں
 فرمانداری دا ایہ شرہ بخشیا حق تعالیٰ
 جو کوئی اپنے مالک سدا حکم بجالیاوے
 دیکھو کتنے دیریاں اندر رب زبان بچاند ا
 باہجہ زبانون جو شے آوے دلیا کیتی جان
 کیسا عجیب نمونہ ظاہر خالق پاک وکھایا
 نصیحت اس داند رے کر سچھے کوئی
 کر و غطر زبان بندے لوں سمجھاوے
 کریں گزارہ میرے وانگوں ہو کے نرم منانا
 بھاویں لکھ کر وڑا ہناندی سخت طبیعت ہوئی
 او با دشمن ویری تیرے ہو جاسن رکھو اے
 ہو راشارہ دنداں اندر رکھیا خالق سامیں
 ہر دم او سے خدمت کارن من تیار وچاے
 جو کچھ حکم سناوے مالک جو کچھ کھانا لورے

کیوں سمجھا لہقون ملی سبھل پیر کماں
 حد کوئی آفت دشمن آوے خبر تھائی دیند
 رزاقاں کریدے باتاں جھن گل اشاے
 ایسا نک ہو رکسے نوں رب عطا فرمایا
 دنی خیر تمام اہناندی اس دے دے ہوئی
 جیہڑی چیز دواں تھیں جیسے ترث پوٹ کرید ا
 رکھی کھڑی چیز پھپھان اسد دے لائی
 ترث تباہے لذت اسدی ذرہ دیر نہ لائے
 جدول بولانی چلبے بندہ بولے کرے کلاماں
 او سے دیے بول سناوے نہ کجہ عذر لیاوے
 میں قربان خدا تھیں جس نے حکمت نال نکائی
 ذرہ دیکھ نہ دیوں انوں اہ قدرت یاں کماراں
 ایہو نتیجہ بر دنیا اندر فرماں راں والے
 لاکھاں دشمن سر تے ہوون سمجھ تھیں بکچا و
 مانک اجو حکم نہ موڑے کچھ تکلیف نہ پاندا
 کیا طاقت ہے امروں باہر اسد نیرے آون
 اپرا حق غافل تائیں اے نہ نظری آیا
 سخت دنداں وچہ جیہہ بنائی نرم ملائم ہوئی
 جیلر ڈاڈیاں لوکاں اندر جال پیری بنجائے
 رحمت نال بچاسی تینوں سمجھ تھیں قتل رہانا
 جے تزاں نرم ہو یوں تائیں نوں کھ نہ ویسی کوئی
 نرمی پاروں کرن حفاظت دیر کماون والے
 جس گل کارن پیدا کیا رب اہنا دے تائیں
 کسوں طاقت امروں باہر یک ذرہ دم مائے
 او ہو جیہہ کرنیدی حاضر کوئی امر نہ موڑے

ایہو کم سپرد انہاں دے کیتا خالق باری
ایسے طور زبانی کارن منع انہاں لوں ہوئی
جو کہ امر نہی فرمایا رب انہاں دے تائیں
توں بھی امر نہی داندہ اے غافل انساناں
کیا کیا نعمتاں پیدار کیتیاں خاطر تیری
کیا کیا عجب نمونے تینوں خالق پاک دکھاوے
کرکھاں نظر وجود اپنے دل کر کے غور چنگسرا
سر پیراں تک ہر شے تیری تابع اندر ہوئی
لکھ چیزاں اہل تیرے اگے تالبدار بنایاں
کیا کیا چیزاں تھیں اوہ مالک سچ حکم دے
ساری خلقت وچوں تیری سوہی شکل بنائی
دنی سمجھ خدا نے تینوں باہر حسد شماروں
مقل و تائب سوچو سمجھو گہاںے وادھے سارے
حاصل کرو نفع دیاں باتاں دولت کس کماؤ
کیا کیا تہنرتے کسب خدا نے دل تیر لہو پہ پے
طرح طرح دیاں علمی باتاں ل تیر لہو پیاں

کیا حیاں خدا دے حکموں ہون ذرہ انکاری
باجوں امر ساڈے اسنوں دکھ نہ دنیا کوئی
جذباتک قائم رہن ہوئیں چہ پول بھلاون تائیں
پھر کچھ سمجھ نہ آوے تینوں بے عقل ناداناں
واہ بے قدر اے نہ چھوڑیں شوخی اتے دیری
ہر اک چیز نصیحت کر دی تینوں سمجھ نہ آوے
کیہڑا عھنوا جیہا جیہڑا حکم نہ منے تیرا
واہ عقل تو رک اپنے دا حکم نہ منیں کوئی
تھقوں دن نکی دیاں باتاں من وچ نہ آیاں
تیرے کولوں اہل نکی دا حکم نہ میاں جاوے
سمجھ چیزاں عقلی علمی تینوں پوش عطا فرمائی
ایسی سمجھ نہ ہووے کسے لوں کس ہوئی سرکاروں
دن دنی دے ہر نقصاؤں بچکے رہو کناںے
علم عمل وچ کرو ترقی دووے منصب پاؤ
ہر مخلوقوں تیرے اوپر کیتے فتنل سوائے
جہاں گلاں دی خبر نہ تینوں ہ باتاں سکھلاں

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ : سورة العلق

سکھلائی آدمی کو وہ باتیں جن کی اسے خبر نہ تھی

دیکھے علم تہذیب تیرا سمجھ نہیں شان ودھایا
سننے کارن سن عجائب بختے رب گرامی
سنن قرآن مجید مبارک ہووے آواز مزاراں
سمجھ خلقت تھیں خوش آوازہ موسیٰ خوش کھانی
پک دووے لوں آپس اندر دووے حال جو اے
مسن جدول تہاڈے تائیں دست خویش پیار
کیا کیا حال نمائی آپر کرم کیتے رب عالی

کیدی عزت کیتی تیری تینوں شرم نہ آ گیا
چنگی مندی ہر آوازوں دیون خبرت سامی
جس حکم اپر لائے مولائیل پل رکھدی ساراں
دولو پڑھو قرآن کتاباں گلاں کرو زبانی
کہوں سناؤ قصے اپنے خوشیاں غمیاں اے
کرو کلاماں لہ نہایت بے بولونیک بولائے
سمجھ چیزاں عقلی علمی تینوں ہ باتاں سکھلاں

سوہنیاں لفال سر د او پر رستم ونگ بنایاں
 سوہنی داڑھی مڑاں کارن زینت عجب بنانی
 سوہنا صاف عجائب چہرہ زینت زیب زمانہ
 لکیناں ہو عجائب زینتیاں عورتاں اندر پایاں
 کیا کیا صفت احسان الہی گن گن سے کوئی
 مرداں کارن عورتاں مد زینت زیب بنایاں
 سوہنے ہتھ عجائب بازو سجے کھتے لائے
 بکو نقشہ کو بچھا بکو بن ستر آئی
 فرقہ فرقہ محم دوہاں لوں سوہنے خالق باری
 جو کم سجے لایق کیتا او سے نہیں ادھ بھٹوے
 جتنے اعلیٰ کم تسمی سجا ہتھ کر نیدا
 جو کوئی ادنیٰ خدمت ہو وکھتا ہتھ اٹھائے
 بعضیاں لوگاں در بایے کھتے ہتھ بنائے
 حضرت شاہ علی اسد اللہ غالب نیشہ گرامی
 اسدے دھبھی قدرت اپنی و رب سچاواں
 کیا کیا خوبی متھیاں اندر استا کارٹکانی
 سمجھ خلقت نہیں آدمیاں دسوہنے ہتھ پیائے
 جدا جدا انگشتاں سجے وکھو وکھ دسیوں
 یکساں اتفاق انہاں و آپس دھبہ بنا پایا
 وانگ پرال د بازو دونوں بندوں بے
 باقی جو کم لوے انہاں تھیں سمجھ بجا لیاون
 جو شے متھیں پکڑن کارن دلنوں خواہش ہوئی
 سوہنے پیر دے رب خالق خدمت سدا اٹھاون
 جیوں مالک دی مرضی ہو دی خوش ہو مرنا دے
 کرکھاں ذرہ گاہ انساناں دیکھ احسان خدائی

نرم دلاں لوں دنیا اندر جاو دیاون آیاں
 بچیا عجیب سنگار خدا نے چہرے دی زیبانی
 داڑھی مچھاں مرداں کارن ہتھ زینت مردانہ
 جہڑیاں مرداں دھبہ نہ آیاں جدا عطا فرمایاں
 کبیری نعت بند کارن جو نہیں پیدا ہوئی
 مردانہ اندی زینت کیتی جوڑیاں عجب رلایاں
 چونکر ہلکی سچے اندر دونوں بن کر آئے
 ایپر طاقت فرقہ فرقہ رب دوہاں دھبہ پائی
 کھتے او پر کشتی رب نے سجے لوں سرداری
 کھتے تھیں ادھ بھٹک ہووے سو تھوڑے بچوے
 کھتا اس دی اردل اندر مرد برابر دیندا
 سجے لوں ادھ ریشہ دیوے جکر کیتی جائے
 سجے وانگ کرن کم سارے جو کچھ کوئی کر لے
 دوہیں متھیں بوجھیا کر دے کم تسمی
 جو کم چاہاں بس دے کو لوں قادر ہیں کراواں
 کیا کیا خدمت لوے انہاں تھیں مخلوقات خدائی
 نازک نرم ملائم سمجھ نہیں استار کار سنوارے
 چیز کوئی جد پکڑن گن سمجھ اکھیاں بھٹیوں
 مومنوں لوں اتفاق نمونہ متھیاں پر دکھایا
 کسے پھرنے چلنے اندر مدد انہاندی پاسے
 طاقت موجب خدمت اندر ہرگز فرق نہ پاون
 جلدی پکڑ کر منیدے حاضر حکم نہ فیسرن کوئی
 جس طرفے کوئی جانا چاہے او سے طرف لیاون
 کبیری نہ آہن اتوں تینوں میں نہیں لیا دے
 کیا کیا چیز خدا نے تیری فرماں دار بنائی

اُس دس کہاں تندرست دیکھا کیا حکم منایا
پورے حق ربوبیت دے کیتے ذات خدا کی
کیا کج تیری پرورش خاطر اس سامان بنائے
پہن کارن بختے تینوں عجیب لباس نرالے
کھاؤن کارن ملے حضوروں عجیب عجیب کھانے
ہیون کارن ٹھنڈے پشمے شربت عالی
جہاں حیواناں دارب تینوں کھیوتے دودھ پلاندا
مہند دتے رب تیرے تائیں کھاؤن نال جہاندا
درتن کارن بختے تینوں برتن دن دنانے
دس کھان مورنام زمین وچہ مخلوق تمام
دس کارن بختے تینوں محل مکان چپائے
ہور ہزار سا بان خطائے تیری خاطر جوڑے
نعمت ربی ختم نہ ہووے باہجہ حساب شماروں

کیا کج فرمانداری کیتی کیا کج عمل کیا
دس بھلا تندرستی اسدی کیا کج حق ادا کی
کیتے اکن آسائیں تینوں رب عطا فرمائے
ننگے پیرن تمام جنادر تیری خدمت واسے
کرن گزارہ گہاہ بوٹاں تے کل حیوان نامے
بشیر دودھ نصیب تیر لچہ کیتے اللہ والی
پانی ہیون گندہ مندا ویکھ نصیب انہاں دا
دیکھاں ہور حیوان وچائے کیونکر اوکھا کھاند
کھاؤ ہودست دلیوے رکھو وچہ انہانے
تیرے دانک آسائیں کس لوں بختی رب گرمی
گرمی سردی لن باہر جو حیوان وچارے
جیکوی گنے قیامت تائیں پھر بھی ہون تھوڑے
کون گنے احسان الہی حکم ہو یا سرکاروں

وَلَا تَعْلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا ۚ ۱۴۶

اور اگر شمار کرو تم خدا کی نعمت کو تو نہ گن سکو گے اس کو
جیکو کہ خدا کی نعمت ہرگز نہ گن سکو
سیر دے اتر پھت موافق رب آسمان بنایا
کھماں ریاں لاواں باجول بیوں تان دکھایا
قدرت نال منقش کر کے نقش نگار سنوارے
آپو اپیاں وقتاں اوپر لوری شمع جگاڑے
فرش زمین واپانی اوتے قدرت نال چھاپا
نہراں پختے جاری کیتے بھی دریا چلائے
پھرن جہاز سمندراں اندر کشتیاں لومہ دریاواں
لکھ مناں دے بھارا نہالوچہ چاہڑ و مال پیارے
ریلاں عجیب ری کارن چیزاں ہور بنایاں

موجاں مارے رحمت ربی جنہاں سے دل تلو
ہر یک اوتے خطرے کولوں کر محفوظ بچایا
سے سقفا محفوظا جس لوں خدا فرمایا
روشن کیتے اس داندروں چن ستارے
راتین بیاں کل خلائی تیفیں جہاں تہیں دے
نا چھے نہ ہمہ دھیسوے سوہنا نرم بنایا
میوے پھل درخت عجائب بارخ بہار بنائے
قدرت اپنی نال چلائے خالق پاک سچاواں
فضلوں پار چڑھاؤن والا خیریں پار اتارے
کیا کیا رب انساناں تائیں بخشیاں نونچراں

بندے کارن ہر قسمائے رب سامان بنائے
 طرح طرح دی بخشش کر کے ب استوں سمجھاندا
 جیکر بندہ سوچے سمجھے کچھ انصاف کھاوے
 جتنا کل وجود بندے داسر پیراں تک سا را
 ہر یک عضو ہدایت کر کے رب داراہ دکھائے
 انھیں کن زبان وغیرہ جو اعضا متامی
 ہر یک عضو تیرا جیوں تیری کرد اتالیق داری
 جو جو خدمت ساڈی طوفوں میں دے دے ہوئی
 آپ اپنے کم وچہ ہر کوئی رہے سدا متوالا
 ہر نصیحت رکھی رہے دچہ متام اعضاواں
 جہر می طاقت عضو کئے چہ ب تبارک می
 جس گل کارن پیدا کیتا رب دے تائیں
 انھیں دایم دیکھن سخن خالق پاک بنایا
 کہیں دایم کن نہ دیوں نہ اوہ کم کناں دا
 جیکر میٹ رکھے کوئی اپنے سوئے میں بیگینے
 کناں وچہ کوئی انگلاں پاک کے تر تے تیندا
 سار بدن اے کوئی بھاویں کھ کھانے میوے
 اسے طور وجود نامی لکھہ بلاوے کوئی
 انیوں نہک باکے کوئی بے سوجھن کھاوے
 پیراں کم ہتھ نہ کردے پیر نہ کم ہتھان ا
 جو کچھ حکم خدا فرمایا جو کم ذمے لایا
 بندے نوں بھی بندگی کارن ہر جیا خالق باری

بندہ غافل اے نہ سمجھے قدر نہ اسدی پائے
 کئی نشان ہدایت کارن دم دم مال دکھاندا
 ہر قسمال دی مت نصیحت تن اپنے تھیں پائے
 کرے تمام نصیحت استوں وعظ سناوے بھارا
 فرماں داری رب سچیدی بندے نوں سکھلاوے
 سچہ دو چہ ہدایت ایہور کھی رب گرامی
 ایسے طور اسادی تینوں لایق فرماں داری
 کیا مجال جو اسدے اندر عذر لیاوے کوئی
 کوئی نہیں سناوے حکموں باہر نس کے وں الا
 عجب نظار قدرت الاتینوں کہوں سناواں
 دو چہ اوہ طاقت ناپیں حکمت عجب خدائی
 ہوا کم کرافے استھیں دو چہ ہو دے ناپیں
 کناں نوں رب سننے کارن بند مال لگایا
 انیوں ہور کسے تھیں دو چہ کم نہ کیتا جاندا
 کم اُتھاندا دیوں ناپیں سبھ سوراخ تا بیٹے
 دورا ہووے بدن تمامی ناپیں کچھ سنیدا
 جتک پر زبان نہ لائے لذت ذرہ نہ دیوے
 بابجہ زبا نوں گل کرن می کسوں طاقت ہوئی
 کہیں کن ہوئیں دراہوں کچھ خوشبو آوے
 ہر کوئی رب دے حکم مطابق اپنا کم نہہساندا
 اس کن دو چہ کم کے نوں کرناں روانہ آیا
 تا جو کرے محبت پاروں میری فرماں داری

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۚ

اور میں نے پیدا کیا جنے جن اور آدمیوں کو تاکہ میری عبادت کریں

مگر اس لئے کہ میری عبادت کریں

رب فرمایا اسال نہ سر جے آدم جن متامی

مگر اس اپنی بندگی کارن آھے ذات گرامی

کرن عبادت خالص ساڈی شکر احسان منادون
 جیکر ساڈی نعمت کہا کے کرن نمک حرامی
 دنیا اندر ایس جہانوں ہوجاں حسن کرداں
 بہتی مدت مہلت دیکے کیتے اسان سہارے
 کرے توبہ کرنے توبہ جے توبہ بن سرسین
 لاکھاں نعمت تیری خاطر جلوہ اسیاں اوپائی
 بخش فہنلت ہر ہک اوپر عزت دتی تینوں
 اسان ہزار ہزار طرح دے یتھے فضل تمامے
 دنیا فانی دیوچہ آکے رد ہوں کبر دلیری
 توں جاتا میں دنیا اندر جو کجہ پھراں کر نیدا
 عاجز ہٹھ مٹی ہو کے ایڈ عزور کس اوں
 جو کجہ بنیوں اسان بنایوں کیا طاقت ہم تینوں
 جیکر بے خزانیاں اندر ساتھیں کریں کنارہ
 جو عزت ذلت تیری ہتھ ساڈھے وجہ ہوئی
 کیسی نعمت بخشی تینوں اسان عجیب ندگانی
 موش کریں ایہ نعمت ایسی ہو رہے کوئی دندا
 ریڑ نہ جاتیں اس دنیا میں کر کریاں کاراں
 لکھ کر دٹاں پدماں نیلاں دولت کوئی لٹا دے
 جیکر یاد ساڈی اندر اک ساہ خرچے کوئی
 قیمت انہاں جواہراں ندی کیا معلوم تہاں
 جیڑے لوگ گناہاں اندر صنایع لعل گوداں
 ل اساوٹا مال اساوٹا سب کجہ ساڈھے کھر دا
 دولت رزق حیاتی صحت سمجھ کجہ اسیں لٹاواں
 ساری بخشش کھر ساڈھے می خرچ نہ کوئی تیرا
 جتنے ساہ حیاتی دالے صنایع پھرں گواندا

جو جو ساڈی نعمت کہاوں قدر اساوٹا پاؤں
 آخر ہک دن دوتھ اندر جاسن دھرے تمامی
 جے پھر طاعت کرن نہ ساڈی گزراں لال ڈاں
 پھر نہ مہلت دتی جاسی حد حرمیوں سرکارے
 پھر ایہ دیلا ہتھ نہ آسی جتنے ترے کر سیں
 ساری خلقت نالوں تیری سوہنی شکل بنائی
 واہ بقدر اتھ کدہاں یا دنہ کیتا مینوں
 تینوں ادہ احسان اساوٹے خواب خیال آئے
 کسے دھاڑے ایہودی لیری اکڑا ہنسی تیری
 کوئی نہیں سر تے نہیں دالانہ کوئی پر تندا
 توں کی مٹو خیاں کرنے جو گا کسوں شان پھراں
 سمجھ نہیں بہتر نظری آویں جیکر بھاویں مینوں
 سمجھ نہیں مندا جاہیل سالوں بہت ذلیل ہکارا
 بیشک فضل اساوٹے باہوں جانہ جھٹکے کوئی
 قیمت پاویں اس نعمت دی کریں نہ بغیر مافی
 مسئلے سمجھ خصمی دولت صنایع پھرں کر نیدا
 چٹا اک ک سانس تیریدی قیمت لکھ ہزاراں
 ساڈے باہوں کسوں طاقت جیکہ ہد ہاڑے
 غفلت دکھ سالوں اسدی قدر زیادہ ہوئی
 جس سمندر دا یہ موتی مسلم حال سالوں
 جیکر ل اسالوں دیوں کتنی قیمت پاؤں
 پھر کیوں عمق نال اساوٹے ایہ سودا نہیں کڑا
 پھر اس بدلے جنت دیوالا ابر عطا فرماواں
 مفتی درجے یواں پھر توں حکم نہ سنیں میرا
 جے ادہ ساڈے راہ وچہ خرچیں کھیں مزہ انہا ندا

نکتہ نوازی پروردگار

کرن روایت روز قیامت جدولت مقبوسے
 شخص کسے دے نکلن اس م نامے بد اعمالاں
 اک لک دفتر لیاں ہوئی مشرق مغرب تائیں
 مارے نظر انہاں سے اندر نیکی ہک نہ ہو سی ۔
 دیکھ گناہ بریا یاں دلوں خوف نہایت کھائے
 ایسے غم وچہ ہوئی عاجز روندائے بچتا ندا
 بے محفوظ ہک نیکی تیری یاد اسالوں آئی
 تا پھر ہک کاغذ دا پرچہ اسبنوں کرن حوالے
 دیکھ حیران ہو دے اوہ بندہ غم وچہ ڈبدا چائے
 ہو دے حکم جناب الہوں اس عاجز کے تائیں
 تختی تیری نیکی ہوئی اتنا اجر دلا لوال
 تا پھر اوہ کاغذ دا پرچہ وزن کرایہ جاوے
 ہک طرف اوہ کاغذ پرچہ ادبول ملک سکاون ۔
 مار موج خدا دی رحمت بھار فضل داپائے
 بخش دیوے ب عیب تمامی اسدی برکت پاروں
 نال یقین شہادت کلمہ ہجو وار الایہ
 ہجو ساہ خدا دے راہ وچہ کیتا خرچ دچارے
 واہ سبحان اسدراہ رب جو دم خرچیا جاوے
 رب فرمائے جو کوئی سادگی عزت جانن والا
 جو ہواری نال محبت کرے یاد اسالوں
 رحمت سادگی انت نہ کوئی کہے خداوند باری
 جیکرا اپنی خلقت اپرا پس نہ رحم کس لوال
 ایپر شرط جو زال اسائے شرک کوئی کھائے

آپ تر از دہر بند دی نیکی بدی تو لیوے
 کتنی وچہ تر لوں پوسے دے طول بلوال
 دانگ پیاراں ہون اکٹھے عیب گناہ خطائیں
 تا پھر اپنی بخشش کو لوں ہو مایوس کھلوسی
 کوئی نہیں صورت بچنے والی جال جہنم آئے
 تا جو کہن فرشتے آسنوں نا کر خوف انہا ندا
 جس دی برکت فضل کرم تھیں سی رب رہائی
 جس دے وچہ شہادت کلمہ لکھیا لکھن والے
 ایڈ پیاراں نال یہ پرچہ کدوں برابر آئے
 عادل ذات رحیم اسادی ظلم کھساوان ہیں ۔
 پوری کراں عدالت تیری اسین کچھ لہٹاواں
 نال پیاراں بدیاں الیاں خالق پاک تلوے
 دوجی طرف گناہاں والے دفتر رکھے جاون
 بریاں تھیں اس نیکی والا بھارا بھار ہو جائے
 کر دجو دخل جنت اندر حکم ہو دے سرکاروں
 بخشے گئے گناہ تمامی جنت ڈیرا لایا
 ہو گئے پاک تمام مردے گندے دفتر سارے
 کتنی عزت ہوئے اس دی کتنی حقیت پائے
 کون گھرانہ سادے انگوں قدر بچپانن والا
 طرح طرح میں فضل کرم تھیں کردا یاد انہا نوال
 رحمت پاروں خلقت اپنی سالوں بہت پیاری
 کون کرے پھر رحم انہا تے اس گلوں شرماواں
 سادے مہتوں پیدا ہو کے ہو رہ نہ رب بناوے

اسیں ہمیشہ ہر عاجز دی کر دے مدد یاری
جے کر بے فرمانی کر کے اکڑ پھیر دکھائے
رب سچے دی غیرت عفتوں پاؤں اوارہائی
کر اقرار گناہوں جو کوئی عجز نبی از کساندا
کرن روایت شاہ علی نقین وچ کتاب حوالے
حکم کرے رب ہوا نہاں لوں کیا کچھ تسال کھایا
اوگن ہار گناہیں حسن نظر انہاں وچ پاؤں
رب فرماوے کیوں نہیں پڑھکے وچہ ربار شائدے
کر سن عرض گناہیں عاجز پیش جناب الھی
جکر اپناں عملاں موجب ہے ارج بخشیا جانا
بھیجی ہو پھر ساڈے تائیں جتول گھلنا چاہو
تا پھر پاک جناب لہوں ہووے حکم ربانا
اپر تارے پڑھنے والا تائیں حکم سنایا
دیکھو اپناں عملاں لوں کیا کچھ اعلیٰ ساڈے
وچ عدالت عمل ساڈے ہے دوزخ والے
تو کھاں تیں دوزخ لائق ہو سارے یا ناہیں
بیشک اسیں عذاباں لائق یارب خالق سایاں
رو کر جدوں گناہیں عاجز سب ہو دن اقراری
نور پوشاں کاں اوسے ویلے حاضر ملک لیاؤں
دنیا وچ بھی ہو شرمندہ جو کوئی عاصی رود
رب فرماوے عفت بے تہیں حمت میری بھاری
لکھاں بھار گناہاں لیکر جو ساڈے ول آوے
دہوتے جادوں فضل میرے تیں قتر قہراں والے

پڑاں نہیں گناہوں جیڑ خود ہو دن اقراری
کوں گھرانہ جو پھر ساکھیں اکن سلامت جاوے
جیڑ اہل تھیں ڈرے ہمیشہ ناپکڑے اچھائی
ایتھے اوتھے دوہیں جہاں بہت خدائوں بھاندا
روز شہر حد سن سمجھوں دفتر عملاں والے
کل کھامی دا ایہ نقشہ پیش تسادے آویا
دیکھ گناہ شرمندے ہو دن گردن مٹھ جھکاؤں
کیوں نہیں انہاں وچ پاندے کس گلوں شرمندے
یارب تیری رحمت والی آس اسانوں آہی
تا پھر اگے تچھے ساڈا دوزخ وچ کاناں
پیش حضور پڑھاکے نامے نامہ شرمندہ پاہو
میں نہیں کہند امول تساتوں رخ اندر جانا
کر و خیال انہاں توں پڑھکے کیا کچھ اسان کھایا
تھر کر و پھر ساڈے ولوں کیا احسان اسادے
اسیں تساتوں فضل کرم تیں حمت کراں حوالے
تا پھر کراقرار گناہاں بولن سبہ گناہیں
اپر اپنے فضل کرم تیں بخش سبھ بریاں
رب فرماوے حمت جادو موج فضل بھاری
مال خوشی دے پاؤں مومن دور بہشتیں دن
اوسے دفتر اسدا پاک گناہوں ہو و
تے میری رحمت کوں عفت عذاب قہاری
جیوں نی دے پیوں جہیں اتوں ہو کر جاوے
ذرہ گل تیں بخش پاؤں لاکھاں چور موکالے

کل دنیا تھیں اسیں تساتوں کراں پیار سچا وال
جے سوچھڑ کاں دیواں تا بھی آخر رحم کماواں

حکایت شخصے تائب بنی اسرائیل

اسرائیلیاں دچوں آبا پور وڈا اک نامی
آخر رب ہدایت کیتی توبہ دے در آیا
سکی دے وچہ شغل ہو یا خوف الہول رود
ایسے طور عبادت اندر جاں کج روز دہائے
آکھ دیو اس بند تائیں جو ہے شہر فلا نے
سن کے حکم جناب الہول تڑت اومہوں وایا
سن فرمان وچار عاجز ہو گیا بہت غمانا
عاشق لوں معشوق پیارا جے کر چھڑک سناوے
ایویں اول نمائے اور ایہو حالت پیتی
کھیا ون بیون یاد نہ رہیا فکر اچھا دھسنا
باقی یاد الہی اندر دن تے رات گزارے
کھاوین نہیں قبولن لائق کوئی عبادت میری
آؤ گا دروازے تیرے عاجز حال نمائنا
ایویں کچہ ذناں دا عرصہ اسوں جدوں ہایا
جاد ہو خوشخبری اسوں حکم ذناب قاضی
پاک کیجئے سبہ فتر تیرے ہر یک عیب گناہوں
تا پھر بنی پائے اسوں کہی مبارکبادی
او گنہاراں تھیں رب تیرا نواں رستہ پایا
راضی ہو گیا تیرے آئے پاک خداوند عالی
بچھیا پھر اس بنی خدا دے کیا تھہر عمل کمایا
کہن لگا وہ عاجز ہو کے میرا عمل نہ کوئی
اک دن رو کر عرض گزاری وچہ جناب الہی
کافر ہک خدائی دھوئی مدت رہیا کر نندا
کتنی مدت دنیا اندر اس ایہ بات چسلائی

چوری پلشہ کرے ہمیشہ ایہو کار مدامی
چوری پلشہ چھوڑ تاملی رتا تے پھتسا یا
دیباں روزہ رکھے رائیں نفلال وچہ کھلوے
اس ویلے دے رسل حکم خدا فرمائے
نہیں منظور عبادت تیری وچہ دربار ربانے
جو کچہ حکم خدا فرمایا اسوں کہوں سنایا
اگے نالوں ہو روزیادہ اٹھیا شوق ریانہ
سحقوں دونی کرے محبت عشقوں بان زہ آوے
اگے نالوں ہو روزیادہ شروع عبادت کیتی
منہ پچوں تہوڑا بہتا کھا لیندا کچہ کھانا
کر کر گھر سناوے عرضاں خالق دی سرکارے
تا بھی میراں عیباں نالوں زائد بخش تیری
کھاوین توں منظور نہ رہیں ساں نہیں سرچا تا
پھر اس بنی پائے تائیں وھی خدا فرمایا
ہوئی قبول عبادت تیری اسیں تیرے راضی
رحمت دے دروازے کھلے فضل ہو کر درگاہوں
ہوئی من منظور تیری وچہ درگاہ خدادی
دفتر وچہ جیساں ولے نالواں درج کرایا
سن کے حمد کہے ادہ بندہ واہمہ فتاندا والی
جس دی برکت نال خدا ہیں ایہ درجہ ندھ پایا
شاہد جو نیاز میری تہیں رحمت بخش ہوئی
واہ واپس پائے پرواہا تیری بے پرواہی
انادیکہ الا علی اے کھے جھوٹی لاف مرندہ
اسوں سردا درد نہ ہو یا نا تکلیف پہنچا سائی

ہیں اک عاجز درنیرے تے دواں کرلا دواں
 ایہ عرض قبولی میری رب قبول ہارے
 ایہ گل سن کے نبی پیارے کہیا اسد تہا میں
 واہ سبحان اللہ رب خالق کیا احسان کھائے
 لکھاں نعمت دیے بخشے لکھاں پاپ سچیندا
 پاک لہی پاک لہی واہ وا اسدی شاہی
 غنیاں دے دروازے آتے جد کوئی عاجز جاو
 مولا دے دروازے آتے جد کوئی عاجز جاندا
 غنیاں دروازے آتوں اوہ کج نفس اٹھاو
 سے برساں داکا فردین رب لیں جھکاوے
 سار غنی رجاہ ننگن ہک فقیر سوالی
 غنیاں نہیں نہ پوری ہو حاجت اک کیدی
 جو کوئی منگے جو کچھ چاہے جو کچھ طلب کریندا
 رائیں منگے دیہاں منگے جس دے کوئی جاو
 ہر دم حاضر عاجزاں کارن اسدا فضل سوا یا
 بو ہمارن سائل کارن سن کے غنی آوازہ
 غنیان دے دروازے آتے جدوں سوالی جان
 رب کریم سوالیاں تائیں فضلوں آپ بولا ندا
 کیا ہک عجب حکایت مینوں نظر گنابوں آمی

کیا پرواہ ہے فضل تیرے بخشش پاؤں
 سے اوہ دویاں شکر لالا شرم سینوں سارے
 بیشک ب قبولیا تیرا عجز نیاز دعا میں
 جو کوئی اسد درتے جائے خیر کرم دیا دے
 عام خزانے آفراسدے جو منگے سودیندا
 جس دے ملک حکومت اندر دام لے پرواہی
 پیالو لائے ہارے پائے کوئی جواب آوے
 رب لبتیک کہے ہر داری جتنی وار بولا ندا
 چہرے دوست ہوں اہناکے یا تعریف نہادوں
 لکھاں دیر کھائے آوے دوزخ کیتا جاوے
 سارا عالم رب رجاہ کوئی نہ آدے خالی
 بسھے حاجتاں دیوں والی عالی ذات ربیدی
 سچ کچھ دیندا سچنوں دیندا خالی نہیں نیندا
 اس درباروں مول کسینوں کوئی جھڑک بٹا دے
 نہیں حاضر داس باروں کدی آواز نہ آیا
 رائیں یہاں بندہ ہو مولا دار دروازہ
 بھادیں بیٹھے کھائے ہووے کڈل جان جان
 سدا تیار عثایت زپرنا سوندا انہیں لانا
 کیسی ہوئی گل اک لڑکے بایل نوں فرمای

حکایت پسر خلیفہ ہارون رشید

ہک دن گیا شکار کرن لوں اپنے چہرے مانے
 بھی اک چھوٹا لڑکا اس داناں ہو یا بھرا ہی
 اوہ لڑکا دیکھ شکاری گھرے داگ اٹھاندا
 دکھرا ہو گیا شکر نالوں ہرن نہ قابو آیا

جد ہارون رشید خلیفہ ہو یا وچہ جہا نے
 مال لیا اس لشکر اپنا فوجاں کنگ سپاہی
 چاہو تے جد جنگل اندر ہرن ڈکھا ہک جاندا
 کتنے کوہاں ہمت کر کے گھوڑا اوں بھجایا

ہو حیران پھرے وچہ بل راہ نہ لیٹھے کوئی
 آخر تک عبادت خانہ اس نول رب دکھایا
 پچپیارا اس زاہد کولوں لڑکے خوشی خوشائیں
 زاہد کہندا کیہڑا رستہ مینوں ایسوں کھاوے
 دوہاں جہانناں وچوں کیہڑا راہ چھپنوں نہی
 لکڑی اڑدے دے اندراوہ کل زاہد واپس
 کہن لگا ایہ فانی رستہ مشکل مول نہ کوئی
 زاہد کہندا ایہ سواری ایہ لباس شہاں لے
 جڈ تک دور نہ کرے انہایتوں چھوڑ تیکر ولدا
 ایہ کل سن کے گھوڑے نول اتر کھلا شہزادہ
 کہن لگا کہن کپڑے اپنے جیکر سب اقراراں
 تاہر زاہد اسے کارن گودڑی کڈھ لیا یا
 زاہد پکڑ لباس وغیرہ گھوڑے اوپر دھریا
 گودڑی بہن فقیراں الی بیٹھ رہیا شاہزادہ
 گروں باب خلیفہ اس دا آگیا رت ڈھونڈندا
 آڈٹھا فرزند پیارا بیٹھا حال فقیراں
 ویکھ حیران حجب ہو یا بیٹے نول فرمایا
 کیا تقصیر اسادے کولوں حق تیر یوچہ ہوئی
 بول جواب دتا اس لڑکے نال پے دی یاری
 لے بال میں ہن تک تیری خدمت نہل اٹھائی
 دو جا ایہ جو ملک حکومت حال ج کل تنوں
 ہن میں ایسے شاہنشاہ می کڑی آن غلامی
 راج ہمیشہ حکم ہمیشہ جگ سائے دا والی
 پاس تسانے جتنا عرصہ قسمت نال لنگھایا
 ہن میں ایسا ڈھونڈیا اپنا پالن والا سائیں

کچھ رہ گیا لشکر سارا بڑی مصیبت ہوئی
 اس کے وچہ یک زاہد بیٹھا نظر اچانک آیا
 لے زاہد اٹھ نام خدا دے مینوں راہ دکھائیں
 یک جہاں ایہ فانی رستہ دو چارہ سچا واپس
 ایہ کل سن شہزادے تائیں عقل نکالنے آئی
 ہو ویناں کلام عارف دی اثر توحید خالی
 اگلارہ دکھاؤ مینوں شوق دے وچہ ہوئی
 محم نہ آون نال نہ جاون ہرگز اس جہانے
 نہ تک نہاں لباساں اندراوہ رستہ نہیں ملدا
 چھوڑی واک ہتھال نہیں سدی ہو گیا پیر پاد
 ننگاں ہوئی بدن تہائی کیونکر وقت گذاراں
 کل لباس اتار شہزادے زاہد نول پکڑایا
 قابو کر کے گھوڑے تائیں پچھا ہاں واپس کھریا
 زاہد آ سکھلاون لگا اس نول راہ خدا دا
 بیوتا وچہ عبادت خانے پت تلاش کرنیدا
 بدن والے کیتیاں ہو یاں گودڑیاں تے لیراں
 بیٹا چھوڑا ساڈے تائیں کیوں ایہ حال بنایا
 کیا کجہ ساڈی خدمت اندر عیب تصور ڈھوئی
 کیا اس ویلے سوہنے منہ نہیں نکلی بات پیاری
 پر ایہ لذت گودڑی والی تیرے کول نہ پائی
 کجہ دن تے مہمان مسافر نظری آئے مینوں
 کدی زوال نہ آئے حسنوں شاہنشاہ مدامی
 دوہاں جہانناں اندر جبدی سدا حکومت عالی
 جڈ تک تئیں کھانے کھاناں میں بھی کدنی کھایا
 جیہڑا آپ نہ کھائے پورے دیوکر ساڈی تائیں

زنگ بنگی نغمت سبھنوں کھا دن کارن دیندا
نالے کھرتیر یوچہ ایہ بھی شکل آہی مینوں
ہن میں ایسے مالک سندی اگر خدمت چاہی
مل پایا مینوں جان والا لور نہ رہ گئی پتیری
انقصہ ہارون خلیفہ سارا زور لگا یا
کہن لگائیں جاپو کھڑوں چھپڑوہیں سالوں
رہن دیوہن ساڈے تائیں اندر حال فقیری
حسدی خاطر لگدے آہے مانی باپ پیارے
دولت دنیا خویش قبیلے ہر شے گہول گھامی
واہ سبحان اللہ جد کوئی رب ول بیت لگا دے
وچہ سمندر رحمت والے غوطہ جہان لگا دیا
بک دروازہ رب دے والی لذت پی جہانوں
گل مرادال گل میداں گل حاجت اپنی یاں
غافل توں بھی چھڈ کے سجھ بھوجا اوسے دردا
گندامندا عیسیں بھریا جو اس دے دل جا دے
بند توں حد بندہ کوئی عجز نیہ ساز سناندا
ادوارم ادہ اکرم مولاشم کر داسائیں

بھاویں اس آدھن ہوو ناہیں بند کر بند
توں سوندا میں راکھی کردا چھوڑ نہ سکاں تینوں
دہاں تائیں جس دیکھا میں بند رکدی نہ آئی
میں سوندا اوہ فضل کرم تھیں کرے حفاظت میری
اپرا وہ فرزند پیارا اس دے نال نہ آیا
وکیاں کجک تخت تے ساڈے ہون نصیب توں
ہن کچھ مول نہ بھاو مینوں شوکت شان امیری
جدا وہ مل پیار آپ پیارا مطلب ہو گئے سارے
اسد درتے آیاں ہویاں حاجت رسی نہ کاٹی
غیر محبت لال سڈے تھیں بستر جھاڑا کھا دے
کوئی مانک لعل ہوا ہر سجھ کچھ دے چھے آہیا
ہور کے درجاوہ سندی حاجت نہیں تہا نوں
کلی خواہشاں دلی ہناں یاں قلی پاک میاں
دیکھ لول پھر تیرے اور کیا رحمت اوہ کردا
دور نہ کرے پیارا اسوں کر رحمت گل لاوے
اوہ بھی آخر کسے ہارے اس تے ترس بھاندا
کیونکر دور ہٹا دے فضلوں بند اپنے تائیں

حکایت سلطان محمود شاہ غزنوی

شاہ محمود غزنوی والا ملکین حکم چلائے
سجھ غلام خریدے اس نے جو کوئی حاضر آیا
کیتی عرض غلام دچاے ہو کر پیش سلامی
باقی سجھ غلام خریدے شوق محبت پاروں
کیا تفصیر غریباں اندر آئی نظر تساں توں
شاہ فرمایا ایہ سجھ پروے سندر گل پیارے

بک دن کچھ غلام دکاؤ اس کی خاطر آئے
اس ہناں چہ کو جہا آہا کر کے دور ہٹا یا
کیوں منظور نہ کیتا مینوں یا سرکار گرامی
ہوئیں مسکین غانا رد ہو یا سرکاروں
کیمڑی خوبی جس دے کچھ لیا خرید ہنا نوں
سوہیاں لقال سوہنے چہرے سوہنے خوش رخسار

تیرے وچر ایہ صفت نہ کوئی نظری آئی مینوں
ایہ گل سن کے روپیا گول اودہ غلام و چار
شاہا جہناں غلاماں اندر ہر یک خوبی ہوئی۔
سوہنیاں خوش رخساراں کارن ہر کوئی طلب کھیندا
جے میں اس دربار تیرے وچر نامتظوری پاؤں
روکراوس غلام غنائے جدا یہ سر منشا
ایہ مثال خدائے اگے جاوے جدول گناہیں
رحم اکرم ذات بے دی خود فرمان شاہ
جیکر نکال مٹلاں والے خوش متظوری پاؤں
جنوں خلقت پر امنائے وکھینا مول نہ چاہے

تاؤں ہو نہ نہ دل ہو نہ کوئی خریدار تینوں
عاجز ہو کر شاہ دے اگے کردا عرض دو بار
جیکر تین خرید نہ کر سو ہو خریدے کوئی،
میر جہیاں کینیاں تائیں کون خرید کر نیدا
دو جا کون خریدے مینوں کس درواز جاواں
ترت ہوئی منظور کی اس ی دیر نہ لگی کامی
رو کر جدول معافی منگن رد کرنی داناہیں
ہر یک تائب عاجز کولوں شرم لاساؤں آوکر
سادے باہجہ گناہیں عاجز کس درواز جاوے
فضلوں اودہ متظوری پائے خالق دی درگاہے

بند لا نواذی پر وساد گاسا (سیکات)

کرن روایت کسے زمانے فاسق آہا کوئی
دیکے غسل نہواون والے کفن جدول پہنایا
اپرا سدے وین کولوں بھولوں نفرت آئی
کر آواز بولاوے حسنوں اودا آئے نائیں
دیکھ حیران تعجب ہویا کس لاوے والا
کل خلقت لوں تیرے کولوں لسی نفرت ہوئی
آخر ڈاڈی ذلت سیتی اس لوں کج دنیا
عجب لباس بہشتاں والے پہنے اوس والے
دیکھ حوالا لوک تمامی پن اس دے تائیں
کہن لگا جد لوکاں میرا دتا دھک جنازہ
کر مرد و دخلاقی مینوں سٹیا قبر و چالے
جداوہ ملک عذاباں والے کول میرا کھلے
کہن لگے اودا اس عاجز لوں کرو عذاب نہ کوئی
دنیا آؤں لوکاں اسوں کر مرد و چسلا یا

فوت ہویا اودہ دنیا آؤں ختم جیسا تی ہوئی
آؤ لو کو دیکھوا سنوں کر آواز بلا یا
کسے کے ڈٹھا اسوں کسے نہ جھانی پانی
ہر کوئی آکے جاوے دیود فح کرواں تائیں
اودہ بھی کہندا جا مرد د آہیں و ڈا موکالا
مونوں پیچھے وین تینوں مول نہ آیا کوئی
رات پٹی تباں بہوں لوکاں خوبالے اندر آیا
ملک نورانی اگے کچھے خدمت کرنے والے
کس گلوایہ شمش تینوں کیتی خالق سائیں
کہوں دتار ب میر کارن رحمت داد روازہ
آگے اگول گزراں لیکے ملک عذاباں والے
مکروں ہو فرشتے رب نے رحمت والے کھلے
رب فرمایا اس دے پر رحمت ساڈی ہوئی
اسین رد کرنی دے اسوں رحم اسالوں آیا

میں اکرم میں رحم مولیٰ کل کریم رحیم
 جگر اپنے بندے آپر اس میں نہ رحم کھاواں
 جگر اس میں بخشاں سنوں کس مہمت بخشش پاوے
 چھوڑ دیا وہ بندہ میرا حکم دتا رب سائیں
 واہ سبحان اللہ رب خالق کیدیاں جہاں والا
 جیونکر اس نمانے اوپر رحمت بخشش ہوئی
 نیکان تائیں دنیا اندر ہر کوئی نیک پچانے
 ساری دنیا اندر ہو یا میں بد نام موکا لا رہا
 کو جی شکل گناہاں پاروں اس عاجز دی ہوئی
 ہر کوئی میرا گلہ سناوے سو سو بدیاں لاوے
 پڑھ پڑھ ذکر کتاباں دھول تیری بخشش والے
 رب رحمتی رب رحمتی رو کر اں دُعائیں
 فان لم رحمی پس جے کرتد مد نہ رحم کایا
 تو ہیں رحم کاون والا عیب چھپاؤن والا
 دیکھ کمال رحمتی تیری آڈگا در تیرے
 تیرے جہا ہور نہ کوئی رحم کنندہ سائیں
 جتنی صفت شکرے کوئی تیری جتنا حمد بناوے
 جس کے اول آخر والا نا کوئی حد کنسارا
 صفت اکی ختم نہ ہووے نا کوئی کر کے
 سمجھیں علی ذات رسیدی جتنا کوئی سلاوے
 کینوں طاقت بولے اسدیاں پوئیاں حمد تائیں
 عمر تکھی کاغذ مکتا ہو گئی حتم سیاہی
 باقی صفتاں لکھنے کارن کیا توفیق کے لوں
 کاغذ کاتب قلم مانے لکھ لکھ ہوئے نتانے
 کر کے نعت پسندیر فقیرا پاک نبی سروری

رحم کنندہ کرم کنندہ صاحب شرم عظمیاں
 کبیرا ہور رحم اجیب اس گلوں شہزادوں
 جگر اس میں قبول نہ کرے کس دروازے جاوے
 لوکان حکمیا اس میں دھکاں اس عاجز دیتائیں
 سچ غریب نواز الہی اکبر رذات تعالا
 اینوں اس فضل دی بیون نہ تیکہ کوئی
 بد عملوں لوں اوٹ نہ کوئی باہجوں فضل پانے
 اس ربار الہی باہجوں کوئی نہیں بخش بار بار
 جتوں جاواں بھر طکاں کہاواں کر کے پسند نہ کوئی
 جگر توں بھی رد کریں تا کون پیار کھاوے
 لی اس نکلنے تائیں دھو دیں سبھ موکا لے
 رحم کھائیں رحم کھائیں یارب میرے تائیں
 من رحمتی تیرے باہجوں کون رحم خدایا
 کرتاری فضل کرم بخشش رے پاؤن والا
 دین دنی دے کل مطالب کریں میرے
 سبھ صفتاں اول آخر لایق تیرے تائیں
 قطرا اک سمندر دھول ابے نہ باہر آوے
 لا ارحمی بن ہرگز او تھے ہو نہ کوئی چارہ
 کل آسمان زمیناں والے کر تعریفاں تھکے
 جج جج گھوڑے عقل فکرے ڈکڑا وہ ہے
 کو فقرہ ختم نہ ہووے روز قیامت تائیں
 ایسر مکتے وجہ نہ آئی کو صفت الہی
 سمجھ توفیقاں تے توصیفاں لایق ذات ربیوں
 کہ سبھ وات نہ آیا آخر اس دیال دھو جانے
 دو ہیں جہاں ہیں ہووے تینوں مدد رب اکبر دی

سور کائنات علیہ افضل التحیہ والصلوة

ایک حبیب محمد احمد تے محبوب بنی
 مکے دے وچ پیدا ہو یا سوہنا چند نورانی
 غار ایتھیں جاری ہو یا اوہ چشمہ عرفانی
 کمال کل بنی مکمل تے دوست یزدانی
 تاج رسالت مہر نبوت حکم ڈھیا سجانی
 لے لے حکم جناب الہوں تے قانون قرآنی
 تحت بخت تے عزت عظمت حثمت بادشاہی
 بیٹھا تخت رسالت آپ سوہنا دلبر جانی
 بھول سناسی دنیا اندر جد تو حید ربانی
 آکھو لے جد خلقت اندر سراسر رہانی
 بی بی پیالے وحدت والے خلق ہوئی مثنائی
 بی بی خلق مکین آدن حسن خلق دایانی
 کہاں قافلے آدن جاوے تے لکھاں کردانی
 جیشوں چچ بلال ہو راتوں اندا شوق سیرانی
 شاہ نجاشی رہا کلمہ پڑھ کے کمر داغ بیانی
 کتنی ہو ر خلایق ہوئی شوق کنوں دیوانی
 وچھدیاں جے زناں صردیاں سدھی خوش نشانی
 ہوئی مات محمد اگے بادشاہی سلیمانی
 سکدے گئے تمام پیغمبر تے مرسل صمدانی
 جیکر نوں دے دنیا اندر اوہ عاشق رنوائی
 واہ واثان محمد والا ہو یا جگ عیسائی

خاتم کل رسولاں نبیاں تے مرسل لاثانی
 عرش فلک تک چاں لگا خوشیاں ہیں جہانی
 ساری دنیا فیض اٹھایا فضل ہو یا رحمانی
 بخشی رب حضوروں حسنوں نبیاندی سلطانی
 جبرائیل جے وچہ اردل کرن پیام سانی
 آن شاوے پاک بنی لوں پڑھ کر آپ زبانی
 سجدہ انعام ملے درگاہوں روحانی جسمانی
 ویکھ عدالت خلق مروت جگ ہو یا قربانی
 مومن ہو گئے کئی ہزاراں کافر کفر ستانی
 لاکھاں دے تار وکھائے اندر بحر معانی
 پاک گئے لکھ شفا میں اس تھیں عمراں دکنغانی
 جو آن دیارت کرسی رہ جا سی ارمانی
 کن کن خبراں عاشق ہوئی کیسی تے یونانی
 فارس لوں چہ قد میں لگاواہ شوقاں سلطانی
 کتنے سودنیا راں جس نے بھی نذر شہانی
 حسن جمال کمال حسن یار ہمان کون مکاتی
 یاد نہ رہند انمول اہانتوں یوسف ماہ کنگانی
 چہوڑ گیا داؤد پیغمبر سوہنی خوش نشانی
 بلدا کہی حبیب پیارا آخر زماں زبانی
 سارے دین محمدی اوپر کرے جانفشانی
 حوراں اتے ملائک جسدی کرن کھلے درباری

جن ہو یا دوہن و چار اکھا بے روی کا بی
 دیکھتا شاہ جادو آکھن قوم ابو سفیانی
 کھلا باب فتح و فنا والا چکی تیغ یانی
 خادم ہوئے شاہ زمین و آیرانی توریانی
 دیکھ سیاست چرخ فلک دے پڑی سرگردانی
 کرن مہالہ آئے جس دم عیانی خسروانی
 ٹھپ لیاں تورايت اجمیلاں عمرانی سربانی
 باطل دین ہوئے سچے مردہ کر دے ماتم خوانی
 بخشی رب حبیب اپنے لون و شاہی آسمانی
 ابو جہل بولہب چہا نتوں گھیریا لے ایامانی
 جیوں فرعون ڈوبایا قہروں چڑھی پیٹھانی
 جیوں یزد و جہاندی قہروں بکتی دیرانی
 اینویں دین پاک نبی و ابو کوئی مرد زبانی
 رحمت نال حبیب اپنے لون رکھیا امن امانی
 جو کوئی دیری پاک نبی دا چور منافق زبانی
 شاہی حکم ہمیشہ کارن دوزخ دی زندانی
 ہوئے نصیب عذاب ہمیشہ تے دائم گریانی
 آن کردان ملک حقانی مڑ مڑ یاد دہانی
 تالیدارال دی رب فضلوں آپ کر گنہگاریانی
 دنیا دہی بھی عزت حرمت برکت مسلمانانی
 دیکھ صدیقی رحمہ دیرجہ موئن فاروقی رحمہ عثمانی
 لکھ لکھ تھکے نعت محمدی سوکانی کرمانی

جدول لولایا حاضر ہو یا جگ دھپ رہی نشانی
 آخر غنی نبی انہاں لوں بچہ اپنی نادانی
 جتوں دھانا نبی ربانہ فتح لئی میدانی
 عربی نبی رومی شامی ترکی مند و ستانی
 زمین نمائی مہیت پاروں ہوئی پانیوں پانی
 دیکھ نشان جلالت دے بھاگ گئے نصرانی
 جدول محمد عربی و الارعب پیہ فرقانی
 کسری دے گھر پیہ تزلزل آیا دھچہ حیرانی
 جو آیا سو کڑ لو یا نال شش روحانی
 کدھی جڑ تے بیج اہنا ندی ربدی بیفرمانی
 چونکہ دین لوح ہی دے غرق ہوئے طوفانی
 چونکہ پھر اصحاب فیلاتوں بھیجا کورستانی
 چایا تخم انہاں دارب نے کرتے سبھ فانی
 قہروں مارو گایا دوزخ ابو جہل شیطانی
 اینویں قہر الہوں پاوے بدلہ اوہ طغیانی
 کوئی نہ سنے اپیل تنہاندی لکھ کرن نگرانی
 آتوں گزراں تش و دن پھنڈ جویں بارانی
 پاؤ بدلے دنیا والے کفر شرک عسما نی
 دوہیں جہانیں عیشاں خوشیاں مانج جوانی
 آخر دھچہ بھی ملے انہاں جنت دی مہمانی
 مال طفیل رسول اللہ و عزت شاہ مردانی
 پورا ہوئے حق کسے بھتیں کیا طاقت انسانی

کرے مدح پندیر فقیر اج لگ بے زندگانی
 ہر گل و چہ دوہیں جہانیں رب بخشے آسانی

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

بارش دانگوں برین ہر دم رحمت تے برکاتناں
لے آیا مخلوقاں کارن فضل دیاں برساتناں
گھر گھر دے وجہ چائن ہو یا رحمت پایاں جہانناں
اشدا کبر اشدا کبر وسیاں بانگ صلواتناں
دو رخ جانڈیاں بھراں بون و گراہ نجاتناں
ہو گئے لامال جہان لے من لیاں آیاتناں
جم جم آیاد لبر سوہنا صاحب نیک صفاتناں
کیتیاں رب نصیبناں اندر خوشیاں عین تاتناں
جن اس حیوان طورال کلی موجوداتناں
صدقے کیتیاں گل سدی تہیں شکر شہد نباتناں
رحمت نال دواون آیا ہے تے درجہ اتناں
لکڑو دھانیت ربی چھوڑولات مناتناں
اوہو خالق اوہو مالک احیاتناں امواتناں
پاؤے موتی رقم بہشتیں تنبو ہو رقناتناں
شافع محشر ساقی کوثر تے ناجی بدعاتناں
جے اوہ نبی نہ پیدا ہوندا ہر داکو شفاعتناں
لکھ لکھ نعمتیں رحمن ناہیں قلم تے دعواتناں

حَلِّ نَبِيِّكَ خَيْرَ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ

دم دم اس برکار میری تے ہون کہاں صلواتناں
بھیجا رب لے رہبر سوہنا سید مخلوقاتناں
دور مٹایاں شمع محمدی کفر دیاں ظلماتناں
اسکھلائے خلقت اندر روز حج زکواتناں
مالیاں آن خلایق کو لوں بشرک دیاں قاتناں
رب وی طرفوں لے کر آیا عجیب سو غاتناں
سہ نہیں وار لٹاؤن عاشق صدقے تے خیراتناں
روشن ہو یاں نور اس دہیں رو غمازیاں استناں
رحمت عالم بھیجا رب لے کارن ہر ہر ذاتناں
نال پیارناؤن آیا سوہنیاں مٹھیاں باتناں
جاگے بھاگ خرہاں سدر سیناں عواتناں
دنیا لوں بجاؤن آیا سکھو نیک عاداتناں
اوسے کو لوں منگو اپنیاں ہو کلی خاجاتناں
جو کوئی اوسنوں پوچن والا تیر کرے جناتناں
واہ واہہ محبوب پیارا جامع کل حساتناں
گہلیاں او کنہاراں کارن فضل دیاں تبراتناں
اسوی ذات مبارک تے لکھ لکھ تسلیماتناں

بَارِكْ وَسَلِّمْ دَائِمًا اَبَدًا

پاک کتاب کلام الہی جس پر نازل ہوئی
سبھ دے اندر صفت محمدی نعت رسول پیائے

کیا کچھ شان بیان محمدی بول سکا کوئی
چار کتاباں ہو ریختے جتنے رب اتاے

لکھے نال ملے ج رتے شان پیاریاں یاراں
جو اصحابِ محمدی شکر آہے ہوں دانے
ایساں صفتاں دالے ہوں اسد یار سائے
ہیچہ انہاندے گھوڑے ہوں ایساں تگالے
کل صفیے رب می طرفوں جن نی لیا ہے
م رسولان دسب مرسل سمجھو لائن دوری
روزازل دسب نبیاں تہیں اقرار کرا یا
مال پھر پاس تے ساڈا بنی پیار آئے
اس دگال ایمان لیا نادا جب تان ضروری
جسے چہ زمانے آئے بھاویں ہو کوئی
سن کرا یہ فرمان پیغمبر ہوئے اقراری
جداوہ پاس اسادے آ یا پاک حبیب وال
رب فرمایا بھناں تائیں رہو گواہ ہن سارے

نالے دے امت دالے شان جوتا لہذا راں
بیسھ دیکھم نشان خدالے پہلوں کہوں دسائے
جاناں ل کرن قربانی دلیر جدوں گائے
ن نشان حبیب اپنے دے خالق پاک دسائے
بھ رسول محمد والیاں خبراں گئے سنانے
جیسا شان محمد پایا کسے نہ پایا ہو ری
دے کے علم کتاب مثالوں حد میں نبی پایا
چہڑا کر تصدیق تے ساڈی دنیا وچ ستاوے
نالے ہر مل اندر اسدی مدد کرنی پوری
سمجھوں اسدی تالیداری واجب لازم ہوئی
قالو اقرزنا اسال وعدہ کیتا یارب باری
نال اسدے ایمان لیا وال تے دہنچاواں
اسیں گواہ خود نال تے پئے ہو گئے کائے

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ

اور جب لیا اللہ نے اقرار نبیوں کا کہ جو کچھ میں نے تم کو دیا ہے کتاب

وَحِكْمَةٍ تَخْرُجُ أَكْثَرُ رَسُولٍ مُصَدِّقٍ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ

اور حکمت سے پھر آئے تھائے اس کوئی رسول کہ ہم بتائے تمہارے پاس دالے کہ تو اس پر ایمان

بِهِ وَلِتُنْصِرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ

لاڈگے اور اس کی مدد کرو گے فرمایا کیا تم نے اقرار کیا اور اس شرط پر لیا

ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا

بھرا ذمہ ہو گئے اقرار کیا دیا یا تو اب شاہد ہو

وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

اور میں بھی تمہارے ساتھ شاہد ہوں پ ۲ سورہ آل عمران

جیوں جیوں پھر تمام پیغمبر دنیا اندر آئے
سجے اندر شان محمدی رب نازل فرمائے
قول اقرار صحیفیاں اندر پ اوہ یاد کرائے
تا جو یاد رکھن اوہ وعدے جو کچھ اسال کرائے

عاشق ذات رسول اللہ دے جتنے نبی حقیقی
کرن دعائیں مولا کے یارب بارخدا یا
زندگی دے دیکھا ہواری اوہ محبوب سچاواں
دھن اوہ امت حسن امت نول ہی ایساالی
دچہ اڈیکاں سے تہامی مرسل رب اکبر دے
یاور کہو اے قوم اسادی کر کے خوب سنبھال
جد تشریف لیا دے جلوچہ خالق دی سرکاروں
جو کوئی شخص تہاں نہیں دیکھے اسدا پاک زمانہ
دلوں بجاووں اسد اوپرزت ایمان لیاوے
ایسے طور تمام پیغمبر جدول خدا ول جانے
واہ سبحان اللہ رب کتنا شان حبیب بنایا
حضرت موسیٰ حضرت عیسیٰ ہو رہ پیغمبر سارے
ایسے جو محبوبی درجہ ہی م محمدی پاپس
سبھ بتیں ودہ کے پاک نبی نول ان بیالوکی
رب فرمایا دنیا اندر جتنے کل پسارے
جسکا اسیں نہ تیرے تائیں جلوچہ ظاہر کرے
جتنی مخلوقات تہامی ظاہر باطن میسر می
کیا کیا اپنے دوست کارن رب باب کالے

پڑھ پڑھ صفت بیان محمدی سبھ ہوون قربانی
تاج اسادے خزاں اسادے سیموں تناچر لایا
دیکھاں پاک زیارت اسدی سکے نامر جاواں
بے شک ہوئی سادے نالوں وڈی نصیبانوالی
ہر اک اپنی امت تائیں گئے وصیت کر دے
ہے اک وڈالاٹ اسادا مگردوں آدن والا
کرنا عرض سلام اسادا ادب محبت پاروں
استقبالوں حاضر ہوئے مئے نبی یگانہ
مئے حکم تہامی اسدے جو کچھ اوہ فرما دے
اپنی اپنی امت تائیں گئے سبھ سمجھانے
ہر اک مرسل اول حسن دی خبر سناون آیا
سبھ معقول رسول خدا نے لب نول بہت پیار
کل نبیاں وچہ ہو کر کسے نول نہیں عطا فرمایا
ایسے درجہ کسے نہ پایا لوری ناری خاکی
انے محبوبا تیری خاطر اسال بنائے سارے
دھرتی انبرمول نہ کر دے نا ایہ نقشہ دہرے
سر جیا اسال محبت کر کے سبھ کچھ خاطر تیری
جو نہ کر عری سحرال اندر کہیا قصید والے

لَوْلَا مَا كَانَ شَمْسٌ وَلَا قَمَرٌ

جسکر کدی نہ ہوتا جلوچہ سید مخلوقاتاں

لَوْلَا مَا كَانَ فَرَضٌ وَلَا سُنُّ

سنتاں فرض نہ ہوتا دے جے کراوہ ظہور نہ پاندا

ناروزے ثابت اللہ نول حج کرن کوئی جاندا

وَلَا نَهَارٌ وَلَا لَيْلٌ مُحْتَلِمٌ

سورج چن نہ ہوتا دے ہرگز نہ این نے راتاں

وَلَا صِيَامٌ وَلَا حَجٌّ إِلَىٰ حَرَمٍ

نستناں فرض نہ ہوتا دے جے کراوہ ظہور نہ پاندا

ناروزے ثابت اللہ نول حج کرن کوئی جاندا

لَوْلَا مَا كَانَتْ لَدُنِّيَا يَجْمَعُهَا

وَلَا بَنَاتُ وَلَا شَيْءٌ مِّنَ النِّعَمِ

ساری دنیا مول نہ ہوندی باہوں شاہ ابراہاں
جو کچھ نبیاں جو کچھ ہو یا دنیا وچ ہو پیدا
جتنے مرسل دنیا اندر خالق پاک او پاسے
جو نوکر و ڈا حاکم کوئی ہو دے آون والا
کر ہشیار خلائق تائیں اُس دی خبر سناوے
ایسے طور تمام پیغمبر جو بھیجے رب باری
سائے آمد پاک نبی دی پہلوں گئے دیندے
ہنہیں تاں وچ اخیر زمانے ایسا حاکم آوے
ہر یک طاقت بخشی جنوں خالق پاک ابی
نال اشائے نوکر حیدر چاون تخم پلیدال
تعقل کرواے خلق خدا دی ہوش نکالے لیاؤ
جو عظیم محمدی آہی جگ وچ آون والی
آخر جاں سرکار محمد خود شریف لیاے
تائیں خاتم کل نبیاں واپاک خدا فرمایا

نا کوئی نعمت دنیا والی نا ایہ سبزہ زاراں
سیہ کچھ ذات محمد خاطر رب نے کیتا پیدا
بھ محبوب محمد خاطر اردل بن کر آئے
پہلوں اُس دی اردل آئے دے کل حوالا
آن مقام بنائے اُس دارستہ صاف کراے
گویا وچ حقیقت آہے سبھ اردل سرکاری
منوں وحدانیت رب دی ایہو نصیحت دیندے
جیہڑا وحدت رب سچیدی زورال نال منائے
جبرائیل جیسے ہمراہی جس دکنال سپاہی
جوانکار لیاوے استغیاں سبھ دیاں لئے رسیداں
پکڑو واحدانیت رب دی شرکال تہیں نہج جاؤ
دس گئے نمونہ اُس دا گل پیغمبر عالی
کل احکام خلائق تائیں واضح کر سمجھائے
کل رحیم ربیانہ دے تے مہر لگاؤن آیا

خاتم النبیین

خاتم النبیین

خاتم معنی مہر انگوٹھی لخت عرب فرماوے
جبروت دی زیر ہوئے تا خاتم پڑھیا جاندا
اپر اس آیت وچ تے زیر خدا فرمائی
یا پھر مہر جو کا غذاں اوپر لاؤن لکھن والے
اکثر لوک انگوٹھیاں اوپر اپنا نام لکھیاں
پاک نبی نوں سبھ نبیاں دی مہر کیتا ربی
واہ واثان حبیب اپنے نوں رب عطا فرمایا
جس کا عذ جس لکھت اوپر مہر نہ لانی جاوے

جتنے ق دی زیر ہوئے تا ایہو معنی آوے
خاتم معنی جو حکم کوئی کر کے ختم ہو کا ندا
اس خاتم دے معنی ایہو مہر انگوٹھی آئی
اسنوں بھی سبھ خاتم کر کے بولن عرب وچالے
وقت ضرورت کا غذا اوپر کر تصدیق لگاؤن
مہر نبوت مہر رسالت مہر صداقت والی
کل رسولان نبیاں کارن جس نوں مہر نبایا
لجھاوے کیسا سو مہر ہوئے صدق یقین نہ آوے

جذک ناپروا نے اور فرسے لگے سرکاری
 سونے دا انگوٹھی چھلا سو کوئی رہے سبب اندا
 جس دے پھر چڑھے نگینہ کنڈن کیتا جاسے
 سارے بنی انگوٹھی وانگوں سرے اشروالی
 سبھ دی عزت سبھ دی زینت سبھ ازب ہایا
 سبھ بتیں چکے آون اندر ایو حکمت آہی
 کرن تیار انگوٹھی پہلوں استکار سیانے
 جذک نییاں دی انگوٹھی نابن رہندی تیری
 نینتیاں سبھتیں اول ہویا لوز بنی سرور دا
 دو جا مطلب ایہی آیا چکے آون والا
 کل نیان دی پاک بنی لوز ہر خدا فرماندا
 جو کج حکیم ہووے سرکاری اول لکھیا جاتے
 انیوں حکم ہونی حد آکے مثل رسالت والی
 بیج دتارب خاتم نبیاں پاک حبیب لے
 جو کج کل شریعت آہی تے احکام خدائی
 ساریاں مثلاً جوڑ اکھیاں اکو کرڈ بنایا
 دے دتا محبوب اپنے لوز لیجا دوست کے
 کل کتاباں دا مجموعہ بھیجا خالق بسائیں
 اکو لوز کتاب نہ کوئی رب نازل فرماوے
 اگے جتنے بنی خدا دے دنیا وچ دہانے
 جیکر کدیں ظہور نہ پاتا خاتم کل نبیاں دا
 وچ قرآن مصدق سبھ داپاک خدا فرمایا
 سب نبیاں وافر و فرنی رب نے شان بنایا
 جو کج شان فصیلت دیجے کل رسولان پائے
 سبھ نبیاں وچ اک اک خوبی جو خالق پائی

ہو دے کیوں رحمت اندر اوہ پر وار نہ جاری
 جذک چڑھے نگینہ ناپیں ناقص گنیا جاندا
 دو نازیب ہووے پھر اس داد دنی زینت پائے
 چاہر یارب فیروزہ سوہنا بنی محمد عالی
 ناپیں خاتم کل نبیاں داپاک خدا فرمایا
 ہونا سی فیروزہ سب داپاک حبیب اچھی
 چپوں چڑھے فیروزہ اس تے ایہ گل ہر کوئی فری
 چڑھا کیوں فیروزہ اس تے بنی محمد لوزی
 جیوں انگوٹھیاں نالوں دل رب نگینے کردا
 سبھ نبیاں چھیں آخر آیا پاک حبیب تعالی
 ہر کوئی اپنے کاغذ پر چپوں مھر لگاندا
 پوری مثل ہووے تا خاتم ہر عدالت لاسے
 لگ گئی دفتر نبیاں دے تے ہر عدالت والی
 بن کوئی بنی نہ ہوئی گوں لوز شریعت والا
 پوری کر کے مثل خدا لے ہر محمدی لائی
 اول آخر علم تمامی جسے اندر پائے
 اسے آپر عمل کاون کل خلیفے تیرے
 کل دنیا لوز کافی ایہ روز قیامت تائیں
 تا کوئی لوز شریعت لیکے بنی خدا داسے
 لائی مہرا نہائے آتے پاک حبیب بنے
 کر تصدیق کون انہاں تے ہر صداقت لاندہ
 ساریاں دی تصدیق کرن لوز بنی محمد آیا
 بیدارہ درجہ خاتم والا پوری کسے نہ پائے
 اوہ سب شان حبیب اپنے لوز ب عطا فرمائے
 اوہ سب خوبیاں پاک بنی لوز خلیفہ ات خدا کی

یا بچہ اوٹھال نہیں ہو رہا زیادہ ملے کمال ہزاراں جہڑے کسے نہ پائے اگے باہجوں شاہ ابراہاں

فضیلت آل ذات از روی کمالات پر دیگر انبیاء علی نبینا وعلیہم السلام وصلوٰۃ

ذات مبارک پاک بنی دی جامع کل کمالات
عرش محلی اُپر جس لوں رب معراج کرایا
ایسا قرب عطا فرمایا کھول تہائی پردے
حضرت موسیٰ کرے دعائیں پیش خداوندی سائیں
حکم ہو یا ویدار میرے دی کیا طاقت تینوں
جیکر بہت محنت تینوں ساوے دھین والی
اپنے نور کنوں کچھ جلوہ پرست اوپر پا وال
جیکر دیکھ بجلی اسدا رہیا پہاڑ ٹکانے
جاں پھر رب تجھے اپنا پرست اوپر پایا
بویہوش کلیم الہی ڈگ پایا کوہ طوروں
بکودار کلیم اللہ نے ڈٹھا سر رہا نا
ایسے پہاڑ اتے سی موسیٰ ڈگ پیا غیش کھاندا
دھن اوہ سوہنا مسند جس دی اُپر عرش مسے
پر پہاڑ کلیم اللہ لوں ہوئے حکم رہا نا
فَاَخْلَعْنَا ثِيَابَكَ اِنَّكَ بِاَنْوَاعِ الْمَقْدِسِ طَوًى پئے ۱۰

موسے نا تعریف جہانندی جے کرے لکیر لال
ایہ درجہ بھی یا بچہ محمد مور کسے نہ پایا
جبرائیل جے بھی جتھے جھٹات نہ کہتیں ڈردے
رب ازنی یارب یمنوں اپنا آپ کہا میں
لہجہ ترانی کدی نہ ہرگز دیکھ سکے تونوں
دیکھ پہاڑ لوں ہک اری حکم دتار باری
عجب تماشا قدرت دلائل تونوں سکے دکھاواں
تا پھر تونوں بھی دیکھ سکے گی جلوے پاک رہا نے
لکڑے ہو کوہ طور مانا جاندا نظر نہ نہ میں
دھن اوہ دھن ہمیشہ جہڑے جلوہ لہن حضوروں
جہل نہ سیکہ بھال مانا بوش حواس مانا
جیکر کدی اویرے ہوندا خبرے کی ہو جاندا
افق الاسفلے نے دج پھوٹا تم دنی فتنی
لاہ چھڈ جوڑا پیراں وچوں ایہ پاک ٹکانا
اِنْوَاعِ الْمَقْدِسِ طَوًى پئے ۱۰

پس اوتار روئے ہا ملش اپنی ریکونکہ
دھن اوہ ذات جوتاب تو سینوں پہنچی علی جانیں
واہ واثان حبیب محمد باہر حد شماروں
بڑے بڑے اسرار خدا نے جنوں کہوں کہائے
دھن اوہ اکیاں مولا کیسا خلق پاک بنایاں

وہاں میدان طوے میں ہے
پر ایہ علم نہ ہوئے سنوں اودنی دتے تائیں
عرش محلی لذت پائے جس و قدم پیاروں
جہڑے لکے کدی کیسوں چہن وچہ نہ آئے
جو مازل غنیمت داسرہ توڑوں پا کر آئیاں

دھن اوہ سینہ گنج خزینہ ہر گوہر اسراروں
 لاکھاں علماں دارب جنوں شیخ آپ بنایا
 اک اک علم تمام رسولان بخش ہو یاد رکھو
 اے نہ پڑھیا کول کسے دکان کجہ کسے پڑھایا
 ابہ درجہ بھی دکھرا پایا پاک حبیب ربانے
 رب انشرح لی صدر می موسیٰ رب نہیں کر عاقلین
 موسیٰ عرض کرے جو یارب سینہ کہو تیں میرا
 جیہڑی نعمت حضرت موسیٰ منک رب تہیں پاک
 اسری بچدہ شان نبی دے پاک خدا فرماوے
 پاک نبی نول آپ خداوند راہیں سیر کر دے
 جاں بھر رب دے فضل کرم حقین پہوتے نکل کنا
 دٹھا جدم غونی شکر موسیٰ دے اھتباں
 تانا سویے حضرت موسیٰ ہیاراں نول فرمایا
 ہے ہر ویلے حافظ ناصر مال میرے ب میرا
 کیا ہن اھتوں شان محمدی نظری آیا مینوں
 سرور عالم نکل کے تھیں رات رات نہ مٹانے
 کروں شکر ابو جہل واکرٹن کارن آیا
 واہ سبحان الشرائس ویلے کیسی عمت ہوئی
 لا اے اللہ معنا یعنی کر دے فکر دو واڈا
 حضرت موسیٰ واحد کلمہ یاراں نول فرماوے
 بھاویل ساری امت اسدی چکی اسد پارو
 ہو کر سینوں دنہ کیتا جدول دعا فرمائی
 لفظ جمع دا ابو بکر نول معنا بول سنایا
 دے ابو بکر نول دے اپنی جان پیاری
 سجدہ کارن نال محبت کہے رسول پیارا

جنوں نال اکلم نشرخ دے شان ڈھیا کر دوں
 کوئی نہیں علم اچھا جیہڑا اس د وچہ نہ پایا
 سارے علم محمد سرور پاک دے فہم سل لاہوں
 ناودہ ہرگز لکھن سکھیا امی رب فرمایا
 ان پڑھیا ان بھیا ہو کے علم تمامی جانے
 نشرخ تک صدک انعام محمد تائیں
 ہو دے علم محمد نول میں سینہ کہو یا تیرا
 بن منگیاں محبوب اپنے نول با عطا فرماوے
 اسر بقاء دی موسیٰ تائیں حکم حضوروں آئے
 موسیٰ جدول مہر تہیں نکلے بندے مال لجاوے
 مگروں دھن بکڑن والے آگے رب دے ماسے
 ہن لگے ہن چوڑن ناہیں بکڑن نال غناں
 ان مٹی رینی دینوں فکر نہ کوئی آس نیا
 کی ہو یا ہے آگیا سرے اوہ فرمائی ڈیرا
 ہے نول کریں دھیان جیہڑا بول وال منور
 ابو بکر بھی نالے آہا کہتے غار ٹکانے
 آگے شاید دھن ساڈے ابو بکر فرمایا
 دوست نول فرمایا حضرت فکر نہ کر نول کی
 حافظ ناصر مال اسادے بیشک رب اسادے
 میرے نال میرا رب سچا مینوں اپ بچا دے
 ایپر بچو جان اپنی دی خیر شکی مسکاروں
 اوہ محبوب محمد جس نے سجدہ دی خیر مٹائی
 یعنی رب اسادے اسکی سجدہ نول نال رلایا
 دے تورا محبت تمامی دے امت ساری
 ذرہ فکر نہ کر صدیقا نہ راکھا رب ہمارا

دشمن ساڈا ساڈے اوپر غلبہ مول نہ پائے
 دنیا دے دچہ ایسا جیہڑا شفقت والا سائیں
 بیشک جس نے ساتھ محمدی پھر یاد لون کانون
 غار اندر جیوں ابو بکر لون کہیل شاہ نیانڈے
 جہناں لال دچہ سکے طیب رزقہ کیستہ کوئی
 جس دن روز قیامت ہو دہر کوئی بدلہ پائے
 اسدے بیفرمان کائے ابو جہل دے پیارے
 کوئی وسیلہ نظر نہ آوے رد و ہتھ میں
 کہن ہائے افسوس میں بھی دنیا جگد چالے
 ہائے کیوں سال پاک نبی دی گیتی تالبداری
 تے افسوس فلانے تائیں دست اس میں نہ پھیرے

ہر دشمن ہتھیں ساڈے تائیں خالق پاک بچا دے
 محشر اندر کوئی بھلا دے امت اپنی تائیں
 کوئی نہیں خطرہ اس دنیا میں فضل خدار جمالوں
 ایسے طور قبر و چہرہ میں کلمہ ساتھ جنہاں دے
 ساتھ محمدی کولوں تھکے کسے جہاں نہڑ ہوئی
 بھلو کالوں شان محمدی خالق پاک دیکھا دے
 تک تک شان محمدیاں دیکھوں نادون سار
 مارن چک تھال تے ظالم تے ارمان کر لیں
 ہونڈے ساتھ رسول اللہ دے رستہ پکڑن والے
 دوزخ دے دچہ سٹیا سالوں ابو جہل دی پاری
 جیکر ساتھ نبی دے ہونڈے کیوں دوزخ دچہ سٹرے

وَيَوْمَ يَعْضُ الزَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلِّتَنِي

اور جس دن کاٹ کاٹ کر کھائے گا ظالم اپنے ہاتھ کے گا افسوس کس طرح بگڑی

أَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۚ يُولِّتَنِي يَلِّتَنِي

ہوئی میں نے رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کے ساتھ راہ لے خرابی میری کہیں نہ

لَمْ آتَّخِذْ فَلَا نَاخِلًا ۚ الزَّالِمُ ۚ

بگڑی ہوئی میں نے فلا نے کی دوسری

ایسے طور کرن فریادال تے افسوس کانون
 تالبدار محمدیاں لول میں شان تراے
 سچے دل ہتھیں پاک نبی تے جوابان لیا دے
 مال محبت کرے شفاعت شافع اد کہناراں
 بخشی رشتہ کبری پاک نبی سر در لولوں
 دنیا دچہ بھی کل نبیاں ہتھیں علی منصب پائے
 جن ن خوف اکہوں مرسل پھر طہرین سارے
 اس دن حضرت ضرور عام شافع بن کرائے

پداوہ دیلا ہتھ نہ آئے جے کہناں بچتا ون
 ساتھ نبی دے جنت جاوون امر قبول والے
 بھالوں عیسیٰ پھر یا ہونڈے آپ نبی بخشا دے
 ایہ درجہ بھی کسے نہ پایا با جہوں شاہ اراراں
 کل نبیاں ہتھیں فضل کیتا سید خیر بشر لولوں
 روز حشر بھی اعلیٰ درجہ رب عطا فرمائے
 نفسی نفسی نفسی نفسی ہر یک کہلا پوکارے
 بھتھیں اول امت اپنی مولا نہیں بخشا دے

وچہ محمود مقام محلے پاوے قرب حضور
ایہ محمود مقام جو رب نے خاص بنایا
ہو رہا جو مال کفار لٹانے تلواراں
زناں ہنار یاں بکڑ لیا دن رکن انگ علماں
خدا مال غنیت سار رب حلال بنایا
انیوں مراتب جہیزے ثابت امر قرآنوں
جتنے نبی رسول تمامی خالق پاک آپاے
کے علاقے اندر آیا کوئی نبی مہرباناں
قوم کے دارمیر ہو کے کوئی پھیمبر آسا
مغھڑیاں تھوڑیاں تو ماں سجنوں تیاں خالق باری
لھوڑی تھوڑی امت سجنوں انہیں بخش ہوئی
سرور عالم سب لوکاں لوں ایہ فرمان سنایا

جو کہ طلب کرے درگا ہوں سب پاوے منظور
باہجہ محمد ہو کہے لوں نہیں عطا فرمایا
مال انہا کے لٹ لیا دن جابر شاہ ابراہاں
کتے عقد حلال نہاں کارن اہل سلاماں
ایہ درجہ بھی باہجہ محمد ہو کہے نہ پایا
متم نہ ہو دن محشر تائیں باہر حد نبی لوں
آپ علاقیاں اندر مرسل ہو کے آئے
کے علاقے اندر کوئی جویں خداؤں ناں
کے نبی لوں قوم کے دامرسل رب بنایا
تھوڑے تھوڑے رقبے اندر کرن رسالت جاری
گل دنیا دارمیر ہو کے نبی نہ آسا کوئی
اے لوگوں سب دی طرف مرسل ہو کے آیا

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا

اے لوگوں سب کو میں بھیجا ہوں خدا کا تم سب کی طرف

گل دنیا دارمیر کر کے بھیجا خالق سائیں
تھوڑیاں تھوڑیاں تو ماں یوں دو مرسل آئے
حضرت نوح نے وہ نورباں عمر مبارک پائی
وے پھر ماراں کھا کھا دکھا اٹھائے بھارے
مروزناں سمجھا شئی بندے جو ایمان لیاے
اتنی مدت اندر سارے ایہ کہ مومن ہوئے
ترقیہ در ہے سب عمر مبارک سرور عالم پائی
تھوڑے عرصے اندر اتنا مہض کیتا رب ہماری
سار اعراب ہدایت پاک کے دین اسلام لیا یا
چہڑے منکر دین نبی لوں کر دے آہے مٹھے
جس کے نہیں ہجرت کر کے آیا نبی مہربارا

ایسا رتبہ باہجہ محمد ملیا کس دے تائیں
انہاں تھیں بھی تھوڑے بندے کہ ایمان لیاے
لو توبرساں و عطا سناے دے حکم خدائی
چالی مرد کفاراں و چول مومن ہوئے سارے
باقی منکر رہے تمامی سنن وچہ نہ آئے
باقی عرق کیتے رب قہروں ناں خواری ہوئے
ترقیہ برساں بعد رسالت کر تبلیغ سنائی
پھر بھی پئے کلمہ بولن ناں خدا دی یاری
گل ملکاں وچہ شان محمدی خالق پاک دکھایا
اوپا آخر مومن ہو کے قدام اندر ڈھٹے
اوپا کہ کلمہ پڑھ کے خادم ہو گیا سارا

ہو رہی ہیں ملکوں اندر دین اسلام پھیلا دیا
 کل دنیا دین اپنے دی خوش گلزار کھڑائی
 کیسی فتح عظیم خدا نے بخشی شوکت شانوں
 جس کم کارن دولت ربداد دینا اندر آئیا
 چڑھ کے اوپر صفاء دے بانگالہ سنایاں
 اوہ آواز حوالا اللہ داکڑ ہیا ہکو داری
 پیتا از مبارک جدا جا کے ہر ہر جانیں
 باطن شان محمدی جسوں خالق پاک دکھاوے
 سُننے وہ بھی حسن محمدی جسوں لطف دکھایا
 بیلیاں حق میں بھی فرق نہ کیتا نہ کج مالوں جانوں
 عشق محمدی دین محمدی جس گھر جاتی پانی
 بسے نعتاں حاصل ہو یاں بسے دولت پائیاں
 سچ بنیاں حق میں علی اولی شان بنی نوں ڈھیا

کتے شاہاں سرکشاں نوں مسلمان بنایا
 انہیں دیکھ ہمارا سلامی تارحت فرمائی
 کر منصور مظفر ڈیرا دنیا دے میدانوں
 کر کے گیا گل پورا سوہنے طوبہ پایا
 مشرق مغرب دہن پربت پیاں پھر ملک لوکایاں
 پشت بہشتی گل خلقت نوں چیر گیا یکبارہ
 لا کہاں مومن ہوندر سن دز قیامت تائیں
 سر جاتے تاجاؤں دیکھ کلیوں باز نہ آئے
 دانک صدیق پیائے تھے سب گھر بار لٹایا
 سب کچھ تیرا کچھ نہیں میرا کھیا بول زباؤں
 پھر اس گھر وہ چیر کسیدی حاجت سے نکالی
 جس گھر دریا قدم بنی دارحت چھڑیاں لایاں
 ہو دے کون پندیر فقیر انبی محمد جہا

مقابلہ وفاداری حواریاں علیوی و یاران موسوی وفادایان محمدی علیہ الصلوٰۃ والسلام

حضرت عیسیٰ دنیا اندر جتنی عمر گزار مئی
 جدوں صلیبی وارن ہو یا ادہ بھی چھوڑ سداے
 سرور عالم اس دے نالوں دہی عمر ان مئی
 یک لکھ چوی ہزار اصحابی رب عطا فرمایا
 سارے جان نثار بنی دے خادم دلوں بجاؤں
 جت دل نال رسول اللہ کر کے گئے چڑھایاں
 شیر الہی سیف الہی اعلیٰ لقب جہان دے
 شاہ علی بن نوں سرور عالم اسدا شرف دے

ہوئے اُسدی تاج اندر باراں کل حواری
 نس گئے حضرت عیسیٰ کو لون جانے نظر نہ آئے
 تا بھی رب کے قتل کر م نہیں کل مخلوق نوئی
 لکھ حواریاں نالوں جیڑا اک اک بہتر آیا
 جدوں دشمن لڑنا چاہے نا ہارن میدانوں
 مارا دے دشمن رب کے کتیاں صفائیاں
 ہر دشمن تے غالب اغلب دست شایاں دے
 شیراں داؤں چیر دگا دے چس پا چڑھ دے

انہوں حضرت خالدؓ دے حق کیا شاہ ابراہاں
 ہے صدیق عتیق اللہ والقب حضوروں پایا
 حضرت عمرؓ بہادر ایڈا تیغ جدول لشکارسے
 بے فاروقؓ بہادر جس نول کہیا شاہ جہاناں
 شاہ عثمانؓ تو نگر بھار دولت مال لٹا دے
 ایسے دوست پاک نبیؐ نول بخشے رب انماں
 جس یلے سردار رسولان حکم جہاد سنا دے
 جتنے جا کے مورچہ لادن جنگ جہاد مچا دن
 بھاویں بیٹوں بیکے ہوون فاتے جاں بہاندے
 دین اصحابؓ نبیؐ سرور دے دین اپنا دنیاں کاں
 لکھا دشمن تابع کیسے لکھاں مارا دے اسے
 حضرت عیسیٰؑ نال یہوداں جدول فریب کیا یا
 انہوں حضرت موسیٰؑ حیدم حلیہا کرن لڑائی
 حکم سنایا قوم اپنی نول چلوشتائی جاواں
 لکھن کلیم اللہ نول قوم جو ان کی ساری
 جہنمک شام زمین د اندر رہیا دخل نہ اندا
 جاتوں آپ تے رب اپنے نول لیجاناں سداں

سیف اللہ تلوار کی کردا مار و ماراں
 کر دتا آزاد خود اسے پاک نبیؐ فرمایا
 دہشت نال کفاراں تائیں جان و چھٹ نیلکے
 جس دسائے لولوں ڈر کے بھا پور شیطاناں
 جو بھج خراج ضرورت ہوئے جہنگاں چہ پنچا دے
 نال اشائے یار پیارے کرن تصدیق جاناں
 جاناں اں سے سب حاضر نا کوئی مذر لیا دے
 جہنمک پوری فتح نہ پا دن واپس کدئی اون
 پتے کھاکے کرن گزارہ تے تلوار چلانے
 جہناں فتح خدادے فضلوں کیسے ملک ہزاراں
 بھاویں آپ ہوئے قربانی لڑوں باز نہ آئے
 ہو گئے دور خواری سارے کسے نہ سنگ نبھایا
 شام ملک د فتح کرنوں کیتی اوس چڑائی
 شام زمین مقدس اندر دخل حکومت پاواں
 قوم جبارا اوتے او تھے وڈی زور آور بھاری
 ہمدنک نال تسارے ساتھیوں مول نہ کوئی جاندا
 جا کے جنگ مچاؤ دونوں بہساں سین تائیں

فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هُنَا قَاعِ جَدْوَنَ ۝

پس جاؤ اور تم اور رب تم کا قاتل ہمارا قاعِ جدو ہے

فصلہ کوہ قوم موسیٰؑ دی جتنی آہی ساری
 اسیر و شخصیاں دے او پر رحم خدا فرمایا
 باراں بار کلیم اللہ دے جو اصحابؓ پیارے
 انہاں دوہاں نے قوم اپنی نول بہت پیا بھایا
 حضرت موسیٰؑ سب دے حق دھچ بڑی دعا فرمائی
 یوحناؑ تے طاوت دوہاں نال خالق پاک بچایا

کوئی نہ لگا آکے اس دسبہ ہوئے انکاری
 یوحناؑ تے طاوت جہاندے نام معسر لیا یا
 انہاں وچوں دواہیہ کھڑے باقی مر گئے سارے
 اسیر کوئی نہ آکے لگانہ کوئی ات دل آہیا
 کہتے رب ہلاک تمامی موت ہلاکت پامی
 انہاں دوہاں نول موسیٰؑ پچھے مرسل رب بنایا

وہ سبحان اللہ کیا دوست پاک نبی سرور ہے
کر اتفاق اصحاب عید سے حق سے دہا پونے
قت زور محمدیاں نے پایاں جگہ دہایاں

جو فرمان بناوے سو مہا تر ت آ منا کر دے
ہو مردار کفار بچا لے سسری دانگوں کو
تاہیں وہ قرآن خدا نے ایہ صفتاں فرمایاں

حَمْدُ رَسُولِ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ

محمد رسول ہے خدا کا اور جو اس کے ساتھ ہیں زبردست ہیں۔

عَلَى الْكَفَّارِ رَحِمًا وَبَيْنَهُمْ

کافروں پر نرم ہیں آپس میں پتہ سورۃ فتح

پاک رسول محمد نالے اس دے بار پیارے
یعنے جد کوئی کافر دشمن آوے پیش انہاں سے
نا پھر وہیں جواب نبی نول دتا جیوں مویاں
ایش آواں لڑنے کارن نہ ایہ ساتھ نبھاواں
وہ اصحاب محمدیاں نول رحمت لکھ ہزاراں
احد بدر حزاب غیرہ کیتیاں جہاں لڑائیاں
ابھیں وچیں یار پیارے کئی شہادت پاندے
ہو قربانی یار حقانی لڑ دے وچہ میداناں
وہ واصلق محمدیاں نول بخشیا خالق باری
دین ملن گھر بار پیارے گز بنی دے چوڑے
اگے آکے جنگاں اندروں پئے تلواراں
صدقے جاوے دوڑے آون جان ملی تے دہر کے
وچہ جہادال کرامداداں جاتاں مال لٹائے
جو آئی سو جہل نبھائی جو بیستی سو بیستی
طرح طرح دیاں سے تکلفاں اپنے تے بہیاں
کیا ہاں دق عورت والا ذکر کتابیں آئیں

رب فرمایا کافراں اوپر غالب علی سارے
عینی دے حواریاں دانگوں رکے نش جانڈے
توں تے ب تیرا حدو نول کرے پھر و لڑایاں
کاہنوں تیرے گراہناں تہیں مفتی طان کواواں
پورا ساتھ نبھایا جہاں نال سید ابراہاں
جنگ حنین تبوک تے خیر ہو رہتیریاں آہیاں
تاہی عبت مول نہ ہارن دور ہشتیاں جائے
وانگ پنگاں عاشق سارے بھیج دیو جانناں
سچ محبت آہن اسوں سچی ایہو باری
دولت مال تصدیق کیتے سٹے لہوڑے جوڑے
سر دیون بھٹیں رنہ کیتا پاک نبی دیان راں
من حکم پیارے والا سوبسم اللہ کر کے
بھانویں آپ ہوئے قربانی امردن عذر لیاے
ایہی نبی پیارے نول ہرگز کنڈ نہ ہستی
پراوہ شوق محمدی تاہنگاں دم دم دھن تیاں
جویں پیار محمدی اسوں رگ رگ وچہ سمایا

ذکر عورت مجتہ صا دقہ صاحب کامل ایمان

کرن روایت اُحد دہارے ہوئی جدوں انی
 نالے ہو را صحابہ نبی دے ہوئے شہید تیرے
 چہرہ شیطان پہاڑی اُپر اُچا بول سنایا
 پیا تزلزل شکر اندر سن کے کور بولا را
 ہو جو دور بنی تھیں دوست یار پیارے
 کافرا یہ آوازہ سن کے تیزی اندر آئے
 یا حضرت ایہ لشکر اندر شیطانوں جھوٹ اہلایا
 دیکھو فوج فرشتیاں والی بھیجی رب اسمانوں
 تا پھر حضرت لشکر اپنا جوڑ جمع کر سارا
 خیریں پاک رسول پیارے جوں جمال کہایا
 دُونی ہو گئی طاقت سجدی دیکھ رسول پیار
 ایہ چھوٹی خبر بلانی ہو شیطان لعینے
 جیہڑے مومن وچہ مدینے باقی آئے
 کچھ لڑکے کچھ عورتاں آہیاں تھجے مرد و دیے
 نا اودہ باہر پہنچ سکے جو پکی خبر لیاون
 عورت ہک اوہنا مے چوں مومن نیکو اتی
 روندی جاوے تے فرماوے میں صدقے میں ری
 جاں اودہ دور گئی اودہ انیوں کردی دوہایاں
 پہلوں ہک جنازہ لیارا ہوں اُسے تائیں
 دیکھ نمائی دور بخانی کستا بول آوازہ
 لوکاں کہیا بابل تیرا ہو یا شہید و چارا
 لوکاں کہیا ورنج اگیرے جاں دہا گے آئی
 دسوا یہ جنازہ کس دا کون ایہ لکھ دہایا
 تا بھی اول خدادی کچھ پرواہ نہ تہستی
 لوکاں کہیا خیریں آئے کل امت دائیں

دند مبارک پاک نبی دے پاک شہادت پانی
 حضرت حمزہ رہا شہادت جنت سیتے ڈیرے
 ہو گیا اج شہید محمد جھوٹ طوفان ہولایا
 کیا جانن جو شیطانوں دشمن کرک یا بھارا
 پے گیا ڈاڈا فکر انہا تنوں ہو گئے سست پیارے
 اویسے ویلے وحی خدادا آپ پیغام سنائے
 دیو سنی لوکاں تائیں حکم خدا فرمایا
 مارا ڈاڈن دشمن تیرے حکم خدا اُچھا لڑوں
 سمجھ لڑوں خوب سنی دتی حال سنایا سارا
 دیکھ زیارت ہر مومن لڑوں صبر دلاں وچہ آریا
 ہو پیشا رکھاراں او پرے گیا لشکر سارا
 پہنچ گئی اودہ خبر تمامی جا کر وچہ مدینے
 سن کے خبر وفات نبی دمی روون درداں
 جو ناقابل جنگ کرن و صنف بڑھاپے گھیرے
 نا اودہ گھر وچہ بیٹھ سکے نا صبر دلاں لڑوں
 جنت دل جنگ نبی دا آلا اس طرف اُٹھ دہانی
 دے کون جیسا تیری حال حقیقت ساری
 اگوں فوجاں پاک نبی دیاں ملیاں لڑیں
 اگے تیرے اگے کچھ پڑے محمد دعا میں
 صدقے جاواں دتو ملینوں کس دا ایہ جنازہ
 کبندی میں ایہ پچیاں تائیں دست نبی پیارا
 اگوں ہو جنازہ ملیا تا پچیا اس مانی
 لوکاں کہیا ویر پیارا تیرا بابل جابا
 کبندی دسوا پاک نبی دی کیا کچھ حالت بلینی
 تا پھر سو اگیرے اوتھوں آئی چائیں چائیں

اگوں ہو حنازہ اسنوں ملیا تریجی واری
 کس دا ایہ حنازہ آوے دسو میرے تائیں
 کھندی کچہ پرواہ نہ یلینوں ملے رتوں پیارا
 تا پھر ہو راگیرے اوھوں دور شتانی آئی
 کھندی کون حنازے والا ایہ مقول سہارا
 تا پھر اس مقول زانی بول ہو ہوں فرمایا
 جسکر کہی ہزاراں ہوئے میرے پت پیار
 جسکر رب دکھایا خیریں کل امت دا والی
 نام خدا دے دسو یلینوں اوہ محبوب دلاندا
 لوکاں کہیا ختم رسولان اوہ تشریف لیا دے
 تاں پھر اوھوں نال خوشی دوجاں لنگ چھیدی
 خیریں آیوں رب ملا یوں یا حضرت سردار
 بھل گیا اپنا ٹیر سارا باجہ تے ملوں
 سرور عالم حق اس دیوچہ کیتیاں بہت دلائیں
 نالے کچہ وظیفہ اس والا یا نبی پیارے
 واہ سبحان اللہ کیا اسدن رحمت چھریاں لایاں
 ایہ ایمان اک عورت والا ذکر سنایا تینوں
 اَشِدَّاءُ عَلَی الْکُفَّارِ جہانمے شان خدا فرمایا
 قَدْ فِی قُلُوبِهِمُ الرُّعْبُ خدائے کیا حق جہانمے
 قَرِیْنًا تَقْتُلُوْنَ جو کتنے کر کے قتل آڈائے
 نالے شان اصحابان یوچہ کہیا خالق سائیں
 نالے گھرتے بار اناہندے ولت مال اناہندے

تا پھر ہو غمناک و چاری تیکھے دردال بری
 لوکاں کہیا خاوند تیرا پیر تیرے داسائیں
 لوکاں کہیا رحمت عالم تیکھے آدن والا
 اگوں ہو حنازہ چوتھا آون لوک اٹھائی
 لوکاں کہیا پھر اتیرا بے فرزند پیارا
 شکر خدا دا ٹیر میرا چنگے راہ سدھایا
 میں ک وال نبی دے اتوں کردندی بھوار
 تجھ پرواہ نہیں میرے تائیں پس قبیلے والی
 حد تک اکھیں دیکھاں ناں ہیں مہر نہ کیتا جاندا
 فوجاں دوجکار پیارا چند جہلکدا آوے
 اخذ مت دچہ حاضر ہوئی کہی دُعائیں سیدی
 اک اک قدم تیرے دے اتوں صد عالم سارا
 من آرام دے لوں آیا کہیں ڈٹھائیں
 سنے شہیدان رب اسنوں رحمت دھریاں
 پیچ محبت پاک نبی دی دولوں جگ سنوارے
 وانگ زلیخا بڈھی عاجز کل مرادال پایاں
 شان بیان کراں صحابان کیا طاقت ہر یوں
 غلبہ پاکے کفر غاناں کر مغلوب چلایا
 یعنی دلاں کفارال دیوچہ ڈالے رعب نہاندے
 دَنَابَرُونَ فَرِیقًا کتنے کر کے قید لائے
 دنی بخش زمین اناہندی ساں تے تائیں
 سب چیزاں دے ہو گئے مگروں رت تیں نہاندے

وَأَرْضُكُمْ وَدِيَارُهُمْ وَأَمْوَالُهُمْ وَأَرْضَاكُمْ

اور ملا دی تم کو ان کی زمین اور ان کے گھر اور ان کے مال اور ایک زمین

نَظُّوْهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا

اور ہمیں پھیرے مٹنے قدم اپنے اور اشرہ ہر چیز پر قادر ہے (سورہ احزاب)

دنا اسان تسانوں سمجھ کجہ دولت مال انہا ندا
بھی گھر بار مکان تمامی کی پرداہ اسان نول
جتنے قدم نہ پایا اگے نہ ڈھکیاں ادہ جانیں
دیواں طرٹ اشارہ ایٹھے کہن مفتر غالی
کر تقسیم مہاجران اد پر پاک بنی ورتائی
ہولا ہو گیا بوجھ انہاں تہیں یزین دے پاروں
جیسر یاں یودال کولوں مورزین متھہ آئی
مالا مال کیتے رب سار داغ دلال ددہ نوے
دولت مال تصدق کیتے جاناں گہول گھایاں
جس تہیں منگے جان پیار اعذر نہ کوئی آنے
کھلے آدین علم بن دا خبراں دیکھ فرالوں

یعنے جہاں کفاراں تائیں ماریا پھریسا ندا
نالے اسان زمین انہا ندی دتی بخش تسانوں
نالے مورزین اک بخشی اسان تسانے تائیں
پاک زمین مٹنے والی دوجی خیر والی
جو نزدیک مدینوں آہی رب زمین دیوالی
اگے سمجھ انصار انہا توں دیکھ خرچ پیاروں
جاں پھر خیر فتح ہو یا تانال امداد خدائی
اس دیکھ مال اصحاب تمامی بہت آسودہ ہوئے
ایسے خدمت دینی پاروں موحاں بکریاں
ایسے دین نبی دے او پر سمجھ اصحاب وکالے
سدا تیار پیارے کارن حاضر دلون کالوں

فِيْهِمْ مِّنْ قَضٰى حَجَّہٗ وَفِيْهِمْ مِّنْ يَّنْتَظِرُ (سورہ احزاب)

ہیں کوئی ہے ان میں سے کہ پورا کر چکا ذمہ اپنا اور کوئی ان میں سے راہ دیکھتا (شہادت کی)

پورا کر گئے ذمہ اپنا اجل شہادت پائی
دیکھیاں کس دے ملے ہن سالوں ب جنت چہ گھلدا
کئی جان لڑاون کارن کرے کھلے تیار می
دیکھیاں کس دے ملے ہن ساڈی وار شہادت آئے

یعنی بعض انہا ندے وچوں ایسے مرد خدائی
بعض انہاں تھیں چہ اڈیکال تگن راہ اجل دا
انہاں احد بدروچہ اپنی دتی جاں پیاری
وہیں موت اپنی دارستہ رب سچا فرماوے

روایت

چاچا انس میرا بک آ ہا نفر بہادر جاپا
اپر رہ گیا کسے سیبوں ادہ مہبتول غفاری
اپر ایہ اس موقع اد پر پہنچ نہ سکیا بھائی
مائے نصیب نہ ہو یا مینوں جنگ روچہ جانا
رکھیا میں محروم اد سے تہیں ماہ قسنت یاں کاراں

حضرت انس روایت کردا تر مذی اندر آئیا
جنگ بدروچہ نال نبی دے کیتی اول تیلری
ڑکئی ساری فوج بنی آدی ہوئی شرع لڑائی
بہت امنوں کرے پھر پھول رووے درجانا
ابو لڑائی پہلی حضرت کیتی نال کفاراں

قسم خدا دی جبکہ اگلے موقعہ بنیاں کوئی نہ
دیکھے گاربہمت میری جیویں لڑائی کرن
اس گل کر کے اس دنیا میں خوف دے چہ آیا
آخر اگلے سال جہدوں پھر ہوئی اُحد لڑائی
جنگ اندر آجائز ہو یا لے تلوار سہارا
بچن لگا سعد پیارا کت ول نیت ہوئی
آخر پڑھ بسم اللہ حلبی رن وچہ آ کے وریا
پہلوں پکڑ کفاراں سندی چنگی جہنڈ بہائی
وچہ شہیدان اخل ہو کے جنت طرف سد مانا
دس دتاسی پہلوں اس نے نال حکم ب عالی
بعد شہادت ڈھی لوکاں اُس دی لاش پیاری
اسی زخم برابر اسوں آسے بدن دولے
نلے رہا نے سوکھا ہوتا مومن نام سد مانا
نال زبانی آل نبی دی بن بہدا ہر کوئی
نال زبانی امت بننا ہوتا بہت سوکھا لا
کچھ نہیں مشکل اصحاباں دانا حق بغض کھانا
جے اوہ ویلا حاضر ہوئے سر و سن تلواراں
کچھ ہڑی مشکل گھوڑ چہ پہ کے گلہ آہنا نہ اکرنا
دوست دشمن گھر دے اندر کیا معلوم چوے
نوب نمونہ دوستی والا جگہ انہاں دکھایا

جاسا نال رسول اللہ کے کریمت ہوئی
پچھلی کسر نکالاں ساری یا ماراں یا مرساں
کیا مقدور میرا میں ایسا داسر سخن الایا
آیا ساتھ رسول اللہ کے ادم مقبول خدا کی
اگول ملیا اُس دے تائیں سعد معاویہ پیرا
کنہدا اتول آدے مینوں جنت دی خوشبوئی
نال قریشیاں مکے والیاں خوب بہادر لڑیا
آخر جیونکر چاہندا آہا اہل شہادت پائی
جس دی وچہ اڈیکال سنوں پورا سال دہانا
اُحد پیاروں آدے مینوں خوشبو جنت والی
نیزے تیروں تے تلواروں زخمی آہی ساری
سوکھے نہیں پید سیر فقیراں درجے جنت والے
اپیر عملیں مشکل اس دا ثابت کر دکھلایا
اپیر تہوں تھار ہو سی جڈں قیامت ہوئی
لکھی پتہ تہا میں جس دم مل سی امت والا
اپیر مشکل وانک انہاں دے لڑکے سیس کھانا
اُس دیے پھر معلوم ہوئے قدرتی دیاں بارالہ
اپیر مشکل راہ مولائے دین بچا کے مرنا
جے تلوار سرے تے ہوئے تہوں بکیرا ایسے
رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُمْ حَقُّ بَہَانِی دے آیا

رَضِیَ اللہُ عَنْہُمْ وَرَضُوا عَنْہُ

راضی ہو یا ان سے خدا اور ارضی ہو گئے وہ خدا سے

راضی ہو گئے اسلئے نہاتے اور سادے پر راضی
اساں انہاں تے خوش کرنے نوں تحسیناں فرمایاں
اساں انہاں توں دوزخ کو لوں دتیاں خوش رہایاں

بخش دتی ایہ سند جنہاں توں آپ خداوند قاضی
خوش بختا انہاں سادے تائیں چہور شرک پیار
انہاں ساڈا دین قبولیا تے مدال پونچا یاں

اُنہاں سالوں راضی کیتا کر کرنیک کما یاں
 اُنہاں سالوں راضی کیتا دھچھا دھچھا یاں
 اُنہاں اساتے ستے اندر جاناں مہول جہاں
 اُنہاں اساتے راہ وچ آکے دولتاں سب لٹاں
 اُنہاں اساتے خدمت اندر کاراں غیر مہلا یاں
 اُنہاں اساتے دیاں ریاں پرکتیاں دل چڑیاں
 اُنہاں اساتوں اُنی کیتا بدولتاں دین و دہیاں
 اُنہاں اساتے خوش کرنے نوں تکلفاں پرچاں
 اُنہاں اساتوں باتاں کر تصدیق منایاں
 اُنہاں اساتے دست و الیاں یاں رنجایاں
 اُنہاں اساتوں غیشاں مہو جان نیا دھچکا یاں
 اُنہاں اساتے خوش کرنے نوں سب گہراں
 اُنہاں اساتوں اُنی کیتا چھوٹے وطن پیارے
 اُنہاں اساتوں راضی کیتا ہجرت اپنی پاروں
 اُنہاں اساتوں راضی کیتا طواف اُڑی آئے
 اُنہاں اساتوں راضی کیتا جاناں لٹائے
 اُنہاں اساتوں راضی کیتا بن کے مرد سپاہی
 اُنہاں اساتوں راضی کیتا دھچھا پانی زندگانی
 واہ سبحان اللہ رب عالم راضی اُپر جہناں مے
 وچ لاریب کتاب جہان دیاں صفتاں توں

اساتوں اُنہاں راضی کیتا رحمت جھڑپاں یاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا دولتاں فتح دیاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا اندر جاناں مہول جہاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا تیاں دن سو یاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا تھوڑے کم دھچکا دیناں کٹاں یاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا مدد نال رلا یاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا خدمت و دہیاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا کرا راضی کیتا یاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا بخشے ہیراں مہو چاہیاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا پھلیاں بخشاں کل خطاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا حوراں دین و دہیاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا پردیاں بخشے محل جہاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا توڑی دن بنائے سائے
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا خود اپنے درباروں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا قرب عطا فرمائے
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا تھیں رہے شان و دہائے
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا بخش حکومت شاہی
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا عظمت بخشی دوہن جہانی
 بندہ عاجز کی کر سکے شان بیان اُنہاں مے
 بھی نورت انجیلوں ثابت ہو کر کتابیں یاں

ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِنْجِيلِ

یہ کہادت اُن کی تورات میں

اور کہادت ان کی انجیل میں

یعنی وہ تورات اُنہاں کی صفت خدا فرمائی
 جیوں زراعت سکے پیلوں چوٹی نظری آئے
 دوا قیست بنے پھر ہار اُٹھل چل آں نکالے

تے وہ انجیل تہاں ی ایہ مشیل سنائی
 آپھر موٹی عوامی ہوئے مہم و دہدی جاوے
 دیکھ زراعت اُنی ہون کھیتی نیچن والے

ایہو مثال اسحاباں سندی ب صاحب فرماندا
 آپھر رب وداون لگائی جماعت بھاری
 مالامال کیتے سب فضلوں رحمت مینہ برسائے
 داخل ہو یاں دین نبی وچہ کئی فوجانڈیاں جان
 پڑھ سورہ نصر اللہ وچوں توکت شان سلامی
 وچہ زور رسول اللہ دا علیہ رب فرمایا
 سرخ سفید ہوو گیکامیرا اوہ محبوب پیارا
 دس ہزاراں آدمیاں چہ حد تشریف لیا تے
 سونے وانگوں چکے اس دا سبب مبارک نوری
 صاحب شرم کھوڑاں انگوں سونے مین پیارے
 سونہیاں لبیاں مبارک ذویں سوکن نگ جہاندا
 سونے صاف عجائب زوہیوں نے دیاں کرنا
 پیٹ مبارک نیویں اسدا وچہ زور حوالے
 پیر اسدے نگ مردوانگوں سونے صاف پیارے
 ایہ کج خلق پاک نبی دا آیا نظر زور وں
 کعبہ احبار جو یار نبی دا عالمی نیک صفاتوں
 ڈٹھائیں خود اسدے اندر رب صاحب فرماوے
 ناوہ سخت طبیعت ہوو کناوہ پھر دل دا
 وچہ بازار نہ اچا بولے نرم کلام سداوے
 امت اسدی اکثریتی بولے حمد ثنا میں
 چادر لک دی گئیاں توڑی ہرگز نہ ملکا تے
 اچیاں اچیاں بانگاں میں پر بلند میناراں
 رائیں جد شبیحاں بولن انیویں کھوگر آوے
 مکے دے وچہ پیدا ہوئی اوہ محبوب پیارا
 وچہ مینے نجشال اوسلوں قبضہ ہر ہر جانیر

پہلو یک قلیل جماعت آہا ساقہ انہاں دا
 ہر قسم دی طاقت قوت بخشی خالق باری
 بڑے بڑے شاہزور خدا نے قدام چہ لوائے
 ہر یک طرفوں فضل کرم ہتھیں رحمت مازیاں جان
 کیا خوشخبریاں پاک نبی ذویں دتیاں بگرامی
 وچہ غزال لغزلات سلیمان پنجویں بولوں آہیا
 یعنی گندم گون بدن داسو ہنارنگ نیارا
 جیونکر اچا جہنڈا ہوئے وروں تھری آوے
 کالیاں زلفاں گھنگر والیاں لگا عطر حضور می
 کھڑیاں ہو یاں پھلاں وانگوں سونے خوش رخسار
 بر سے نورانہ لائے چوں سخن جوں فرماندا
 سوہنی چمک وکھاوون دوروں نال جوانہ پریاں
 باغی دندا تے جیوں ہو دن گل ہل نیلم والے
 سونے دیاں ستوناں اوپر جیونکر کسے کھلائے
 ایم محبوب محمد میرا کھیار ب حضوروں
 کند میں تعریف نبی دی آپ پڑھی توراتوں
 سمجھتیں بعد رسول محمد دنیا اندر آوے
 نرم زبان تے نرم طبیعت سبھنوں میں ملدا
 بریاں نال کرے پھلیا یاں نیک سلوک کھاوے
 بہت پڑھن نیکیراں ربی چڑھ کر اچی جانیں
 روشن ہون و خودے پاروں کمنہ متھ پیر انہاں دے
 جنگاں وانگ نمازاں اندر جن صفات قطاں
 جیونکر گھن کھیاں دا اڈے مالہی اوپر جاوے
 آخر وچہ مینے آکے کرے قیام سہارا
 ہوسی ملک علاقہ اس دا شام ولایت تائیں

ایہو محمد دوست سا ڈارب صاحب فرمایا
دنیا وچہ ایہ مرسل ہو کے حدیث شریف لیا
جہ تک نہ ایہ سبھ لوکاں لوں دین سچاواں
دل دے دل دے دے دے جو بھول نہ لے
خوب شاعت دین میریدی کرسی وچہ جہاں
ایسے طور تمام کتاباں جو رب طرفوں آئیاں
وچہ بخیل یوحنا والی سو لہویں بابوں آئیا
جہ تک ایسے نہ دنیا اتوں رخصت ہو کے جاواں
اوہ روح پاک تہاں اندر جہ تشریف لیا
جو کہ کن سی ربیدی طرفوں اوہ بول نہا سی
بہتیاں خبراں گوں الیاں تہاں بھول گوں
کیا ایہ وچہ ایل مبارک صاف عبارت آئے
وچہ قرآن جو رحمت عالم پاک خدا فرمایا
اپنے پاسوں کج نہ بولے باجھوں امر الہی
نال قرآن برابر لکھیا ایہ معنوں انجیلوں
ایسے طور شہادت دیوں ہو رصفیہ سائے
اُپر قرآن کلام اللہ دے نہیں یقین جہانوں
جسٹوں نال کلام اللہ دے دلوں محبت ہوئی
کتنی جگہ کلام اللہ وچہ آیتاں رب فرمایاں
سورہ صفت اٹھا ڈیہ پارا پڑے دیکھ قرآنوں
باقی مین بعدی ائمہ احناف لوکاں توں فرما
کتنی مدت پہلوں اُس نے ایہ خوش خبر سنائی
وچہ صحیح حدیث مبارک خود حضرت فرمایا

ہے متوکل نام مبارک جس دا اساں ٹکائیا
اگلے دین ہون سبھ باطل پنا دین سکھائے
تہ تک اسٹوں دنیا اتوں رخصت نہ فرماواں
سبھنوں اپنی طرف بولائے پاؤں فضل ربانے
اوہ محبوب محمد میرا مادی جن انساناں
سبھ دے اندر نعت محمدی خبراں ب فرمایاں
آپ مسیح جواریاں تائیں یہ فرمان سنایا
آئے نہیں تسلی والا اوہ محبوب سچاواں
دیئے آن تسلی سبھنوں سدھارا دیکھا
اپنے کولوں کولوں کسے لوں نا کوئی سخن الہی
کرے بیان بزرگی میری چنگا جانے سانوں
خاص تسلی دیوں والا آپ مسیح فرماوے
خاص تسلی دیوں والا اس دا معنی آئیا
اِنَّ هُوَ الْاَوْحٰی یُّوحٰی وچہ قرآن گواہ
صاف شہادت عیسیٰ والی ثابت ہوئی دلیلوں
منکر اے نہ منے جیکر کہو ٹکراں مائے
کل کتاباں بھول دیکھا و کج نہیں رتہا نونوں
ہو رتہوتی دیکھن کارن اسٹوں لوڑ نہ سمجھی
اساں حبیب اپنے دیاں خبراں گے بھول گیاں
حضرت عیسیٰ جیو ٹکرا گے کہندا گیا زبانون
احمد نام رسول الہی میں تہیں کچھ آئے
ایہو بشارت عیسیٰ والی پاک نبی فرمائی
آدم نالوں اگے مینوں غاتم رب بنایا

کیتیاں ابراہیم ہی نے میرے حق دعائیں
جیو کر وچہ پیارے پہلے کہیا اللہ سائیں

رَبَّنَا أَلْعَثُ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ

اے ہمارے رب کھرا کر ان کے بیچ ایک رسول انہیں میں سے

میں تھیں پیچھے اچھا آؤے سبھوں گیا دیندا
اُسوئے ہک تہ عجا ئب ڈٹھا میری مانی
ڈٹھے محل مکان منار شام ولایت والے
بیٹا تیرا برسل کیتا فضلوں خالق ساہیں
رب اے فضلوں شام وغیرہ قبضے اندر آؤے
کون صحیفہ حسن و چہا ہاں حال نبی سرور دا
بعد نبی تھیں دنیا اندر جہاں خلافت پائی
دارت بین زمین و جہاں کیتیاں نیگ کماں

حضرت علیؑ میرے کارن کیا بشارت دیندا
جس ویلے میں پیدا ہویا کہیا نبی خدا فی
دور سوئے سجد پر دے اکوں اُسے نور و چالے
ایہ ہک خاص بشارت ہوئی حضرت آمنہؑ ترائیں
دسی رب حکومت اسوں ملکایں حکم چلاؤے
کیا کیا ذکر سناواں تینوں سید خیر بشر دا
یار اصحاب رسول اللہؐ دے جو مقبول خدا فی
ایہ بھی وچ زبور وغیرہ خبراں ب فرمایاں

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا

اور ہمیں لکھ دیا ہے بنے زبور میں نصبت کے پیچھے کہ اُس خد زین پر مالک ہوں گے

عِبَادِي الصَّالِحُونَ

میرے نیک بندے پیچھے

بعد نصبت اس د اندر ایہ فرمان سوتا یا
چہرے نیک ساڈے بند صاحب کل دن
جے اوہ نیگو کار نہ ہونڈے کیوں خلافت پائے
چہرے خاص ساڈے بندے نیک کماں اے
مور کھجے کر اے نہ سمجھے ہے معذور و چارے
سارے جگنوں معلم خیر گیتیاں انہاں کماں
دشمن جیکر لافاں پائے کیا پرواہ اتہاں توں
حد کرن تہیں نہ توں اتہاں کج نقصان پائے
وانک تاریاں روشن میرے سجد و خا پائے

لکھیا اسال زبور و چالے پاک خدا فرمایا
آعز او پر میں دے ادھا ملک کیتے جاؤن
بعد رسول خلافت نبویؐ آئی سمجھ جہان دے
رب فرمادے اسیں نہاتوں کراں زمین حوالے
خاص خلافت حضرت دکن کیسا صاف اثنا
بعد جناب رسول اسد تھیں جہاں خلاقاں پائیں
آپ خداوند صاحب کر کے بخشے قرب جہانوں
سوچ چین تاریاں اوپر سو کوئی طعن لگاؤے
خاص حدیث مبارک اندر کہیا نبی سہارے

جس دی تابعداری کرو حیدرے پیچھے جا سو
سدا راہ اوہ دکھاوے اوہ نیک ہدایت پاسو

اصحابی کا لُحْوَمِ بِاللَّحْمِ اَقْتَدِ یَسْمُرُ اِهْتَدِ یَسْتَمُرُ

میرے اصحاب ستاروں کی طرح ہیں۔ ان میں سے جس کی اقتدا کر دے گا وہ رہے گا اور جس کی اقتدا کر دے گا وہ رہے گا۔

وچہ تو زیت اصحابانِ سندی صفت خدائی
صادق مخلص ہون تیرے بھلا صاحبِ گرامی
بہتہ میرے دی لائی ہوئی ہستی ہون سے
یا وہ آیت دیوچہ اگے لکھیال یہ اخباراں
چھوٹے ہک قلیل گروہوں و ڈاگرودہ بناواں
وچہ وچہ تمام کتاباں سی صاف گواہی
چونکر وچہ تو زیت وغیرہ وعدہ رب فرمایا
یار کبار اصحابِ پیالے ایسے ساتھ لائے
دین گواہی اصحابانِ دی ربیال کل کتاباں
بڑے زور آور بڑے بہادر دوست شاہ غیاث
دَحْمَا تعریف انہا ندی آپ خدا فرماتا
زمی خلق پیر حجت آپس چہ کھیندے
نیک سلوکوں آپ جہان دیاں بگوامیاں
رب فرماتے آپس اندر دے پیاراں والے
سن میں تینوں جنگ کی و انتہور اذکرنا والے

سکھوان باب کتاب جو لیبیا کی آیت آتی
وائت رہن پیش زمین دایر آباد ہادی
کارگیری اسادی تہدی اوہ مقبول مالے
چھوٹی اک جماعت کولوں کرسالیں ہزاراں
حدادہ وقت برابر ہو یا سب کچھ کر دکھاواں
کسی جلد زنی آخر بخشی پاک الہی
اد سے طور حبیب اپنے نوں غالب کر دکھایا
فضل رہے تہیں کافر جہناں کر مغلوب دکھائے
کون خدا دانگر جہیرا گلہ کرے اصحابانِ نہ
بڑے رحیم کریم آپس وچہ صاحبِ نرم دلائے
یعنے آپس اندر رہا بیت سلوک اپنا ندا
کون کہے ہو یک دوجے نوں راہِ انداز دینے
مولا اگے ہو رکے دی دال نہ کائی گئے
رحم کماوں ہک دوجے تے ہر ویلے ہر حالے
آپس وچہ اصحاب جو نکر کرن پیار سچا داں

ذکر محبت مابین صحابہ کرام رضی اللہ عنہم اجمعین

جنگ کسے وچہ ست اصحابی زخمی ہو گئے بھائی
ڈاڑھے زخم تھامیاں میں چلن خون فٹائے
سخت پیاس نزع وادیا تلخی غالب ہوئی
سدا سی اک ہو صحابی رہ پانی تزت لبایا
مینوں بھی کچھ پانی دیوں استغین بعد لیا کے
میں نہیں پیندا اول استغین جنگ ایہ نہ پوئے

ہو کمزور طاقت ستے ڈگے اکی جانی
تڑپن پئے زمین دے اتے ستے بار پیارے
بولیا ہک انہا تے دچوں پانی بخشو کوئی
حدوں پیالہ حاضر کیتا دوجے نے فرمایا
پلے کھنیا ایہو پانی دید پواس نوں جا کے
مت کے میرے پندیاں اسدی ختم حیاتی ہتیوے

لے یہ قصہ جسکو رسول کا ہے اور ان سات صحابہ میں سے پہلے اصحابی حضرت مکرہ رضی اللہ عنہ سے ہے۔

تبا پھر ادھ پیالہ لے کے دو جے دے دل سہا
پانی دیون والیا بھائی رحم کرے رب تینوں
ایہ گل سن کے دو جے کیا پانی والے تبا میں
نی لے میرا دوست پہلوں اپنی پیاس سدا
تبا پھر پاس تریکے اس نے پانی ادھ لیا ندا
ساتی ذرہ غریباں دل بھی نظر کرم دی بہائیں
سن آوازہ چوتھے والا سبجے نے فسر مایا
بدیشک مینوں اپنے نالوں سدی جان ری
چوتھے کول گیا جسویلے پنجوں منگیا پانی
ستوں کول گیا جد آخر پانی دیون والا
کہند اتحق اسی دا پہلوں اسنوں پنجے پلا میں
موڑ پیالہ اولوں پھر ادھ پہلے کول لیا یا
اپر آن ڈٹھا جد اسنوں پانی دیون والے
دو جے کول گیا جسویلے ادھ بھی لد سدا
ستوں یی پنج ڈٹھی آخر خالی لاش نانی
دھچخت ہک دو جے یی سبھاں جان گوائی
اپنے نالوں دوسریاں دی رکھی طلب یادہ

اسنوں خدوں پیادوں گائیجے نے فرمایا
نام خدا دے استھیں پچھے پانی بخش مینوں
ایہو پیالہ میرے والا اسنوں دج پلا میں
مت کے ایسے پانی کارن ادھ ترساندا جادے
دیکھ پیالہ پانی والا تا چوتھا فسر ماندا
مینوں بھی کج استھیں پچھے پانی آن پالین
ایہو پلا دے پانی اسنوں جو میرے کول آیا
اس پیتا تبا میں خود پیا حاجت مٹ گئی سادی
آخر چھپوں ستوں توڑی انیوں ت وہانی
پھر اس پہلے یار اپنے کول گھیا موڑ پیالہ
میں نہیں پنیدا دسلے باہوں بے ادھ پونا میں
جس نے پہلوں اپنے کارن پانی سی مگوا یا
فوت ہو یا ادھ اگے استھیں کیتی جان حوالے
ترکیا چوتھا پنجواں چھپواں کر گئے کوچ چلانا
جو کئے روح مسافر شے کسے نہ پیتا پانی
اپر پھر بھی ترک کیتی دو جے دی بہلیا نی
ایہو نشانی مومن والی کہے رسول خدا دا

لَا يَكُوزَ أَحَدٌ كُمْ مَوْمِنًا حَتَّى يَحِبَّ أَخِيْرَهُ مَا يَحِبُّ لِنَفْسِهِ

ہیں مومن ہوتا کوئی بھی تم سے یہاں تک کہ پسند کرے اپنے بھائی کے لئے جو کچھ کہ پسند کرتا ہے اپنے لئے

صاف حدیثوں حکم تافے پاک رسول عفری
حزینک اپنے بھائی کارن اس دا پیار نہ بھاوے
کتے مطلب اس حدیثوں ظاہر باہر آدن
اول ہتتی طلب کسینوں ہووے چیر کسیدی
جتنی خواہش اپنے کارن دلوں محبت ہوئی
سوہنا کھانا سوہنا بانا سوہنا عمل نرالا

چہڑی چیز کسے نوں ہووے اپنے کان پڑی
تدیک کوئی تافے چوں مومن کہیا نہ جاوے
طرح طرح دی عبرت اسوچہ پاک نبی فرادوں
اپنی دو جے مومن کارن رکھے طلب سیدی
اپنی خواہش دو جے کارن فرق نہ رکھے کوئی
جیکر کرے نصیب کسے نوں فضلوں حق تعالیٰ

جو کر تن اپنے دی خاطر کرے پیارا نہ اندا
 جسے کول نہ کھانا ہووے اسوں بختے کھانا
 جسے عمل نہ چنگے ہوون اسوں عمل سکھاوے
 اپنے واکت اربھے دو جے مومن تائیں
 دو جا جو نکر غیبت اپنی کرے پسند نہ کوئی
 نیجا جو نکر ہووے اپنا دولت مال پیارا
 سوئی چیز کسے دی تک کے مول چروائیں
 نظر اموں گھر اپنے دچہ جو نکر غیرت کہاں
 قصہ کوتاہ اپنے کارن جو کچھ چنگا جانے
 چہ پریان باتاں حق اپنے دچہ نہیں پسند کریدا
 کیتا عمل حدیث نبی لے پاک نبی دیان راں
 کیسی جان کنڈن دی حالت اپنے آپ راں
 ساریاں یاراں نیوں کیتا آپ نہ مٹیا پانی
 بجاویل جان اپنی دے آپ پھر کھلی اہل تھاری
 یار ہوون تا ایسے ہوون جیوں صاحب نبی دے
 ہوو روایت جنگ کسے دچہ دو صاحب سہارے
 تاجواو دیروں لڑنے کارن طلب نہاندی می
 مہن لگے مہن جنت اندر کھاواں چل بجواں
 آکھواو سادون لگے دونوں مرد خدائی
 واد صاحب رسول اللہ دے واد ایمان اہل
 کیا ہک ہوو عجائب قصہ ابو بکر فرماوے

انیوں دو جے مومن کارن رکھے شوق تنہا ندا
 جس دے پاس نہ کپڑا ہووے کرے عنایت بانا
 دیوے مدد ہر قسم دی جتنی دتی جاوے
 تا وہ پورا مومن ہووے پاس جنت جا میں
 انیوں غیبت دے سندی مومن کارن ہوئی
 انیوں دے مومن سدا مال بچانے سارا
 نا کچھ حسد دے چہ کسے مومن ہوو سی تائیں
 انیوں ہوو کسے دے کچھ چہ سندی نظر نہ پاس
 دو جے مومن لوں بھی اس چہ اپنے نان بچانے
 کسے پسند نہ دو جے کارن تار دے دیندا
 جو فرمان سنایا حضرت میاں نال پیاراں
 پانی بچیا دے تائیں اپنی پیاس بہلائی
 دے دی ہمدردی اندر دتی جان نہانی
 تا بھی دے یار اپنے دی کیتی جان پیاری
 پوسے مومن یار نبی دے صاحب نیک عقیدے
 قبادون کھلے کھجوراں لوں آپس دچہ پیارے
 سٹ کھجوراں حاضر ہووے دیر نہ کیتی کوئی
 دچہ ڈیجاں ساڈے کارن کھلیاں ہون راں
 کتنے موذی دیر کی کر کے وہاں شہاد پائی
 شاعر عاجز کیا لکھ سکے شان بیاں انہاں
 سبکدات کتاب دچالے ذکر جویں کر آوے

ذکر حضرت عبداللہ عنہ

کالازنگ نہایت اس واسطے سیاد تھی
 دین اسلام رسول اللہ دی ہرگز خبر نہ کائی

بلکن اک اعرابی آ یا پاس رسول گرامی
 نام اگل داسی سعد بن پیار غفلت عمر گوانی

حاضر ہو کر پاس نبی سے عرض سوال کر نیدا
حضرت کہیا ناں اساتے ہے ایمان لیاویں
ایک گل سن سے اوسوے ملت تبت ایمان لیا
مومن ہو کر پاک نبی توں پھر اوہ عرض سناوے
بہتی خواہیں عقد کرن دی دل میر لوجہ ہوئی
حضرت حکم قنا پھر اسوں طرف قلائے جائیں
بعد سلام اسادھی طرؤں ایہ پیغام سنانا
حایہ پیغام و تاحد اس لئے کہندا بیٹی والا
جاں پھر اپنی بیوی اسکے اس ایک گل سنائی
لڑکی توں حد معلوم ہو یا بابے نہیں غیدے
کیا اس لیے لڑکی تائیں یا خوف ربانا
ظاہر صورت و یکھا نہاتوں نظر پسند نہ آیا
کہن لگی اوہ مایاں تائیں لڑکی ادب تاروں
بہاویں جیو نہ صورت اسدی منظور اسانوں
کرن روایت لڑکی طرؤں وال جازت ہوئی
آخر حضرت سرور عالم کبستما عقد انہاں ا
عجب نصیب کیتے رب سے کرد احمد تاراں
وجہ اصحاباں داخل کیتا فضلوں لوق یاری
ہو قربان کمال خوشی تھیں لے صد شنائیں
قدرت ربی گھر اپنے وجہ وہی جڈں لیا یا
سبہ اصحاباں ساتھ نبی سے کیتی تبت تیاہی
سن کر حکم جہادوں یہ بھی ہو یا ناں روانہ
لعز نکاحوں گھر سے اندر رات نہ ہک لنگھائی
سکدیاں سکدیاں شادی ہوئی بسبب بنایا
زل سے بن نصیب نہ ہو یا بدن شوق پیاروں

میر جہیاں کھنیاں لوں بھی ہر رب جنت دیندا
بیشک توں بھی جنت جاویں عالی دے پاویں
نال محبت ہو قربانی کلمہ بول سنایا
یا حضرت تہن میں عاجز و اعتقد کرا یا جاوے
ایہ پر مینوں کو چھی شکلوں ساک دیندا کوئی
اکھ سلام اسادھی طرؤں جا کر اس دیتا میں
یلمی تیری مسکے کارن منگے نبی ربانا
بوی کو لوں بچہ کر آپے کر ساں عرض حوالا
شکل سیاہ اعرابی پاروں بات پسند نہ آئی
شکل سیاہوں آسے تائیں میر ساک دیندے
کرن قیاس نہ بھولے بابے ہے کس وافر مانا
کرن خیال نہ باطن دیوں کن احکم لب یا
کردو عقد نکاح اسادھ احکم نبی سے پاروں
بہ فرمائی پاک نبی دی لائق نہیں تسانوں
سن کر بابے راضی ہوئے عذر نہ کیتا کوئی
نال خوشی سے سعد اعرابی دونا ہوندا اجاندا
کل مرادوں حال ہو یاں صدقہ شاہ ابراہاں
نالے مل گئی وہی مینوں سند شکل کواری
نوشہ بن کے وہی اپنی لے کیا چاہیں میں
اوسے روز رسول اللہ نے حکم جہاد سنایا
اوسے روز روانہ ہوئی فوج نبی دی ساری
رہا فوج نبی دی اندر خالص مرد یگانہ
رج نہ ڈٹھا وہی تائیں نہ کوئی بات الائی
سیناں جد فرمان نبی واسہ کچہ کہوں گھایا
صحبت عیش تصدق کیتی حکم نبی سے پاروں

میں انہاں کلمہ خواناں بھاریا ایل ایماناں
 توں بھی مسلمان سداویں مذہ قدیموں بھائی
 یاد نہ رہندا شہوت اندر تینوں خوف ربانا
 ہر دم حرص ہوا میں رول شاعن چہ بریاں
 حکم خدا دے منے ناپیں مسجد طرف نہ آویں
 قح دن ال عرانی تائیں کلمہ پڑھیاں توجے
 بس پنجاہوں ابگے تیرا دعوتے مسلمان
 کر کعبہ عقل لے ہوش پیارے پکار نصیحت کی
 سنو حقیقت سعد اعرابی سچے صدق ایمانوں
 سرور عالم ڈھٹا اسنوں ڈاڈ ہی شفقت آئی
 سعدانوں تے نوشتہ آہیں گل تینوں پرنا یا
 سن فرمان رسول اللہ دابو لیا سعد پیارا
 جد کوئی کلم اسلامی ہوئے حکم تاسا ڈاڈے
 اتنی عرض سنا کر حلدی رن اندر جاوڑ یا
 سرور عالم بیناں حیدم سعد شہادت پائی
 ایگل ویکھ تعجب ہوئے بار اصحاب پیارے
 حضرت کہیا رونے آہیں درد اسانوں پرنا یا
 جاں پھر حورال اس دی خاطر جنت چوٹاں
 واہ سبحان اللہ رب خالق جس پر کرم کماوے
 جتنے کل اصحاب نبی دے صادق مرد رن
 جہیز می نعمت پاک نبی بوز ب عطا فرمائی
 یارے تالیس جہیزے افضل کن جاں

کیا کہ جب نبی دی تینوں بھاریا مسلماناں
 جدی ہوکن ورثہ سادابو لیں کروڑ یا
 اچھے کہیں میں مذہ قدیموں مسلمان پرنا
 کئی نمازاں شہوت حرصوں کو بوقت گویاں
 جن م لافان رن ہیں ہرگز نہ شرماویں
 جتنے داغ کھڑے آہے بھدے تہذیب توجے
 بن تکا جے نہ تیرے اندروں نکلی بے ایمانی
 چکر بے فرمانی کرئیں موت سرنے آئی
 جنگ اندر جد حاضر آکے ہو یا دلوں بکاؤں
 مال محبت اس دیکھو لوں پچسیا نبی خدائی
 اتنی حلدی وہی کوہوں توں کیوں کھڑا یا
 یا نبی زمان تیرے نہیں صدقے عالم سارا
 کیا وہی کیا مجلس اسدی پھر کوئی چیز نہ بھاو
 ایسا لڑیا پڑ فرشتیاں جنت اندر کھڑیا
 رونے نالے ہسے حضرت پاک حبیب خدائی
 ایہ کیا حکمت یا نبی اللہ پہن لگے سارے
 اج دیا مہیا اج پرنا یا وہی چھوڑ سدا یا
 مسے اسیں اینا تونوں تک کے رحمت جھڑیاں
 دہندا وگدا جنت جاوے عالی درجے پاوے
 اسے طور خدا دے راہ وہی ہو قربان دکا نے
 سارے جگ تہیں علی ادلی ہر یک دولت پائی
 کل امتاں نہیں بہتر جہیزے خبر ان کہہ ترانوں

کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَارِخُ مَرْحُون

تم جو بہتر سب امتوں سے جو پیدا ہوئے ہیں لوگوں میں سے حکم کرتے ہو ستم

بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

یا تبارک اور حکم کرتے ہو پابند سے اور ایمان لاتے ہو اللہ پر (پاک ع ۳)

ایک دن کچھ یہودوں کہیا اصحاباں کے تباہیں
 تھیں محمدی گھٹ اسان تھیں دریشان کھالوں
 اس ویلے یہ آیت فضلوں خالق پاک تباری
 بہتر ہوتیں کل امتان تھیں جہریاں سالیاں
 دسے ہوتیں لوکان میں چنگے کھم پیارے
 جیلر اہل کتاب یہودی بھی ایمان انیند
 بعضے لوگ ہناتے چوں بین ایماناں والے
 صَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ اللہ کہیا حق انہائے
 گنہگار امت رب نے کہیا محمدیاں لوں
 یار ملے تا ایسے جہڑے جان تیار تھامی
 دین ڈھیا تالیاں چہڑا کن نیا تھیں علی
 ملی رسالت ایسی جس نے مرسل سمجھ موکاے
 جہنم لیا تا دتے جتھے کعبہ رب او پایا
 اگے بیت مقدس آہا قبلہ پیغمبروں دا
 پہلوں حضرت سرور عالم بھی اصحاب پیارے
 اپر دلوں خیال نبی لوں آئے ہستی داری
 وجہ نماز کھلوان جسد حضرت شاہ جہاناں
 کیوں جو متاں خدادی طرفوں حکم کوئی آہاے
 آخر رب حبیب اپنے دی خواہش کیتی پوی
 حاصل ہوئی مراد نبی دی خالق دی سرکاروں
 جے معراج ہو یا تا دتے خالق پاک کرایا
 خاص مکان یگانے اندر قربت حاصل ہوئی
 جے پھر معجزے پاک نبی لوں ب عطا فرمائے

سمجھن بہتر شان اسانوں بخشا خالق سامیں
 نالے بہتر دین اساد دین تسادے نالوں
 سمجھ اصحاب محمدیاں لوں کہیا خالق باری
 اخو جت للناہیں جو ساریاں کال ندر آیاں
 نالے منع کر دیو یوں رب یوں من ہائے
 ہوندا پہلا انیاں دا جیکر دین قبول کرنیدے
 بہت انہاں تھیں فاسق فاجر تے بدکار موکاے
 رہن خوار ذلیل ہمیشہ پھر سن دے کہا ندے
 کل نبیاں تھیں بہتر امت بخشی شاہ نیاں لوں
 امت کل امتاں تھیں بہتر پانی نبی گرامی
 کل کتاباں چوں بہتر پاک کتاب تراوی
 سمجھ لے مہر لگا ون کارن سرور عالم آئے
 کل دنیا دا قبلہ جس لوں خالق پاک بنایا
 جاں پھر جلوہ ظاہر ہو یا سرور کل نبیاں لوں
 او سے بیت مقدس دیوں پرین نمازاں
 پڑھاں نمازاں بیت الشہول جچا پے باری
 ایہو خیال دے چہ کر کے دیکھن ول اسماناں
 ملے دیو چہ بیت الشہول قبلہ رب بنا دے
 پڑھو نمازاں بیت الشہول آیا حکم تصور می
 ایہو قبلہ رب بنایا ادب نبی دے پاروں
 جتھے اگے نبی کسے لوں ناہیں رب بولایا
 احدا حملدے باجھ تر کیا جتھے ہو رہ سکونی
 اتنے بخشے جتنے اگے سب نبیاں نہیں پائے

سمجھ کچھ ذکر بیان نبی دا بولاں پڑھ صلواتاں
 اتنے پڑھاں درود نبی تے جتنے دن تے راتاں

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا

الہی درود بھیج ہمارے سردار محمد علیہ السلام پر اور ہمارے سردار محمد علیہ السلام

مُحَمَّدٍ بَعْدَ آيَاتِ الْكِتَابِ وَلِيَا لِيَهْ

کی آل پر یہ شمار تمام دن اور تمام راتوں دینا ہے۔ دین میں ہم

کے نظر کلام اللہ وچہ ویکھ نہ نام قرآنوں
لے کے نام حبیب اپنے نول نہیں سدا یا بگواری
ایہ آپ مخاطب کر کے نہیں بولا یا ناں
یا موسیٰ نے یا عیسیٰ تے یا ابراہیم بھی آیا
لے کے نام مخاطب کیتا سبھنوں اللہ سامیں
یا محمد کر کے ناہیں حکم کوئی فرمایا
یا یحییٰ کر کے سدا یا اتنی عزت ہوئی
یا ابراہیم اللہ انیوں سدا یا رب خطا بول
میر گزکتے بولا یا ناں نام علامت والا
جہڑا منصب دتا او ہوسدا یا خالق باری
ناہیں منصب بلایا خاص حبیب پیارا
لے کے نام بولا اون اندر بے تہذیبی آئی
ہاویں فسر کجہ آ کے خلقت برا منا وے
لے ادباں نول در در کے جھڑکاں ملن رول
لیکے نام حبیب میر نول کوئی بلا وے ناہیں
چاڑھے سی امت تاہیں لے کے نام بلانا
کیتا ادب خدا لے جس دا باہر حد کملوں
کل امت نول ایوا اشارہ ادب خدا سکھلایا
کون گہر نہ ساہیں دیکے ادب کما وے ناہیں
کون تیں محبوب میریدا کیوں نہیں بکھانڈے
یا محمد ابوالقاسم سدا لیندا ہر کوئی

سن ہومن اک ہور فضیلت پاک نبی دشاں
جتنی پاک کلام خدا نے حضرت آپر اوتاری
بھاوین نام محمد احمد ثابت پاک کلاموں
جو نکر تہور رسولان تاہیں لے کے نام بولا یا
انیوں حضرت نوح و یحییٰ حضرت آدم تاہیں
ایہ پاک حبیب اپنے دا اتنا شان بنا یا
جتنے رب حبیب اپنے نول حکم سنا یا کوئی
یا ابراہیم الرسول جو نکر ہو یا حکم جنا بول
ایسے طور بلا یا ہر جا نام کرامت والا
نبی رسول بلا اون اندر عزت ہو وے بھاری
آپ اپنا منصب ہو وے ہر بندے نول پیارا
نام لے اسوچ کل امت نول ب تہذیب سکھائی
افسر اپنے نول جد کوئی لے کے نام بولا وے
ہے ادب خدا دامار یا خالی عقل شعور وول
ایسے خاطر ادب سکھایا آپ خداوند سامیں
اگے جو کوئی دنیا اندر آ یا نبی ربانا
ایس نبی دا شان زیادہ ساریاں نبیان نول
لے کے نام حبیب اپنے نول ہر گز ناہیں بلایا
لے کے نام بولا و ناہیں دوست ساکے تاہیں
اسیں اپنے دوست تاہیں لیکے نام بولا وے
پہلے جدوں رسول اللہ دی شروع رسالت ہوئی

جیونکر نام بلا دن بندی عادت آہی اگے
 اُسویلے ایہ آیت اللہ بھی ہتھ دچی دے

لَا تَجْعَلُوا دَعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ

مت بھراؤ بلانا رسول کا آپس میں اتد بلائے

بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۱۸ ع ۱۵

اپنے ایک دوسرے کے

یعنی سدن پاک ہی دانا اس طور کھراؤ
 شان نزول اس آیت دیوچہ ابن عباسؓ لیا ندا
 منع کیتا رب اس آیت وجہ سمجھا صحاباں تائیں
 کرد لحاظ رسول اللہ واپاک خدا فرماوے
 اسیہیں چکے پاک نبیؐ دے جو اصحابؓ تمامی
 دو جا مطلب اس آیت دا جوں رسولؐ بولے
 اپنے وانگ نہ سمجھو ہرگز اسدا سد بولانا
 طرح طرح دے فیض پہنچا دے اوہ آواز رسولیؐ
 حد کوئی امر تساتوں پہنچے اس دی پاک بالوں
 حد تک آپ تساوے تائیں خصلت نافرماوے
 امر کے وجہ چھوڑ دنا میں سدی تا بعد اری
 بھی فرمایا جو کوئی اسدا امر بجا لیاوے

بلد و جے لول آپس اندر جیوں کر سد بولاؤ
 پہلوں ہر کوئی پاک نبیؐ لول لیکے نام بولاندا
 لیکے نام حبیب میر لول کوئی بولاوے تائیں
 مت کوئی ساوے دوست تائیں اپنے وانگ بولاوے
 یا نبی اللہ کر کے سدن نال خطاب گرامی
 ہر کوئی سن کے حاضر ہووے مت کوئی دیر لگاوے
 سے اوہ خال حضورؐ سدا تے فرمان ربانا
 عام آوازے وانگوں اسنوں نا سمجھو معمولی
 اوسویلے حاضر ہووے منوں دلوں یکا لول
 تہ تک چھوڑ رسولؐ شد لول ہرگز کوئی نہ حاوے
 ہر حالت وجہ فرض تساتوں پاک نبیؐ یاری
 نبیاں اس نے امر ربانا پاک خدا فرماوے

مَنْ يَطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اطَاعَ اللَّهَ

جس نے اطاعت کی رسول کی اس نے خدا کی (پہنچ)

پس تحقیق اس فرمانداری کیتی رب اکبر دی
 فضلوں حبیبی تا بعد اری اپنی خاص بھراوی
 اس داکم اسدا و ا سمجھو کیڈی عظمت ہوئی
 فرمانداراں رب دیاں داجنت وجہ لکانا
 جو کوئی بے فرمان بریداد و زخ تھی اسی دا

حد کوئی فرمانداری کر سی پاک نبیؐ سرور دی
 کتنا شان حبیبؐ پنے لول بخشا ذات خدائی
 اپنے حکم تے اسے اندر فرق نہ رکھیا کوئی
 جو کوئی فرمانداری دا فرماندار ربانا
 بے فرمان رسولؐ اسدا و بے فرمان بے دا

ہو فضیلت پاک نبیؐ کی خوشی خالق باری
 کرو اطاعت پاک نبیؐ کی حکم خدا فرماتے
 ایہ ہیں اکبیا جو کوئی ساڈا حکم بجا لیا ہی
 ہے اس طور خداوند عالم حکم کدی فرماندا
 جتنے فرمے دنیا اندر کل یہود نصاریٰ
 ابو جہل بولکب وغیرہ جو مردود خدا ہی
 اسے خاطر پاک نبیؐ کی نول بھیجا خالق میں
 پکڑے اسدی فرمانداری جو کجہ ایہ فرماتے
 اپنی فرمانداری رب اس کے پیٹھ پھرائی
 سو کوئی کرے عبادت ربی لاکھان بدگمانے
 لا اٰلہ اِلاّ اللّٰہ کوئی پڑ خدا ہے سدا میں
 جیکر من رسول محمدؐ تہوڑا عمل کھاوے
 کتنی عزت کتنی عظمت پاک نبیؐ کی سرور دی
 چنوکر ذات رسولؐ اشد ادب خدا فرمایا
 ہے ورہیاں داکا فر کوئی کلمہ پڑھے پیاروں
 نور ایمانوں عالی نعمت رب عطا فرماتے
 اسم مبارک پاک نبیؐ کے کیڈ فضیلت پائی
 کیوں نا اسم رسولؐ اشد بخشنے نور اُجالا
 احمد حمید وچوں رب خالق احمد نام بنایا
 ایویں ملج نبیؐ کی سرور دی ابو طالب فرماندا

اپنے نالوں اول اسدی ربی تابع داری
 پس تحقیق اطاعت اسدی ساڈی بھیجے
 پس اوہ فرمانداری دابیشک بھیجا جاسی
 تا پھر مومن کافر کوئی کیوں کر بھیجا جاندا
 کرا نکار رسولؐ اشد دامومن ہوئے سارے
 اوہ بھی مومن سلم ہوئے آپو اپنی جانی
 جو کوئی مومن بنا چاہے منے اسدی تاملیں
 اسدا دوست ساڈا دوست رحمت بخش پاقے
 فرماندار رسولؐ اشد افرماندار خدا ہی
 پاک نبیؐ دا حکم نہ مننے کدی نجات پاوے
 مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللّٰہِ بْنِ مَرْثَدَہِ ہوندا نا میں
 باب نیکی دانست سودر جہ اجر حضور دل پائے
 کتنا کرے لحاظ محمدی ذات خدا اکبر دی
 ایویں نام حبیب اپنے دا صاحب شان بنایا
 بخشے جادون کفر نامی نام نبیؐ کے پاروں
 او سے ویلے فوت ہوئے تہا وگدا جنت جادے
 تے ورہیاں دی کفر سیاہی دل نہیں جس گوانی
 اپنے نام وچوں رب کڈہیا نام پیائے والا
 تے محمد خدا نے ناموں نام محمدؐ آیا
 جیوں کر دم قعیدے اپنے ایہ اس شجر لیا ندا

وَتَشَقُّ اسْمُہُ مِنْ اسْمِہُ لِيَجْعَلَهُ

اور نہ لانا نام اس کا اپنے نام سے تو کہ بدرجہ کرے ہو

فَدَا الْعَرْشِ مُحَمَّدٌ وَهَذَا مُحَمَّدٌ

پس عرش کا مالک محمدؐ ہے اور یہ محمدؐ ہیں

ہے محمد عرش دا مالک ایہ محمدؐ آیا

یعنے نام اپنے نہیں بنے اس دا نام بنایا

عزت عظمت پاک نبی دایں کیا ذکر سنال
 جس دانام محمد احمد جگ وچ رکھیا جاوے
 اتی برکت نام نبی دی ابن عباس بتایا
 بعد سلام خدادی طرفوں ایہ خوشخبر سناندا
 جو کوئی تیری امت وچوں تیرا نام رکھاوے
 عزت اتے جلال اپنے دی کر کے قسم تباداں
 اتنا ادب لحاظ خدائوں حضرت شاہ بنیادا
 حضرت انس روایت کردا پاک نبی فرماوے
 ہر بندہ نول حاضر کرن پیش خداوند ساہیں
 تا اوہ بندہ مال خوشی دے بولے صدر بانا
 یا رب جنت جاوے والا میرا عمل نہ کوئی
 ام ہی آس دیوچہ مینوں دوزخ بھیجا جاوے
 رب فرماوے نام تیرے تہیں شرم اسانوں یا
 جو کوئی نام محمد احمد دنیا وچ رکھاوے
 بن مسود اصحاب نبی کرے روایت بھائی
 جس دگر وچ بیٹا ہووے رحمت فضل غفاروں
 روز قیامت مال اساتے بیاباں پیارے
 ابوسعید جو خذری صاحب یاری سرور دا
 جس گھر کوئی محمد احمد یا غیب اللہ ہووے
 ابوسریہ کرے روایت حکم نبی سرور دا
 مال پیار محمد کر کے اسنوں جدول بلاندا
 کہن لبیک اوہ یا ولی اللہ عجیب نصیب پایا
 جتنا اجر ثواب استنوں ملے عبادت پاروں
 روز قیامت جدول خدا تہیں کوئی بدلہ پاسے
 ہر روایت وچ محتاج راوی ذکر لبیا یا

پڑھو اتناں تیکھا تاں دم دم صد جاوے
 دوزخ آگ نہ ساڑے اسنوں بکھنوں دے
 ہر دن حبرائیل فرشتہ پاس نبی دے آیا
 یا نبی اللہ حکم لتاؤں پاک خدا فرماندا
 روز قیامت اسے کوہوں شرم اسانوں دے
 برکت نام تیرے دی اسنوں دوزخ وچ نہ پاواں
 دوزخ وچ عذاب پاوے جو منہام آونہا ندا
 روز قیامت جدول خدائوں ہر کوئی پکڑا جاوے
 حکم کرے رب جنت اندر لے جاؤ اس تہاں
 کر کے حمد ان مولا اگے کرے سوال بنانا
 کس گل پاروں میرا پر ایسی رحمت ہوئی
 ایساں بد اعمالاں تہاں جنت کون دکھاوے
 کر کے ادب جیلا پنہا جنت حکم سنایا
 دوزخ اسنوں بھیجن کوہوں شرم اسانوں دے
 سور عالم ختم رسول اللہ تہیں نقل روایت کردا
 رکھے نام محمد احمد حب اسادی پاروں
 دونوں رلے جنت جاسن کہیا نبی شہاے
 صاف حدیث رسول اللہ تہیں نقل روایت کردا
 اس گہرا نذر ہیکہ آئے وروں نس کہلووے
 جو کوئی مومن پیٹ اپنے دانام محمد دہر دا
 دین جواب فرشتے اسنوں عرش مقام بہاندا
 وچ عبادت سادی تینوں رب شریک بنایا
 ایہ کھترے دفتر اندر درج ہو یا سرکاروں
 گل ثواب ساڈا اسدن تینوں بخشا جاوے
 برکت نام رسول اللہ دے جو نکر اثر دکھایا

نام جلیلہ وقت نبی دے سی اک عورت کوئی
 بانی نبی اللہ لڑکے میرے چھوٹے مرم جادون
 حضرت کہا بن جد تیرا لڑکا پوسے کوئی
 برکت نام محمد اس دی عمرال رب دد ہاے
 جاں پھر آسنوں لڑکا ڈھیا مولا رحم کما یا
 بخشی رب حیاتی اسوں نام نبی دے پاں
 وچہ کھین مقام انہاندی اید ترقی ہوئی
 ہو روایت نقل کتابوں وچہ معالج آئی
 کل نبیان یاں امتاں تاں میں حاضر رب بلاو
 جس نبی دی امت کارن ہو سی بدر بانا
 مثلاً امت نوح نبی دی جدوں بلانی جاسی
 انیویں ابراہیم نبی دی امت جدوں سیدھے
 انیویں امت موسیٰ نبی دی توں حکم کرے عالی
 سچہ نبیاندی امت تاں میں انیویں لہان پکاراں
 حکم کرے ب دوست ساڈے حاضر ہون سا
 اس دن بھی رب پاک نبی دا اتنا ادب کماو
 مومن توں بھی نام نبی دا ادب لیا ظلمک تاں میں
 عزت عظمت حرمت اسدی باہر حد شماو
 شان محمدی ادب محمدی کیا میں سال تنوں

اک دن رحمت عالم اگے آن سوالن ہوئی
 کرن حضور عنایت یتھے مل کوئی فرادون
 کہیں نام محمد اس دا الیہ عنایت ہوئی
 دے آں دی نسل زیادہ مولا برکت پائے
 نام محمد رکھیا اس دا بیویں نبی فرمایا
 نالے لوں پتر پوتے ہوئے باجھ شماروں
 جتنی نسل انہاندی ایشے اتنی ہو رہ کوئی
 روز قیامت زندہ ہو سی جد مخلوق خدائی
 ہر پیغمبر امت اپنی پیش حضور لیاوے
 لے کے نام بولائے مولا آئے ٹول فلا نام
 امت نوح دی حاضر ہوئے حکم خدا فرما سی
 حکم ہوئے جواب برہمی امت حاضر یقینوے
 پیش اسافے ہو دامت حضرت موسیٰ دالی
 اہر جدوں بلانی جاسے امت شا ابراہاں
 جیٹھے خاص حبیب میریدا بعد اریا لے
 لے کے نام بلاون کوں شرم خدا نول آوے
 سن کے نام رسول اللہ دا صلواتاں پنیائیں
 کیا کیا دے حاصل ہون ادب محمدی پاروں
 سن تک ہو عجیب حکایت نظری آئی مینوں

حکایت شخصے فاسق کہ بہ برکت محمد علیہ الصلوٰۃ و التسلیم

دن نے رات گناہاں اندر شاغل اوگنہارا
 دو سو سال گناہاں اندر صنایع مگر گنوائی
 کن کے ہر کوئی راہنی ہو یا مگر کیا عیاں والا
 شکر ہے ساڈے گروں لٹھا سختی رب مہکائی

سی یک سر ایلیاں اندر شخص گناہیں بہارا
 فسق فحور محاصی پاروں حد نہ چھوڑی کافی
 آخر ایسے حالت اندر پتیا جسل پیالہ
 کیتا شکر تہامی لوکاں خوشی نہایت پانی

تاکے غسل جنازہ کیتا نا کوئی کفن دتوئے
 حال خراب نمائے تا میں سنگوں رستا پایا
 موسیٰ نبی کلیم اللہ لوں ہو یا حکم ربانا
 گور جنازہ ہرگز اسدا کسے نہ کیتا کوئی
 توں بوجھا دھتول کڈھشتابی ساد دوست میں
 کہیں اسرائیلیاں تا میں پڑھن جنازہ آون
 جو کوئی نال محبت اس دا پڑھسی آن جنازہ
 سن کر حکم الہی موسیٰ اس کی طرف سے آیا
 جدول پچھاتا حضرت موسیٰ بہت حیرانی آئی
 خبر نہیں رب اسے تا میں ادوست کوں بنیا
 کفن فن میں قاغ ہو کے وجہ دربار ربانے
 ایسے شخص گناہاں بھریا عیساں نال پرویا
 کس سیوں بلیا اسنوں درجہ دوستی والا
 رب فرمایا جیونکر بندے جان اسدے تا میں
 اپروچہ نوریت مبارک بکدن جیاتی پائی
 پڑھ کر نام محمد اسنوں لگا بہت پیارا
 چم کر اسم حبیب میر دا ادب محبت پاروں
 جد اس پاک حبیب میرے داعیت ادب کھایا
 بخش دے سب دکن اسے دے سورسان والے
 دچہ محباں آپیال دے بخشیا قرب حضور
 جس دے ادبوں غیر امت دا بخشیا ایڈ گناہاں
 تا بعد ارمی حب نبی دی کامل ادب نشانی
 جیکر منہ نہیں ادب کھائے دل دچہ کفر عقیدہ
 ہتھیں گانا سرے تہرے پھرے انگوٹھ چھیندا
 دسوا نہاں انگوٹھاں چوں کیا اسنوں تھہا د

لیا کوئی قبر نبائی اسدی نامدفون کیتوئے
 پھر گھسیٹ اروریاں اندر گندی جگہ وگایا
 فوت ہویا اک دست ساد او دنیا چھوڑ سندھانا
 آئے سٹ اروریاں اندر بیت بے ادبی ہوئی
 غسل جنازہ کر کے اسنوں نال ادب دفن میں
 برکت اس جنازے پاروں رحمت بخش پاون
 فضلوں میں کہو لیساں اسنوں رحمت داد روازہ
 گندی جگہ ارور می وچوں میت پکڑاٹھا یا
 او ہا یار گناہاں اندر جس نے عمر سنگھائی
 ایسے امر قبولیارب دا جیویں خدا فرمایا
 کیتی عرض خداوند اگے تیریاں تو میں جانے
 کوں نساڈا قرب حضور اسنوں حال چلایا
 کوں بنایا دوست اسنوں یارب پاک تعالیٰ
 سو حقے دھاسے نالوں آہا سخت گناہاں
 اس چہ نعت حبیب میر دی اسنوں نظری آئی
 ادب محمدی دل دے اندر ماریا آچمکا را
 لایا اپنیال چشماں آتے عزت ادب پیادوں
 میں بھی اسنوں عزت بخشی دوست خالص بنایا
 جنت حوراں محل بہشتی کیتے اسان توالے
 ہوئی ادب محمدی پاروں مقبولی منظور می
 امت جیکر ادب کھائے کیوں بخشیدوئے تا میں
 سخت بے ادبی پاک نبی دی کرے جو بفرق
 قسم خدا دی اہل ایمانوں ایہ نہیں دب نبی دا
 جیکر حکم نبی داد سو ہرگز نہیں منسیندا
 عورت اپنا سینہ کہنے کد اولدت پاوے

سازی عمراں پاک نبی دا حکم نہ نبیاں کوئی
 جیونکر دین رسول اللہ دی تہدہ بے ادبی حائی
 جو کج حکم نبی ۲ فرماوے اُس دی طرف نہ آویں
 ساریاں حلال دین نبی دیاں ہوویں پل گیرے
 جے کر حاکم وقت کیدی ایہ بے ادبی کروں
 ایہ پرے ادہ رحمت عالم جگ وچ ہو کر آئیا
 سرور عالم اعلیٰ حاکم انسر کل جہاناں
 سورج بھی سردار عزت دا اتنا ادب کھائے
 بردے اور پے ہمیشہ رحمت بدل سایہ
 اُپڑین نہ پاک نبی دا سایہ کدی دیوے
 جس گھوٹے پر سرور عالم پاؤں قدم پیاروں
 جس رُکے دے سائے اندر پیرے شاہ بیاباندا
 جہناں درختاں پھراں کوں قدم رنجہ فرماؤں
 جگہل دجیون بجائے اٹھ اٹھ ہون سلامی
 کل فرشتے ادب کھادوں پاک نبی سرور دا
 جبرائیل خدادے حکموں جدم حاضر ہوئے
 وجہ کلہی شاہ عرب د خدا یان بیاباندا
 اس نہیں پچھے وحی فرشتہ جد کوئی حکم لیا
 جنوں کرے پسند پیارا پاک رسول شہسار
 اتنا ادب لحاظ نبی دا خالق دی سرکاروں
 کتنے دشمن دوست ہو گئے ادب نبی دا کر کے
 کتنے کافر ادب نبی نہیں بل صحابہ بنائے
 ام جیل تے ابولہب نے جو بے ادبی چاہیاں
 سورۃ تبت حق جہان دے بھی خالق سامیں
 عکر تہ بیابان جہل دا جد امیسان لیا یا

ایہ کہے جو میرے کوں کیا بے ادبی ہوئی
 اسٹھیں دودھ کے پور بے ادبی کیونکر موندی کافی
 منہ نہیں نہیں غلام تہی دا صدقے صدقے جاویں
 ایہ برابر اوہو بھیہ ادب تو اعد تیرے
 لگدا پتہ تداہیں جسد م قید ہو گیند امردوں
 ہے افسوس بقدر اس دا تہدہ کج قدر نہ پایا
 ہر شے عزت کرے جہان مذی وچہ زمیاں آں کہاں
 جے کر حضرت بابہ کلن تالیش مول نہ لادے
 جتول جادوں نالے جادے چہ تر رب بنایا
 مت کوئی اسپر قدم کھائے ترک دابوں تہیوے
 کرے پیشاب نہ لہندیاں توڑی دب بند مئی روں
 جتک حضرت آپ جادوں سایہ چھوڑ نہ جاندا
 ادبوں کرن سلام تہامی صلواتاں پہنچاؤں
 سن کے نام رسول اللہ داکرے ادب تہامی
 کافر بفرمان باہجوں کون بے ادبی کردا
 دانک غلاماں خدمت اندر بھکے مہتہ کھلوے
 نظر محبت رکے اُس نے سرور کل نبیاں دا
 اوہ بھی وجہ کلہی والی صورت بن کر آئے
 اوہا شکل بناواں میں بھی ہو داں متاں را
 جبرائیل بھی شکل دے حبت نبی دی پاروں
 کتنے دوست دشمن بن گئے بے ادبی چہ مر کے
 کتنے ساک ادبی پاروں دوزخ وچہ وگائے
 رشتہ دریاں پاک نبی دیاں ہرگز کم نہ آیاں
 ساری اہم لغت پائے روز قیامت تائیں
 عزت ادب نبی دے پاروں بل صحابہ بنایا

باب اس دابے ادبیاں کر کے دونخ کیا ہو کالہ
بہاویں اس بھی پہلی عمر ان صدان بہت نکایاں

یہاں لای جنت ہو یا ادب کس کوں والا
جد آ قدم تہی دے پکڑے تختیاں کل ہریاں

ذکر اسلام آوردن حضرت عکرمہ بن ابی جہل

دو چہ کتاباں دو قسمیں دی خبر روایت آئی
دیکھو دیکھو روایتاں دونوں کر کے عرض آئی
اول شیخ محمد واعظ لکھنویا ایہ حوالہ
کہنداد وہ جو عکرمہ آبا بڑا جوان ہک نامی
ایہ دشمن دین تہی دابہ ہر حد شماروں
ہکدن حضرت سرور عالم کہیا اس سے تائیں
ہے افسوس ایہ صورت لیکے دونخ اندر جانا
کیا مشکل جو مال سادے توں بیان لیا دیں
حدوں نصیحت کیتی اسنو پا ک حبیب خدا کی
کر کے ضد دیو چہ آکے موت پو مر جاواں
آور یات خائے اندر انیوں کا ور ہو ندا
رو رو کہند اتباں تائیں نظر کرم دی بھالو
تسبیں سچھے معبود سادے مارو میرے تائیں
کہا اس دے عکرمہ تائیں رب امر اور کہایا
بول جواب سنایا اسوں دے بت مانے
ہے ادو عالی بہت والا دڈیاں قوتاں والا
آخر تینوں مسلم کرسی مسلم ہوندا مینوں
ایہ گل سن کر عکرمہ تائیں دڈی دہشت آئی
لے گیا فکر دیو چہ دڈا ہا ہن میں کتون والا
عقل نہ آئے تباں عید می دتی بول گواہی
ایہ محابہ جس ی خاطر بولن بت پھر دے

عکرمہ بیٹے بیٹے ابو جہل دجوں ہدایت پائی
جو نہ کر نقل تھاباں اندر خدمت دچہ لب ساوان
مہجرات کتاب اپنی دچہ قصہ عکرمہ والا
سوہنی شکل عجائب اسوں بخشی بگرمی
نٹھا پھرے رسول اللہ تہن بن قبولن پاروں
کیسی سوہنی صورت تینوں بخشی خالق سائیں
ایسا سوہنا نازک جہر آتش دچہ چلا نا
دایم عیشاں خوشیاں پائی چہ بہشتاں دیں
نٹھا دور تہی دے کولوں ڈاڈی کا در آئی
و لکھاں نہیں محمد تائیں دنیا چہور سد ہاواں
جگ پیا آتباں گے گہت دو ہایاں روزا
جیون تلخ ہو یا ہن مینوں میری جہد نکالو
نا جو پھر محمد مینوں نظری آئے ناہیں
سبہ نہیں دڈا بت خدا نے قدرت مان لایا
سچ محمد بھیجا رب داتوں الحق کی جانے
بیشک سچ رسالت اسوں بخشی حق تعالیٰ
جنتاں میں بھیجیں تہن نہیں خلاصی تینوں
یتاں بھی ہن ایہ گل آہی جانے جہلے کافی
کیا تجویز کراں ہن اس نہیں کون خلاصی پاواں
ہے ادو بیشک دوست ریدا سچا بنی آہی
جیرے ہرگز ناں کسے دبول کلام نہ کرے

سو کوئی کول اُٹائے آکے داہری اپنی پٹے
 آج ایس بول ستانی مینوں صفت نبی سرودی
 ایہ گل سمجھ نہ آوے اسنوں غیر خیال نہ ہٹا دے
 آخراوتوں گل بشتابی گھر اپنے دل آریا
 شہر دل گل روانہ ہو یا منہ دیر بادریا دا
 کتنے روزاں پیڑا کر کے پیتا ندی کنا سے
 اس دریا دے پانی تائیں ہو یا حکم ربانا
 دوست ساڈے اس دے اوپر نظر کرم دی پانی
 بھاویں اسنوں قدر نہ مسلم ہے معذور منانا
 توں بھی کریں لحاظ اس گل دا امر ہو یا سرکاروں
 کافروں جہاد پئی تھیں پانی نہ ڈبوے
 ماری چھال جہول اس جا کے ذکر مصنف کردا
 اپنی طرفوں ڈبے اندر کسر نہ چھوڑی کوئی
 کشتی وانگوں پانی اُپر پھرے وچار بھوندا
 تاجو ہک سوداگر ٹولہ قدرت پاک خداؤں
 دیکھ حوالہ عکرمہ والا ترس انہاں بول آریا
 بچپن لگے اس دے کولوں کون کوئی تون تانی
 کہندا نام میرا ہے عکرمہ ابو جہل واجبایا
 ہے اک نام اجل پنہیں سرسدا داں دا
 جسوں پکڑے جادو کر کے اپنے نال رلاوے
 مینوں بھی اوہ چاہندا ایسی مسلمان بنانا
 نس آیا میل اس دے کولوں چھال ندی پار ی
 ایہر مندی قسمت میری پانی نہیں ڈبایا
 جدایہ بات ستانی اس نے اپنے درد آزاروں
 اپنے پاس بھجایا اسنوں سن کر پتہ مکاناں

ایہر مول نہ بولن اکوں ایہ دے دے دے
 ہے کوئی بھید ربانا ایچھے قدرت رب اکبر دی
 جہ تک ب دا حکم نہ ہو دے کوں ہدایت پافے
 جو لہو دم دینا رتسا می پلے اپنے پایا
 جہکے ڈب مراں گا او تے کیستما ایوارا دا
 آخر عرق ہون دی خاطر چھال ندی چھ ماسے
 چیتا ہوش کریں دریا دا اسنوں نہیں ڈبانا
 اس دی نظر مبارک پاروں شرم اسانوں نی
 غیرت نہیں ایہ ڈبنا چاہے اسان مول ڈبانا
 کج تکلیف نہ دیویں اسنوں ڈب نی دے پاروں
 کومن تالیداراں تائیں دوزخ کوں جلاوے
 پانی عرق نہ کیتا اسنوں رسیا اتا ہاں تر دا
 ایہر حکم لے تھیں اسنوں کج تکلیف نہ ہوئی
 تر لا کرے بٹھا ہاں واں عوطہ اکش آؤندا
 کشتی دیوچہ چڑھیا ہو یا مس لکھیا دریاؤں
 پکڑ ہاںیاں نال محبت کشتی وچہ چڑھیا
 کہتوں بول کہتے جاناں کوں مصیبت پانی
 قوم قریشی مدھ قدیموں سکے طرفوں آریا
 جودن ہو دے سادے تائیں جادو توں کہاندا
 پیو دادے دادین چھوڑا دے مسلمان بناوے
 ایہر مینوں مذہب اس دا ہرگز مول نہ بھانا
 تاجو اپنے مذہب اُپر ڈب مراں یکباری
 اکرتاں نکالیا مینوں کشتی وچہ بہایا
 لیا پکیان سوداگراں اسنوں ابو جہل دے پاروں
 بیٹھ گیا اوہ کول انہاں دے جیوں حیران مناناں

قدرت ربی اک سوداگر مومن مرد خدائی
لڑکے دے ہتھ تختی آبی سبتی پکاؤں الی

بھی اک چوٹا اُس دا بیٹھے ادسے جانی
جس دا پڑ لکھی ہوئی سنی ایہ آیت عالی

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

اے نبی کفایت ہے تجھ کو اللہ اور جتنے پیروں کے ساتھ جوئے ہیں (پ ۶ م ۱)

اے نبی کفایت ہے تجھ کو اللہ

نال بلند آواز اودھ لڑکا آیت ایہو پکا دے
عکرمہ نے ایہ آیت استھیں سنی جو بہتی داری
نال محبت لڑکے تائیں عکرمہ دے عزم من نہاندا
لڑکے کہیا پر ہاں میں آیت ایہ قرآنوں
ایہ گل سن کے عکرمہ تائیں دلوں محبت ہوئی
بیشک سچ رسول محمد سچ کلام ربانا
ایہو کلام محمد او پر جسکے رب اوتاری
لگا کہن مہانیاں تائیں کشتی نون پر تاؤ
دس دنیا راں سافے کولوں لو اپنا ہر جانہ
کہن مہانے دس دنیا راں نہیں منظور اساتوں
کہن مہانے ویہ مہراں بھی اسیں قبول پاواں
تا پھر عکرمہ نال محبت ستمہراں فرمایاں
جیوں جیوں عکرمہ زور لگا دے کر منت نہاندی
عکرمہ آکے چکے موڑ و دنجہ اگا ہاں لاؤں
آخردہ سو مہراں تائیں جس دم نوبت آئی
ادھ جانے من تیری خاطر کشتی اسیں موڑ منڈے
عکرمہ بتلی کھول کھرپیں مہراں ترت نکالے
لائے دنجہ مہانیاں حلیہ دی کشتی نون پر تایا
واہ سبحان اللہ کیارب دی پاک کلام گرامی
ڈب کے جان گواؤں آیا حلیہ غیرت اردوں
کیا تاثر کلام اللہ نے اپنا رنگ دکھایا

پڑھ پڑھ یاد کر نیدا ایہو مڑ مڑ کے دوہرائے
فضل کہوں لاس دے نون لگی بیت پیاری
کیا ایہ چیز پڑ ہیں توں بیجا جس دا بقی پکا ندا
اُپر رسول محمد جیہڑا بھیجا رب آسمانوں
کہند اسی کلام پیاری اسی ہو رہ کوئی
حسد نہیاں ل میریوچہ اثر محبت دھانا
میں لاس نہیں نہٹھا پھر دال میری کولوں
دیکھاں حل محمد تائیں بیڑا کس دھی لاؤ
ایہ کشتی نون بکواری چکے کروڑا پنہ
عکرمہ کہندا ویہ دنیا راں یواں اسیں تسلاں
جو دہرج اسدا اہتا کشتی نہ پر تاواں
اپر اے مہانیاں تائیں مول لپد نہ آیاں
توں یوں یوں زور مہانے عادت جیوں نہاندی
جتنے دنجہ اگیرے لاؤں مہراں بدیاں جاؤں
دیکے ہار مہانیاں کہیا ڈا ہڈا پیلوں نہانی
ہنن سکتے ہاپ پنہ دی گل نہ کدی منیدے
دہ سو مہراں کن کے حلیہ کیتیاں نہاں جوا
دہ سو مہراں لیکے اسنوں کندھی تے پنچایا
ہو آیت سن کے اسدا مٹا کفر تسمی
دہ سو مہراں دے خاطر دتی عشق پیاروں
ہک پل اندر عکرمہ دے تائیں کچہ دا کجہ نہایا

برکت اثر کلام اللہ داوچہ حساب نہ آئے
کیا اک ہو عجائب کی تھے یا دینی گل میوز

قصہ در قصہ برکت و شش کلام اللہ شریف

جہوں وچہ ہک رہندا آہا عالم مرد ربانا
ہر ہک طرح کلام اللہ دعا عشق دلون بجائوں
رات دنے اوہ لوکاں تائیں عطا کلام سناتے
دیوے درس کلام اللہ مومن لوکاں تائیں
دائم ایہو طریقہ اس دا جتنی عسر گزاری
ہک دن سکھ جہوں دا کوئی شامت حرص ستیا
اگے درس کلام اللہ آہا شروع اوہناں دا
تہوڑا پچر حدیث کے اس نے سنی کلام بانی
ہو گئی رب فضلوں وکہ نہ رہیا کوئی
مجلس اندر آٹھ شتابی کلمہ بول سنایا
مولوی صاحب دے اسنوں حکم احکام ابھی
آیاں سال میں پاس تہا دے دار وچہن کوئی
ظاہر باطن مرضاں سبھے مینوں چوڑسہایاں
بیشک پاک کلام الہی خاص شفا حقانی
جیونکر سکھ منانے اوپر ہویا فضل حضوروں
حداوہ سکھ ایمان لیا یا رحمت ربی پانی
یا سرکار حکیم تہا دے بڑا اثر تھ کھائیا
ایہ گل سن کے حلیدی تہا دے سدیا عالم تائیں
سنیاں میں جو سکھ فلانا مسلم تہدہ بنایا
میں نا اسنوں مسلم کیتا نا کھیا اس تائیں
کرے کتاب اہو دعوی جو کوئی مینوں سنے سناتے

نالے علم لمبایت اندر نیک حکیم سبانا
کوئی وقت نہ گزے اسدا خالی باہجہ قرآنوں
موتی جدول پر دون لگے خلقت جبریل آئے
سن سن مومن صدقے جاوے آون چاہیں چاہیں
لگے دوس نہ نافع کیتا اندر عمرال ساری
ہولا چار اپنا دے کوہوں دار وچہن آہا
اوہ بھی طیٹ گیا ہک پاسے ادب کنوں شرمندہ
اوس بیوی سکھ عاجز دی مرض تمام ہانی
پایا اثر کلام اللہ نے تہا ہدایت ہوئی
کہندا دین سکھاؤ مینوں میں ایمان لیا یا
کہندا وچہ کلام اللہ دے کیسی برکت آہی
سنیاں جدول کلام ربانا ساری صحت ہوئی
کل داں حال ہو یاں کل شفا میں پایاں
دور کرے ایہ مرضاں سبھے روحانی جسمانی
رہن کیتا سینہ رب کے دین بنی دے نوروں
جہوں والے راجے تائیں خبر کے پہونچائی
شخص فلانا سکھاں دچوں مسلمان بنایا
پاس ہلاکتے پچن بگا مینوں گل سنائیں
تا پھر انگوں راجے تائیں عالم نے فرمایا
ایہ پر اک کتاب اسانوں بخشی خالق سائیں
اپنی طرف بلاواں اسنوں تہا ہدایت پاقے

پس میں اس کتاب اپنی داد دعویٰ ایسے بھلاؤں
 دیووں درس ہمیشہ اُسدا شوقوں سدا سدا میں
 جگر اس نون شے کے کوئی دین ایمان لیا قے
 ایہ گل سن کے راجے کہیا مولوی صاحب تائیں
 تا پھر حضرت مولوی صاحب پاک کلام ربانا
 دو تین آیتاں محلیں اندر پڑھ کے جدول سنیاں
 بخود ہو کے آہن لگا سچ کلام خدائی
 بیشک سچا دعویٰ اس دا جو کجہ ایہ فرماوے
 جو کجہ کیتا سے کیست تیرا دوس نہ کوئی
 داہ دا پاک کلام الہی صاحب اثر پیاری
 بھاویں ظاہر دنیا خاطر کرے عار نامے
 چھپ نہ رہندی مول کسی تھیں سچیاں می سچیاں
 ایہ راہ نصیب سے تھیں کوئی نہیں فیض نہاندا
 ابولہب نون گھر اپنے وجہ ملیا نبی م ربانا
 اکبر الیاں نون رب عالم درون جن کہاوے
 سوہنا نون کلام اللہ دا جلو چرب کھنڈ ایا

کراں تجربہ لو کا تائیں پڑھ کے نت سداواں
 دیکھاں اپنے دعویٰ اندر سچی ہے یا نا میں
 اوہ سچا اثر کتاب میری دا میں سر دین آوے
 مینوں بھی کوئی آیت اُسدا پڑھ کے رہنا میں
 نال محبت راجے تائیں کیست تا شروع نہانا
 سنے وزیراں راجے تائیں چم چم بھوں آیل
 مینوں بھی سن ل داندرا جا کر کٹدی پانی
 بس کر دمت مینوں بھی ایہ مسلم بکڑ بناوے
 ہے کوئی عجیب کتاب خدا دی پرتا تھروں تھی
 کافر بھی جد سنلے اسوں ہو عادن اقرار ہی
 ایہ دل وجہ نورس دا چام چرک بھی نے
 جی ہے نہ دنیا اندر سورج دی روشنائی
 اب حیات نصیبان باہوں مول نہ پیتا جانا
 قسمت با حہ نصیب نہ ہو یا جنت اندر جانا
 ناہیے نون گھر اپنے وجہ دیوانہ نظر نہ آوے
 کیا ہک نیک خدا دے بندے سخن عجب فرمایا

عزل در وصف قرآن کریم

جمال حسن قرآن نون جہاں مسلمان ہے
 نظیر اسکی نہیں جہتی نظر میں غور کر دیکھا
 بہار جادواں پیدا ہے اسکی ہر عبارت میں
 کلام پاک یزداں کا کوئی ثانی نہیں ہرگز
 خدا کے قول سے قول بشر کیونکر برابر ہو
 ملائک جسکی حضرت میں کریں قرار لا علمی
 بنا سکتا نہیں ک پاؤں کیڑے کا بشر ہرگز

قمر ہے چاند درون کا ہمارا چاند قرآن ہے
 ہلا کیونکر نہ لکتا ہو کلام پاک رحمانی ہے
 نہ وہ جونی جن میں سے نہ اس سا کوئی بتاں ہے
 اگر لوگوں نے غماں سے دگر عمل بد خشاں ہے
 وہاں قدرت یہاں ماندگی فرق نمایاں ہے
 سخن میں اس ہمتانی کہاں در انسان ہے
 تو پھر کیونکر نہانا نور حق کا اس پر آساں ہے

اُسے لوگوں کو کج پاس شان کبڑی کا
خدا سے غیر کو ہمتا بنانا سخت کفر ہے
اگر اقرار ہے تم کو خدا کی ذات واحد ہے
یہ کیسے پڑ گئے دلیر نہا ہے ہل کے پرے
نہیں کچھ کہیں نہیں بہا تو نصیحت ہر خبر بیانہ

زباں کو تھام لو اب بھی اگر کچھ بولے یا س
خدا سے کچھ درو یار دیکھ کیا کذب بتا س
تو پھر کیوں استغدر دل میں تہا شرک پہنا س
خطا کرتے ہو باز آؤ اگر کچھ خوف یزدان ہے
کوئی جو پاک ل ہو و دل جال سپہ فریاں ہے

رجوع بہ قصہ عکرمہ

سنوں حقیقت عکرمہ رہتا میں حق مسمی کلام بانی
سیا دل اس دیوچہ آکے اثر محبت پایا
اچر کتے اُس دیتا میں گئے اُتار مہاتے
جس حضرت دو پہن کو لوں نہٹھا غیرت کہانا
دوڑے نالے آکے دل وچہ کھٹرا ویلا ہوسی
لگ گئے پر محبت والے عشق نبی دے پاؤں
دس وزاں دا پینڈا آمارا دی ذکر لب یا
پیلوں پاک نبی نول اس دی خبر خدا پہنچانی
نالے دو ہر ہی اسے طہ بارت ہم دن
اس نہیں پیچھے رہی طرفوں وحی پیغام نہایا
کہد یوانج کفار اتا میں ہے ادو طاقت پاؤں
کیہ نہیں ارج من ہرگز اس تے زور کید اچلدا
سن کے حکم حبیب خدا کے شاہ علی سد وایا
سہ نول ایہ فرمان سنایا پاک حبیب تعالیٰ
پاس اسادے حاضر ہو کے ارج ایمان لیامے
سن کر حکم نبی دا اکوں مول نہ بولیا کوئی
اجراں توڑی عکرمہ نول بھی خالق پاک لیایا
دیکھ جمال پیاسے والا قند مال اندر سمجھڑیا

او سے ویلے حب نبی دی رگ گدچہ سہانی
دہ تنو فہراں پلیوں دیکے کشتی نول پڑایا
بھٹکے لک روانہ ہو یا طرف حبیب رباسے
ہن دیدار او سے دی خاطر شوق نہ جریا جاندا
جس ویلے میں پاک نبی دی حل کر ساں پاوسی
کامل قدرت ظاہر مونی خالق دی سرکاروں
اچھے دن وچہ قدرت سستی رب سنوں پہنچایا
آوے بیٹا ابو جہل دا یا محبوب خدا امی
تنے پاس تسادے آکے کلمہ بول سانی
یا نبی اللہ حکم تسانوں پاک خدا فرمایا
عکرمہ نول من تیرے کو لوں کر کے منع بھان
نال تیرے ایمان لیایا بیٹا ابو جہل دا
اچھے بعد کفار اتا میں کر کے جمع بولایا
عکرمہ بیٹا ابو جہل دا ہے من آون والا
ہے کوئی استوں روکن الا جیٹرا روک مٹا دے
کرے جواب مقابل ہو کے کسوں طاقت مونی
خدمت اندر حاضر ہو کے شرف دیارت پایا
نال محبت بول زبانون کلمہ اشہد پڑھیا

پکڑاٹھا یا سرور عالم گل دے تال لگایا
 واہ سبحان اللہ رب جہد می قسمت نیک بناوے
 بد قسمت لوں سارا مٹھت کھول سناوے کوئی
 کافر ہو آیت سن کے دل دے کفر توڑے
 جبکہ یہ کلام اللہ دی ایہ بھی عمل کھاوے
 لگو نظر رسول اللہ دی عکرمہ اوپر ہوئی
 پکڑاٹھیاں تال محبت شستی دھچھڑھایا
 سن سو سٹھ ہزار مومن تے نظر خداوند باوے
 کوں نہ کرے محبت اللہ دی پاک سول رہانا
 برس پنجاب ہزار برابر عرصہ شہر والا
 کوں نہ ہر اک دکھ غذا لوں خالق پاک بچاوے
 ایہ کچھ قصہ عکرمہ والا شیخ محمد لیا یا
 بھی کچھ ہور زیادہ اس شخص اس مذکور لیاندا
 تھوڑا ذکر سنایا تینوں جو میں روایت ہوئی

دو چہ اصحاباں داخل کیتا قرب عطا فرمایا
 لگو آیت اسدے کو لوں سارے کفر سٹاوے
 ذرہ کفر نہ جاوے دلدا نہ سٹے بد خوئی
 مومن پڑھے قرآن ہمیشہ بدعت شرک بھوے
 کوں نہ رحمت ہو واس نے کوں بہشت بخاوے
 پانی عرق نہ کیتا اسوں دکہ نہ دتا کوئی
 دل روزاں دا پند کر کے ادبے دن چہ آریا
 لیسے کامل مومن تائیں دوزخ کوں جلاوے
 کیوں نہ پار لنگھاوے اسوں بن کے آپ نہانا
 کوں نہ پل وچہ کرے بیٹرا خالق پاک نقالی
 کوں نہ ربے فضل کرم تھیں مومن محبت جاوے
 اسپر وچہ تاسخ کتاباں ایہ مذکور نہ پایا
 اسپر میں اوہ ذکر نہ کیتا نہ اوہ بنیا حساندا
 اگوں حال خداؤں معلوم مینوں خبر نہ کوئی

سوا بیت دیگر

دو جی ہور روایت تینوں کھ سداں بھائی
 بھی تاسخ کتاباں اندر ذکر جوں کر آریا
 کرن روایت ابو جہل جاں جنگ بدروہم ہویا
 پچھوں اس دے بیٹے عکرمہ آن شرارت چائی
 طرح طرح دے تال نبی دے ویر فساد کماندا
 آخر جن ن گئے اوپر کیتی نبی چڑھائی
 لے تلوار اصحاباں اوپر آیا تال کفاراں
 یک اصحابی پاک نبی دا قازی مرد رہانا
 حال خبر رسول اللہ لوکاں ورنج سنانی
 سن ایہ خبر شہادت والی ہتے بنی گرامی

جو میں معین الدین ہوران تھیں چہ معراج آئی
 عکرمہ بیٹا ابو جہل دا جیوں پان لیا یا
 بن مسعود صحابی تھوں دوزخ داخل ہویا
 دشمن ہو یادین نبی دا ظلموں داگ اٹھائی
 جدا پڑے تال مسلماناں نوں دکھا پڑا پہچاندا
 ایو عکرمہ کافراں طرفوں آیا کرن لڑائی
 خالداں ولید انہاندیاں لاسیاں پکڑتھاراں
 با شہادت عکرمہ تھوں جنت اندر جاندا
 شخص فلا نے عکرمہ اہل شہادت پائی
 دیکھ کمال تعجب ہوئے حاضر لوک تاملی

کیا حکمت اس ہا سے اندر لوکاں عرض نہایا
قاتل تے مقتول ایہ لوں اہل شہادت سی
ڈٹھے اسماں بہشتاں اندر دونوں لکے جائے
عکرمہ نے اصرافی جہیز اس نے مار گنوا یا
بخش دتار ب دوہاں تائیں کیا نئی ٹھہارے
ایہ گل سن کے باراں تائیں بہت حیرانی ہوئی
ایسا دشمن پاک نبی دا جانے کل لوکاں کی
کیا جانن اصحاب پیارے حکمت پاک ربانی
بڑے بڑے متکبر ظالم کفر کماؤں والے
کرن روایت جدول حضوروں ہو افضل خلائے
پیلے لوک سلام لیاے رحمت فصل غفاروں
عورت ان می پچھے استھیں بن اسلام لیانی
دل دے اندر خوف نہایت مشکے پکڑیا جاواں
کر کے نیت ملک بین دی گھر نہیں نش سدہایا
دیکھ تیار ہک کشتی آگے ایہ بھی اچھو چڑھیا
پانی وجہ جد بلی ڈکی شور پیادریاے
کشتی دے وجہ بیٹھا آہا جتنا پور تمام می
مار و مار کر نیدی بلی بدل کر کے بولے
کرن قیاس دے چہ سارے ہوزیں گل کوئی
جس ویلے کشتی اندر آ کے قدم بجایا
عاجز رہو کے عکرمہ تائیں کہن لگے سارے
جیکرے کجہ تیرے اندر کفر شرک بریائی
مشک تیرے صاف ہوون تہیں رحم خدا فرماوے
عکرمہ کہنداد تو مینوں ہووے جویں صفائی
من خداؤں لول بجالوں واحد حق نعلے

تاں پھر حضرت مسور عالم باراں لوں فرمایا
باطن حالت انہاں دو ہاندی سانوں کی کہانی
اکدے دا ہتھ پکڑ کے پاک نبی فرماندے
دوہاں دی ایہ حالت ڈٹھی تا ایہ ہا ساہیا
دونوں رل کر جنت جادوں جیونکر بار بارے
کافر کیونکر جنت جاوے سمجھ نہ آوے کوئی
جس دے مسلمان ہوون دی مول میٹر کاہی
پھر جہاں سخت دلاتوں کر دنیا ادہ پانی
ہک پل اندر مومن کر کے جنت کرے توالے
سرور عالم مکے اوپر فتح مبارک پائی
نس کے عکرمہ مکے دھوں کل گیا گھر باروں
عکرمہ نا اسلام لیا یا نہٹھا کنڈ ولانی
قتل کر دے میرے تائیں ک رسول سچاواں
جتنے بندر کشتیاں والا پن اپر آ یا
جکلی کرک پی اسمانوں جد کشتی دھچڑیا
پے گیا فکر مہانیاں تائیں حیرت اندہمے
سبھ دے دل چہ اس گل پاروں ہو گئی پے راہی
جد کشتی ڈولن لگی ساریاں د دل ڈولے
عکرمہ دے اسوار ہوون تہیں شامت نازل ہوئی
اوسے ویلے بجلی کرک کی قہر الہی آ یا
تیری شامت پی اسمانوں رور و کہن و چارے
ہے ایہ صاف ہوون دادیلا علی پکڑ صفائی
سارا پور سلامت جاوے کشتی رب بچاوے
لوکاں کیا کلمہ طیب بول زبانون بھائی
مولا بابجوں ایسے ویلے کون بچاؤں والا

ایہ گل سن کے عکرمہ تائیں عبرت حاصل ہوئی
 سمجھ لو کال نے میرے تائیں پر تقصیر ٹھہرایا
 ایہ سوچاں کروا آ بالظہر پہچا ہاں پائی
 سرے آؤں کپڑا لہ کے سوئی پہلی بلا سے
 لگا کہن مہا نیاتائیں کشتی ذرہ کہلاؤ
 لنگر سٹ مہا نیاتائیں جلدی کشتی لڑا کہلاوایا
 آپہوتا تا جہ کندھی اُتے کیا کچرہ کھائے
 عکرمہ ویکھ تجھ ہویا پچھرا بیوی تائیں
 لگی کہن جو سرور عالم انو شفت کرم مک یا
 کشتی سی میں عرضاں ل تیری حب پیاروں
 جیکر دیو معافی اس لڑا کر کے کرم سچاواں
 تا پھر رحمت عالم مینوں کر شفت فرماوے
 سن کر حکم رسول اسد میں تیرے ل آئی
 بہتی صفت رسول اشددی ام حکیم سناوے
 کہندا بڑا رحیم محمد پاک حبیب نقالے
 کیا کیا سخت اسادے لو کو پاؤں دل میں
 ام حکیم کہے میں کیا کچہ بولاں صفت زبانوں

سمجھ گیا ہومیرے دانگوں ہور ذیل نہ کوئی
 بھناں کہیا تیری شامت قہرا لہی آیا
 کندھی تے یک عورت اسوں نظر اچانک آئی
 نالے شائے جویں کسے لڑاں پس بی بلا سے
 مت کوئی مینوں سدا ہود کر کے کرم اتارو
 چھوٹی کشتی ہور منگا کے اسے وجہ بیا یا
 ام حکیم جو بیوی آئی ی کپڑا کھسلی بلا سے
 کیا موجب توں آئی مگردوں مینوں ل سنائیں
 تینوں پس کہڑے کارن حکم انہاں فرمایا
 ڈر کے ٹھاٹھاوند میرا خوف تسادے پاروں
 مکے دیوچہ اسد تائیں واپس پھر منگاواں
 کشتی اسال معافی اسوں بیشک اس سے
 بیشک حل میں اس گھڑوں بان دیوانی
 سن سن عکرمہ رافنی ہو وکصدے ہوندا جاکے
 دشمن تے جو رحم کافے وڈیاں خلقاں والا
 پھیرا مان دتی اس مینوں واہ شفت داسا میں
 شفت خلق حلیمی سدی باہر حد بیا لڑاں

اللہم صل علی محمد نبی الرحمة وشفیع الامم

ابھی درود بھیج اور حضرت محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نبی رحمت کے اور شفیع امت کے

صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ واصحابہ وسلم

درود اللہ تعالیٰ کا ان پر اور ان کی آل پر اور ان کے اصحابوں پر اور سلام

نقشہ کوتاہ آخر اوتہوں دونوں ہوئے روانہ
 رستے اندر عکرمہ تائیں خواہش صحبت ہوئی
 کہن لگی میں نال خدا دے صاف ایمان لیا ہی
 جہنک نہ ایما لڑاں چانن حال ہوئے تینوں
 بولن ہفتاں پاک نبی دیاں واہ واپی گمان
 اسپر سرگز بیوی اس دی گل نہ منی کوئی
 توہیں شرک گناہوں بھریا وحدت خبر نہ کاٹی
 تہنگ توں نہ خاوند میرا سمجھ نہ لادیں مینوں

ایہ گل سن کے عکرمہ تائیں شرم دے دھپہ آیا
کے لول جدیڑے ہوئے راوی ذکر لیاندا
آدے بیٹا ابو جہل دایا محبوب گرامی
سن کر خبر رسول اللہ نے یاراں لول دہرایا

پھیر نہ خواہش کیتی اس لے دلوں صبر کبیا
پاک لول ول اس دی خبر خدا پہونچا ندا
پاس تساڈے حاضر ہو کے ہوسی جلد سلامی
جیونکر وجہ کتاب نبی دے شیخ معین لیایا

يَا نَيْكُمُ عَكْرَمَةُ بِنِ ابْنِ جَهْلٍ مُؤْمِنًا مُهَاجِرًا فَلَا تَسُبُّوا آبَاءَهُ

آتا ہے متباہے پاس عکرمہ ابو جہل کا بیٹا مومن مجاہد ہے اس کے باپ کو

عکرمہ بیٹا ابو جہل داپاس تساڈے آدے
جداوہ پاس تساڈے آدے ادب لحاظ کمانا
کشتی شفقت پاک نبی لول کارن تالیداراں
دنا حکم جوا ابو جہل لول مت کوئی برا الا دے
جداوہ مومن مسلم ہو کے دین اسلام قبولے
ایہو حکم تمام امت لول جد کوئی تاب تھو
بیس کلام الفسوق جیونکر آیا حکم ربانا
بھاویں لکھاں کفر کما کے توبہ دے دے
سو کوئی فاسق فاجر ہو دے صاحب عیب یاں
لایق ناہیں جے پھر اسنوں برا الا دے کوئی
نا پھر ایسا کلمہ کوئی اس دے پاس لا دے
پاک کیتا رب اسے تائیں ہر یک عیب خطاں
کرن روایت جاں پھر عکرمہ پاس نبیہ آیا
یا حضرت میں عکرمہ تائیں پیش حضور لیاندا
راوی کہندا ایسے جلدی آئے نبی خدائی
عکرمہ بھی پھر اتنے توڑی آکر حاضر ہویا
کردا عرض جو میرے تائیں ام حکیم بتایا
حضرت کہیا بیشک اس نے سچی بات سنائی
ایہ گل سن کے عکرمہ جلدی کلمہ استہد پرہیا

مومن اتے مہاجر ہو کے دین اسلام لیادے
باپ اسدے لول برا الا کے نام شرمندہ پانا
کرنا رنج نہ چاہن کسینوں اوہ سید ابراراں
مت اس گلوں بیٹا اس دعا کرے شرم دے
باپ لول شرمندہ کرنا پھیر نہ لایق مو لے
اس تہیں چکھے پھیر نہ اسنوں اوگنہار کھو کے
بعد ایما لول چنگا ناہیں فاسق نام بولانا
وانک فرشتیاں پاک ہو جاوے کلمہ جلد لا دے
یکو کلمہ توبہ والاد ہو دے کل بریا یاں
یا پھر چکھے طعنہ دیوے ایہ گل روانہ ہوئی
جس گلوں اوہ بخش پاوے نئے تکلیف اٹھاوے
دہوئی کئی پلیدی اسدی رحمت ددیریاں
پیلوں اسدی عورت جا کے عرض سوال سنایا
انہی خوشی نئی لول ہوئی ذکر نہ کیتا جاندا
چادر اتلی نال خوشی دے دگن توڑی آئی
کر کے ادب غلاماں وانگوں پیش حضور کھلویا
دتی تساں معافی مینوں کر کے کرم کیا
بخشی اسان معافی مینوں قتلوں جان بچائی
بو قربانی دلوں بجا لول قدماں اندر چھڑیا

روزانے شرمندہ ہوتا عرضاں بول سنا ندا
سخت عداوت نال تساڑے دیر کائے بھائے
کرودعا ہن میرے کارن خالق دی سروریں
تاں پھر حضرت سرور عالم دونوں تھہ اٹھائے
حکم ہو یا میں بخشیا سنوں یا مجھوٹ گرامی
تا پھر حضرت کہیا سنوں فکر نہ کرتوں کوئی
عکرمہ کہندا جو میں اگے کیتی عمرا میں
جیوں میں کفر زمانے اندر لڑا سنگ ابراہاں
جو نکر اگے دوست رب کر کر ظلم ستائے
جیوں میں گئے نال تساڑے دیر عناد کسا یا
جیوں میں اگے تھٹھا پھر یا پہلی عمر متامی
جیوں میں اگے لوکاں میں رہیا کفر سکھاندا
جیوں میں اگے دین اسلاموں بہا دور کناے
کرن روایت حضرت عکرمہ جدا ایمان لیا یا
اوسے ویلے دین نبی دی شروع حمایت کیتی
کے دے وچہ رنڈے سمے جو جو بت نکارے
بیتے بت رسول اللہ نے سہیں بھن ترورے
خوب تسلط دین نبی دا ملکاں وچہ بہا یا
موضع اجنادین اندر پھر ہوئی جدوں لڑائی
بعضے جنگ یرموک تبادوں وچہ تاریخال یا
واہ سبحان اللہ رب جس دینک نصیب بناندا
صحبت مجلس پاک نبی دی مانن کرماں والے
سے برساں کوئی رب درہیں نہٹھا پھرے چارا
ہکواری اسم محمد بولے شوق پیاروں
دوہاں جہانناں اندر جو کج نعمت رب بنائے

یا حضرت میں ادبی دم دم رہیا کھاندا
واہ وخلق تساڑا جہاں سارے دیر و سارے
اوہ بھی مینوں بخشے جو نکر بخشیاں سال پیاروں
وچہ سرکائے عکرمہ کارن عرض سوال سنائے
کلمے تیرے دفتر اس واکستہ پاک نامی
تیرے آون نال سالوں خوشی نہایت ہوئی
قسم عداوی ہن میں میں یوں لیاں خوب قضائیں
ہن میں سہیں دونا ہو کے لڑساں لک کفاراں
ہن میں توں دشمن مسدے کر ساں تھل سوائے
ہن میں خلق پیار محبت کر ساں دن سوائے
ہن میں اس دے بے کر ساں پوے طور غلامی
اولوں ہن اسلام سکھا وال کفر و انان سنا ندا
جیکر ہن میں زندہ رہیا بدلے دیساں سارے
نال اسلام مشرف ہو کے کلمہ بول سنا یا
اسے خدمت اندر باقی عمر متامی بیتی
جسویلے اوہ مومن ہو یا پکڑاڈائے سارے
جو کوئی باقی رہیا انہاں تھیں اس نے بھن مردے
وچہ اصحاباں داخل ہو یا عالی درجہ پایا
وچہ زمانے ابو بکر بنڈے تدوں شہادت پائی
جس دے اندر حضرت عکرمہ جنت طرف سد ہایا
دامن پکڑ رسول اللہ دا یہ درجہ اوہ پاندا
اس مجلس تہیں مٹھے جہیرے دوزخ گئے مکاں
اس دربار ڈگے جدائے ہووے ولی پیارا
طرح طرح دی نعمت پائے خالق دی سروریں
کر قربان حبیب نے تہیں خالق نے در تانی

جو کوئی دل نہیں تابع ہو کے طرف بنی دی آئے
 بیشک نال حبیب پنے دے وعدہ رب فرمایا
 ہر نعمت ہیں علی نعمت قرب حضور ۷۷ ریانہ
 خاص محبت وعدہ رب اسیں پیا رکھاواں
 جتنی عمر گناہوں کفروں ضایع کر کے آئے
 جس لوں خود محبوبی درجہ بخشے خالق میں
 ست آسمان زمیناں ستے جو کجاہناں چالے
 جنت حورائے محل لوزانی سکن کہلے انہائوں
 دنیا لوں رخصت ہو کے کہ تشریف لیادوں
 کرن اڈیکاں مومن کارن حورائے ملک تہامی
 تالعداری پاک بنی دی کیا رب عجب بنائی
 نال محبت پکڑی جس نے ہک یہ تالعداری
 جتول چاڑے عزت پائے دچہ تمام لوکایں
 سچے دل نہیں پاک بنی دی جدوں غلامی چائی
 ہن تک روشن دنیا اندر باقی نام آہنا دے
 کئی مزار تیش آہنا دے خادم رب نکالے
 قوم قریش اولاد آہنا دی جیڑے کوں آون
 یحییٰ کہن جو اسیں صدیقی نسل صدیق کبریٰ
 ہن تک نسل آہنا دی تائیں خردوں بروت ہوئی
 کہ دی نہ کسے آہنا دی نسلوں کر کے خرسدایا
 کوئی نہیں کہنداد اساد اسی بوچہل بگانہ ۷۸
 پیرا سڈے دچہ اصحاباں پایا شان گرامی
 انوئل بولہب دی نسلوں ہر کوئی نفرت کردا
 اپیر جدوں رسول شد دی کیتی بے فرمانی ۷۹
 فرمانداری پاک بنی دی بخشے قرب عطا میں

ہر یک نعمت حاضر اسوں جو منگے سو پادے
 تیریاں تبع داراں کارن سمجھ کجاہناں بنایا
 پائے قرب حضور جو کوئی اس دربار وکانا
 تالعدار محمدیاں لوں میں محبوب بناواں
 حد آ ساتھ محمدی پکڑے رب محبوب بنا دے
 دوہیں جہانیں چیز کسیدی کیا پرواہ اتائیں
 تالعداراں لوں رب فضلوں سب کچھ کر چوالے
 کہوں نصیب یارت ہو سی ملن آن اسالوں
 پاؤں قدم مبارک آ کے سالوں آن نہاؤں
 صدقہ حضرت پاک بنی دیا ہر یک چیز سلامی
 جس می خاطر ہر شے رب خادم کرد کھلائی
 ہو گئی اس دی تابع اندر جتنی خلقت ساری
 جیوں اصحاباں پاک بنی دیاں جگہ عزت پایاں
 ہر یک چیز آہنا دے لگے رب غلام بنائی
 ہونے رہن قیامت توڑی ذکر کلام آہنا دے
 جیڑے ہو قربان آہنا دیاں صفیاں بولن دے
 ہن تک خزاہنا دے پاروں شجرے کہوں سناؤں
 بھی عثمانی تے فاروقی جو اولاد سرزدی
 ابولہب ابوجہل جیہاں دانا نام نہ لیسندا کوئی
 ناکدیں اپنا نال آہنا دے شجرہ کسے ملا پایا ۷۷
 سالوں دچہ قریشاں اوہ بھی ہو یاد ڈا گھرانہ
 تا بھی ابوجہل دی نسلوں نفرت کرن تہامی
 بھا دیں اوہ بھی سکا چاچا پاک بنی ۷۸ سرور دا
 لعنت تے فٹکار خدا دی ہو گئی دوہیں جہانی
 لعنت دی پرواہ نہ کوئی بیعتا ناں تائیں ۷۹

جنوں رحمت حاصل ہوئی ہوئی اس درباروں
 بیفرمانی پاک بنی دی دوزخ تہر شانی
 آجا باز بنی کے دیوں اگتی بے فرمانا
 پکڑ بنی دی فرمانداری عزت ادب کھائیں
 جو کچھ حکم بنی فرماے جو کچھ عمل سکھاوے
 جے تھ کلمہ پڑھیا اسدا کرا قرار زبانون
 رہن نہ دیوں سنگھوں و پرالسی نعمت تائیں
 جدا قرار کیتا تھ موموں رب دی وحدت والا
 قائم رہیں ہمیشہ اس تے وحدت مول نہ چوڑیں
 سچ رسول محمد سرور عجیب بار بار آیا
 قائم رہیں زبان اپنی تے اسوں نہ پڑائیں
 ہر حالت وچہ پاک بنی دی پکڑیں تاجدار
 سن کر نام رسول اللہ دا پڑھیں درود پیار
 بیشک جو کوئی پاک بنی دا ادب پیار کریندا
 سن میں تینوں اک لڑکے دا تہوڑ ذکر سداواں

جس پر لعنت اتڑی اتڑی بے فرمانی پاروں
 کون تھرانہ جنت جاسے کر کے بے فرمانی
 جگ سارے دی لعنت کارن سپین مول نشانہ
 کر کے ساتھ بوجھل ہو راندادوزخ طوف جانیں
 ہو قربان قبولیں سرفروں ہو فرمان سداوے
 عمل کھاویں اس دے اوپر سچے صدق ایمانوں
 مرد نہیں نامردی کر کے تولوں ہار نہ جائیں
 کوئی نہیں ہو رعبادت لایق باجہوں پاک تعالیٰ
 غیر شریک بنا کے کوئی دین ایمان نہ بوڑیں
 کرا قرار زبانون جدا یہ کلمہ بول سنایا
 کر کے عمل خلاف بنی دے کلمے لاج نہ لائیں
 عشق پیار اسے دے اندر دلوں جان پیاری
 ہو جاویں قربان محمدی عشق محمدی پاروں
 ہر تکلیفوں کڈھے مولا ہر اک نعمت دیندا
 جیوں کر نام بنی تھیں سوں لگا عشق سچاواں

ذکر کو دل صاحب دہ و عاشق محمدری ۴

وچہ زمانے پاک بنی دے لڑکا آبا کوئی
 پڑھیاں پڑھیاں ہو یا اس تے فضل خدا
 کیتا اثر محبت دل لڑکا یا نور نظارہ
 باپ اپنے تھیں پچھن لگا لڑکا چائیں چائیں
 باپ اس دا ترسانی آباگ پرست موکالا
 جد اس لڑکے نام مبارک اس لڑکا آن دکھایا
 آ اسوں سمجھاوے لگا بریاں لدا لیں
 لڑکا کہندا کیوں نہ دیکھیاں ڈھکیاں کی ہو جاسے

پڑھن لگا انجیل مبارک دے وچہ ہوئی
 نظر پیا اک دے آ پر نام بنی سرور دا
 نام مبارک پاک بنی دا لگا بہت پیارا
 کسی سے نام مبارک دین میرے تائیں
 بھارا دشمن پاک بنی دا ویر کماون والا
 غیرت تھیں سر کو لے ہو یا عفتے اندر آیا
 سپہ ایہ نام یتیم ملی دا اسوں وکیں تائیں
 کافر کہندا جو کوئی دیکھے سخت زبان اٹھاوے

لڑکے کہیا دل میرے دچہ بہت محبت ہوئی
ایہ گل سن کے سبھوں اسنوں دونا غصہ چڑھیا
پکڑ کتاب شباب پتر ہتھیں ظالم ظلم کھایا
اوسے ویلے رب سنجیدی قدرت ظاہر مئی
اگے نالوں کتنے حصے سوہنا خط سوایا
پھیر خدا نے روشن کیا ثابت اسم نورانی
پھیر سٹا وے پھر ہو جائے روشن نام پیارا
دیکھ تماشہ لڑکا ادبوں بچتہ ہوندا جاوے
لکھ شیطان کرے نت ترے لکھاں مکر کماندا
کسے طرح ایمان اسد لوں استھیں دور سٹاواں
جیونکر ثابت رکھیا فضلوں سوہنا اسم پیارا
آخر سارا ورق کتابوں کافر پکڑ نکالے
کیتا بند صندوق شتابی ورقہ وچہ چھپایا
لڑکے لوں آرام نہ آئے روکے کر لائے
کرے دیلان ل د اندر جیکر موقعہ پاواں
سوہنا اسم محمد والابے دیکھاں بکوار می
آخر یک دن اسے کارن موقعہ رب بنایا
مکروں کھول صندوق شتابی اسوچ جہاتی پئی
نکلن اس کاغذ دے وچوں جلوے عجب لوزانی
عکس پیا اس لڑکے اوپر نام نبی دے نوروں
دیکھ جمال پیلسے والا لڑکے ہوش بھلائی
پٹرے پاڑ لوریاں کیتے حال جیویں دیوانہ
تا جو اسے حالت اندر باب اچانک آیا
ہوش کریں اے جان پیاری ناہو دیں دائمی
کبہڑے تہن پوئلوں بٹیا جاوڑوں وچہ جھلاں

جد تک اسنوں دیکھاں ناہیں چیز نہ بھاو کوئی
لگا تیرے کھجے اندر کفروں شامت پھڑپھڑیا
غیرت کر کے نام نبی دا کارو نال مٹایا
ثبت ہو گیا نام مبارک دیر نہ لگی کوئی
کافر دیکھ ہو یا شر مندہ پھر اس دور سٹایا
اگے نالوں سوہنا لکھیا قدرت ظلم حقانی
ڈاڈ ہاتھ پیا کافر پیش چاڑے چارے
مولائیں لوں رکھنا چاہے اسنوں کون سٹاوا
کر کر حلقے مومن آپر سارا زور لگاندا
فضلوں آپ بچا دے اسنوں خلق پاک سچاواں
اسے طور ایمان سلامت رکھے رکھن ہارا
وکھرا کر کے رکھیا اسنوں جاصندوق وچالے
کر محفوظ اس لڑکے کو لوں آپر فضل لگایا
اوپرے ہو گیا چند مبارک جلوہ کون دکھائے
لڑاں فضل صندوق تیرا مال اپنا لیجاواں
آئے صبر قرار دے لوں پاواں دولت ساری
ماپو باہر گئے کداہیں ویل عجائب پائیے
لوز و نور صندوق تہائی قدرت رب وکھائیے
روشن ہو گیا کوٹھار سارا کھلا گھنڈ حقانی
جیونکر حضرت موسیٰ آپر جھلک پیا کوہ طوروں
منہ تہیں اسم محمد جاری ہو رکلام نہ کوئی
عشق محبت پاک نبی دے کر دتا مستانہ
دیکھ حوالا لڑکے والا جلدی بول سنایا
کیا ایہ تینوں چھوٹی عمریں پئی عشق پڑمائی
بھلی پوسیاں دکھائیں چھڈ ایہ نویاں نکلاں

لڑکا کہندا جتنے ہوں چوٹے رکبہ پیارے
 رکبہ نویں تے پھل پرانا ہرگز کم نہ آوے
 میں کیوں عشق محمدی کو لوں بنامکھ بھنوائیں
 دے کچہ خبر پیار سے والی ہے مگر معلّم تنوں
 توں کی جاتے عشق محمدی کیا کچہ مزہ چکھایا
 جیوں جیوں لڑکا ام محمدی کر تعظیم ماں بولے
 بہت ڈراے تے دھمکا دے لڑکا باز نہ آوے
 آخر قید ہوں دی نوبت لڑکے اُپر آئی
 کرن روایت جدا وہ لڑکا عشقوں باز نہ آیا
 روئی تلخ بھو اے اسنوں قیدیوں لا کھاتا
 کر کے صبر غانا لڑکا جو آوے سو کھا دے
 لے لے نام محمد والا روے گھت دو ہا یاں
 ڈاڈھی تلخ اچھی روئی سنگھوں بھٹ نہ جاوے
 پیراں دے وجہ سنگل منوں تیر عشق مرا
 اپر سب منظور جیسا جو کچہ قسمت میری
 ایسے طور کرے فریاد داں رو روں ہر چلاوے
 جے توں روئوں سنگل پاروں سنگل تڑت کڈاں
 لڑکا کہندا کچھ نہیں جات چیر کسے دی کوئی
 اوہو عشق محبت مینوں اوہو عشق رواندا
 کرن روایت اینویں اسنوں کتنے روز دہانے
 تا پھر باپ پیارے اسے مور صلاح بنائی
 جنگل دیوچہ پاس ایالاں چھڈاواں تن تانیں
 پیریں سنگل کھکھاتا جاں کچہ روز لنگھائے
 آخر لے گیا پاس ایالاں جنگل بارو چالے
 مت کوئی اسنوں پانی دیوے یا کوئی دیوہاتا

جیوں بہار آوے کڈہن نویں شگوفے سارے
 نویں محبت لوں شگوفہ نویں بہار دکھاوے
 لوں پیغمبر لوں طریقہ بھاوے لڑیاں تانیں
 نہیں تان نام چتارن کو لوں مول نہ ہوڑن مینوں
 قدر محمدی اوہ کوئی جانے جسوں ب جتیا یا
 تئوں تیوں کافر سکر استیاس سڑبل ہوندا کو لے
 پاک محمد پاک محمد دم دم نال الاوے
 کال ہووے عشق اسے دا جس یہ منزن مٹی
 پیراں دیوچہ اسلے تانیں سنگل باپ مرایا
 تابل دا پانی دیوے کر کے زور دھگانا نہ
 کرے گذارہ اس دے اوپر تے الحمد الاوے
 داہ مجھو یا عشق تیرے لے منتاں عجب کہو یاں
 پانی جتنا اندر جاوے سینہ سار جلاوے
 رمیانہ کدھر جاوے جو گارب بن کون چھوڑے
 شالارب بھلاوے تانیں دلوں محبت تیری
 ماں غانی پیچھے اس تئیں تینوں کون رووے
 جیکر روئیں بیکہ پیاسوں کھانا عجب کہو داں
 صرف جال رسول سد دی بیکہ دے چہ پوئی
 سو تکلیفاں دیوے بابل پر اوہ متوق نہ جاندا
 بیکھاں نشان راں کہا دے کچہ پرواہ نہ جانے
 کچہ دن اپنے گھر دے دیوے پاواں من اپنی
 ہے انہندا اچھیر دن کے راتیں ہاں اوہ تانیں
 آپے عشق محمدی کو لوں باز شتابی آوے
 کرنی خوب حفاظت اسدی رکھنا نظر حوالے
 ہرگز مول نہ کھاوے دینار کھنا بیکھا بھانا

مست کوئی اس دیاں پیران چوں شکل پکڑا تائے
 جو کم ہوئے دتواں توں اجڑ مال چر او
 نالے اصلی حال تمامی دسیا پاس ایلاں
 کتنے دن اوہ لڑکا اینویں رسیا پاس انہاں سے
 ناکہ کہاں سے ناکہ پیوے بہکاتے ترہایا
 جتول جائے روند جائے روندیاں روز و ہائے
 واہ چٹاں تہہ کیا اس دیلے رنگ بسایا ہو یا
 کیا اس دیلے تیرے اوپر جوین آیا ہو یا
 ایہ جو تیرے چائن جگ چہ لوز کھنڈا یا ہو یا
 سوہنے مکھ تیرے دے جلے جگ جیا ہو یا
 ایہ جو تیریاں رسماں جگ چہ شور مچایا ہو یا
 ایہ جو تیرا حسن عجیب روپ سجایا ہو یا
 جتنا نور خدا نے تیرے روپ و گایا ہو یا
 کیا ایہ تاریاں گردے تیرے زیب لگایا ہو یا
 واہ چٹاں توں قسمت والا نیک نصیبان الا
 جگر پاک جمال محمدی قسمت ناہیں میری
 جے توں میری نیرے ہو دیں کراں تیری لوسی
 اینویں ویکھ ستار یا دلوں کرے مانا جہڑے
 بھ وچہ نور محمدی دستے جتول کرے نظارا
 پچلی رات ہوئے جو یلے رب نہیں کرے عاں
 حد تک اول محبوب تیرید پاک جمال نہ پاواں
 ایسے طور دعا میں اندر روندیاں رین و ہائے
 آخر مہلت کئی غم دی کرم کیتا رب باری
 ہک دن انہاں ایلاں اوپر نیندر غلبہ پایا
 سُفنے اندر سرور عالم خود تشریف لیا

جتول جائے اینویں جائے پھر داکراں مائے
 ہرگز ترس نہ کرتا اس تے مارو جیو نکر جاوے
 آفراتہوں واپس آیا کرتا کید تھمالاں
 نالے اسنوں جہڑاں دیوں تالے کم کرانے
 پیریں گل قیدیاں دانگوں وروح حال نہ جایا
 راتیں چن چڑھے تا اسنوں عرفناں بول سناوے
 تیرے وچہ بھی نور محمدی چائن لائیں ہو یا
 میں جاناں تہہ یار میر دا حسن چھپایا ہو یا
 ایہ سب نور محمدی کولوں فیض انہاں ہو یا
 جو نکر تہہ محبوب میرے دا عکس ڈایا ہو یا
 ایہ سب نور رسول اشدر رب ورتا یا ہو یا
 یار میرے تہیں کجہ دن کارن منگ لیا یا ہو یا
 ایہ تک قطرہ نور بنی دارب بسایا ہو یا
 جیوں اصحاباں پاک بنی دے جہڑ پایا ہو یا
 نکدا ہوئی تیرے دلوں پاک حبیب تعالیٰ
 ویکھ لواں میں اسے بے شکل مبارک تیری
 نظر مبارک تیر میریدی تیرے پوندی ہو سی
 چاں قدم مبارک سجھ دے جگر ہو داں تیرے
 ہو گیا ایسا نقش دلے تے اسم محمد پیارا
 یارب پاک جمال محمدی کر کے کرم و کماں
 دنیا تہیں نہ رخصت ہو داں سیکدا زنا مر جاواں
 جس گھر عشق دھالاں پاوے نیندر کسوں او
 پئی قبول جنا بے اندر اس لڑکے دی زاری
 تے گھوک ہوئے جد سائے رب اسرار دہایا
 کر کے کرم اسیر اپنے دی بند چوڑا دن آسے

کرتنبیہ ایالاں تائیں حکم شتابی دیندے
 کہول دیو ایہ ویڑی اسدی سگل ترت نکالو
 اتنا کہہ کے غائب ہو یا اوہ محبوب پیارا
 آنکھ بھڑکے بھٹے سبہ خوابوں ہو بیدار ایالی
 کہولی بند شتابی اسدی سگل بھین زور کے
 نغنے اندر جھڑک اسالوں ہوئی شاہ بیانی
 ایہ گل کر کے رخصت اسنوں کیتا ترت ایالاں
 اسے طور قیامت اندر حرمت بنی پیارے
 جس طرفے تشریف لیجاواں پاک سول گرامی
 مال شفاعت امت اپنی دوزخ کنوں نکالے
 جیونکر اس لڑکے دا پر نظر عنایت ہوئی
 سوبیان ایالاں کوہوں جد اس رخصت پانی
 حکم دتارٹ ہرتی تائیں روشن ہوئی جاوے
 سو قریح دا پیٹہ آ یا امر کنوں رب عالی
 روشن کیتی رات خدانے صبح مبارک ہوئی
 بن یا نسر عمار صحابی نہ ملیا پہل پہلاہیں
 کون کوئی توں کہتوں آہوں کس طرفے تھ جانا
 میں ہاں بک مسافر عاجو آیا اتنی ددوں
 کیا کہہ ال سنا داں اگول جو میں کھ اٹھایا
 جیکرے کہہ معلوم تینوں خبر بنی مسرور دی
 ایہ گل سن عمار پیارے بہت پیار کس یا
 ایہو شہر مدینہ جتھے خاص مقام حصوری
 حل زیارت پاک نبی دی تینوں اس کر اوں
 ایہ گل آکھ عمار پیارے لڑکا پکڑا ہٹایا
 جبرائیل اس لڑکے خاطر ترت پیغام لیا اندا

کیوں نہیں ساڈے دوست بندی بند خلاص کر عید
 جتول جاوے جان دیو اپنا مال سنبھا لو
 سچ ایالاں ڈٹھائیوں آپ آپ اشارا
 کر گئی اتر دلاں دے اندر جھڑک پیاریولی
 جاہن جتول مرضی تیری تیوں کوئی نہ ہوے
 ساڈے کوہوں جھڑک انہا ندی ہرگز ہی جائے
 کڑھ لے لے سگل پیراں چوں حرمت شاہ جلالاں
 اوکھیاں مال در ب سگل کمر کے فضل تازے
 گل امت د سگل نیوں جھڑک پون تہامی
 اپنی سچاں پ چھوڑا تے قیدی دوزخ والے
 اتیوں سدن دوزخ اندر مومن ہے نہ کوئی
 راتورات روانہ ہو یا طرف میںے دھانی
 دوست ساڈے دا ایہ عاشق کچھ تکلیف نہ پاوے
 نیرے ہوئی اسد کارن دسرت میںے والی
 اچھے وقت میںے پوتا ویر نہ لگی کوئی
 نال محبت پچن لگا تک کے لڑکے تائیں
 تا پھر لڑکے دسیا اسنوں اپنا حال ویانا
 دل دے اندر شوق محمدی چاں یا نوروں
 عاشق ہو کر پاک نبی دی کرن زیارت آیا
 نام خدانے دسین میںوں جگہ میر کے بردی
 میں ہاں خادم پاک نبی دالڑکے نوں فرمایا
 ترچ پووں میں مقصد آئے اس کیتی ب پوری
 پاک جمال رسول اسد دا گھٹکٹ کہول دھواں
 موڈھیاں اچر چالرا اسنوں پیش حضور لیا یا
 بعد سلام خدادی طرفوں ایہ فرمان سناندا

جنتی رب مبارکبادی یا سید ابراہاں
ہے ایہ خاص مرید تساد عاشق دلوں بجاؤں
تن سو کوہاں پینڈا اسنوں پل چہ اسان گرا یا
جیونکر اس لڑکے دی خاطر اسان زمین گھٹائی
برس پنجاہ ہزار برابر جس دن شہر تپاواں
پتہ نہ گسی ہوں انہاں نول محشر دی لمباہی
حب محمدی ادب محمدی ایہ کجہ مرے دکھاوے
توں بھی سکھ لے ادب محمدی عشق محبت پاوے
وچہ سورۃ حجرات بنی دا ادب خدا سکھلایا

پھیرو تھہ اس لڑکے تائیں ل کمال پیاراں
تیرا دوست ساڈا دوست حکم ہو یا رحمتاؤں
کر کے تنگ دراز زمین لوں خدمت وچہ پہنچا یا
ایویں تیری امت اور پرکراں کرم فرمائی
وچہ پلکا لے امت تیری حبت وچہ پونچاواں
ایویں جان وچہ قیامت ہنچو ساعت لانی
ہر قیدول آزاد کراوے پلوچہ پار لنگھاوے
دوہیں جہانیں رحمت پاوے خالق دی کراوے
وقت بنی لے اصحاب لوں ایہ فرمان سنایا

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا لَا تَرْفَعُوْا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ

اے ایمان والو! بلند کرو۔ اپنی آوازوں کو۔ (یعنی اور علیٰ اشرطہ و حکم)

النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ

کی آواز پر اور نہ اونچے بولو۔ آگے اس کے جیسے کہ اونچے بولتے ہو ایک دوسرے کے

اَنْ خِطَّ اَعْيَالَكُمْ وَانْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ۝۱۳

سناٹھ ورنہ منایع ہو جائیں گے۔ ہمتارے مل اور تم کو خبر بھی نہ ہو۔

کر دو آواز بلند نہ اپنی بات نبی، دی نالو
جیونکر آپس پلوچہ ہیکے اچیاں باتاں کر دے
ہنہاں ایویں مل تسادے منایع جاسن سار
پھر کوئی پاس نبی دے اچی کرے کلام نہ کوئی
پوسے تالبدار نبی دے سچے صدق پیاروں
پہلی دفعہ کلام اپنا ندی حضرت نہ سمجھتے
حدوں دوبارہ عرض کرن۔ ہن نبی خدائی
سرور عالم اندر آہے باہر دلوں نہاں بولے
اتنی کھل ب نہاں لوں لا یعقل فرمایا

اہل ایمانوں پاس نبی دے حد کوئی بات نکالو
کر دو کلام نہ اچی ہرگز پاس نبی سرور دے
کر دو لحاظ رسول اشہدا بولوزم بولارے
کرن روایت جدا یہ آیت ربی طرفوں لئی
سہ اصحابی بولی بولن ادب نبی دے پاروں
عمر بہادر پاس نبی دے ایسا نرم بولیندے
پھیر دو بارہ کہن ندی پوسے ضرورت بہانی
بنی نیم وچوں مجھے بے شک ن ملن آئے
بک دو گھڑیاں سبر نہ کیتا جلد پکار بولایا

اِنَّ الَّذِيْنَ يٰنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَآءِ الْحُجُلِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ۝

جو لوگ پکارتے ہیں تجھے کو پیچھے سے۔ (اکثر ان میں سے بے عقل ہیں) (پ ۶۲۶ ۱۳)

اتنا ادب لحاظ نہی داخل پاک کراوے
کریے پسند نہ سرگز مولیٰ اس بندے دیتا نہیں
نال تمناں جلدی کر کے باہر دل آن بلایا
جیکر باہر آوندیاں توڑی ذرہ صبر کماندے
وچہ سورۃ احزاب خدا نے ہور حکم فرمایا

اچا بولن پاس نہی دے نبوں مول بھامے
ہر گل و چہ جو پاک نہی دا ادب پرہانے ناپیں
اتنی بے تندی پیا روں لایق سدو یا
کیوں ایہ جھڑک حضوروں پاندے کیوں عقل ستاندے
حضرت دے گھر جاوون زندا ادب طریق سکھایا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُسَئِلَ ذَكَ

لَكُمْ بِالطَّعَامِ غَيْرَ نَظَرٍ ۚ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا

فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مَسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ ۚ إِنَّ

ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَىٰ لِنَبِيِّ ۖ فَلَيْسَ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي

الضَّالِّينَ ۚ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ

حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ

أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ

أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۚ

بَلَىٰ ۚ أَلَيْسَ فِي عَذَابِكُمْ فَلْيَسَّ ۚ إِنَّ يَوْمَئِذٍ

الْعَذَابُ أَشَدُّ ۚ وَلَوْلَا الَّذِي دَعَاكُمْ لِكُلِّ قَوْمٍ

مِنْ دَارٍ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا

أَوَاثِمَ اللَّهِ حَتَّىٰ تَخْرُجُوا مِنْ دَارِ الْفِتْنَةِ

وَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُمْ

تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُ وَلَا تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

يُخَوِّدُ الْفَاسِقِينَ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ

فَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمْ سَمِيحٌ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا

أَمْوَالَكُمْ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَدًا بِهَا ۚ وَمَنْ

يَفْعَلْ عَمَلًا ظَاهَرًا أَوْ سِرًّا أَوْ يُخْفِ إِلَيْنَا

فَسَنَنْزِلْ بِهِ عَذَابًا شَدِيدًا ۚ وَالَّذِينَ هُمْ

عَنْ أَمْوَالِهِمْ غَافِلُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

ذُو انْقَادٍ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا

أَمْرَهُ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا

أَمْرَهُ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا

أَمْرَهُ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا

أَمْرَهُ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا

أَمْرَهُ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا

أَمْرَهُ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا

أَمْرَهُ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا

أَمْرَهُ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا

أَمْرَهُ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا

أَمْرَهُ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا

أَمْرَهُ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا

ہے اودہ صاحب شرم پیارا شرم تسان تہیں
اپر حق سناون کولوں مولے نا شرماتے
بھی فرمایا عرماں پاسوں حد کچھ منگنا چاہو
نوب صفائی اس گل اندر پاکی دوہاں لاؤں
بھی فرمایا پاک نبیؐ دے جتنے حرم متامی
ہے ایہ بڑا گناہ تسانوں خالق دی سرکاروں
جو نکر ادب رسول اللہؐ انیویں ادب تنہا ندا
لُکھت کَحَدِّ مِنَ النِّسَاءِ رِب جہاں فرمایا
بھی سورۃ احزاب اسے دھچھو راک آیت آئی

خود تکلیف اٹھاوے ایر آکھ نہ سکے ڈر و
دوست دی تکلیف آسانوں ہرگز مول نہ بھاو
یا بردوں کرو سوال اتنا توں پردہ ادب کما ہو
دینا دکھ رسول اللہؐ لایق نہیں تسانوں
مت کوئی کرو نکاح اتنا توں بعد رسولؐ گرامی
کیتا منع خداوند عالم ادب نبیؐ دے پاروں
سب تہیں بہتر حرم نبیؐ دے پاک خدا فرماندا
پور زنا نیاں دانچوں ناہیں شان تساؤ آریا
دیکھو وچہ رکوے پہلے رب نازل فرمائی

النَّبِيِّ أَوْ رِبِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجَهُمْ هُنَّ

نبیؐ کا زیادہ گناہ ہے سابقہ مومنوں کے ان کی جانوں کے اور اس کی بیبیاں مومنوں کی مائیں ہیں

نبیؐ پیارا نائب رب داعزت عکلت لوں
لینے اپنیاں جانال نالوں بہتر حق نبیؐ دا
سرور عالم مالک مسجد اموجب حکم ربیدے
بلدی اک دھچھو جائز ناہیں اپنا آپ جلانا
اتنا حق رسول اللہؐ پر اہل ایمان
نالے جو جو بیویاں اسدیاں دھچھو نکاح دیاں
ہر حالت دھچھو مالواں سدا ادب خدا فرماتے
دھچھو حدیث مبارک حضرت پاک نبیؐ فرمایا
بھی فرمایا جسے اتے ماں پوڑا رضی ناہیں
جو کوئی اپنے باپاں تائیں دنیا دھچھو رنجائے
کے میں تینوں شخصال دا کر کے ذکر ناؤں

ساریاں اہل ایمان کارن بہتر اپنی جانوں
جتنا حق نبیؐ دا اتنا ناہیں ہو کر کے دا
جتنے چاہے خرچ کرے جانال کیدے
اپر فرض ہو جائے جیکر آکے نبیؐ ربانا
بہت پیارا جان اپنی تہیں کارن مسلماناں
ساریاں اہل ایمان کارن مایاں رب فرمایاں
مالوانی جو کرے بے ادبی کدی بہت نچا فے
بے مالوان دیاں قداماں تلے جنت رب آریا
کدیں نہ راضی ہوئے اس کے پاک آوند راضیں
دوہیں بھائیں کن اس تے قہر عذاب راتے
دنیا اندر کیتیاں جہاں رنج پیاریاں مالواں

ذکر شخصے کہ بلا اجازت والدہ بقصد رنج رفتہ بود

دل اس دیو پر جگ کرن دی ثوق محبت بوئی

کرن روایت شہر بلخ دھچھو مرد مالک کوئی

بڑھی مالوں نمائی اسدی بہت ضعیفی ۔۔ حال
 باہجہ اجازت اسدی انیوں کر کے زور دہگانا
 بیت مقدس سے اندر چوراں اسنوں پھڑیا
 مال کو مارے دڑھے اسدے ہتھ لے پیر تمامی
 بانگے بیت مقدس دلوں رب حواب و بھائی
 خیر ہوئی تا اٹھ کر بانگ سے اوپر آئیا
 ناکوئی ہتھ نہ پیر سلامت عاجز حال نہ سنا
 ویکھ حیران ہو یا وہ بانگ پچھدا اس سے تائیں
 تا پھر اگوں رو کر اس نے واقعہ کہول سنایا
 ایہر حج نصیب ہو یا میں بدست ۔ تائیں
 لے گئے مال تمامی میرا جو کجہ دولت ساری
 رمیانہ کدے جاوے جو گا پھر خدا جنباروں
 جیکر بھلا کریں کجہ متھے اتنی عرض سناواں
 رحم پیا اس بانگے تائیں اس نول پھڑا اٹھایا
 گھراپنے دے بوسے اگے آیا جدوں نہ سانا
 چھوڑ گیا دروازے اگے اس عاجز دے تائیں
 سنیاں اس دروازیوں باہر مائی دا آوازہ
 پت میرا پردیس سدھانا چھوڑ اکیلیاں مینوں
 واہ سبحان اللہ کیا رب نے مالوں عجیب بنایاں
 کجہ تکلیف اولاد اپنی دی ہرگز انہاش بھائے
 ایہر جو کوئی مایاں سندا ناہیں دب کر نیدا
 یا پھر مالے کرن سفارش نہیں آپ چھڑاوی
 سنوں حقیقت آخراں نے بوسے نول کھڑکایا
 کون کوئی توں دین آلوں لا درد مند ان ا
 کون کوئی توں میں عاجز توں آن بولا دن والا

جد اگھر وہ پورے کوئی خدمت کرنے والا
 مال ارادے حج کرن دے مکے طرف سدھانا
 لیکے مال تمامی اس دا جو کجہ تا بوجڑ مہیا
 ٹنڈا منڈا کر کے اسنوں سٹ گئے چور حرامی
 سنے اندر حالت اسدی نظر تمامی ۔۔ آئی
 دٹھا حال برابر اسدا جیوں رب خواب کھایا
 خالی لاش پئی وجہ سے جیوں خدا لوں بھانا
 کیا ایہ مصیبت تینوں مینوں حال سنا نہیں
 باہجہ اجازت مال پئی دے حج کرن میں یا
 رستے اندر چوراں مینوں کیتا پکڑا نہیں
 آخر ٹنڈا منڈا کر کے سٹ گئے جاندی اری
 ملی سنا ایہ میرے تائیں بے فرمانی پاروں
 لے چلے میری ل مینوں سنوں چل سناواں
 جیونکر ہوتا دونوں اسنوں شہر بلخ پونچھا یا
 بھندا بس بن لاہ چھڈ مینوں یا مقبول رہانا
 اگے اس کی مال بچاری رو رو کرے دعائیں
 رو رو آکے مولا اگے رب غریب پونواں
 توہاں کریں حفاظت اسدی کراں پیران
 لکھ ناراض اوہ ہون تا بھی کردیاں رہن عایاں
 منہ حقیں لکھ نکالن آہیں لوں پیار نہ جائے
 بدلہ اس دے تا جیوں خالق نہیں چھوڑ نیدا
 تا پھر تو بہ تائب ہون نہیں تا بدلہ پاؤں
 سن کے کھراک نمائی بڑھی کر آواز بولایا
 کون نمائیاں محتاجاں داھے بوبا کھڑکاندا
 میں کوئی اوس مسافر دی بھی خبر لیا دن والا

آنز بولیا اس لوں آکر بڑھی مائی
 پھن لگی بوسے اتوں کس بولایا مینوں
 بول جواب دتا اس لوں متھ نہ میرا کوئی
 بڑھی کس اندر آجا مینوں آپ کھواواں
 تا پھر بڑھی اس کے تائیں کر کے رحم اٹھایا
 جان کر کے منہ اس کے دل نظر جڑاں پائی
 رو کر اس تہن پھن لگی میں توں کون بچارا
 لپیر خبر نہیں جو اجل کیا کہ اس واحالا
 ایہ گل سن کے بولیا اگوں اوہ معذور دھارا
 باجہ اجازت حکم تیریے حج کرتوں دھانا
 متھ کیا نے پیر کیا نے مال سبب لوٹاے
 خبر نہیں من کی کجہ اگوں میر نال دھائے
 سن کر حال نہانی بڑھی بیٹے لوں فرمایا
 کر فریاد جناب اکہوں رورو کرے دعائیں
 بیسی شرط بے ادباں کارن ادب تاب سکھانا
 اپیر ہے منظور اس لوں جو تقدیر ول ہوئی
 میں راضی من اس کے دائے رنگیاں درمیاں
 پھرین نہیں غلاماں اندر محشر گور وچاے
 اسے طور کریدی عرضاں پیش خداوند باری
 جتنی حیا ولاد اپنی دی ماواں اندر ہوئی
 سنے تکلفاں سراپنے لے ماواں آپ بٹاواں
 اسے کارن بابیاں سدا ہو نہیں ادب کماندا
 کرنا راضی اوہ مال اپنی لوں حج گزارن دھانا
 انویں ہو رہک ذکر تحید و پھن اندر آیا

آہی رات اندھیری اگوں چہرہ دے سے بکائی
 جیکر بے کوئی سابل بھکھا تھڑا دیواں مینوں
 کیونکر پڑسکاں میں بکڑا ایہ گل مشکل ہوئی
 کنبدا میرا پیر نہ کوئی کیوں کر اندر آواں
 زدر آن بہایا نالے دیوا ترست جنگایا
 سکویں صورت بیٹے والی یاد دل جو چہ آئی
 تیرے دانگوں ہو ندا آبا میرا پست پیارا
 مدت ہو گئی چھڈ گیا مینوں سوہنی صورت والا
 ادھا ہال میں بچرا تیرا بے فرمان نکارا
 رب سچے لوں غیرت ہوئی ایہ کجہ حال دھانا
 تیری بے فرمانی تچھے ایہ کجہ بدلے پاسے
 جیتوں راضی ہو دینا میں دتھ کھادڑاے
 ہائے میں صدقے ہائے میں صدقے روکے گل لایا
 ایہ کیا وزنی نال اسادڑے یارب خالق سائیں
 نہیں سی شرط بلاک کرن دی قہر نال راوڈانا
 اگوں اس فرزند میرنوں دیکھ نہ دیوں کوئی
 توں بھی ہو جارا پنی اس تے فضل اٹیا سائیں
 فضلوں آپ وسائیں اس تے بدل رحمت والے
 وقت مصیبت ماواں باچوں کون کرے غنچاری
 اتنی حب کسیدی ہرگز ہو نہ کردا کوئی
 دزد کھا ولاد اپنی داو کچھ پسند نہ لیا دن
 کوئی کل عبادت اسدی رب قبول نہ پاندا
 حج نصیب نہ ہویا آخر کیا کجہ حال دھانا
 بیکیات کتاب اپنی وجہ قبول ہو کر لیا یا

ذکر دیگر بیقرات ماہرا خود

ہک دن حضرت سرور عالم شہر ولں باہر آئے
 کیا دین ہک میت والا حال خدا دکھلایا
 سختی ناز فونی ناز کہند اگہت کہائیں
 سیتے آتش کہتے آتش پاسا کوئی نہ خالی
 دیکھ حوالا پاک نبی زون رحم نہایت آئیں
 گورستان بقیع دے اندر میت دفن جہان دے
 سن فرمان رسول اللہ داہر کوئی حاضر ہویا
 اپرا دس قبر وادارث مول نہ آئیں کوئی
 پھر کہ لوک اکٹھے ہوئے آگئے گورستانی
 دتا حکم منادی کارن پھیر تیگی داری
 مہمہ دچہ عاصا پڑیا ہویا ڈکدی ڈہند کی مٹی
 حضرت پچیا ایس قبر وچہ کون کوئی ہے تیرا
 اپر پھر فرمان میرا وہ بیت لے ادب نکارا
 حضرت کھیا راضی ہوئے خفگی دور ہٹائیں
 تا پھر حضرت سرور عالم صاحب شفقت عالی
 دچہ غذا باں پکڑیا ہویا تیرا بیت وچارا
 راضی ہو کر اسدے کارن رب نہیں منگد عاٹیں
 بیت شفاعت اسدے کارن پاک بی ام فرمائی
 ام حضرت سرور عالم حیلہ ہو رہنمایا
 یارب جیونکر وچہ غذا باں پکڑیا اسدے تائیں
 شادرجم پوسے کجہ اسنوں دیکھے جیدوں حوالا
 واہ سبحان اللہ کیا شفقت پاک نبی سرور می
 دنیا وچہ جو عاصیاں کارن اتنا رحم کما دے
 کرن روایت سرور عالم جیدوں دعا فرمائی
 باطن پردہ کھول اکھیں آئیں ب حجاب اٹھایا

گورستان بقیع دے اندر لے تشریف سداہائے
 دچہ قبر دے روک چکے ڈاڈا ہنور مجایا
 تلے آتش آتے آتش سارے میرے تائیں
 ہر ہک طرفوں کہا دے نیوں آتش دوزخ والی
 سارے شہر مدینے اندر ایہ فرمان سنایا
 سارے آکر حاضر ہوں آدن پاس تنہا ندے
 آپواپیاں قبراں آپسب کوئی آن کھلویا
 دوجی داری حکم نبی نہیں پھیر منادی ہوی
 اپر پھر بھی غالی رہ گئی اودھا گورستانی
 تا ہک عورت حاضر ہوئی بہت ضعیف چاری
 آہلی اس گورسہا لے عاجز بڑھی مائی
 بدی کہندی اس دے اندر ہے اک پچرا میرا
 میں نہیں راضی اسدے اپریا سید سردارا
 کہندی میں نہیں راضی ہونا روز قیامت تائیں
 کوئی کھول حقیقت اسنوں درد غذا باں الی
 حد تک توں نہ راضی ہوویں نہیں ہوندا چٹکارا
 مثال خداوند کرم کما دے بخشے اسدے تائیں
 اپر راضی ہوون اندر مائی مول نہ آئی
 اس عاجز دی بخشش کارن ربوں عرض سنایا
 کل حوالہ مال کنی نوں پردہ کھول دکھائیں
 راضی ہو کر دہودے دل تھیں نکتہ خفگی والا
 مال بیونالوں ودھ جہان نواں مت دی ہمدی
 روز قیامت امت اپنی کیوں نہ اودہ بخشا دے
 بدھی نوں فرزند اپنے دی حالت رب کھائی
 بدی آتش اندر بیٹا سڑدا تپسری آیا

دیکھ نہ سکی حالت اُسدی بڑھی ماں مٹانی
 راضی ہاں میں اسدک اپڑ یارب خالق سائیں
 جد اس بڑھی راضی ہو کے اتنی عرصہ سنائی
 کتنا ادب لحاظ مالواں دا خالق پاک بنایا
 ایسے خاطر حکم نہایا کارن اہل ایسا ناں
 نسین تمام اولاد اونہاندی کہندارب سچاواں
 ہرگز مول کسے دے حق وچہ غیر خیال نہ لول
 جیکر کدی کسے دے حق وچہ کج بے ادبی کر سو
 وچہ قرآن جو کمال مت دیاں لول تے دے
 جو کوئی مومن نام سدا کے کرسی گلہ انہاں دا
 پاک الزاموں پاک الزاموں حرم رسول خدائی
 حضرت عالیشان پر منافقاں جد بیتان بنایا
 جبرائیل جناب الہوں دئی آن گواھی
 جو الزام لگاؤن والے بیویاں پاکال تائیں

کر فریاد خداوند اگے رتی درد رنجانی
 کیری پاروں آتش اندر ساڑنہ اسدے تائیں
 دور ہوئی بھ آتش اسدی جاندی نظر نہ آئی
 دولوں جگ جہلن اسنوں جسے ادب گویا
 جتنے حرم رسول اللہ دے صاحب لیشاناں
 کرو ہمیشہ ادب انہانداہن تباہ دیاں لول
 سبھنوں اپنی لولوں سمجھو سجد ادب پجھانوں
 دین یا لول خارج ہو سو مندے عالیں مرسو
 کیہڑا منکر مال اپنی لول جھوٹیاں یاں دے
 ایوں بیچوں لول اپنی لول جھوٹو الزام لگاندا
 سورت نور گواہ جہاندی رب نازل فرمائی
 بیچ اٹھال آیتاں سداوہ الزام اڈایا
 کوئی قصور نہ عالیشان اندر کہند پاک الہی
 دائم لعنت اتر انہان دے بھی خالق سائیں

إِنَّ الَّذِينَ يَمْؤُنَ الْمُحْصَنَاتِ الْغُفْلَتِ الْمُؤْمِنَاتِ

جو لوگ عیب لگاتے ہیں اندر بیعت والی بے خبر ایمان والیوں کو

لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

لعنتی ہیں دنیا میں اور آخرت میں اور ان کو بڑا عذاب ہے (پ ۴ ع ۹)

لعنت اٹے عذاب انہانوں نرد وہاں جہاناں
 دوہاں جہاناں کو کالادائم لعنت پاؤے
 ہرگز گند نہ کہو لیں ایسا اپنے وچہ عقیدے
 مال شیطان برابر ہوئیں دائم لعنت پاویں
 جتنے حرم رسول اللہ دے خادم ہو جا ہر دا

یعنے جو کوئی عیب لگائے بیویاں اہل یاں
 حراماں پاک بنی دیاں اپر جو کوئی عیب لگاؤ
 خوف کریں کج لعنت دلوں او بے ادب تے دے
 حراماں پاک بنی دیاں او پرست کوئی عیب لگائیں
 بچ جارب دی لعنت کولوں ہو بردا سرور دا

سن میں تیوں حرم نبی و اقدس ذکر بنا داں
 بھی کجہ آل اولاد نبی داستان بیان لیا داں

ذکر ام مومنین حضرت خدیجہ کبریٰ اولاد سونچا و حضرت فاطمہ الزہراء رضی اللہ تعالیٰ عنہم جمعہ

سائے حرم رسول اللہ صاب عالی شان
پہلا حرم خدیجہ کبریٰ کل امت دی مائی
بڑے رئیس گہرنے وچوں ڈیاں قاتالی
کتنا مال نکاح دی خاطر اول اول لٹا یا
پنجیہ برساں عمر مبارک پاک حبیب خدائی
پنجیہ برساں ساتھ نبی دے خوشیاں نال کنڈا
زینب ام کلثوم، رقیہ نام جہاندے آہے
حضرت فاطمہ تے عبد اللہ ایہ دو صاحبزادے
بھی اک ابراہیم نبی داسی فرزند پیارا
سیرت یوسف ایہ تے چھوٹی عمر پیارے
ابراہیم مدینے اندر خشی خالق سائیں
اسدے بعد اولاد نبی دی جتنی آہی ساری
ابراہیم تے جنت خاتون بنت رسول الہی
ابراہیم پیارا جسم چلیا گھت بدایاں
درجہ حضرت فاطمہ والا وچہ حساب نہ آہے

مالواں دانگوں ادب جہاں داکارن مسلماناں
دوہاں جہانان کی جس فلت سبھ تہیں دل پائی
ہو قربان رسول اللہ دی پائی نعمت عالی
کتنا مال نکاحوں پچھے رب و راہ وچہ لایا
چالی عمر خدیجہ کبریٰ بدوں نکاح وچہ آئی
بیٹیاں چار تولد ہو یاں دو فرزند پیارے
چوتھی حضرت فاطمہ جسوں زہرا سدا جائے
طیب طاہر لقب جہاندے دونوں نور خدا دے
حضرت مارثیہ قطیہ وچوں جیسا چند سوہارا
طیب طاہر مکے اندر دنیا چھوڑا سدا ہاے
ستر روز حیاتی پاکے ہویا فوت اٹھائیں
سبہ خدیجہ کبریٰ وچوں کشتی خالق باری
بہت زیادہ حب اتہاندی پاک نبی زوں آہی
پاک نبی زوں دفراتوں چھم چھم منجوں آیاں
جسوں ٹکڑا اپنے نالوں پاک نبی فرما دے

الْفَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي

فاطمہ ایک ٹکڑا ہے مجھ سے

حضرت فاطمہ ٹکڑا ایہے خاص اساد نالوں
وزر پوشا کاں آون جسوں لقی دی رکڑوں
مہر عسایاں پاک نبی یاں شادی ہوئی کافی
یہو جنت خاتون تائیں عرضاں دل سنایاں

یعنے حضرت سرور عالم کہیا جنت کمالوں
ایویں ہور فضائل پتے بامرحد شماروں
کرن روایت چھوٹی عمر تے ہسی ہر مائی
زلزل عورتاں شادی یاں گھر حضرت آیاں

تا پھر حضرت فاطمہؑ تائیں پاک نبیؐ فرمایا
 کہ امید اسادے درتے ہو یاں آن سوالی
 سن فرمان ایہ جنت خالوں رو کر عنکبذاری
 آپر انہائے سوہنے کپڑے عجب لباس لے
 ایہ گل سن کے پاک نبیؐ زون بخون یان ری
 جھکر مالوں خدیجہ تیری جلوچہ زندہ ہوندی
 جاہن نال انہائے ایویں جویں غریبی حال
 آخر انہاں کپڑیاں اندر نال انہائے سہمی
 ہر ایک زبور زینت پاروں خوب آراستہ ہوئی
 جنت خالوں آپر آسے کپڑے سجھ پورائے
 ایہ عربی عورتاں حیدم نظر اوچے دل پائی
 عجب لباس ہستی جوڑا طلسم قسم نورانی
 ویکہ حیران عجب ہو یاں عربی زناں نامی
 ویکہوئی ایہ کس کار یگر اطلسم ساز نہائی
 ویکہوئی ایہ کیسے سوہنے کپڑے اسدے
 واہ وا اطلسم وا اسدی زینت تے زیبائی
 پاکے ہتھ تھامی عورتاں کین چائیں چائیں
 ساریاں کین ایسا کپڑا کتھوں ملیا تینوں
 آخر ادھتوں واپس ہو کے پاک نبیؐ دی جانی
 کین لگی آپاک نبیؐ مالوں یا سردار گرامی
 شیم قسم لباس عجائب نہاں تھامیاں پائے
 ویکہ پرائے کپڑے میرے بولیاں روواری
 ایسے طور تھامی عورتاں مسخری پاک بنائی
 ایہ گل سن کر سرد عالم بہت پیار کسائی
 مہربانوں نال انہائے بیٹی فاطمہؑ زون فرماون

بیٹی انہاں زنا نیاں کو لوں شرم اسالوں آیا
 لایق نہیں اسادے کارن جوہن موڑاں غالی
 کیونکر جاواں ساتھ انہائے یا مقبول غفاری
 دنگ انہائے کپڑے ناپیں میر بدن دولے
 بیٹی زون فرماون لگے نہ روحان پیاری
 سوہنے کپڑے دیندی تہوں کیوں تالوں مذی
 ایسے اندر تخر اسالوں بخشیا حق تعالیٰ
 اگے ہتیاں زناں عربیاں بھٹیاں کاج آئی
 ون زماندیاں عجب پوشاکاں پا بھٹھی ہر کوئی
 ہو حیران کھلوتی اوچے جویں شیم غنائے
 کیا اس دیے فصل کرم تہیں قدرت ربائی
 فاطمہؑ اوپر تھری آئے سجھ کپڑے لا ثانی
 بولن صفتاں پس اندر عجب لباس گرامی
 ویکہوئی ایہ چیز عجائب کپڑے ملکوں آئی
 کرتے اس بات اسادے عجب لباس پائے
 ساری عمر پوشاک جہی وکین دچہ نہ آئی
 جھپڑی آکر دیکھے ادا کردی صفت شنائیں
 بی بی شاید یہ سجھ کھٹھے کردیاں مینوں
 ایسے گلوں روندی روندی پاک نبیؐ دل آئی
 کرن بکیرے میر تیاں عربی زناں تھامی
 بیج انہائے اندر مینوں کھٹھے تیاں کرے
 کتھوں دی ایہ اس سوہنی عالی قسم پیاری
 آخر ہو بشر مندہ ادھتوں میں واپس پڑ آئی
 تا جو جبرائیل فرشتے آن سلام سنایا
 ہو محروم اسادے درتیں بے امید نہ جاون

بعد سلاموں خدمت اندر کرد اعراض زبانی ۔
 جو اس وقت لباس ہستی اس بون رب پینایا
 تا پھر انہاں عورتاں کو لوں پھیا بی ۲ پیارے
 کر کے قسم تہامی عورتاں کہیا بول زبانون ۔
 اکین نال نہ ایسے کپڑے ڈھے عمر اساری
 عجب لباس آہا کوئی اسدا ودھ تمام جہانوں
 خیر نہیں ادہ کی کچھ کپڑے عالی قیمت واسے
 تا پھر حضرت فاطمہ تائیں کہیا سرور عالی ۔
 خاص حضور دل لوری کپڑے تینوں بت پینائے
 حضرت کہیا مشرف جہانتوں رب عطا فرماتا
 اپنی عظمت آپ نہ وہیں جو مقبول حقانی
 ایہ گل سن کر حنت خاتون اتنا راہنی ہوئی
 کیا کچھ حضرت فاطمہ تائیں ملیا شان حضوروں
 باطن شان کرامت جو کچھ رب عطا فرمایا
 روز قیامت پل تہیں جس دم لنگے خلقت ساری
 پہلوں ساری خلقت تائیں حکم خدا فرماوے
 سن فرمان الہی سچ کوئی کہیں میٹ کھلوسی
 کئی ہزاراں خدمتگاراں عورتاں نیکو کاراں
 سبھ تہیں دل پل داتوں لنگے ہر مانی
 بجلی دانگول پارسدھائے زہرا دی سواری
 اتنا ادب شرم جہاں آپ خدا فرماوے
 جواز واج رسول اللہ دے جو اولاد تہامی
 بی بی پاک خدیجہ کبریٰ جتک زندہ آہی
 بہت پیار رسول اللہ داتا نال نہاندے
 جنت دی خوشخبری اسون بھی رب حضوروں

بھیجا حضرت فاطمہ کان رب لباس لورانی
 چھو انہاں زنانیاں کو لوں کیا کچھ نظری آہی
 دتو کیونکر فاطمہ اوپر کپڑے آہے سارے
 کیا کچھ کرے صفت انہاں دی باہر حد بیافوں
 کتا نال نہ سنے کدائیں جتنی عمر گذاری
 دیکھ حیران ہو یاں تائیں سبھ اسدی عظمت لوں
 اگے اس تہیں کدی سالوں نار بپا دکھالے
 سن لے صفت انہاں کے کو لوں پنے کپڑیاں والی
 بی بی کہیا میر تائیں کیوں ادہ نظر نہ آہے
 عزت عظمت شان انہاں دالو کالوں دکھلاندا
 روحی خلقت دیکھ انہاں توں ہو جائے قربانی
 لکھنے پڑھنے سننے اندر حسدی حد نہ کوئی
 جنوں آپ دند عالم کپڑے بختے لوروں
 تہوڑا قدر زنانیاں تائیں اس دن رب دکھایا
 سمجھ اول جنت خاتون آوے وچہ عساری
 ہر کوئی اپیاں کہیں میٹے بی بی پارسدھائے
 نور عمار دی دیوچہ حضرت جنت خاتون ہو سی
 اد بول آکر حاضر ہو دن حوراں تا بعد اراں
 دوش اد بول ٹھنڈا ہوئے تیزی کرے نہ کائی
 حکم ہوئے ہن اکھیاں اپیاں کہوئے خلقت ساری
 اس گہر دی جو کرے بے ادبی وگدا دوش خدائے
 سبھ دا ادب اسدے کارن ہو یا فرض مدامی
 تہ تک ہوز نکاح نہ کیا پاک رسول ۲ الہی
 وچہ حیاتی سرور عالم شفقت بہت کماندے
 مومنا محل خدیجہ کارن سال بنایا لوروں

شیخ معین الدین جو ہر دی وچہ معالج لیا دے
 کردا عرض جو یا نبی ﷺ اللہ حکم دتا رب میں
 سنا پھر حضرت ربی طرفوں کہن سلام انہا توں
 دسویں سال نبوت پیچھے رحلت اس فرمائی
 وقت وفات خدیجہ کبریٰ کیتی جدوں تیاری
 نالے حضرت بی بی صاحبہ کل امت دی ہوامی
 کر کے کرم رسول اللہ نے کیتیاں بہت دعائیں
 بے مشاق بہت تسلاؤں خیر خداوند دیندا
 بعد نساں تھیں ہوسن جتنے ساڈے حرم تامی
 نالے ہو رہو مومن عورتاں اندر دنیا ساری
 حضرت مریم حضرت آسیہ بیویاں نیس کو کاراں
 جس راہیں وچہ ساڈے تائیں ب معراج کرایا
 جنت اندر ہوسن ایہ بھی نال تیرے ہمراہی
 حضرت حوا مانوں اپنی بے تینوں کراں لے
 سن ایہ باتاں بی بی تائیں تویشوں ہی سہ آیا
 دٹھا محل نوزانی اپنا فضل خدا رحمتاں
 تن دہارے پہلے ال تھیں چاچا پاک نبی دا
 بہتا غم رسول اللہ توں انہاں دناں چہ آیا
 او سے سال اندر پھر اگوں بوکڑی حیاتی

جبرائیل سینے لیکے جد حضرت دل آوے
 کہو سلام اساڈی طرفوں تیں خدیجہ بنت تائیں
 کون کرے تعریف تنہا ندی ایسے شان جہانوں
 جنت اعلیٰ اندر قبر مبارک پانی
 درد فراقوں پاک نبیؐ لوں سچوں ہویاں جاری
 جان کنڈن دی حالت اپنی رد کر کے سناٹی
 نالے ایہ خوشخبر مبارک دتی اسلے تائیں
 وچہ اڈیک تسلاڈے کارن جنت کبلا تکیندا
 بہناں دچوں ب تسلاؤں بخشیا شان گرامی
 گل عالم دیاں بیویاں آپر تینوں ہر سرداری
 جنت اندر او بھی تیری عزت کرن ہزاراں
 مال انہاں دربار اساڈا عقد نکاح کرایا
 ساڈی پاروں خادم تیریاں کیتیاں پاک الہی
 بال سارہ بھین اپنی لون غ بہشت دھانے
 وقت نزع دے جنت رستے پردہ کہوں دکھایا
 اکھ مبارک بادی توں کیتا کوچ جہاں لوں
 دنیا چھوڑ روانہ ہو یا بادشاہ علی دا
 او سے دھے دانام نہی نے عام اکھرن کایا
 حضرت عائشہ پاک نبیؐ دے عقد نکاح چہ پئی

ذکر ام المومنین حضرت عائشہ صدیقہ و دیگر
 ازواج مطہرات رضی اللہ تعالیٰ عنہن

جدوں خدا نے خاندان پاک رسول بنایا
 تائیں بہت محبت اسدی پاک نبیؐ لوں آہی

چھ برسوں دی حضرت عائشہؓ راوی ذکر لیا یا
 چوٹی عمر اعلیٰ لوی دین دنی دی شاہی

بعد خدیجہؓ اس دے آپؐ نظر محبت ہوئی
پیش نکاحوں پاک بنی نول رب تصویر دکھانی
یا حضرت ایہرم تساتوں رب عطا فرماوے
تن رائیں متواتر انیول خوابوں ہوئے اشارے
اِنَّ يٰكَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ يَخْصِيْهِ پاك بنی فرمے
جاں پھر حضرت سرور عالم عقد نکاح نبھایا
کتے ہو رہا ملک نوری آئے نال وحی دے
بکرمی ملک ولیمے کارن حضرت ذبح کرائی
جتنی عمر رسول اللہؐ نے عالیشہؓ نہ نال گزاری
بھی فرمایا سرور عالم دین دنی دے سائیں
زمیناں وچہ سردار جویں ہے زمین تھامہ والی
سورت لوزاٹھا رہاں پارہ ویکہ کلام اٹھسی
جہناں خیال بے ادبی والا کیتا حق انہاں دے
سخت عذاب انہاں دے کارن کیا اللہ سائیں
بھی فرمان رسول اللہؐ نول پاک خدا فرماوے
سخت منافق منافق پاوے قہر خدائی
کرن روایت جداوہ موزی دنیا چھوڑ سدھایا
آئے پڑھیں جنازہ اسدا پاک حبیب عفاری
یا حضرت ایہ سخت منافق ایساں نکاح والا
حضرت کیا اس کی بابت حکم نہ آیا کوئی

جس نظر رسولؐ شدی اسنوں غم نہ کوئی
جبرائیلؑ خدادی طرفوں آنوش خبر سنائی
اسدے نال نکاح تساد اخالق پاک کراوے
لے آوے تصویر فرشتہ پاس رسولؐ پیالے
ہے ایہ بیت پسند سانوں جیکر رب دیوے
جبرائیلؑ پوشاک ہشتی عالیشہؓ نہ کارن لیایا
کہن مبارکباد تمامی پیش حضور بنی دے
دوسو بندہ رجیا اُستھیں رب برکت پائی
سار یا حرمیاں اوپر اسدی رہی اسدا سرداری
کلی عورتاں دی سرداری حضرت عالیشہؓ تائیں
عورتاں اندر عالیشہؓ انیول کہیا سرور عالم
کیونکہ حضرت عالیشہؓ دے حق دتی رب گواہی
دوہیں جہاں لعنت مولیٰ کیتی او پر نہاں دے
کدیں نہ بخشاں کدیں بخشاں اسیں انہاں دے تائیں
ستر و ارشافت تیری نا انہاں بخشاوے
جس نے حضرت عالیشہؓ اپر کوڑی تہمت لائی
پاک بنی نول دل دے اندر رحم نہایت آیا
حضرت عمرؓ گیرے ہو کے عرس نیاز گزاری
یونکر پڑھو جنازہ اس دا یا مقبول تعالے
او سے ویلے رب دی طرفوں آیت نازل ہوئی

وَلَا تَصِلْ عَلٰی حِلٍّ مِنْهُمْ مَّائَاتٍ اَبَدًا وَلَا تَقْرَبْ عَلٰی قَبْرِہٖ

اور مت نماز پڑھ اس پر جو مر جاوے ان میں سے کبھی اور نہ کہڑا ہوا کی قبر پر دست ع ۱۷

کدیں پڑھیں جنازہ اسدا منع خدا فرماوے
پور سنکر رب بنی دے ہیں وہ فاسق بھائے
جس کو دیری اپر جنازہ پڑھنا روا نہ آیا

یعنے انہاں منافقان چوں جو کوئی مر جاوے
نا پھر کدیں کہلوں ہرگز اسدی گور کناں دے
کتنا حضرت عالیشہؓ نہ سدا رب نے نشان بنایا

ابن رسول عبد اللہؐ ہا نام منساقی والا
اسے حضرت عائشہؓ اور پرسی بہت سان بنایا
جو کوئی حرم رسول اللہؐ ذاتی و غیر کاوسے
دنیا آلوں سرور عالم جبرحلت فرمائی
ہجری ۵۸ء ہونے اندر عبد بنی سلطانوں
جنت البقیع دے اندر قبر مبارک ہوئی
ابو بکر صدیقؓ پیارا جس دا باب شہدار
بہت حدیثاں مروی اسچیں پاک بنی سیدوں
چھٹے سال نکاح انہاتوں کیتا بنی الہی
بیٹی ایہ زمعہ دی آہی راوی ذکر لیا یا
ایہ عمر ضعیفی پاروں نظر پسند نہ آئی
بی بی تائیں معلوم ہو یا جس دم ایہ حوالہ
عاجز ہو کر پاک بنی زوں اتنی عرض نہائی
بھانویں نہیں تسافے لائق ایہ عاجز بھاری
قسم خدا دی میرے تائیں ہور نہ خواہش کوئی
روز قیامت اٹھاں جس دم ساتھ تساد اپاواں
جیکر سچ نکاتوں میری قیمت بٹھائی
جے میں چہ غلاماں ہوواں خدا نگار سداواں
ایہو عرضاں کردی آہی حضرت مودہ مائی
جبرائیلؑ خدادی طرفوں تر ت پیغام لیا یا
جیکر اچ ضعیفی پاروں سوں دور بٹھا سو
بہت ضعیف تسادی امت کل گناہوں دں
جیکر اچ قبول کر سواں سوں خاطر میری
واہ وانیک نصیبال والی حضرت مودہ مائی
جی ایہ آیت حق اسدیو چہ خالق پاک تازی

کیتا منج جنازہ جس دا خالق پاک تعالیٰ
دھکیا گیا جناب الہوں دوزخ ڈیرا لایا
دو ہاں جہانناں چہ موکالا دائم لعنت پائے
برس اٹھاراں کی تدائی حضرت عائشہ مائی
دو چہ رمضان ستارہوں چنوں کیتا کوچ جہانوں
خامن ہشتی خامن ہشتی اس دو چہ شک نہ کوئی
سرور عالم خاوند جس دا کھلا نیک ستارا
دو چہ اصحاباں عالی درجہ شان اچی سرکاروں
حضرت بی بی سودہ خاتون دسے سالن یا ہی
پہلا خاوند مویاتے پھر حضرت عقد پڑھایا
کیتا قصد طلاق دیوں دا پاک حبیب اکی
ڈگ پی آقداں اندر پیش رسول تعالیٰ
دور نہ کرو منساں تائیں یا محبوب خدائی
ایہرواں لگیاں سندی شرم تساتوں ری
ہوواں تیریاں قداں اندر ایہو محبت ہوئی
اسن تیریاں حراں چوں دور نہ کیتی جاواں
دو چہ غلاماں رکھو مینوں نامستطو خدائی
تاں بھی لکھ غنیمت مینوں تیں تہیں نہ بھٹواں
رحمت ربی عرشوں اس دا کم نبادن آئی
یانبی اللہؐ سودہ کارن حکم خدا فرمایا
روز قیامت امت اپنی ساہنیں کوں چڑھا سو
کر ساں دوراں بھی بیوں امت ددر باروں
لکھ عاصی میں سلے بے بختاں امت تیری
ایسی عجب سفارش سیدی آپ خدا فرمائی
دو چہ سپاے پیوں جیڑی پاک کلام پاری

وَاِذَا مَرَاتُ خَافَتْ مِنْ بَعْضِهَا نَشُوْرًا وَاَوْعَرَ اَصْفًا فَلَا جُنَاحَ

اور اگر عورت ڈرے اپنے خاوند کے لڑنے سے یا جی پھر جائے سے تو گناہ نہیں

عَلَيْهِنَّ اَنْ يَّصْلِحَ بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ

ان دونوں پر یہ کہ کریں آپس میں کچھ صلح اور صلح اچھی چیز ہے (پٹ ۱۶۶)

مست کے خاوند در سافے لڑکے کچھ بھولے
بہتر صلح انہاں کے کارن اس میں جان و ن اولوں
راضی ہو کر سودہ تائیں نا پھر دور مٹایا
کمال صحابی مالواں انگوں عزت اس کی کرے
وچہ زمانے عمر زولی دے کیتا سفر جہالوں
یخ حدیثاں مروی اس تہیں لکھیاں وہ کتاباں
تخل منت دی ماں پیاری بیٹی شاہ عمر زدی
بیٹی حفصہ دیوال اسنوں ہو یادوں آمادہ
فوت ہوئی سی بیوی اسدی بیٹی شاہ جلالاں
میں نہیں ہے نکاح کرنیوالوں جواب شافے
چاک تہی فرمایا اسنوں فکرنہ کرتوں کوئی
بہتر خاوند حفصہ تائیں رب عطا فرماوے
بہتر بیوی اسدی تائیں دیسی خالق باری
دو جی بیٹی اپنی سنی ن تی پھیر دو بار
نیک ستارہ دوہاں کارن کہولیا خالق سائیں
ایسر کم الہوں حضرت پھیر رجوع فرمایا
حضرت حفصہ رحلت پائی اندر شہر مدینے
پہلوں دید علام اپنے نون و تی بی بی الہی
چوڑ دتا اس نایب تائیں جویں خدا فرماندا

یعنی جبکہ عورت تائیں خوف دے وہ چہ ہے
کوئی نہیں عیب آپس اندر صلح کرن اولوں
سن فرمان الہی حضرت رحمت کرم کما یا
توہی خوشائیں ہی ہمیشہ پاس ہی سرور دے
کتنی مدت بعد ہی تہیں حکم خدا رسالوں
گورستان بیقع دے اندر دفن کیتی اصحاب
چوہتی بیوی حضرت حفصہ پاک بیٹی سرور دی
پہلوں شاہ عثمان غنی ول کیتا باب ارادہ
اپر شاہ عثمان غنی نون آ با عہم کمالاں
اس غم وچ عثمان غنی نون بات نہ کوئی بھائے
اس گلوں کچہ عمر زولی نون دلوچہ رجش ہوئی
آپے ویکھ خداوند عالم نیک سبب بناوے
بھی عثمان غنی وہ کہیا بی بی عفتاری
جاں کچہ روز ہوئے تال سدیا شاہ عثمان پیارا
کیتا آپ نکاح مبارک حضرت حفصہ تائیں
و تی یک طلاق ہوا ری راوی ذکر لیا یا
سنہ پیتالی ہجری اندر وہ چہ شعبان مہینے
پنجویں بیوی حضرت زینب پاک بیٹی دی ہی
اپر آپس اندر ہو یا تا اتفاق انہاں دار

فَلَا قُضِيَ مِنْهَا وِطْرٌ اَوْ جُنَاحٌ عَلَيْهِ

پس جب پوری کر چکا دید اس (زینب) سے اپنی غرض نکاح کر دی ہم نے وہ عورت بچہ کو

یعنی زید طلاقال دے کر چھوڑا جدا ستی نہیں
 واہ سبحان اللہ رب جن آپ نکاح فرمائے
 ذَوِّجَنکھا جس دے حق وہ چھوڑا جدا نہیں
 زیدوں کے سرور عالم اپنا حرم نبی یا
 حضرت انسؓ روایت کردا ترمذی اندر ہے
 عقد تساؤ ہے وارثاں بدھے نال رسولؐ نے
 چھوچی جانی پاک نبیؐ دی آہی زینبؓ مانی
 دس برسوں یہ بعد نبیؐ تھیں دنیا اندر چھو
 بھی اک ہور نبیؐ دی بیوی زینبؓ نام سدا ہے
 زندہ رہی نکاحوں کے دو یا تن پہننے
 ستویں حضرت ام سلمہؓ سی حرم رسولؐ لہی
 عاتکہ نام نبیؐ دی چھوچی ام سلمہؓ دی مانی
 سرور عالم تختی جس دم نال انہاں شادی
 بہتی وارثانہ کے گھر وہ ہون تہی پیار
 حدایت تھیں مبارک رب دی طرفوں آنی
 انویں وہ حدیث کتاباں بہت حدیثاں یاں
 بہتی مدت حضرت کے انہاں حیاتی پانی
 اٹھویں بیوی ام حبیبہؓ بیٹی بوسفیانوں
 مالواں حرم صفیہؓ مانی گئی بن اخطب جانی
 پہلوں کے یہودی دے گھر خیر اندر آہی
 چن مبارک آسماناں تھیں ہیں اس داریا
 فخر ہوئی تاخاوند کے دسیا خواب تہامی
 غصے ہو کے آہن لگا دہ مرد و دربانہ
 جاں پھر حضرت حمیرا پر فتح مبارک پانی
 کیتا عقد نکاح پھر اسوں پاک رسولؐ پہلے

اساں نکاح کردتی تینوں کہندا اللہ سائیں
 درجہ نشان فضیلت اس کی کون بیان سدا ہے
 یعنی اساں نکاح کردتی زینت تیر تیا میں
 کیتا نکاح دو ہا ندا عالی منصب پایا
 بی بی زینبؓ محروں ایہ گل حرواں چہ منڈے
 میرا عقد خدا نے بدھا ساتھ حبیبؐ پیار ہے
 حرواں اندر داخل ہو کے جنت طرف سدھائی
 وہ بھری وہ جنت داخل جا ہوئی ایہ بیوی
 بنت حمزہؓ سدن جنوں راوی ذکر لیا ہے
 چوتھے سال بھری دے اندر ہوئی فوت مینے
 ساکوں ایہ بھی پاک نبیؐ دی بھین چھو پھری ہی
 باپ سہیل تبادون اسدا جوں روایت آہی
 نال خوشی دے آن فرشتاں کہی مبارکباہی
 نازل ہو دے دی پیارا خالق دی سرکاروں
 ایہ بھی ام سلمہؓ دے گھر وہ رب نازل فرمائی
 بیڑیاں حضرت ام سلمہؓ ہیں راویاں نے فرمایاں
 بھری سنہ انہاں اندر جارحلت فرمائی
 سنہ چوتالی بھری اندر کیتا سفر جہانوں
 حضرت ہاروں دی اولادوں جنگ خیرہ میں آئی
 لک ن ستیاں سفنہ ڈٹھا قدرت نال کہی
 مال پیار صفیہؓ بی بی گل دے نال لگا لیا
 ڈاڈھا سخت طمانچہ منہ تے ماریا اوس صہامی
 کیا توں نبیؐ محمدؐ تائیں چاہندی ہیں گل لانا
 وہ اسیراں خیر الیاں ایہ بھی پڑی آئی
 داغ سیاہ اک منہ دے اُپر ڈٹھا نبیؐ پہلے

پچھا حضرت کیونکر ہو یاد داغ تسالوں کا لا
 تال محبت سرور عالم لب مبارک لانی
 جت دل حضرت سرور عالم نظر مبارک بندے
 دور ہو جاوےں جہاں دی پاروں طغیانی
 یارب برکت پاک بندے رحمت فضل کما میں
 جو نکر کرم صفیہ آپ کیست تباہی پیارے
 مسلم اے بخاری اندر خبر روایت آئے
 آپ جناب صفیہ خاتون کرے بیان زبانی
 پس میں رائیں پاس انہاں کے کرن زیارتی
 جدیل و تہوں رخصت کارن دایں لٹھ ٹھرو لی
 رخصت کیتا میرے تامل تہی عزت پردوں
 سنہ بونجہ بھری اندر فوت ہوئی ایہ مانی
 دسویں بنت حارث مہینہ نہ محرم رسول الہی
 سنہ آونجہ بھری اندر ہوئی وفات ادنہ اندی
 ایوں ہو رہی یاں یاں دھچک کاح دہیاں
 بیچ غلاماں گھر اپنے دھچک کھیاں بنی خدائی
 پہلی حضرت مارے قبطیہ شمعونے دی حسائی
 حضرت ابراہیم نبی دا جوف سرزند پیارا
 دوجی نام ریحانہ ربیچی ام ایمن فسماون
 جتنے محرم رسول اللہ دے سن ازواج غلامان
 مالواں بن اودہ ہر مومن دیاں پاک خدا فرماتے
 جو کوئی محرم رسول اللہ دی تجھے لے دینی کرسی
 وجہ قرآن بھیڑا کیست تباہی خداوند سائیں
 جو کوئی سچا مومن ہو سی موجب حکم ربانے
 جیکر حق کسے کے اندر کرسی طعن کدا میں

تا پھر کہوں سنایا اس نے حالہ سفنے والا
 دور ہو یا اودہ داغ تمامی تیرت سفیدی آئی
 سے برساں دے دہوتے جاوےں گئے غلامے
 کچھ نہیں مشکل لانی لانی ظاہر داغ مٹانے
 ظاہر باطن داغ اسٹے کر کے کرم مٹانے
 مال شفاعت ایوں ساڈے داغ مٹانے سارے
 مال صفیہ سرور عالم جیوں پیار کما دے
 اعتکاف دی حالت اندر آئے بنی خدائی
 کلاں باتاں کیتیاں آنکے ساتھ رسول خدائی
 اٹھ کھلوئے سرور عالم ایڈ عنایت ہوئی
 اٹھ کے آپ گھرے مینوں جیوڑ یا آن پیاروں
 دنیا اتوں رخصت ہو کے جنت طرف سدھائی
 موضع سرف مکے تہیں نیڑے دہوں بنی یابی
 یہی بہت پیاری ہوئی آہی شاہ بنیان کی
 جیہڑیاں بعد کاحوں جلدی جدا بنی فرمایاں
 دھچک خامتہ تاریخ جوں کر خبر روایت آئی
 حام اسکندریہ جیسری خدمت دھچک پہنچائی
 ایسے مارے قبطیہ جوں جیسا چنڈ سہارا
 چوٹھی ساہی پنجویں رضوی دھچک کتاباں آون
 لازم سبہ و ادب برابر کارن اہل سلاماں
 رب جہاں و ادب کرائے کون انکار لیا دے
 کافر سے فرعون برابر جے توبہ بن مرسی
 مالواں اتوں دب انہاں اہل ایمان تان میں
 سارے محرم رسول اللہ دے مالواں پیاں جانے
 موجب حکم کلام اللہ دے مومن ہو سی تان میں

جس داکلمہ پڑھے زبان امت جس سدا دے
 سرور عالم تمام رسولان کل مت دے سائیں
 چمک چکیا میں بچے اپنے دوست پار پیارے
 جیکر بعد میرے کبھی ایویں خدمت سے کمانہ
 دنیا اندر آ کے ایہ کجہ پوچھی اسال بنائی
 معلوم ہو جاسن من جیڑے بیکیاں صدقائے
 ہوسن ہر دم خدمت کارن حاضر دلوں بجالوں
 ہر گل اندر پورا کرن ادب لحاظ ت سا ڈا
 جاں پھر کھنرت سرور عالم پشیا جام وصالوں
 جنت لوں جاروشن کیتا اپنے حسن جمالوں
 کرن روایت ایسی اس دن سخت سیاہی ہوئی
 حضرت انسؓ کہے جو حسن دن پاک حبیب حقانی
 جیونکر اس دن نور نبی دے جگت چہ چانن لایا
 جیونکر پھر وفات دہاڑے رات خدائے پائی
 دن نہیں رات بنائی رب اندر دنیا ساری
 کوچ کیتا جد شمع محمدی اپنا نور چھپایا
 سبہ اصحاب جدائی پاروں روون درد رنجائے
 جوش محبت دے وچہ آ کے لے تلوار کھلویا
 جو کوئی ایہ گل آ کہن والا سامنے میرے آئے
 حضرت ابو بکرؓ جد بھٹی حالت ایہ عمر نہ دی
 زمی کر کے خطبے اندر آتیاں کجہ سنایاں
 تا اوہ جوش ہو یا کجہ مٹھا حضرت عمرؓ ولی دا
 بعد وفاتوں ابو بکرؓ نے عام ایہ حکم سنایا
 یا کجہ جس دا قرضہ ہو دے طرف رسول پیارے
 حضرت جابرؓ ابو بکرؓ لوں آ کر عرض گزار سی

گھر اسدیو چہ کرے لے ادبی کوں شفاعت پاوے
 رخصت ویلے حکم سنایا ساریاں ماتا میں
 جہناں چہ محبت میری تن من اپنے واسے
 آئے گروں کجہ جاسن سچ پیار جہناں دے
 باجہ انہاں تہیں گھر ساڈے وچہ دولت بوزگانی
 رخصن فکر خیال ت سا ڈا ہر ویلے ہر حالے
 خادم رسن مردیاں توڑی سچے صدق ایمانوں
 جیونکر وچہ حیاتی ساڈی کرے ادب اساد ا
 سدیارب محبوب اپنے لوں عزت قرب کمالوں
 پیا اندر پیرا دنیا اندر رات سیاہی نالوں
 ہرگز مول پچان نہ سکے یک دے لوں کوئی
 دنیا وچہ تشریف لیاے فضل کنوں رحمانی
 ایسا روشن روز اسالوں پھر کوئی نظر نہ آیا
 ایسی رات بھی ساری عمر اں کدی نہ نظری کی
 مشرق تہیں لے مغرب تہیں پھیل گئی اندھاری
 دنیا اندر سورج اس دن چانن ذرہ نہ لایا
 درد خراقوں عمر ولی دی ہوش نہ رہی نکالے
 کون کہے جو سرور عالم فوت جہانوں ہو یا
 ماراں سیس اتاراں اس دا خالی مول جاسے
 نال بہت انہاندی آ کیتی ہمیں سردی
 شان وفات نبی دے اندر جوب طرفوں یاں
 ایسا عاشق عمر پیارا آبا پاک نبیؐ دا
 چیز کسے دا دے جس لوں پاک نبیؐ فرمایا
 پورا کرن اسادے کو لوں آ کے منگن سدا دے
 نشہ دیون دا کجہ مینوں سی وعدہ سرکاری

اوسے ویلے ابو بکرؓ نے نال کمال دلیری
ایویں ہو رہی تھی جانیں کیتے خرچ ضروری
عقبنی مدت ابو بکرؓ دی رہی خلافت جاری
سب حرمیں دی عزت حرمت کیتی حد کمالوں
بھی عبدالرحمنؓ صحابی باغ اک منظر سکایا
ایویں ہو رہا صحابہ نبی دے بعد رسول گرامی

پنجو دریاں بخشیاں اسنوں ذرہ نہ کیتی دیری
تالبداری تخت نبی دی رکھی پوری پوری
ال بیت رسولؐ اسدی خدمت ہل گزاری
دکھو دکھو ظیفے سب دے لائے بہت مالوں
چار لکھاں عتقویٰ کیا جہڑا حرمیں دے کھم آیا
حرمیں پاک نبی دیاں سندی خدمت کرن تہامی

خدمت گذاری و دیانتداری حضرت عمر فاروقؓ

ازالہ انکھلا دے اندر خبر وایت آئی
خدمت آل ازدواج نبی دی عین فرض کر جائے
بہت فضیلت ہاشمیان کی ہوتا ادب کا دے
جس دے پاس نہ نوکر ہوئے خادم آپ بھیجیدا
جوشے انہاں ضرورت ہوئے خدمت و چہ پہنچائے
ہک واری جو حرمیں پاک کیں تہا حج ارادہ
جتنا خرچ سفر و آباؤن جاؤن توڑے
بھی عبدالرحمنؓ تے نالے شاہ عثمانؓ یگانہ
خوب کیتی تاکید انہاں لیں جیوں باں فرادہ
جیکر راہ و چہ ٹھہرن سندی خواہش کرن کھٹائیں
ایویں جو جو حق سفر دے آہی بات ضروری
ایسے طور ہزاراں خدمتاں حضرت عمرؓ اٹھایاں
مائی اُم سلمہؓ جو آہی حرم رسولؐ خدائی
شخص فلاناں ڈتے تھیں بے کچہ تنگ کرنیدا
اوسے ویلے عمرؓ ولی نے اس نوں پکڑ منگایا
قصہ کوتاہ سب حرمیں دی بعد رسولؐ اٹھی
جیونکر حضرت سرور عالمؐ کہے گئے جاندی واری

بعد نبیؐ تھیں عمرؓ بہادر جدول خلافت پائی
ہر نالوں اول اسنوں اپنا فرض پھپھانے
نال توجہ آپ انہاں دے عقد نکاح کراوے
ایویں حرمیں پاکیں سندی ہر دم خبر رکھیندا
منگتی پوے نہ مول انہاں توں آنا ادب کھائے
کردا شاہ عمرؓ انہاں نوں سب سامان آمادہ
سنے سواریاں حاضر کیتا کوئی کسر نہ چھوڑی
دونویں صاحب خدمت کارن کیتے نال روانہ
کرنا امر قبول تہامی کچہ تکلیف نہ پاؤن
دسیاں حضرت عمرؓ ولی نے رہنے لیاں جائیں
کیتی حضرت عمرؓ انہاں نوں خوب ہدایت پوری
بھی عظیمیاں حرم نبی دیاں لوکا توں سکھلایاں
ہک دن انہاں عمرؓ ولی نوں ایہ اطلاع پہنچلی
امیر کے وچہ ناہق سالوں تے تکلیفاں دیندا
دی خوب سزا سنائی میں بھی اگوں سمجھ آیا
اونویں خدمت کیتی انہاں جیوں کر لایق آہی
دھٹی جاسی ساہتیں چپکے سچ جہانزی باری

خدمت کرسن اہل میریدی سچ ایسا ناں والے
 اوسے طور تمام اصحاباں پورا سب کھایا
 ادبوں ہر ایک خدمت کارن حاضر دلون لول
 باقی اہل البیت نبی دے جتنے آئے سارے
 سیرۃ الفاروق دے اندر راوی ذکر لیا نیا
 بکٹاری کچھ ملک مین تہیں مہنی چادر اں آیاں
 حضرت حسن حسین شہزادے چوٹے آئے بھائی
 عمر دی لول اس گل پاروں بہت ہوئی بٹانی
 اتنے قدموافق حلدی چادر اں دو تھو آئیں
 پڑھ کے خط شتابی اس نے چادر اں دو تھو آیاں
 خوشی خوشی اودہ چادر اں لیکے حضرت عمر پیارا
 مال پیار شاہزادیاں اوپر چادر اں ول کر لیں
 کہنا حد تک نا ایہ چادر ڈھکیاں اپرا نہانے
 ہن آرام دے لول آیا دور ہوئی دلگیری
 انیوں مال غنیمت والا حد تقسیم کر نیلے
 اس میں تہجے سبھ لوکانوں جو جو حق کیے دا
 بکٹاری دا ذکر مبارک وچہ کتاب حوالا
 اول حضرت شاہ حسن شہیں شروع کیتا درتا ناں
 اس تہیں بچھے شاہ حسین لول دہ سودرم پھڑائے
 جال پھرم کر حاضر ہو یا اپنا پت پیارا
 تیج سودر مال عمر دی لول نے کڈھیاں سدھی آری
 یا حضرت مینال نبی دے رہیا وچہ جہاد اں
 پیش حضور رسول اللہ دے جاتلوار و سائی
 مڈھ قدموں پاک نبی دا ہاں میں گولا بردا
 حضرت حسن حسین شاہزادے دونوں بالیاں

اپنے بچوں مسلم ہون نیک نشاناں والے
 سچ ایمان برابر اپنا ثابت کرد کھلایا
 مانواں لول کر مانواں جاتا سچے مدوق یا لول
 سبھ دے نوکر سبھ دے خادم سبھ اصحاب شہزادے
 جو پیار عمر دی لول آہا حسن حسین ہو راندا
 وچہ نہا جرتے انصاراں عمر دی لول ورمایاں
 چادر کوئی انہاں دے اوپر پوری مولن آئی
 ملک مین دے حاکم تہیں بکھیا خط شتابی
 بہت شتاب تیار کر کے بھیج اسا دتیاں
 تیج پیادہ عمر دی لول دی خدمت وچہ پہنچا یاں
 آیا حسن حسین ہو رال ول صدقے ہوندا سارا
 دیکھ نہایت راضی ہو یا خوشیاں دون سو یاں
 تہ تک مینوں خوشی نہ کوئی آہی باہت نہانے
 خوشیاں ل منڈاون شالا دالم عیش امیری
 پہلوں حسن حسین ہو رانزل دونال جتھہ دیکھے
 دیوے حضرت عمر پیارا جو نگر حکم نبی دا
 وندن لگا عمر بہادر مال غنیمت والا
 دہ سودر مال اس دتیاں ونا مال باناں
 دیو سودر مال لیکے دونوں شاہ علی دے جائے
 نام آہا عبداللہ حسن ابراہیمانی بھارا
 تاپھراس نے خدمت اندر اتنی عمر من گزاری
 کشتی داری جنگاں اندر جا دتیاں امداد اں
 مال کفاراں لڑنے اندر کسر نہ چھوڑی کائی
 خدمت دین رسول اللہ دی رہیا ہمیشہ کردا
 کلیاں دے وچہ کھیندن والے یا مقبول بنانے

میرے نالوں کتنے چھوٹے خود معلوم تسانوں
 بیچ سودرماں میرے کارن حکم تسان فرمایا
 ایہ گل سن کے عمرہ ولی نول آیا خوش کالان
 جیکر میں نول نال انہاں سے پوری ریں کاندرا
 نالے مال انہاں سے جیسی لے آماں حقانی
 جوں انہاں چاچا ایسا چاچا لے آ کوئی
 وانگ نہاندیاں سیالوں بھی لے آ اپنی ماسی
 ماچا لے نول باب انہاں جیدر شیر خدائی
 حضرت پاک رسول محمد نانا پاک انہاں
 چاچا حضرت جعفر صاحب حسن طیار سدا یا
 ماسیاں حسن حسین ولی دیاں پاک نبی دیاں
 جیکر ہے کوئی وانگ نہاندے تیرا ساک پیارا
 کوئی جواب نہ کیتا کون بیٹے عمرہ ولی دے
 کتنا شان رسول اشدا حضرت عمرہ پچا لے
 کتنا حسن حسین ولی وادب لحاظ کمایا
 سچ فرمایا سرور عالم نہ پاک حبیب حقانی
 ماں پو بھی اولاد اپنی تہیں ہو تمام ہانوں
 جتک سب تہیں دھاسا نول دلوں عزیز بچا لے

دودھ سو پھر دم دتے تسان انہاں نول
 پورا حق نہیں لیا میرا اتنا عرض سنایا
 بیٹے نول فرماون لگا صاحب نیک خصالاں
 لے آ نول بھی باب پیارا جیسا باب انہاں
 نالے جیسا نال لے آ نانی جیسی نانی
 مامے جیسا ماماں لے آ تا تیری گل ہوئی
 تینوں بھی پھر نال نہاندے حصہ دتا جاسی
 جنت دی خاتون سدا و انہاں ہاندی مانی
 نانی پاک خدیجہ کبریٰ عالی شان جہاندار
 ماماں ابراہیم انہاں واپاک نبی و احایا
 ام کلثوم رقیہ دو نول عمرہ ولی فرمایاں
 لے جادہ سودرماں بھی کیندا عمرہ سہارا
 راضی ہو کے بیچ سودرماں لیا نال سنی دے
 کتنی اہل بیت نبی دی عزت حرمت جانے
 نول کیا چیز انہاں سے اگے بیٹے نول فرمایا
 بیشک کامل مومن کارن ہوندی ایہ نشانہ
 سب تہیں دودھ کے پیارا سا ڈار کے دلوں بجاں
 تہ تک کوئی نہیں مومن ہوندا کیسا نبی ربانے

لَا يُولُ مِنْ أَحَدٍ كُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبُّ

ہیں کوئی مومن ہوتا ہمارا یہاں تک کہ دوست رکھے مجھ کو

الْبِرِّ مِنَ وَالِدَيْهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

زیادہ تر باپ اپنے سے اور بیٹے اپنے سے اور تمام لوگوں سے

جہاں پیار نبی دے تہ سب کچھ گھول گھمایا
 پترال نول قربان کرن دھو ذرہ دیر نہ لائی
 وار و حکم ہو یا بعد اس تے آ کر رب نبی دا

اس حدیث نبی دی آپ پیراں مل کھمایا
 چہرہ دے سب خویش قسلیاں پو بھیناں کھائی
 ابو شحمہ ہک بیٹا آہا حضرت عمرہ ولی دا

کچھ پیار نہ کیتا اس دانا کچھ رحم کم پایا
سن کر حکم جلا دینا نال روٹا ڈھائیں ڈھائیں
غصے ہو کر کہندا سنوں حضرت عمرؓ سہارا
مارشتابی مارشتابی عمرؓ ولی فرماوے
آجلا دو ساون لگاؤڑے سخت تہا رنی
نازک جسم ابو شحمؓ نے جد آچا بکاں پیال
ہو بیاب زمیں تے ڈگا بیٹا عمرؓ ولی دا
کول کھلو کر باپ پیارا ڈڑے رہیا ہر اندا
سچ محبت رب نبیؐ دی اکہن اسدیتا میں
ثابت ہو گئی بیٹے آپر جد کچھ لے فرمائی
ایہو نشانی مومن والی کہے رسول خدا
ہر گل نالوں حکم اسدا ڈا بہت عزیز پہچانے
دنیا تیکھے حکم شرع تہیں حسنوں نفرت توئی
شادیاں وچہ خلاف شرع دے کرن فضول لیسائے
دیناں خاطر طرح طرح دے عیب فساد کاون
پتروچہ زنا شراباں پھرن حرام کماندے
جے کوئی کہے انہا تے تائیں منع کرو سجھاؤ
جو کجہ حیلہ ترلہ آہا زور نسامی لائیا
آخر کیتی چل بہاں نے کر کر منع تب سیرا
جے بن ماراں جہڑکاں سولیاں بھی ہر بدنامی
خلقت رکھنی ادھی ہوندی کسے بہت تھوڑے
دو جانوف کراں مت سائوں جھوڑکتے نجان دے
بیٹے نوالاں رازق جاتا روزی دیون والا
کچھ لحاظ نہ مولا والا نا کچھ شرم نبیؐ دا
آپ بیدین خدا دانا ریا جھوٹے غدر بنائے

سد جلا دشتابی سنوں دریاں نال مرایا
کردا عرض جواہیر جی مٹھوں ہوندی تائیں
رب نبیؐ دے نالوں مینوں ایہیں ودھ پیارا
مت کے دیر گزارن پاروں آب ناراض ہو جائے
نالے مارے نالے رووے حکم جوہیں سرکاری
کل خلقت دیاں درد پیاروں یکاں یکاں
پانی منگیا مول نہ دتا جسکرا ویکھ صفی دا
آخر ہو گیا فوت و چاراپانی نوں ترہاندا
جیونکر حضرت عمرؓ ولی نوں بخشی خالق تیسکا
پکڑوشتابی او سے ویلے کر دتا قربانی
سجھ لوکاں تہیں ساڈی سنوں ہووہ حب زیادہ
سارا جگ مخالف ہووے کچھ پرواہ نہ جانے
قسم خدا دی اسلے اندر مول ایمان نہ کوئی
رب نبیؐ تہیں ودھ جہا توں لے شریک یارے
بھلکيا حکم رسول اللہؐ تہیں نہ شرماون
پالے تک تک اسی ہوندے ذرہ نہیں سمجھانڈے
دین جواب جو بہتی داری کیتا منع بھراؤ
ایہر باز نہ آوے اٹکا سے داری سمجھایا
کیا کرے ہن اپنے جیڈا بویا پت پیارا
اپنے جیڈا مارن لگا آکھن لوگ تسامی
خالق نالوں خلقت ڈاڈی دلوں کھو سکے توڑے
اکھیں تیکھے ساڈے تائیں کھٹ کے کون کھواو
لوکاں دی بدنامی کولوں کردا شرم موکا لا
اپنے دم خیالاں اوپر بیٹھا بنھ قصیدہ
کٹھوں ہووے عمرؓ بیا در دریاں نال اڈاوے

حضرت کہیا جد کوئی منکر نظر کے نول آوے
جکر بھٹیں طاقت ہووے نال بھاندے موڑے
اپر جڑا وہ دوہاں گلاں دی طاقت پاوناہیں
کرے کنارہ اس دے کو لوں اپنا آپ کجاوے

جتنی طاقت ہووے رسوں بدیوں بڑے
جکر بھٹیں موڑے سکے نال زبائے ہوڑے
دل تہیں دور تہاں رسوں پڑی جاوے ناہیں
ایہ ایمان ضعیف نہایت پاک نبی فرماوے

مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُخْبِرْ بِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ

جو کوئی دیکھے تم میں سے کسی منکر کو تو پھیر دیوے اس کو اپنے ہاتھ سے اگر نہ پھیر سکے تو اپنی

فيلسأنه فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَيَقُلْ بِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ لَدِينِكُمْ

دہان سے (دوک دے اسکو) یہ بھی نہ کر سکے تو اپنے دل سے اذریہ بہت ضعیف ایمان ہے۔

سن اے مومن نیلو کارا اپنی نیلو کاری
ناتھ آپ کنارہ کیتا ناتھ اوہ ہٹایا
دینی محبت دے اندر ہرگز ذرہ نہ ہوئی
جے نول مٹ دیوں جوگا اپنا آپ بچا ندول
ہن ناوچہ ضعیفان رہیوں ناوچہ طاقت مندال
نال بیدینال فاسق لوکاں رہیا سدا ورتارا
رب نول چھوڑ پیاری کیتی اس دی بیفرمانی
حب پیار رسول اللہ دانیڑے مول نہ آریا
رب رسول فرشتے بھانول رنج موجاوں کے
کل پیغمبر رب سچے دے جے رشن رشن جان
کل فرماں داتا رک ہو یاں ہرگز شرم نہ آوے
کل احکامال رب دیاں تے کج یقین نہ آریا
کل قرآن حدیث کتاباں کیتیاں کنڈ پکاری
دین اسلامول خارج ہووے ملے جوابا بیا نول
اچے کہے ملے تبت نبی تے خاص ایمان لیا یا
جکر انہاں قلال اندر مسلک سانی ہوئی
غیر خدا نول پوچن والے جتنے لوک موکا لے

کھڑے حکم نبی دی کیتی تھ فرما بنداری
دس کہاں ایہ ایمان جو تیرا کھڑے لیکھے آریا
عذر بنایا اس زمانے مت نہ لیندا کوئی
وچہ ضعیف ایمان والیاں تا بھی گنیاں جانول
کس دے وچہ سٹیائینول جا بیاں پوندال
عذر بنایا باجہ انہاں نہیں چل دا نہیں گذارا
وہ سہیڑیا نال نبی دے واہ واہ مسلمان
رہاں اگلے سوا جاں تائیں اپنا دین ٹھہرایا
کچھ پرواہ نہیں رنج نہ ہوون اپنے خویش سارے
ایہ ربک شریک سے اس نول برا منادون
ربک شرم برادر کی والی مول نہ چھوڑی جاوے
جو کل شریک سنائی جھگاسا راجلا یا
بجراں دے دل کنڈ نہ ہووے یہ گل ڈاٹھئی می
اپر بیاں ل دول حاضر دول بچا نول
شکر الحمد خدا نے منول مسلمان بنایا
تا پھر ساری دنیا اگلے کافر مول نہ کوئی
سارے مومن مسلم ہو گئے دوزخ کون سنبھالے

بدعت رسماں شرع مخالف جو نہیں ترک کر لیا
 کھاناں ظاہر بت بنا کے پوجے وانگ کھاناں
 کھاناں ذات خدا دی اندر غیر شریک بنائے
 کھنی وحدت رب سچید کی نال زبان منیدے
 کھنی ذات صفات اس کی وجہ شرک کرے کوئی
 حد کوئی حکم خدا آوے اس نے عمل کرناں
 لوکاں لوں کھلاون کارن جو کوئی عمل کھائے
 نفس اپنے دے آکھے لگے جو کرسی پائی
 بے اولاد اپنی دی خاطر منداً نفس کھاندا
 جیکر اپنی بیوی خاطر چوڑے حکم ریا ناں
 انویں جیکر شرع مخالف رسم رسوم کھائے
 رب لوں چوڑ شرک تانائیں اس معبود ٹھہرایا
 انویں ہو سہرا طرح سے شرک تیرے آئے
 بتے لوک ایمان لیاون کلمہ پڑھن بزبانی
 رب فرماوے بہت انہاں تہیں نا ایمان لیاون

انویں بے جوناں خدا سے ہو شرک گدہ بند
 کھناں اپنے دل سے اندر رکھے بت ہزاراں
 وحدت رب کی من نائیں دو ذورب ٹھہرائے
 ایسے اس یاں مالاں اندر پورا شرک کر منیدے
 ایسے اس یاں کھاناں اندر شرکوں دت ہو ناہی
 بے کرناں تانائیں سے نائیں شرک و ناں
 انویں بے جوناں خدا سے لوک شرک ٹھہرائے
 انویں بے حیوں نفس اپنے دی لہجاؤں تھانی
 انویں بے اولاد اپنی لوں جو کر رب ٹھہرایا
 بیوی لوں معبود ٹھہرا کے مشرک ہو یا نا ناں
 تا جو وجہ شرک کھاناں بھایاں میٹھے حرف نہ آئے
 وک و مندا مشرک ہو یا دین ایمان کھڑا یا
 مومن اوہ جو ہر اک شرکوں اپنا آپ بچائے
 ایسے شرک نہ چوڑن ہرگز دل وجہ بے ایمانی
 ایسے شرک کھاون پاروں مشرک سے جاون

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ۝

اور نہیں ایمان لانے لوگ خدا پر مگر ساق مشرک بھی کرتے ہیں۔ (سورہ بقرہ ۲۲۰)

کر کہاں غور اس آیت اندر بھاریا اہل ایماناں
 ذاتی اتے صفاتی جتنی جتنے شرک تمام
 مانی کی قوی غلبی چوڑ نام تمام تباہی
 جیکر ظاہر بت پوجن تہیں کینتا تھ کنارا
 جیکوئی مال پیارا کر کے رب دے راہ نہ لائے
 انویں جیکر نفس اپنے دی کرسی فرمانبرداری
 ایسے طور شرک برادری بت کدی بن جائے
 فقہ کوتاہ جو شے رب تہیں دور مٹاؤں والی

آج باز تمامی شرکوں مشرک مسلماناں
 ظاہر باطن سمجھ شرکاں لوں دشمن جان مدامی
 دین دلی دیاں سمجھ کھان چہ پھر توحید الہی
 باطن والیاں بتاں لوں بھی کریں نہ مول پیارا
 اوہا دولت مال تمامی بت اس دا ہو جاوے
 نفس اپنے لوں بت ٹھہرایا مور کھ دی مت ماری
 بے اولاد خدا تہیں سے کے اوہا بت سداوے
 سمجھیا جائے بت اد سے لوں کرے یا لوں خالی

لوکاں جاتا بتاں جھوں جو کچھ پیا پوجیو ہے
جانن ناہومن دُون اللہ کیہا صاف اسی
بعضے کہن غیر خدا لوں سجدہ روانہ آئے
بعضے کہن نماز پڑھن لوں پوجا آکھیا جاندا
انیس ہور تیرے لوکاں باطل و ہم ٹھہرائے
چھوڑ محبت رب سچے دی غیر محتال لایاں

اسدے تائیں بت نہ آکھن اوہ شرک سد لوے
اشد باجوں جو کچھ پوجیو سبھ شرک گمراہی
سجدے باجوں شرک ہووے جو کچھ کیتا جاوے
اسدے باج نہ پوجا ہووے جو کچھ کوئی کماندا
کھل لئی تبت اہی دل تہیں غیر محبوب بنائے
جو نہ کر وچہ سپیائے دجے جسراں رب فرمایاں

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَخَفُّ دُونَ اللَّهِ أَنذَارُ حَبُونَهُمْ

اور بعضے لوگ ہیں جو پکڑ گئے ہیں اللہ کے برابر اور دُون کو محبت رکھتے ہیں اُن کی

کُحِبُّ لِلَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ (پ ۲ ع ۲)

جیسے محبت اللہ کی اور ایمان والوں کو سب سے زیادہ ہے محبت اللہ کی

اس آیت وچ صاف خدا نے حکم ایہ فرمایا
بعضے لوکاں نال خدا دے ہور شرک ٹھیرائے
جو نہ کر بیسی فرض اپنا توں تبت پیار خدا کی
دولت مال مکان وغیرہ ہور اولاد پیاری
سبھ کچھ راہ مولادے اندر جیکر چھڈناں آوے
بے سی ایہو محبت رب دی خاص پیار رہانا
اپر لوکاں الٹ طریقہ الٹی چال بنائی
جیہڑی چیز پیاری کر کے باد حکم بھلایا
جو نہ کر حکم پیارا کر کے پڑھے نماز نہ کوئی
ایہو مثال تمام چیزاں دی قبول تبت لگاوے
اپر جیہڑے مومن بندے سچ ایمان جہاندا
اَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ جو نہ کر کہیا اشیر سائیں
دولت مال اولاد تہامی چھوڑ اسا دل و دل
ہر دم ساڈی خدمت اندر حاضر جالوں مالوں
ساڈے نال نہ کہیں کسے نوں مول برابر جانن

مولا باجوں ہور کسے دار واپار نہ آیا
مولا وانگ پیار محبت نال نہاں دے پائے
او سے طور برابر اپناں غیر محبت لائی
مال پو خوش قبیلے سارے ہور خلقت ساری
دیوے ہور خدا دی طرفوں اندوں محبت کہاوے
مولا تیکھے صدقے کر کے سبھ کچھ گول گھانا
رب نوں چھوڑن دنیا تیکھے غیر محبت لائی
اسے نوں نال خدا دے غیر شرک ٹھیرایا
کم اپنے نوں ب پچھاتا غیر محبت ہوئی
جسے رب تہیں دور مٹا دے اوہا شرک ہو جاوے
سبھ چیزاں تہیں دھ خدا ول تبت پیارا اپنا ندا
سبھ تہیں دھ پیارا ساڈا ہووے مومن تائیں
جد کوئی حکم اساڈا پہنچے ہر شے گول گھاون
کون پیارا ہو رہا توں ات اساڈی نالوں
سبھ تہیں اعلیٰ سبھ تہیں ولی ساڈا حکم بچپانن

ایہو حُبِ پیار اسادُارب صاحب فرماوے
کرے پیار نہ چیز کسے ورنہ مومنین کو لاوں
دولت عزت جان پیاری جو کجہ منگیا جاوے
کر قربان لوٹاؤے ہر شے اندر راہ رباوے
رب فرماوے مال ساڈے ایسا پیار جہاں تنوں
جہناں پیار اسادُارب کے غیر محبتاں لایاں
سرور عالم ختم رسولان رب و احکم سناوے

سرچشماں تے مومن ساڈا حکم بجا لیاوے
سبھ کجہ چھڈ کے حاضر ہووے بنے محبت سچاواں
راہ مولاوے خرچ کرن تہیناں کجہ غدر لیاوے
ساڈے بابجوں ہووے کسے دی کجہ پرواہ جانے
جنت حوراں محل نورانی بخشاں سین انہا تنوں
سدائیاں انہاں تے کارن دوزخ دایاں کتھاں
جو کوئی رب نوں ملنا چاہے مگر ساڈے آوے

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ

کہہ دے اگر تم محبت رکھتے ہو اللہ کی تو تابعداری کرو میری دوست بنائے گا تم کو

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

اللہ اور بخش دے گا تم کو تمہارے گناہ اور اللہ بخشنے والا مہربان ہے (آیت ۱۲)

خاص حبیب اپنے نوں فضلوں حلم و مہربانی
اے لو کو جے تسین خداوے دست بننا چاہو
جنتوں جاواں جد ہر جلاواں جو میں حکم سناواں
جیکر پورے طور اسادُارب کی کر سوتا بعداری
جدوں تسانوں دوست اپنا خالق پاک بناوے
ہو سو پاک گناہاں کو لوں رب دے خاص پیار
ہو بات حبیب اپنے نوں ایسی رب سمجھا تی
ہو تابعداری کہدے ساریاں لوکاں تائیں
سے برساں کوئی نال خداوے ویر کھا کے آوے
جتنے کفر شرک بریاں کردار ہیات سامی
کیڈ لجا حبیب اپنے دا خالق پاک بنایا
بھی فرمایا جو کوئی اس کی کرسی بے فرمانی
بھالوے رشتہ دار نہی واسکا ساک سدہاوے
سب تویشاں لوں حکم سناوے پاک سول ربانا

یا محبوب سناوے ایہ گل ساریاں لوکاں تائیں
پکڑو میری تابعداری مگر اسادُارب آوے
کرو اطاعت ہر گل اندر جو کجہ میں فرماواں
ہو جاسو محبوب خداوے نالے لے لے یاری
کرے معاف اوہ عیب تے جسے فضل کھاوے
ہے اوہ مولا بخش والا رحم کھاوے بھارے
دوہاں جہاناں دی ہر نعمت جسے اندر آئی
ہو جاوے محبوب ساڈے کنہدا خالق سائیں
پکڑے قدم رسول شرفے دست رب بناوے
ہی تابعداری پاروں بخشے رب گرامی
جس کی تابعداری کارن ایہ درجہ فرمایا
اسیں نہ راضی ہو والیں تے ہر گز دوہین تی
جداک سنو آگم نہ منے دوزخ دھریا جاوے
پکڑو میری تابعداری جے کر جنت جہانا

شاہ عباسؑ نے حضرت حمزہؑ کا پچھلے پاک نبی کے
ساری امت وچہ انہاں کے رب سرور بنایا
ابو لیب بھی سکا چا چا خاص انہاں ابھائی
جیکر تابعداری باجہوں ہوندا پارا اوتارا!
رشتہ داری پاک نبی دی ہے سبھ تابعداری
جہناں تابعداری پکڑی بھاویں کون وچا سے
لکھاں عجیب کما کر آئے لکھ بڑیاں کر کے
لکھاں دفتر کندے کر کے نال گناہاں بھر کے
لکھ منتاے مگر نبی دے لکھ گئے شوہ تر کے
لکھاں ویرکا کے آئے نال خداوے لڑ کے
لکھاں کفر کماون والے آتش کفروں سڑ کے
لکھاں فاسق فاجر خونی کیلیاں دے سر چھ کے
بیفرمان کارن ہر دم آتش و زخ بھر کے
پاک سن مزہ نبی دے ویری دوزخ اندر وڑ کے
آتش گزراں مارا ڈاون چینی دانگوں چھڑ کے
تابعدار محمدیاں لونا کوئی چھڑ کے چھڑ کے
جنت اندر داخل ہون حمد ربانا پڑھ کے
سوئے کنگن جنتیاں بے بخشے حقتعالیٰ
لٹن مزے بہشتاں والے تابعدار نبی دے
تابعداراں کاراں ہر دم رحمت فضل غفاری
سن تینوں یک تہوڑا جیسا ذکر سنا یا جاوے

سن فرمان ایمان لیاے پکڑے نیک عقیدے
ہو گئے مالک حوض کوثر دے جنت ڈیرا لایا
تابعداری نہیں جد نہٹھا جال جہنم آئی
سکے چلے ابو لیب نہیں آہا کون پیارا
بیشک تابعداری باجہوں کوئی نہیں شتہ داری
سیکیاں ساکاں خوشیاں لونا گئے وڈہ سارے
ہو گئے نیک فرشتیاں انگوں خون آہون کے
ہو گئے پاک سول شہر دے قداں تے سرور کے
جنت اندر داخل ہوئے وچہ محبت مر کے
ہو گئے دوست رب سچید اس دروازے چھڑ کے
ہو گئے سبزی قیامت توڑی لڑا حضرت واپھر کے
ہو گئے ولی محبت خدا دے اس داکلمہ پڑھ کے
دور سنوے جداوہ قبروں بجلی انگوں کر کے
جدول فرشتے نشن اسوچہ نال زنجیراں کر کے
اسو بیلا یہ میزبانی سنے اندر رڑ کے
امن سلامت پل دوزخ نہیں لکھ جادون بھر کے
بار سنگار ہنادل حوراں نال ہوا ہر چھڑ کے
ریشم زم لباس عجائب صدقہ حضرت والا
دنیا اندر ہو گئے جیہڑے فرماں داری دے
کل عیاں تہیں پاک بنا دے سن می تابعداری
تابعداری پاک نبی دی جوں گناہ بخشا دے

ذکر اسلام آوردن دحبہ کلہی شاہ عرب

ابو بکر رضی اللہ عنہ ذکر جوں فرمایا
سوہنی دولت دین اپنے می ملکات تے ورتائی

جامع المعجزات وغیرہ بہت کتابیں آریا
دنیا اندر سرور عالم جدول رسالت پائی

بہتیاں شاہاں دے دل حضرت لکھ بھیجے پروانے
 قیصر روم، نجاشی حبشہ نالے شاہ ایرانی
 انہاں وچوں شاہ نجاشی صاف ایمان لیا
 قیصر روم، مقوقش دونوں صاف ایمان لیا
 شاہ ایران نوں شامت چایا ہو یا لے ادب پوان
 سرور عالم اسے حق وچ بڑی دعا فرمائی
 تہوں نے عرصے اندر اس کی توردی رب شاہی
 انویں ہر ہر ملکاں اندر جو سردار تمام
 بعضے حکم قبول نبی داق مال اندر آون
 اسے طور یک کافر آہا وحیہ نام سدا ندا
 ہزار بیس تے دبدبے والا اندر قوم کفاراں
 پاک نبی نوں اس دے کارن تہ دیوچہ ہوئی
 ست سو بندہ تابع اس دی جو فرمان اٹھاون
 چوڑن کفر تمامی اس دے تالبدار پیارے
 کرن دعائیں سرور عالم پیش خداوند سامیں
 کرے قبول اسلام طریقہ دین میرے وچہ آئے
 ہوئی قبول دعا حضرت دی رحمت فضل کہوں
 رحمت عالم جس دے کارن رحمت کرم کماے
 دل دے اندر پاک نبی نوں حیدایہ خواہش ہوئی
 ہو گئی کشش دے چہ جاکے دجیہ کلمتی تائیں
 نبی حمل ستر و دعا لہر بہر ہو کے آ گیا
 کتنی خلقت دوزخ طرفوں آکر اس بچائی
 چل کے کراں تارت اس کی نین س دے چہ آواں
 ایل آکھ دے دے اندر ٹریا شوق پیاروں
 جیسی خبر حبیب اپنے نوں پاک خداوند سامیں

کر و قبول امانت میری نال یقین ایمان لے
 شاہ نصیر مقوقش دے دل لکھیا بنی حقانی
 ہو گیا خادم پاک نبی داکلہ تول سنایا
 اپر کر تصدیق برابر ادبوں تاسر چائے
 غصے ہو کر پاک نبی داکلہ کیت ما پروانہ
 کرسی چاک خداوند اس کی شاہی تے دیائی
 مسلماناں نوں تخت ایرانی بخشیا پاک الہی
 سبھنوں سدا دین اپنے دل کر دعوت سلامی
 بعضے شاہ ایرانی داندگوں اپنا ناس کراون
 ملک عرب یاں شاہاں چوں بولکر فرماندا
 حکم چلا دے قوم اپنی تے چال جویں سرداراں
 دجیہ جے اسلام قبولے بھتیں دورہ کوئی
 جیکر یک اوہ مومن ہوئے سمجھ ایمان لیاون
 جاون کچ عذاباں کولوں جنت جاون سارے
 یارب بخش ہدایت اپنی دجیہ کلمتی تائیں
 کتنی خلقت اس دے پیچھے ہو رہدایت پاوے
 بارش رحمت نازل ہوئی خالق دی درگاہوں
 کیونکر اپنی رحمت کولوں اسوں رب ہٹا دے
 اسے دیے رحمت بدی دیر نہ کیستی کوئی
 میں کیوں کفر پرستی اندر کردا عمر ازا میں
 سچا دین الہی جس نے ملکاں تے وزایا
 میں بے قسمت اوہو جہاں تک خبر نہ کائی
 مت کے اسدی رحمت پاروں میں لکھی رحمت پاواں
 روشن ہو یا سینہ اسدا رحمت فضل عفا روں
 کتنی اسماں ہدایت فضلوں دجیہ کلمتی تائیں

ہو کر صاف تسانوں جلدی آن سلام سناوے
 سرور عالم اصحاباں لوں جد ایہ خیمہ سناوے
 اصحاباں لوں کفر اس دے تھیں نفرت آئی بھاری
 کیتی دلوں صلاح اصحاباں جد اوہ ایچھے آئے
 پاک نبی لوں جدوں ہناندی نیت معلوم ہوئی
 دل دے اندر سمجھیا حضرت جد اوہ حاضر آئے
 خلقت حسنینوں برامنا دے نفرت پکڑے دروں
 کرن روایت دجیہ کلبی جد مسجد وچہ سناوے
 چادر اپنی اتوں لہ کے حضرت آپ وچہائی
 دجیہ شفقت ویکھ نبی دی چادر پکڑا ٹھاندا
 رو کر پیش حضور نبی دے کردا عرض منانا
 تا پھر حضرت سرور عالم کلمہ پاک سکھایا
 بول زبانوں کلمہ طیب رونا سخت وچہارا
 کردا عرض جو یا نبی اشکر کیا میں ل سناواں
 گر کر ظلم گناہاں اندر عمر حرام گواہی
 رب اپنے تھیں پچھہ کے حضرت دے سومیرے تائیں
 جے کر حکم کرے رب مینوں اپنی جان گواواں
 جو کجہ انہاں گناہاں بدلے بھرنالوے کفار
 ایگل سن کے اس دے کو لون پھیا نبی پارسے
 تا پھر دجیہ ہو ر زیادہ رونا ڈھائیں ڈھائیں
 شاہاں عرب دیاں وچہ مینوں ب نے شاہ بنایا
 ظالم نفس دے وچہ مینوں یہ گل فخر و پانی
 عار کراں میں دنیا اندر سومیرا کوں سداواں
 نشتر بیٹیاں اپنی تھیں مایاں اسے عاروں
 اے پرکب بیٹی میں جیوں کر نال ظلم دے ماری

دلوں بجالوں حاضر ہو کے دین اسلام لیاوے
 دجیہ کلبی آمدن والا خیمہ سر خدا پوچھائی
 سن کے آمد دجیہ والی بہت ہوئی بیزاری
 اپنے اندر اس دے تائیں جگہ نہ دتی جاوے
 اصحاباں لوں دجیہ کلبی حکم نہ دتا کوئی
 آپے ہر کوئی راضی ہووے جد ایمان لیاوے
 کر منظور خداوند اسنوں بخشے شان حضوروں
 سرور عالم اس دے کارن اتنا کرم کماٹیا
 اجلس حکم سنا یا اس لوں بہ جا اس بھائی
 نال محبت چم کر اسون سر اکہیں تے لاندھا
 دین اسلام سکھاؤ مینوں یا محبوب ربانا
 نال محبت پڑھیا اس نے جیوں حضرت فرمایا
 حضرت کہیا ہن کیوں ردو میں اس حقیقت یارا
 اپنے پھیلے عقیباں کارن ردواں لے پھیاواں
 ہن آفریاد وچہ دلے مل سی کوں ہائی
 جس گلے تے بخشے مینوں ادہ میں عتل بھائیں
 جے اوہ مال قبولے میرا دولت سب لوٹاواں
 نام خدا دے پچھہ دے مینوں یا سید سردارا
 کیا کجہ عیب گناہ اوہ تیرے کتنے ہو سن سارے
 کیا کجہ عرض کراں یا حضرت ہاں میں سخت گناہیں
 شاہی اتے حکومت پاروں بہت خودی وچہ سہا
 نا کوئی میری بیٹی ہووے نا کوئی بنے جوانی
 جو کوئی میری بیٹی ہووے جدی مار گواواں
 حمید یاں لوں گھٹ پارنگھا یا خوف جوانی پاروں
 ہرگز مول نہ جملے مینوں اس بیٹی دی زاری

گھر میرے وہ حکم بے نہیں جدا وہ پیدا ہوئی
 ہو کر گسے گھر ہوئی میری اسنوں تڑپ نہیا یا
 جاں اودہ کچھ دیر ہوئی غیراں دے گھر تلکے
 ہوئی میری سمجھا دل وہ ہن ہو پٹی سیانی
 آپ کراں ہن پر وٹاں اس می گھر دیوچہ لیاواں
 مٹھیاں مٹھیاں تاں جن م گھر دیوچہ کر لسی
 ایہو اس دے وہ کر کے گھر دے وہ لیاواں
 بچھیا میں ایہو می پٹی کون لیاواں والا
 سن کے مینوں اس دے کولوں لسی نفرتاں
 چھوڑ دیا گھر آون جاوون غیرت اس می پاوون
 آخر ہک ن گھر دیوچہ آ یا کر کے ظلم تباری
 مال پیار شتابی آ کے میرے کول تھرونی
 میں کیا چل باہر تینوں طرف بازار لجاواں
 سن ایہ بات پیاری بیٹی بڑی بیٹی شوق پیاروں
 دوڑی آئے نال خوشی دے انگل میری پھر کے
 لاواں نال پیاریاں باتاں مینوں بول سنا دے
 اس جاں تا جو بابل مینوں چیز کہو ان چلیا
 نال بہانے شہروں باہر آندی پکڑ منانی
 بابا اتوں چیز نہ کوئی توں کس طرف سدایا
 آ غار آئی ہک ڈوگھی وہ پہاڑ ٹکالتے
 ڈر گئی اودہ معصوم و چاری دہشت والی غاروں
 میں بے ترس کہاں وہ چل دے ہن کھنڈی
 ہو بیتاب نہانی لڑکی لنگاں باباں مارے
 کیڑے نال بہانے مینوں گھر تھیں تدمہ لیاواں
 جیکر کول میرے ہن ایٹھے ہونڈی پائیاری

مینوں اسے جن پاروں پتہ نہ لگا کوئی
 چوری مٹھوں اجرت دیکے نال پیار پلایا
 رکن لگی قدم زمین تے نال محبت چل کے
 نال اس دے جن والی ہو گئی گل پورانی
 شاید باپ پیار کھائے جدا اس توں دکھلاواں
 راضی ہو سی بابل اس دا شاید نہ مر لسی
 تا جو ہک ن میرے تا میں نظر اچانک آئی
 تا پھر مینوں ہوئی اپنی دسیا کل حوالا
 کتھے قتل کراں میں اسنوں جانہ جملے کافی
 ہے آواں اسٹریل جاواں ایسی ترک پیاروں
 بابل بابل کے پیاروں اودہ معصوم بیچاری
 میر مینوں ل دے اندر مول پیار نہ کوئی
 اپنے نال پھر آواں تینوں چیزاں عجیب کہوواں
 پکڑ لئی اس انگل میری بہت محبت پاروں
 خیمڑی چیز کہو اس میں بابل مینوں اتوں کھر کے
 میر میں بیرحم اچھا ہر گز نہ سن آئے
 لیا جانے جو دشمن ہو کے سروں نجاوون چلیا
 دیکھ پہاڑ اجاڑ ویرانہ کہندی بول سیانی
 اپر پھر بھی میرے تا میں ذرہ خیال نہ آیا
 بابوں پکڑ نہانی تا میں لے گیا غار سرہانے
 بابا کہو ل لے چل مینوں کہندی بول پیاروں
 سٹ دتی اس غار چلے دندی تے کر لاندی
 بابل بابل پی پکڑے کٹھ لے باپ پیارے
 وہ اجاڑ پہاڑاں اندر کتھے سستی جاندا
 نال محبت پکڑا ٹھانڈی عاجز درواں ماری

بابا کس انہیرے کہوہ وچہ سٹھلیوں توں
 کر کر زلے میری طرفوں دونوں ہتھ پسانے
 روندی روندی نوں پھر آخر موت نہ بچی کوئی
 غار آتے میں پھرو لے دے تے جوڑ تمام
 جو اس وقت پیاری بیٹی باتاں درد سنایاں
 جو میں ہو رہی بیٹیاں ریاں ظلم کالوں
 روئے روئے چپ ہوئے عاجز حال منانا
 کرن روایت حیدرہ حالت دے بول سنائی
 دھیہ آکھے میرے کارن پچھو پاک اکہوں
 پاک بنی نوں دل دے اندر بہت حیرانی ہوئی
 جبریل خدا دے حکموں تر ت پیغام لیا
 یا بنی اللہ دھیہ تائیں خبر دیوسرکاروں
 جس نے تے کلمہ طیب منہ نہیں بول سنایا
 حیدرہ کفر معاف کرن وچہ دیر نہ لگی مینوں
 واہ سبحان اللہ حید کوئی رب ول حاضر آوے
 تابعدار می پاک بنی دھی رب نوں بہتیری
 جو کوئی دل نہیں تائب ہو کے چھوڑے عیب خطاں
 ایٹھے ہو رہک توبہ والا ذکر سنایا جاوے

مرحباں میں روندی لیٹھے ترش آوے تینوں
 چائے چائے بابا رور وپئی پکارے
 پھر بھی پتھر دل میرے نوں کچھ تاثر نہ ہوئی
 زندہ کیتی دین و چاری یا محبوب گرامی
 مارن تیرے کلمے اندر یاد جہوں اوہ آیاں
 اس دادر زیادہ مینوں شتر بیٹیاں نالوں
 حدوں باہر ظلم کائے یا محبوب ربانا
 روئے حضرت سرور عالم ڈاڈھی شفقت آئی
 جیویں خلاصی ہوئے میری مولادی درگاہوں
 چپ ہوئے اس حیرت اندر کرن سوال نہ کوئی
 کر قسم جلال اپنے دی پاک خدا فرمایا
 دور کیتے رب و گن تیرے کلمے طیب پاروں
 سنٹھ برساں واکفر جو تیرا جاندا نظر نہ آئی
 بیٹیاں والے خون تمامی کیوں نہ بخشاں تینوں
 بھاویں کتنا عیبی ہووے دفتر دھوتا جاوے
 لکھاں عیب معاف کرائے اس دی فرمانداری
 وچہ پیاریاں دال سنوں کرے خداوند سامیں
 جو تکر تائب لوکاں آپر رحم خدا فرماوے

حکایت شعبانہ بصری

بصرے وچہ بکھرے رت آہی صاحب حسن کمالاں
 نام اس دا شعبانہ آہارادی ذکر لیا نبیا
 شادیاں او پر دولت لیکے لوکاندے گھر جاوے
 باراں ہو غلاماں سناں گولیاں خدمتگاراں
 سبھنوں زپور زینت پاروں خوب تیار رکھیدی
 اپنے ہار سنگار غلیہ بہت نفیس پوشا کال

گاؤں آتے و جاؤں اندر استکار کمالاں
 سوئے خوش آوازے اس دے گھر گھر جادو پائیا
 طرح طرح دے راگ سنائے خبرے ناچ دیکھاوے
 جتوں جا کے ناچ دیکھاوے مائل کرن ہزاراں
 سبھنوں ہار سنگار لگے عجب پوشا کال دیندی
 سونا چاندی قدر نہ کوئی جائے زینت نا کال

جاں اوہ دل کے گھر پاؤں قہر کرن پشوازاں
 ذنک ہو جاؤں دیکھن والے دیکھ انہاں سے جانے
 کرے زناہ اوہ آپ نے نالے نوچیاں کنوں کرے
 جے کر بہتی دولت والا کر چا سے کوئی ۔
 لے لے آؤں مال تیرے آ پاؤں منظور
 ایسے طور اکٹھی کیتی دولت باجہ شماراں
 بک ن قدرت رب سجدی اسوں پکڑاٹھایا
 لے کے نال کنیزاں تائیں گھر تھیں ہر آئی
 مصرے داہک عالم آہا صاحب نام سدا
 مجلس کرم کیتی اس ڈاڈھی وعظ نصیحتوں
 پایا اثر خلائق او پس دے وعظ پیارے
 سنیا اس شعبانہ دوروں رودن دا آوازہ
 سن آوازہ رودن والا گولی نوں فرما دے
 تا پھر گولی دیکھن کارن مسجد دے ول آئی
 بیڑے ہو کر سنیاں اس بھی وعظ کلام ربانا
 بیٹھ گئی اوہ او سے جانی سنن کلام خدائی
 اوہ بھی سن کے وعظ نصیحت بھی رہی اتہا میں
 بیٹھی بھی نہ واپس آئی پوٹھی نوں فرما دے
 لے آ جا کے خبر انہاندی کیا کجہ نبی انہا نوں
 قصہ کو نہ سہجے گولیاں گھل کے اوں کھڑیاں
 آخر آپا کیلی ہو کے مگر انہاں دے آئی
 ڈر لئی خوف آہوں جس دم سنی کلام ربانی
 بے خود ہو کے دون لگی بھر بھر نیرا چھالے
 ساعت پچھوں جد کجہ اس دی ہوش بکانے آئی
 یا حضرت کوئی ہوئے حیرتوں ددھ گناہیں

جادو پائے خلقت تائیں سوہنیاں خوش وازاں
 ڈاڈھیاں بسر و دلائے اندر اک بل پوڑ دھکالے
 جو کوئی تہوڑی فیس لیا دے گولی کوئی پھڑا دے
 اپنے پاس بولا دے اسوں رسم ہمیشہ ہوئی ۔
 ہر اک طرف زناہوں سدی بہت ہوئی مشہوری
 آئے دولت لے لے آؤں عاشق لوک ہزاراں
 سنے کنیزاں غد متکاراں ہار سنگار لگا پا
 جالنگھی بک مسجد کولوں دیکھو کم خدائی
 اس مسجد وچ وعظ نصیحت لوکانوں فرما دے
 حکم ربانے لوکاں تائیں دے خلق پیاروں
 سن کر ہر کوئی خوف آہوں روڈا میں مارے
 کہلن لگا اس دے کارن رحمت داد روازہ
 جا کے دیکھ شتابی اتل کیا آوازہ آوے
 کیا دیکھے جو وعظ کلاموں روئے بہت لوکاں
 گولی نوں بھی دل دے اندر اثر محبت دھانا
 جاں کجہ دیر ہوئی تاں مگروں گولی ہو رہجائی
 تا شعبانہ بھیجا مگر دل تھی گولی ۔ تائیں
 جیٹری جادوے پرت نہ آوے نا کجہ خبر لیا دے
 ایپر جلدی واپس آویں دسیں آن اسانوں
 جیہڑیاں گیاں اتل ہیاں پھیر نہ واپس آیاں
 سنیاں وعظ جدوں اس آ کے تڑت ہدایت پائی
 او سے ویلے اندر اس داہو گیا پانیوں پانی
 خشک یا سبھ خون بدن دا جیوں کر سکتے والے
 تا پھر رو کر عالم اگے اتنی عرض سنائی ۔
 تو نہ نال محافی اسوں مل دی ہے یا ناپیں

عالم کہیا بھالوں جو کوئی توبہ دے در آوے
 جتنے عیب کھا کر کوئی توبہ تائب بھٹوے
 بھالوں کئی ہزار طرح سے بون عیت سے
 توں کیا چیز گناہ کیا تیرے عالم بول سناوے
 یہ گل سن کے بولی گوں رو کر ادہ شعبانہ
 اپیر میں ہن توبہ کر کے رب اپنے دل واں
 عالم کہیا توبہ کرتوں سچے صدق ایمانوں
 بختے جاسن اوکھ تیرے رحمت فضل الہوں
 یہ گل سن کے اوسے دے توبہ تائب ہوئی
 مال محبت مجلس اندر کلمہ بول سنایا
 کر آزاد غلام تائیں کیستارت حوالے
 زیور ہار سنگار وغیرہ ہو رہا لباس امیری
 دلوں سجالوں پاک بنی دی بچڑی تابعداری
 چالی برس اس ہتھیں بچھے عمر مبارک پائی
 کر کر یاد گناہاں تائیں اندر بیٹھی رووے
 بختے گئے گناہ تاملی خالق دی سرکاروں
 وجہ قحبال ولباں لوکاں عالی درجہ پایا
 بخشی رب فضیلت اسوں سیکڑے بیویانوں
 چونکہ حضرت رابع بھری بھرے اندر ہوئی
 کتنی رحمت وافر رب دی کارن او گنہاراں
 امت نبی محمد کارن کیا کیا فضل ربانے
 سدا تیار جہاز محمدی جو آوے چڑھ جائے
 کر کر سد نمایاں تائیں شفقت نال بولاند
 کوئی نہیں دیر اسادی طرفوں مڑ مڑے مہانا
 حسن کی پاس نہ حاضر ہووے تقدی عملاں کی

رب غفور رحیم کسے نوں نہ دھکار بٹا وے
 پاک کرے رب فتر اس دایمکان چہ لکھوے
 ہک بل اندر بختے جاوے اگر پاں تیرے
 جے شہانہ تائب دے اوہ بھی بخشی جاوے
 میں ہاں وہ شہانہ جہیری عیسباں چہ گانہ
 جیکر فضلوں بخشی میوں خالق پاک سچاواں
 بکڑ حذادی فرمانداری ہو کر دلوں یکانوں
 پاک کرے رب فتر تیرا برہک عیب گناہوں
 نوں سرول ایمان لیا نذا دیر نہ کیتی کوئی
 جتنا مال اسباب تاملی رب دے نام لٹایا
 آپ لباس فقراں والہ پینیاں بدن دوالے
 سب کج راہ مولا دے دیکے مل لئی آپ فقیری
 وجہ عبادت مشاغل ہو کے گوشے عمر گزار می
 اتنی مدت وجہ کسے نوں پھیر نہ نظری آئی
 مستغفار درود شریفوں کدی نہ فارغ ہووے
 پاک کیتا رب فتر اس دتائب ہووں پاروں
 نیرکاں پاکاں عورتاں اندر ناواں جج کراٹیا
 حاصل ہو یا ولایت درجہ رب دے فضل کمالوں
 اولوں پاک کیتا رب سنوں عیت رہیا کوئی
 تائب ہو کے فضل الہوں رکن سنگ ابراہاں
 توبہ کر کے پاک ہو جاوے او گنہار پرانے
 بڑا رحیم کریم مہانا پل وجہ پار لنگھا وے
 آو جس نے پار سد ہانا میں اسوں بے جاندا
 آو چڑھو جہاز اسادے جس نے جنت حسانا
 متقی پار چڑھاواں سنوں جو کوئی پلوں خالی

ایک داری ہے ہمت کر کے پہنچے ساڈے تائیں
 جس کے لئے خرچ نہ ہوئے ذرہ خوف نہ کہاں سے
 کچھ پرواہ نہیں ساڈے تائیں دولت درم دیناروں
 نال محبت جو کوئی آ کے پکڑے ساتھ اسدا
 قہر سمندر دوزخ والا اس نول ہاتھ جو جلیے
 شاہی پٹن ساڈے کولوں جو کوئی نفرت کرسی
 سو ہزار بہر بنی محمد امت کارن آیا
 اس کشتی نول خوف نہ کوئی جس دانوح بہانا
 کشتی لوح تہیں نیٹھے جہڑے غرق ہو گئے
 غرق ہوئے محمد ای اندر منکر شاہ تیاں دے
 جہڑے دلوں حاضر ہوئے طرف رسول پیارے
 شفقت کر کے ہمت کر کے کھڑے تہ جہنم اندر
 کل داں چلن یاں کلی دولتیاں پانیاں
 جا کے بھاگ غریب امت دے ایسا رہبر پایا
 ایسا بنی نہ کسے امت نول آگے ملیا کوئی
 بہتر رہبر دنیا اندر بھیجیا خالق باری
 بہتر رہبر بخشیا رب نے بہتر امت تائیں
 بہتر نال رلا کے بہتر سو ہنس ساتھ رلایا
 او جو بہتر کل نیاں وچوں بنی محمد عالی
 شان حبیب بیان نہ ہوئے جو کجرب بنایا

پھر میں بہن نہ دلوں انہوں باہوں پکڑ چڑ باہیں
 آپے پاس اسدا ڈے آگے مالا مال ہو جاوے
 لکراں ساڈی تابعداری پکڑے شوق پیاروں
 جنت رب دا اس دے کارن تائیں کچھ دوراڈا
 امن سلامت پارسد ہاڈے کچھ تکلیف نہ پاوے
 دے رہی غوطے کہاں ہرگز پار نہ چڑھ سی
 دوزخ دے وچہ ڈگدیاں تائیں رحمت نال بچانا
 جس وار بہر بنی محمد اسنوں فضل زبانا
 امت احمد کولوں نیٹھے خالص گئے ایما نول
 قہر الہوں دوزخ اندر رہن غوطے کہاں دے
 فضل الہوں ڈبے ڈبے تہ نکلے من تارے
 ہو گئی دوہاں بہاناں اندر کشتی پار اہنا مذی
 ملیا رہبر بنی پیارا رحمت جھڑیاں یاں
 جہڑا ساری دنیا کارن رحمت ہو کر آیا
 تا پھر ایسی امت آگے کسے نبی دی ہوئی
 جس دے پاروں بہتر ہو گئی اسدی امت باری
 بہتر امت بخشی بہتر رہبر نول رب سائیں
 دوہاں نول بہتر کر کے شان حبیب ودھایا
 ایہ بہتر کل امتاں چوں امت احمد والی
 جنوی امت نول رب عالی خیر امت فرمایا

فضائل و درجہ امت صاحب حرمہ

کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ

تم ہو بہتر سب امتوں سے (پ ۳ ع ۳)

جنہاں تابعداری پکڑی سید خیر بشر دی
 جنہاں خدمت حضرت دی چہ سچ گھر بار سارے

کل امتاں نہیں بہتر امت پاک بنی سرودی
 اول درجہ کل امت تہیں جو اصحاب پیارے

بعد انہاں انہاں نہیں ہوں جہڑے دین میں
کر کر کوشش دین نبی واجگ چہ جو پھیلاؤن
بعد انہاں نہیں زاد عابد صالح دلی رہا نے
اس نہیں چھپے آخر درجہ عام جو مومن سارے
نیکی طرف رجوع زیادہ بدی پسند نہ کرے
جیکر شامت نفس انہاں نہیں ہووے کچہ خرابی
ایسہ لوک محمدی امت رحمت فضل غفاروں
بعد انہاں نہیں ہووے جو بندے غافلین ایمانوں
کچہ پرواہ نہ دین بنی آدمی نہ کچہ شوق اسلامی
لے نماز بے دینیاں کولوں دیوے بپناہیں
جہڑے الٹ رسول شہداء کرسن بال لیری
روز قیامت سرور عالم و چین جدول تنہا نول
جو نکرتساں سال نہیں چھپے الٹ طریق نکالے
جو کوئی مومن بدعت شرکوں اپنا آپ تچا فے
شفاعتی لالہ لکھنؤ کہیا حضرت شاہ ابراہاں
مشرک باہجوں غلٹی امت پاک بنی سروردی
ساری امت پاک بنی آدمی جنت اندر جاوے

کل امام فقیہ محمد و صاحب نیک عقیدے
شائع کرن کتاباں دینی وعظ کلام سناؤن
دلوں بجاؤں راہ مولائے جہڑے لوک کالے
پکڑی جہاں حدت بدی شرکوں پر کٹاے
تہوڑی رغبت دنیا والی بہت خدا تہیں دے
جلد معافی مگن رہتیں تو بہ کرن تشنابی
خیر امت والقب جہانوں کش ہو یا سرکاروں
ہر دم بدعت شرکاں اندر حاضر دلوں بجاؤں
رب دی بیفرمانی اندر گزری عمر متامی
بھاویں کلمہ پڑھن زبان امت داخل ناہیں
حضرت کہیا ایسے بندے مول نہ امت میری
سحقا سحقا حکم سناؤں ہے قمار تسانوں
ہو جاؤں ج دفعہ اساتہیں بدعت وال ہو کالے
بھانویں اوگنہارا ہووے آپ بنی ۲ بخشاؤے
لئے ہوک شفاعت میری کارن اوگنہاراں
نال شفاعت حضرت سبج تے رحمت رب کبردی
ابن عمر عباس جو نہک صاف حدیث لیاوے

مَا مِنْ أُمَّةٍ بَعْضُهَا فِي النَّارِ وَبَعْضُهَا فِي الْجَنَّةِ

ہر ایک امت کے لوگ بعض دوزخ میں ہوں گے اور بعض جنت میں

إِلَّا أُمَّةً مَّتًى فَإِنْهَا كُلُّهَا فِي الْجَنَّةِ

مگر میری امت سب کی سب جنت میں ہوگی

کوئی نہیں ایسی امت جہڑی کل ہشتیاوے
یہ یک اساڈی امت کہیا بنی غفاری
ابن عباسوں وچہ ملاج راوی ذکر کیا
خدمت دے وچہ حاضر ہو کے کرے سوال نمانا
کچہ دوزخ کچہ جنت جاسن پاک بنی فرماوے
فضل اکہوں روز قیامت جنت جاسی ساری
مطرح نام اعرابی ہک دن پاس نبی دے آئے
شان امت داد تہو مینوں یا محبوب زبان

حضرت کیا کل نبیاں وہ چہ جویں فضیلت میری
 چونکہ سبھی مخیراں اندر شان اسدا ڈا عالی
 روز قیامت کل نبیاں چہ جویں میری سرری
 مطرح کہند اید فضیلت کیونکر اس دن پائے
 کل پیغمبر و قیامت جدول بلائے جاوے
 کوئی پیغمبر نہ بندہ اپنے نال لیا وے
 نال کسے دے تیج چہ بندے ہونے سالتی می
 لے پر میری امت اس دن جو میرے سنگ آئے
 اتنی بہتی امت میری ہوسے باہجہ شمساروں
 پھیرا عرابی تھیں لگا محسبوت غفاری
 حضرت کیا امت میری چار گروہ ہو جاوے
 پہلا درجہ امت میری عالی منصب پاوے !
 کل امت تھیں اول درجے وہ کہ شان نہاں
 استحقاق تھیں دو جا درجہ امت میری آئے
 کوئی کچھ سی کل نہاں دے نا کوئی دکھا ہاؤن
 کہے عرابی یا بنی اسرائیل کیا کجہ عمل نہاں
 حضرت کیا دنیا اندر دتی انہاں گواہی
 نالے اوپر رسالت میری یک یقین جمایا
 کہ اقرار خدا دی وحدت من دلوں بجاؤں
 بھی سبھ وعدیاں رب یاں پر سچ ایمان لیاؤں
 کیا عرابی اس گل و پروا ایمان لیاوے
 حضرت کیا آہو بیشک جو ایہ عمل کما سن
 اس تھیں تھکے خدمت اندر عرض کرے عرابی
 حضرت کیا نزیح لولہ جس دم حاضر آئے
 بہت آسان حساب انہاں ایسی خالق سائیں

انہوں ساریاں امتاں وہوں اعلیٰ امت میری
 اتے طور اسدا ڈی امت عالی درجے والی
 انہوں کل امتاں وہ چہ ہوسے میری امت پیاری
 تا پھر حضرت سرور عالم کہوں بیان سناوے
 آپ اپنی امت تائیں پیش حضور لیاؤں
 کسے نبی دے دو تن بندے امت سدی جاوے
 انہوں سبھ نبیاں می امت ہوسے تہوڑی تہوڑی
 مولا باہجہ شمارا وہاں داہور کوئی پاوے
 بھر دیسی میدان شہر دار حمت فضل غفاروں
 کتنے لولہ اسدا ڈی امت ہوسے سن رے
 چائے وہ پشنتاں جاسن پاک نبی فرمائے
 نبیاں انگوں کرن شفاعت لولہ کاتوں بخشاؤں
 نبیاں انک لحاظ کر لیسے رب رحمان انہاں
 باہجہ حساب کتاب انہاں توں جنت بھیجا جاوے
 نا کوئی لولہ شفاعت والی دگرے جنت جاوے
 باہجہ حسابوں جنت اندر ہوگ مقام جہاں
 ایہ جو کوئی نہیں پوچھا لاتی باجوں ذات الہی
 سچ رسول محمد بندہ بھیجا رب دامت
 من سچ رسالت میری سچے صدق ایمانوں
 کہ تصدیق تمامی من تاں ایہ درجہ پاؤں
 اوہ بھی اسے لولے اندر داخل کیتا جاوے
 باہجہ حسابوں نال نہاں جنت اندر جاسن
 نزیح لولہ دسویںوں یا مقبول حنابی
 وقت حساب نہاں کارن رحمت پھر پائے
 بعد حساب سپر انہاں توں جنت ملن جا تھیں

کے اعرابی اس ٹوبے میں کوئی حساب پھیرے
حضرت کیا گناہ انہاں کے بہتے ہوسن بھائی
اب گلشن کے پھیر اعرابی کردا عرض زبان
حضرت کیا گناہ انہاں کے شرک لوگ اٹھاؤں
کل گناہ محمدیاں سے رب انہاں ڈالے
کے اعرابی یا نبی اللہ دیو ثبوتی کوئی
تا پھر حضرت سرور عالم آیت یہ فرمائی

بابیہ حسابوں کیوں نہ یہ بھی جنت داخل تھوے
بجہ حساب انہاں کے تائیں دلیسی رب رہائی
کتول جان گناہ انہاں کے یا محبوب حقانی
دنیا اندر نال خدا کے جہیزے شرک کھاؤں
لے کر بھار گناہاں لے دوزخ جان ہو کالے
کیڑی آیت حق انہاں کے ب تہین نازل ہوئی
وچہ سیالے دیووں جہیزے پاچو تھے وچہ آئی

وَلِيَكْفُرُوا أَتَقَالَهُمْ وَانْقَالَا مَعَهُ أَتَقَالَهُمْ

اور اٹھاؤں کے بوجھ سے اپنے اور کتنے بوجھ ساتھ بوجھوں کے دیکھ (۱۳۶)

یعنی اس دن کافر مشرک اپنے بھارا اٹھاؤں
جدا یہ آیت سرور عالم اوسوں کہوں سنائی
تا پھر دوجی آیت اوسوں دسی بنی پیارے

نالے کتنے بھار بگا لے اوپر انہاں کے پاؤں
کہن لگا کوئی ہو بھی آیت ہر اس جانوں آئی
سورۃ نخل اندر جو آئی جو دھوں وچہ سیالے

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ

تھو کہ اٹھاؤں پورے بوجھ اپنے قیامت کے اور کچھ

أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ

بوجھ ان لوگوں کے جن کو بہکا انہوں نے سوائے علم کے دیکھ (۱۹)

روز قیامت کافر اپنے پورے بھارا اٹھاؤں
جدا یہ دو لوگ تیاں حضرت اُنوں کہوں سنائی
کہن لگا جو کافر مشرک کیا بد بخت ہو کالے
واہ واہ بخت مبارک کتنے رب محمدیاں سے
ہو قربان رسول اللہ نہیں پچھا پھیر اعرابی
حضرت کیا چوتھا ٹولہ ہیں اوہ لوگ وچا سے
شن کے لفظ شفاعت والا بولیا نال دلیری
جدا اعرابی سبحان اللہ منہ نہیں بول سنا یا
اے اعرابی خبر نہ مینوں کرم کنوں رب عالی

بھی کچھ بھارا انہاں کے چاؤں ہوں جہان دن
ہو یا یقین اعرابی تائیں بہت پسندی آیاں
اوپر جہان سے کہے جاؤں بہار بیگانیاں والے
دو بے لوگ اٹھاؤں اسدن عیب گناہ جہان سے
چوتھا ٹولہ دسویںوں یا سرکار شتابی
جہیزے نال شفاعت میری جنت سن سارے
سبحان اللہ جنت ملیسی نال شفاعت تیری
نال لعجب سرور عالم سے تے فرمایا
وہی مہمہ اس کے اندر کبھی جنت والی

روز قیامت ہوسے مینوں جنت دی مختاری
ایک مل سن اعرابی اکوں بولیا چاہیں چاہیں
میں کیوں سناٹا سا ڈاچڈ کے ہورکتے دن وال
حضرت کیا نال اساوڑے جے ایمان لیاویں
کے اعرابی تیرے جے کرآت ول آدن
حضرت کیا جیکراوہ بھی دین قبولن میرا
سن سن باتاں حضرت اوپر تر ت ایمان لیا
جو کچھ دین اسلام طریقہ وسیانہ پیاسے
جے بن پچن لوک اساتھیں یا محبوب سچاواں
حضرت کیا جو کوئی ایسا کرن سوال تسانوں
پھر اعرابی دوجی داری کردا عرض بانی
حضرت کیا نزد خدا دے مسلم کہن انہانوں
اسے کارن امت میری مسلم سیھ سداوے
پھر اعرابی آکھن لگا یا محبوب گرامی
کر کے کرم تیں یا حضرت نام میرا بدلاؤ
حضرت کیا کہن اسان تیرا مسلم نام سکھایا
کر کے ادب رسول شدلوں پھراوہ عرض سداوے
بے کوئی نور بھی مسلم باجھوں دوجا نام انہاندا
کہے اعرابی یا نبی اللہ مومن کسوں کہندے
روز قیامت ہوسے سمجھنوں بھاری بے آرامی
امت میری بہ خطرے تھیں خالق پاک بچاوے
اس تھیں تپکے پھر اعرابی عرض سوال گزاسے
انہاں وجہ بھی عیب کا کرم مومن لوگ گناہیں
تا پھر باجہ انہاں تہیں اللہ مہربان قوم نکالتے
اُپر انہاں دے رحمت اپنی ظاہر کریا اٹھی

انہی تھیں جنت اندر بھیجاں امت ساری
جے کرکھی جنت والی ملی تساڑے تائیں
جے کر سناٹا سا ڈے رلاں میں بھی جنت پاواں
کہوں یاں دروازہ تینوں بیشک جنت جاویں
نال اساوڑے جنت اوہ بھی جادون پانا جادون
نال تیرے اوہ جنت اندر کرن اکٹھا ڈیرا
نال محبت ہو قسربانی کلمہ بول سنایا
اس تھیں تپکھے خدمت اندر ادبوں عرض گزارے
کون کوئی کیا نام تساڈا کیا کجہ انیس سداواں
مسلم نام سنا کر اپنا دیو جواب تنہا لوں
کیا کجہ منے مسلم والے یا محبوب حقانی
دو رخ کولوں من سلامت رکھے بجنہانوں
اک دو رخ تہیں من سلامت خیریں پار سداوے
طرح نام بلا دن اگے مینوں لوگ تمامی
طرح نام بٹا کر کوئی چن گنا نام ٹکاؤ
سن اعرابی راضی ہو یا بہت خوشی دھپ آیا
جتنی امت سمجھ تساڈی مسلم نام سداوے
حضرت کیا دوجا نالواں مومن کیا جاندا
نبی کیا جو ہر یک خوفوں من سلامت رہندے
تھر تھر کنبن دشت کولوں جتنے لوک تمامی
دلوے رب امان تداہیں مومن سلمی جاوے
یا حضرت جو امت تیری مومن مسلم سداوے
حضرت کیا جیکر مومن عیب کما دن نائیں
دنیا اندر مومن جیہڑے عیب کما دن والے
کرے معاف انہانے تائیں جو کج عیب تباہی

فضل آہوں جنت جاوے او گنہار منائے
بے کراو گنہاراں او پر بخشش نافرمانے
سن اعرابی نال شتابی خوشیوں حمد الایا

تا جو سمجھوں معلم ہوں رحمت فضل ربانے
تا پھر بخشش نہاراہی کیونکر سدا جائے
شکر خدا دا امت تیری مینوں جس بنایا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مِنْ أُمَّتِكَ

شکر ہے اللہ کا جس نے کر دیا مجھ کو بھی تیری امت سے

حضرت کیا تیرے آپر فضل ہوئے آج بھارے
اول کفر انہیرے وچوں مینوں رب بچایا
دو جاٹھا کر پوچن کو لوں تیری جان پھڑائی
ترجیا بخش دے رب تیرے پہلے عیب تمامی
چوتھا تینوں دو رخ کو لوں خالق پاک بچایا
کیڈ مصیبتاں سر تیرے حق میں رب نے مال گویاں
کے اعرابی پانی اشہ میں قسربانی جاواں
لکھ لکھ شکر خدا نے مینوں تیرے ساتھ رلایا
سن سن منقار امت والیاں لیا دلوں کا نا
کتنا شان حبیب اپنے لوں بخیار کے کاروں
دنیا وچ بھی اس امت لوں رب مرحوم بنایا
اگلیاں متاں دنیا وچ بھی سے تکلیفاں پاؤں
ہوون غرق بہتیریاں قوماں دس پہنچڑیں دے
اس امت لوں تیرے خلیفوں خالق پاک بچا دے
کرے پاک رب اہانتوں تنگی قحط و بالوں
نا پھر اگلیاں متاں دا گون ڈن وچ گمراہی

برکت کلمے حق میں رب تیرے کتنے کم سوارے
نور ایمان عنایت کیتا دل لوں چائن لایا
قرب الہی حاصل ہو یا مجلس میری پانی
وچ اصراباں داخل ہو یوں پایا شان گرامی
دھپہ پشمال جاوے دالارستہ صاف دکھایا
کتنی نعمت حاصل ہوئی رحمت جھڑیاں لایاں
جاگے بھاگ میرے لوں ملیا رہبر پیر سچاواں
امت تیری تیں جد ہو یا سارا جنت پائی
سے قبائل مومن ہو کے بن گیا ولی ربانا
ماری امت رحمت پاوے رحمت عالم پاروں
روز حشر بھی سمجھ امتاں حق درجہ شان سوایا
فرہ بیغمانی پاروں قہر و بال اٹھاوون
ہناں او پر عذاب الہی دھڑوں نازل پھیند
برکت حضرت دنیا اندر کوئی عذاب نہ آوے
نا پھر ہوون غرق اسے قہر عذاب جلالوں
جو نہ کروچہ حدیث مبارک کہیا بنی الہی

لَا تُجْتَمِعُ أُمَّتِي عَلَى الضَّلَالَةِ

نہ اتفاق کرے گی امت میری گمراہی پر

چھوڑن وحدانیت ربی ظاہر شرک کماوون
بنی کہیا گمراہ نہ ہو سی امت میری ساری

اگلیاں امتاں لیاں تہچے ہوں گمراہ ہو جاوون
اس امت وچ نور ہدایت رہے ہمیشہ جاری

کئی مجد دین میٹرے کرے خداوند سائیں
 جیٹرے خدمت دین میریدی رہن سدا کرندے
 برکت حضرت اس امت پر دائم فضل ربانا
 ناکوئی ہو محمدیاں تے بوجھ خداوند ڈالے
 وَنَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ جُيُوبٍ رَبِّ سَجِّهْ فَرَمَا
 اگلیاں امتاں اندر جد کوئی کر دالے فرمائی
 امت موسیٰ دی جد ہوئی جنگ کنواں بھاری
 جان پھر وچھا پوجیا نہاں شرک فساد کما یا
 قتل کرو تیں جاناں پیاں وچھا پوجن پاروں
 یک دو جے لوں مارن لگے لے سنگیاں تلواراں
 وہ سبحان اللہ کیارب نے شان حبیب بنایا
 بھاریں جو نکر طرح طرح دے عیب کما دے کوئی
 بکواری کوئی سچے دل نہیں توبہ دے در آوے
 دہوتے جاون دفتر اسے ہر یک عیب گناہوں
 ایسے سب برکت پاک نبی دی رحمت فضل خدائی
 سو کھا دین حبیب اپنے لوں بخشیا خالق سائیں
 ایسی اگلیاں امتاں کارن منہ حضوروں ہوئی
 پھر پاک مصطفیٰ ہر کوئی آپ بناوے
 جان پھر حضرت سرور عالم قدم زمین تے پائیا
 برکت حضرت اس امت دی آب تکلیف گوانی
 جتھے چاہو پڑھو نمازاں پاک زمین تمہاری

ہونے رہن خلیفے میرے روز قیامت تائیں
 واحد انیت رب سچیدی رہن ہمیشہ دسیندے
 نہیں اکٹھا اس امت لوں رب گمراہ بنانا
 جیونکر بوجھ اٹھا گئے اگلیاں امتاں والے
 بوجھ انہاں دے لاپنے والا نبی محمد آیا
 کئی مصیبتاں نازل ہوں قبر عذاب نشانی
 چالی برس اٹھل اندر رب ترا کے ماری
 توبہ بدلے حکم قتل دارب نازل فرمایا
 تا توبہ منظور تساوی رب کرسی سرکاروں
 نادرہ پاک ہوئے جس ویلے ہو گئے خون ہزاراں
 ایسا مشکل مسئلہ امت دے تے بھار نہ کوئی پائیا
 سارے عیب گواہ کارن توبہ کافی ہوئی
 جیونانی دے پیٹوں جیاں بسا پاک ہو جائے
 بدیاں کل نکویاں ہوں رحمت فضل الہوں
 جس دی پیاری امت آپر کچھ تکلیف نہ پائی
 تا جو کچھ تکلیف نہ ہو دے امت اس دی تائیں
 مسجد باہجڑ میں دے پڑھے نماز نہ کوئی
 رکھے ساتھ نمازاں خاطر جس طرفے کوئی جاوے
 قنات طبق زمین دا آہار رب نے پاک بنایا
 کل زمین محمدیاں لوں مسجد رب بنائی
 دے گئے خبر حدیثاں اندر پاک رسول گرامی

وَجَعَلْتُ لِيَ الْأَرْضَ مَسْجِدًا وَطَهُوًّا لَّ

اور بنائی کئی میرے لئے تمام زمین مسجد اور پاک کنندہ

حضرت کہیا میری خاطر رب ادہ کرم کما دے
 کل زمین مسیت بنائی رب نے خاطر میری
 جیٹرے اگے کسے بنی لوں وچھ نصیب آئے
 تا جو کچھ تکلیف نہ پائے ہرگز امت میری

پڑھیں نماز ان دہرتی آپر جائز ہر ہر حسابیں
 دو جا یہ بھی میری خاطر کرم کیستارت عالی
 جنوں حاجت غسل وضو دی پانی مول نہ پائے
 یا جو پانی ورت نہ سکے ہے معذور نہ سانا
 نال تیمم پاک ایجا ہوئے حکم خداؤں
 پانی دانگوں پاک ہو باون کل اعصا جسمانی
 ہو سہولت اس امت نول رب عطا فرمائی
 جیکر سفر اندر ہیں ہو پڑھو نماز دو گانہ
 جیکر کدی مسافری اندر ماہ رمضان آباد سے
 انویں روزیاں اندر ہوئے جیکر کوئی آزاری
 سفری جدول مٹھی ہوئے ماندے پان شفا میں
 اسے طور نمازاں اندر ہو سہولت ہوئی
 پڑھے نماز اوہ طاقت موجب بجا دیں کر و اشارے
 جیکر پڑھے پاک ہوون یا ہے باطل نہ گنا
 بجا دیں نال پلیدیاں کپڑیاں کچے بدن منوری
 طاقت تھیں ببدھ کے نول کچھ تکلیف نہ دینا
 لا یتکلف دالی آیت عذر تمام ترورے
 کتنے سکھ محمدیاں نول ب عطا فرمائے
 کچھ تکلیف نہ اس امت تے خالق پاک ٹھہرائی

پاک کیتا میں طبق زمین و اشرق مغرب تائیں
 کردتی اس دہرت تمامی پاک نمازاں والی
 کرے تیمم پاک زمین تے سارا پاک ہو جائے
 کافی ایو تیمم اس نول کتنا فضل ربانا
 جیوں برابر حیثہ اپنا دو یا دریاؤں
 کتنا قدر محمدیاں نول رب بخشی ۳ سانی
 آدھ نماز معاف تسانوں دھ پر دیساں آئی
 اجر ثواب جواہاں جتنا کتنا فضل پچانہ
 اندر سفر نہ روزے رکھو مہلت رب فرمائے
 صحت توڑی مہلت اونوں بخش دتی رب باری
 ماہ رمضان چکے دونوں دیون سبھ قضا میں
 جیکر کدی نماز کھلو کے نا پڑھ سکے کوئی
 بیٹھا تباہوں پڑھ سکے او سے طور گزارے
 تا بھی پڑھے نماز وہ انویں جو نہ کر جانے چنگا
 بھانویں نگاہ گنہ گارے رب پاوے منظور سی
 انویں سے بد قسمت جہڑا جھوٹے عذر کر دینا
 جو کوئی پھر بھی کرے بہانے قہر بانا لوڑے
 کتنے فضل ہو کر درگاہوں ہو رکھ قدر نہ پائے
 دیکھو پچھلام اللہ کے کیا خوشخبری ہوئی

وَجَاهِدْ وَأَفِىْ لِلّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۖ هُوَ اجْتَبَاكُمْ

اور محنت کرو خدا کی راہ میں جیسے حق ہے اسکی محنت کا لہند کیا اس نے تم کو واحد نہیں

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ

رکھی تم پر کوئی میں کچھ (سورۃ حج ۱۸)

سورت حج محمدیاں نول رب فرمان نوافے
 بھی فرمایا سبھ لوکل نہیں چنیاں نول تسانوں
 کوشش کرو خدا کے راہ وہ چھو کر گیتی جاوے
 کتنا شان عنایت ہو یا قوم محمدیاں نول

بھی فرمایا ساڈی طرفوں کی غنایت ہوئی
 سو کھا دین غنایت کیتا اسان تسڈے تائیں
 وجہ زغیب حدیث نبی دی پاک نبی فرمایا
 بخشے حق حقوق تمامی سبھ حق داراں تائیں
 جتنے حکم شرع دے آہے سارے کہول متائے
 جو کچھ حلال شرعی آیاں بھی ارکان اسلامی
 کچھ تکلیف نہ اُمت کارن ہرگز باقی چھوڑی
 سو کھا کیتا دین خدانے اوکھا نہیں بنایا
 کہلا کھلا دین اساتوں بخشیا حق تعالیٰ
 بہت وسیع اسلام اساد ا پاک نبی فرماوے
 بھاویں کافر مشرک کوئی ہوئے تھے برسانا
 حضرت کہیا دین میرے وجہ کیڈ سہولت ہوئی
 کرو خیال اے امت میری ہوش ٹکانے لیاؤ
 جتنے عہد احکام الہی پورے کرو تمامی
 نہیں ایمان امانت باہوں پاک نبی فرماوے
 بھی فرمایا جو کوئی بندہ توڑے عہد ربانا
 جو کوئی میرا عہد توڑے میں دعویٰ کرے
 جس آپ میں دعویٰ کیے ستا پیش حضور گرامی
 جس آپ میں دعویٰ کرے کرے پر غالب ال
 بھی فرمایا جو کوئی میرا عہد توڑے گواہی
 نا اوہ میرے حوض کوثر دا ٹھنڈا شربت پوے
 حکم کراں میں دور ہٹاؤ انہاں ہو کالیاں تائیں
 قائم ہے جو عہد میرے پرتا بعد از پیارے
 ٹھنڈا شربت کوثر والا بھر بھر پین پیالے
 سچی اُمت پاک نبی دی اوہو لوک سداون

دینی مشکل آپ تسڈے ہول نہ رکھی کوئی
 جس سے وجہ تکلیف نہ کوئی پاسے کدی کدہاں
 کیسا سوہنا دین اساد ا خالق پاک بنایا
 کچھ نہیں باقی حق کے دار کھیا خالق سائیں
 سنت واجب فرض تمامی جدا جدا سمجھائے
 کل حلال حرام وغیرہ دے کہول تمامی
 سدا صاف بنایا رستہ جنت و ریاں توڑی
 نا کچھ سختی کیتی اس وجہ نرمی نال سکھلایا
 جس دے وجہ نہ تنگی کوئی وڈی کشالیش والا
 جس دے وجہ گنجائش ہتی جو چاہے سو آوے
 جدا وہ پاس ساڈے آوے دور نہ کیتا جاندا
 اُمت میری کے عالم بوجھ نہ رکھیا کوئی
 کرو حفاظت بین اپنے دی نا احسان بھلاؤ
 بنوں امانت دار ہمیشہ طور جوں اسلامی
 جو کوئی اپنا عہد نہ پالے دین اسدا رہر جائے
 پیش عدالت بدلہ دلیسی ہو مجبور نہانا
 روز قیامت اس دے تائیں پیش علت دہراں
 کسوں طاقت یمنوں چھڈ کے ہوئے اسدا عامی
 دیسی فتح مبارک یمنوں خالق پاک سچاواں
 پاسی نہیں شفاعت میری دوزخ دھکیا جاسی
 بیفرمان میرے نوں جنت ہول نصیب تھیوے
 جہناں عہد توڑے میرے اُمت میری ناہیں
 اوہ بھ نال اسادے ہوسن کوثر حوض کنارے
 خوش ہوساں میں کچاں جدم سچاں تولا لالے
 جیٹے سن کر حکم نبی داترت بجا لیاون

ہو قربان رسولی رستہ پر دن دلوں بجائوں
 جہیزے سن کر حکم نبی دایہ پڑے پھر نہ مانے
 مینہ واکلمہ کم نہ آوے جے تہو درد گھاؤں
 آتوں بھید فقیری والا دل وچہ راگ شیطانی
 جذبہ کج جیہانہ ہوئے اندر باہر سارا
 مومن بھی جذبہ ہر باطن کج جیہانہ تہیو
 بہتے لوک سداؤں امت کم نہ امت واسلے
 کدی نماز نہ اکھیں ڈھٹی سجدے طرف نہ آیا
 نال شریعت ویر قدیمی دلوں نہ کفر سبب
 خاص نشان جو امت والا اس تھیں رسدھاتا
 خاص نشانی امت والی پاک نبی فرمائی
 یا نبی اشہد روز قیامت خلق شمار نہ آوے
 تا پھر حضرت کہوڑیاں والی آکھ مثال ستانی
 بھاویں بہت انہاں وچہ ہوں مشکلی گھوڑی کالے
 اسے طور اسادی امت اسن نظر آوے
 پنجے وقت جو وضو سازن منہ بہتہ پیرد ہو بندے
 روز قیامت روشن ہوں پنجے عضو انہاندے
 جیو کر نور محمدیاں لوں بخشے خالق سائیں
 نوری چہرے دیکھ انہاندے ذرہ لکسی دیری
 جس دے منہ تے نور ہو یا آپ لے نکھڑ جاسی
 نال نماز پیرہ جس والور کوں اوہ پاوے
 جے توں امت بننا چاہیں پڑن منسا ز نشانی
 پاڑ کنارا بدعت شرکوں ہر شرکوں نقصاؤں
 کیا کیا نعمتاں اس امت لوں رب عطا فرمایاں
 کج کلمہ اس امت لوں ایسی نعمت دھیا

مردیاں تیکت چوڑن اسوں سچے سچے ایمانوں
 کون انہاتوں امت آکھے مومن کون پھانے
 آپے لوپ شوالیاں جیڈے ہرگز کم نہ آؤں
 ہرگز امت بنن نہ دیندی ایسی مسلمان
 تہ تک ایسا سونا چاندی نہیں لبید اسنیارا
 کرے قبول نہ مولا اسوں امت کیوں سدیے
 شیطانوں دانگ دان سن دل کالے تہ کالے
 پھنڈیا پھرے شفاعت اُپر حجت واسدہرا یا
 میں ہاں امت پاک نبی دی دعوی پھر کر سیدا
 اینویں امت بننا چاہے کر کے زور دھگانا
 ہک دن پیش حضور نبی دے یاراں ضلستانی
 اسدن بھلا تسادی امت کیوں پھانی جافے
 پنج کلیان جیو کر گھوڑے رت سجاپن بھائی
 تا بھی دکھرے ملے دیون چلیاں مٹھیاں والے
 پنج کلیاناں گھوڑیاں انگوں دروں بکھاے
 پڑھن نمازاں مولا اگے سجدے رہن کر بندے
 دکھرے کھلے سجاپن دوروں ٹول مخدیانے
 ایسا نور نہ ہو سی اس دن ہو کسیدی تا میں
 آپے اسیں پھان لواں گے ایہو امت میری
 ایہیں میری امت دچوں پاک نبی فرمائی
 کیونکر امت بنے نبی دی کوں پھاتا جافے
 باجہ نمازوں کم نہ آوے دعوی جھوٹ زبانی
 سچے طور امت وچہ داخل ہو جادلوں بجائوں
 بے افسوس بقدر آمینوں مول پسند نہ آیاں
 تہے رسیانے کفر و خدائے لکھ کھائے جیہا

ہک داری کوئی کا فراس نوں پڑھ کر عمل کھاوے
طرح طرح دے عمل سخاوت متو کوئی ہے گاندا
کلمے اتر یقین جہاندا بھاویں ہون گناہیں
ہک نیکی کوئی اس امت تہیں نال پیار کھاوے
جو کوئی مومن اس امت تہیں کردا ہک یائی

جنت اس پر واجب ہووے پاک نبی فرماوے
کلمے تہیں جد منکر ہووے کدی بہشت نہ جاندا
تہوڑے عملوں بہتے دیرے ملن انہاں تے ماہیں
دش نیکی دا درجہ اسنوں رب عطا فرماوے
جو بدی لکھوے اس دی کتنا فضل خدائی

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امثالِهَا وَمَنْ جَاءَ

جو ایک نیکی کرے اس کے لئے دس نیکیاں ہیں برابر اس کے اور جو

بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يَجْزِيهِ إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

ایک بدی کرے سو نہیں بدلہ اس کا مگر وہ ایک ہی اور اپنی ظلم نہ ہوگا (پ ۷ ع ۷)

ہک نیکی دیاں دس نیکیاں وعدہ خاص ربانا
کتنا قدر محمدیاں تے رب احسان کھایا
جس گوں نقصان اٹھاوے اسنوں نہیں ماندا
اوہ بھی جے کرتا تب ہووے توبہ دے درمے
وچہ حدیث نبی فرمایا سن توں یارسینا
دوہاں پاس رجسٹر ہووے آپو اپنی حیاتی
جد کوئی مبری امت وچوں نیکی عمل کھاوے
ہک نیکی دیاں دس نیکیاں امر ہووے سرکاروں
جس نے پھر بدی کھاوے دوجا ظلم اٹھاوے
ٹھیر ذرہ ہک ساعت اسنوں جے نہ لکھیں بھائی
تا پھر اسنوں لکھن ماہیں بدیاں لکھن والا
ایہر جے اوہ کرے نہ توبہ ساعت گذر ویاوے
آکھے ہووے روزہ ہک ساعت کر جا یار سہارا
جے اوہ توبہ تائب ہووے کچھ نقصان نہ تیرا
پھر وہ اس دے آکھے لک کے اپنی قلم بٹاوے
جیکر تہاں ساعتاں توڑی توبہ نہیں کریندا

بدی کرو تا اسدے اندر کچھ نہیں ساں ودھانا
جس دے اندر نفع نہاندا اسنوں بہت ودھایا
جتنی بدی کھاوے کوئی اتنا بدلہ پاندا !
لکھن نہیں فرشتہ اسنوں جے لکھ نہیے مٹاوے
دو دو مٹشی ہر بندے سنگ ہووے ملک بانی
ہک فرشتہ نیکی لکھے ہک لکھ دا بریائی
تزت فرشتہ لکھے اسنوں ذرہ دیر نہ لاوے
تزت فرشتہ نیکیاں والا لکھے سٹوق پیاروں
پکڑ فرشتہ نیکیاں والا اسنوں روک بٹاوے
کیوں نہیں مت کے تائب بختے بریائی
جے اوہ جلدی تائب ہووے بختے حق تعالیٰ
پھر فرشتہ لکھن لگے پھر دوجا لکھاوے
شاہدین پھٹاوے استغیث تو بہ کرے دھارا
کالا کریں نہ دفتر اس دا کہنا من جا میرا
ایں تہاں ساعتاں توڑی بدی نہ لکھی جاوے
تا پھر تو چار فرشتہ کو بدی لکھنیدا

اس شخص پھر بھی جبر تو بہ دے دل آدے
 بھی فرمایا سرور عالم پاک رسول پیا رسے
 جد کوئی مومن چنگے کم دی نیت دلوں کر نیدا
 جس ویلے اس نیت موجب پورا عمل کما دے
 جتنی خالص نیت ہووے اتنا اجر زیادہ
 جس وجہ ہو ر اخلاص زیادہ ہو روزیادہ دیندا
 یک پیسہ کوئی راہ مولادے نال محبت لادے
 یک پیسے تھیں دس پیسے پھر ست سو پیسہ آیا
 کتنی لوئی اس امت پر رحمت فضل غفاریوں
 بھی فرمایا امت کارن کل امت دے سائیں
 جو کوئی مومن بھل بھلا دے عیب خطا کما دے
 جیونکر کوئی روزے والا بھل کے کہا دے تو دے
 انیوں ہو رہی تیری کتیں بھل معاف ٹھہرائی
 برے ارادے بریاں بیتاں برے خیال لاندے
 حضرت کہیا جد کوئی مومن برا خیال کر نیدا
 انیوں جد کوئی مندرے کم داد دل یہ قصد اٹھا دے
 نیک ارادے نیک لیلیاں نیک خیال اسلامی
 برا ارادہ جتک کوئی اندر غسل نہ آ لے
 ایپر جہڑے مومن ہوون صاحب شان جلیلان
 بھاویں اپنے فضل کرم تھیں ب نہ مول لکھیندا
 جیکر ایو نیت اپنی نیکی طرف لگا دے
 یک نیکی اس نیت بدے ملے ضرور اس تائیں
 دنساں تھیں پھر اگے دے ہووے موتک جا دے
 جن بندے نوں ہر دم ہووے فکر خیال رہانا
 کچھ نہیں دور خدا دی رحمت کائن نیکو کاراں

ہوے حکم فرشتے تائیں بدی مٹانی جاوے
 میری امت کارن ایسی رحمت ٹھاٹھان لے
 ادسے وقت فرشتہ اسدی نیکی یک لکھیندا
 دس نیکیاں سدے بدے درج خدا فرماوے
 دنساں تھیں ست سو تائیں بے فرمان خدا
 یک نیکی تھیں چوداں موتک اجر خدا بخشیندا
 جتنی حُب زیادہ اتنا اجر زیادہ پاوے
 ست سو تھیں پھر چوداں موتک حکم خدا فرمایا
 ملن ثواب پہاڑاں جتنے ذرہ عمل ان پادوں
 بھل چک ہوئی معاف تھو دل امت میری تائیں
 کرے معاف خداوند اسنوں مول نہ پکڑیا جاوے
 رہے سلامت روزہ اس دامول نہ فاسد تھوے
 وجہ حساب شمار نہ آون جو احسان خدائی
 کتنے رب معاف حضوروں سمجھ محمدیاں دے
 جتک نہ تھیں کدے نہاں خالق نہیں لکھیندا
 جتک اوہ کم کرسی نہاں مول نہ لکھیا جاوے
 او سے ویلے دفتر اندر ہوون درج تمامی
 جتک اس دا برا نہ لکھن کاتب ملک بانے
 لائق نہیں نہانے کارن بریاں کرن دلیلاں
 ایپر ایہ کیوں مومن ہو کے نیت بری کر نیدا
 بھاویں ات دل پہنچ نہ سکے درج لکھیا دے
 جے رب کرے نصیبیاں اندریا دے دس جزائیں
 یک نیکی تھیں اتنے درجے خالق پاک دہا دے
 کیا مشکل پھر اسے کان جنت اندر جانا
 کچھ نہیں دور رحمت خدا کارن تا بعداراں

اس امت پر رحمت رب دی انت شمارہ آئے
جو کوئی مومن طرف خدا دی ایک متھ چلے جاندا
کیا خوشخبر امت کارن دتیاں نبی ربانے
ابو ہریرہؓ کرے روایت پاک بنی فرماوے
کرے تیار خداوند اس دی جنت و پھہانی
بھی فرمایا جد کوئی بندہ وضو گھروں کر نیدا
ہر قدموں تک اس دی میٹھائی جاوے
جتنا دوروں چل کر آوے جتنے قدم اٹھاندا
طرف نماز تیار ہی اندر جتنا وقت لگاوے
بعد نماز مصلیٰ آتوں جتک نہیں اٹھیندا
نال وضو دے جتک مومن بیٹھائے اٹھائیں
کہن فرشتے بخشیں سون یارب پاک تعالیٰ
کتنا شان نماز پڑھن دا خالق پاک بنایا
وچ نماز جو اس امت توں دے ملن حضوروں
وقت وضو بر قطرے ملے پھر ملن گناہ ہزاراں
جہنوں تنائیں پہنچے جا کے پانی وضو والا
یعنے منہ متھ پیر جھوں تک مومن دہوندا کوئی

مفت مفت محمدیاں لوں موجاں رب دکھاوے
دہ متھ اسنوں نیڑے ہو کے رب لبیک سناندا
کسون دوس جردوخ ڈگے امت آپؐ نے
فجری شامی جد کوئی مومن مسجد دل آوے
ہر واری جد مسجد اندر جاوے مرد حقانی
پھر اوہ طرف نیستی آوے جتنے قدم دھرنیدا
تک تک نیکی دفتر اس دے درج کرا لی جاوے
اتنیاں بدیاں کھن اس یاں تنے دے پاندا
چونکر وچ نماز کھلوتا اینوں سمجھیا جاوے
تک اس دے فتر اندر رہے ثواب لکھیندا
ملک پائے اس دے کارن کرے بن دعائیں
رحم کریں اس مومن آتے توں ہیں رحماں والا
کرن دعائیں ملک پائے اسنوں بخش خدا یا
ہو دے نہیں حساب انہاندا باہر عقل شعوروں
کئی ہزار ثواب فرشتے لکھن باجھ شماراں
اوہوں تک بہشتی زیور بخشے حق تعالیٰ
اوہوں تک اوہ زیور پاسن خبر حدیثوں پانی

تَبْلَغُ الْحِلْيَةِ مِنَ الْمُؤْمِنِ حَيْثُ يَبْلَغُ الْوُضُوءُ رَوَاهُ

ابو یوسفؒ کہتا ہے مومن جہاں تک کہ پہنچے (اس کے عضووں پر) پانی وضو کا

بھی فرمایا سرور عالم پاک رسول گرامی
پاک ہوں اوہ عضو تمامی وقت وضو دہوندا
جتنی ہستی کوشش کری جتنا جہد کما سی
جو کوئی سوہنا دنو کر کے کلمہ شہد بولے
پاک جناب اس دے کارن حکم خدا فرماوے
وچ حدیث مبارک حضرت تین باتاں فرمایاں

دہوتے جادون وضو پاروں جتنے عضو تمامی
انگلیاں دیاں لوہاں توڑی پاک گناہوں ہوندا
اتنا پاک زیادہ ہو سی عالی درجے پاسی
اکھ دروازے جنت والے پاس کھولے
جس دوازیوں کنی اس می جنت اندر جاوے
نال جہنم دے درجے دہن دور ہوں بریا یاں

اول چکا وضو کرنا پانی خوب پہنچانا
ترتیباً اک نمازوں کے تکتنا دوحی تائیں
بعد نمازوں دوحی واری دلوچہ فکر جہانوں
ایویں ہو فضیلت جو جو ملے نمازاں پاراں
وچہ نمازاں حاصل ہوئے قرب حضور ربانا
ہر ہر حرفوں رحمت ہے ی بارش دانگوں سے
جتنا نال حضور دے دے کوشش کرے زیادہ
نال گناہاں بھریا ہو یا مسجد دے دل جائے
لاکھلاں دے یک نمازوں رب عطا فرماتا
ایویں بابہ نمازوں جیہڑے ہو احکام الہی
روزے حج زکوٰۃ وغیرہ جو کچھ رب فرمایا
کوئی نہیں ایسا مر جو ہو دے رحمت کو لوں خالی
کوئی نہیں عمل ایہا جیہڑا نہیں گناہ بختاندا
کوئی نہیں عمل ایہا جو نادوزخ کنوں بچا دے
کوئی نہیں عمل ایہا جیہڑا دور نہ کرے عذابوں
کوئی نہیں عمل ایہا جس وچہ تائیں نور ربانا
بیشک رب دے حکم مطابق جو کوئی عمل کاندھا
اس امت تھیں جو کوئی بندہ نیک اعمال کما دے
روزہ کرے شفاعت اپنی کاراں روز داراں
کرے نماز شفاعت ایویں پاک نبی فرماون
کیا کیا رب، محمدیاں تے فضل احسان کما دے
ہو فضیلت اس امت نوں رحمت فضل الہوں
حید کوئی مومن رب دے حکمیں محنت کسب کرنیدا
کسب حلال مثال عبادت مومن کارن سرمایہ
ایویں نیت ربیدی کر کے جو کوئی کہا دے پیسے

دو جا ایہ جو طرف میسٹاں بہتاڑ کے جاناں
ایہو رباط جہاد تسا ڈا کیستما خلق رائیں
دشمن نال جہاد جوں کر توں ثواب تنہا توں
لکھنے وچہ سہا دن تائیں دے باجھ شماراں
جو نوکر پیش حضور کہلوتا بھگے کے ہتھ منانا
ہر سچوں تہیکیریں درجے رب ودھادے
اتنا قدر زیادہ اسنوں ہو دے قرب خدا دا
بعد نمازوں کوڑوانگوں ہو کے پاک سدہا دے
رحمت بھرے خزانے دھوں پنڈاں بھہ لیجاندا
ہر کم وچہ محمدیاں نوں رحمت لے پر واہی
سبھ دے وچہ محمدیاں داد وچہ شان ودھایا
کوئی نہیں حکم ایہا جس وچہ آس نہ جنت والی
کوئی نہیں عمل ایہا جیہڑا درجے نہیں دوں دانا
کوئی نہیں عمل ایہا جیہڑا جنت نہ پہنچا دے
کوئی نہیں عمل ایہا جیہڑا خالی ہوگ ثوابوں
کوئی نہیں عمل جو بخشے تائیں قرب حضور ربانا
ہر یک رحمت حاصل اسنوں ہر یک درجہ پاندا
سارے عمل شفاعت کر سن پاک نبی فرما دے
کرے قرآن شفاعت جیہڑے پڑھن تان تائیں
ایویں حج، زکوٰۃاں صدقے مومن نوں بخشا دن
ہر یک عمل انہاں دیکھائیں مولا تھیں بختا دے
جو نوکر ملن ثواب تنہا توں مولادی درگاہوں
وانگ عبادت اسد یوچہ بھی اہم خداوند دیندا
نیکیاں وچہ لکھو دے اسدا جتنا کسب کمایا
ہر ہر نیکے نکی اسدی دفتر وچہ لکھو دے

جو کجا اہل عیال اپنے پر مومن خرچ کر نیدا | حضرت کیا اودہ بھی اُس واسطہ رب لکھنیدا

نَفَقَةُ الْمُؤْمِنِ عَلَى أَهْلِهِ صَدَقَةٌ

خرچ کرنا مومن کا اپنے اہل و عیال پر بھی صدقہ

صدقہ ایسی چیز عجائب کیستنا اللہ سائیں
بھی فرمایا ڈھال غضب دی صدقہ خیر کسانا
بھی فرمایا سرور عالم جس کوئی صدقہ دیدا
نال محبت اُس دے آپر نظر کرم دی پادے
ایسا کرے پیار الہی ایسا مال سنبھالے
اتنی پروش کر دیا اُس دی اتنی برکت پاندا
واہ سبحان اللہ کیا رحمت اُس اُمت پر ہوئی
جو کچھ آپ ہنڈا دے کھا دے اجر خباہوں پادے
نیت آپر مدار تمامی ہر کم اندر آئی
جس کم اندر نیکی والی نیت دلوں کچھوے
جد کوئی مومن کھا دے پوے نیت دلوں کر نیدا
تا یہ کھا دن بیہون اسدا ادانگ عبادت تہمور
ایہیں جد کوئی کپڑے پادے نیت دلوں بناندا
رب فرمایا کپڑے پاؤز نیت زیب بٹاؤ
اس خاطر میں کپڑے پائے ہو دی فرمانداری
اسے طور سدا دی نیت جس کم اندر کردا
ایہ سب مفت ثواب حضور دلوں محمدیانوں
اتنی رحمت وافر رب دی کارن اہل ایمان
وچہ کتاباں پاک نئی نہیں خبر مبارک آئی

حضرت کیا جس دی پاروں ہون دفعہ بلائیں
سرور ہوا دے بھر کیا ہو یا قبر عذاب رہا بنا
بچے ہتھ اپنے تے اسوں رب قبول کر نیدا
تھوڑی چیز ہو دے اودہ بھاویں فضلوں ب دودا
جو نوکر کوئی وچھیر اپنا نال محبت پائے
دانہ یک کھجوروں ہو دے پکڑ پھاڑ بنا ندا
مفت ثواب لکھیں جس دی حد شمار نہ کوئی
جو کچھ دیوے بھرتائیں صدقہ لکھیا عبادے
جیسی نیت ایسا بدلہ خبر نئی فرمائی
کھانا پینا سونا پہنا کل عبادت تھوے
رب فرمایا کھاؤ پیو میں اودہ حکم غنیدا
نالے رے موج اڈا دے نالے اجر لکھوے
رب دی فرمانداری کارن میں یہ کپڑے پاندا
ادلوں کچھ بدن پیارا مسجد دے دل آؤ
ایہ بھی کل عبادت ابدی لکھدا خالق باری
لکھے اجر ثواب فرشتہ نیکی دفتر بھر دا
جیکر اے نہ جنت جاؤں پر افسوس تنہا توں
بہر گل وچہ ثواب فضیلت مل دعا عالی شان
جو نوکر اہل ایمان کارن رحمت پاک خدائی

حکایت در ذکر رحمت پروردگار پر بندہ مومن

لکھن کچہ کفاراں تائیں حضرت پکڑ منگھیا | دین اسلام سکھاؤن کارن زور بتیرا لایا

ابہر دین قبول دے دل اوہ بخت نہ آئے
 ڈاڈھی گرم زمین نہایت موج سخت تپائی
 سی ہک عورت بیٹے والی قیدن وجہ انہاں دے
 سڑے پیر پترے ڈلے حیدم اُسدی مائی
 تاجر سکی دکھ پتر در اس دی ماں پیاری
 ہو قربان بخت اندر کہند می بیٹے تائیں
 آجا میریاں منڈیاں اُپر تینوں پکڑ اٹھاواں
 حیدرہ حال ڈٹھا اصحاباں اُسدی شفقت والا
 کیا اس ویلے سرور عالم خوش فرمان سنایا
 دیکھ پیار اس عورت والا لگا عجیب تسانوں
 قسم تھادی جس دے ہتھ وجہ میری جان پیاری
 جتنا میری امت کارن اب لوں پیار سچاواں
 ہو روایت پاک نبی تھیں میر حدیثوں آئے
 پڑھن لگے جد و تہرا پنا مومن شخص گناہیں
 حکم ہو دے اے بندے کے جو تھ عیب گائے
 ساڈی بغیر مانی کولوں جے توں نہیں شرمایا
 توں بھی مومن میں بھی مومن اپنا نام سداواں
 واہ سبحان اللہ کیا رحم اکرم ذات تعالیٰ
 لکھ خزانے نام اپنے تھیں کر قربان لٹا دے
 لکھاں عیب گناہ بریا یاں مومن نوں بخشیندا
 لکھ غدا بجنم والے رب مومن تھیں ٹالے
 جو کھواری من اپنے نوں مومن کر دیکھ لاندہ
 بن جا امت پاک نبی دی سُننے والیا یارا
 کیا کیا اس امت دے کارن بل حسان کماؤ
 پڑھے نماز جو مومن بندہ پاک نبی فرمایا

تنگی پیریں پھڑا اصحاباں دُھپے وجہ کھلوائے
 سڑن لگے آپیرا نہاں دے جان شکنجے آئی
 دونوں بغیر مانی پاروں کھلے سترائیں پاندے
 ہل گئی کل مصیبت اپنی ایسی شفقت مائی
 آکر اس دیاں پیراں اگے ڈگی درواں مائی
 صدقے جاواں میرے آپر اپنے قدم کھائیں
 تباہ و دہرت نہ سارے تینوں میں قربانی جاواں
 رو کر سارے حاضر ہوئے پاس رسول تعالیٰ
 نال کمال پیار بخت یاراں لوں فرمایا
 اس تھیں ودھ پیار کماٹے رب محمدیاں لوں
 ماواں تھیں ودھ مومن آپر رحم کر رب باری
 اتنا پیار نہ تھے کارن کرن پیاریاں ماواں
 روز قیامت مومن کولوں شرم خدا فرما دے
 تھر تھر کھنکھنے خوف الہوں عیب گناہے ناپیں
 بجٹے اسان تمامی تینوں رب صاحب فرمائے
 اپیر مومن نام تیرے تھیں شرم اسانوں آیا
 شرم کراں ہم نام اپنے توں کیوں دُخ و دھواں
 کیڈے رحم کماون والا کیڈیاں شرماں والا
 لکھاں نعمت مومن الوں صدقے کر دکھلا دے
 لکھاں اجر ثواب فضیلت لکھاں رے دیندا
 لکھ آرام بہشتاں والے فضلوں کر حوالے
 سارا جنت دولت اس دی رب صاحب فرما ندا
 دلوں بجاؤں مومن ہو کے لے لے جنت سارا
 گھر وچ بیٹھا کبے عبادت قرب حضور مائی پائے
 انویں جے حوالے تھیں بے معراج کرایا

پڑھے قرآن مجید جو کوئی ادب محبت پاروں
حضرت موسیٰ انوں ایہ درجہ جا ملیا کوہ طوروں
تائیں اس امت دے عالم بیاں انگوں کر

انیوں بے چوں نال خدا دے باتاں کر پیاں
گھر دے دھچھدیاں انوں حاصل قرب حضوروں
جیونکر وہ چہ حدیث مبارک پاک نبی فرمائے

عَلَاءِ أُمَّتِي كَانِبَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ

میری امت کے علو بنی اسرائیل کے پیغمبروں کی طرح ہیں۔

امت میری دے جو عالم پاک نبی م فرماندا
کچھ نہیں گھٹ محمدی عالم جو مقبول رہا نے
جو کوئی عالم صالح ہوئے صالح عمل کما دے
جے کر ایسے عالم سندی کرے زیارت کوئی
حضرت کہیا زیارت میری ہو جس دتا میں
جو کوئی رب انوں کہیں دیتے پائے قرب رہا بنا
کتے درجے اس امت انوں مفت خداوند دنیا
ماں پو دی جو کرے زیارت عزت ادب پاروں
غنی داری نال محبت و یکے ماں پوتا تائیں
جس دے گھر وہ ماں پو ہو قے خدمت کر رہا ہی
جیکر خدمت ہوڑا نہاندی حج گزارن جاوے
اسے کارن ماں پو جس دعا جز ہو کر بھائی
گھر اس دے وہ کہیہ اس واماں پو رب بنایا
انیوں ہو رہا آسائیاں رب عطا فرمایاں
جیونکر حضرت سرور عالم کل نبیاں تہیں ولی
کل امتاں کے شاہد کیتا اب اس امت تائیں
وہ قرآن سبائے دے دیکو آیت آئی

اسرائیلیاں بیاں انگوں درجہ شان انہا ندا
نبیاں نال برابر درجہ مور کہ قدر نہ جا نے
بختے فیض زیارت اسدی عیب گناہ بخشا دے
جوں زیارت پاک بندہ انوں حاصل ہوئی
جیونکر اس نے کہیں ڈٹھا پاک خداوند سائیں
حضرت کہیا بیشک سدا جنت وہ چہ ٹکا نا
گھر وہ چہ پٹھساں مومن تائیں جنت رب بخشیندا
حج برابر درجہ اس واخلق دی سرکاروں
اتنے حج لکھیندا اس دے فضلوں خلق سائیں
ادہو حج برابر اس دی خدمت لکھی جانندی
رب ناراض ہوئے اس تے حج قبول نہ پائے
کرناں حج نہ لازم اس تے ہلت شرع دیوانی
چھوڑا تہاں انوں حج تے جانا انوں روانہ آیا
ہیں شمار فضیلتاں جو جو اس امت وہ چہ آیاں
انیوں کل امتاں تہیں ولی امت کیتی مولی
جیونکر شاہد اس امت واکل امت داسائیں
جوں فضیلت اس امت دی بے صلہ نہ مائی

وَكُنَّا لَكَ جَعَلْنَاكَ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ

اور اسی طرح کیا ہم نے تم کو امت بیچ کی

عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

لوگوں پر اور ہو رسول (مصلی اللہ علیہ وسلم) تم پر گواہ

رب فرماوے اسان تساول امت ٹیک بنایا
 نہیں گواہ ہو لوکاں آپر دلیو حشر گواہی
 یعنی جو کچھ عمل تمامی اگلیاں امتاں واسے
 جیونکر اپنے بیاں دے سنگ نہاں سلوک کمایا
 پڑھ سوتیں کلام اللہ وچ سبہ احوال مانے
 ترمذی وچ حدیث نبی دی ابو سعید لیاوے
 دنیا وچ جو حکم اساڈے پہنچے تیرے تائیں
 حضرت نوح ؑ کہے سرکاسے یارب پاک گرامی
 ایہرا نہاں قبول نہ کیتا جو کچھ تیرے فرمایا
 تا پھر نوح ؑ دی امت کولوں تچھے خالق باری
 کہن کوئی نصیحت والا اساڈے پاس نہ آیا
 ایویں جھوٹ کہے ایہ سینوں یارب پاک تعالیٰ
 تا پھر حضرت نوح ؑ دے تائیں حکم ہوے سرکاؤں
 عرض کرے پھر نوح ؑ پیارا وچ دربار الہی
 تا پھر اس امت نوح ؑ اللہ پیش حضور بلاوے
 سچا کر سن نوح ؑ نبی نوح ؑ پیش عدالت عالی
 کافر عذر کریں کہوں وچ دربار ربانے
 اسیں انہاں تہیں گے جو مدت سال انراں
 تا پھر سبھ گواہ محمدی کہن کفاراں تائیں
 سورۃ نوح ؑ سنادن ادبوں پڑھکے تر ت انہاتوں
 اس ویلے پھر سرد عالم دیون آپ گواہی

سبھ لوکاں تے شاہد کر کے درجہ شان ودہایا
 موسیٰ خاص گواہ تہاڈا پاک رسول م الہی
 وچ قرآن بیان تمامی کیتے اسان حوالے
 چنگا مندا حال انہاندا اسان تمام سنایا
 روز قیامت شاہد ہوو پیش حضور ربانے
 روز قیامت حضرت نوح ؑ تہیں یگانہ کچھ حوالے
 امت نوح ؑ تہا جاکے دے سن یا تائیں
 دے تے میں امت تائیں تیرے حکم تمامی
 التامینوں مارن پوندے بعد کوئی حکم سنایا
 صاف انکار کرے اس گلوں کافر امت ساری
 ناکے سناؤں دنیا اندر تیرا حکم سنایا
 ہرگز اسان نہ ڈھاکوئی حکم سنادن والا
 حاضر کر کوئی شاہد اپنا جرم ثبوتی پاروں
 امت احمد شاہ میری بیشک لئو گواہی
 دین گواہی حضرت نوح ؑ دی پاک نبی فرمادے
 جھوٹا کر کفاراں تائیں امت احمد والی
 کچھ نہیں خبر انہانے تائیں کیونکر حال مانے
 ایہ سب تچھے ہوئے اسان تھیں کیونکر بایاں انراں
 وچ قرآن تہاڈیاں خبراں بھیجاں خالق سائیں
 سرد عالم حال تہاڈا سبھ کہ دے گئے سناؤں
 جیونکر وچ کلام اللہ دے دتی خبراں

وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

اور ہوگا رسول (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) تم پر گواہ

خوش فرمان محمدیاں نوح ؑ کردار بپیارا
 دین گواہی امت آپر پاک رسول گرامی

آپر تہاڈے شاہد موسیٰ پاک رسول شہید
 امت میری سچی یارب بولن سچ تمامی

کچھ نہیں جھوٹا بنا دے اندر یارب بار خدا یا!
نال قرآن مجید انہا تلوں خبر تمامی ہی
لگ گئی تھر تھڑی جتنے مسئلہ مکمل ہوئی
نال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم روز قیامت والے
کر تصدیق رسول پیارا سچیاں کر دیا جائے
اسے طور محمدیاں توں رب غور شجر سنائی

جو کچھ انہاں گواہی دتی جو کچھ خوش رلا گیا
سب کچھ سچ بیان انہاں نے بھی سب گواہی
ہوون چپ تمامی کافر کرن جواب نہ کوئی
ایزیں ہو جو باقی امتاں کافر لوک موکا لے
سجھ دے آپر محمدیاں لوں رب گواہ بنا لے
سورۃ حج دے چھیکڑا یوں ہو ربک آیت آئی

يَكُوْنُ الرَّسُوْلُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُوْنُوْنَ اَشْهَادًا عَلَی النَّاسِ

تو کہ ہو رسول شہید بنائے دلائل تم پر اور تم ہو تہا لے لوگوں پر۔ ع ۱۷

پڑھو نماز کو تاں دیو پکڑو حکم اس ڈا
تو صفت دوہا لیں کھنٹی آلو اپنی جانی
امت توں بھی شاید کیا کیا جوڑ ملا یا
ہویں محبت مومنوں کارن کردار ب سچاواں
نام اپنے دے نال انہا تلوں یاد خدا فرمایا
تویں اطاعت پاک نبی دی لوکاں توں سمجھائی
دیکھو دھپ سپاے پنچوں رب فرمان سنایا

تین گواہ ہو لوکاں آپر نبی گواہ تہا
کیسی نسبت اس امت دی نال رسول ملائی
سرور عالم توں بھی اللہ شاہد نام بولایا
ہو فضیلت اس امت دی تینوں کہوں سناواں
کتنی جگہ کلام اللہ وچ ذکر مبارک آ گیا
اول جویں اطاعت اپنی پاک خدا فرمائی
ادوئیں محکم اطاعت والا مومنوں کارن آیا

اطِيعُوا اللّٰهَ وَاطِيعُوا الرَّسُوْلَ وَاُولٰٓئِكَ فَرَمْنٰكُمْ بِهٖ

حکم مانو اللہ کا اور حکم مانو رسول کا اور جو اختیار دالے ہیں تم میں سے

بھی جو صاحب حکم تہاں تھیں منوں حکم انہا ندا
جیہڑے حاکم مومنوں چوں کر خداوند سائیں
بھی صالح علماء امت دی بعضیاں فرمائے
کر و اطاعت تسلیم نہاندی حکم خدا فرمائے
جویں سپاے چھپوں اندر رب فرمان لیا ندا

کر و اطاعت رب نبی دی پاک خدا فرماندا
صاحب امر تہا دن بعضے بادشاہانے تہا میں
بعضے کہن امام مجدد اس امت دے آئے
قصہ کوتاہ رب جہاں توں صاحب مرناوے
دو جا وچہ ولایت اپنی یاد خدا فرماندا

اِنَّبَاوَلَيْكُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهٖ

یہ سنئے تمہارا دوست اللہ اور اس کا رسول ہے اور جو ایمان دالے۔

دوست رب رسول تہا اہی جو مومن پیارے

کیا خوش خبری امت کارن بھیجی تہا بارے

ترجیا و مراتب اندر کیست مومن تائیں | وچ سپارے یار تہوں چوں کر کیا اسد سائیں

قُلْ عَمَلُوا فِی سَبِيلِ اللَّهِ عَمَلُكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ۙ

کہ دے عمل کئے جاؤ پھر آگے دیکھئے گا اللہ کام تمہارے اور رسول (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) اس کا اور مسلمان

اوگھاراں لوں رب اس وچ کر تہدید ڈرایا
رب رسول نے مومن بندے وچین عمل تسافے
پیش عدالت ڈٹھے جاسن عمل تسافے سارے
واہ سبحان اللہ کیا درجہ مومن لوکاں والا
پہلوں اپنا نام لیا دے پھیر بنی سرور دا
اسے طور اٹھاویہ پائے ہو ربک آیت آئی
کر لئو عمل شنادیو سبہنوں حضرت لوں فرمایا
آپے بک دن حاضر ہو سو آ کر پاس اسادے
وچین رب سول نہاتوں ہو رہو مومن پیاسے
نام اپنے دے مال جہاں لوں کروا یاد تعالیٰ
اس یقین تکھے مومن بندے یاد خداوند کردا
عزت اہل ایمان سندی مال اپنے فرمائی

وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ

اور اللہ (تعالیٰ) کو عزت اور اس کے رسول (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) کو اور مسلمانوں کو پٹ ۲۶

ہے سبھ عزت رب نبی لوں غلبہ شان گرامی
ایویں سورۃ توبہ اندر ہو ربک آیت آئے
بھی ہو اس دے مومن بندے عزت پان تامی
بعد خدا یقین مومنان آپر بنی یقین لیا دے

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْيَوْمِئِزِّ ۚ وَرَحْمَةُ اللَّهِ زَكَاةً ۙ

یقین لاتا ہے پیغمبر اللہ پر اور یقین لاتا ہے مسلمانوں کی بات پر اور رحمت ہے ان کے لئے جو ایمان لائے تم میں سورۃ پٹ ۱۴

یعنے حضرت سرور عالم پاک حبیب پیارا
اس یقین تکھے مومن بندے ہو کج کہن بانی
کتنا شان خدا نے بخشیا کارن اہل ایماناں
کرن یقین رسول اللہ نے مومن بندے پیارے
اسے طور برابر جو کج مومن ہو ہوں الاون
بھی فرمان اس آیت اندر پاک خدا فرمایا
رحمت عام رسول پیارا کارن جمل جہاناں
حضرت کہیا دنیا اندر رحمت آون ساڈا
کراں بدایت دنیا اندر رحمت طوت بلاواں
واہ سبحان اللہ کیا بیٹا مائی امانتہ بنیاں
مولاناں ایمان لیا دے رب لوں من ہارا
کر محیقین اناندے آپر پاک سول حقانی
کرے یقین جہاناندے آپر سرور وہاں جہاناں
جو حضرت فرماون مومنوں کرن امتا سارے
سرور عالم اس دے آپر تریت یقین لیاون
مومنناں کارن سرور عالم رحمت ہو کر آیا
رحمت خاص خدا نے کیتا کارن اہل ایماناں
بھی فرمایا دنیا اتوں رحمت جاون ساڈا
اگے جا کے امت کارن رحمت جگہ بنادواں
آون جاون امت کارن رحمت جس دانیال

برکت حضرت اس امت پر کیا کیا رحمت ہوئی
ہو رہا ایک آیت دوستی اندر خالق پاک لیا می
دو چہ قرآن جہاں دنیاں منتقل حد شمار نہ کوئی
جبرائیل نے مال برابر صفت محمدیاندی

فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاكَ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ ۱۹

یعنی اللہ درحق ہے رحیم علیہ السلام کا اور جبریل اور نیک ایمان والے

وچہ سورت تحریم خدا نے ایہ آیت فرمائی
مولا دوست پاک نبی دا جبرائیل بھی نالے
انیس ہو رکلام اللہ وچہ آیتاں کتنی جائیں
مال اپنے تے مال فرشتیاں نال حبیب سے
بہت محبت مومنوں کارن رب صاحب فرماندا
جو کم بہت فضیلت والا بہت خدا نون بھائے
جیویں درو در رسول اللہ وارپ نون پیارا
بھی جو نور فرشتے اس سے تا بعد اریا سے
اونوں حکم خدا فرمایا کارن اہل اسلاماں
اندر شان رسول اللہ سے کیا خوشخبری آئی
اس تھیں چکھے دوست اسے نیک ایمان والے
وچہ جہاں دے شامل کیتا مومن لوکاں میں
شامل کیتے مومن مسلم نیکو کار سبھا سے
ہر رحمت وچہ مال انہا نون شامل کیتی جاندا
اوہو عمل محمدیاں نون حکم خدا فرما دے
بھیجے آپ درود نبی تے خالق سر جہاں را
بھین سدا درود نبی تے مال محبت سائے
بھیجویں درود نبی تے پڑھو صلوٰۃ سلاماں

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَتَبَ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ

حقیق اللہ اور اس کے فرشتے رحمت بھیجتے ہیں رسول رسولی اللہ علیہ السلام پر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝ ۲۳

اے ایمان والو رحمت بھیجو اس پر اور اسلام بھیجو سلام کہہ کر سورۃ احزاب

جدا یہ آیت نازل ہوئی ذکر مفسر لیا یا
یا حضرت جو دولت نعمت ملے تسلا سے تائیں
ایسی نعمت پر تسلا سے رب بھیجی سرکاروں
بھیجے خود صلوٰۃ تسلاں پر ذات مبارک عالی
بھی فرمان اسلا سے کارن کیتا خالق سائیں
ایسی دولت آپ تسلا سے خالق پاک اتاری
ابو بکر صدیق پیارے عرض سوال سنا یا
کیا کہ ساڈا حصہ اسوچہ رکھیا خالق سائیں
کل دنیا تھیں ودھ کے جدا درجہ باجھو شماروں
بھی صلوٰۃ تسلاں پر بھیجے قوم فرشتیاں الی
بھیجویں صلوٰۃ سلاماں نبی پیارے تائیں
کیا کہ حصہ ساڈا اس وچہ عرض صدیق گذاری

کوئی جواب نہ ابو بکر نون پاک نبی فرمایا
جبرائیل جناب الہوں آیت تزلت لیا یا

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ

دی ذات پاک ہے جو رحمت بھیجتا ہے تم پر اور اس کے فرشتے کہنگالے تم کو اندھیروں

الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوْرِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

سے اُجالتے کی طرف اُنکے ایمان والوں پر نہر بان پٹ ع ۳

کیا انعام محمدیاں پر رحمت فضل غفاروں
جو ہیں درود رسول اللہ پر نازل رب کریم
جو ہیں درود فرشتے بھیجن پاک نبی سرور لوں
واہ سبحان اللہ کیا رحمت امت عاجز پائی
کر کے کرم جناب اپنی تھیں کیا خوش خبر سنانا
تا جو کل نہیریاں وہوں کڈھے رب تسالوں
کل تکلیفوں وچوں کڈھے کل آرام دکھائے
کیا کیا فضل حسان الہی آکھ سناواں تینوں
جو نکراہل ایمانوں کارن حکم ہو یا سرکاروں
اسے طور رسول اللہوں حکم دتا رب عالی
صلی علیہم اٰلہٖ وَاٰلہٖ سَلَامٌ صلوٰۃ دعائیں
بھی فرمایا مومن بندے پاس تیرے خداؤں
بھی رب آپ سلام بھیندا کارن اہل سلااں
کیا کیا تحفے مومنوں کارن بخش کر حرب باری
نیچے آپ ہمیشہ رحمت حضرت کنوں بھیجاوے
کچھ حساب فضیلت ناہیں سن امت و کشاوں
دنیا اندر ایسے درجے بخشے رب جہاں لوں
پس ہرک ہو فضیلت والا تینوں ذکر سنائیں
برکت اجر ثواب درودوں لکھاں چند حوالے

حضرت دانگ صلوٰۃ جہاں پر رب بھیجے سرکاروں
اولوں اس ی امت کارن رب درود بھیندا
اد سے طور درود بھیندا امت خیر بشر لوں
نال حبیب اپنے دے جس دی نسبت ب لائی
سے فرشتیاں رب تسال پر ہے رحمت پہنچاندا
ہر قسموں دے چاٹن لاوے بخشے لور دلاں لوں
ہر یک رحمت وچوں کڈھے ہر رحمت دکھلاوے
کراں شمار خدا دی رحمت طاقت قدر نہ مینوں
بھیجو تینیں صلوٰۃ نبی پر ادب محبت پاروں
توں بھی بھیج صلوٰۃ انہاں پر اوہ کیوں جاوے غالی
بہت آرام دعائیں تیریاں بخشن امت تائیں
آکھ سلام انہاں دے آپ رحمت بخشش پادوں
جنت و دریاں کل فرشتے کر سن ادب سلاماں
نازل کرے صلوٰۃ سلاماں بدلہ فرماں داری
کل فرشتے رحمت بھیجن جو ایمان لیاوے
اے پر جیکوئی مومن پورا ہووے دلوں بجاوں
روز قیامت جنت داخل کوں نہ کرے تنہاں
جو ہیں درود شریفوں دے جس مومن تائیں
پادوں فیض درود شریفوں پڑھنے سننے والے

فضائل درود شریف

لکھ کر وڑاں پدماں نیلاں حمداں پاک خداؤں
 کیتا حکم حبیب میرے پر نہیں درود پنچاؤ
 کیسی نعمت فضل کرم تہیں بخشی خالق سائیں
 جتنے حرف کلام اللہ دے جتنے نقطے سارے
 جتنیاں شداں تداں جزاں پراں رباں یاں
 جتنیاں سوڑاں کل کوئے جتنے وقف تمامی
 اتنے شکر کرے کوئی رب دے اتنے حمداں
 تا بھی کدی ادا نہ ہوئے ربی شکر گزاری
 ایسی نعمت پاک اسانوں رب عطا فرمائی
 نال پیار جو حضرت ابراہیم درود پنچاؤ
 جتنا بہت درود نبی پر مومن پڑھ داکوئی
 دھچہ مدارج ذکر حدیثوں شیخ معین لیا یا
 جو کوئی شخص درود میرے پر ہے اکوار بھیندا
 نالے دس بریاں اس یاقین پاک مشاؤ

عجب سیل رحمت والا بھیجا جس اسانوں
 بھیجاں سیں درود تساں پر رحمت برکت پاؤ
 شکر ادا نہیں ہوندا جس دارود قیامت تائیں
 اتنے شکر خدا دے کوئی دم دم نال گداؤ
 جتنے پیش تمامی جتنیاں آیتاں رب فرمایاں
 جتنی داراؤں سے بسم اللہ جتنے حکم گرامی
 اتنے پڑھے درود نبی تے صلوٰاتناں پنچاؤ
 حدوں ودھ ایہ فضل اسانوں پر کیتا خالق باری
 جیٹری آپ خداوند تائیں بہت پیاری آئی
 اس تہیں ودھ کے نعمت کیٹری کون بیان مشاؤ
 اتنی بہت جھنور خدا دے عزت اُسدی ہوئی
 صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبی فرمایا
 دس داری خود رحمت اس پر نازل اب کریندا
 بھی دس درجے اس دے کارن جنت چہ ودھاؤ

مَنْ صَلَّى عَلَى صَلَوةٍ وَاحِدَةٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا وَحُطَّتْ

جو شخص درود بھجتا ہے مجھ پر ایک دفعہ رحمت بھیجتا ہے خدا اس پر دس دفعہ اور مٹاتی

عَنْهُ عَشْرَ خَطِيئَاتٍ وَرَفَعَتْ لَهُ عَشْرَ دَرَجَاتٍ

جاتی ہیں دس بریاں اسکی اور بلند کئے جاتے ہیں دس درجے اس کے (جنت میں)

حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ عنہما سے روایت ہے کہ میں نے فرمایا
 تیرے فرشتے حاضر ہوئے خالق پاک کھلیندا
 اکھ جھکن تہیں گے پنچے اتنا جلدی جاوے
 ہے اکوار درود تساں پر بھیجا شخص فلاں
 مرد ہوئے یا عورت ہوئے دسے کل حوالہ
 تلخہ یعنی عشر اوسلوں ہوا منی فرماؤں
 دس داری توں ساڈی طرفوں جاوے تائیں

روضة العلماء دے وچوں ہو حدیث لیاؤ
 دنیا وچ کوئی حضرت ابراہیم درود بھیندا
 لیکر خبر درود شریفوں حضرت پاس سداؤ
 عرض کرے جاوے ابراہیم محبوب ربانے
 بیت فلاں دا وہ بندہ نام فلاں والا
 شکر حضرت سرور عالم بہت خوشی دھچاؤں
 یعنی اکواری اس رحمت بھیجی ساڈے تائیں

نالے جا کر دسٹیں اسنوں ایہ خوشخبر پیاروں
ایسی برکت وچہا نہایتے کہے رسول ربانا
جیکر انہاں دساں وچوں ہک بھی بھیجی جانندی
او سے نال شفاعت ساڈی روز قیامت پاندا
وہی انگلی نال سبابے جیوں کر گنڈھی ہوئی
ہک صلواتوں اتنا درجہ بلدا اس دے تائیں
سن فرمان فرشتہ جلدی عرض سلام سناوے
حاضر ہو کے عرض گزارے پیش جناب تعالیٰ
کچھ نہیں حاجت عرض کرن دی یارب بارخدا یا
بَلِّغْ عَنِّي عَشْرًا اس نوں حکم کرے سائیں
جیکر بکو رحمت ساڈی اس نوں بھیجی جانندی
دس داری جدر رحمت اپنی اسنوں میں پہنچاواں
ہک رحمت جدا سے تائیں دوزخ کنوں بچا دے
اس تہیں ہکچے ملکاں تائیں حکم ہووے سرکاروں

دس صلواتاں ایسں جو اسنوں بھیجیاں رحمت پاروں
رحمت اجر ثواب جہاں دانا میں حد طیکانا
اوہا اسنوں کافی ہوندی اس داکم بنانندی
نال ساڈے جنت اندر جوڑا بن کر جناندا
نیویں نال اسے ہوندا فرق نہ رہندا کوئی
ہن ایہ دس برابر بھیجاں کیوں بخشوے تائیں
روشنے تھیں پھر رخصت ہو کے طرف خدا جاوے
یارب توں سر غیبوں واقف ہر گل جانن والا
معلم تینوں شخص فلا نے ایہ تحفہ پونچا یا
دس داری توں رحمت ڈی لیجا اسے تائیں
دوزخ والی آتش اسنوں کدی نہ مون جلاندی
گل غذا باں اپیاں تہیں کوں نہ پیر بچاواں
دس رحمت تہیں بندہ میرا کوں بہشت نہ جاوے
رکھ دیو ایہ تحفہ اس داعزت ادب پیاروں

عَظُّوا صَلَوةَ عَبْدِی عَلٰی نَبِیِّیْ وَاجْعَلُوہُ فِی عَلَیِّینَ

تعلیم سے رکھو درود مندے میرے کا (جو بھیجا ہے اس نے) میرے نبی پر اور داخل کرو اس کو خزانہ علیین میں

یہیچ درود حبیب میرے پر تحفہ اس پونچا یا
علیین خزانے اندر رکھو اس دے تائیں
تا جو روز قیامت اندر مومن نوں کم آوے
ہر حرفوں رب پیدا کرد اک اک ملک نورانی
تن توٹھ پھر ہر بک سرنوں منہ ملن درگاہوں
تن توٹھ ہر نال زبانی بولے حمد ربانا
ہک دوجی دے نال نہ لے ایسی صفت الہی
جتنا اجر تمام اپنا دنا روز قیامت تائیں
لکھو اس دے دفتر اندر حکم خدا فرماوے

لینے ایہ تو بندے میرے صالح گل کسایا
ادبوں کرو حفاظت اسدی حکم کر دے سائیں
ہوے جمع ذخیرہ اس دا خالق سا بھر رکھا دے
جتنے حرف درود شریفوں مومن کہے زبانی
توٹھ ہوون سر اسد قدرت پاک آہوں
ہر ہر منہ وچہ ہوون اکو تن توٹھ ربانا
ہر ہر حمد علیحدہ بولی جدا زبان سنا دے
وچہ حیاتی اپنی جو جو بولے حمد ثنا میں
جیہڑا مومن حضرت آپر پڑھ صلوة پہچا دے

کتنا اجر درود شریفوں بخشے حق تعالیٰ
 ہر ریاض مذکرین اندر راوی ذکر لیا یا
 تنہا چیزاں نول جن باتاں خالق پاک بنائے
 امت میری تہیں جد کوئی جنت طلب کر نیدا
 اَللّٰهُمَّ اَسْکِنْہُ طہی جنت کرے دعائیں
 دو جاہد کوئی دوزخ کو لوں کردا طلب رہا یاں
 اَللّٰهُمَّ نَجِّہُ مابقی دوزخ کرے دعائیں
 تریجا اک فرشتہ ایسا خاص ماکل نوری
 جد کوئی عورت مرد اسال پر کہے درود زبانی
 عرض کرے اوہ ساڈے اگے یا محبوب رہا لے
 بھی فرماں حدیثاں اندر پاک نبی فرمایا
 جو کوئی شخص درود میرے پر بکارتی پہنچا لے
 جو کوئی بھیجے میرے آپر دس واری صلواتاں
 جے سو دار درود الائی مومن بندہ کوئی
 جے کوئی مومن دہ سو واری پڑھ صلوات پہنچا لے
 ہر ثواب درود شریفوں تینوں آکھ سداواں
 حضرت علی روایت لیتی رضی اللہ تعالیٰ
 بن واری جو میرے اوپر ت درود پوچا لے

ہر صلواتوں اتنا درجہ پا لے پڑھنے والا !
 صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبی فرمایا
 اول رب دعا جنت دی جنت نول لیجا لے
 نال خوشی دے جنت اسنوں اپنی طرف سد نیدا
 یا رب میرے طالب تائیں میرے وجہ وسائیں
 دوزخ کہنے چائیں اسنوں میتھیں یا رہا یاں
 دہیں خلاصی میرے کیوں یا رب اسے تائیں
 چہر ساڈے روزے آپر لے ہمیش ضروری
 شکر طہی اسنوں دیوے ملک حقانی
 بے صلوات سلام تسان پر بھیجا شخص نفلانے
 ساڈی خاطر مہاسن ہو کے رب ایہ ذمہ چایا
 دس واری صلواتاں اس پر رب نازل فرما دے
 تہ واری رب بھیجے اس پر رحمت تے برکاتاں
 دہ تہ واری رحمت اس پر واجب ہوئی
 شہرت کہیا آگ دوزخ تہیں سنوں بکارتے
 صلی اللہ علیہ وسلم میں قرآنی جاداں
 رحمت عالم سرور مہنا حکم سناون والا
 تہ واری پھر روزہ جمعہ دے ایہ صلوات الاوے

صَلَوَاتُ اللَّهِ بَعْدَ صَلَاتِكَ رَسُولِهِ وَاجِبَاتُهُ وَجَمِيعِ خَلْقِهِ

خدا کی رحمتیں بے شمار اور اس کے فرشتوں اور رسولوں اور دوستوں اور تمام مخلوقات کے

عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر اور خدا کی رحمت اور اس کی برکتیں

جو نکر ساری خلق برابر اوہ صلوات پہنچا ندا
 روز قیامت دچا اصحاباں داخل کیتا جا لے
 بابوں پکڑ بہشتاں اندر میں کھر ساں تائیں

اتنا ملے ثواب اس تائیں راوی ذکر لیا ندا
 نالے اتنا درجہ اس دا پاک نبی فرما لے
 بھی فرمایا سرور عالم کمال امت دے سائیں

ہو حدیث رسول اللہ تہیں شاہ علی فرماوے
 کرے دعا جو مومن کوئی دے دربار ربانے
 طرف خدای جاوے کارن رستہ ملے کوئی
 جے کروقت دعا اپنی دے پڑھے درود زبانوں
 جلدی پار ہووے آسمانوں طرف خدای جاوے
 بیشک پڑھ صلوة نبی تے جدوں دعا کچھوے
 ہو روایت پاک نبی تہیں شاہ علی رحمہ فرماتا
 اتنا نور خباہوں آسمانوں روز قیامت ڈھوے
 حضرت انس روایت کردا کہیا نبی غفاری
 وہ سواری اس دعا پر رب درود بھیندا
 نالے وہ سوئیکی اس کے دفتر وہ لکھوے
 ہو حدیث جو روز جمعہ دے سو صلوة الہی
 سو حاجت رب فضلوں اس ی پوری آپ کریدا
 ترچھ حاجت وہ دنیا اس ی پوری رب کریدی
 کھی فرمایا سرور عالم پاک رسول حضور ی
 حد صلوات پڑھے اوہ بندہ زت فرشتہ جاوے
 حاضر کرے اسڈے اگے آکے طبق نورانی
 پاس اسڈے دفتر ہووے کہے حبیب وال
 نام فلانا پت فلا نے سب کچھ لکھیا جاوے
 روز قیامت سکواں دفتر اذہوا سین نکالاں
 واہ سبحان اللہ حضرت پر جو صلوات پوچا وے
 لکھ رکھن خود ناواں اس دا سرور عالم سائیں
 ہو ربک تاج مذکرین اندر رادی ذکر لیا یا
 یا سرکار تسادی سمت جو صلوات الاوے
 امت عاجز بیکھے ہر دم تحفے تے صلواتاں

کوئی دعا اسمائاں اوپر باجھ درود نہ جاوے
 حد تک نال درود نہ ہووے خالق پردہ تانے
 پھردی ہے سرے دے اپریسی بندش ہوئی
 دور ہووے اوہ پردہ اگوں فضل خدا رحمانوں
 پہنچے وہ حضور ربانے اوہ مقبولیت پاوے
 زت قبول ہووے درگا ہوں رد نہ ہرگز تھوے
 سواری جو روز جمعہ دے ہے صلوة پونچا ندا
 جے اوہ کل دنیا وہ دے تا بھی گھٹ تھوے
 پڑھے درود جو میرے اوپر روز جمعہ اک اری
 سنے تمام فرشتیاں مولا اتنا کرم کریدا
 وہ سورہ اچا اس دا جنت اندر تھوے
 سواری پھر رات جمعہ دی پڑھ صلوة پوچا وے
 ترچھ دنیا تے نشر آخر رب مراد اں دیندا
 نشر حاجت روز قیامت اللہ مالک دیسی
 کھرا کرے رب اس دی طرح فرشتہ لوزی
 تحفے طور صلواتاں اس یاں ساڈے پاس چا وے
 کراں قبول اوہ تحفہ اس دا جو صلوات حقانی
 درج کراں اسیں دفتر اندر اس بندے داناواں
 ساڈے پاس ہے اوہ دفتر پاک بتی فرماوے
 پڑھ پڑھ نام دروداں والے دست سجھ سنبھالاں
 سرور عالم اس دے کارن کتنا پیار کماوے
 روز قیامت آپ سنبھالین پڑھنے دایا نتائیں
 بک ن عمر خطاب نبی نوں عرص سوال سنایا
 گویا اوہ یک پر تسادے تحفہ بھیجا جاوے
 اسے بے تیسراں نہاں نوں کیا دیو سوغاتاں

کیا کچھ تحفہ امت کارن تیاں تیار کریا | تا پھر حضرت عمرؓ ولی نون ایہ فرمان سنایا

يَا عُمَرُ الصَّلَاةُ مِنْ اُمَّتِي تحفہ لے و تحفہ

اے عمرؓ درود میری امت سے میرے لئے ایک تحفہ ہے

لَا مَتَّي مِّنِي عَدَا فِي الْجَنَّةِ

اور مجھ سے میری امت کو تحفہ جنت میں ملے گا

ادہ صلوات جو سادے آپر بھیجیں مومن سادے
جنت اسادی طرفوں تحفے ملن انہاں نون
جس دے بے جنت تحفہ امت کارن آئیا
جویں ریاض مذکریں اندر نقل روایت آئے
کرن مصافحہ آپس اندر پڑھن درود پیار ولی
بخشے جان گناہ انہاں دے اگلے پھلے سارے
اگلے پھلے عیب انہاں دے بخشے خالق سائیں
ہو جا پاک گناہاں کو لوں پکڑ درود پیارا
پڑھیں درود رسول شدتے جتنا پڑھیا جائے
تیلیاں نال ملا کے تیلیاں پڑھن درود زبانون
حد کوئی بہت پیارا دوست ملے نہاتوں بھائی
نال محبت ہک دے نون گالیں فحش سناون
سبک سبک ہک دے نون نہتیں گند بولیں
بچوں کہن سلاماں سکیم آپر ہتھ ملائے
جانگلیاں تے جا بلاں دچوں کرک اسانوں میں
پاڑ طریقے جانگلیاں دے نا حیوان سدا ہو
کیسا سو نہار مہر اس نے کر کے کرم ملایا
طرح طرح دیاں ہر گل اندر خوشخبراں فرمایاں
دل دل درخ دلوں ہوڑے جنت دل لیجاوے
جیون کروچہ کلام اللہ دے خبر خداوند دنیا

خوب سوال کیتا تدرہ ساتھیں سن اے عمر پیارے
دنیا دھو ادہ امت طرفوں تحفہ پیچھے سادوں
کتنا شان درود پڑھن پاک نبیؐ فرمایا
مور ثواب درود شریفوں حضرت انسؓ بتا دے
جو کوئی مومن بکدھے نون ملن محبت پاروں
جان پھریل کر بکدھے تھیں ہودن جدا پیارے
اتنا اجر درود شریفوں ملے انہاں دے تائیں
نا کر ترک درود پڑھن تھیں سننے والیا یارا
حد کوئی مومن فضل کرم تھیں تینوں رب ملاوے
کریں مصافحہ نال محبت پیچھے صدق ایمانوں
بار علاقے جٹاں لوکاں الٹی رسم بنائی
باغ باغ ہودن حیدر و بہن دوروں سبک آون
جیوں جیوں در محبت پاؤے ہتھ فحش کدھیں
پہلا ایہو سلام انہاں دے کر بجواس سنائے
معاذ اللہ اس ملنے کو لوں بخشے رب پنا میں
ہوش کرواے مومن بھائیو عقل بھگائے لیا ہو
کیتا رب انسان تساتوں امت نبیؐ بنایا
ہر گل وچہ تساتے کارن چاہے ادہ بھلیاں
ہر حالت وچہ آپر تساتے شفقت کرم کماوے
سدا تسادوی بخشش کارن کوشش کریں کریندا

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزَمَ عَلَيْكُمْ مَّا عَنِتُمْ

آیا ہے تمہارے پاس ایک ایسا رسول تم میں سے جو کہ تمہارے لیے تکلیف (اور) بڑا خواہشمند

حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

ہے تمہاری (بھلائی) کا اور مومنوں پر شفقت کرنے والا مہربان ہے۔

رب فرماوے اسلے انسانوں ایسا بنی ملایا
 اتنا پیار سا ڈا اسنوں امر کرے رب باری
 جیکو دکھ تسنوں پہنچے اپنا دکھ پہچانے
 جہڑی بات تسنوں جو دے دکھ پچا دن والی
 جہڑے فعل تسنوں تائیں روزخ وچ لچا دن
 شکھ آرام تسنوں کارن بہتی حرص کماوے
 اہل ایماناں نال ہمیشہ شفقت کرنے والا
 کیا احسان کیتا رب خالق اپراہل ایماناں
 کردو اس نعمت سندا بھائی مسلمانوں
 جد کوئی مومن خویش پیارا ملے تسنوں تائیں
 کرو مصافحہ دو ہیں ہتھیں پاک نبیؐ فرمایا
 وقت مصافحہ پاک نبیؐ نے جو صلوات بھیندا
 حضرت کہیا بیت صلواتاں بھیجو اُپر ساڈے
 روئے منہ العلماء دے اندر زیر روایت لیا یا
 جو کوئی مومن روز جمعہ دے سو صلوات بھیندا
 بھاویں جیک دریا برابر ہو دن عیب خطائیں
 ہو رتواب درود شریفوں سن توں مومن بھائی
 پڑھے درود جو روز جمعہ دے مومن چالی اوئی
 ستو وار جو روز جمعہ دے پڑھے درود پیاروں
 بھی فرمایا سرور عالم پاک حبیب حقانی
 دنیا ہتھیں نارخصت اسنوں کرے خداوند سائیں

جہڑا خاص تسنوں دے وچوں مرسل ہو کر آیا
 جوں کسے نون عین برابر اپنی جان پیاری
 جو نہ کر صدمہ جان اپنی تے عین برابر جانے
 ہرگز ہی نہ جاوے اس نہیں امر کرے رب عالی
 رنج مصیبت دکھ تسنوں دے اسنوں مول بھاون
 جس گلوں رب جنت بخشے اوہ باتل سکھلاوے
 بڑا رؤف رحیم امت دا پاک رسول تعالیٰ
 کیسا مشفق رہبر سوہنا بھیجا وچہ جہا نال
 جا بگلیاں دی چال نہ سکھو عقل کرو انسانوں
 کہو سلام علیکم اسنوں پاؤ نیک جزائیں
 پڑھو درود رسول اللہؐ تے جس ایہ طور سکھایا
 اگلے پھلے اوگن سارے رب اسنوں بخشندا
 بیشک نال درود پڑھن دے جھڑن گناہ تسنوں
 صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبیؐ فرمایا
 فضل کرم تہیں مولا اس دیکھ گناہ بخشندا
 تا بھی اپنے فضل کرم تہیں بخشے خالق سائیں
 جوں ریاض مذکریں اندر خبر روایت آئی
 اتنی برساں عمر گناہوں پاک کرے رب باری
 دو سو سال لاں اوگن اسے بے بخشے نیکو
 دو سو وار جو روز جمعہ دے پڑھے درود دیا نی
 حد تک نہ دیکھلاوے اسنوں جنت الیاں تائیں

دو چہ جاتی دیکھے اپنے جنت محل چہاے

کل دیدار کرا کے اسوں تا دنیا بقیں مارے

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

ابہی رحمت بھیج محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر

بیٹھا ہے تائیں نالوں اول بخشیا جاندا
جیونکر ابو بکرہ فرمادے رضی اللہ تعالیٰ
جیونکر پانی ٹھنڈا ہو دے آتش تڑپ بھاوے
اسے طور سلام بتی تے جو مومن پہنچا ندا
مور روایت ابو بکرہ تھیں دو چہ ریاض لیا یا
امت میری بخشش پاوے برکت استغفاروں
جو کوئی مومن سچے دل تھیں تو بہ کر گناہوں
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دا جو کوئی ورد کماوے
جو کوئی پڑھے درود اسان پر مومن مرد و عاواں
مور ثواب رسول اللہ تے جو صلوٰۃ پوچھاوے
کل سیاہیاں ل اس کے تھیں خالق پاک اتارے
مور ثواب رسول اللہ تے جہناں درود پوچھا یا
دمشت ہول قیامت کولوں کچہ تکلیف نہ پاوے
نال درود شریف پڑھن دے بہت پیار جہنا توں
بہت قریبی پاک نبی دے ہون حشر دھاڑے
دیمہ الریاض اندر یک مور روایت آئی
یک فرشتہ قدرت سیتی خالق پاک او پایا
روز قیامت پل دوزخ تے بازو کھول پسے
دنیا دو چہ درود پڑھن دی جہناں محبت آہی
اگر تیراں اساڈیاں اپر قدم مبارک پاوے
مور بہت تاج مذکر پل اندر راوی ذکر لیا یا
جو کوئی مومن کلمہ پڑھکے دے دود کھ واری

کھڑا پڑھے تائیں نالوں اکے بخشش پاندا
ایو درود گناہاں کولوں پاک بناوے والا
اس تھیں ودھ درود نئی داعیب گناہ مٹاوے
برے لوں آزاد کرن تھیں بہتر درجہ پاندا
جج و داع دے خطبے اندر پاک نبی م فرمایا
پاک کرے رب فرزندے بخشش پاروں
بختے جاوے اگن اسے خالق دی درگاہوں
نیکیاں والا پلہ اسدا بھار رب بناوے
روز قیامت اسے تائیں آپ اسین بخشاواں
روز قیامت دکھ پیاسوں سوں بچاوے
کرن مصافحہ سرور عالم جیونکر یار پیارے
روز قیامت عرش مجیدوں لے انہا توں سایا
نال آرام خدادے فضلوں مل تھیں پار سداوے
روز قیامت کرے خداوند بہت پیار تنہا توں
دوزخ والی اک انہا توں ہرگز مول نہ ساڈے
صلی اللہ علیہ وسلم کہیں نبی خدائی
عزرائیل اس نام تباوے پاک نبی م فرمایا
کر آواز خلائی اندر آچی طرح پکارتے
لے آوے تشریف اسان ول آکھے ملک اٹھی
امن سلامت پل دوزخ تھیں خیریں پار سداوے
صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبی م فرمایا
مہر پرندہ منہ اس دے تھیں سکے مارا ڈاری

اتنے وڈے دوپراس لوں بختے خالق بانیں
وعد مثال آوازہ اس دا کہیا نبی حضور
کر آواز پرندہ نوری عرض سوال سنا دے
جو دے حکم پرندے تائیں جیکر پھیر پیارے
کیونکر چپ کراں تے ٹھیراں یارب پاک تعالیٰ
آخر حکم ہووے پھر اسنوں خالق دی سرور
اتنی برکت ایں درودوں راوی ذکر لیا نذا

کہوئے تا اودہ پوچن دولویں مشرق مغرب تائیں
پہنچے عرش معلیٰ توڑی اودہ پرندہ نوری
اوس آوازوں عرش معلیٰ لرزے اندر آئے
تا پھر اگوں بول پرندہ عرض کہے سرکارے
بخشیا نہیں حضور تیرے تہیں میر پڑھنے والا
بخشیا تیرے پڑھنے والا اسال محبت پاروں
جو کوئی اسنوں پڑھنا چاہے عاجز لکھ دکھا نذا

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

کوئی عبودیتیں بغیر اللہ کے محمد (علیہ السلام) رسول ہیں اللہ کے الہی درود بھیج محمد (علیہ السلام) اپنا درود بھیج (علیہ السلام) الی الہ
کی کج شان درود شریفوں میںوں آکھ سنائیں
جو کوئی پاک نبی سرور تے بہت درود پوچا دے
ترندی وجہ اصول نوادر راوی ذکر لیا نذا
ہک دن حضرت سرور عالم سانوں خواب سنائی
کیا دیکھاں جو دو رخ آپ رب اک پل بنایا
جدا وہ پل دو رخ دے آپ پر پھیا آن دچارا
تا جو کروں سورجنا ہک بھیجا حق تعالیٰ
پھر کے ہتھ اس ڈک دے ندا محکم قدم جمایا
واہ سبحان اللہ جو مومن پڑھن درود پیاروں
حضرت شاہ علی کرم اللہ ہو رہیاں لیا
جو کوئی میری امت وچوں حج بجالا دے
اتنا ملے ثواب اس تائیں کہیا نبی پیارے
سن ایہ حکم عزیمت تائیں ہوئی پھر دلاں لوں
ہو آزدہ دل دے اندر آکھن جواں مارے
جیکر سانوں طاقت ہو ندی حج کرنوں جانے
اوسے ویلے سرور عالم کر شفقت فرمایا

کیا کیا درجے حال ہو دن پڑھنے والیاں تائیں
روز قیامت شافع بن کر لوکاں لوں بختا دے
راوی عبد الرحمن سمرہ ایہ گل بے فرماندا
سنفنے وجہ قیامت لوں خالق پاک وکھائی
امت میری تہیں ہک بندہ استحقاق نہکھن آیا
دگے تلکے پیر نہ پھتے ہو یا حال اوارہ
جیڑا بہت درود اسال پر پھیا بھین والا
امن سلامت پل داتوں باہوں پکڑ لنگھایا
کتنے درجے ملن انہاتوں خالق دی سرور
ہک دن حضرت سرور عالم ایہ فرمان سنایا
جوں چکے نال کفاراں جنگ کرن لوں دے
جیونکر راہ مولا دے اندر چار سو حج گزارے
طاقت حج جہاد کرن دی نہیں سی لوں لوں
رہ گئے ایس لڑاؤں خالی اینویں ایس بچاے
اس تھیں بعد جہاد کریدے تا ایہ درجہ پاندے
جبرائیل جناب الہوں سانوں حکم سنایا

جو کوئی پڑھے درودِ تاساں پر یا محبوبِ الہی
 لکھا اس دے دفتر اندر ایڈ فضیلت بھاری
 سہر جہادوں اتنا درجہ بختاں اس دے تائیں
 واہ سبحان اللہ کیا رب نے کہو لے بخت غریباں
 ناکر ترک درود شریفوں مومن اہل ایماناں
 کریں ادا شکر یہ اس دا خالص حُب پیاروں
 کر لے حال اکوں کارن تو شہ راہ سفر دا
 بھیج درود رسول اللہ تے سچے صدق پاؤں
 کل دنیا دی ریت برابر جہدیاں ہوں خطائیں
 ہو دروایت وچہ محتاج آ کہ سناواں باراں
 بھی اصحابِ نبی دے بیٹھے پاس رسولِ گرامی
 نال محبت سرورِ عالم اس نوں کول بولا لیا
 بہت محبت سرورِ عالم جد اس نال کساٹی
 یا حضرت میں آہی دل وچہ ایہ گل جاتی ہوئی
 اے پر ایس اعرابی آپر ایسا کرم کسایا
 تا پھر ابو بکرہ نوں حضرت کہیا خلق پیاروں
 جبرائیل اسانوں اس ی اک بات سنائی
 ایسا ہک درود اسان پر ہے ایہ شخص بھیندا
 برکت اوس درودوں ساٹوں ہو یا حکم ربانا
 ایہ گل سن کے راضی ہو یا یار صدیقی پیارا
 تا پھر حضرت سرورِ عالم بول درود سنایا

رب فرمے اس دے کارن رحمت بے پرواہی
 جویں جہاد اس راہ مولدے کیتا چار ستو داری
 چار سو حج گزاریا جیونکر امر کرے رب سائیں
 پڑھن درود شریف جہاتوں ہو یا دھن نصیبیاں
 کیا ایہ نعمت بھیجی رب نے کارن مسلماناں
 مٹر مٹر بھیج درود نبی تے بہت محبت پاروں
 کھڑا اڈیے مکے سروے او پر لٹاں پندہ حشر دا
 ہو کے پاک گناہاں کولوں جاویں ایس جہانوں
 حضرت کہیا درود پڑھن تھیں بخشے خالق سائیں
 بیٹھے ہک دن مسجد اندر سید شاہ ابراہاں
 ہک اعرابی پاک نبی نوں ہو یا آن سلامی
 سب لوکاں تھیں تیرے کر کے اپنے کول پہنایا
 ابو بکرہ نے خدمت اندر اتنی عرض سنائی
 میرے نالوں ودھ قساؤ دوست ہو رہ نہ کوئی
 بیٹھوں بھی ایہ نیرے کر کے اپنے پاس بٹھایا
 اس دے کارن خالص اسانوں حکم ہو یا سرکاروں
 جس تھیں بہت پیار کھائے اسنوں ذاتِ خدائی
 جیڑا اگے کسے نہ بھیجا خبر فرشتہ دیندا
 اپنے پاس بٹھا کر اس نوں بہت پیار کسانا
 کون درود اوہ دوسرا نوں عالم دے سردارا
 جیونکر وچہ کتاب اپنی دے شیخ سعید لیا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآوَّلِينَ

ابو درود بھیج محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر پہلوں میں

وَالْآخِرِينَ وَفِي مَلَأِ الْعَالَمِ عَلَى يَوْمِ الدِّينِ

اور پہلوں میں اور بلند پھری میں قیامت کے دن

سنیاں جدول درود مبارک من صدیق گزاری
حضرت کہیا درجہ اس داوچہ حساب نہ آئے
کل دریا سیاسیان دن قلمان رکھ تمامی
اتنا اس درود پڑھن دا جز جنابوں ڈیسے
دچہ آجیا علوم لیا یا شیخ امام غزالی
خاص درود سن دی طرب ہک ملک طرائے
جد آواز درود پڑھن دا کینیں پوئے تنہا توں
ایہو کار ہمیش انہاندی خدمت ایہو اٹھاؤن
بھی فرماوے سرور عالم پاک رسول سچاواں
اتنا شان درود سلاموں پڑھنے والا پاوے
خدمت دچہ رسول اللہ دے یاراں عمر منگداری
تا پھر حضرت سرور عالم ایہ صلوات سکھانی

کیا کج اجر ثواب اس دایا محبوب عفتاری
کل فرشتے لکھن تا بھی مول نہ لکھیا جاوے
کل ملاک لکھن لکھن اس دا اجر گرامی
قلمان لکھن دریا سکن ختم ثواب نہ بھیسے
صلی اللہ علیہ وسلم کہیا سرور عالی
پھر دے ہن زمین دے اندر پاک نبی فرمائے
ترت فرشتے حاضر ہون دیون خبر اسالوں
جستوں سن درود کسے تہیں سالوں اپنچاؤن
جو کوئی کہے سلام اسالوں آسیں جواب سداواں
روشنے دچوں سرور عالم بول سلام سناوے
کیونکر پڑھاں درود تہاں پر یا محبوب عفتاری
دچہ مارج ہور معالج جو یں روایت آئی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَارْحَهُ وَذُرِّيَّتِهِ

ایہی درود بھیج محمد علیہ السلام پر اور اہل علی بیہوں پر اور ان کی اولاد پر

کہا صَلِّتْ عَلٰی اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰی اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ جَمِيْدٌ رَّحِيْمٌ

جیسا کہ درود بھیجا تو تے ابراہیم علیہ السلام پر اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر تو صفت کیا کیا بزرگ سے

جو ہک واری میرے آپ پڑھ صلوات پوچاؤے
تین سبھ درود اس پر روز قیامت تائیں
کل فرشتیاں تائیں اللہ حکم ایہو فرماندا
کرسی عرش سے سبھ اس پر پڑھن درود مدامی
آپ ہواں میں ضامن اسدا پاک نبی فرماوے
باجہ حسابوں جنت جاوے ایسی رحمت ہوئی
جیونگر بجلی ظاہر ہووے جاندی نظر نہ آوے
برکت نال درود پڑھن دسو سو عزت پاسی
کتیا ہک دن ذکر مبارک پاک رسول خدائی

دچہ اتسار ابراہیم روایت پاک نبی فرماوے
جتنے ملک ستاں اسماناں حکم کرے ب سائیں
جو کوئی پڑھ صلوات اسال پر دوداری پنچاندا
ست آسمان زینیاں اندر جتنے ملک تمامی
جو کوئی پڑھ صلوات اسال پر تن واری پنچاؤے
روز قیامت اس دے کولوں لوے حساب نہ کوئی
نار آسن پل دتھ بھنیں اینویں پار سداوے
ترجیا نال اسادے رل کے جنت اندر جاسی
دچہ سببین فضول وغیرہ ہور روایت آئی

روز قیامت جدول خداوند خود در بار لگا دے
 سچے پاس عرش دے ہو سی ابراہیم پیارا
 نور پوشاک ہشتاں والی اسوں رب پہنا دے
 کھتے پاس سے میری خاطر کرسی ملک و چہا دن
 بیٹھ رہاں میں کرسی آپر پہن ہشتی : بانا
 وچہ دربار اسادی اس دن جو کچہ عزت ہو سی
 سن اصحاباں عرض گزار سی یا محبوب ربانے
 حضرت کہیا مومن بندے ساتھ اساد اپادون
 ساڈے وانگ ہشتی حلقے ملن انہاند تاملیں
 وانگ ہلدے چکن اسدن سوینے مکہ انہاندے
 وچ ریاض تے تاج نکریں ہو حدیث لبیا دن
 جو کوئی مومن میرے آپر تک صلوٰۃ اکھیندا
 وچ پہلے آسمان فرشتے خبر جدول ایہ پادون
 دو جے والے دو سو بیجن رحمت تے برکاتماں
 چوتھے والے بیجن اس پر رحمت دو ہزاراں
 وچ چھپویں آسمان فرشتے جد آواز سیندے
 ست ہزار درود بھیجندے ستویں انبر والے
 عرش مجیدوں حکم سنائے خالق پاک گرامی
 جیو گرا آپر حبیب میرے دادس درود پوچایا
 روضۃ العلماء دے اندر ہو روایت لیا دے
 جس دن کوئی درود اسال پر تن داری پہنچاندا
 بھی اس راہیں اندر ہو جو اس نے عیب کمائے
 پڑھ صلوٰۃ رسول اللہ تے مومن مسلماناں
 دنیا وچ بھی ہر سختی تھیں ایہ صلوٰۃ بچا دے
 جو کوئی پڑھے درود نبی تے پڑھے فیض ہزاراں

کل خلقت نوں پیش عدالت حاضر کیتا جاوے
 سبھ حقیراں جتنی غلہ پہنے اوہ سہارا :
 سچے پاس سے کرسی آپر نال پیار بہا دے
 نور پوشاک ہشتی حلقہ مینوں پھیر پہنا دن
 وانگ ویراں ہو سی سالوں قرب حضور ربانا
 ہر پنیمبر دیکھ اسالوں ہو حیران کھلو سی
 باجھ تساڈے ہو رہی کوئی ہو سی ادس ٹکانے
 دس دس دار نمازاں چکے جو صلوٰۃ الادون
 اوہ مینوں میں نہاں میں نکھال چائیں چائیں
 برکت نال درود پڑھن دے پاک نبی فرمائے
 صلے اللہ علیہ وسلم پاک نبی فرماون
 دس داری رب اس دے آپر آپر و دھجیندا
 سو داری اس مومن آپر اوہ صلوٰۃ الادون
 تیجے والے دو سو بیجن یک ہزار صلوٰۃ تال
 پنجویں والے پنج ہزاراں دس رحمت باراں
 چھ ہزار دفعہ اس آپر اوہ صلوٰۃ بھیجندے
 تا جو ایہ آواز انہاں دا جائے عرش دوالے
 بخشے اپنے بندے کارن اسال گناہ تمامی
 اولویں ساں گناہوں اس وادفر پاک بنایا
 حضرت پاک رسول اللہ تھیں ابو کمال فرماوے
 اسدن دیاں گناہاں کولوں تھیں بخش پاندا
 کرے معاف خداوند اسنوں رحمت جھڑپاں لے
 کر لے حال نعمت رب دی رن دہاں جہاں
 روز قیامت ان سلامت جنت وچ پہنچا دے
 طرح طرح دیاں جہانیں نے موج بہاراں

جتنا بہت پیار محبت نال درود کرے سی
جتنی محبت رسول اللہ کی کسی دلوں بچا توں
جتنا بہت محبت پاروں پڑھے درود پیارا
جتنے دکھ عذاب تمامی دنیا آخر والے
جس تکلیف اندر کوئی بندہ عمل درود کماے
کاشفی دچ کتاب اپنی دے کردا نقل حوالا

اتنے رب زیادہ اسنوں اعلیٰ درجے دیسی
اتنا قرب زیادہ حاصل فضل خدا رحمتوں
اتنی بہت محبت اس دی کرے رسول مہارا
برکت نال درود پڑھن دے ہر سختی رب ٹالے
اوسے دچ درود نبی دامنوں کم آدے
اوکھے وقت درود نبی دا جیون کر پوچن والا

ذکر اصحاب سفینہ و برکات درود شریف

کرن روایت دچ دریا دے سی ہک کشتی جاندی
گھنگھیر پٹی جاکشتی موجاں اندر آئی
پلے گئے فکر اندیشے دلوچ کشتی والیاں تائیں
دہوتے ہتھ حیاتی کولوں ایسی حالت ہوئی
ہک دوجے نوں آپس اندر مل مل دوا کر دیے
ایسے حالت دچ ہک بندہ مومن مرد خدا ئی
نال غنودگی اکھیں جڑیاں رب اسرار دکھایا
بخش زیارت اسلے تائیں حکم نبی فرما دے
جتنے لوک اس کشتی اندر کھدے سبھنا تائیں
خاص درود ہک اسلے تائیں حضرت آپ بکھایا
کشتی اندر سبھ لوکانوں اس نے خواب سنائی
کیتا حکم درود پڑھن دا پاک رسول مگرامی
لگے پڑھن درود نبی تے کشتی والے سارے
سو ڈاری دے پڑھنے توڑی نوبت ایسے نہ آئی
دتی رب امان اپنا توں اس طوفان ہواؤں

آگئی واؤ مخالف اودھروں طبعی زمین ہلان دی
عاجز ہوئے طوح بہانے واہ نہ چلتے کامی
پچن محال یا ہن ایتھوں ساں ڈب اتھائیں
ہتھوں چپٹی واگ لاندی ہن ہنیں بچدا کوئی
رامنی راہنا ساڈے اپر کر کرداع اکھیندے
دچ بیہوشی اسلے تائیں جہانجہ ذرہ ہک آئی
سننے اندر سرور عالم پاک جمال کرایا
پڑھو درود اسادے پڑ کشتی رب بچا دے
پڑھن درود ہزاراں پر فضل کر محب سائیں
اوسے دیلے اکھیں کھلیاں بول درود سنایا
پاک زیارت پاک نبی دی مینوں رت کرائی
ایہ گل سن کر رامنی ہوئی جتنے لوک متسامی
اوہ درود جو سقے اندر دستیابی پیارے
کھیر گیا طوفان تمامی کشتی رب بچائی
صح سلامت پور تمامی لنگھ گیا دریاؤں

کون درود اداہیں دی برکت فضل کیتا رب سائیں
جس نوں شوق پڑھن دا ہوئے لکھ کے دستی جائیں

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

اللہ درود بھیج ہمارے سردار محمد علیہ السلام پر اور ہمارے محمد علیہ السلام کی آل پر

صَلَاةً تَجْنِبُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ الْكُفُولِ وَالْآفَاتِ وَتَقْضِي

وہ درود کہ نجات دے توہم کو جس کے ساتھ تمام برہمنوں اور آفتوں سے اور ہولناکیوں سے

لَنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ الْحَاجَاتِ وَتَطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ السَّيِّئَاتِ

تو جس کے ساتھ ہماری سب حاجتیں اور پاک کرے توہمیں کے ساتھ ہر سب برائیوں سے

وَتَرْفَعُنَا بِهَا عِنْدَكَ أَعْلَى الدَّرَجَاتِ وَتُبَلِّغُنَا

اور بلند کرے توہمیں کے ساتھ ہمارے لئے اعلیٰ درجے اور پہنچائے توہمیں

بِهَا أَقْصَى الْغَايَاتِ مِنْ جَمِيعِ الْخَيْرَاتِ فِي

ساتھ ہم کو آخری حد پر سب بھلائیوں سے زندگی میں

الْحَيَاةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اور کچھ کرنے کے بے شک تو ہر چیز پر قادر ہے

ایہ درود جو حضرت اسنوں سنے وہ سب کھائیا

وہ پنجابی منے اس دے تینوں کھول سداں

بھیج درود محمد آپ پر یارب بار خدایا

بھی سردار محمد سندی جتنی آل پیاری

ایسا بھج درود خدایا آپ پر بنی ہر پیارے

جس دی برکت کل نجاتاں بخش دے تہا میں

جس دی برکت نال اساڈیاں غرضیاں گل میں

جس دی برکت پاک کریں توں توں سچا سیایاں

وڈے بلند مراتب ساڈے ہون جی پاؤں

پہنچاں مل مراد اپنی تے من سلامت جاواں

بیشک میں توں برستی اوپر قادر قدرت والا

بھیج درود مبارک ایسا سرور عالم تہا میں

جامع ایہ درود مبارک اہل سلف فرماون

»

جس دی برکت ڈبا ڈبا پڑا رب بچایا

پار پنجابی پڑن شتانی میں بھی قصہ پاواں

فضل کرم تہیں جنوں ساڈا تھ سردار بنایا

بھیج درود اہل تہا آپ پر یارب خالق باری

جس دی برکت نال اساڈے ہول نجادیں سار

جس دی برکت نال سان تہیں لیں گل تہا میں

کل مراد ان بخش توں آساں گل پوچاویں

کل پلیدیاں چوں کڑھیں ہوویں گل بریا یاں

کل نکویاں حاصل ہون خالص تیری سرکاروں

وہ چھاتی اتے ماتی سائے مقصد پاواں

کچھ نہیں دوراں تیرے تہیں رب پاک تعالیٰ

جس دے نال قبول ہو جاد نساڈیاں گل عا میں

کل عا میں ظاہر باطن اس دے اندر آون

»

جس مشکل جس حاجت اندر اسنوں پڑھیا جائے
کنز العرش مراتب اسدا بن عربی تسمیایا

مشکل حل ہوئے اذہ جلدی ب مراد پوچا دے
یعنی خاص خزانے عرشوں ایہ خزانہ آریا

اِنَّ الْكَزْمِنْ كُنُوزِ الْعَرْشِ

یہ ایک خزانہ ہے عرش کے خزانوں سے

جو کوئی اسنوں ادھی رائیں دہ سودارا لائے
بھی اکسیر اعظم فرمایا ایہ درود پیسا را
زت مراد کرے رب حاصل سدنی کت پڑوں
ایہویں ہو رہتیرے فائے اس دے اندر آئے
پور درود یک جامع ایسا تینوں لکھ دیکھائیں

بھانویں جیٹری حاجت ہوئے خالق پاک مٹا دے
بھی تریاق مجرب کہندا محی الدین شہارا
بیت نشانی اثر دکھانے بجلی دے چمکاروں
صاحب حصن حصین تے بوزگی بہوں تحریف لیاے
دین دنی یاں جس داندرا آون گل دعائیں

اَللّٰهُمَّ صَلِّ صَلَوةً كَامِلَةً وَسَلِّمْ سَلَامًا تَامًا عَلٰى

ابھی درود بھیج کامل اور سلام بھیج سلام پورا ہمارے

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ تَخْلُ بِرِ الْعَقْدِ وَتَنْفِرْ بِهِ الْكَرْبِ وَ

سردار محمد علیہ السلام پر کہہ لوے تو اس کی برکت سے گرہیں اور دور کرے تو تکلیفیں اور

تَقْضِ بِهِ الْكُوفِ وَتُنَالِ بِهِ الرِّغَائِبِ وَحَسُنَ الْخَوَالِجُ

پوری کرے تو حاجتیں اور دیوے تو مرغوب چیزیں اور انجام نیک

وَكُسْتَسْقِ الْغِيَامُ بِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ

اور پلاوے بادل بطفیل ذات بزرگ سکی کے اور درود بھیج آپ کی آل اور اصحاباں

فِي كُلِّ لَحْظَةٍ وَنَفْسٍ بَعْدَ مَعْلُومٍ لَّكَ

ہر ایک لمحہ اور سانس میں ہر شمار اپنے معلومات کے

ایہ درود مبارک جس لوں ناریہ کیا جائے
بھاویں جتنے دکھ مصیبت ہوون درد بلائیں
بھی تفریحیہ آکھن اسنوں راوی کر لیا یا
جس بیمار دیوانے اُپر اس لوں پڑھیا جائے
چار ہزار تے چار سو چالی آپر چار زیادہ
جے ہر روز پڑھے کوئی مومن اسنوں یاراں اری

یعنی شعلے اک دے وانگوں جلدی اثر دکھا دے
آتش وانگوں سا جلاوے کل تکلیفیں ستائیں
ہر یک مشکل کہوں والا بیت مجرب آئیا
فضل کہوں رحمت پائے ہوش بھانے آئے
کافی ہر بیماری کارن ہوئے فضل خدا دا
ہو و رزق کشادہ اسدا مال بے دی یاری

شیخ محمد طوسی کیا جو ایہ عمل کما وے
 کہے امام دیوری صاحب جو کوئی بعد نمازوں
 مال مال کرے رب اسوں دولت عزت پاروں
 نالے وچ جناب الہی ملن مراتب عالی
 ایویں جو اکتالی داری فخری نت الہی
 سو داری ہر روز پڑھے تال اتی رحمت پاہی
 جو کوئی تن سو تیراں داری نت پڑھے اس تائیں
 ہک ہزار ہمیشہ جو کوئی اس داور د کما وے
 کہے امام جو قطبی صاحب کامل مرد حقانی
 چار ہزار تے چار سو داری ایہ درود الہی
 بھانویں جہی مصیبت ہوئے ٹالے خالق سائیں
 حافظ ابن حجر بھی دی بہت فضیلت لیا یا
 ایویں ہر درود تیسرے لکھے وچ کتاباں
 بہت درود حدیثاں اندر خود حضرت فرمائے
 کہے سیوطی جو کوئی مومن بہت درود الہی
 ودھے رزق درود پڑھن تھیں بہتی کثرت پاؤں
 غم تکلیفان کھاں کولوں بخشے رب رہا یاں
 قصہ کوتاہ بہت درودوں بہت مرتبہ دیندے
 بیچیا ہک دن پاک نبی تھیں حضرت عمر پیارے
 حکم کرو تا ترجما حصہ میں صلوات ٹھہرائیں
 عمر کیا پھر دو حصے میں عمل درود ٹھہراواں
 پھر بھی ایہ حکم سنایا پاک سؤل سچا دیں
 تا پھر اوڑک آکھن لگا حضرت عمر پیارا
 جتنے درود دعائیں سارے میں نہ تالواں
 یعنی کل غلیف اپنا میں صلوات ٹھہرائیں

دھرتی تے آسمانوں سوں رزق خدا پہنچا لے
 یاراں دار ہمیشہ پڑھسی پنچے وقت نمازوں
 بند نہ ہوئے دزمی اسدی خالق دی سرکاروں
 قرب حضور ی حاصل ہوئے کرم کرے بت والی
 پیٹری اسدی حاجت ہوئے ادبار بٹا لے
 حاجت تھیں ودھ اسد اُپر مولا کرم کما سی
 کشوں راز پوشیدہ اس پر کہولے خالق سائیں
 اتنا درجہ حال ہوئے صفت نہ کیتی جا وے
 سخت قہم لپے کوئی جنوں آئے وچ حیرانی
 بھی چوتالی پڑھے زیادہ مطلب حل ہو جاوے
 برکت اس درود پڑھن تھیں ان دفع بلائیں
 ہے اکسیر انہاں فرمایا ہر حاجت وچ آسیا
 درجہ اجر ثواب جہناں وایا پیہ شمار حسا باں
 وچ نمازاں پڑھن جو مومن بہت مبارک آئے
 بہتار رزق ملے اس تائیں برکت ب و د باورے
 پوریاں ہوں مراداں سبھے خالق دی سرکاروں
 نال تجربے پاکاں لوکاں ایہ باتاں ازما یاں
 بہت درود الادن والے بہت پیارے تھندے
 یا حضرت میں جتنے اپنے پڑھاں وظیفے سارے
 حضرت کہیا زیادہ کرنا بہتر تیرے تائیں
 ترجما حصہ ہر وظیفہ باقی ورد بنساواں
 بہتر ہے جو ہر درود ماویں عالی دیے پاویں
 مایو میرا صدقے تیں تھیں عالم دے سردارا
 سبھ دے بدلے اُپر تالے میں صلوات پڑھاں
 حضرت کہیا ہر کم اندر کاتی تیرے تائیں

جو کوئی حاجت ہو و تینوں دنیا آخر دالی
 انہوں تاج مذکرین اندر راوی ذکر لیا
 سنوں بھی فرمان سنایا پاک رسول گرامی
 سب کمال وچہ کافی تینوں ہوگدود پیارا
 نالے کل گناہ جو تیرے رحمت بخشش پاؤں
 کیا کیا شان بیان درود دل کرے پند پرانا

کرے کفایت ہر کم اندر کے معنی عالی
 آتی بن کعب رسول شہنشاہ ہوا سوال الایا
 جے توں کل دعائیں لے پڑ میں درود مدامی
 کل اندیشے دور مٹا دے کہے رسول سہارا
 دفتر وچہ گناہاں والے نیکیاں بکھیاں جاؤں
 برکت نال درود پڑھن دے بلدا قرب ربانا

ذکر قرب حضرت موسیٰ علیہ السلام بہ برکت درود شریف

وچہ تمسیر عباسی حضرت ابن عباس لیا یا
 حد نورست کلیم اللہ تے خالق پاک اتاری
 پھر کتاب کلیم پیارا بہت خوشی وچہ آیا
 کر شکر ادبجے اندر عرضاں بول سناوے
 اہ درجہ اج میرے تائیں تسال عطا فرمایا
 کیتا حکم کلیم اشرون پاک خداوند عالی
 سبہ لوکان تھیں ل تیرے نوں بہت تود پیا
 ہو شاکر اس نعمت آپر جو میں بخشی تینوں
 دو حاجت پیار محمدی دل اپنے وچہ پائیں
 کیتی عرض کلیم اللہ تے کر آداب متاسی
 نال توحید اپنی دے یارب حیدی حب ملائی
 حکم ہوا اہ در دست ساڈا غاصل حب سچاواں
 ذلیہ سو سالان چکھے اس تھیں انبرو دھت بنائے
 اے موسیٰ جے دل دے اندر خواہش تودے تینوں
 پڑھ صلوات محمد آپر بہت محبت پاروں
 جتنا بہت درود الایس قرب زیادہ پائیں
 ایہو پیغام سنادیہ جا کے امت اپنی تائیں

جوں درود پڑھن تھیں جے حضرت موسیٰ پایا
 آتے طور بولا کردتی پاک کتاب پیاری
 نال محبت خوشی کمالوں سر سجدے وچہ پایا
 یا مالک احسان تیرے دانت شمارہ آوے
 جیڑا ہرگز میں تھیں گے ہوری کسے نہ پایا
 اے موسیٰ اسایں سچہ دے دل پر نظر مبارک ڈالی
 بخش رسالت تیرے تائیں اسان کلیم بنایا
 رہیں ہمیشہ وحدت آپر واحد سمجھیں مینوں
 قائم اس شکرانے آپر رہناں مردیاں تائیں
 کون محمد سرور جس دا اتنا شان گرامی
 کون پیارا جس دے کارن ایڈ فضیلت آتی
 لکھیا عرش معلیٰ آپر اول جس دانانواں
 خاطر اس محبوب محمد دونوں جگ اوپاے
 بہتا قرب عنایت اپنا کرے خداوند مینوں
 بہتا قرب حضور تینوں بخشاں اسین روں
 بہت پیارا ہو میں سانوں دور نہ کیتا جاسیں
 بھیجا حکم تساوے کارن پاک خداوند سائیں

حُبِ پیار محمدی کو لوں جو دل ہو سی خالی
 جس دن سوچ قبر عذابوں سر پہ آن کہلوسی
 ساری خلقت پیش اس کے حاضر کیتی جاوے
 آپروں آتش سوچ والی سرد مغز ابا لے
 اس دن عرشِ معلیٰ باجھوں سایہ ملے نہ کوئی
 بکول قہروں کج کڑ کن بھر کن دوزخ نازاں
 نال محمد صلوات اللہ و لوں پیار جہناں ا
 جہناں دلاں وہ حُبِ محمدی نظر نہ آئی نون
 اس محبوب محمد کو لوں جو انکار کر یسن
 جس دن قہر عذاب اس کا سخت شکنجہ چاڑے
 کوئی فرشتہ اوپر اہانے رحم نہ مول کھائے
 نا دیدار اس کا ہو سی مول نصیب آنا نون
 حضرت موسیٰ لوں سرکاروں ہو یا حکم ربانہ
 پڑھ صلوات ہمیشہ اس پر کبدے امت تائیں
 اے موسیٰ جے چاہیں ساڈا بتا قرب صوری
 سن کر حکم حکم اللہ نے ادبوں عرض گزار دی
 کتنا شان مراتب اسدا ظاہر کہول دسوی
 تا پھر شان حبیب اپنے دابول خدا فرمایا

روز قیامت بھر کے اس پر آتش دوزخ والی
 غصبول شب زمین تہائی تہائی دواگو ہو سی
 دہشت بہشت محشر والی کھنول بکڑ دبا لے
 ہٹھول مٹرن پیر زمین تے گرمی کچھ کھالے
 منکر بفرماناں کارن کتے نل سی ڈھوئی
 بکول سونیاں خوش گزاراں جنت برب باراں
 اوہ جنت اوہ حور قصوراں ہوسن ملک آہنا ندا
 سدا عذاب جہنم والے کراں نصیب تنہاں نون
 پکڑ شتے زوراں والے دوزخ طرف کھڑکین
 قدر محمدی معلوم کر سن منکر او اس دبا لے
 نا کوئی کرے رسول شفاعت کوئی آن بھر ملا لے
 دل وہ حُبِ پیار محمدی ناہیں کچھ جہناں نون
 باجھوں حُبِ محمد سرور کسے نہ جنت جاتا
 جو انکار کر یسن اس حق دوزخ پان سزا سیں
 بہت درد پہنچائیں اس پر تا پاسیں منظوری
 یارب واقع شان اس کے رہیں کریموں کواری
 جس باجھو دردوں میوں مائل قربت پیسوں
 جیوں تفسیر عباسی دیوں شیخ معین لیا

لَوْلَا حُكْمُهُ وَأَمَّتْ لِمَا خَلَقْتُ الْجَنَّةَ وَلَا النَّارَ

اگر نہ ہوتے محمد علیہ السلام اور ان کی امت تو نہ پیدا کرتا میں بہشت اور دوزخ

وَلَا الشَّمْسُ وَلَا الْقَمَرُ وَلَا الْبَلَّ وَلَا النَّهَارُ

اور نہ سورج اور نہ چاند اور نہ رات اور نہ دن اور

لَا مَلِكٌ مُّقَرَّبًا وَلَا نَبِيٌّ مُّرْسَلًا وَلَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ

نہ ملک مقرب اور نہ پیغمبر مرسل اور نہ ہی دے کوئی بھلو پیدا کرتا

موسیٰ بنی کیم اشرفوں حکم خدا فرمایا

اے موسیٰ شن شان محمدی جو کچھ اس سال بنایا

ادہ محبوب تے امت اسدی ایسی اسال پیاری
 جیکر اسال نہ کرناں ہوندا ادہ سرور بنیاں دا
 تاہیں سوچ چند بنانا ایہ دن تے راتاں
 نا کوئی جگ وجہ پیدا ہوندا مرسل بنی ۲ پیارا
 قصہ کو نہ ظاہر باطن جتنے کل پیارے
 سمجھ کجہ اس دی خاطر بنیاں رب صاحب فرماندا
 کر اقرار نبوت اس دی من لے لوں بجاؤں
 جذبک نال محبت اس پر ناسلوت پوچاسیں
 بھادیل براہیٹی درجہ حاصل ہووے تینوں
 صبح درود حبیب میکے پر پکڑ پیار سچاواں
 شکر حکم الہی موسیٰ جلدی عرض سنا ندا
 نال محبت اسے اُپر بہت درود پوچاواں
 حکم ہویا توں آکھ پیا لے جو کجہ مرضی تیری
 میں ہاں بہت پیارا نیز ایا رب پاک غفارا
 اَنْتِ کلیمی موسیٰ تاہیں حکم خدا فرمایا
 وَهُوَ حَبِیبِیْ اِدہ ہے سادا خاص حبیب پیرا
 ایگل سن کے حضرت موسیٰ پھر سوال سناوے
 رب فرمایا سن لے موسیٰ تینوں اسیں سداواں
 شان کلیم جو دوست رکھے آپ خداوند ستائیں
 شان کلیم جو رب دی مرضی ہر کم وجہ نہ چھوڑے
 شان کلیم جو جالی روزاں محنت ہے اُٹھاندا
 اس یقین پچھے قرب الہی جانگے کوہ طور دیں
 شان حبیب جو گھر اپنے وجہ مانے سچ پیاری
 جبرائیل اسادی طرفوں من سنیے جانے
 شان کلیم جو آپ اساتھیں طلب کرے دیداروں

نال پیار جہانندی خاطر سزجی خلقت ساری
 جنت دوزخ دا کجہ نقشہ مول نہ دھریا ماندا
 نا کوئی ملک مقرب ہوندا تاہیہ مخلوقاں
 تاہیں تینوں پیدا کر دا سنیں کلیم یارا
 ادس محبوب محمد خاطر اسال کھلار کھلا لے
 تینوں بھی میں سے خاطر دنیا وجہ لیا ندا
 بہت پڑھیں صلواتاں اس پر سچے رقی ایمانوں
 نزدیک وجہ دربار سادے قرب حضور نہ پاسیں
 تاہی باہجہ درودوں سرگز کردی نہ بھادیں تینوں
 باہجہ درودوں وعدہ سادا آتش وجہ جلاواں
 یارب نال نبوت اسدی میں ایمان لیا ندا
 جے کر ملے جواب حضوروں ہو ربک عرض سداواں
 ادبوں کے کلیم پیارا عرض ایہو ہن میری
 یا ادہ بنی محمد سرور تینوں بہت پیارا
 لے موسیٰ اسال اپنا تینوں پیش کلیم بنایا
 اُپر کلیم جیباں تاہیں شان نصیبت بھارا
 فرق کلیم حبیب وچالے ظاہر کیتا جانے
 شان کلیمی شان حبیبی واضح کر سمجھاواں
 شان حبیب جو دوست رکھے اسنوں اللہ سائیں
 شان حبیب جو مرضی اسدی آپ خداوند لورے
 دیاں روزہ رکھے راتیں بندگی وجہ لنگھاندا
 تاہیہ درجہ حاصل ہووے اسنوں قرب حضوروں
 موج خوشی وجہ نیند آراموں ذکر الہی جاری
 اکھ گھمکن یقیناں گے اسنوں پیش حضور لیا لے
 شان حبیب جو بیج فرشتہ سداں اسیں پیاروں

شان کلیم کوہ طور آفر آقرب ساڈا پاوے
 شان کلیم جو رب ادنی شوقوں کرے عا میں
 شان حبیب مکانا اس داقاب قوسین پیارے
 شان کلیم خدا دی طرفے پیر پیساده جانا
 اے موسیٰ جو اسل حضوروں شان حبیب بنایا
 تینوں شان کلیمی والا اسنوں شان حبیبی
 سن کر شان حبیب نبی دا موسیٰ پڑھے صلواتاں
 نال نبوت دے اے میں ایمان لیا یا
 سن انساناں کلمہ خواناں کر کے صاف عقیدا
 موسیٰ لڑوں جد حکم سنایا قرب درودوں میں
 جو یا عبود کلیم اللہ لڑوں ایسا حکم ربانا
 جیکر ہے کجہ جنت والی خواہش لڑوں بجاؤں
 بابجہ نبی دی تالبداری جنت ملے نہ تینوں
 ہو کر تالبداری دے صلوٰات الاسیں
 کرے شفاعت تیرے کارن کل امت سائیں
 سن تینوں سردار نبی دا ذکر سنایا جاوے

شان حبیب جو عرش میرے پر مکیہ آن لگاوے
 لکن تیرا نبی حکم سنوے جس لڑوں خالق سائیں
 ادا دینی نہیں گے جا کے پاوے پاک نظارے
 شان حبیب سواری کارن ملے براق ربانا
 ایسا درجہ ہو کر کسے لڑوں نہیں عطا فرمایا
 پڑھ صلوات حبیب میرے تے ہو سیں بہت قریبی
 یارب اوں محبوب تیرے پر رحمت تے برکاتاں
 پڑھیں بہت درود ہمیشہ ہویں لتاں فرمایا
 جے توں قرب الہی لڑیں پکڑ درود نبی دا
 جے نہ پڑیں درود نبی تے دوزخ دھر یا جاسیں
 جے توں ترک درودوں کر سیں تندرخت جانا
 پکڑ نبی دی تالبداری پڑھ صلوات زباناں
 پھیر نہ آکس دنیا اندر کسے نہ آکھیا مینوں
 کھاویں عیسیں بھریا ہوویں تا بھی جنت جاسیں
 بھیجیا ایس درود اسال پر چوڑ دیو اتناں
 جویں پیار درود شریفوں عاصیاں توں بخشاوے

ذکر نجات بہ برکت صلوٰة

ابن عمرہ یحییٰ کرن روایت دے معارج آیا
 روز حشر یک عاصی کارن ہووے حکم ربانا
 لے چالان فرشتے اسدا دوزخ طرف لیاون
 سٹیاں کو ہاں تک ہے جادون آتش قبرالنے
 تیکھے انہاں فرشتیاں کوں کتول آغا مینوں
 ایہ شکل سن کے ادن ہارا ڈاڈا عاجز ہووے
 کہن فرشتے ایہ بن روز تیرے کم نہ آوے

صلی اللہ علیہ وسلم پھر عرش فرمایا
 آتش دوزخ دے وجہ سلو ادن ہارن لانا
 دوزخ دتن اگالنے کرک آواز سناون
 نکر پڑے اس عاصی تائیں خوفوں تھر تھر کہنے
 کہن فرشتے دوزخ دیول رب نے بھیجا تینوں
 جیوں جیوں دوزخ نظری آوے دہا مین ہاں رووے
 نامعلوم ہووے تائیں دوزخ کنوں بچاوے

جے توں الہور وناو تھے دنیا اندر رونا
 کرسی عرض فرشتیاں گے عاجز او گنہارا
 ہاں کمزور ماطقت عاجز بہت غریب منانا
 امت نبی محمد وچوں میںوں رب بنایا
 نہیں امید محمدیاں نوں دوزخ رب جلاوے
 بھاویں دھچکنا ہاں ہوئی عمر گزشتہ میری
 نال پیارے وعدہ آہا کیستا خالق سائیں
 میں بھی اسی دی امت وچوں پر تعصیر گناہیں
 آہی عرض فیصل محمد مولا ختم کما سی
 کہن فرشتے اسیں تیرے پر اتنا رحم کماواں
 کرتوں عرض انہا نے اگے عنواں چوڑا دن
 نہیں تاجو کچھ حکم اسا نوں پاک خدا فرمایا
 ادہ سرور محمد سرور وچہ دربار کہلو بیا
 تا پھر او گنہار وچارا پرت تیکے درباروں
 کماواں زولادے جلدی کر کے گہت دوہا یاں
 امت تیری تھیں میں عاجز دوزخ چلیا جاندا
 کر کے کرم تیں یا حضرت خود تشریف لیا ہو
 سن فریاد شبابی حضرت نظر مبارک - پادون
 کر سن حکم فرشتیاں تائیں سرور و جگ والے
 تاجو اس دے گل تھامی کرے وزن دوبارا
 دین جواب فرشتے اکوں سید شاہ امتیا نوں
 اسیں تمام حکم دے بندے جویں خدا فرماوے
 تا پھر وچہ جناب الہی حضرت عرض سناون
 او سے وقت فرشتیاں تائیں حکم جنابوں دے
 بیشک عمل تولادون اسے جا کر دوحی واری

اس روئے تھیں تیرے تائیں بیشک فائدہ ہوندا
 آدم دے فرزنداں وچوں میں سگین بیچارا
 دوزخ اندر جھل نہ سکاں تہر عذاب رہانا
 نال محمد سرور عالم میں ایمان لیا یا
 میں عاجز کیوں دوزخ جاواں لوکے عرض سناوے
 اپر نبی محمد پاروں میںوں آس دوہیری
 فضلوں اسیں خلاص کر لیاں امت تیری تائیں
 بہت امیدال مولا پر دوزخ کھل سی ناہیں
 نال یہود نصاریٰ میںوں دوزخ وچہ نہ پاسی
 وچہ دربار رسول پیارا تینوں اسیں دکھاواں
 کرن شفاعت تیرے کارن مولا تھیں بختا دن
 اس دے اندر فرق لیا دن سا نوں روانہ آیا
 کر فریاد انما دے اگے قید جویں توں یا
 اوے نظر رسول پیارا خالق دی سرکاروں
 بوہڑ شباب نالے کارن لے امت یاں یاں
 باہجہ تسادی شقت میںوں کوئی نہیں چوڑا ندا
 کرو شفاعت راہ مولا دے بندیاواں چوڑاؤ
 ویکن بندیاواں منانا نال محبت آدن
 چوڑا دیو ایہ مجرم عاصی ساڈے کرو جوالے
 معلم مووے کس گناہوں بدما ایہ بچپارا
 جیکر حکم خدا فرماوے کہ نہیں عذرا سا نوں
 نہیں مجال جو اسے جھگوں دھکٹ کیتا جاوے
 او گنہار چھوڑا دن بلے سر سجدے وچہ پادون
 دے دیو ساڈا بندہ جلدی جیوں حضرت فرماوے
 کرن تسلی اپنی طرفوں امر کرے رب باری

سنکر حکم جناب اکہوں چھوڑن ملک رہنے
سرور عالم آپہ تر از داسے عمل تو لاون
بھی ہک کا غذا بنے کو لوں کدھے بنی پیارا
حدادہ کا غذا رکھیا جاسی نیسکی والے پلے
دودھ جادون اعمال نکویاں سدھی برکت پاروں
دور کروہن اسے کو لوں دوزخ والے جانے
کرن روایت جنت اندر اسنوں ولان
جنت دے دروازے پر آکر جدول کھلے
سرور عالم پچن اس تھیں کون اسپاں بھائی
کیا ایہ سوینا مکھ تسا ڈاکیا سوہنی خوشبوئی
حضرت کہن بنی محمد نام اساد آلیا
اوہ کا غذا نورانی جیڑا بخشوں جیدگی رول
سانہہ اسال اوہ تحفہ تیرا اپنے پاس ٹکایا
سن کر مومن صدقے جافے قدام اندر آئے
میں قربان تھائے اتوں یاسید سردارا
جیکر تیں بوندے حضرت ناصلوٹ تسادھی
نیک وسیلہ امت کارن رب درود بنایا
سن ہک پور سناداں مینوں ذکر درود پیارا

نیکی بری تو لویے جتھے آون ادس ٹکالے
ہک پلے وچہ نیکیاں رکھن دے بدیاں پا دن
نیکیاں والے پاسے اسوں رکھے نیک سہارا
اتنی برکت ہوئے اسدی چھا بہ نول نہ پلے
بش دتا میں بندہ اپنا حکم ہوئے سرکاروں
دیو پوشاک ہشتاں والی جنت خوشیاں مانے
اتنی خوشی ہوئے اتن میں سب باتاں بھل جادون
حضرت صلوات اللہ سندی پھیر زیارت ہوئے
عرض کرے قربان تساں تہیں میرے باپل مائی
صدقے جادواں دسویںوں کون تیں ہو کوئی
جس نے دوزخ جانیاں مینوں ہوں آن چوڑا آیا
دنیا وچہ درود اسالوں بھیجا تددھ پیاروں
وانک امانت رکھیا اسنوں آج تیرے کم آلیا
چھتیں قدم رسول اللہ دے حمال بول تھائے
اپنی بھین کشیا مینوں جس ایہ جنت سارا
کون چوڑا نداد دوزخ کو لوں عاجز جان اسادی
نال محبت پڑیا جس نے رب جنت پونچیا
جو نکر پڑھنے والیاں کارن پیچھے بنی سہارا

ذکر نجات بہ کثرت صلوات

نقل تنبیہ الغافلین وچوں شیخ معین لیا یا
ڈکھا اسال جوان ہک مکے حج طواف کر نیدا
حاجی ہو پڑن تکبیراں تے تسبیح دعائیں
لے پر باجھ درود اوہ بندہ پور نہ کہہ الاے
پچھیاں اس حاجی کو لوں نال تعجب بھائی

شاہ سفیان رح جو ٹورگی صاحب ذکر انہاں فرمایا
قدم قدم تے حضرت آپہ بہت درود بھیجیدا
جوں مناسب موقع آپہ ہون حاجیاں تائیں
پڑھے درود رسول اللہ تے جیڑا قدم اٹھاوے
باجھ درودوں آوے تینوں ہر کلام نہ کافی

سارے لوگ پڑھن تسبیحاں جو جو پڑھیاں جاوے
 کہیں لگا اوہ سمجھ کلاماں یاد دے وچ مینوں
 نہیں سی ظاہر کرنے والا ایہ اسرار پوشیدہ
 باپ میرا تے میں اسیں نوں جج کرن لوں تے
 ابیر نال علاجیاں اسنوں فائدہ کجہ نہ ہوئیا
 بعد وفاتوں صورت اُسدی رب صاحب بدلائی
 دیکھ حیران ہو یا میں ڈاڈ ماروواں بیٹھ سرٹانے
 کراں قیاس جو ظاہر اس مندا عمل نہ کوئی
 وچ پردیں نہ محرم کوئی کس نوں حال سداواں
 ڈردا مول نہ کہل کسینوں کون آکے دفناو
 کفن دفن بھٹیں عاجز ہو یا سخت مصیبت ہوئی
 آخر مبروں شگروں اسے منہ تے چادر پائی
 جان کج رات گئی تاملینوں نیندر آن دیا
 عجب جوان ہک سفنے اندر پاس اسے آیا
 سوہنا بدن لباس عجائب تے سوہنی خوشبوئی
 نہ میں الیا حسن کسے دا ڈٹھا عمراں ساری
 نا پھر ساری دنیا اندر خوشبو ایسی پائی
 جدت شریف لیا یا سوہنا کر شفقت دلدار ی
 نال محبت منہ اسے پر بھیسر ملہتہ کرم دا
 بخشی رب دوبارہ اسنوں صورت آدم والی
 جاں بھر رخصت ہوون لگا اوہ مقبول ربانا
 کون تیں کیا نام تسا ڈاکس بابل دے جائے
 وچ پردیں اسے آپ ایسی شفقت ہوئی
 سنکر عرض میری تدینوں کر شفقت فرمایا
 عبدالمطلب داد میرا تے ہاشم پڑ دادا

اوہ تسبیحاں تے تکیاں تینوں تینوں یاد نہ آدن
 ابیر شان درود پڑھن دا کیا میں تہاں تینوں
 اکھین نال تماشا ڈٹھا جو میں درود نبی م دا
 راہ وچ باپ آزاری ہو یا بہت علاج کراے
 آخر ہو گیا فوت غمانار سے اندر مویا
 خواں شکل ہو یا منہ کالا ڈٹھیاں بہت آئی
 خبر نہیں جو کس تفسیروں پایا تہرے مانے
 خبرے دلوں منافق ہوئی تا ایہ حالت ہوئی
 ناکچے آسے ناکچے چاڑے رو رو حال دنیاواں
 اپنے کولوں اک کلیاں دفن نہ کیتا جاوے
 آکھ نہ سکاں مول کسینوں کیا کج کہسی کوئی
 اسے غم وچ روزیاں نہیاں رات اکوں منہ آئی
 بیٹھیاں بیٹھیاں اکہیں جڑیاں بے اسرار دکھایا
 ڈاڈھی سوہنی صورت والا چنوں روپ سوایا
 ایسا سوہنا دنیا اندر ہو نہ ڈٹھا کوئی
 نا پھر کدی پوشاک اجیہی ڈھٹی عجب پیاری
 جو نکر ادس پائے کولوں اس ن مینوں آئی
 آکر باپ میرے دے منہ تہیں چادر پکڑ اتاری
 او سے فیلے ہو گیا اس تے فضل خدا اکرم دا
 ہو گئی دور سیاسی ساری نوردوں لاٹ نکالی
 دامن پکڑ کھیا میں ادبوں عرض میری سن جانا
 اسان عزیزیاں عاجزاں آپ کرم کماون آڈ
 یا عبد اللہ سو مینوں کون تیں ہو کوئی
 میں نے نبی محمد عربی عبد اللہ واجابا
 عبد مناف ہے بابل جس دا کبے مول خدا دا

باپ تیرا سی عیبیں بھریا سخت دلیر گناہی
 وقت مصیبت آیا اس پر حدود عذاب ریا نا
 نالے جو صلوات فرشتے نت سالوں پہنچا دن
 باپ تیرا بھی ساڈے اُپرنت درود پوچا ندا
 اج درود اس باپ تیرے بخش مول نہ پہنچا کوئی
 تا پھر انہاں فرشتیاں سالوں اس دا جال نہایا
 شکر اس دی حالت سالوں دا دہی شہ قہ فی
 جو کوئی مومن ساڈے اُپر پڑ صلوات پوچا دے
 کراں شفاعت روز قیامت اُسے طور انہاں دی
 ہر منزل وچ دوست اپنے ایس نہ مول بھلاں
 سبہ تھیں ودھ محبت ساڈی کارن تا بعد راں
 ایہ نو شجراں دیکر حضرت صورت پاک چھپا پی
 سج نہ ڈٹھا سفنے اندر اوہ محبوب نقالے
 او ددیار جمال جو مینوں بخشیا نہی ربانے
 آخر خواہوں جاگ شتبا پی ڈٹھا باپ پیارا
 سو ہزار نگ عجائب نوری لاٹ کڈے پیشانی
 او سے دن تھیں عاشق ہو یا میں صلوات نبی دا
 جتنے ہو رو ظیفے آہے کتے ترک تمامی
 اس جاگہ یک ہو مصنف ذکر عجائب لبایا
 خبر ہوئی تا باپ اپنے دی ڈٹھی لاش پیاری
 قدرت ربی آسوں پاسوں خلقان ملایاں
 دیکھ حیران ہو یا وہ مومن لگا کہن تنہا تنوں
 وچہ پر دیں ساڈا ایتھے محرم حال نہ کوئی
 لوکاں لکھا وقت صبح دے سنبالاں آوازہ
 ہو گیا فوت مکان فلانے یک مقبول ریا نا

ایسر بہت درود پڑین دی عادت اسوں آہی
 کر فریاد ساڈے اگے ردنا درود رنج نا نا
 ہر مومن دے تحفے حاضر ساڈے پاس لبیا دن
 انت اور تحفہ پاس اس اڈے حاضر کیستنا جاندا
 پھیا اسان فرشتیاں کو لوں کیوں اج دیری ہوئی
 ہو گیا فوت پتیارہ عاجز سختی دے منہ آئیا
 کیتی آن شفاعت حلدی تہرول جان چھڑائی
 بیشک سالوں اس دے کارن رحم نہایت آدے
 نال اس اڈے دلوں بچاؤں ہو سی خب جنہاں دی
 او گھارنا نیاں تائیں مولا تھیں بخشا داں
 ساتھ اس اڈے جنت جاسن کر سن موج بہاراں
 دیکھ بشارت اکھیں کھلیاں پھیر نہ نیندر آئی
 اچن پیتی غائب ہو گیا سوہنی صورت والا
 سکدے ربکے ہن تک سونوں عاجز نہیں نمانے
 آگئی اسی صورت اس دی نور کڈے چمکا را
 پڑھ صلواتاں حضرت اُپر بولاں حمد زبانی
 باجھ درود خلاصی ناپیں ہو یا دلوں عقیدہ
 دم دم پڑھاں درود ہمیشہ اُپر نبی گرامی
 خدا اس مومن سفنے اندر عجب نظارہ پایا
 سوہنی صورت دیکھ شتبا پی کیستی دفن نیای
 آپے بھج بھج حاضر ہون آدن دوڑ لوکایاں
 اسان غریباں دی کس جا کے دتی خبر تاتوں
 کوں اس اڈے تم والی خبر تاتوں ہوئی
 جیوں آسوں آکھے کوئی اٹھو پڑھو جنازہ
 جا کے پڑھو جنازہ اس دا جس نے جنت جانا

میں آوازہ بخشش والا حرص دلاں وچھ ہوئی
ایک گل سن کے ہو زیادہ دلوں عقیدہ آیا
جس سفیان ولی نزل اس نے ایسہ ذکر نایا
بیشک ایسی نعمت کامل پاک درود گرامی
اے مومن کر دل نول حاضر کپڑ پیار سولی
پڑھ صلواتاں دلوں بجالوں آپ نبی ربانے
کیا کیا ذکر درود شریفوں تینوں آکھ سنائے
بہت درود پڑھیں مومن بہت بدراج پاوے

آگے درجنائے کارن دیر نہ کستی کوئی
آخر گور جنہ کر کے نال ادب دفنایا
کھن گکاسفیان پیارا سچ تساں فرمایا
چھوڑیں نہیں طیفہ اس دا اندر عمر تم نامی
ہو جادو ست پاک بنی دانا پاسیں مقبولی
بختے جادو اس دی پاروں او گنہار منانے
کیا کیا پڑھنے والیاں آپ رب احسان کھائے
بسجھ لو کال نہیں سنوں پاک بنی مفرماوے

أَوَّلِي النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَى صَاوِتٍ

بہتر سب لوگوں سے قیامت کے دن وہ لوگ ہوں گے جو بڑے بہت درود بھیجیں گے
روز قیامت سب لوگ اپنے بہتر بھجے جادوں
اے مومن جے بہتری چاہیں خالق دی سڑوں
جتنی جنس کھٹی ایتھوں نیک خریدے چاہیں
جتنا بہت درود نبی تے پڑھیں سب بھجیوں

مواقات تاکید برائے درود شریف

بہت تاکید درود پڑھیں دی دش موقع تے آئی
اول وچہ نماز جیویں کر پڑھیں مومن بھائی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى

اے اللہ درود بھیج محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر جیسا کہ درود بھیجا تو نے

إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

ابراہیم علیہ السلام پر اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر تو ہے صفت کیا گیا بزرگ

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى

اے اللہ برکت بھیج محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر جیسا کہ برکت بھیجی تو نے

إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

ابراہیم علیہ السلام پر اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر تو ہے صفت کیا گیا بزرگ

لوں درود تسال پڑھیاں یا محبوب خدائی
اس وجہ ابراہیم بنی دا ذکر مبارک آیا
باجہ درود نماز نہ ہوئے کہسیا بنی حضور می

ہک دن پاک رسول اللہ لوں یاراں عرض ثانی
تا پھر حضرت یاراں تائیں ایہو درود سکھایا
وجہ نماز اخیر می قعدے پڑھنا جان ضروری

لَا صَلَوةَ لِمَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَى

نہیں نماز کامل اس شخص کی جو نہ بھیجے درود شریف مجید نمازیں

مول نماز قبول نہ اس دی حکم پیغمبر دیندا
پچھلے اندر واجب انہاں کرتا کید سنایا
جتنے بہت درود ضروری حکم دتا علما و اہل
پڑھے درود رسول اللہ تے ہون قبول دعائیں
پھر دی ہے سر پے آتے پاک نبی فرماے
باجہ درود نماز دعائیں راہ وجہ نیکیاں جان
تد تک نہ اسمانی پوچھن ناپاوان چھٹکارے
پڑ جو درود دعائیں ویلے فضل ہوئے جانوں
پڑھ صلوات رسول اللہ تے قدم کھائے اگے
پڑھے درود رسول اللہ تے عالی درجہ پاوے
صلی اللہ علیہ وسلم اوس وقت اکھوے
پڑھے صلوات سلام نبی تے تا بعد از امر دا
حضرت کیا میرے آپر ہے اوہ ظلم کما نذا

وجہ نماز جو ساڈے آپر نہیں درود بھیجیدا
شافعی کہن جو پہلے قعدے پڑھنا بہتر آیا
دو جا وقت درود پڑھن دانتینوں کہول
کرے دعا جو مومن کوئی پیش خداوند سائیں
باجہ درود اسماناں آتے مول دعا نہ جاوے
حضرت عمر روایت کردا پاک نبی فرماون
جد تک پڑھے درود نہ بندہ آپر نبی پیارے
پڑ جو درود نمازاں اندر مومن اہل ایمانوں
ترجما حد کوئی مسجد اندر داخل ہون لگے
چوتھا بانگ الاون والا حیدم بانگ موکاوے
پنجواں نام رسول اللہ دا جیہڑا وقت سینوے
بھی حد آپ زبانی بولے نام نبی سرور دا
جو کوئی سن کر نام نبی دا نہیں درود الا نذا

مَنْ لَمْ يَسْمَعْ اِسْمِي وَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ فَقَدْ بَخِلَنِي

جس نے نہ سنا میرا نام اور نہ بھیجا

بھی اوہ شخص بخیل نکارا پاک نبی م فرمایا

اَلْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ

بخیل ہے جس کے پاس میرا ذکر ہو تو درود نہ پڑھے

پڑھیں درود محبت پاروں سنکر نام پیارا

ظلم نہ کریں رسول اللہ تے سننے و انیا یارا

نک نہ کریں درود شریفوں نخل نہ مول بھائیں

ظالم اتے بخیل سنا کے دوزخ طرف م جائیں

ہر واری جہ نام مبارک سنیں نئی سروردا
اسے طور امام طحاوی رحمہ اللہ فرماتے
ذکر بیان رسول اللہ واحد کوئی کرے زبانی
روضۃ العلماء نے اندر بھری حسن لیا یا
حد و فاتوں سے اندر ڈکھائیں اس تائیں
پچھیا میں جو بعد و فاتوں کیونکر حال دہانا
پھر میں پچھیا کپھر سے علون رحمت بخشش پائی
حد کوئی حکم حدیث نبی دا ذکر زبانوں کر دا
پڑھاں درود رسول اللہ تے دل حدیث و ان
انہوں حضرت شافعی صاحب جو مقبول رہا نے
بعد و فاتوں خوالے اندر پچھیا کسے انہا توں
کہن لگے صلواتوں سالوں بہت محبت آہی
برکت انہاں دروداں لڑن بخشا خالی میں
پچھن والے پچھیا اگوں یا مقبول خدائی
تا پھر ایہ صلوات نبی دی بول امام سناندا

پڑھن درود پیاروں تینوں شلوع واجب کر دا
سن کر نام رسول اللہ دا فرمن درود ہو جاوے
یا پھر سنے کسے دے کوں پڑھے درود حقانی
بو عصفہ بن نوح بن مریم کو چ حدوں فرمایا
نال محبت راضی ہو کے ملیا خوشی خوشائیں
کہن لگا رب بخشیا میں ہو گیا فضل رہا
کہن لگا میں دنیا اندر حسنی عمر لکھائی
باجھ درودوں کدی نہ بولیا نام نبی ہر سروردا
اس دی برکت ملیاں میں جنات والیاں نواں
دنیا تیں حد رحلت کر کے جنت طرف سدائے
کپھر اعلیٰ کاون بدلے بخشیا رب نساتوں
بیچ درود الاولون اکثر اور نبی الہی
ملیاں اس دے فضل کرم میں جنت والیاں جائیں
کون درود جنہا ندی پاروں رحمت بخشش پائی
جو کوئی مومن پڑھنا چاہے عاجز لکھ و کھاندا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بَعْدَ رَسُولِكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

اے درود بیچ محمد علیہ السلام پر بہ شمار ان لوگوں کے کہ درود بھیجتے ہیں ان پر اور درود بیچ

بَعْدَ رَسُولِكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَ

محمد علیہ السلام پر بہ شمار ان لوگوں کے کہ نہیں درود بھیجتے اپنی اور درود بیچ محمد علیہ السلام پر جس طرح کہ تو چاہتا ہے اور

تَرْضَى زَيِّدٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا يَبْتَغِي الصَّلَاةَ

پسند کرتا ہے درود بھیجنا اپنی اور درود بیچ محمد علیہ السلام پر جس طرح کہ لائق ہے درود

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا أَمَرْتَ يَا صَلَّوْهُ عَلَيْهِ

اپنی اور درود بیچ محمد علیہ السلام پر جیسا کہ حکم کیا تو نے جسکو درود بھیجنے کا اپنی

اے مومن جدا اسم نبی داپہیے کنان تائیں
پچھوں جس ہوتہ دے اوپر اسم حبیب لکھوے
آپ کہیں یا نہیں سنائیں پڑھ صلوات پوچھائیں
صلے اللہ علیہ وسلم شامل نال پھیوے

ہک روایت کہنے اندر کافی صرف اشارہ
ابو ہریرہؓ کے روایت پاک نبیؐ فرماتے
جہنوں تک اود لکھا رہی کریں ملک دعائیں
وچ کتاب معارج اپنی شیخ معین لیا
کندری ابو الفضل ذلی اشرفوت ہو جد ہائی
امرا لاہوں سقے اندر ڈٹھا کسے اپنا توں
کہن لگے رب میرے آپ رحمت فضل کیا
عرض کرے کس عملوں ایسا شان بیا کاؤں
نال جہنم سے حضرت آپ رہیا درود لکھیندا
باچھ درودوں نام نبیؐ واکدی نہ لکھیا کوئی
اسے طور ہک کوئے اندر کاتب مردربانا
جھے نام رسولؐ اشردا لکھنے اندر آوے
جداوہ فوت ہو یا پھر مکدن خوالے اندر آیا
دیکھن والے پچھیا اس تھیں کیونکر رحمت پائی
حد میں نام رسولؐ اشردا دنیا وچ لکھیندا
برکت اول درودوں میں ہو یا فضل ربانا
اے مومن حد لکھیں توں بھی نام نبیؐ سروردا
ستواں دن تے رات جمعہ دی بہت درود الانا
انشی وار جو اس دن راتیں پڑھ صلوات بھیندا
حضرت انسؓ کہے جو حضرت پاک نبیؐ فرمایا
اس راتیں وچ انشی داری جو صلوات پکارے
اتنی برکت روز جمعہ دے سمجھ درودوں کھائی

بہتر ہے جے ثابت لکے صاف درود پیارا
لکھنے وچ درود اسدا جو ہک وار لیا وے
یار بخش جناب اپنی تھیں لکھن والے تھیں
علیؑ ابن عباد دیوری ذکر جویں فرمایا
بعد وفات انانندی حالت رب کریم دکھائی
پچھن لگایا ولیؑ اشرد سو حال اسان نوں
بخش خطایاں جنت اندر باعزت پہنچا یا
کہن لگے رب بخشیا میںوں دوا بخشاں روں
حد میں لکھاں نام نبیؐ داناں درود جڑ بیندا
برکت بہت درود لکھن تھیں رحمت ربی ہوئی
لکھے بہت کتاباں کاغذ مومن نیک سیانا
صلے اشد علیہ وسلم ادبوں نال لاوے
جنت اندر شخص کسے نوں خالق پاک دکھایا
کہندایت درود لکھن تھیں رب رحمت فرمائی
لکھاں نال درود برابر ترک نہ مول کریندا
نہیں تا انہاں بہشتاں لایق میں کیا چیز منانا
لکھیں نال درود پیارا جاویں خوشیاں کردا
بہت فضیلت وچ اپنا نمے حضرت دافرمانا
انشی برسال درب اس د عیب گناہ بخشیندا
اتنا شان درود پڑھن دارات جمعہ دی آریا
انشی سال گناہ بخشینوں اگلے پچھلے سارے
ایہ صلوات جو پڑھدے مومن بہت فضیلت آئی

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

اور رسول

اور پیغمبر

اپنے بندے

بھیجے

اے اسد درود

اَلنَّبِيِّ اَمَامِيٍّ وَعَلٰى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ وَسَلَّمَ

اور محمد

اور علیہ السلام

اور ان کی آل پر

اور اصحابوں پر

اور سلام بھیجے

پڑھے درود جو روز جمعہ دے مومن کبھو داری
 ہو رثواب جو حاصل ہو ورنہ حد شمار نہ کاٹی
 مومن قدر کرے اس دن دابیت درود الالمیں
 اٹھواں جد کوئی مومن بندہ ملے مومن بھایاں
 نالواں وچہ شعباں مہینے بہت دے پڑھو سے
 وچہ شعبان درود دینی تے جو یک وار الا دے
 دہواں جد کوئی مومن اپنے یاد گناہ لیا دے
 زت زباں اپنی دے اپر کلمہ طیب آنے
 جتنے عیب تمامی اسنوں یاد دلیو چہ آدن
 حضرت ابو بکرؓ فرماوے یار نبی سرور دا
 جیو کر تھی لکھی ہوئی پانی نال دھویو سے
 پانی وانگ درود نبیؐ دا عیب مثال سیاہی
 پڑھ صلوات نبیؐ پر مومن پکڑ محبت عالی
 ایو وسیلہ تیرے کارن بہت سرب بنایا
 جس نے پکڑی تالبداری رحمت فضل رکھوں
 کل عذابوں عمل خرابوں اسنوں رب بجایا
 سن بک ہو رسنداں تینوں ذکر تیرے والا

دوسو برس ال عمر گناہوں پاک کرے رب باری
 بہت فضیلت روز جمعہ دی پچھے اکھ سنانی
 فضلوں بپچا دے تینوں عالی درجیاں تائیں
 پڑھن درود مصافحہ کر کے بخشے رب خطایاں
 ہو رہنیاں نالوں اس چہ اجر زیادہ دھویو سے
 دس داری وچہ ہو رہنیاں اجر برابر پاوے
 کرافس خدا دے خوفوں دے تے پچتاوے
 پڑھے درود رسول اشرے ہوون فضل ربانے
 برکت کلمے اتے درودوں سارے بخشے جاوون
 اسے طور درود نبیؐ دا پاک گناہوں کر دا
 جتنی کل سیاہی ہو دے در تمامی کھنویے
 عملاں دالی تھتی ادتوں دھو دے پاک اٹھی
 دھو سٹ اپنے دفتر وچوں کالک عیا نوالی
 تالبداری تھیں دودھ درجہ ہو نہ کوئی آیا
 بکرت حبت درود نبیؐ دی ہو گیا پاک گناہوں
 پاک جنابوں جر ثوابوں عالی درجہ پایا
 جویں نجات صلوات سلاموں بخشے حق تعالی

حکایت برکت درود شریف

زمیرۃ الریاض کتابوں کے حسین لگانا
 عورت بک انہاں دے لگے رتی آن منانی
 گھر میرے بک بیٹی آہی یا مقبول تعالیٰ
 عمر جوان پیاری بیٹی محرم حال میریدی
 آتش دُرفراق آسہ دی مینوں ساڑ جلائی
 ہو گئے چھیک کھجے اندر مارن تیر حیدایاں

حضرت بصریؒ سن ہو راند آ ہاجدوں زمانہ
 لگی کہن امام حسنؒ لوں عاجز در درنجانی
 اپن چلتی دے کئی مینوں داغ حیدانی والا
 دنیا چھوڑ روانہ ہوئی مرضی جویں لے دی
 جس دن دی اوہ نصرت ہوئی پھیر آرام نہ آیا
 سینہ ساڑ داغم آسے ڈاڈ ہی کلل آئیاں

توڑے خواب اندر پکاری دکھیاں اُس دیتا میں
سوندی وار پڑھیں توں اتنا حکم انہاں فرمایا
سُفنے وچہ پیاری بیٹی مل سی تیرے تہا میں
رکت ایس درودوں اس دی رتب مراد پوچھائی

دسو کوئی وظیفہ ایسا جو میں عمل کسائیں
تا پھر حضرت بصریؒ اس نوں اک درود سکھایا
رکت ایس درود شریفوں نسل کرے سبائیں
یعنے کہن جو حضرت اسنوں ایہ صلوات سکھائی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَأَزْوَاجِهِ أَهْلِهِ

ایہ درود صحیح محمد علیہ السلام نبی امی (علیہ السلام) پر اور آپہی پیغمبروں پر جو تمام مومنوں تہا میں

الْمُؤْمِنِينَ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَهْلَ بَيْتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ

ہیں اور آپ کی اولاد پر اور اہلبیت پر جیسا کہ درود پیغمبروں تہا ابراہیم علیہ السلام پر

وَعَلَى إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَبِيبٌ مُّحِبٌّ

اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر سب جہانوں میں بے شک تو شریف کیا کیا بزرگ ہے

نال محبت شوقوں ذوقوں پڑھ صلوات سنائی
پڑھ صلواتاں سستی راتیں سُفنے رب دکھایا
دچہ عذاباں پکڑی جکڑی پادے سخت سترائیں
بھڑکن آتش بدن دولے جلمے گندرف حلالے
ڈکھا جہول عذاب ربانا ڈرکے اٹھ کھڑوئی
خدمت اندر حاضر ہو کے رو کر عرش سنائی
ڈاڈھی ادھی حال خراباں پکڑی دچہ عذاباں
ہو گیا غم دی حالت اندر اوہ مقبول شہارا
آگنی خوشی دکھاؤں کارن رحمت پاک ربانی
فضل کرم تہیں سُفنے اندر قدرت رب دکھائی
کردی ناز بہشتاں اندر زینت زیب کمالاں
موتیاں جڑیاں تاج سریتے دُوروں چمک دکھائے
مینوں تہاں پچھاتا ناہیں یا مقبول حقانی
بیٹری بلکن پاس لساڈے روندی روندی آئی
سُفنے دچہ حوالا میرا اس نوں رب دکھایا

سنکر حکم امام حسنؒ تہیں عورت گھر دل آئی
جو کر حضرت کیا اسنوں ادوہیں عمل کھایا
اس سُفنے دچہ ڈٹھا اس نے بیٹی اپنی تائیر
ستھیں سنگل پیریں سنگل گل چہ سنگل ڈالے
دیکھ حوالا بیٹی والا ڈاڈھی عاجز ہوئی
بخر ہوئی تاروندی روندی حضرت دُور آئی
یا حضرت میں بیٹی اپنی ڈٹھی اندر خواہاں
سُن کر حال عذاباں والا بصری حسنؒ پیارا
اسے غم دچہ جہول انہا نوں مدت کچھ وہائی
بصری حسنؒ ہوراں اک آتیں اکھ مبارک لائی
کیا دیکھن یک سوہنی عورت صاحب حسنؒ جلالاں
زبور ہارسنگار بستی عجب لباس دولے
دیکھ پچھان امام حسنؒ نوں کیندی بول زبانی
میں ہاں اس عورت دی بیٹی اس بیٹی کی جانی
دسیا تہاں روداں تہاں میں اس نے عمل کھایا

حضرت حسنؑ کیا اس تیری حالت ہو سنی
کہن لگی اس جو نکرا گئے دنیا حال تسانوں
اپر اس تھیں پیچھے حلدی فضل عذار حسالوں
نال پیار درود نبیؐ دا پڑھیا اس ہک واری
قرآن وچ جو پکڑے آہ مومن سخت عذابوں

ہن کچھ ہو رہا تیرا کیونکر نعمت ر پانی
انہاں ذماں وچہ اولویں آہا سخت عذاب سانون
آنکھیاں ہک مومن بندہ ساڈے گورستانوں
بخشیا گورستان تہاں فیضوں خالق باری
سجھے کارن نازل ہو یا یہ فرمان جنابوں

رَافِعُوا لِعَذَابِ عَنْهُمْ بِكَرَّةٍ صَلَوةِ هَذَا الرَّجُلِ

اٹھا دو عذاب ان سے اس شخص کے درود کی برکت سے

کر دیو دور عذاب انہاں تھیں حکم خدا فرمایا
جدایہ حکم الہی پہنچیا گورستان وچالے
او سے وقت فرشتے دوجے رحمت والے آئے
ساڈھے پنجو بخشے اس دن او گنہار نمالے
میں بھی وچہ آئندے آہی عورت بول سنایا
دیکھ بشارت حسن دلی دی اگہری نیند پیری
اے مومن کر شیشے حاضر دلایاں کہیں والے
جان دیاں جان دیاں جد تک ہی پڑھ صلوات سنایا
جو کوئی آپ درود ہمیشہ پڑھ دا عمر تمسامی
اتنا شان درود پڑھن دا وچہ ریاض لبایا
ہک دن جبرائیل اسانوں آایہ بات سنائی
اس دریا وچہ رہن ہمیشہ مچھیاں باجھ شماراں
کیتا حکم انانے تے مائیں پاک خداوند سائیں
قدرت ربی کئی شکاری کر تجویزاں تھکے
جے ناچار کدی کوئی مچھلی مچھ کسے دے آدے
ایسے طور ازماون کارن کئی شکاری آدن
واہ سبحان اللہ کیا درجہ شان درود گرامی
مچھیاں پڑھن درود نبیؐ تے پھاہی چہ نہ پاسن

برکت ایس درود شریفوں جو اس شخص الایا
چھوڑ گئے سمجھ او گنہاراں ملک عذاباں والے
نال محبت انہاں اسانوں نور لباس پہناے
برکت اول درود شریفوں حنت ملے ٹکانے
ملی نجات عذاباں کولوں تا ایہ درجہ پایا
شان بیان درود شریفوں جگو چہ ہو یا جاری
کیا کیا شان درود شریفوں تینوں رب کہاے
سارا گورستان خدا نے دوزخ کنوں بچایا
کویں نہ اسنوں رحمت فضلوں بخشے رب گرامی
صلی اللہ علیہ وسلم شاہ عربی فرمایا
ہک دریا کوہ قافوں اگے یا محبوب خدائی
پڑھن درود ساڈے آپر نال کمال پایاں
پڑھو درود حبیب میریتے پھر کوئی پکڑے ناپیں
اے پر اس دریاؤں کوئی مچھلی پکڑ نہ سکے
لوہے ہتھ ہو جاؤن اسے مچھلی نکل سداے
مچھیاں مول نہ قابو آدن لوہے ہو کر جادون
جس دیے برکت پڑھنے والے پان نجات تہاں
بہترے مومن پڑھن ہمیشہ کویں نجات نہ پاسن

بیشک فضل امید اسانوں خالق دی سرکاروں
جس پر پڑھاں درود ہمیشہ آپ اوہ بختا دے
شوق زیارت پاک بنی داد لوچہ ہودے جینوں
دو تن مل ظیفے اس لوں اتھے لکھ دکھاواں

ملے نجات ہر سختی کو لوں خب محمدی پاروں
کرے شفاعت روز قیامت پاک جمال کہاں
دنیا دھ جمال محمدی رب دکھاوے مینوں
نفل آہوں سفنے اندرے حبیب سچاواں

عمل برائے حصول زیارت پیغمبر علیہ السلام

ابو ہریرہؓ نے روایت پاک بنی فرمائی
پس اوہ سچے صدق یقینوں ایگل دل وچ جانے
خواب اندر جو دیکھے مینوں سمجھے خواب حقانی
باچہ رسولان ہر بندے دی شکل شیطان وٹاوے
خاتمہ نیک کرے بس اس دامال ایمان سداوے
بختے رب اس لوں تے نالے مایو اُسے تائیں
وقت نزع آسانی ہووے قبر مذاں پاوے
ہو رجو دنیا آخر والے جتنے امر ضروری
اتنے کرم کماوے اس پر خالق سر جہنارا
اسے طور کتاباں اندر اہل علم فرماوے

سفنے اندر جس لوں ساڈی صورت نظری آوے
بخشی آپ زیارت مینوں پاک حبیب ربانے
وہی خواب نہ سمجھے اسوں نا سمجھے شیطانی
اپر شکل پیغمبر اس نقشیں مول نہ بنیاں جاوے
کرے شفاعت سرور عالم جنت اندر جاوے
جے اوہ دونوں سلم ہوون پاوے جنت جاوے
دہشت ہول قیامت دے تپیں من سلامت جاوے
فضلوں ہر اک حاجت اسدی کرے خداوند پوری
سفنے اندر ملے جہانوں پاک حبیب پیارا
حاضر کراں عبارت عربی من شک نہ لبیاوے

وَمَنْ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَنَامِهِ فَلَهُ

اور جس نے نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کو خواب میں تو اس کے لئے

حَسَنُ الْحَاثِمَةِ وَلَهُ الشَّفَاعَةُ وَلَهُ الْجَنَّةُ وَيَغْفِرُ اللَّهُ لَهُ وَ

اچھا خاتمہ ہے اور شفاعت اور جنت اور بخشنے کا اللہ تعالیٰ اسکو اور

لَا بُؤْيُوهُ إِذَا كَانَ مُسْلِمًا وَيَهُوْنُ عَلَيْهِ سَكَوَاتُ الْمَوْتِ

اسکے مال باپ کو اگر ہوں وہ دونوں مسلمان اور آسان کرے گا اس پر مشکلات موت کے

وَيَرْفَعُ عَنْهُ عَذَابُ الْقَبْرِ وَيُؤَمِّنُهُ مِنْ أَهْوَالِ الْقِيَامَةِ

اور اٹھاوے گا اس سے عذاب قبر کا اور امان دیگا اسکو گھبراہٹ قیامت سے

وَيَقْضِيْهِ جَمِيعَ حَوَائِجِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِإِطْفَافٍ وَكَرَمٍ

اور پوری کرے گا اس کی تمام حاجتیں دنیا اور آخرت کی اپنی ہر بانی اور بخشش سے

وچ کتاب امام سیوطی ذکر مبارک لب یا
کر کے غسل جمعہ دی راتیں دلوں نقل لڈارے
پوری کرے مراد دے دی فضلوں حق تعالیٰ
اسے طور یک ہو طریقہ جویں روایت ہوئی
فاتحہ پچھے آیت کرسی اک اک وار لیا دے
بعد سلام درود نبیؐ لے نیچے دے سے واری
سورۃ قدر جے روز جمعہ دے دے سوار پڑھوے
اسے طور زیارت ہووے سورۃ کو فر پاروں
دے سے وار درود ایہ پڑھنا اس بخش پچھے آئیا

جس نوں طلبیات ہووے زہری نے فرمایا
وہ سوواری فاتحہ پچھے قل اخلاص پو کارے
اوسے راتیں مل سہی اس نوں شاہ مدینے والا
رات جمعہ دی دور کتاں نقل جو پڑھسی کوئی
بھی سورۃ اخلاص مبارک پندرہ وار الاٹے
اوسے ہفتیوں اندر اندر لے مراد پیاری
وہ چھیا تی پاک نبیؐ دی پاک زیارت کھتوے
دے تہوار جو روز جمعہ دے مومن پڑھے پیاروں
شیخ محمد نازلی صاحب آپ جویں آزمایا

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

ابی درود اور سلام بھیج ہمارے سردار محمد علیہ السلام پر اور سردار محمد علیہ السلام کی آل پر

بَعْدَ كُلِّ مَعْلُومٍ لَّكَ

پہ شمار اپنی تمام مخلوقات کے

بھی سورۃ لا یلاف جو مومن دے سوار الا سی
ہر درود یک کیسے تائیں نظر کتابوں آئیا
وہ نوال ہمیشہ جو کوئی ایہ مسلمات الاند
رات جمعہ دی وٹو کر کے شرف زیارت پاسی
عبدالحق محدث دہلوی حکم جویں فرمایا
انشاء اللہ سرور عالم پاک جمال دکھاندا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلِّمْ كَمَا تَحِبُّ وَتَرْضَى

ابی درود اور سلام بھیج محمد علیہ السلام پر اور آپ کی آل پر جس طرح تو چاہتا ہے اور پسند کرتا ہے

اسے طور سعید عطاروں ہو ردعا اک آتی
بستر پاک جو مومن پڑھد سوندی واری
کرے قبول دعا اس دی نوں فضلوں خانیں
لکھ دکھا دعا وہ جلدی کارن مومن کھایاں
طلب حصول زیارت کارن جو ایناں فرمائی
سچی باہنہ سرہانے رکھ کے مانے نیند پیاری
خواہوں ملے حبیب پیار اسے عاشق تائیں
جیہڑے پڑھ کر مطلب پاسن تینوں عیال

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ وَجْهِكَ أَنْ تُرِيَنِي فِي

ابی سوال کرتا ہوں میں تجھ کو بظہیر بزرگی تیری ذات بزرگ کے یہ کہ دکھا تجھ کو خواب

مَنَاجِي وَجْهِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُؤْيَا تَقَرُّ بِهِمَا

میں بھرہ مبارک آیتے ہی محمد صلی اللہ علیہ وسلم کا ایسا دکھانا کہ کھنڈی کرے

عَلَيْهِ وَتُشْرِحُ بِهَا صُدْرِي وَتَجْمَعُ بِهَا شَمْلِي وَتَقْرَحُ بِهَا

تو اس سے آنکھ میری اور کھولے تو سینہ میرا اور جمع کرے تو کا آپر کندہ میرا اور حل کرے تو شکل میری

كَرْبِي وَتَجْمَعُ بِهَا يَدَيَّ وَيَدُنْهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِي الدَّرَجَاتِ الْعُلَى

اور جمع کرے تو مجھ کو اور ان کو قیامت کے دن بلند درجوں میں

ثُمَّ لَا تَفْرُقُ بَيْنِي وَبَيْنَهُ أَبَدًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پھر نہ جدا کرے تو مجھ کو اور ان کو ہمیشہ لے بڑے رحم کرنے والے رحیموں کے

مور درود ہک روز جمع دے پڑھے تودہ کرداری

جیکر پہلے جمع نہ اسوں دیوے یار نظر آرا

ایو درود مبارک جدا ذکر نواب رح لیاندا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اے اے درود پیغم اور سلام (حضرت) محمد (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) ہی اسی پر

مور درود ہک بہت عجائب ذکر صدیق لیاو

جو کوئی پڑھے ہمیشہ اسوں شرف زیارت پاو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُوحِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَرْوَاحِ وَصَلِّ عَلَى

اے اے درود پیغم (صلی اللہ علیہ وسلم) کے روح پر روحوں میں اور درود پیغم

جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَجْسَادِ وَصَلِّ عَلَى قَابِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُورِ

محمد علیہ السلام کے جسم مبارک پر جسموں میں اور درود پیغم محمد علیہ السلام کی قبر شریف پر قبروں میں

ایوں ہو درود دینے بہت کتابیں آئے

لیپر شرط اخلاص محبت ادبوں تا بعداری

غوث قطب تے دلی ربانے جو مقبول حضور ہی

تا بعداری تھیں جو مومن اس دربار وکالے

قرب اٹھی قرب رسولی ہوں نصیب تنہا توں

باہجہ نبی دی تا بعداری کسے حضور نہ پائیا

فانی عونی حکم سنائے پاک رسول ربانا

جو نکر اسال وکہانی کرے رب دی فرمانداری

میری تا بعداری سبہنوں چہ دربار پوچاویے

نال جہانے سرور سوہنا پاک جمال وکہاویے

باہجہ محبت تا بعداری حرص نمی ساری

سبھ لے پہلوں شرط محبت ادبوں کیستی پری

حال ہوئے قرب انہا توں وچہ دربار ربانے

تا بعداری پاک تی دی دلوچہ شوق غمنا توں

جو ہٹا دعوئی کرے والا دھکے کھاتا دہا

لگرا ساڈے لگو جے کر قرب حضور می پانا

ایوں تہیں دکھاو کر کے میری تا بعداری

جو کوئی میرا رستہ پکڑے قرب اے اے

بیوں فرمانداری بدلے رب حبیب بنایا
 نالے رب محبوب بنائے اسوں میرے پارو
 مڑ مڑا ہو حکم سنا ہے اودہ سرور بنیاں دا
 سننے والیا سننے کارن کہوں کن دلیہ
 جان نہ دیوں کناں کو لوں بخشش آوازہ
 ہو محروم نہ اس دروازوں اینویں لشکر سدھائیں
 کیا کیا عجب عجب سوئے ملے اس بزاروں
 دام پلے تے ویلا باقی گھر وچ چیر نہ کوئی
 دن پوئیاں چیزاں اٹھے وافر گہلیاں پیاں
 کیسا عجب سولہ سودا ملدا ایس دوکانوں
 جیکر ایسا سستا سودا توں چھڑ جاسیں
 کر لے سودا کر لے سودا جانندی وار پیارے
 لعل لعلیں ودھ حُب نبی دی جڑوں قدر پانے
 لعل لعل نال جہان تمامی بھر کے کوئی لیاوے
 اودہ حُب رب وعدہ کیتا کارن تابعداراں
 اودہ حُب اودہ حور قصور اں بخشاں سیں بہانوں
 اودہ حُب اودہ باغ بہاراں کرساں تنہاں حوالے
 اودہ حُب اودہ نعمت میوے کبادن ادا پیارے
 اودہ حُب اودہ ٹھنڈیاں چھاواں شربت شہد پیلے
 اودہ حُب اودہ موج بہاراں سوہیاں نعمت ہوائیں
 اودہ حُب اودہ آچے بنگلے سوہنے بالا خالے
 اودہ حُب اودہ سیر بہشتاں دائم ادا کر سیں
 اودہ حُب دیر اساد اہوگ نصیب انہاں توں
 لے مومن کرا دے نبی دا پچڑیں تابعداری
 پڑھ صلواتاں تھرت آپر تابعداری پاروں

ایس حبیب بناواں سوں جو ساڈے دل نہ یا
 ہو جاو محبوب خدائے میری تاج دارو
 سیریاں تابعداراں تائیں رب محبوب بناندا
 کیسے بول پیارے لگدے اوس محبوب لے دے
 دتا کہوں خدائے فضلوں رحمت دا دروازہ
 جے بے قسمت یار و تیری سودا کیتی جائیں
 کر لے نیک پار پیارے سوہنے دے رباروں
 پھرتوں سچوں خالی چلیوں کوتل عقل گیوئی
 ایہڑی لور جہانندی اودہ بھی تدھ نہ لیتاں
 اک پیسے دامت سو پیسہ فضل خدار جس لوں
 پھر ایہ ویلا تھنہ اوسی گھر حاکم پچتا سیں
 مفتی لعل نہ چھوڑن جہڑے لعلائے دینارے
 حیدری پاروں حُب پادون فرماندار ربانے
 حُب دی اک شاخ برابر قیمت قدر پانے
 بخشاں سیں محمدیاں لوں صدقہ شاہ ابراہاں
 ادوں حُب حبیب میریدی کوچہ ہوگ جہان توں
 جہڑے حکم حبیب میرے دا ہوسن ملن والے
 تابعدار حبیب میرے دے جہڑے ہوسن سارے
 حاصل کرن طفیل محمد لوک نصیباں والے
 کراں نصیب حبیب پنے یاں صل مجاہد تائیں
 بخشاں سیں نہاتوں جہڑے تابعدار یگانے
 جہڑے آپر حبیب میرے دے بہت ہر دو جھجیں
 جہڑے حُب محمدی پاروں بہت پیار سا لوں
 تابعداری نالوں تباہوں کیہڑی چیز پیاری
 کل نعام الہی تینوں بخش ہون سرکاروں

نال درود حبیب پیارا جہات کرم دی پاندا | جو پڑھن درود نبی تے سن لے حال انہاندا

بیان تارک درود شریف

وچہ محتاج ذکر لیا یا سی ہک مومن کوئی
ہک راتیں اُس خوابے اندر ڈٹھا نی پیارا
جس پاسوں اوہ ترلہ کر کے آکر حاضر ہووے
کرن نگاہ نہ اُس دی طرفے نہ دیدار دکھاوے
آخر مولہ چار نہایت کردا عرض منانا
حضرت کہیا تیرے اوپر خفگی تمول نہ کاٹی
گردا عرض جو امت دچوں میں مسکین و چار
سنیال میں علما وال کولوں جو امت داساں
حضرت کہیا آہو بھائی اس وچہ شک کوئی
جنتا کوئی اسڈے آپر پڑھ صلوات سنڈے
نال درود پچھاتی جائے امت اپنی مینوں
اتنی بات سنا کر حضرت صورت پاک چھپائی
بہت ہو یا شرمندہ عاجز روکے پچھتاوے
سواری ہر روز وظیفہ اس صلوات کھٹھرا یا
ہک راتیں پھر سنے اندر کرم کیستار بعالی
نال محبت دلیر سوہنے خوش رخسار و کہیا
لے ہن اسال پچھاتا مینوں ہیں تول امت کی
پڑھ صلواتاں ساڈے آپر نال ادب پہنچاں
اے مومن کر دل لوں حاضر کچھ پیار نبی دا
جیکر شوق دلیو چہ تینوں پاواں قرب ہنوری
ہر حالت وچہ پاک نبی دا ادب دلیو چہ پائیں
سن ہک ہو عجائب تینوں ذکر سنایا جاوے

پڑھے درود نہ حضرت آپر سستی غالب ہوئی
کر کے کنڈ کھلوتا اُس دل پاک حبیب شہارا
اوسے پاسوں سرور عالم پاسا موڑ کھلووے
جس پاسوں اوہ حاضر ہووے حضرت مکھ بھنواوے
ہے کجہ خفگی میرے آپر یا محسوب رہانا
اپر اسال پچھاتا ناہیں کون کوئی توں بھائی
کویں نہ تسین پچھالوں مینوں یا حضرت سردارا
مالواں تالوں ودھ پچھانے امت اپنی تائیں
اپر نال درود اسالوں بہت محبت ہوئی
اتنا اسین پچھانا اس لوں حکم نبی فرماوے
کدی درود نہ پچھاتا تیرا سیس پچھاتا مینوں
دیکھ اشارہ اسڈے تائیں جاگ شتابی آئی
اس تھیں کچھ حضرت آپر نت درود الادے
نال محبت ہو قربانی ادبوں سیس جھکایا
بخش زیارت حسن جالوں وقتی یار و کہالی
کر شفقت سردار دو عالم ایہ فرمان سنایا
روز قیامت انشا اللہ کراں شفاعت چری
ترک نہ کریں درود پیارا آخر مردیاں تائیں
ہو جا خادم دلوں بجالوں کر کے صاف عقیدا
پڑھ صلواتاں حضرت آپر جے نہیں چاہندا ددري
بلے دبی تھیں بلک رہانے پاوے تہر سزائیں
جوں وایت شیخ محمد جامع وچہ لیاوے

ہک دن جبرائیل پیارا پاس نبی دے آسیا
یا حضرت ہک بات عجائب نظری آئی مینوں
تا پھر جبرائیل فرشتہ کہول بیان سناندا
سُنیا ہک آوازہ دروں یا مقبول رہانا
سُن آواز گیرے ہو کے جد میں جد میں جہاتی پئی
اگے ایو فرشتہ ہک دن ڈٹھا وجہ آسماناں
ستر ہزاراں اُس دے اگے خادم ملک آہی
حدایہ لول پڑھے تبجھاں نہ تھیں سانس نکالے
اوہا فرشتہ ڈٹھا اُس دن آپر پاراں رونا
دیکھ مینوں اوہ اکہن لگالے جبریل پیارے
میں پھپھیا جو تیرے کولوں کی گستاخی ہوئی
کہن لگا کی دساں تینوں جو میں جرم کمایا
بیٹھاساں میں کرسی آپر ذکر زبانوں جاری
اُس ویلے میں کرسی آپر بیٹھارہیا اٹھائیں
ڈکڑ شغل وچہ رڈ ہارہیا اٹھنا یا دنہ آسیا
مٹے کھنبہ تمامی میرے طاقت رہی نہ کوئی
جبرائیل عکے حد مینوں اُس ایہ حال سنا یا
کیتا عرض سوال شتابی پیش خداوند سائیں
ہو یا حکم جناب اکہوں تا ایہ بخشیا جاوے
تا پھر اُس فرشتہ ادیوں پڑھ صلوات پوچھائی
او سے ویلے پیدا ہوئے اُس دے کنبہ دوبارا
یا حضرت ایہ شان تا ڈا جبرائیل بتا دے
ملکاں نوں جد اتنی گل تھیں آوے قہر رہانا
لے ادبی محبوب اپنے دی بندے نوں نہیں ہانڈی
کر کے خاص حبیب اُس پیدا جد کوئی ادب گوارے

بعد سلاموں خدمت اندر کے عرض سنا یا
حضرت کیا دس پیارے جو کج معلم سینوں
یا حضرت کوہ قافوں ہک دن میں لنگھیا جاندا
جیوں کوئی ڈاڈا سمیت نانا روئے در درنجانا
ڈٹھا ہک فرشتہ عاجز رو کرے دوہائی
کرسی آپر بیٹھا ہو یا اندر شوکت شانناں
اتنی عزت غلٹ اُس دے وچہ اسماناں آہی
ہر ہر ساہ نفس پیدا ہون ملک عبادت والے
مٹے کھنبہ تمامی اُس دے رورو عاجز ہوندا
کرے شفاعت میرے کارن خالق دی سرکارے
کس گلوں رب پڑیا تینوں کیہرا جرم کیتوئی
جس را میں سردار بنی نوں رب معراج کرایا
میرے کولوں لنگھی آ کے حضرت دی سواری
ناکجہ اٹھ تو اٹھ کیتی سرور عالم تائیں
غیرت ربدی کرسی اتوں دھرتی تے ٹپکا یا
حضرت دی بے ادبی پاروں ایہ کجہ حالت ہوئی
دیکھ نہانا عاجز مینوں رحم نہایت آ یا
یار بخش معافی فقلوں اس جز دے تائیں
جیکر آپر حبیب میرے دے پڑھ صلوات پوچھاوے
بخشیار ب قصور حنوروں ترت معافی پائی
پوچھیا اپنے منصب آپر لول درود پیارا
جو بے ادب نبی دا ہووے کوں نہ پکڑیا جاوے
کر بے ادبی خیریں جاوے کون انسان نہانا
کوں پسند خدا نوں دے لے ادبی نبیاں دی
بھاویں ملک مقرب ہووے کوں سلامت جاوے

پکڑا جاوے قہر عذابوں ہووے تنگ و چار
 کرے نہ طلب معافی جہ تک پڑھ صلوات پیار
 سن انساناں بے فرماناں بے عقلا نا دانا
 ہو جا فرماندار نبی دانا کر بے فرمانی
 ایہ دوزخ جو دنیا والا بیفرمانیوں ڈھیسو
 توں جاتا جو کافر مشرک بے فرمان ہو کالے
 جیکر اصلی حال نہاں دانتیوں رب دکھاوے
 بیہریان جال عیشاں خوشیاں دوزخ دل لجاو
 ایہ تینوں معلم ناہیں اصلی حال انہاں دا
 پڑھ سورۃ النکم وچوں او غافل انجانا
 رب فرماوے دنیا حرصوں ایسے غافل ہوئے
 کثرت مالوں تے اولادوں ایسار بھلایا
 جیکر کدی یقینی علموں اصل نتیجہ پاو
 جہاں گردیو الے ہو کے سالوں تسان بھلایا
 پر اس گل دی ایسے تسالوں سمجھ نہ آوے کائی
 پیش عدالت ہر ہر نعمت جس دن بھی جاوے
 اسان تسالوں نعمتاں دتیاں کارن شکر گزاری
 دنیا حرص تسالے تائیں کیستا پکڑ دیو انہ
 کر چالان جہنم دے دل دکھاں اسیر نہاں توں
 جہمیاد اپلاں والی ختم گزشتہ ہوئی
 بھاری نعمت دنیا اندر کارن اہل ایماناں
 کر کے قدر جو اس نعمت دی کر سن شکر گزاری
 روز قیامت کے قصوروں سے ادھ پکڑا جادون
 کرن اپیل شفاعت والی حضرت آپ انہاندی
 اتنا کرم کاوون حضرت مہکارن تابع داراں

بابچہ طفیل حبیب محمد کون چوڑا دن صہارا
 تہ تک سنے نجات نہ اسنوں خالق دی سرکاروں
 بے فرمان نبی دا ہو کے کوں سلامت جانا
 بیفرمانی پاک نبی دی دوزخ دوہیں جہانی
 جیکر عقل تیرے وچ ہووے تا اوہ معلم بھیسو
 دنیا وچ آسودہ بندے بدعت مشرکاں والے
 پھر ایہ ایسا گندارتیوں کدی خیال نہ آوے
 دوزخ بھیسو اوہ کہٹ نہ ہوون نا آرام دکھاو
 ڈھٹے بابچہ یقین نہ آوے رب صاحب فرماندا
 کیوں کر دنیا داراں کارن آیا حکم ربانا
 قبریں تیک نہ پوش سنبھالی اسے اندر موئے
 او سے اندر فانی ہو گئے مرناں یاد نہ آسیا
 دولت مال اولاد نامی دوزخ نظری آوون
 پوش کر دتا اینوں سجود دوزخ کھاوون آسیا
 اصل نتیجہ معلم ہوسی جدوں قیامت آئی
 اس دن خبر تسالوں ہوسی پوش تداہیں آوے
 تسال اسادی کرنا شکری چوڑی فرمانداری
 بقدر راں توں کھلا تلکیندا دوزخ بندی خانہ
 دنیا وچ اپیل کرن دانیس خیال جہان توں
 اس بھیسو بعد اپیل کسے دی سنی نہ جاسی کوئی
 حضرت پاک حبیب محمد رحمت گل جہانناں
 نال محبت دلوں بجاووں پکڑن تا بعداری
 سرور عالم آپ انہاں توں وچ دربار چوڑا دن
 پیش عدالت حاضر ہوسی جسدن مسل تنہاندی
 سجدے اندر طلب کرین بخشش او گنہاراں

کر منظور اپیل شفاعت حکم کرے رب تعالیٰ
سن خوشخبری سرور عالم مسجد کے تھیں سرچاؤن
جیڑے عامی دوزخ اندر ہوں سزا میں پائے
جا کر آپ انہا توں حضرت دوزخ کنوں نکالیں
دنیا تھیں جو بدعت شرکوں ہو کر پاک سد ہائے
نال شفاعت سرور عالم سجدہ دی بند چوڑا سن
وچہ بہشت پوچاؤن جس دم اپنی امت ساری
ہو تہہ وعدہ نال اسادے دنیا وچہ فرمایا
وچہ سورۃ الفتحی مبارک ایہ وعدہ آئے
اے محبوب بار و قیامت جدول آٹھایا جاسیں
کر سال ذکر مفصل اس دا جنبار کر ایہ
روز قیامت ہدایہ وعدہ پورا کیستہ جائے
راضی ہیں ہن سادے تجھے حق تعالیٰ
میں راضی ہن تیرے آپر فضلاں والیا سائیں
کتنی شفقت امت کارن پاک بنی سروردی
جو کج شان طیب اپنے دا خالق پاک بنایا
اول تھیں آخرتنا پاک کلام الہی
اک اک سورۃ اک اک آیت اک اک حرف تمامی
کوئی نہیں لسی سورۃ آیت وچہ قرآن پیارے
ہر صورت تہیں نظری آئے صورت اس دلیری
ایسی اظہر کل اس ہووے صفت جہانندی
واجب انسان غریباں کارن ایہوشکر گذاری
کرے نصیب خداوند عالم ہر مومن دے تائیں

اسیں پیل نہ موڑاں تیری جیوں توں دیں راضی
عاجز اوگنہاراں تائیں مولا تھیں بخشاؤں
اتنی شفقت سرور عالم کر سن آپر انہاندے
ساری امت اپنی تائیں لے لے نام سنبھالیں
دوزخ تہیں نکلن سارے صرمت بنی ربائے
اپنے نال رلا کے سیھ نوں جنت وچہ لیجاسن
کھن ہن میں راضی ہو یا رب خالق باری
اج اوہ وعدہ پورا ہو گیا فضلوں بار خدایا
کر کے کرم حبیب اپنے نوں پاک خدا فرمائے
اتنی کراں عنایت یتھے توں راضی ہو جاسیں
انشاء اللہ پر جس ویلے موقعہ خیر میں آئیہ
نال شفاعت سرور عالم کل امت بختاؤں
تا پھر اگوں بول سناوے شاہینے والا
امت میری جنت بہتی کل مراداں پائیاں
روح بیان نہ کیتی جائے سید خیر بشر دی
وچہ قرآن مفصل اس دا ذکر خدا فرمایا
سارا شان بنی دے اندر ویلوے صاف گوہی
سبہ د وچوں ثابت ہووے شان رسول گرامی
جس دے وچوں شان بنی دا جلوہ چکے مارے
ہر یک آیت کرے ہدایت طرف بنی سروردی
بندہ عاجز کی کر سکے صفت بیان انہاندی
پڑھ صلوات ہمیشہ اسدی کریے تابع داری
سنے پذیر فقیر مولف ہوں قبول عافیں

وَعَابَرِ الْوَقْفِ سُرُورَهُ وَاشْرَفِ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ

آہی درود بیچ ہمارے سردار محمد علیہ السلام پر اور ہمارے سردار

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

محمد علیہ السلام کی آل پر اور برکت اور سلام

آٹھ مہینے ہوں مولا اگے سر سجدے وچہ دھرتوں
بول دعائیں عاجز ہو کے رو رہا ہوں بھرتوں
میں عاجز کمزور طاقت پر ہیں طاقت رتوں
میں مسکین کافی کافی غالب رب اکبر توں
میرے وچہ نہ خوبی کوئی پر ہیں کار گیر توں
متبروں خالی میں منہ کالی کالی ہل ہنرتوں
میں پرواز نہ جاناں یارب پر عاجز پرورد توں
میں بے برکت فضل تیرے بن عایشان توں
مینوں خبر نہ کوئی یارب صاحب علم خبر توں
کر دے شاعر عاجز آپر اپنی خاص خبر توں
اوہ محبوب پیارا تیرا دالی بڑھ توں
لکھاں میں غنیمت مٹی دی بے لکھوا میں پر توں
اوسے شمس مٹی اپنے دامدہ نور اور توں
کر دے حکم زبان میری نوں ہو بیشمار نہ در توں
جھکرا اپنی رحمت دالی بھالیں بک نظر توں
پار کریں اس منزل چوں اپنے نال امر توں
کر آسان اوسے دی برکت جو مشکل ہر ہر توں
بخش محبت کمال سنی سبیل میں اوہ دلبر توں
کزیں شفیق اساد او با شافع روز حشر توں
ایہ چکول دعا میری داناں فضل دے بھرتوں

چم زمین نیازاں والی ادبوں سجدہ کرتوں
یارب میرے آنسو قطرے کر دے لعل گہر توں
بخش صغوروں طاقت مینوں کر دے در اور توں
دے کر غلبہ اپنی طرفوں کہوں کرم داد توں
آپے خویاں بخشش مینوں ہر خوبی دا گھر توں
بھر دے علم ہر حق میں میرا ماہر اتے اندر توں
کر امداد کافی تائیں لاوے فضلوں پر توں
پارکت تحریر میری وچہ بخششیں آپ اثر توں
کھول معارف آپ جنابوں بخششیں شرح صدر توں
بخش کلام اپنی دیاں سمجھاں صدقہ خیر بشر توں
بخش رسائی اس دے پاروں اندر بحر در توں
شمس عرب دے جلوں اسوں کر دے جلوہ گر توں
روشن کر دے سینہ میرا دانگوں لعل قدر توں
بحر معانی اندر در توں چھو سلی دانگوں تر توں
یک پل اندر کریں بیٹے ہیں ایسا رہبر توں
رکھیں ہاتھ حبیب پیارا پاک بتی سرور توں
دور بٹھائیں ہر منزل دے سارے خوف خطر توں
دین اسلئے پر کہیں ماریں کریں فراخ قبر توں
پائیں خیر مینوں ہر خیروں دور کریں ہر شر توں
ما تو فیقی الا باشد حامی شام حشر توں

سستی کتابیں ملنے کا پتہ { حاجی ملک غلام محمد اینڈ سنز ناہران کتب بازار کشمیری لاہور

خلاصہ سورۃ واسطیٰ وزمانہ بعثت حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ واصحابہ وسلم

حمد اللہ نے خریفان لائق واحد پاک تعالیٰ
دنیا اندر کھیلایا جس دم کفر شرک گمراہیاں
روز بروز ترقی پائی اُس دے نور اجالے
جیوں جیوں بوند آسمان سے عرب نورانی
دن دن غلبہ بخشیا اسوں فضل کون خالق میں
وچہ سورۃ واسطیٰ دے اسد ذکر ایہ فرمایا
توں اوہ سس نہیں جو تینوں خلل تروال پوچھے
اول نالوں آخر حالت بہتر ہو سی تیری
دیکھ اوہ حالت پہلی اپنی حد توں جلو چہ آریا
اسے طور زیادہ اگوں دیاں ترقی بھاری
ایہو خلاصہ ایہ سورۃ دا جو میں آکھ سنایا
ہن کجہ آکھ سناواں تینوں ٹڈیوں پکڑ سوا
اُس تھیں گے ملک عرب کیا کجہ حالت آہنی
سخت زمین پہاڑ عربی چیر نہ جے کوئی
بارش باہجہ نہ پانی لکھے دکن تسیاں میں
کل پہاڑ او جڑ دیرانہ جنگل بار دوائے
اہل عرب و احال نہ کوئی ڈاٹھا بٹا گنڈا
دبند و کارا نہیر غباروں کا نکال چڑھیاں
طرح طرح دیاں دھم پستیوں تل تھیں گہریاں
بھیناں اتے بھراواں اندر شمال اڑیاں ہویاں
اڑیل بھڑوں غزنی قوماں ٹول نہ اریاں ہویاں
دانگ رندیاں وڈھ وڈھ کھاوے بھر جو دیتاں

جس نے بھیجا رہبر سوسنا اچیاں شاہاں والا
اُس دے شمس نورانی آکے کیتیاں دوڑیاں
چھپدے گئے زمیں دے بٹھیں زسیا میاں
توں توں نیواں سٹیار بے کفر انہیر جہانی
ایویں غالب بوند اچا سی روز قیامت تائیں
اے محبوبا دن دن تیرا کرساں شان سوا
دانگ منجی دے روشن رہی جو دن تیرا آدے
تیری خاطر جو شان اندر سد اغایت میری
تھوڑے عرصے اندر تینوں کیا کیا رنگ دکھایا
ہو جاسیں توں راضی ساتھے کسے خداوند باری
کے تفصیل سنا ساں اسدی جے رب کرم کمایا
جد دنیا دچہ ظاہر ہوا سس رسالت والا
رب نہ ٹول دکھائے تینوں منگ بنا دھلی
کدی نہ سبزی اہیں دکھائی کھیتی کدی ہوئی
نا خوش آب ہوا تھوں دی ناچکیاں خوشبوں
یا پھر رکھ بھوراں دس ککر کنڈیاں اتے
فاقہ مستی بت پرستی گھر گھر بٹھا کر دوارہ
کفر شرک نے چاروں طرف سے ساٹھاں میں
بریاں سماں بد چالال حدود اڑیاں ہویاں
حیواناں یاں انساناں ٹول زمانیاں ہویاں
سخت طبیعت سخت مزاجاں اڑیاں ہویاں
خونی اتے قسادی ظالم آدم نور بلا میں

درہ گل تھیں آپس اندر اتنا شور و دماؤں
 کل ملکوں وچ مندا نہاندی ایسی مشہور تھی
 لٹن مارن کسب انہاں دادا کو چور لوٹیرے
 جھڑیاں بیٹیاں مار گواؤں خوب جوایاں پاروں
 فخر کبر آکر چاؤر لنگھیا دور انہاں دا
 جو بڑے فریب تے غیبت چلی سی دستور انہاں دا
 ظلم تعصب غصہ کینہ سی مشہور انہاں دا
 شیشہ دین ایمان چھوڑکا ہو گیا چور انہاں دا
 ہو گیا خلق احسان مروت سب کا نور انہاں دا
 سرخوئی تھیں ظاہر باطن سی بے نور انہاں دا
 دیاں راتیں پیشہ آما فسق مجور انہاں دا
 بیڑیاں تے گھرا بییاں تے دھماں پٹیاں
 کل عرب دی ایہو حالت سارا ملک ویرانہ
 جو چاہندے موچرن کر نیلے خطرہ خوف نہ کوئی
 نہ کوئی بہادری نہ اندے نہ بیہ ڈراؤں والا
 حضرت اسماعیل پیغمبر خدا لکھ دیا
 جہوں جمالت تے مٹا ہی مدوں لنگھ سدا
 ابوبیس پیار دی دے دل ابر کرم دا آریا
 جتھے جتھے پانی آسا پھنسا ہر سر جانیس
 نیک انگوریاں پیدا ہویاں کرم کیتا رب والی

کئی بیڑیاں خون ہو جادوں لڑائوں باز نہ آؤں
 مندی قوم انہاندے ورگی ہو رہے ہو سی کوئی
 جوئے باز شرابی زانی شہوت غفلت گہیرے
 زندہ دفن کرن وچ قبریں ڈرن نہ تہر قہاروں
 وچ شمار حساب نہ آئے کبر عزور انہاں دا
 جمل حماقت تھیں کم ہو یا عقل شعور انہاں دا
 قہر غضب تھیں تنہا ہو یا سخت تندور انہاں دا
 کفر شرک وچ ڈبا ہو یا سیارا پورا انہاں دا
 دیر عداوت حسدوں بخلوں دل بھر پورا انہاں دا
 بیڑیاں اندر ناہکھ قصور انہاں دا
 کجہ نہ بچھ پیندیں فقیروں ایہ مذکور انہاں دا
 بیڑیاں نہ ہرگز آیا کوئی صدیاں بیت دہایاں
 وحشیاں وانگوں لوگ نامی گذریا بیت زماہ
 نا کوئی بچن پرتن والا شوخی غالب ہوئی
 نہ کوئی مرسل رب دی طرفوں حکم سناؤں والا
 اس تھیں مکے اندر نبی نہ کوئی آریا
 غیرت رحمت رب پیچیدی جو شاں اندر آئی
 سوہنا بڈل رحمت والا مکے آتے دسایا
 کر دتا سر سبز خدانے کل زمیناں تائیں
 رحمت بارشیں بھج عریضی خشکی سبھ نکالی

۱۔ کتب تاریخ و تفاسیر میں تحت آیت اِذَا كُنْتُمْ اَعْدَاءُ کے زمانہ جاہلیت کے عربوں کا حال لکھا ہے کہ اس وقت
 ایسے مندی اور جنگجوؤں تھے کہ ایک شخص کا اونٹ کھیت میں چلا گیا۔ کھیت والی عورت نے اسے مارا۔ اونٹ والے نے
 عورت کی چھاتی کاٹ ڈالی۔ اسی بات پر ۹۲ھ سے ۱۰۲ھ تک لڑائی برپا رہی۔ اول یہ لڑائی بنی بکر اور بنی
 تغلب میں ہوئی شروع ہوئی۔ مگر رفتہ رفتہ تمام عرب کے قبیلے اس میں شریک ہو گئے۔ یہاں تک کہ ابتدا
 سے آخر تک ستر ہزار آدمی مارا گیا۔ اور اسی طرح کئی واقعات مشہور ہیں۔

حضرت آمنہؑ دے گھر چڑھیا چن رسالت والا :
 بنی محمد رحمت عالم قدم مبارک پایا ،
 کرسیاں ذکر تولد والا اگے چل کے سارا
 جاکن لگے بھاگ عرب دے غفلت والی خوابوں
 نال سعادت بدلن لگے روزخوست والے
 کفر شرک لاوارث ہو کے بستر جھاڑ اٹھاوے
 ہر مہیاں تے گراسیاں ٹکوں نس سدھاون
 بہتی مدت کبے اندر تیراں سورج اوڈانی
 بہتا عرصہ بیت اللہ تے تیراں قیمنہ پایا
 بیت پرستی ٹھا کر مستی کبھیوں پکڑ نکالے
 شمس ہدایت قمر ولایت کرن نگاروشنایاں
 حضرت ابراہیمؑ پیارا دوست رب اکبر دا ،
 عیسےؑ جے مبشر حیدری گئے بشارت دیندے
 ادہ محبوب پیارا رب دا کے اندر آئیا
 نیک دریا تے نیک ہیمنہ نیک دھاڑا لوری
 دنیا اندر ظاہر ہو یا سورج رحمت والا
 فکر پیاسی شیطان تائیں ڈگے بت موکالے
 ڈھائیں مارا بلیس نکالے سروچہ مٹی پانی ،
 اے نہ شمس ہدایت والے اپنی تاب دکھائی
 چن مبارک روزیاں والاد سے اے ایانا
 چالی برس چن عرب دے کبرقعہ وچہ ننگھائے
 طرف پہاڑاں غاراں اندر جا کر داروشنایاں
 چالی سال ہوئی جدآ کے عمر مبارک پوری
 غار حرا تھیں برکت والا چشمہ ہو یا جاری
 جبرائیلؑ جناب اکہوں گوشے اندر آئیا

ہو گیا دور انہیں جس تھیں کفر ضلالت والا
 دیکھیتی کفر شرک دے روک گواہن آئیا
 جے کرفضلوں حامی ہو یا خالق سر جہارا
 جیہا رب جگادون والا اپنی پاک جنابوں
 نہر ظلمت نول نور الہی دیسی دیس نکالے
 کرفیضہ توحید ربانی اپنا تخت وچہاوے
 نیک کھایاں تے بھلیاں سکھ آن جہاون
 تہوڑے روزے بہن باقی شامت نیڑے آئی
 کر لے دل نکالن والا وارث اس دا آئیا
 حق پرستی قابض ہو کے اپنا حق سنبھالے
 سے برساں تھیں اگے جسدیاں جلوچہ خیراں
 جس دی خاطر مولا گئے گیس دعائیں کردا
 آمد حضرت احمدؑ والی پہلوں گئے سنبھالے
 گھر عبد اللہؑ پیدا ہو یا مائی آمنہ جابا
 دار سوار نورانی ویلے ہو یا کرم حضور
 مشرق مغرب روشن جس تھیں کیتا حق تعالی
 ٹٹ گئے اچ سہ اسادے جال فریاں والے
 تختوں ڈگ ہو یا بیچالا شامت میری آئی
 ہو چلی قیاب اگیرے رات ضلالت والی
 اگدوں مسمت پھرن پے روز کر کے مال غانا
 مخفی طور جاباں اندر چلے پاک دکھائے
 بہت پسند تھی نول آون گوشے تے تنہایاں
 گھنگھٹ کبول خلاق تائیں بخشیا جلوہ لوری
 بھر بھر پیالے رحمت والے پیتے خلقت ساری
 سوہنا تاج رسالت والا حضرت نول پیہا یا

لے چٹا ہن ظاہر ہو کے کرچا نن چو فیرے
 بول سنا تو حید الہی دچہ تمام لوکایاں !
 مینوں رب رسول بنایا خاتم کل رسولان
 وحی الہی پاک نئی دل اینویں آوے جائے
 سن کر حکم الہی حضرت کیو لیا گنہ گارانی
 شمس رسالت پرے وچوں کڈیاں ان شمس
 چڑھکے آپہ پیار صفا دے گیا شیر رانا
 جد اجداد قوماں تائیں کیستابل آوازہ
 سنکر لوک ہوئے سب حاضر خدمت وچ گرامی
 سبناں کیا اجک تیرا عیب نہ ڈٹھا کوئی
 چوٹی عمروں من تک تیری اسیں صلاقت جانا
 حضرت کیا جیلر مینوں صادق تسیں پچا نو
 بے یک وقت تساڈے آپر ایسا آون والا
 جوادہ وقت مصیبت والا آپہ تساڈے آوے
 کر لو اس تہیں پہلے اپنا بندوبست بھراؤ
 سنو قریشو آدل ہوس تہیں اپنا آپ سنبھالو
 ربحی رسول اللہ الیکم پاک بنی مفریابا
 کر آگاہ سناداں سمجھنوں میں قربان رہانا
 میں مامور خدا دی طرفوں امر سنادن آیا
 میں راہبر گمراہاں تائیں راہ دکھا دن آیا
 میں اس اللہ واحد دی توحید سکھان آیا
 میں مجبور حقیقی دنوں حق بتا دن آیا
 سنو قریشو دنیا اندر میں کس آدن آیا
 میں ہک سچا مذہب جلوچہ ہاں پھیلا دن آیا
 میں ہک بھاری آفت کوں تسان دن آیا

دیکھ جمال نبوت تیرا ہون دورا ہن سیرے
 بھاجر کھاکے کٹڈ دکھا دن کفر شرک بریایاں
 دین الہی دسوجا کے بے دیناں بھولاں !
 اسیں ہمیشہ حامی تیرے حکم خدا فرماوے
 لوکاں نوں دکھا دن لگے پاک جمال خدائی
 ہک دن سد بولایا حضرت پکے والیاں تائیں
 آؤ لو کو سنو نصیحت جس جنت جانا
 آؤ لو کھلا مات دل رحمت دار وازہ
 حضرت کیا کیونکر مینوں جانوں تسیں تمامی
 نا کوئی سنبھا جھوٹیرے تہیں جتنی عمر اں ہوئی
 بڑا ملین تے صادق مینوں تے وچ پچا نا
 تا پھر من بھی بات میری نوں بالکل جھوٹ نہ جانو
 جس دی خبر سنادن مینوں بھیجیا حق تھالے
 چہرا سویلے کوئی کسے دا چارہ پیش نہ جاوے
 ویلے سرائی آفت کوں ہوش کر دیج جابو
 ہک خدا نوں واحد منوں دلہے شرک نکالو
 میں ہک رب دامرل ہو کے طرف تساڈی آیا
 من المؤمنوں رسل رب دا جس نے جنت جانا
 میں پیغمبر مولا دے پیغام پوچھا دن آیا
 میں اس سچے مولا حلیل سد بولا دن آیا
 میں ایہ کفر شرک دیاں رسماں ترک کر اوں آیا
 میں دنیا بھیس باطل والا نام مٹا دن آیا
 بت چھوڑا دن آیا تے میں رب پوچھا دن آیا
 جتنے جھوٹے مذہب اگلے دور بھا دن آیا
 دوزخ کوں سمجھ لوکاں دی جان چھوڑا دن آیا

دھو دلا ندے غلٹ رہی میں بھلاؤں آیا
 میں اُستاد تساؤ ابن کے درس دلاؤں آیا
 میں ہاں ہک تدریخ خدا تال ڈراؤں آیا
 جو کوئی میرے آکھے لگ کے پورا عمل کما سی
 کرن روایت جدا یہ حضرت کر تسلیخ سنائی
 کافر مشرک لوک عرب دے جاہل سخت پورا نے
 پیو دادے پڑ دادے ہرگز بنی نہ ڈھٹا کوئی
 ڈاڈا اور پاجانا انہاں حضرت دا فرمانا
 شمس رسالت شمس یدایت جد کدھے چمکائے
 جہنماں کدی نہ ڈھٹا چانن سو لیج والے نوروں
 راتال والیاں جا لوراں نوں دے لذت آدے
 دھو انہیرے کفر شرک دے عمراں جہناں لنگھیاں
 لگے کہن تمامی کافر سرور عالم تائیں
 جو کجہ ہور سانوں کہیں سبھ کجہ کران امتا
 کہے ابولیب بھتیجا میرا ہو گیا ایہ دیوانہ
 چلوشتابی نسو اسدی سنو کلام نہ کافی
 نیچے سال نبوت تکھے ایہ گل واقعہ ہوئی
 ایپر بعض سلیم الفطرت نیک نصیب جہناں دے
 پہلے روز خدیجہ کبریٰ کل مومنناں دی مالی
 اس تھیں تکھے حیدر صفدر غالب بشیر ربانا
 چھوٹی عمر اں حضرت استوں اپنے نال رلایا
 اس تھیں بعد ایمان لیا یا زید غلام پیارا
 نال بنی دے زید ولی دی ایہ محبت آبی
 شام دلوں ایہ وکدا وکدا پاس بنی دے آیا
 مدت کچھوں آیا اس دھارث باپ پیارا

غیر خدا دی غلٹ والا تخسم اٹھاؤں آیا
 سبھ لوکاں لوں ہک اشدا سبق پڑھاؤں آیا
 اتے بشیر ہشتاں ذی خوشخبر سناؤں آیا
 جنت دے دھو داخل ہوئی خوش طرف نہ جاسی
 دل دیوچہ قریشاں تائیں ڈاڈی غیرت آئی
 دین اسلام نبوت دالا نام نہ کوئی جانے
 حث پرستی صنڈاں اندر عمر گزشتہ ہوئی
 چمکد رٹاں لوں سوچ والا پور نہ ہرگز بھانا
 آلو کھیں میٹ شتابی نہٹھے دور پچائے
 دیکھا چانک جلوہ اسدا اسٹھے ہون دوروں
 نال انہیرے جال جہنادی چانن کدی نہ بھائے
 موتوں تلخ انہاں دے کارن ایہ جلے وٹنایاں
 بساں سالوں ایساں باتاں پھر نہ کدی سنائیں
 ایپر ہک رسالت تیری ہرگز اسپیں نہ مناں
 چھڈ کے مذہب یو دادے داسا تھیں یو یا بگاد
 ایہو جہیاں باتاں کر کے قوم تمام نانی
 دشمن ہو گئے کافر سارے دوست رہیا نہ کوئی
 دیکھ نظائے حضرت آپر رہے ایمان لیاں دے
 نور نبوت دیکھ نی داسی ایمان لیاں
 اچھے ناماں لکھ لڑکا آہا حضرت آپر دکانا
 بعد خدیجہ حضرت آپر ایہ ایمان لیاں
 جنوں حضرت بیٹا سدن کہلا نیک ستارا
 جیون کروچہ تارخ کتا ہاں رادی دین گوہی
 حضرت اسنوں بیٹا اپنا کر آزاد بنایا
 دھو تلاشاں عاجز ہو کے پوچھتا آن دھارا

نال محبت ملیا رو کر زید پیار سے تائیں
 ڈٹھی جہدوں محبت اس دی پاک جلیب اتی
 نال محبت زید ولی نول ایہ فرمان سنایا
 جے توں چاہیں شوق پیاروں نال ملے جانا
 تا پھر زید گزارے عرضاں پیش حضور گرامی
 میں نہیں جاندا نال پردے یا محبوب سچاواں
 بھاویں میں ناچیز و چار عاجز کسے نہ مل دا
 بے منظور جدائی مینوں باپ پیارے والی
 آفرمل کر رخصت کیتا باپ پیارے تائیں
 اچھے نہ شمس رسالت والے جگہ چہ چائن لایا
 جان پھر نور بنوت والے آکیتی روشنائی
 تزجیا مومن نال بتی دے رلیا ایہو یگانہ
 اس بھتیں پکھے ابو بکرہ نول رب بخشی روشنائی
 پیش بنوت سفنہ ڈٹھا حکم خدا رحمانوں
 مکے دے وچہ گھر گھر اندر کیستا او دن لیسار
 پھر اوہ لکڑے آپس اندر ہو کے جمع تمامی
 اٹھ شتابی ابو بکرہ نے بند کیستاد روازہ
 وکیہ نظارہ ابو بکرہ دی کہستی نیت پیاری
 سنیاں ہک یہودی کوئی خواباں سن حوالا
 کہے یہودی تیرے تائیں خواب نکئی آئی
 مدت کچھوں پھر بک ملیا راہب ہور سیانا
 ابو بکرہ پھر آسے اگے ایہو خواب سنائی
 مکے وچہ بک ظاہر ہو سی رب دانی پیارا
 او ہو چن مبارک سوہنا گھر گھر چائن لائے
 ہور گھراں وچہ قدر فقیرے کرسی اودد وشنائی

منہ سرچم لگایا سینے لگا دین دعائیں
 رحمت عالم نول اس پاروں ڈاڈ ہی حمت آئی
 عاجز ہو کے باپ پیارا مینوں ملن آ گیا
 بخشاں اسیں جات مینوں کہے رسول مر بانا
 بابل دی سرداریوں مینوں بہتہ راہو غلامی
 قدام اندر رکھو مینوں خدمت سدا کماواں
 تال بھی لکھ دتاں جے دتاں جوڑیاں اندر لدا
 ایپر چھوڑ نہ نکال ہرگز ایہ دروازہ عالی
 آپ ہمیشہ خدمت کارن رہیا زید اتھ تائیں
 نیک نصیبال زید ہوراں نول پیلوں آن بہایا
 بعد علی تھیں زید پیارے شمع ایمان جگائی
 نال ایمان منور ہویا سارا دولت خانہ !
 وکیہ بشارت مولیٰ طرؤں تزت پدایت پائی
 لکڑے ہو کے چن مبارک ڈوک پیار آسمانوں
 نور اسے تہیں روشن ہویا جتنا مکہ سارا
 ابو بکرہ دے گھر آڈیا ثابت چن گرامی
 نور نور ہویا گھر سارا چائن بے اندازہ !
 شام دلایت سفر اندر ایہ ڈٹھی حالت ساری
 ابو بکرہ نے دسیا اسنوں جا کر سمجھ حوالا
 کجہ تعبیر نہ ہوئے اسدی دہمی خواب بنائی
 نام جیوا سدن اس دا عالم مرد سیانا
 سن کر راہب اکھن لگا خواب عجائب آئی
 جس دانور ہدایت والا گھر گھر کرے پارا
 گھر تیرا سمجھ آسے نوروں روشن کیتا جاے
 ایپر گھر تیرے وچہ اسدی ساری دولت آئی

اُس نال لیا کے قرب وزیری پاسیں
 سنکرا تے بھر دے وجہ ابو بکرؓ نے پائی
 اینویں بور بھی کئی بشارتاں اسنوں رب وکھایاں
 کئی نشان دکھائے اسنوں پہلے حق تعالیٰ
 اُس جردوں نبوت دوائے حضرت بول سنایا
 کرن روایت سرور عالم جردوں نبوت پائی
 جاں پھر سفروں واپس آیا لوکاں بیت پھچھایا
 آکھے مینوں سرل کر کے بھیجا خالق سائیں
 اسے طور شکایت بہتی کیستی رل سیریاں
 ایسر حضرت ابو بکرؓ نوں جردوں زیارت ہوئی
 نا کجہ اثر مخالف لوکاں دل اس دے پر پائیا
 ملیا نرت صدیقی درجہ صد قنادی پاروں
 بکھڑا حقیقتیں پہلا مومن ہے ایہ گنیاں جاندا
 زیند غلام تے خیر و صفا ر مورخہ مدیکہ مائی
 یا جھہ آناں تھیں دو جامومن اے نہ ہو یا کوئی
 کل امت نہیں پہلا نمبر لے گیا ایہو پیارا
 سعد و قاص تے عہد الرحمن پھر ایمان لیائے
 بہتی کوشش دین نبیؐ وجہ ابو بکرؓ فرمائی
 کئی غلام آزاد کرا کے حضرت طرٹ لیا نرے
 غیراں وچوں سبھ تھیں قل ایہو ایمان لیایا
 مرداویل نہ اگے استہیں مومن ہو یا کوئی
 حضرت کہیا پہلوں ہو کوئی چنگا کم کر نیرا
 جتنے لوک انہاں تھیں چکھے اس پر مل کھادن

اُس تھیں بعد خلیفہ اس دا تو ہاں بنایا جاسیں
 اے نہ حضرت ظاہر ہوئے رب ایہ خواب کمانی
 ویکھ تھامی ابو بکرؓ نے دل اپنے وجہ پایاں
 ہوسی اور محبوب پیارا ایسیاں صفتاں والا
 ابو بکرؓ کجہ عذر نہ کیستا ترت ایمان لیایا
 آسویلے بھی سفر کسے وجہ ابو بکرؓ سی بھائی
 تیں تھیں پچھے شخص فلا نے دعویٰ ہو پڑ بنایا
 کر لے ادبی برا لائے تہاں ساڈیاں تائیں
 طرح طرح دیاں قوم قریشاں آکھڑیاں تہیراں
 ویکھ پچھاتا یار پیارا شہبہ نہ رہ گیا کوئی
 اَمْنًا صَدِّقْنَا کجہ کے کلمہ بول سنایا
 چوتھا مومن شامل ہویا رحمت فضل غفاروں
 غیراں وچوں اول اس تھیں کسے یان نہ آندا
 تنے اپنے کھر دے بنلے جہاں ہدایت پائی
 سب تھیں اول ابو بکرؓ نوں خاص ہدایت ہوئی
 اسے پاروں مومن ہو یا شہادۂ عثمان سہارا
 اینویں بور تیرے دوست اپنے نال رلائے
 بہتے لوکاں اس دے پاروں خاص ہدایت پائی
 کئی اصل ہو اس دی پاروں ہے ہدایت پائے
 پہلوں ایہو نہ بنیاں سبھ نوں راہ دکھایا
 اسے ایہ رسم الہدیٰ سنت جاری ہوئی
 یا کوئی اینویں سبھ تھیں دل مندی رسم کڈ میندا
 چکے کم دے لگن یا مندے دل جادن

جتنا عیب ثواب انہاں دا پاؤں کر لے والے
 اتنا عیب ثواب انہاں توں جہاں طریق نکالے

مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ

جس نے جاری کیا اسلام میں طریقہ اچھا اسکے لئے ثواب ہے دنیا اور ثواب اُن کا

بِهَا مِنْ بَعْدٍ ۚ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْءٌ

جنہوں نے عمل کیا اس پر نیچے اس کے بغیر اس کے گناہ یا جہے اُن کے ثوابوں میں سے کچھ

وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ

اور جس نے جاری کیا اسلام میں کوئی برا طریقہ اس پر ہے گناہ

وِزْرٌ ۚ وَذُرِّمَتْ مِنْ عَمَلِهَا مِنْ بَعْدٍ ۚ مِنْ غَيْرِ أَنْ

اپنا اور اُن لوگوں کا جنہوں نے عمل کیا اس نیچے اس کے بغیر اس کے

يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْءٌ

کم کیا جائے اُن کے گناہوں سے کچھ

مے ثواب ہمیشہ اس لوں جو کوئی عمل کماوے

سبہ لوکاں والے علیحدہ روز قیامت تائیں

سمجھ لوں اجر برابر ملے سی اوہ بھی آنا پاسی

جتنے لوک ہو دن اس کچھ عمل کماون والے

باقی سمجھ لوکاں دے بدلے ملن دکتہ منرائیں

جتنی پاؤں کرنے والے اتنی اوہ بھی پاوے

اس تھیں بعد اسلام لیائی جتنی امت ساری

جس پہلوں طریقہ دنیا وچ چلایا !

کل صحابہ انصار مجاہد مجاہد بھالے

کل شہید صدیق تے صالح نیکو کاریاں

غوث قطب تے زاہد عابد نیک حضور می

حافظ لوک کلام اللہ دے پور جو حاجی سارے

سبہادرجہ ابو بکرؓ لوں بخشیا خالق میں

جتنے آپ تمام متامی صالح عمل کماون

اتنادرجہ ابو بکرؓ دارحمت فضل غفاروں

جو کوئی چٹکا کم نکالے نیک طریق چلاوے

اپنا اجر علیحدہ اس لوں بخشے خالق سائیں

اپر کچھ ثواب اپنا نذر اب نہ مول گھٹا سی

ایویں جو کوئی وچ اسلامے مندی رسم نکالے

اپنی ملے سزا علیحدہ اس بندے تائیں

اپر کچھ سزا اپنا ندی گھٹ نہ کیتی جاوے

ابو بکرؓ اسلامی سنت جگ وچ کیتی جاری

کر و حساب ہن درجہ اسدا کیا کجہ رب بنا یا

اس تھیں بعد اسلام لیائے پور جو مومن سارے

کل امام تمام مجدد پور جو ولی ربانے

کل نقیہ محدث جہڑے عالم فاضل نوری

پور تمام جو اہل کرامت نیک خدا دے پیارے

ایویں جو جو چنگے بندے روز قیامت تائیں

جتنے مومن دنیا اندر دین اسلام لیاون

جتنا اجر ثواب اپنا تنوں بخش ہو دے سرکاروں

ایسا درجہ بخشے جس نون خالق سر جہارا
 درجہ شان صدیق اکبر وچ حساب نہ آئیا
 بڑے بڑے سردار قریشی کیر غوراں والے
 دیکھ اطاعت ابو بکر زدی بہت ایمان لیا
 لے پر جہ تک عمر بے سازنا ایمان لیا نذا
 چھپ کر پڑھن نمازاں سبھے مومن رہد پیارے
 جد ایمان لیا لے کوئی نال بنی سرور دے
 طرح طرح تکلیفان یوں ہل ایمان نال تائیں
 ابو جہل سردار کفاراں افسر بے ایمان نال
 بھارا دشمن پاک بنی دا اوہ مرد و دموکالا
 کرے ہمیشہ کھیلٹی اپنی کافراں نون پھر لے
 کرن روایت ہک دن انویں بیٹھا مجلس لائی
 اسے مجلس کول کسے نے اوٹھ ہک ذبح کرایا
 کہن پھر مجلس اندرا وہ مرد و دم و سرمای
 جیہڑا یہ غلاظت لے کے طرف محمد جاوے
 عتبہ نام شرارتی بھارا ابی مغیط دا حبا لیا
 لیکر اوچھر جلدی اوٹھوں ٹریا اوہ منہ کالا
 گروں ہور تیرے موزی وکین کارن ہانے
 خون آلودہ اوچھر گندہ نال غلاظت بھریا
 میں قربان حبیب خدا دے جد ایہ حالت پائی
 پڑھ تسبیحاں صبروں شکر دیں یوں حمد ربانا
 کافر کھلے تماشا وکین مارن مچ دوالے
 بن مسود کہے دوروں وکھاں کہلا اہناتوں
 بیسی ادس زمانے اندر غلبہ بہت آہناں دا
 آخر جنت خالون تائیں خبر کسے پو سچائی

کیوں ایمان نہ ہوئے اسرا کل مت تہیں بھارا
 ہر کوئی مومن ہون لگا جد ایمان لیا یا
 بڑے بڑے متبکر مشرک فسق فجوراں والے
 جد اوہ حضرت دے لڑکے رب اصحاب بنائے
 ہند تک جو کوئی مومن ہوندا خوف نہایت کہاندا
 کافراں کولوں ڈردا کوئی آچا دم نہ مارے
 کافراں نون جد معلوم ہوئے بہت شرارت کرے
 خود حضرت سردار بنی نون دیند سخت ایذا میں
 وچہ قریشیاں انویں جو نوکر شیطاناں ناناں
 دلوں بجالوں نال بنی دے ویر کماون والا
 کر منصوبے پاک بنی نون تکلیفان پونچا وے
 قوم قریش کفاراں والی اپنے پاس بہائی
 خون آلودہ اوچھر ادس دا ابو جہل منگوا لیا
 بے کوئی ساڈے اندر ایسا مرد بہادر نامی
 جد اوہ سچکے اندر ہوئے اسدے اپرو گاوے
 اس ایہ ٹوکر العنت والا سر اپنے نے چا لیا
 پڑھن نماز بیت اللہ اندر پاک حبیب تعالی
 آخر ہاں پھر سجدہ کیتا پاک حبیب ربانے
 دوڑ شتابی اس منہ کالے حضرت او پر دہریا
 وچہ عبادت مولا اگے ڈاڈ ہی لذت آئی
 سجدے تھیں سرول نہ چایا کتنا وقت دہانا
 اتنا تنہا ہک دوسے تے ڈگ ڈگ یوں موکا لے
 اوہ تنہا میں روون جو گا موڑے کون تنہا توں
 مومن تھوٹے کافر بیتے چارہ پیش نہ جاندا
 سن کے حال شانہرا دی روندی روندی آئی

آکر باپ پیارے اتوں آس اوہ بوجہ ہٹایا
بعد نمازوں مولا اگے عرضاں بول سنایاں
کرتوں آپ جناب اپنی بھین لیکھا پاک تہاندا
سن ابو جہل وغیرہ جو جو دشمن سخت موکا لے
جیڑے عمر بہادر وانگوں دین اسلام لے
چیمویں سال نبوت پچھے عمرہ ایمان لیا نذا
بڑا زور آور بڑا بہادر ہر کوئی اس تہیں ڈردا
اپر نیک نصیبیاں جس دم آن جمال وکھایا
اتنا خوف عمرہ دا آہا تینوں ذکر سناواں
ابو جہل دے کول اکٹھا بیٹھا عہدا پیارا
ویکھا اہاتوں سرور عالم لگے کرن دعائیں
عمر خطاب یا ابو جہل بھین ہک اسلام لے

تا پھر حضرت سرور عالم سجدے بھین سر چایا
یارب جہناں قریشاں مینوں تکلیفاں پوچھیاں
آخر جنگ بدر وچہ رب نے کیتا ناس اہاندا
کر کے سخت ہلاک خدا نے دوزخ اندر ڈالے
نیک نصیبوں دین دنی وچہ رب سردار بنائے
پہلوں ایہی اہل کفر دی مدد رہیا کس اندا
ابو جہل بھی جہل نہ سکے عہد شاہ عہدا
ہک پل اندر عمر والی زوں کجہہ دا کجہہ بنایا
ہک دن لنگیا اسلے کولوں پاک حبیب سچاواں
دونوں زل کے آپس اندر کر دے کجہہ اُشیرہ
یارب آپس وچہ اہناں دانا اتفاق بنائیں
دونوں کافر دین یارب بنی دُعا فرما دے

اللَّهُمَّ اَعِزِّ الْاِسْلَامَ بِعِمْرِ بْنِ الْخَطَّابِ يَا بَنِي جَهْلٍ بَنِي لَمَشَّامِ
ابی غالب کر اسلام ساتھ عمر بنی خطاب کے یا سادہ بیٹے ابو جہل ہشام کے

غالب کر اسلام خدایا عمر بنی بہادر پاروں
مڑا یو دُعا فرما دن پاک حبیب ربانے
دو جے روز دُعا حضرت دی ایسا اُڑ وکھایا
ابو جہل نے بھیجا اسنوں طرف محمد جاویں
لے تلوار شتانی او تہوں قتل کرن نوں دہانا
وچہ گلزار ایہہ قصہ سارا کر منظور سنایا
اصلی بات عجائب ایہو جو میں آکھ سنائی
سجدے اندر کر دے مہین حضرت اچے دُعا میر
جبرائیل جناب اکہوں ایہہ خوشخبر لیا لیا
کہول دیو دروازہ اسنوں بیشک اندر دے
نہیں نصیب ہدایت از لوں ابو جہل دے تائیں

یا ابو جہل ہدایت پا دے خاص تیری مہکاروں
ہک دن تے ہک رات برابر ایسے وچہ دہانے
عمر بہادر مومن ہو کے قدم ماں اندر آیا
بن کے مرد بہادر اس واسیہ اتار لیا ویں
اگے آکے مسلم ہو گیا واہ وا کہیل ربانہ
تائیں میں تفصیل نہ کیتی محفل ذکر لیا
مارن آیا خود مر رہیا قدرت رب وکھائی
یارب عمر بنیا ابو جہل زوں مسلمان بنائیں
یا حضرت دروازے آپر عہدا بہادر آیا
خدمت دے وچہ حاضر ہو کے کلمہ بول سنادر
ایویں وچہ کفر دے مری پسی سدا سرائیں

اجراں لوں دروازے آلوں کیتا عمرہ آوازہ
 بھی حضرت سردار دوعالم دین دنی دے سائیں
 ہویا جدوں نصیب عمرہ لوں پاک جمال حقانی
 مدتک شمع مبارک کولوں دوز ہے پروانہ
 جو بیلے پھر شمع مبارک جلوہ پاک دکھائے
 عمرہ ولی بھی رہیا مدتک دور نبی سرداروں
 جاں پھر رب حبیب اپنے داخلہ خاص دکھایا
 نا اودہ طاقت قوت بہت نا اودہ رہی دلیری
 کفر شرک اودہ خودی دلیری دور تنہا می ہوئی
 ایسا رعب پیاد لبر دا چھٹ گیا کنبھن دُرا
 ہو قربان بنی دے اگے گردن بیٹھ جھکا ٹی
 سرور عالم پھر عمرہ لوں سینے نال لگایا
 کال دیدیتی پارس ایسی لاگ لگائی
 نا اودہ عمرہ نہ شکل عمرہ دی نا اودہ رمیا عقیدہ
 شمس ضیاؤں روشن ہویا سوہنا چند اجالا
 رقم دے گھریٹھے آہے اُس دن نبی گرامی
 کیتی عرض نبی دے اگے حضرت عمرہ پیارے
 حضرت کہیا اگے تیں تھیں آہے سہ اتالی
 عمرہ کہیا پھر عجب تماشا یا محبوب ربانے
 ظاہر کرن تباں می پوجا بت پرست موکا لے
 دے یوحکم اُنہا دے تائیں بن کچھ خوف نہ کھان
 کچھ پرواہ نہ کرن دی باجھوں ذات الہی
 جدا اصحاباں عمرہ ولی دباں سنیاں ایہ تقریراں
 آخر اوتھوں عمرہ بہادر کعبے دے ول آئیا
 سچے پاسے پاک نبی دے سی یو بکرہ پیارا

پڑہ پسم اُس حضرت عمرہ کہوں دتا دروازہ
 استقبالوں باہر آکے ملے عمرہ دے تائیں
 دیکھ زیارت چھل نہ سکیا ترت ہویا قربانی
 مدتک انبیاء موحاں اندرست پھرے دیوانہ
 پھر قربان ہون دے باجھوں بات نہ کوئی آوے
 مدتک مان غرور دے وچ آ یا باجھ شماروں
 مان غرور جوانی والا جاندا تپس نہ آیا
 کرے دلیلاں حضرت اگے کیا کچھ ہستی میری
 اودہ تلوار اودہ قتل ارادہ یاد نہ رہ گیا کوئی
 ڈگ پئی تلوار عمرہ دی ڈٹھا جدوں پیارا
 منہ تھیں کلمہ بول سنایا ہو رکلام نہ کافی
 جتنا ظاہر باطن اُس داسیشے دانگ بنایا
 یک پل اندر عمرہ ولی دی کایا پلٹ دکھائی
 دشمن کنوں بنایا رت لے دوست پاک نبی دا
 کر گیا زور و نور تمامی عکس پیارے والا
 اندر چھپ کے کرن عبادت جو اصحاب تمامی
 کتنے مومن نال تسارے ہن تک رلے سارے
 ہن توں رلیوں نال تسارے پوے ہو گئی چلے
 چھپدے پھرین عبادت کارن اہل سلام خانے
 اندر روڑ کے کرن عبادت رہوں پوچھن والے
 ظاہر کرن عبادت ربی دین اسلام پھیلا دن
 عمرہ تسارے سنگی ہویا جس دی دہشت آئی
 نال خوشی دے اللہ اکبر بول کہیاں تکمیراں
 سن اصحاباں پاک نبی لوں اپنے نال لیا لیا
 کھتے پاسے حضرت عمرہ اگے علی سہارا

اُس دے اگے عمرہ بہادر لایا بنی گرامی
 کر کے صفایا جماعت دانٹوں نکلے شوکتوں
 پہلا دن ایہ ہونٹاں تائیں خالق پاک و کبسا
 اگے اگے عمرہ بہادر تیغ نکالی ہوئی
 رستے اندر کہندا جاوے حضرت عمرہ پیارا
 میں ہاں عمرہ بہادر مینوں جو جانے سو جانے
 جسوں معلوم بہت میری نیرے کدی آوے
 سنو قریشو جلدی کر کے دین اسلام لیاؤ
 نہیں تال کر و یقین تمامی ہے میں ہتھ آٹھایا
 کراں لحاظ نہ مول کسے دا گردن پر مڑاں
 سن آوازہ عمرہ دلی دا کافر ہر گئے سارے
 لے گیا فکر نمایاں تائیں سخت مصیبت ہوئی
 جو عہد اسادے اندر آہا دیر بے والا
 زندا ہو گیا شہر کفر دا گھر گھر پنے سیا پے
 کرن تعجب کافر سارے حالت و یکہ عمرہ دی
 آکھن اج محمد ایسا جادو کوئی چلا لیا
 گیا حکار پھسا دن کارن کر کے عہد تیار
 خبرے کی کر لیا محمد آوے سخت حیرانی
 کرن روایت ابوہل نے کافر کجہ چھراے
 شاہ علی تے عمرہ بہادر کھچ لیاں تلواراں
 مگرے دوڑیا عمرہ بہادر ہک موزی لڑ پھڑیا
 اکھاس دی وجہ چو بھادی کے اگل عمرہ لنگھائی
 آھر مل کافراں اسوں سندھ حال چھوڑا لیا
 جاپنچے بیتراشد اندر مومن ریدے پیارے
 اگے جیڑے مشرک اوٹھے ورن نہ ہرگز دیے

پچھے پچھے پاک بنی دے ہور اصحاب تمام
 رستے وجہ بلند تکیاں کہندے بول زبانوں
 جس دن ظاہر گلیاں اندر کلمہ بول سنایا
 ایہ شہادت دینی جاوے سامنے آوے کوئی
 میں ہاں عمرہ بہادر جس لڑ جانے مکہ سارا
 نہیں تال دیکھ لوئے اج مینوں چلی رخ پھیلے
 اپر جسوں خبر نہ ہوئے اج آکے ازمائے
 تابعدار بنی دے ہو کے کلمہ بول سناؤ
 اسے تیغوں مارا ڈاساں جو کوئی اگے آ گیا
 جے میں تیغ و سادون لگا کافر ہک نہ چھوڑاں
 نالچہ آوے نالچہ جاوے ڈر کے ننھے سارے
 اج اسادی مکے اندر عزت رہی نہ کوئی
 اُس بھی اج ایمان لیا نڈا چھوڑ کفر دا چالا
 مگرے پچڑے کفر شرک دے دین کرے مالے
 ماری عقل حیرانی اندر کفروں اہل کفر دی
 پل وجہ سراپنے دادیری تابعدار بنایا
 اپر الٹا پچا ہی اندر پچا تھا آپ شکاری
 جانی دشمن جس دے اگے ہو گیا دوست جانی
 مڑے بل دے عمرہ دلی تے حملہ کر کے آئے
 دہشت کھا کے ننھے موزی بھانچ پی مڑاں
 پکڑا دتا ناکستا سنوں سینے پر چڑھیا
 دے سد کفراں تائیں کردا حال دو ہائی
 اس یقین پچھے عمرہ دے نیرے کوئی نہ آ لیا
 پڑا تکیاں حال ہوئے مولا دے دربارے
 دیکھ عہد تازن کبے دچوں ننھے بت چھوڑ دیے

ظاہر طور عبادت آسدن کیستی شاہ ابراہاں
 اچھی بانگ عبادت ظاہر شروع اُسے دن ہوئی
 تن دن پہلے حضرت حمزہ دین اسلام لیا یا
 حجاب دو تو میں مسلم ہوئے ٹٹا زور کفر و
 ابن عباس کے جو لیے عسکر ایمان لیا
 ادھی ہو گئی قوم اساڈی اسد کھن پازوں
 ابن اسحاق کے جد حضرت عسکر اسلام لیا یا
 نال انہا نے سرور عالم بہت سہولت پائی
 اتنا خوف عمر دا ہمارا وی ذکر لیا وے
 نظر اٹھا کر اُس سے دلوں دیکھ نہ سک دا کوئی
 بن مسعود کے رب اپنی رحمت کرے تنہا توں
 اُس تھیں پہلے ساڈے تائیں اتی طاقت تائیں
 جس وپے پھر عمر بہادر کلمہ بول سنایا
 پڑھی ناز اساں پھر او تھے رل کے نال انہا نے
 نال عمر دے ظاہر ہو یا دین اسلام گرامی
 کھل ہوئی اصحاباں تائیں سنے رسول پیارے
 مشرک ابو جہل کے سکا تھی دچہ دچہ غصہ کر دے
 روز بروز اسلامی قوت آن ترقی پائی
 جیوں جیوں سورج اُچا ہووے اپنی تاب دکھاوے
 سن سن خبراں آسوں پاسوں لوک تیرے آون
 مکے وچ رب فضل کرم تہیں نوری شمع جگائی
 نوز بنی ادیاں دھماں پیاں ہر ہر شہر گرامیں
 دور دور دوروں عاشق ہو کے آجھڑ دے پڑانے
 فارس روم کے عیشہ توڑی جا پتے چمکائے
 سارا عالم روشن ہو یا جس دے نور انواروں

پڑھی ناز پیشی دی او تھے سنے پیاریاں یاراں
 عمرہ جدوں ایمان لیا یا جہا کار مہیا نہ کوئی
 چوتھے دن پھر عمر بہادر کلمہ بول سنایا
 لے گیا عرب کفاراں اُپر حمزہ دے اتے عمرہ دا
 مشرک آکھن آج ایہ ساڈا لک تر وڑی جاندا
 اتنا سخت افسوس نہا توں ہو یا بابجہ شماروں
 نالے حضرت حمزہ دے صاحب دین رسولی پائیا
 بہت آرام ہو یا اوہ اگلی تنگی رب و بخائی
 جیکوئی اپنی چیز کھائیں عمرہ ایویں چھڈ جاوے
 بھاویں پانہ حاضر ہووے ایسی دہشت ہوئی
 عمرہ جدو کا مومن ہو یا عزت ملی اسانوں
 ایہ جو کہے پاس کھلو کے پڑھاں ناراہی
 نال قریشاں لڑ کے سانوں کہے پاس لیا یا
 اس تھیں بعد عبادت رب دی ظاہر ہے کھانے
 عمرہ جدوں اسلام لیا فتح ہوئی اسلامی
 پڑھن نازاں ظاہر جا کے مولا دے دربارے
 اپیر خوف عجم دے پاروں ہوڑ نہ سکن ڈر دے
 دن دن شمس سالت والے آکڑھی روشنائی
 چائن دیکھ انہیریاں چوں خلقت دوری آوے
 قسمت والے چائن پادن روشن ہونہ جاوے
 ابو جہل ابولہب جیہا توں گھروچہ نظر نہ آئی
 گھروچہ دیو انظر نہ آوے قوم نابینا تائیں
 دیکھ انہا توں کہن دیوالے جو خود آپ دیوانے
 غفلت خواہوں اچے نہ جاگے بوقت دے مارے
 کیا اک نخت مبارک اُس ہی نظر پئی اخباروں

عزل لغت

وہ شمع اجالا جس نے کیا چالیں جس تک غاروں میں
 اگر دین و سما کی مغل میں لولاک لسا کا شور نہ ہو
 جو فلسفیوں سے کہل نہ سکا اور نکتہ دروں سے حال نہ ہوا
 وہ جنس نہیں بیان جسے لے آئیں دکان فلسفہ سے
 میں کر نہیں یک ہی شعل کی بوجہ و عمرہ عثمان و علی
 ساتھ نبی سے عمرہ بہادر جاں رب پاک رلایا
 دن دن دین رسول اشردیاں آکھڑیاں گلزاراں
 بھوراں نوں خوشبو پھلاں دی کرے معطر دروں
 بھونڈاں نوں کچھ اثر نہ کرے سوئے رنگ پھلانڈے
 پاوے قدر پھلاں دابلبل صاف دماغ الی
 دیوے مزہ تنگیاں تائیں لٹ چراغاں والی
 باجھ ہدایت کہار نہ کوئی دل دیاں داغاں والی
 سرور عالم رحمت ہو کر دنیا اندر آئے
 نیک زمیناں بارش فضلوں سبز پوشا کاں یاں
 ایپر جھیریاں شور زمیناں مڈھوں سڑیاں یاں
 جلتی بارش پے انہاں پر فائدہ کچھ نہ ہوئے
 اسے طور کفار کے دے جو بد بخت ازل دے
 رحمت بارش چاروں طرف گل پھل آن نکالے
 دم دم پاک حبیب ربا تار ب دے حکم سناوے
 سن سن وعظ نصیباں والے بھیجے مسکیندے
 لٹا شور و دباون اپر کمر اں پھرن کیندے
 بجاویں مول نہاندی کوئی پیش نہ جاوے کوئی
 سرور عالم وحدت ربی لوکانوں سکھلاون
 حضرت اکبر بت نہ پوچھو رب دہنوں پیارے

اک روز جلیکنے والی بھتی سب دنیا کے درباروں میں
 یہ رنگ ہو گاروں میں یہ نور نہ ہو ستباروں میں
 وہ راز اک کملی والے نے بتلادیا چند اشاروں میں
 ڈیوٹے سے ملیگی قاتل کو وہ قرآن کے سپاروں میں
 ہم مرتبہ میں یاران نبی کچھ فرق نہیں ان چاروں میں
 اس نہیں چکھے باغ محمدی دوزخ رنگ لیا لیا
 دور و راز گیاں خوشبو میں دانگوں چیت بہاراں
 دوڑے آدن صدقے جادون جلوہ پان حنفیوں
 گدغلاطت نال ہمیشہ بند دماغ جنہاں دے
 کرجاں نوں کد لذت دیوے صحبت باغاں والی
 کدی نہ ڈھکی کول شمع دے مجلس اغاں والی
 کہو جی باہجہ شناخت ناہیں اہل سراغاں والی
 سوہنی بارش رحمت والی اپنے نال لیا لے
 نیک انگوریاں پیدا ہو یاں تانے رنگ لیا یاں
 کداوہ نیک انگوریاں پیدا کدہن کڈ آون خوشبو یاں
 لٹا شور زیادہ ابھرے کڑاٹھ کھلو وے
 ویکھ ترقی دین نبی دی رہن دے دھچکل دے
 بھونڈاں دانک پھرن بے قیمت بند ماغاں والے
 ابو جہل دے لے تائیں بات پسند نہ آوے
 بد بختاں نوں اثر نہ ہووے دانگوں شور میں دے
 راتیں ہال خلاف نبی دے گوٹیاں رہن گنبدے
 پھر تھی مندوں باز نہ آون رسم شریاں ہوئی
 ایپر شرک بت نہ چھوڑن نامولا دل آدن
 بت اگے بت پوچھن والے دوزخ جاسن سارے

کافر کہن بتاں دی پوجا اسیں نہ مول چھوڑ بندے
 اسیں اناندارستہ چھڈ کے کیوں تیر لول داں
 بڑے بڑے سردار قریشی مکے اندر ہوئے
 بڑے بڑے اقبالان والے مالکیاں دے سائیں
 ہتھال دھچتوں جمیاں پلپلاں ساڈے وجہ ہویا
 معلّم عینوں حالت اپنی جیوں تہہ پر دوش پائی
 حضرت اکھن خوبی میری بے کر نہیں پچھاؤں
 میوں رب رسول بنایا خاتم کل رسولان
 کل خلقت تھیں وہ میرے پر کرم کیتا رب باری
 اوہ عزت اوہ دولت میوں رب عطا فرمائی
 اپر شامت کفر انہاتوں سمجھ نہ آوے کوئی
 ظامیر والی دولت آپر ہوئے نظر جہاں دی
 اوہ حبس اوہ منصب جیہڑے سرور عالم پائے
 کوئی نبی نہ ڈٹھا انہاں نا ڈٹھا پو دادے
 ایہ یک بات انہائے تائیں بہت اذکھی جالے
 نہ کوئی فوج فرشتیاں والی اپنے نال لیا لیا
 نا کوئی اسکے قبضے اندر باغ کھجوراں والا
 نا پھر کدی خدا دی طرفے ڈٹھا ہرگز حباندا
 انیوں بن بن نبی اسانوں اپنے حکم مناوے
 آج تک سانوں بتاں کوں کسے نہ روک بٹایا
 حضرت اکہن میں ہتیں آگے کئی پیغمبر آئے
 میں بھی وانگ انہائے آیانواں نہ جانوں میوں
 اسیں نہ تینوں مرسل منال نا پیغمبر جانال
 جتنے وڈوڈیرے ساڈے ٹھاکر گئے پوجیدے
 حضرت اکہن ایہو ٹھاکر جوتیں جہاں لوں

پیو دادے پو دادے سارے مر گئے بت پوجیدے
 مذہد قیدی پو دادے داندیب چھوڑ گواواں
 دڈیاں دڈیاں عمران لے بت پوجیدے ہوئے
 کسے نہ ہن تک بتاں کوں یاساڈے تائیں
 آج ہن آپوں دڈیاں تائیں متیں دین کہلویا
 ساڈے نالوں ودھ تیرے وجہ کیا خوبی دڈیاں
 پھر کجہ میریاں باتاں آپر ہرگز شک نہ آؤں
 رب دادیں سکھاؤن آئیائے دیناں مجھو لاں
 دوہاں جہاناں اندر میوں رب کجی سردار ہی
 جیہڑی دوہاں جہاناں اندر ہو دی کسے نہ پائی
 کیا کجہ عزت پاک نبی لوں بخش حضور دینی
 باطن توڑی پہنچ نہ سکے ہرگز عقل انہاں دی
 پیو دادے تھیں کدی اناتوں سنتے وجہ نہ آئے
 کیا جان اوہ کیو نہ ہوئے مرسل پاک خداے
 بیٹھا بیٹھا ساڈے وچوں مرسل بن گیا آپے
 نا کوئی دولت مال خزانہ ودھ اسان تھیں پائیا
 سوہنیاں مٹھیاں ہنراں والا سبز انگوراں والا
 نا اسماناں آپر چڑھ کے سانوں ایہ دکھلا ندا
 بت نہ پوجو بت نہ پوجو انیوں کھلا دباوے
 ہن ایہ نواں پیغمبر ہویا بت چھوڑاؤن مایا
 جہاں آگے بت چھوڑاے رب دے حکم سناے
 کافر اکھن قسم تیاں دی مرہن کوئی پے تینوں
 تیرے آکے چھوڑاں تائیں ہن ہب اسیں پوزاناں
 آج ہن تیرے آکھے لگ کے کیونکر اسیں چھوڑے
 دوزخ دا ایہ بالن ہن کھر سن نال تسانوں

ایہ گل سن کے کافراں تائیں اٹھا غصہ آوے
جیکر باز آوے اس گلوں بہتر ہے اس تائیں
پہلے دن تھیں بندے آئے کافر ایوڈراوے
ایہ پرانہاں ڈراویاں والا کیڑا خوف انہاں توں
دم دم نصرت پاک بے دی شامل لہنہاں
پورا دلوں یقین ہمیشہ سرور عالم تائیں
جو کج حکم خدا فرماوے خوفِ فرمان آتاوے
مولا باجہوں ہو رکے داحضرت خوف نہ کہاں
کافر لکھ کرن تجویزاں دیون لکھ ڈراوے
جتنا زور اٹھاندا آتا جیسے کر کرتے

دیکھو ساڈیاں دیوتیاں نوں گالیں کھڑا سناوے
نہیں تائیں نہ ڈرساں ہرگز کرساں مارا زائیں
کرساں قتل محمد تائیں بے کرباز نہ آوے
میں ہاں آپ تساڈا سنگی آکھے رب جہان توں
کس دی طاقت غالب ہووے لڑکے نال نہانے
ہر دشمن تے غالب مینوں کرسی اٹھساں
بیشک فضلوں پوکے کرسی دے اپنے سارے
جو بیدھر ک خلافت تائیں رب دے حکم سناون
مت ایہ حکم سناون کولوں کسے طرح رہیاوے
ایہ شرح محمدی تائیں مول بجھان سکے

مخالفتِ اندلسانی کفار حضرت ابراہیم علیہ السلام

بچیں اول کافروکاں ایہہ تجویز ہر رائی
لج اچکے گندے منڈے مگر نبی دے لادون
کرن مخول مزاحاں ٹھٹھے مارن کجج دوا لے
ہر منکر دا ایہو طریقہ جد کوئی مرسل آوے
بے دنیاں نوں بھاوون تائیں ہرگز حکم ربانے
کزن شرارت کول انہانے شور سنا دجکا وون
ل بنیاں دے وقت شریاں ایہوں شور بجائے

جتنے حضرت وعظ سناون پاوون شور دو ہائی
حضرت جدوں قرآن سناون لکے شور مچا وون
سنن نہ دیون وعظ کیوں بیفرمان موکا لے
یا کوئی عالم دین جتنے وعظ کلام سناوے
کر شیطانی مجلس اندر پاوون خلل دھنکا لے
ٹھٹھے اٹے مخول بنا کے مجلس ٹوڑ گوا وون
مڑھ قدیموں ہر مرسل نوں ٹھٹھے ہوندے آئے

يَحْسُرُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ

افسوس ہے بندوں پر کہ ہیں آئیاں کے پاس کوئی (یہی آیت رسول کریم علیہ السلام)

رَسُولِ الْاَلَاكَانِ فِي سِتْهِ رُؤُونِ

جس کے ساتھ انہوں نے ٹھٹھا نہ کیا ہر دین میں (ع ۱)

جو کوئی ساڈا مرسل آیا ٹھٹھا انہاں نہ آیا
ہے افسوس ایہ ہر منکر دی مڑھوں عادت ہوئی
ہوون لوک مخالفت اس دے ایہ مڑھوں دا چالا

ہے افسوس ایہ بندیاں اپر رب صاحب فرمایا
ٹھٹھے باہجہ رسول اساڈا انہاں نہ چھوڑیا کوئی
جد کوئی رب دی طرفوں آیا حکم سناون والا

رب فرماتے سب نبیاندے دشمن ہونے آئے
 اس کے اندر حکمت رب دی قدرت بھید حقانی
 جد کوئی بنی نبوت والا دعویٰ بول سنا
 اک اکلا دوست رب دا کر آواز پکارے
 دم دم کرن شکایت اُس دی گھر گھر گلا سنا
 اپر رب صداقت اُس دی ایسی کہول دکھاندا
 کرے رہن شرارت اپنی لوک شریر بلائیں
 کر کر دیر عداوت ویری رہن چھے وچے سڑے
 روز بروز ترقی اس لوں آپ خداوند دیندا
 خاص نشان صداقت والا خالق پاک دکھائے
 سرور عالم لوکاں تائیں وعظ کلام سنا
 حضرت کجہ پرواہ نہ سمجھن نا پر گز گھبرائے
 جتنے کوئی اکھاڑا میلہ ہووے کدی اپنا ندا
 یا پھر جدوں مشاعرہ کوئی شاعر لوک کرادون
 جداوہ شاعر آپو اپنے بولن شعرا زبانی
 سن دے جدوں کلام الہی لوک شناخت والے
 انیویں ہر یک مجلس اندر حضرت وعظ سنا
 کر کر شور زبانی کافراں جاں کجہ نفع نہ پائیا
 دین لگے تکلیفاں بدنی سرور عالم تائیں
 بوہے آپ کھلان کنڈے پھر رکھ رکھ جاوون
 بدن حضرت رستے اندر مہین وعظ سنانے
 مکروں آکے پاک بنی لوں گلوچہ کپڑا پائیا
 ابو بکر نے آن چوڑا پاک بنی سرور لوں

کر شیطانیاں نال اُٹھاندے جہاں دیر کما
 سچا سچا ہون والی کامل ایہوشانی
 سارا عالم دشمن ہووے نیڑے کوئی نہجائے
 دیری دیر کماون اندر زور لگاوون سارے
 اس دی طرفے جاوون کوں سمجھوں دک بھان
 جیو کر سوچ ظاہر ہووے تائے سبھ چھپاندا
 اپر رب دوہا ندا جاتے اس دے سلسلے تائیں
 بچ بچ لوک نصیباں والے آقداں چھپو دے
 ابو بکر فرعون جیہا ندا بیڑا عرق کریندا
 سارا جگ مخالف ہووے اسنوں رب دوتا
 دشمن کوں شرارت کرے شور شرابا پاوون
 بجاویں کافر شور مچاوون وعظ سنائی جانے
 یا کوئی مرنے پرے آپر جلسہ کیستا جاندا
 ہر مجلس دچہ سرور عالم لے تشریف سداوون
 دیکھ مناسب موقع حضرت پڑھن کلام ربانی
 دیکھ فصاحت اتے بلاغت ہو جاوون متوالے
 لوکاں دیاں شرارتاں کوں بر گز خون نہ کھان
 سہیں دکھ پوچا وون آپر آ پھر متا پکائیا
 جیتوں دین دے مارن دیون دکھ اندائیں
 تاہو حضرت دکن رائیں جس دم باہر آوون
 چند شریر اکٹھے ہوکے آگے غصہ کھانے
 گھٹن لگے سنگہ مبارک ایسا سخت دبا
 چوڑ بنی لوں پکڑا لئو نے حضرت ابو بکر لوں

لہ وکنٰ لک جعلنا لک نبی عدا و الشیطان اکلہ فیہ والجن (پ ۶) از جملہ پیغمبر جن جن یہ کفار تھے
 سادہ دشمنی رکھتے ہیں۔ اس طرح جنے شریر آدمیوں اور جنوں کو پیغمبروں کا ممبر بنانے کیلئے دشمن بنادیا

رل مل سارے مارن لگ پئے ابو بکرؓ دیکھائیں
 یاراں تپکھے ماراں کھاؤن بیشک یار پیارے
 آخر نو تہسم قبیلے خبر جہدوں ایہ پائی
 طرح تکلیفیں انہویں کافریت پونچاؤن
 دسی جاؤن لوکاں تائیں حق توحید الہی
 وجہ تبلیغ اسلامی حضرت سبہ کجہ پور بھلایا
 عزنی دیوچہ اس بندے نوں مجنوں آکھیا جانا
 نبیاں نوں بھی رب دی طرفوں جو کم سو گیا جانے
 اوہو فکر خیال ہمیشہ جس مجلس وجہ جاؤن
 پاک بنی بھی رب دی طرفوں جو فرمان لیاے
 دشمن لوک دیون تکلیفیں تے بکواس سناؤن
 پسے طور خداوند آ پڑ نہیں یقین جنہاں دا
 نال خوشامد لوکاں تائیں مسئلے غلط بتاؤن
 دنیا دے فرزند چارے دتیا کرن پیاری
 کچھ مومن لوکاں کو لوں انہویں ڈر ڈر مردے
 اوہ سرد سرد در دو عالم خاتم گل نیسیاں دا
 پہلے دن تھیں ہویا جنہوں وعدہ خاص رہانا
 کر لے اپنا جیلہ زلا جو کوئی دیری تیرا
 بردشمن پر تیرے تائیں فتح ہمیشہ دیاں
 رکھ تسلی دل دے اندر لے محبوب پیارے
 وَدَخَّلْنَا لَكَ ذِكْرَكَ تیرا شان بلند بناواں
 وجہ میدان فتح تیرے بڑی فتح گرامی
 سرور عالم نوں جد ایسے وعدے رب فرماوے
 بول سناؤن حکم الہی ظاہر وجہ لوکایاں
 عاشق تائیں براہ مولا دے جو تکلیفیں آؤن

ایسا ظلموں ماریا سونو غش پے گیا اتھائیں
 سوکھا نہیں صدیق سدا ناز عالم سارے
 اگر انہاں چھوڑا یاوتہوں ابو بکرؓ نوں
 اپر حضرت کم اپنے وجہ ہرگز فرق نہ پاؤن
 بت نہ پو تو بڑا نہ بیجو چھوڑ دیو گسرا ہی
 ایسے گل نہیں دشمن لوکاں مجنوں نام ٹکائیا
 جیہڑا سنے نہ ہو کسیدی اپنی پھرے دھاندا
 اسلے باجوں ہو انہاں توں بات نہ کوئی بھاوے
 بھانویں لوک دیوانہ سدن اپنا کم نبھاؤن
 اوہے وجہ مصروف ہمیشہ غیر خیال بھلائے
 اپر حضرت ایسے نامھے ڈر کے حق چھپاؤن
 جے تکلیف ذرہ کجہ جانن حق نہ بولیا جانا
 دین ایمان جانے جاؤن حق دی طرف نہ آؤن
 بوتے پچھے مومن تائیں سدا خداوی یاری
 مرل تے مامور خدا دے نہیں کسے تہیں ڈرے
 لوکاں دی تکلیفوں ڈر کے اوہ کیوں حق چھپانا
 جے دشمن تکلیفیں دیون نہیں تساں گھبراننا
 رہی تیرے نال برابر فتنل ہمیشہ میرا
 کر مغلوب ہلاک انہاں توں دوزخ وجہ گھلبلیاں
 کرنا بودا ڈالے جاسن دشمن تیرے سارے
 دیاں ترقی ہر قسم اندی تینوں اسپں وداواں
 نصر اللہ و احمد بنیوں بخشیا اسان مدامی
 کجہ دندی تکلیفوں ڈر کے اوہ کیوں حق چھپا دے
 کرتیاں منظور سرے تے جو تکلیفیں آسیاں
 دوست و الانعام پچھانن دینی لذت پاؤن

پاک بنی لوں عشق الہی بولنت دہلائی
 او سے لذت دیول حضرت سچوں سد بولادوں
 حضرت چاہندے عشق الہی گھر گھر دہوم چاہے
 دنیہ تکلیف اس لذت لوں دونی چاہن مٹانا
 کر دے ربے شرارت اپنی سنگی ابو جہل دے
 سونالوں جد اپر ہو گئے مومن رب دے پیاسے
 ہو کوئی بندہ مومن ہو کے طرف محمد جاوے
 کر بخوڑا یہ مسلماناں لوں لگے دین سزا میں
 دانک بلال ایہ غلام جہانمے دین اسلام لیاے
 تیتیاں ریتوں آپر انہا توں دھپان دھو لٹاؤں
 کہناں تائیں بھکھ پیاسوں کر دے تنگ ہو کالے
 کہناں تائیں قتل کرایا جا لوں مار گواہیا
 اسے طور غریب امحابی جو ہو قسا بول آون
 فقہ کوتاہ دشمن رب دے ڈاڈھا تنگ کر نیلے
 تنگی فاقے تے تکلیف سجد کجہ سرتے چایا
 جس منہ دچوں کلمہ طیب کل گیا یک واری

دوہاں جہانناں دی بھلیاں اس دچہ نظری آوے
 پر بے قیمت بھید نہ بہن آئے شور جگاؤن
 ہر کوئی رب دے عاشق ہوئے ہر کوئی لذت پاوے
 اے پر بے ارادہ ازلی اسنوں اسان دواہانا
 ایپر بھری نال نبی دے ربے تیرے رلدے
 تا پھر ایہ منصوبہ کر دے زل مل کافر سارے
 پکڑو مار دھو اس لوں حد تک باز نہ آونے
 جس تلوں کسے داچلے پکڑ لو اس تائیں
 کر کے قید انہا تے تائیں دکھ دے پنچائے
 چھاتیاں آپر پھر رکھن چاہک ماراڈاؤں
 ایپر بھری دین نہ چھوڑن پکیاں صدقاں والے
 یا شر جہاں شہیداں تائیں ب جنت پوچھا نیا
 پکڑا ناتوں طرح طرح دیاں تکلیفیں پنچاؤں
 صبروں شکر دے دوست ربے سجد کجہ زمین بھلیندے
 کل آرام کیتے قربانی لے پر صدق نبھا یا
 پھر کس منہ نہیں مولاؤں کون ہوئے انکاری

ذکر حشر و ناکامی کفار *

آخر جس دم کئے والیاں حدوں ودھ ستایا
 انہی یا کجہ گھٹ ودھ اس تیں مومن مرد بانے
 نام نجاشی شاہ حبشہ دا ہے سی قوم نصارا
 نرمی صفت نہایت آسدی ستنے اندر آئی
 خبر ہوئی جد کافراں تائیں ڈاڈھے کھلے
 پکڑ لیا و حبشہ دچوں جا کر انہاں تائیں
 نیچے کجہ سوغاتاں سجھتے شاہ حبشہ دے کارن

تا پھر حضرت یاراں تائیں حشرت حکم سنایا
 حشرت کر کے کئے چوں حبشہ طرف سدھانے
 ایڑناں غریباں لوکاں خوش ورتے ورتارا
 اسدے پاس جاجر لوکاں دینچر بایش پائی
 کر منصوبہ مگر انہا تے بندے کجہ بھجائے
 تابو او تھے دین اپنے دی کرن شاعت ہیں
 تابو او تھے حاضر ہو کے شاہ دی نظر گزارن

خوش ہووے شاہ ساڈے اپن نظر کرم دی پا
 آخر جدا وہ تختے لے کے شہر حبشہ وچلے
 اس شخص تکھے عرض گزاری دل مل رہی تیریں
 شہر ساڈے نقیہ کچہ بندے باغی ہو کے آئے
 جے سرکار ساڈے آپر نظر کرم دی بھالے
 جے کرنہ اوہ پکڑ اسانوں والیں تے جاوے
 بچو دادے داندیب اپنا اپنا چھوڑ گواہیا
 نالے حضرت عیسیٰ سند قدرت نہ کچھ بچا نہ
 طرح طرح دے لوکاں تائیں جادو اوہ دکھلاندا
 کتیناں لوکاں نوں اس ایویں دماگت کوڑا
 بہتر ہے جے سمجھ کچھ ایچوں نرت نکالے جادو
 اسے طور شکایت بہتی کیتی بد کرداراں
 سن کر زرت سپاہیاں تائیں شاہ فرمان ساڈے
 سن فرمان سپاہی جلدی کرن تلاش دوالے
 خدا خدا پر دسی عاجز و نعت قضیاں ماسے
 رد ہا کوئی تجارت اندر محنت کوئی کر نیدا
 تا کوئی فخر غرور کسے وجہ عاجز حال بنانے
 وکچھ پچھان سپاہیاں لوکاں لہجہ محاب بہار
 کرن قیاساں آپس اندر سمجھ اصحاب نیگنہ
 ڈر کے ظلم کفاراں کو لوں چوڑیا وطن پیارا
 خبر نہیں ہن کس گل کارن سانوں شاہ سداوے
 شاہ عثمان تے حضرت جعفرؓ آئے مال بہانے
 جو کہہ تیکھے شاہ اساتھیں تسال جواب سنایا
 اگر مصلحت ڈرے ڈرے آئیے سرکارے
 آ گیا لولہ اشد والے شاہ ہنشاہ عالی

پکڑ تمام اصحاباں تائیں ساڈے کول اپڑا دے
 ل کر شاہ نجاشی تائیں تختے نذر کیا لے
 اسیں ریں قریں عربے صاحب شان امیراں
 پھرن آوارہ شہر تیرے وجہ کتنے روز واپس
 پکڑ ساڈے باغی سانوں کیتے جان ہوالے
 کرن خراب غیت تیری تے نقصان پوچا وں
 ہک ساحر دے تیکھے لگ کے لوں طریق بنایا
 اسے نالوں جادو گردا شان زیادہ جانن
 او سے نوں ایہ بچا جانن جو کچھ اوہ بتلاں دا
 شہر تیرے وجہ ایسے بندے رہنے لائق ناہیں
 بنیں تاں ین دگاڑن سبھوا اپنی لاگ لگا وں
 نالے کرن خوشامد شاہ دی چال جو یں اشراراں
 عربی بندہ جو کوئی لہجے حاضر کیتا جادوے
 ہر کوچے نہیں پھرن بھلیدے عربی شکاراں لے
 اپو اپنے کماں اندر روٹھے پھرن وچا لے
 کوئی وچار اسرے آپر یا لن پھرے وچنیدا
 ایہ زوری چہر یاں وچوں جاہن مردربالے
 پکڑ تمام اکٹھے کیتے لے چلے سرکارے
 اسیں عبادت رب کی کارن آئے ایس زینے
 مال آرام عبادت اندر کچھ دن کراں گذارا
 واللہ اعلم رب نوں معلوم کیا فرمان ساڈے
 انہاں دو باتوں اپنی طرفوں سبہ مختار بنائے
 پیش عدالت لائق ناہیں داف سمن ا لانا
 حضرت جعفرؓ دربارے کرم داز پکارے
 طالب حاجت کرے حضوروں اندر آوے الی

عربی وچ ایہ حضرت جعفرؑ کیستابل آوازہ
 بھیجا حکم شتابی اس نے بولن دایا یارا
 دو جی واری حضرت جعفرؑ پھر انویں فرمایا
 تزکی واری حکم سنایا حضرت جعفرؑ تائیں
 تن واری جد حضرت جعفرؑ ابھو آواز سنایا
 یعنی جتنے عربی بندے آن کھڑے دربارے
 سنکر حکم تمام صحابی ادبوں حاضر ہوئے
 وچ کچھیری بیٹھے اگے دشمن ادھاپورا لے
 پے کیا فکر دلاں دے اندر دیکھ انہاں دے تائیں
 کر کے چپ کھلوتے ادبوں عاجز حال فقیراں
 ایسکین غریبی دعویٰ لیراں بدن دواسے
 دیکھے شاہ اتہاندی طرفوں دلوں قیاس اٹھاوے
 سبہ درویش غریب نمائے جان در درجائے
 پچھیا شاہ قریشاں کو لوں کہو قریشو حالے
 ایو لوک جہاندی بابت شکوے تساں سنائے
 عمر بن عاص قریشاں طرفوں سی مختار متسامی
 پچھیا پھر اصحاباں کو لوں جانوں تسلیں نہانوں
 تا پھر حضرت جعفرؑ صاحب بولیا مرد سنایا
 اپر درہ انہاں دے پاسوں ابھر گل کھی جائے
 نا اسیں پور نہ یارا نہاں دے نا کچھ مار لیا ندا
 کرن بیان جو اسان انہاں کیا کچھ بصرم کھایا
 یا کوئی پت غلام بھتیجا ساڈے وچہ انہاں ندا
 ہدایہ بات قریشاں کو لوں سمجھ دریافت ہوئی
 نا ابھ پور نہ برے ساڈے نا ساڈے قرضائیں
 ایہ قصور جو ساڈے ناوں مذہب انہاں دٹایا

بہت پیارا لگا شاہ نوں لوں لوں ہو گیا تازہ
 پھر کجاری بول سناویں ایو آواز پیارا
 ادبوں نرم آواز شاہ نوں بہت پسندی آئی
 اسے طور آوازہ کر کے پھر یک دار سنائیں
 اَدْخُلُوا بِأَصْنَانِ اللَّهِ شَاةِ دُونَ فَرَمَا
 بیشک نال امان اللہ دی اندر آدن سارے
 ہویں طریقہ پیش عدالت کرت سلیم کھڑوئے
 چھڈ گھر بار جہان دے ظلموں آئے نکل نمائے
 شالا آپ بچا فے سانوں فضل کرم داسائیں
 وچہ مقابل بیٹھے جیوں کر طور امیراں
 نور ایمانوں دتن سبہ دے چہرے برکت والے
 انہاں وچہ شرارت والا نظر نہ کوئی آوے
 طبع شریفوں محکم ہونڈے ایہ کوئی مرد رہائے
 ایو لوک تاساڈے کو لوں نیں کے آدن والے
 ایو لوک جہاندی تائیں لین لیں ہو آئے
 کہندا ایو جوان اساڈے یا سرکار گرامی
 ایہ سو وار قریش عربیے آئے لین تسانوں
 یا سرکار انہاں دے تائیں بیشک اسیں پچھاتا
 کس قصیدوں کس گناہوں سانوں پکڑن آئے
 نا کچھ ہو غلامی دعویٰ ساڈے اپر انہاں ندا
 یا کوئی خون انہاں کیستایا کچھ مال چرایا
 یا کچھ قرض وغیرہ دے سانوں پکڑیا جاندا
 ایسا قریشاں اپر انہاں دے ایسا جرم نہ کوئی
 نا کوئی ہو قصور لگاواں اسیں انہاں دے تائیں
 اسے بات اساڈے تائیں ہوں نقصان پہنچایا

کتنے لوگ انہائے تپھے شک شبہ وجہ آئے
 بڑا فساد اسادے اندر رہا انہادی پاروں
 ہوئے حکم انہائے تائیں نال اسادے جاؤں
 حد ایہ بات قریش کفار شاہ ذوں بول شانی
 تا پھر حضرت جعفرؓ کہیا سنو حضور گرامی
 ایں نالے جاہل آہے مڑھ قدیموں سارے
 رب نبی دی سادے تائیں ہرگز خبر نہ کوئی
 کل مردار مرام وغیرہ کھاواں مزے اداواں
 لٹاں مال غریباں والے کر کے بے پرواہی
 ایسی حالت وجہ اسال پر رب نے کرم کما یا
 بیج ذناہک مرل اپنا آپ خداوند باری
 نام محمد صلوات اللہ کردار انہمایاں
 بتاں کو لوں دور ہایار بارہ و کھسایا
 کٹھے دلاں اسادیاں وچوں فسق فجور والے
 اس دے آپ اپنی طرفوں رب کلام آتاے
 رات دنے اوہ لوکاں تائیں رب کے حکم بتاے
 ایں تمامی تاج اسدی مناں اسد تائیں
 اوہ آکھے جو چھوڑو لو کو کفر شرک بریاں
 اسال نہ اپنے پو دادے دارستہ چھوڑ گوانا
 جو کوئی اسے آکھے لگ کے اسنوں سچا جانے
 طرح طرح تکلیفاں دیکے سانوں انہاں
 سنیاں وڈا علم والاسال تسادے تائیں
 وطنوں ہو بے وطن مسافر پاس تسادے آئے
 سچو سچ حقیقت اپنی پیش حضور سنائی
 کرے قیاساں لے اندر سنکر شاہ حوالا

کتنے لوکاں مگر انہائے مذہب آن دٹاے
 ہوئے خراب عقیدے سچے دباہر حد شماروں
 پو دادے دادین چھوڑن لوکاں توں سمجھاؤں
 یہ کچیا شاہ اصحاباں کو لوں گل کروہن بھائی
 کر کے عرض سناواں حاضر جسنی بات تمامی
 وحشیاں وانگوں حال اساد اسخت جہالت مگر
 بت پرستی جو بازی کار اسادی آہی
 دھڑھ شراب زنا بدکاری اپنی عمر گواواں
 ڈاڈی فاسق فاجر ظالم قوم اسادی آہی
 سو بنابدل رحمت والا سادے آپر دسایا
 لگے وجہ اوہ رحمت والا چشمہ ہو یا جاری
 جس اوہ کفر شرک بریاں ساہتیں آن چھڑایاں
 کل حلال حراماں کارن امر نہی فرمایا
 نال محبت دے سے سالوں جو احکام ربانے
 آئے حسد انہائے تائیں غیرت کر دے سارے
 بت پرستی کو لوں روکے تے توحید سکھاے
 ایہ سب بھاکر پوچن والے اسنوں منن ناہیں
 ایہ کہن پو دادے سادے کیتیاں ہو کایاں
 تاہر یاہیاں کو لوں ٹہننا تانبکی دل جانناں
 ایہ سبھ اسدے دشمن ہوون کافر کرن دھگنے
 آخر اسال انہائے کو لوں ڈیرا پٹ اٹھایا
 جان بچا کے شہر تسادے لیاں آن پناہیں
 جو سرکار مناسب سمجھے حکم سنایا جائے
 ایہ کچہ ویرانہاں داسادا ہو رہیں گل کائی
 بے شک ہک پیغمبر رب دایسی آدن والا

حضرت عیسیٰ آمد جس دی اگے بول سنانی
سبہ تعریفان پاک نبی دیاں اگے جان ہارا
علم ذریعے اسلئے تائیں لگ گیا پتہ تمام
لکے دے وجہ ظاہر ہوا کھلا نیک ستارا
سانوں بھی لکھ اس دے وجوں ذکر سنایا جاو
کیونکر جانے نبی تساڈا نبی اسلئے تائیں
کیونکر نبی تساڈے اُپر رب کتاب اتاری
وجہ پھری سورۃ مریم پڑھ کے خوب سنانی
اوسے ویلے اندر اندر ہو گیاں تا تیراں
سنے وزیراں تے امراواں ڈاڈیاں لٹاں یاں
پہلیاں تن آیاتاں اندر ایہو اشارہ آیا

وجہ انجیل مقدس جس دی خبر مبارک آبی
واقف سی توریث، انجیلوں شاہ نجاشی بھارا
جد اس سنیاں لکے اندر ہو یا نبی مگرامی
کہن لگا اصحاباں تائیں ہوا وہ نبی پیارا
جو کجہ پاک کلام الہی اس دے اُپر آوے
حضرت عیسیٰ دا بھی اس وجہ ہوسی ذکر کھائیں
پڑھ کے کجہ سنا ہو سانوں پاک کلام پیاری
تا پھر حضرت جعفر زہ صاحب نال کلام صفائی
سنیاں جدوں کلام ربانا شاہ نے سنے وزیراں
ساری مجلس وں لگی چھم چھم بہنوں آیاں
وجہ سپا کے ستوں اللہ ذکر ایہو فرمایا

وَإِذْ أَسْمِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَىٰ رَسُولٍ تَرَاءُ عَيْنُهُمْ تَفِيضُ

اور جب سنیں جو اترتا ہے رسول پر تو دیکھتے ان کی آنکھیں ابھرتی ہیں

مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا فُكِّنَّا

آنکھوں سے اس پر کہ پہچان لیا انہوں کے حق کو کہتے ہیں اے ہمارے رب ہم نے یقین کیا تو تو لکھ ہم کو

مَعَ الشَّاهِدِينَ وَمَا نَا لَكُمْ مِنْ يَاللَّهُ وَمَا جَاءَنَا مِنَ

ساتھ والوں کے ساتھ اور ہم کو کیا ہے کہ نہ یقین لادیں اللہ پر اور (اُپس) جو پہنچ چکا ہمارے

الْحَقِّ وَتَطْمَعُ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

پاس حق اور ہم کو امید ہے کہ داخل کرے ہم کو جمارب ساتھ نیک لوگوں کے

فَاثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

سو بدلہ دیا ان کو اللہ تمہارے اس کہنے پر باغ جن کے نیچے بہریں چلتی ہیں

خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

ہمیشہ رہا کریں ان میں اور یہی جزا ہے نیکی والوں کی اور جو لوگ منکر ہوئے

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝

اور جہنم والے لگے ہماری آیتیں وہ دوزخی ہیں پک ح ۱

جدا وہ سنن کلام الہی برسن نین انہا ہے
 آکھن اسیں میان لبائے یارب خالق سائیں
 کیوں نہ اسیں یقین لیاواں نال خداوند باری
 کراں امید اسڈے آپر مولا کرم کماوے
 رب فرماوے جو کچھ سالوں انہاں سوال سنایا
 رہن ہمیشہ اسڈے اندر موحیاں حشیں کریدے
 جیہڑے لوک اساڈیاں آیتاں نامن جھلاوون
 کہن مفسر ایہ جو آیتاں تے چارے آیاں
 حضرت جعفرؑ اسڈے تائیں جدول قرآن سنایا
 اُسے وقت قریشاں تائیں دنا حکم زبانی
 چکو اپنے ٹھڑے پلانے پورے بستر چاہو
 لیجاؤ سپہ تختے اپنے جو کچھ تساں لیا تے
 ہے منظور قرآن اسالوں جو کچھ انہاں سنایا
 اسیں نہ ٹوراں نال تسڈے ایہ مقبول رہا
 ایسا اثر دکھایا شاہ لوں پاک کلام ربانی
 مومن ہو کر اصحاباں دی عزت رسیا کریدا
 جدا وہ فوت ہویا تا سنیا حضرت پاک نبیؐ نے
 سنو بیان قریشاں تائیں جدا یوسے ہوئی
 ہو شرمندے خالی بھیں گھر لوں واپس آئے
 بہت بے چین ہوئے سب کافر سنکراپہ ناکامی
 کیا کریے ہن او تھے ساڈا دس نہ کوئی چلے
 دے دیکے تکلیف انہاں توں آپے اساں نسایا
 شاہ نجاشی کوں انہاں نے عالی عزت پائی
 رہن دیوہن انہاں تائیں ساڈے کم نہ آون
 ہو کر کوئی ہن نال محمد کریے چارہ ۔ بخونی

حق پہچان کلام ربانا بنجوں نیر چلانڈے
 اپنے تین والیاں اندر لکھ اسڈے تائیں ا
 آپہوتی جد کوں اسڈے حق کلام پیاری
 صاحب لوکاں اندر سالوں داخل کیتا جاوے
 اسڈے بدلے اسالیاں توں جنت وچہ پنچا یا
 ایوں نیکال لوکاں تائیں اسیں جزائیں دے
 ابوہل دے ٹولے وانگوں دائم دوزخ جاوون
 شاہ نجاشی دے حق اندر پاک خدا فرمایاں
 سن کر بیتار مٹی ہو یاد لوں ایساں لیا یا
 میں نہیں ایتھوں جاوون دینا ایہ بندے نورانی
 جیکر اپنی عزت لوڑو کل شتابی جا ہو
 کہ پرداہ نہیں ٹول انہادی نا ایہ رکھے جانڈے
 ہر تحفے تھیں بہتر تحفہ گھر ساڈے وچہ آ یا
 چلو تسانوں رخصت ہوئی کریو کو چٹکالے
 سخت محبت پاک بنی دی کوں لوں چہ سمانی
 پاک بنی دی خدمت اندر کھن رہیا گھلیندا
 نال پیار جنازہ اس دا پڑھیا وچہ مدینے ا
 شاہ نجاشی مومن او تہوں ٹول نہ لوڑیا کوئی
 لکے اندر ابوہل توں قصے آن سناے
 کرن دلیاں آپیں اندر رل شریتم نامی
 ہن کجہاں اسلاماں آگے وال نہ ساڈی گلے
 اپنے پیر کو مارا ماریا آپے گم گواہ
 ساڈا کجہ نہ بنیاں او تھے سخت ہر میت مٹی
 گل گئے بوہتھاں وچوں ہن اوہ داؤ نہ کھات
 کیوں نہیں ساڈا تیر تالے لکھا دے مت کوئی

تن چیزاں دی ہر بندے نوں خواہش ہوئے بھائی
 یہ تن چیزاں جس بندے نوں حاضر کیتیاں جادو
 اکھلاں چل محمد تائیں جو شئی سا تھیں لوڑے
 ایہ کج سمجھ انہاں دی اندر ناقص عقلوں آیا
 ایہ چیزاں قائل ہوں کارن دنیا داراں
 اتوں توڑی حد انہاں دی اگے راہ نہ کوئی
 دم دم ایہ خیال انہاں توں آون دنیا والے
 دنیا دے فرزند و چلے دنیا رہن پوجندے
 علی دولت دے دل جہاں کدے نہ جہاتی پائی
 پیر ہوئے فضل کہوں باطن صاف جہاندار
 دنیا لوں کوئی چیز نہ سمجھن عارف رب دے پیارے
 ہر دولت تھیں اعلیٰ دولت پاؤں نئی ربانے
 کافر لوک قریش عربیے دین ایمانوں خالی
 جیکر سکدے پہنچ اتوں تک ناقص عقل نہاندے
 ایہ عقلی دوڑا نہاندی اتوں تسکین آہی
 کجے اندر بیٹھے آپے سید کل اماماں
 عقبہ نام قریشاں اندر بڑا گلا دہر نامی
 جوڑ مسودہ حضرت تائیں لگا کہن "موکالا
 قوم شریف گھرانہ آچا حسبوں نسبوں عالی
 اسیں تمام قبیلے اندر عزت تیری جاناں
 ایہر ساڈیاں بتاں تائیں جو توں بڑا لاندرا
 نہیں تاں اسیں تمامی تیرے آپے خوش پیار
 اسے گلوں قوم ساڈی راہی لانی ہوئی
 جے توں ساڈے رکھے لگ کے ایہ گل دلوں گواندا
 اسیں تمامی خادم ہو کے خدمت تیری کرے

سوہنی عورت بہتی دولت تے تیجی سرداری
 بھاویں سخت ہوئے اوہ کیا اسوں نرم بادل
 حاضر کر ساں اسدے اگے دعویٰ اپنا چوڑے
 دنیا والے انہاں گلاں دا جانن قدر سوا میا
 اس تھیں اگے عقل نہ پہنچے بیدیاں مرداراں
 دل دی تانگی مولا دلوں بند جہان ی ہوئی
 دنیا والی دولت ہمت سارے کم نکالے
 دنیا تیکھے دین گلیندے تے ایمان سڑیندے
 ادنیٰ دولت دنیا والی اعلیٰ انہاں بنائی
 دنیا دے اسباباں کوں دور مکان انہاں وا
 چو داں طبق جہاں دے اگے شیشے انگوں سارے
 ایہ قدر نہ جانن اسدا جو بے سمجھ منالے
 اوہ کیا قدر جہان عاجزاں اعلیٰ دولت والی
 سکدے دے کے سونے تائیں کڈوں چوڑاں جانے
 کر منصوبہ آئے ہک دن پاس حبیب اگلے
 حاضر ہو کر خدمت اندر لگے کرن کلاماں
 ہر مجلس وچ گل کرن دے جانے ڈنگ تمامی
 اس توں ساڈا ویر پیارا بیت شرافت والا
 مذہبوں دی سردار قیدی قوم قریشاں دالی
 ذاتوں اتے صفاتوں تیرا قدر بلند پہچاناں
 بہت فساد پیا اس گلوں آپس وچ دوہاندا
 اسے گل نے ساڈے اندر ویرا اٹھائے بھارے
 ہک دو جے نوں آپس اندر ویکھ نہ سکدا کوئی
 بتاں نوں نہ بڑا لاندرا مست نہ دور ہو جاندا
 جو فرمان سناں دلوں موبوں سرشمال پردھر دے

میں بھی تیری خدمت کارن حاضر و ہون کا نوں
 ہے کمر ہو دے خواہش تینوں دولت دنیا والی
 اتنی دولت تیرے کارن کراں اکٹھی بھائی
 سب تھیں دودھ کے گھر تیرے دھو ہون ل خزا
 جیکر سا تھیں مکے اندر چاہیں توں سرداری
 دیکر تاج حکومت تینوں اپنا شاہ بناواں
 یا پھر جیکر تیرے تائیں مرض عشق دی ہوئی
 جس عورت دے کارن ہو و دلوں محبت تیری
 جیکر نال کسے دے تائیں خاص محبت دلدی
 گھر میرے اک بیٹی اپنی سندر شکل کنواری
 ہے توں باز آویں اس گلوں بخش دیاں تینوں
 جو کچھ طلب کریں توں سا تھیں حاضر کراں تہا
 اسے طو تمامی بولن عجز نیاز سناون
 ایہ سب چیزاں پاک بنی نوں اکے رب فرمایاں
 ایتھے اوتھے دو ہیں جہانیں جو پیدائش میری
 دنیا وچ بھی شاہی درجہ آخر وچ بھی شاہی
 وچہ مقدر ایسے دے ہون نصیب جہان توں
 دو ہاں جہانناں دی سرداری ہتھ جہان دے آوے
 دنیا آخر دونوں ہتھے ہوون دولتیں عالی
 اعلیٰ دولت حقے والی رب جہان نوں پیدا
 سارا جنت حوراں بھریا پیش غلام جہان
 جس گلوں سردار دعو عالم عالی دولتیاں پایاں
 سن سن باتاں سرور عالم کہیا قریشا تائیں
 پڑھ سورۃ علم السجدہ اول کچھ سنائی
 اس تھیں بعد سورۃ پہلیاں تن آیاتاں
 وچ جہان دے کافر مومن رب نکیر سنا دے

مناں حکم تمامی تیرا جو توں کہیں زبانوں
 مالا مال کراں اسیں تینوں دیکر دولت عالی
 جتنی قوم اسادی وچوں کسے امیر نہ پائی
 کرن تمامی ریاں تیریاں جتنے خوین بیگانے
 کل قریشاں آپ تیری کراں حکومت ہماری
 ہوواں اسیں رعیت تیری تابعدار سدا داں
 تا بھی وں جو تیرے کارن دار و کریمے کوئی
 ادا ہاں اسیں لیا داں حاضر ذرہ نہ کر ساں دیری
 تا بھی جیسی عورت چاہیں ایسی تینوں مل دی
 سارے ملک عرب تھیں دودھ کے صاحب حسن باری
 نالے دیواں دولت وافر کچھ پرواہ نہیں تینوں
 اپر دودھ گھٹ اکھ نہ ہرگز بتاں ساڈیاں تائیں
 اپر حضرت نوں ایہ باتاں کہوں پسندی آون
 اے محبوبا تیری خاطر نعمتاں سب بنا لیاں
 کیتا اسان تیار تمامی سبھ کچھ خاطر تیری
 ہر نعمت ہر دولت تینوں بخشی پاک اتمی
 مولا باہجوں ہووے دی کیا پرواہ تہا توں
 دنیا دی سرداری عاجز قدر اوتھے کی پائے
 کیڑے کم اکیلی اوتھے دولت دنیا والی
 ادے دولت فانی کچھ اسوں کون چھوڑ دیا
 کوں پسند انہا توں آوے ناقص حسن زماندا
 اوں اگے ایہ فانی چیزاں کسے لیکھے آیاں
 سنو سنو اسیں خدا دی پاک کلام سنائیں
 جس دے وچہ کفاراں کارن سحت نصیحت آئی
 کیتیاں پڑھ کے پیش انہا دے سید مخلوقاتاں
 تانے مل جتنے ہو جو دو ہاں کارن آوے

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ

جو لوگ انکار کرتے ہیں اور خدا کی راہ میں روک ڈالتے ہیں ان کے اعمال اکارت جابیں گے

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَمَّا بِنُزُلٍ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ

اور جو لوگ یقین لائے اور اچھے کام کئے اور مانا جو اتارا ہے محمد (صلی اللہ علیہ وسلم)

وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرُ عَنْهُمْ سُبَاتِهِمْ وَأَصْلَهُ بِاللَّهِ

پراوردہ ہی حق ہے ان کے رب کی طرف سے دور ہو جائیگی ان کی برائیاں اس سے اور ان کے حالات بھی اچھے ہو جائیں گے

ذَلِكَ بَانَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

یہ اس لئے کہ منکروں نے پیروی کی باطل کی اور ماننے والوں نے

اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مَثَافَهُمْ

پیروی کی حق کی جو ان کے رب کی طرف سے ہے اسی طرح خدا سمجھاتا ہے لوگوں کو مثالیں دے کر چٹکے

کافر جو انکار کرتے روکنے رب سے راہوں
ایسر جیڑے مومن ہو کر چپکے عمل کر نیک
کرن یقین پہچان اسنوں حق کلام خدا فی
ایسا لوکاں تھیں رب فضلوں دور کرے برائیاں
کافران سے سمجھل اکارتھ اسے گلوں جادون
مومن تابع حق دی ہودن رب دی پاروں
آخر ایہ کچھ عمل نتیجہ آپ دوہاں دا
پڑھ ایہ آیتاں سرور عالم کافراں نوں فرمایا
دونوں سے کہول سنائے جو کچھ حکم ربانا
ایہ گل شکر کافراں میں ہتھوں کاوڑ آئی
جو منصوبہ جوڑ لیا دن جاندا سببہ ازائیں

منافح سمجھ اعمال انہائے رد ہوئے درگاہوں
جو کچھ اتریا اتر محمد اسنوں سچ منیدے
بیشک نبی پیارے آپ رب دی طرفوں ہوئی
دم دم حالت نیک نماندی پاؤں بھہ بھلیا یاں
بالوں کی ادہ تابع ہودن حق دی طرف نہ آون
تائیں گل قبول انہائے خالق دی سرکاروں
ایوں رب مثالوں سے کے لوکاں سمجھاندا
سنیاں تسال جواب اساد اوجو کچھ اسان سنایا
اکول جنت اکول دوزخ جا ہو جتول حبانہ
داڈ سے تنگ پئے آ ظالم بات نہ بننے کا فی
جتول جادون سیدھ نہ ڈھکے ایسر سمجھن نائیں

رقتن کفارہ شیش ابوطالب

چاچے پاک نبی سے تائیں لگے آن ڈراون
وہ چہ فریشاں سمجھے جانے جو سرار دیرے

ہکدن پھیر ابوطالب یول رل رل رجاون
ابو جہل تے غلبہ شیبہ ایوں ہور بتیرے

کہن لگے بوطالب تائیں توں ہیں وڈ کا ساڈا
 اپہر آن بھیتجے تیرے سانوں سخت ستھایا
 روک دیو تیں اُس دے تائیں بچا دے اگلور
 اول اسیں تساڈے تائیں دہ کنوں بجاواں
 سڈ لوں پھرتوں بھی اپنے کل حمایت والے
 اتنی بات سنا کر کافر حلبی کنڈ دکھانے
 بوطالب نے پاک نبی نوں اپنے پاس بولایا
 نال محبت آ کہن لگا سرور عالم تائیں
 جو ادہ آ کہن تیرے تائیں مہن لے بات نہاندی
 پچھلی عمر نال انہانے طاقت لڑن ٹیوں
 ایہ گل سن کر دل دے اندر سوچیا نبی پیارے
 نال اسدے کجہ رہندی آ ہی سا بنجے دے پیر
 جد کوئی ایسا موقعہ ہوئے مدد مینوں دیندا
 شاید تنگ پایا مہن ایہ بھی چھڈنا پیا اساتوں
 ایہ گل سوچ دے وچ حضرت چاچے نوں فرمایا
 جے توں میرے سچے کھتے سوچ جن نکادیں
 تا بھی میں اس کم اپنے تہیں ہرگز باز نہ آواں
 جد تک ب رسالت میری ظاہر نہ فرماوے
 ایہ تبلیغ رسالت الی سرے نال نبھاواں
 اتنی بات سنا کر حضرت چاچے نوں فرمایا
 رخصت کر دیو میرے تائیں نی این بھاواں
 ایہ گل سن کر چاچے تائیں ڈاڈھی شفقت آئی
 نال محبت ادا چاچا بول بول جواب ایہ دیندا
 جیو گرتیری مرنی ہوئے موحال دت اڈاندا
 اپنی طرفوں جھٹوں تائیں طاقت ہو سی میری

مہن تک اسماں برا جاتا عزت ادب تساڈا
 تیاں نوں ادہ برا لائے بڑا فساد مچا گیا
 نہیں تا پھیر ناراض نہ ہونا تیاں اسانے دتوں
 جیکر تیں نہ روکو اس نوں آپے اسیں ٹھہراواں
 اس دے بھی سبہ ڈھے جاسن جتنے چیلے بالے
 اپنی طرفوں بوطالب نوں دھمکی دتی جانڈے
 جو کجہ کافر کہہ گئے اسنوں سارا ذکر بتایا
 بیٹا انہاں قریشاں کو لوں اپنا آپ بچا میں
 نہیں تا پھر تلوار انہاندی مٹھوں سہی نہ جانڈی
 آجا باز اسانے آکھے کراں نصیحت تینوں !
 چاچا بھی مہن ساڈے کو لوں لگا ہون کنڈے
 نال قریشاں میری طرفوں کردا گل چٹا پیری
 سچہ وڈیرا ہر کوئی اس کا خوف لحاظ کریندا
 اپہر مولا سا تھ جھٹانے کیا پر واہ تنہا توں
 چاچا جو کجہ اسانوں مولا دتوں آئیا
 اسدے بے میرے کو لوں رب دا حکم چھوڑاویں
 ساری دنیا صدقے کر کے اس تہیں گہول گھاواں
 قسم خدا دی ایہ کم مٹھوں مول نہ چھوڑیا جاوے
 یا اسلام کرے رب غالب یا چھے مرجاواں !
 لے چاچا مہن تیرا ساڈا رب وچھوڑا پائیا
 ہوسی حافظ ناصر میرا خالق پاک سچاواں
 استقلال سول اللہ دے کیا تاثیر دکھائی
 اپنے نالوں تیرے تائیں میں نہیں جدا کریندا
 میں نہیں مینوں منع کریندا انا اسلام چھوڑاندا
 مردیاں تیکر دلوں بجا توں کراں حمایت تیری

ہیں توں بہت پیارا مینوں دیر پائے جایا
 اس تھیں بعد قبیلہ اپنا بوطالب سدوانیا
 ہاشمیاں تے مطلبیاں تھیں جتنے لوک تھامی
 بھاویں بتے لوک انہاں تھیں مسلم اچے نہ ہوئے
 مکے اندر رہو قبیلے جتنے آسے سارے
 اتھوں تمکین دودھاں ولاندی سخت عداوت ہوئی
 لیسنا دینا ملن بولن بند تمام کرایا
 جیکر ہاشمیاں دے وچوں قتل کوئی ہو جاوے
 نا کوئی کرے حمایت مدد ہرگز ہاشمیانہ دی
 ایسی سخت قریشاں طرفوں جدوں عداوت ہوئی
 مال قریشاں سنگی آہا جتنا شہر تھامی
 آفر جتنے بوطالب دغوش قبیلہ سارے
 پاک بنی تے بوطالب بھی مال لٹاندے آئے
 دانگ حصاریاں غار وچالے کرے تنگ وچارا
 رسد وغیرہ پوچھن والے جو سامان تھامی
 جھکھے تے ہاشمیانہ روون لڑکے بالے
 لنگھن اوس پیاراں جھپڑے ایسی اذیت جانے
 تن سالان تک وچ مصیبت اسے طور لنگھائے
 کیا اس یلے سرور عالم استقلال وکھائیا
 جے توحید نہ حضرت تائیں ہوندی کدی پیاری
 ایپر اوس حقیقی مسئلہ کامل جو میلے والے
 ایسی حالت وچ بھی اپنا پورا کم نبھائیا
 بعض دناں وچ اہل عرب داسی دستور پڑانا
 سال اندر اوہ حرمت والے جدوں اٹے آون
 جتھے وعظ سناون کارن حضرت موقعہ پاندے

میں کیوں کراں جدائی تیں تھیں بوطالب فرمایا
 پاک بنی دی مدد کارن سبہ نوں حکم سنایا
 مثال ہو گئے مدد کارن نال رسول گرامی
 ایپر سبہ حمایت آپر کھراں نہ کھلوئے
 ہاشمیاں دے نال تھامی ہوئے مخالف بھارے
 مکے اندر ہاشمیاں داد دست رہیا نہ کوئی
 سبہ لوکاں ہک کاغذ لکھ کے کعبے وچ لٹکایا
 اس دے بدلے قاتل آپر مجرم نہ کوئی آوے
 گویا واجب قتل تھامی جتنی قوم انہاں دی
 ہاشمیاں چھپن باہجوں چارہ رہیا نہ کوئی
 کھوڑے لوک قبیلہ ہاشم پاک بنی دے حامی
 آکر غار پہاڑی وچ چھپے سبہ وچارے
 بھی سینگلی پاک بنی دے جو ایمان لیاے
 دشمن لوکاں آون جاون بند کردنا سارا
 کہتے بند قریشاں لوکاں طرف رسول گرامی
 کچھ نہ کچھ پتہ یزید قیروں حال غریباں والے
 سن آوازے رو دنیائے بہت بے چینی پاندے
 مولا جانے نال انسانہ چھوں اوہ روز دہائے
 جس توحید الہی دیکھے سبہ دالوجھ اٹھایا
 ہک پل وچ مصیبت سبھ دی دے ہو جان دی ری
 کر منظور سبھ تکلیفاں عہد الہی پالے
 وعظ کلام نہ چھوڑیا اپنا نادرہ گھبراہٹ
 بڑا چپانن آپر کسے دے ظلموں ہٹھ اٹھانا
 سرور عالم نکل پہاڑوں آسے پائے جادون
 شروع کرن تبلیغ اسلامی رب دے حکم سناندے

جدوں دھاڑے ختم ہوں اور ہمت بندش
تا جو تن سالانہ اعتراف ایسے طور لکھایا
قدرت ربی بعض مخالف نرم انجھے ہوئے
کرن صلاحیں آپس اندر کیا تجویز ہنساواں
اور مہروں اپنی قدرت ظاہر کیتی حق تعالیٰ
تن رسالہ واعتراف انہوں آکر جدوں دھاتا
جو تحریر آہی اس آپر چٹت تسمی ہوئی
جتنے اپنے نام قریشاں اسلے آپر لکھائے
باقی نام محمد اکو دانگوں سمس نورانی
اس دے اندر ایسا اشارہ رکھیا حق تعالیٰ
کے دھاڑے دشمن اسلے ہوجاؤں بہ فانی
جو نکر اس کا غڈے اتوں منگئے نام انہاں
جو نکر نام والا امن سلامت رہیا
ہر دشمن پر غالب آئے فتح مبارک پاؤے
دوہیں جہانیں دشمن اسلے پاؤں قبر سرائیں
ایہیں سورۃ کوثر اندر حکم خدا فرماوے

جا آرام کرن پھر واپس اسے فار و چالے
آخر استقلال نبی دے اپنا اثر دکھایا
ہاشمیاں دی مدد کارن آپے اٹھ کھڑے
دیاں غلامی ہاشمیاں نوں غاروں کڈھ لیاواں
گل کے ڈگا کھسے اتوں کاغذ لکھت والا
کیڑیاں پٹے حرف تمام کاغذ ہویا پرانا
ثابت اسم حجل باجوں حرف نہ رکھا کوئی
ہک نہ رہیا نام اوہناں سارے رب اڈائے
امن سلامت کاغذ آتہ رہ گئی ادب انشانی
روشن نام حبیب مسکے دا کون مٹاؤں والا
روشن نام حجل والا رہی دوہیں جہانی
دنیا تھیں بھی ایہیں بکدن جاسن بکے کھاندے
ایسے طور تمام عرب وچہ رہ سی نام ایہا
گل دنیا وچہ اسدی پاروں رب سلام پھیلانے
روشن رہی ناواں اسدا روز قیامت تائیں
دوتی دشمن تیریاں سند اتھم اٹھایا جاوے

ان شانکت هو الابرار

جیرا دشمن (دم برہم) (دھک جو لے حال) (فلح نسل ہے)

وقتہ کوتاہ جد اوہ کاغذ خالق پاک گرایا
لگیا اس دے دکن سیتی موح عجبت نہاتوں
اوسے ویلے ہاشمیاں نوں خبر نہاں پہچانی
دگ پیا اوہ کاغذ گل کے ہو کر بہت پڑانا
ایہ گل سن کر ہاشمی سارے غاروں باہر آئے
اپر پھر بھی نکلے اندر ایسی تنگی ہوئی

مٹا عہد قریشاں والا جو کجہ وچہ لکھایا
ہاشمیاں دے لیاؤں کارن آیا خیال جہانوں
نکلو غار وچوں ہن ہو گئی تاساں رہائی
ہن نہیں کسے تسادے آپر ظلموں مٹھا اٹھانا
نالے حضرت سرور عالم خود شریف لیائے
خون قریشوں پاک نبی دا وعظ نہ سن دا کوئی

سستی کتابیں ملنے کا پتہ۔ حاجی ملک غلام محمد نید سترتاہرکت کشمیری بازار کلاہوسرا

سفر طائف

مکے تھیں پھر سرور عالم طائف دے ول آئے
 اوتھے بھی کچھ لوگ مخالف ہو گئے سخت انہارے
 یک ظالم نے ظلموں ایسا پتھر سخت چسلا
 ابپر کچھ پرواہ نہ کیتی پاک حبیب غفار می
 اتنا خوف بنی نون آیا باہر حسد شماروں
 نیزے کہوہ آہا یک اوتھے کسے یہودی والا
 دیکھ یہودی آکھن لگا سرور عالم تائیں
 تا پھر حضرت کلمہ طیب اس نون بول سنایا
 اس تھیں تجھے سرور عالم نام اپنا فرمایا
 سنکر نام یہودی تائیں ڈاڈھی کا ڈر آئی
 چکر اوتھوں سرور عالم ادنوں والیں آئے
 اودہ صاحب لولاک پیارا اتے محبوب خدائی
 اَنَا اعْطَيْتُكَ الْكَوْثَرَ حَسْبُكَ حَقِّ دُجْہِ آئیا
 دیکھو منے شتابی اس دا جان قدر موکا لے
 جتے دشمن یری اس دے بیفرمان نکا لے
 بھا دیں وڈیاں خلقان ذالا اودہ محبوب تعالیٰ
 سنو حقیقت جدوں پیاسے حضرت دالیں آئے
 سفر اندر سی یک اکلا پاک حبیب شہارا
 جد کوئی کافر پاک بنی نون پتھر آن مریدا
 میں قربان رسول اللہ تھیں مایو گبول گھاں
 جہیڑے دشمن پاک بنی نون تکلیفان پہچاندے
 طائف دے دجہ جدوں کفاراں تھیر آن چلے

بہت دناں تک اوس علاقے وعظ کلام سنائے
 دُور کھلو کے دے مارن جدایہ وعظ سنائے
 زخمی ہو گئی پلی مبارک خون نہایت آئیا
 منہ تھیں کلمہ پلایاں چون خون مبارک جاری
 سخت پیاس ہوئی آ حاضر جس دے نکالیں رول
 پانی پیون کارن اس پر پیچھے بنی تعالے
 پانی مول نہ پیوں پیوں اپنا نام بتائیں
 اول رب دی وحدت والا حکم اوتھوں پہنچایا
 میں ہاں غاص سول محمد بھیجی ارب دا آئیا
 میں نہیں پانی پیون دینا سخت کلام سنائی
 رب دا حکم سادوں بدلے کیا کیا دکھ اٹھائے
 ساری دنیا جس ی خاطر خالق پاک بنائی
 بقدر اں دجہ صاحب کوڑ پانی نون ترھایا
 آگے جدوں سپاہی رب دے گزیاں لائن الے
 جیکر کہی نہ توبہ کرن بدلے دین سارے
 پیر سر ظالم تھیں بدلہ رب نہ چھوڑن والا
 سایہ دیکھ کجور، کی وا اوتھے آن کھلوئے
 دو جا ساتھ بنی دے آہا زید غلام پیارا
 بتے پتھر زید پیارا اپنے اُپر جھیل سندا
 کیسی شفقت رحمت والا اودہ سرور انبیاء
 سرور عالم ہی انہارے نیک دعا فرمائے
 بیٹھ کجور کھلو کے حضرت ایہ کلمے فرمائے

اللَّهُمَّ اهْدِ قَوْمِي لِلْهُدَى فَانَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

اے میرے مولا میری قوم کو ہدایت دے اے میرے مولا میری قوم کو ہدایت دے کہ وہ مجھے نہیں پہچانتے ۝

یارب آپ ہدایت کرتوں قوم میری تائیں
 دے توں سمجھ نہائے تائیں میری مالک سائیں
 کریں نہ مار ہلاک انہاں توں قہروں بار خدایا
 بھیجا تہد ہدایت کارن مینوں وجہ جہانناں
 جو کجہ ایسے لے بھی پاروں دیکھ پنچا دن مینوں
 کرتوں اپنے فضل کرم عقیں پ حمایت میری
 اگلیاں قوماں انہاں پر قہر نہ بھیجا جاوے
 یا پھر نسل بناندی دتوں ایسا کوئی ایسے
 توں ارحم توں اکرم اللہ رحم کماون والا پ
 جیکر شامل حال میرے دے مدد تیری ہونی
 بھاویں دشمن میرے تائیں دیون دیکھ اندائیں
 واہ سبحان اللہ کیا حضرت صاحب خلق حلم وا
 جے اُس وقت حبیب خدا و ابری دعا فرماندا
 ایپر حضرت حق انہائے تاجی اسی پر یابی
 کیا رب خلق حلم وامادہ بخشیا حضرت تائیں
 زخموں زخم مبارک پلایاں چلن خون فوارے
 ایسی نازک حالت وجہ بھی اوہ سرور نبیاں دا
 جنہاں شریاں تھیرے پانی بند کرا لیا
 رحمت عالم دیریاں اتر رحمت کرم کماون
 لے فرماناں کارن جنوں اتنی شفقت آفے
 وجہ کلیفاں سرور عالم جدوں دعا فرمائی؛
 طائف عقیں حدیثے اندر والیں ہو کر آئے
 بہت مسافر کے اندر آسوں پاموں آون
 روز نویں سر نویں مسافر آکر حاضر ہوندے
 دیکھ انہاں توں جل جل مردے کافر کے والے

ایہ عاجز تا واقعہ کیسے مینوں جانن ناہیں
 سچائی کچھ جانن مینوں نادیون اندایاں
 نہیں ہلاک کرادن کارن میں دنیا وجہ آیا
 ایپر میرا قدر نہ جاتا بمعقلاں ناداناں
 کجہ نہیں حاجت عرض کرن دی سمجھ کجہ علم تینوں
 کریں ہدایت آپ انہاں توں بیودعا ہی میری
 کیوں نہیں متال انہائے چوں کوئی اپت پاو
 جیہڑا تیرا امر قبو لے شربت وحدت پوے
 ہر عاجز نوں دیریاں کولوں آپ پنچا دن والا
 تا پھر مینوں کسے طرح دا خطرہ خوف نہ کوئی
 تا بھی آپ ہدایت یارب کریں انہائے تائیں
 کرے دعائیں دیریاں کارن شدید عجب دم دا
 قبر کنوں رب غیر تیا نذا تحت سر پٹ اڈاندا
 جد چاہی تا دیریاں کارن اُس چاہی بھلیائی
 بُریاں نال کرے بھلیا یاں واہ شفقت واسائیں
 پانی دین نہ پیون جو گا دشمن رب دے مارے
 قوم اپنی دی خیر خواہی وجہ کھڑا دعا فرماندا
 کرے دعائیں انہاں تائیں دیوں سمجھ خدایا
 مت کے کوں ہدایت پاون دوسرے حقین کچھ نوں
 مومن تالیداراں تائیں کوں نہ اوہ بخشا دے
 فضل آہوں مہلت غم دی مکن اُپر آئی
 تہہ کلیفاں دہودن والے رب اسباب بنائے
 سن دے کلام نبی وا اثر ہدایت پاون
 سن کن وعظ نصیباں والے داغ دلائے موندے
 صابن نال نہ چٹے ہووے اصل جہنائے کالے

طرح طرح سے اپنی طرفوں چیلے کر کر تہکے
 سبہ بخوڑاں ہوا نہاتوں جاں کچھ کم نہ آریاں
 جو کوئی لوں مسافر آئے اسوں روک ہوئی نہ
 اکہن ہے اک رہندا جادو ساز فلانا
 ایسا اثر کلام اس دی وجہ جو سندا بکواری
 جو کوئی اسدیاں گلاں سندا یاں کول کہلونا
 اوئے غرق ہو جائے ایسا جادو پاوے
 بڑی کتاب بک جادو والی سمجھوں ہر سنانا
 اسے طور نبی سے دشمن سمجھ لیں گلہ سناون
 جیوں جیوں ویر کھادون اندر ویری زور سے
 دن دن شمس سالت والے کڑمیاں ان شمعائیں
 جیوں جیوں لوک مینے والے خبر نبی دی پاوون
 تاہو بہت انصار نبی سے ہو گئے وجہ دینے
 کر چکے سبہ جیسے اپنے پیش نہ جائے کوئی
 آجھر سخت الال آپہ بد مالک شریاں
 جیہڑی بات نہایت اوکھی چالے لوں انہاتوں
 کئی سوال انہان سے حضرت کر کے حل دکھائے
 جیہڑی بات انہان دی حضرت پوری کر دکھلاوون
 جوڑ کوئی مضبوطی شکل پھر آپیش کر نید سے
 شق القمر جے جد مجرے نظر انہاں لوں آئے
 اسے طور نہراں مجرے حضرت رہے دکھائے
 پاک نبی لوں نبی نہ سمجھن تاہو جیسے جانن
 کرن شکایت پاک نبی دی جوں جان نکالے
 دستو کوئی اسادے تائیں علم بخوں مسالا
 کہن بخوی اپنے علوں ایہ گل سیں بچھا تا

ایہر وعظ کلام نبی داسرگز روک نہ سکے
 آخر ہر دروازے اگے چوکیاں ان بہا یاں
 بہت شکایت پاک نبی دی آپہ پکر خیلے
 نام محمد سدن جس دا اسلے پاس نہ جانا
 پھر کوئی بات کسے ہی اسوں ل نہ گئے پیاری
 کہ کسے واسے نہ ہرگز ایسا آو ہوندا !
 پیو دادے دادین چوڑاں اپنے دنگ ندادے
 جو کوئی اسوں پڑ ہا سندا عقل شور گواندا
 ایہر عاشق صادق پھیرے ہوڑیاں باز نہ آوون
 تیں تیں عاشق پاک نبی سے دے دے ہوندا جاندا
 پہنچائی روشنائی اسدی توڑ مینے تائیں
 عاشق ہو کر قدام اندر کئی آوون کئی جادون
 اس گلوں پھر گھابے آکے کافر لوگ کسینے
 دل وجہ بے ایماناں تائیں سخت حیرانی ہوئی
 کرن سوال آ طرح طرح دے گھر گھر کے تیریاں
 پچھن آکے حضرت کو لوں دیو جواب اسانوں
 طرح طرح دے مجرے ڈٹے نا ایمان لیائے
 جادو کہہ کے نسق او تھوں پھر دے دن آوون
 جیکر وہ بھی حل بجائے نا ایمان ایسند
 اوہ بھی انہاں نہ متے ہرگز جادو سہ بنائے
 من کوں پسند یر فقیر ابے نصیبت نہاندا
 کر بے ادنی شاعر سدن جادو ساز بچھا نن
 پچھدے پچھن بخو میاں کو لوں منکر رب کما سے
 بے سی لوں پچھیر کوئی اچ کل آوون والا
 ہونا سی اک ایس زمانے کامل نبی مہربانا

دیوے خبر زمانہ اس دی نالے کہن ستارے
اسے طور یہودی عالم خبراں سہ تبان
پہلے دن تھیں نال نبی دے اینویں پرانہا
ہن کچ بول منہی سورۃ داستان نزول سنائیں

وقت نشان ظہور اس دیے پورے سو گئے سارے
اپر دشمن پاک بنی دے نا ایمان لیا ون
خلق جی تے دیر انہاں واڈر نہ کیتا جاندا
جو کورت عنایت کیتی نبی پیارے تائیں

شان نزول سورۃ واسطی شریف

وچہ تفسیر عزیز سی حضرت شمس الہند لیا یا
قاصد بھجج مدنے اندر مکے یاں کفاراں
بے یک شخص اسڈے اندر ہو یا اس زمانے
آکھے میں یاں مرسل رب دامنوں میر تیا میں
کتنے لوک اسڈے وچوں اس نال لائے
تیں تمام اسڈے بھانے صاحب علم سیانے
دسو کوئی طریقہ ایسا تیں اسڈے تائیں
کل نشان پیغمبرن والے معلم خوب تیا توں
ایہ گل سن کے کہیا یہوداں اس تیں پچیا جاسے
آدل ذوالقرنین سکندر جو مقبول رہا
دو جا کہت اصحاب جو گزے اگلے وچہ زمانے
وچہ تو رايت ایہ دونویں خبراں رب جے مایاں
جے اوہ پورے طور انہاندی کر تفصیل ستا دے
تریا حال حقیقت روح دی جو کچہ رب بنائی
پچو ایہ بھی اس د کو لوں جیکہ جوڑ سنو
کیوں جو اگے دنیا اندر جو کوئی مرسل آریا
جیکر ایہ بھی بے ی طرفوں سچا نبی رہا
نہیں تا پھر حکیمان دانگوں حکمت لے ہے جگاندا
ایہ تن باتاں جدوں نہاتوں بول یہود سکھایاں

شمس رسالت حضرت والے جدوں ظہور پایا
اں کتاب یہوداں کو لوں کچہ گھلیاں اخباراں
دوئی کرے نبوت والا اپنی نال زبانی
کر و تمام اطاعت میری جو کچہ تیں فرمایاں
دسے کلمہ نامہ اپنے داو کھرا دین سکھا دے
علم کتابوں علم بخونوں وا فکار پرا لے
جس دے نال ازلیئے اسوں سچا ہر یانا میں
دسو جو نہا کر معلم ہو دے اس دا حال اسانوں
جیکر بے ادہ نبی رہا تاتن باتاں فرما دے
جول سناوے قعدہ اس دا جو نہا حال دہانا
پچو حال انہاں ادہ بھی آپے مردیگا لے
باجہ رسولاں ہور کسینوں نہیں خدا سمجھایاں
تا ادہ برحق نبی رہا نا بیشک سمجھیا جاسے
کے نبی لوں اچ دن توڑی نہیں خدا سمجھائی
تا پھر ادہ حکیم پچالوں نبی نہ آکھیا جاسے
اسل حقیقت روح دی بابت کسے نہ کچہ فرمایا
لہی امر خدا دے باجوں میں کچہ مول نہ جانا
سو تجویزاں جوڑ سناوے نبی نہ آکھیا جانا
سن کر کہ کفار اتاں میں بہت پسندی آریاں

کہن لگے کچھ خبر نہ اسنوں علم کتاب نہ جانے
 خوب سوال اسڈے تائیں اہل کتاب سکھائے
 خوشی خوشی آ حاضر ہوئے پاس رسول گرامی
 جھکرائیاں سوالاں سندا دیو جواب امثال
 سکر اوہ محبوب خدادا کافراں نوں فرما ندا
 دلچہ ایسا خیال نبی نوں راتیں کراں عاتیں
 تالے اکثر اوندے ہی راتیں وحی پیارا
 ایسر حد ایہ ہلکے والا حضرت احکم ستائیا
 اسے محل تھیں غیرت ہوئی خالق دی کا دل
 پندرہ روز تباہون بے گت و دھ بھی فزون
 انویں وجہ شمار دناں لے اوہاں فرق بتایا
 تال تھاراں وعدہ کیتا پاک رسول گرامی
 وجہ اڈیاں پاک نبی نوں رات گدشتہ ہوئی
 کرن دیلاں سرور عالم فکر دے وجہ دھاتا
 جیوں جیوں دیر ہوئے تاحضرت کردے فکر ہوا
 فجر ہوئی تا آگے کافر پاس رسول پیارے
 حضرت کچھ جواب نہ دیوں باہجوں امر ربانے
 جد تک دجی خدادی طرفوں نا کچھ حکم لیا دے
 حضرت سب د حکم اڈیگن بول نہ کچھ فرماون
 آپ شرارت آپر کہو لیاں آن زبان
 کوئی آکھے تہہ کل اچھا وعدہ سی فرمایا
 کوئی آکھے ہن رب اپنے نوں کیوں نہیں منا
 کوئی آکھے توں رب دی طرفوں کیونکر بنی سدا ندا
 کوئی آکھے توں ایو جھے سبہ وعلے فرما ندا
 اسے طور تمامی کافراں آن مزاح بنائی

عالم باہجوں دے مسئل ایہ حالات پورا نے
 آپ بندہ جواہر ہوئی جس دم اسان سنائے
 خدمت دچھ سوال اوہ تنے کیتے عرض تمامی
 بیشک اسیں یان لیا دہل متناں تی تسانوں
 ہلکے اسیں تسانے تائیں دیاں جواب ہندا
 جو کچھ وحی جواب لیا ندا کہاں نہاں دیتائیں
 اسے خاطر ہلکے والا حضرت کیتا کارا
 انشاء اللہ پاک زبانون کہنا یاد نہ آئی
 کتنے روزاں وحی نہ آیا مولائے درباروں
 سدی اے ضحاک وغیرہ چالی روز تباہون
 لے پر گل گیری ایو کچھ دن وحشی آیا
 ہلکے فحری اسیں تسانوں دیاں جواب تمامی
 دوست دے دل دوست دلوں حکم نہ آیا کوئی
 خبر نہیں ج کیوں نہیں آیا راتیں وحی زبانا
 خیر ہوئے ان کیلئے کیوں اتنا چر لاٹیا
 دیو جواب اسڈے تائیں آکھن لگے سارے
 تاجو اسے حالت اندر کتنے روزوں نے
 اروں باجھ رسول پیارا کوں جواب سنا دے
 کافراں نوں ہک موقعہ لدا ہن شور مچا دے
 لگے کرن زبان درازی ٹولہ بے ایماناں
 کیوں نہیں ج اوہ پورا کیتا کیوں نہیں توڑنجا یا
 کیوں نہیں ج فرشتہ تینوں ان جواب سکھاندا
 جو ٹھا وعدہ بنیاں کولوں مول نہ کیتا جانا
 ایوں جنت دوزخ والے قہقہے رہیں سنا ندا
 ابولتب نے مجلس اندر ایہ گل آکھ سنائی

اِنْ حَبَدًا وَدَعَا رَبَّهُ وَقَدْ

محرر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کو اس کے خدائے چھوڑ دیا اور اس سے بیزار ہو گیا۔

چوڑیا رب محمد تائیں میں نہیں مدد کر نیدا
ایزیں ابولہب بے گھر وہ دورناں شہن فی
نال دلیری خدمت اندکشن بے ادب ستاندی
غصے ہو گیا اس کے آپر نہیں جواب دہیندا
بل نہاں تقیں دوری دوری پاس نہی دے آئی
کربے شرمی آکمن لگی عادت جویں زناں دی

مَا أَرَى شَيْطَانَكَ إِلَّا قَدْ تَرَكَكَ

مجھے معلوم ہوتا ہے کہ تیرا شیطان مجھے چھوڑ کر چلا گیا ہے۔

یعنی جو شیطان تیرے دل پہنسی اوڑا جاو ندا
ایسیاں سخت کلام کفروں کافر پول ستاؤن
ہک اوہ فکر رسول اللہوں جبرائیل نہ آیا
مہروں شگروں ہوئی اگے حضرت کرن عائیں
جے کراتے طور اساتوں لکبیاں تدمہ جدایاں
معلم تینوں جو غم دردوں بھار میرے پر آیا
دوتی دشمن چارچو فیروں طعنے دیون تیرے
کرن روایت جتنے تائیں جبرائیل نہ آیا
ابوبکر صدیق پیارا ہے سلی دیندا
دن تے رات محبت پاروں ردوں لڈاؤن
دنج بلایا عرش معلی پاک نبی ہدی داری
دوست ساٹھے دل دے اندر چنتا سخت لگائی
رات ڈنے اوہ ساڈے باہوں رو رو ویر چلاوے
جاتوں ایہ پیغام ساڈے دست نوں پنچائیں
سورۃ والضحیٰ دے کر رہے بھیجا دھی پیارا
شیخ حمید الدین ناگوری دچہ تفسیر لیسایا
جبرائیل رسول اللہ دل کیتی حدود تیاری
جاتوں پنچ دھی تہیں اہل پاس حبیب یگانے
چوڑ گیا اوہ تیرے تائیں میں نہیں کچہ سکھاندا
حضرت کوئی جواب دیون شن گن دیو چہ پاؤن
دو جا طعناں نال کفاراں ول ول ن ستایا
درد وراقوں سخت مصیبت آگئی ساڈے تائیں
نہیں سی مینوں پیدا کرنا یارب خالق سایاں
اتنا بھارا ٹھادوں کولوں میں کمزور خدا یا
بھج خوشی دیاں خبراں یارب دور کریں غم میرے
اتنے تائیں سرور عالم حسین آرام نہ پایا
اپرا مسل تسلی باہوں کون آرام کر نیدا
دل بندوق ہے غم دردوں مخول دن لاؤن
جبرائیل پیارے تائیں حکم دتار بباری
ہے اس طور حبیب میرے نوں مشکل سہیں حل آئی
ایہ تکلیف حبیب اپنے دی نوں ٹول نہ بھائے
اساں نہ ہرگز چوڑیا تینوں قساں نال تائیں
جی اوہ کہت امحائب وغیرہ حال بتایا سارا
جہود مصباح العاشقین والے کر مذکور سنایا
اوہ دے حکم ہواؤں کیستا خالق باری
دچہ نو بھرا ساڈی طرفوں بھیجا دھی خدائے

سن کر حکم ہوا رحمت نے ماری تیز اوڈاری
جبرائیل دمی تہیں پہلے آکر حاضر ہوئی
سرور عالم جدول ہونٹیں خوشی مبارک پائی

وانک مہارے پہنچی جلدی لے خوشخبر پیاری
جیوں معقوب بنی نون مہر ان پہنچی خوشنوی
تس کر اٹھ کھلے پھر نیٹھے پاک حبیب خدائی

فَضْلُكَ يَا نَبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَمَّ قَامَ وَقَعَدَ

پس نہیں پڑے پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پھر اٹھ کھڑے اور بیٹھ گئے

یاراں عرض کتنا وہ خدمت یا مقبول تعالیٰ
تا پھر وانک معقوب بنی دے کہنا سرور عالمی
فضل الہوں رات غماں دی ختم ہون آئی
ایہو باتاں کر دے آہے پاک رسول گرامی
آکھ سلام خدای طرفوں بیٹھا پاس بنی دے
حضرت یحییٰ جبرائیل اس اسادے تائیں
جبرائیل کہے یا حضرت سن میں صدقے جاواں
من میرے وچہ دستواریوں جو نگر لوزا اکھیں
دم دم رکھاں یاد تسالوں یا محبوب سجاداں
حضرت یحییٰ یحییٰ والے کیوں بندش فرمائی
جبرائیل کہیا جو اس وچہ یا محبوب تعالیٰ
دشمن لوکاں جدول تسالوں آن سوال سنائے
دیرستی رب انشاء اللہ ترک کردی پاڑوں
ہٹا رہی جد انشاء اللہ ترک تاساں فرمایا
طرح طرح دے کافر لوکاں طعنے بول سنائے
دوست بھاویں آپس اندر جو نگر بھاو کہاں
جدول کفاروں طعنہ کتنا چھوڑا رب تساتوں
حضرت یحییٰ دل سانوں کیا خوشخبر لیا
قماں کر کے رب تادے اسان نہ چھوڑا یاتینوں
ایزیں کافر بن جہیزے دین ایمانوں خالی!

کیا موجب اس سن والا اکھن میں والا
اپنی انج سادے تائیں شہود دوست والی
دین لگی صبح خوشی دی خبر صبا پونجائی
جبرائیل حضور بنی دے یو یا آن سلامی
کرن کلاماں آپس اندر دونوں طرفوں خوشی دے
کیونکر منوں بھلا یا سانوں کیونکر آہوں ناہیں
کیا مجال سادے تائیں اک پل منوں بھلاواں
ہر دم وچہ اکھیں دے رہندا پاک پل ورنہ تھیندا
جے نہ بھیجے یحییٰ والا آپے کیوں کر آسنا
لتنے روزا سادے طرفوں پکڑی تاساں جدائی
سی پاک بھید خدای طرفوں خاص محبت والا
دے اندر دوست تائیں سبب یا دلیانے
دوست نون آئیدہ کارن سبق ڈھیا سرکاروں
اتنی دیر ہوئی سرکاروں کوئی پیغام نہ آیا
چھوڑا رب ساتھ محمدی آہتہان بنائے
غیرتیاں دے بول اتے ہرگز کدی نہ بھاو
بھیجا رب تسلی کارن دیہ خوشخبر اساتوں
تا پھر سورۃ واسطی والا دمی پیغام سنایا
تا پھر کچھ تسادے اُتے خفگی آئی یینوں
کہہڑی خبر انہاں دے تائیں سادیاں انوالی

کچھ غمناک نہ ہو و حضرت جبرائیلؑ بتایا
دیو جو اب کفاروں تائیں یا محبوب ربانے
جبرائیلؑ اودہ دونوں قصے حضرت نونؑ سمجھائے
بھی ایہ حکم خدا دی طرفوں کہند اومیؑ رہا تا

سبہ یقین بہتر شان تبار خالق پاک بنایا
کہتے اصحاب سکندرؑ والے قصے یوں دہانے
سورۃ کہتے کلام اللہ وہ چہ چونکہ دونوں آئے
انشاء اللہ کم کے وہ پھیر نہ کدی ہو لانا

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَیْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ

اور نہ کہو کسی کام کے لئے کہ میں کن کر دے اس کو

غَدًا إِلَّا أَنْتَ شَاءَ اللَّهُ ط

مگر یہ کہ خدا چاہے (سورۃ کہتے چپا ۶ ۷)

یعنی انشاء اللہ باجھوں پھیر نہ کدی الانا
جو کوئی کم بیگانہ اپنا پیش تسائے آئے
ہر کم اندر پاک جنابوں چاہو مدد یاری!
ہر مومن نونؑ ایو نصیحت ہے فرمان ربید ا
بول زبانوں انشاء اللہ نال ضرور ملاوے
سورۃ کہتے اتاری جس دم فضلوں حق تعالیٰ
جبرائیلؑ رسول اللہؐ دونوں ذکر سنائے
باقی اوہ جو روح دامتہ کیتا طلب کفاروں
جو کیفیت روح دی والا کرن سوال تسائوں
لئے روح خدا دی طرفوں ہے اک امر رہا تا
مشکل روح حقیقت روح دی حاصل کا خدائی
کافی ایو جواب اپنا نونؑ یا محبوب گرامی
امر ہو و تا خاکی پتلا ہر یک طاقت پاوے
اتے امر خدا دے تائیں روح تبلا یا جاندا
سرور عالم جودوں وحی تھیں ایہ خوشخبر اپنی یاں
کہول بیان مخالفان تائیں آپ سنائے
پیر اہل نصیبانؑ نونؑ ہوئے ہار جینا نونؑ ا

ایہ جو بھلے آئیں برابر کرساں کم فلانا!
ہر وعدے وہ انشاء اللہ شامل کیتا جاوے
میں ایہ کم کر لیاں جیکر چاہیا اللہ باری
جد کوئی وعدہ کرے زبانوں چنگے کم کسے دا
کم اس دے وہ برکت ہوے رب مدد فرماوے
اوسے وہ چہ ایہ حکم سنایا انشاء اللہ والا
کہتے اصحاب سکندرؑ والے یوں خدا فرمائے
اس دی بابت کہے فرشتہ یاسید ابراروں
قُلْ لِّرُوحِیْ مِنْ أَمْرِ رَبِّیْ کَیْدٌ یُّوسَیْیٰہُ بَہَا تَوٰی
اس تہیں دھکے سمجھ نہ آئے بے سمجھاں انجاناں
عارف باہجہ کسینوںؑ سی سمجھ نہ آوے کافی
امر آہوں سبہ چیزاں دا جیون مرن تامل
امر ہووے تا ہر یک طاقت اسدی پہچی جاوے
جیہڑے کرن سوال تسائوں ایو جواب اپنا ندا
حل ہو کر اوہ تے مسئلے خوشیاں نونؑ یاں
سنکر نیک نصیبانؑ لے ترت ایمان لیائے
کہوے و یاں کہول پلائیے اثر نہ کرن تنہا نونؑ

بھر بھڑیالے دھرت والے ساقی کھلا پلا دے
گھر دھپ آ کے جنت رب و اجلیاں ملد بولاندا
ابو جہل ابولسب وغیرہ جو بد بخت ازل سے
رحمت عالم دنیا اندر رحمت فیض کھنڈاؤن
شمس منجی رسالت والے ملکیں جانن لاسے
ساجرتے محبوں وغیرہ بولن حضرت مہ تائیں
دول نال حبیب خدادار یہاں سبھاں سمجھاندا
سورج وانگوں شان محمدی رب کے کھول کھپا
اٹھے ہو کر مال عداوت بولن سخن ادا
کرو نہ کچھ پردہ اُتھاندی جو اوہ کہن تسناؤں
اسے خاطر سورۃ الفصحی خالق پاک اُتاری
کیا کیا اس سورۃ دے اندر رب خوشخبریاں

لنگہ جلون بے قسمت انیوں بات پسند نہ آئے
کون کہے بد بختاں بچوں میں نہیں جنت جاندا
وقت دہانے بچپوں تاسن رہن سرا ہتھ ملے
وہی نصیب عذاب جہانوں کیو نہ رحمت پاؤن
پر بے قسمت غفلت خواہوں جا کن وچہ نہ آئے
آپے کرن نتیجہ مسلم پاؤن جلدوں سزا میں
ایسر کیونکر سمجھن ازلوں برا نصیب جہاندا
بد بختاں لوں نظر نہ آیا شامت پردہ پائیا
تائیں اپنے دوست تائیں بے سنیے گھلے
ساری خلقت نالوں ودھ کے تسلیاں سناؤں
قساں نال حبیب اپنے دی ب کیتی دلداری
کیا کیا بی پیارے تائیں دتیاں ب تسلیاں

میں کچھ ذکر بیان انہاندا آکھ سنا ساں تینوں
بیوں تغیر کتاباں وچوں مسلم ہو یا مسینوں

سُورَةُ الضُّحٰی مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اِحْدَى عَشْرَايَةً

سورة ضحیٰ مکیہ میں نازل ہوئی اور یہ گیارہ آیتیں ہیں

ہک سو چوداں سورتاں سبھے وچہ قرآن گرامی
جیہڑیاں سورتاں مکے آیاں مکی کہن تنہا نون
سورة الضحیٰ مکے اندر بھیجی خالق سائیں
یاراں آیتاں چالی کلمے اس سورت وچہ آئے
بعضے اک سو تیسرا کہن بعضے گھٹ بتاؤن
بایچہ ادغام وغیرہ جیکر ظاہر حرف گنیوں
جے پسّم اللہ سے تمام حرف گنائے جاؤن
ظاہر ایہو شمار حرفاں باطن خبر نکائی

بعضیاں مکی بعضیاں مدنی سونو بیان تمام
جیہڑیاں طرف میں نے آیاں مدنی کہن انہاتوں
ایسے خاطر مکی سورت آ کہن اسلے تائیں
اک سو باؤں حرف تمام بعضیاں فرمائے
اپر اتے حرف نہ بن دے جو کئے وچہ آؤن
اک سواتے چھیا سٹھ پورے گنتی اندر تینوں
اک سواتے پچاسی تا پھر گئے اندر آؤن
پورا علم کلام اپنی دا جانے ذات خدائی

والفحی نام کہن اس پاروں سورۃ داری تائیں
کہن ضحیٰ اس ویلے تائیں پائیزوں ان دے
سو ج جدول سفیدی پکڑے اچان کھلو دے
اسو لے دی قسم کرن دچہ بیتیاں مزاں یاں
والفحی تے ویل دہاں دچہ بیت لطیف اشارے
انیوں باقی سورتاں اندر جو خوشخبراں آیاں
دچہ تحریر سوائے ناپیں ذکر بیان انہاں دا
ہر دو داریاں تھیں باہر شان رسول عفا ری
لایق تافیر کرن دے میں مسکین و چارا
ناقص عقلوں ناقص علموں ناقص فہم قیاسوں
پر بہت بدی مدد والی آس دلیو چہ دھر کے
کرے حمایت پاک جنابوں آپ خداوند باری

پہلے قسم ضحیٰ دی اسو چہ کہادی خالق سائیں
چہادہ ویلا لے بہتے ویلا جس نوں کھیا جاسے
ہر کوئی تمکین کائیں گنگے وڈا ویلا ہو دے
وقت مناسب انشاء اللہ اکھ سنا سان یاں
گل بیان تہون کسے تھیں رنبوں معلم سارے
جیویں خدا لے دست کارن پیشگویاں فرمایاں
تا تقریر زبانی کر کے حال سنایا جاندا
نور و نور کلام خدا دی ظاہر باطن ساری
تا بارکیاں بہن لایق مسر اذہن نکارا
کیا تفسیراں بہن جو گانا قص ہر ہر پاسوں
پکراں قلم خدا دے فضلوں میں بسم اللہ کر کے
دو جگہ پندیر بندے نوں ہو دے اُسدی سی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

شروع اللہ تعالیٰ کے نام سے جو عام رحمت والا اور خاص رحمت والا ہے

شروع کراں بسم اللہ پہلوں لے کے نام ربانا
اوہ رحمان رحیم الہی صاحب شان تعالیٰ
تئے نام مبارک رب و کسم اللہ وچہ آئے
تئے صاحب عزت عظمت تے صاحب ڈیائی
تئے رحمت برکت والے نور ہدایت والے
اللہ نے زمین تر بجا نام رحیم بتایا
عارف کہن کلام اللہ دا جو مضمون تسامی
جیویں احمد شریف وچالے ساریاں خبراں آیاں
ایہرا تانا علم لیاقت مول زمرے تائیں

جس دی رحمت دو میں چہا نہیں بیڑا بنے لانا
سبہ تے رحم کماون والا دویاں مہراں والا
تئے آپ علیحدہ اپنی صفت لیاے
تئے اچیاں شان والے آپ اپنی حیاتی
تئے فضل کرم دے چشمہ مہر عنایت والے
دوہاں جہانناں واسبہ نقشہ دچہ انہاندے سنا
کر پو شیدہ بسم اللہ وچہ رکھیا ذات گرامی
انیوں بسم اللہ دے اندر سبہ رمزاں فرمایاں
تا اتنی گنجائش ایتھے جے میں کہول سنائیں

تئے نام خدا دے جیڑے بسم اللہ وچہ آون
جمل طور انہاندے معنی صرف سنائے جاون

پہلوں اکم اللہ دی تینوں کفر سیر سداواں | اس تھیں پچھتے تے فضلوں دے نام لیاواں

اللہ

اول نام خدا دا اسم اللہ وچہ آیا
اس دے بابھوں ہو خدا دے جتنے نام پئے
کون نام خدا دا ایہو ذاتی اسم سداوے
اللہ بابھ صفاتی جیڑے دے نام سداوے
ہوئے حکیم کو پیر وغیرہ نام صفات خدائی
جس وچہ صفت کریمی والی کہن کریم استائیں
ایہوئے جیڑا شخص کسے نو پئے لے حب پیاروں
ایہوئے ہو صفاتی جیڑے نام خدا دے آئے
فرق ایہو جے اس دے اندر ہو صفت مجازی
اللہ نام سداوے لایق ادہو ذات گرامی
سب تعریفاں کمال اہل تے بہتے دویا یاں
اللہ بود کرے نابودوں ہر یک چیز ناما دے
سب چیز اندی اس دے اندر کمال قدرت ہوئی
جس ویلے جس لحظے اندر چاہے کجہ بنانا
جے نابود کرے اوہ بودوں سب طاقت ساری
جتنے نام صفاتی رب دے سبہ اللہ وچہ آئے
کوئی صفت خدا دی جیڑی اللہ دیوچہ ناما ہیں
اللہ اوہ جو پاک ہمیشہ ہر عیبوں نقصا نوں
بابھ خدا دے ہو نہ کوئی ایساں منقاں والا

بے ایہ ذاتی نام مبارک رب اپنا فرمایا
ذاتی نام نہ کوئی انہاں وچہ ہین صفاتی سارے
بابھ خدا ایہ ہو کسے تے مول نہ بولیا جادے
بابھ خدا اوہ غیراں تے اکثر بولے جادوں
صفت مجازوں غیراں تے بھی بولے جادوں
جس وچہ صفت رحیمی والی کہن رحیم استائیں
رب مجازی سدن اسنوں پرورش کرے پڑوں
جیسی صفت کسے دے پئے ایسا نام سداوے
مولا اندر صفت حقیقی سداوے غریب نوازی
ساریاں کمال جس وچہ چون جمع تسمی
سبہ توفیقاں سبہ توتناں اسم اللہ وچہ آیاں
ہو چاہے کرے اللہ ذرہ دیر نہ لاوے
اول آفراس دے آگے مشکل کم نہ کوئی
سبہ آسان اللہ دے آگے ذرہ نہیں اٹکانا
کل اوپا دے کل گوا دے ایڈی قدرت بھاری
ساریاں منقاں اسدے اندر جامع تدوں سدا
اللہ نام اوہے دا جیڑا سبہ منقاں داسائیں
عزت عظمت قدرت اس دی باہر حدیا نوں
اللہ نام سداوے لایق ہو حق تعالیٰ

الرحمن

دو جا نام خدا نے اپنا الرحمن لیا نا | الرحمن بھی ہو کینوں نہیں بولایا جانا

ہے ایہ نام صفاتی رب والرحمن پس ہر
منفوت مفتی ہر یک کارن رحمت تہ دی ہوئی
الرحمن جو کل خلقت تے رحمت اوہ فرماتے
الرحمن کہن اس تائیں زاہدی وچہ لیاے
اول تھیں تا آخر تائیں کردا ہر عطا میں
وچہ حقیقت الرحمنوں دو منظر ہر بلا دن
ہے جسمانی رحمت عامہ جو سبہ خلقت پاوے
جن انس حیوان پرندے ہو رملانک سارے
انیوں سورج چند ستارے ہو جو خلقت ری
اس منظر جسمانی اندر سبہ پیدائش آئی
کوئی نہیں اس رحمت کولوں دنیا اندر خالی
مومن کافر چنگا مندا دوست دشمن سارے
جن سورج آسمان زمیناں ان تے ات بنا
اس دی رحمانیت پاروں عین سر ہوا میں
بخشے پھیر حیا تی صحت تے روزی پونچا ندا
کیتی ہوش عنایت سبھ لوں عقل عطا فرمایا
انیوں ہو جو طاقت دیدنی سبھنوں شمش ہوئی
بخشے مال اولادال سبھنوں دولت دنیا والی
انیوں ہو اسباب ہزاراں جو منظر جسمانی
دو جا منظر ہے روحانی مومن فیض اٹھا دن
جو استبار روحانی سارے بن منگیاں اہدیندا
کرن روحانی پوشش آکے ربے ارادہ کہا دن
اسے طور کتاباں بھیجے کرا اپنی رحمتانی
گنج ہنای فیض عرفانی کہوں رامعسانی
دین ترقی باطن تائیں رب دیاں پاک کتاباں

یاجھ معاد نے ہر یک کارن رحم کما دن مارا
جس در رحم کرن وچہ اپنی ذاتی غرض نہ کوئی
بن منگے بن بے لے سبھ لوں رحمت دتی جائے
ہر حالت وچہ بندیاں آپر جہیزا رحم کماوے
بند نہ کردا رحمت اپنی جنت وڑ دیاں تائیں
ہک جسمانی ہک روحانی جدا جدا فرما دن
اس رحمت تہیں چیر کسے لوں دور نہ کیتا جائے
اس رحمت رحمانی کولوں فیض اٹھا دن مارا
ہے ایہ رحمانیت اس می سبب کارن جاری
ظاہر باطن آدل آخر جو کچر رب بنائی
سب لوں حمایت اس می مومن و کہا دن
دنیا اندر عامال خاصاں رحم کماوے بھائے
کھنڈے چٹھے جاری کیتے تے دریا چلاوے
مومن کافر چنگا مندا پونچن ہر یک تائیں
جو مقسوم کسے دالکھیا سبھ لوں دتی جاندا
اکھیں کن دیان وغیرہ سب رحمتان دوایا
مومن کافر مشرک کارن فرق نہ رکھیا کوئی
اس رحمت رحمانی کولوں کوئی قوم نہ خالی
ہر کوئی پاوے فیض جنباں تہیں وچہ اپنی زندگانی
کافر اتے منافق مشرک اس کے وچہ نہ آدن
جیوں مرسل پیغمبر اپنے دنیا وچہ گھلیسندا
سبھ قوماں لوں طرف ہدایت نال پیار بلا دن
دنیا اندر بارش رحمت پاک کلام حقانی
روقی نور عذرا ایمانی ایہ اسباب روحانی
مرسل آدن زمین سکھا دن دن راہ صواباں

جیڑے لوک انسانے تائیں من لوں کجاووں
ایہ بھی وجہ رحمانیت اسی سببے کارن ہوئی
اپنی طرفوں سببے کارن رحمت عام بھیجندا
جو اسباب حیاتی والے روحانی جسمانی
پس رحمان حقیقت اندر اس لوں کیا جاندا

جو جادون محبوب خدا دے قرب خدا رحمان لوں
جے بد قسمت آپ من اسلوں دوس نہ کوئی
جو کوئی اتوں حاضر ہوئے اوہ نہیں دور کریدا
دان کرے بے محنت بخشے ایہ اس دی رحمانی
بے محنت بے منت جیڑا سببے تے رحم کساندا

الرحمن

ترجمہ الرحیم خدا نے نام اپنا فرمایا
ایہ بھی نام صفاتی رب و صفت رحیمی پاروں
الرحیم جو بھی محنت صنائع نہیں کریدا
دنیا وچہ بھی راضی کروا محنت والیاں تائیں
الرحیم جو ادنی چیزوں اعلیٰ چیز بنا دے
مٹھوڑا مل کھاوون بد لے بہت احسان کریدا
الرحیم بھی دو قسمال پر عارف لوک بتاؤن
بک روحانی بک جسمانی دونوں اکہ سنائے
الرحمن جو دونوں رحمتاں دنیا وچہ کساندا
الرحیم جو دو ہیں جہانیں رحمت موج دکھائے
دو قسمال ایہ رحمت رہی خاص رحیمی والی
ظاہر والی رحمت وچوں ہر کوئی حصہ پاندا
جو کوئی کافر دنیا اندر محنت مل کھاوے
جو نہ کر علم پڑھن دی پاروں نوکریاں تھادون
انیویں ہو رحیمی جیڑی اسے قسموں ہوئی
بدلہ اس دال داسہ لوں اکم رحیمی پاروں
اس دے وچوں کافروں ہر کوئی نہیں کھاوے
باطن اوہ جو مومنال کارن رحمت خاص کماندا

حکم ہوئی بسم اللہ جس تے رحمت خاص لیا یا
خامال آپ رحم کھاوے خاص اپنی سرکاروں
اتھے او تھے محنتیاں لوں اجر بابر دیندا
آخر وچہ بھی راضی کر سی فضلوں خالق سائیں
خاکوں پیدا کر کے اپنا قرب عطا فرمائے
بک نیکی داست سودر جہ پودہ تک دیندا
جو نہ کر الرحمن ہوون دے دو منظر فرماؤن
الرحیم کنوں بھی اینویں دونوں منظر آئے
بن بے بے محنت سببے تے رحم کمانی جاندا
محنتیاں لوں محنت بے لے اجر عطا فرماوے
بک ظاہر بک باطن جنوں کہن مفسر عالی
کافر بھی اس رحمت کو لوں دور نہ کیتا جاندا
اسے رحمت کہیں اوہ حصہ دنیا اندر پاوے
یا پھر کسب تجارت کر کے تاجر نفع اٹھاؤن
باطن اتے قیامت والا جس وجہ دخل نہ کوئی
ظاہر قسموں دنیا اندر رحم ہو دے سرکاروں
اپر باطن صفت رحیمی کافر کوئی نہ پاوے
اتھے او تھے دو ہیں جہانیں اجر عطا فرماندا

کافر مشرک اس رحمت تھیں بہ محروم و جائے
جہڑے لوگ عبادت اس می سجے دلوں کا
دنیا وچ بھی پرائندے رحمت نظر گزارے
برکت اسے اسم مبارک پاؤں نیک جزائیں
ہر قسم دی عزت حرمت کارن اہل ایمان
برکت اسے اسم مبارک دولت مال اولاد
ایو اسم حیاتی اندر مومن لوں کم آوے
ایو اسم نزع دے ویلے آمد فرماندا
برکت اسے اسم مبارک قبر عذاب تھیوے
ایو اسم قیامت والے ہول تمام ٹھکے
ایو اسم مبارک اس دن جہد و فرما سی
برکت اسے اسم مبارک جنت باغ بہاراں
برکت اسے اسم مبارک پاک جمال ربانا
نکھے سلام علیکم اللہ صفت رحیمی پاروں

خاص قسم اوہ صاں ان رحمت موحاں مارے
دیوے ابرہیم انہا توں محنت دا پل پاؤں
آخر وچ بھی رحم کھاوے برکت اسم پیارے
خوش قطب کے ولی بنائے مومن لوکاں تائیں
برکت اسے اسم مبارک اندر دواں جہانناں
برکت اسے اسم مبارک رب سدا فریاداں
برکت اسے اسم مبارک فیض روحانی پاوے
نیل ایمان امت ایتھوں مومن لوں لیجا ندا
ایو اسم کریمی یاری جدول دوبارہ جوے
ایو اسم دفاتر عملات سجے ہتھ پھڑاوے
مل دوزخ تین بجلی دا گول مومن لنگہ سدا سی
خود تصور ہستی حلقے کارن سیکو کاراں
لوک نصیب بہشتاں اندر کر سن جڑ ٹکانا
سچی نعمت دا بہ بدلہ خالق دی سرکاروں

لَسْلَامٌ تَقُولُ لِمَنْ رَبِّهِ رَحِيمٌ

سلام کہتا ہے رب رحیم کی عزت سے

وچہ سورۃ اسل مبارک ایو اشارہ آیا
جنت وچہ جہ جنت والے نعمت نازاؤ داؤن
کدی کدی ہک زوری جلوہ اپروں ظاہر تھیوے
سار جنت روشن تھوے اس د نورالوروں
نظر اٹھا کر تھن ات ول لوک بہشتاں والے
کہے سلام علیکم اللہ جنت والیاں تائیں
وہین جدول بہشتاں والے ات مبارک عالی
دیکھ جمال جمال ہی ایسی لذت پاؤں
نظر نہ پاؤں چیز کے دل چھوڑ جمال ربانا

جیوں حدیث مبارک اندر پاک نبی فرمایا
مومن اپنیاں موحاں اندر خوشی مراد ان وں
سرے اتوں جنتیاں لوں اپن جنت دیے
جاؤں لنگہ خیلے روشن جنت دی گلزاروں
کیا وہین جو ذات الہی پاک جمال وکھالے
جیوں سلام تھم قولہ کہیا پاک خداؤند سائیں
بھلجائے سمجھ مومن انہا توں جنت خوشیا توالی
جنت نعمت نور قصواں کسے گہول گہاؤں
پاک جمال ہی اگے جنت کون نہانا

جہ تک پاک جمال الہی ظاہر ہے و کہہ ساند
 نگہ سے رہن خدا دی طرفوں جنت والے سارے
 جس ویلے پھر پاک الہی پاک جمال چھپا دے
 رہ جاوے کجہ پاس انہائے برکت اثر رہا نا
 بہت تسلی پاؤں اس نہیں اہل بہشت حقانی
 ایہ سہ اسم ربی پاروں مومن فیض اٹھاؤں
 ایہ ترے نام مبارک رب دے اللہ کچھ آئے
 تے نام ایہ رب سچے دے اتنی برکت والے
 جو پکار پڑے بسم اللہ اتنا درجہ پاوے
 جتنا تین ہزار ناموں اجر ملے سرکاروں
 ایہ جو کوئی مومن ہوئے وہ ایہ درجہ پاندا
 بہت فضائل بسم اللہ کارن اہل ایمان

تد تک جنت طرفے جاوے و ہم خیال انہا ندا
 رب انہاتوں رہے یکیندا پاؤں پاک نطائے
 ذات مبارک پاک الہی پرے اندر آوے
 دور الہی جنت اندر گھر گھر کرے سکاناں
 دے جاوے بہ جنتیاں لوں برکت نور نشانی
 کافر مشرک اس نعت تہیں دور نکالے جاؤں
 محل طور انہائے معنی آکھ پندیر سنائے
 دہ سے نام خدا دے معنی اک اک اسم و حالے
 تین ہزار نام خدا دے جیو نکر بول سنائے
 اتنا اجر ہووے خود حال یک بسم اللہ پاروں
 باجہ ایمانوں مل کسے دا نہیں قبولیا جاندا
 بھاری اوٹ ایہ مومن کان اندر دوہاں جاناں

غزل در نعت بسم اللہ شریف

بتاؤں آپ کو کیا چیز بسم اللہ رحمان ہے
 اسی میں ہم اعظم ہے اسی میں اسم اکبر ہے
 اسی میں مال و دولت ہے اسی میں ناز و محبت ہے
 اسی میں سب جنت ہے اسی میں سب مودت ہے
 اسی میں سب کی عزت ہے اسی میں سب کی عظمت ہے
 اسی میں نفع خلقت ہے اسی میں نفع و رحمت ہے
 اسی میں منزلت ہے منفعت ہے منقبت ہے قرب
 اسی میں برکتیں ہیں نعمتیں ہیں دولتیں ہیں سب
 اسی میں مروج دنیا ہے اسی میں روح عشق ہے
 اسی میں سب اہل ہیں اسی میں سب شفا ہیں
 اسی میں بادشاہی ہے یہی قسمل الہی ہے

خدا کا نام ہے یہ اور سب ناموں کا بستان ہے
 یہی اکسیر ہے وہ کیمیا بھی حق قربان ہے
 اسی میں جاہ و شہرت ہے اسی میں شوکت و شان ہے
 اسی میں حق کی غلت ہے اسی میں قرب و ان ہے
 اسی میں قرب جنت ہے اسی میں کبد نیراں ہے
 اسی میں نفع کربت ہے اسی میں دفع شیطان ہے
 اسی میں باغ و نواں ہے اسی میں حور و غلمان ہے
 اسی میں دین و دنیا کا سبھی آرام نہاں ہے
 اسی میں پاک لوگوں کو سدائے فتح نمایاں ہے
 اسی میں سب عطا ہیں یہی تریاق عصیاں ہے
 یہی تاج حلال ہے یہی ہر سلیمان ہے

نجات نوح ہے آرام ہر تکلیف و طوفان ہے
 یہی ہر اک معیبت کے لئے سرِ مسلمان ہے
 اسی میں سب ایت کیلئے اک نور تابان ہے
 دوائے ہر مرض ہے اور ہر دردوں کا دوا ہے
 یہ ہر سورت کا سر ہے ایتدائے پاک قرآن ہے
 یہ شہ فیض ہے دریائے رحمت بحر عرفان ہے
 کرم ہے لطف ہے ہر عنایت فضل و احسان ہے
 غذائے روح مومن طاقت دل راحت جان ہے
 عصائے پیر ہے تیغ جوان و حرز طفلان ہے
 سلاح جنگ ہے سپر عدو ہے فتح میدان ہے
 ہمارا دین ہے اسلام ہے ملت ہے ایمان ہے
 اسی کے فیض سے ہم کو ملا سرِ دارِ فرمان ہے
 اسی کے پڑھنے والوں کا درجہ بہت بھی اہاں ہے
 سخن میں شعر میں مضمون میں یہی نورِ فشاں ہے

یہی سب دشمنوں کی تیغ کن ہے غم رہا ہے یہ
 یہی سب مشکلوں میں جہتوں میں کام آتی ہے
 یہی قندیل ہے سب ظلمتوں اور اندھیروں کی
 یہی تنویر ہے سب آفتوں کا سینہ بلاؤں کا
 نہیں معلوم ہے خبروں کو کیا ہے شان بسم اللہ
 خدائے پاک کا انعام ہے ایمان والوں کو
 یہ عزت ہے حمایت یہ تائید الہی ہے
 یہی آیت امن ہے آرام ہے حفظ و سلامت ہے
 یہی ہتھیار ہے ہر کام میں ہر ایک مومن کا
 پہل جاتا ہے شیطان تعین اس کے مقابل میں
 حقیقت میں اسی کی برکتوں ہم مسلمان ہیں
 اسی نے رہنمائی کی اسی نے دل کشائی کی
 اسی کے عمل سے دایرین کے مقصود ملتے ہیں
 اسی کے شروع سے شاعر قلم اپنا اٹھاتے ہیں

اسی کے فیض سے ملتا ہے جو چھ سب کو ملتا ہے
 پسند سیرنا توں بھی مدد ہے بسم اللہ نازل ہے

فضائل بسم اللہ شریف

ایک سورتیں اں سورتوں پر خالق پاک اوتاری
 سورۃ کل سپارہ اُلیہ رب نازل فرمادی
 ہر سورت تے ہر بسم اللہ معلّم مومن بھایاں
 سورت نکل اندر دوواری بیجی خالق یس
 حضرت نوح دے قسے اندر وکین ویکین والے
 بھو ساڈھے چوداں واری بسم اللہ فرمائی
 کہنوں معلّم درجہ اس دا اندر عالم سارے

وہی قرآن آئی بسم اللہ یک سوچو داں واری
 وہی قصے سلیمان نبی دے ہے بھواری آئی
 باقی سورت توبہ باجوں جینیاں نوتوں آہاں
 جیکر سورت توبہ اُپر بک بسم اللہ ناھیں
 بھی اچھی بسم اللہ آئی سورت ہود دچالے
 یک سوچو داں سورتوں سبھے وہی کلام خدا فی
 اتنی وار خدا بسم اللہ جس دے اُپر اتائے

ہواری سلیمان نبی پر بھی خالق سائیں
جن پر ہی انسان پر مے تن حکم تمامی
تابع شاہ سلیمان نبی دے رب ہوا بنائی
برکت بسم اللہ دی پارون شے تابع ہوئی
مہر مبارک وچہ بسم اللہ خالق پاک اتاری
جس کا غر پر مہر لگاؤن اوہ بسم اللہ والی
سن تمینوں یک تھوڑا جیہا ذکر سنایا جاوے

کل عالم وچہ شاہی درجہ بخشیا اسے تائیں
ہر شے ادبوں حاضر ہووے خدمت وچہ گرامی
پریاں دیو غلاماں وانگوں پھر دتخت اٹھائی
جو فرمان سنان کسے نوں حکم نہ ہووے کوئی
اسدی برکت سہ چیزاں تے ہوئی حکومت بری
جہول کرن روانہ اسنوں کدی نہ آوے خالی
بسم اللہ سلیمان نبی دے جہو تو کر کم بنائے

مختصر قصہ بلقیس شاہزادی

شہر سبا وچہ رہندی آہی کا فرنگ شاہزادی
قوم سبا وچہ راج اسے داکرے حکومت سی۔
تخت اس دی صفت خداوند وچہ قرآن لیا
وچہ تفسیر جلال لیا وے اسدی صفت بیاری
اشی گز اوہ لمبا آبا چالی گز چوڑائی
سو نے چاندی تختیں وہ سارا کاری گراں بنایا
پا وے سبہ یا قوتوں اسے قسم زیر جہان لے
ایسا عالی شان عجائب تخت شاہزادی والا
کہن مفسر آپ شاہزادی شکل پر ہی دی آہی
بعض روایت اندر ایہ بھی لکھیا نظری آہی
باب اس دے کیتی آہی مال پر ہی دگشادی
ایہا بلقیس شاہزادی مشرک آہی بھاری
چھوڑ خدا نوں سوچ اگے سجدے رہن کریدے
ماریا عقل شیطان اہتا دارا ہوں پکڑ بہسلا یا
خبر ہوئی سلیمان نبی نوں اس شاہزادی والی
سن کر خبر پیغمبر تائیں ڈاڈی خیرت آئی

نام اس دا بلقیس تہاؤن بیٹی شرخل شاہی
دولت مال خزانے فوجاں ہر شے وافر آہی
عرش عظیم کیار ب جس نوں تخت وڈا فرمایا
یک سو فیکہ گز گرد اس واسنہ حقیقت ساری
ترجیہ گز اچا تخت تہاؤن خوبی حد نہ کاٹی
مال ہوا ہر جہاں ہوا بھی یا قوت جہاں آیا
مجدد است تھے اس تے آپے پٹھن والے
تائیں عرش عظیم اس دتخت کیار حتی تعالیٰ
ڈاڈی سوہنی صورت اسنوں کشتی پاک الہی
واللہ اعلم رب نوں معلوم میں نہیں دلوں بنایا
اوس پر ہی دے پیوئل جی ایہ بلقیس شاہزادی
نالے اس دی قوم تمامی شرک کھاؤن باری
جیوں ہزادی سوچ پوجے اوہ بھی توین جہنم
سوچ نوں سجود بنایا تے مجبور دھہرا گیا
ایہاں تختاں تختاں الی پھرے ایہا نوں خالی
کیوں نہیں سچا رب پوجید ہی جس شاہ بنائی

لکھیا خط شاہزادی تائیں اوس محبوب غفاری
ایہ کچھ خط تسمی اس دل لکھیا نبی آئی

پہلی سطر لکھی بسم اللہ جن دی بکت ساری
سورت نسل اندر جیوں اس دی نقل فرمائی

اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بخط سلیمان علیہ السلام کی طرف سے ہے اور یہ شروع ہے اللہ کے نام سے جو مہربان ہے رحمت کرنے والا ہے

اَلَا تَعْلُوْا عَلٰی وَاُتُوْنِیْ مُسْلِمِیْنَ ۝ پ ۱۹

کہ مت سرکشی کرو میرے مقابل پر اور آ جاؤ میرے پاس مسلم ہو کر

پہلوں اپنی مہر لگائی جیوں کر رسم شہادہ
لکھدا وہ بسم اللہ کچھ مت کچھ زور دکھاؤ
ایہ صنون تسمی خط دا جو میں اکھ سنایا
اول ایہ جو میرے آگے نا پھرڈا چسپائی
اپر جو بسم اللہ پہلوں لکھی نبی الہی
جد ایہ خط سلیمان نبی واقاصد جا پہنچایا
سد وزیر امرا سیالے پڑھ کے پھیر ساندھی
کیا وزیراں اسیں تسمی پڑے بہادر بھائے
ساڈی طرفوں دیر نہ کوئی یا سرکار گرامی
کہن لگی شاہزادی اگوں اسیں نہ جنگ مجاواں
جے کدی شاہ چڑھائی کر کے شہر کسے چہ آدن
کرن خود ذلیل بے عزت شہردیاں کداراں
میں چاہاں کچھ طرف انہاندی تحفے نیجے جادن
اصل اندر اس خط نبی سے ایچی بہت پائی
کرکئی اثر دلیو چہ آسنوں پاک کلام پیاری
کیونکر کنبندی نال زبید جنگ مجایا لوڑاں
بھیدتے کچھ تحفے دیئے اس نے تہہ وزیراں
چخو بردا بھیجا اس نے پنجو پور غلاماں
پنجواں سونے الیاں بھیجاں تھہ انہاندے

یعنی ایہ سلیمان نبی نہیں آیلے پر داد
چھوڑ مقابلہ پاس اسانے مسلم ہو کر آؤ
دو لفظاں وجہ نبی خدا سے اپنا خط موکایا
دو جا فرمانداری پکڑو جو میں آکھاں بھائی
لکھ کر وڑاں خطاں نالوں جگو بہتر آئی
دیکھ شاہزادی کھولیا اسنوں پڑھیا مطلب یا
دیکھ کیا تجو زکیموے بول موہوں فرماندہی
جے توں کہیں فوجاں لیکے جنگ مجاواں سائے
اگوں جویں تسمی مرضی کر لئو کوچ تسمی
شاہاں نال مقابلہ کر کے عزت متان واں
کردیون ویراں انہانوں بڑا فساد مجا دن
ایہ بھی انویں کرسی آکے جیوں ہاندیاں گراں
دیکھاں پھراوہ قاصد سائے کیا جواب لیادن
طرف مقابلے شاہزادی نوں مول دیش آئی
پڑھ بسم اللہ اندے اندے ہو گئی ساری
جیرے دلوں دکانے ہودن کر کے نہیں اچھاں
جوں مفصل کر انہاں دا لکھیا وجہ تفسیران
صاحب حق عجائب قصوں سند شکل تماں
بھی کچھ مشک عنبر کستوری خالص تسم تباہے

بھی بک ج مرع سونہا حضرت نون پہنچا یا
 جدا یہ تحفے پاس نبی دے ایلچیاں پہنچائے
 دتا حکم اس کے تائیں لوڑ نہیں کچھ مالوں
 لے جاؤ ایہ واپس شے کچھ پرواہ نہیں توں
 جی آکھو شاہزادی تائیں بے اسلام نہ لیا دے
 بقصدہ بلقیس شاہزادی خبر جدوں ایہ پائی
 پہنچائی سی اگے اس دی خبر نبی نون ساری
 سنکر خیر خیر بر رب دے تخت اس دامنگوا یا
 بسم اللہ سلیمان نبی دے سارے کم بنا دے
 ویر مبارک وچ بسم اللہ بخش ہوئی سرکاروں
 جن ہوا انسان پرے تاجدار انہا ندے
 ایسا بک وزیرا نہاندا صاحب علم سیانے
 اتنی طاقت اس دے اندر رکت اسم تعالیٰ
 خیر کچھ شاہزادی تائیں تخت اپنے دے حالوں
 دیکھ کے سلیمان پیغمبر سے ایہ فصل ربانا
 دتا حکم وزیراں تائیں شاہ سلیمان نبی نے
 کر دیو ایہ اٹے پلٹے بہتر سبہ وٹاؤ
 دیکھاں اسیں لیاقت اسدی جد شاہزادی دے
 سن فرمان وزیراں اس دانقشہ تروت وٹایا
 جد شاہزادی پاس نبی دے آکر حاضر ہوئی
 بچھیا جدوں کسے نے استھیں تخت نیوں کے تیرا
 معلوم ہو گیا سانوں استھیں اگے شان نبی دا
 فرماندار ہو کے اسیں آئے اندر خدمت عالی
 سن باتاں دل دے اندر سمجھیا نبی حقانی
 کیتی شش رخ نصیحت انہوں شرکوں دور بٹھایا

دوہاں جلالاتی تفسیرن ایہ مذکور لیا
 شاہ سلیمان قبول نہ کیتے سبہ واپس پرتائے
 بہتر خشیامال سانوں بٹساڈے نالوں
 ایہ تحفے ایہ مال تساڈے ہون نصیب تنوں
 کراں مقابلہ لشکر لیکے ذلت سخت اٹھا دے
 اسے ویلے تابع ہو کے قداماں اندر آئی ۔
 بے شاہزادی آدن والی یا محبوب غفاری
 اسے پوچھن نالوں اگے خدمت اندر آ گیا
 جو شے طلب کرنی دے آہے پل وچ حاضر آ دے
 ہر شے منے حکم نہاندا اس دی رکت پاروں
 من حکم تامی چیزاں جو موہوں فرماتے
 جس نون یاد خدا دے فضلوں عظم اسم ربانا
 بک پل وچ حاضر کیتا تخت شاہزادی والا
 پہنچ گیا وہ پاس نبی دے اگے اسے نالوں
 اسے بدلے ساڈے تائیں لائق شکر کمنا
 ایہ جو تخت شاہزادی آ پر جڑھے تمام بگینے
 بدل دیو ایہ نقشہ اس دی پوری طرح بناؤ
 لوے پچھان اوہ تخت اپنے نون یا استھیں بھجائے
 دوریتی اوہ اگلی بہتر پوری طرح بنایا
 تخت پچھان لیا اس اپنا شبہ نہ رنگیا کافی
 کہن لگی شہزادی گویا تخت ایہو بے میرا
 مسلم ہو کر دلوں بجاووں آندا اسل عقیدہ
 کچھ ناہیں ایہ حاجت سانوں معجزہ دیکھن ۔ والی
 بے شاہزادی عقلان والی صاحب ہوش زبانی
 دوشی داحرائیت ربی دین ایساں سکھایا

پڑھ کر سلیمان نبی صلی اللہ علیہ وسلم تائب ہوئی
ہو گئے دور انہیرے سارے فضل خدا جانوں
عقد کیتا اس نال نبی صلی اللہ علیہ وسلم راوی ذکر لیا یا
ایسے برکت حاصل ہوئی بسم اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

کفر شرک داس داند نام نہ رہ گیا کوئی
اندرا باہر روشن اس دابو گیا نور ایسا نول
حواں اندر دال ہونے کے قرب حضور می پایا
شاہاں نول رب شاہ ملائے کر رحمت یاروں

کیا کچھ برکت بسم اللہ یاد کر سنا یا یاد دے
جس کم اندر شامل ہوئے ہرے بنے لائے

حضرت نوح ادبی بسم اللہ لولیا جڈن بالوں
جس طوفان کروڑاں کا فریتے غرق ہو کالے
پڑھ دایو کلام زبانی حضرت نوح پیارا

امن سلامت پیرا اسد رب رکھیا طوفانوں
ترے پھر ن اسے دے آپ جو بسم اللہ والے
جس دوپہر بسم اللہ والا کیتا رب اشارا

بِسْمِ اللَّهِ حَبْرُهَا وَرُسُهَا إِنَّ رَبَّكَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

خدا کے نام کی برکت سے ہے چلنا اس کا اور چہرہ اس کا بے شک میرا رب کھٹے والا میرا سہیل چلے

برکت بسم اللہ صلی اللہ علیہ وسلم دا چلنا آئے کھلونا
پڑھ بسم اللہ نوح پیارا پیرے نول بے
کا فر منکر بسم اللہ صلی اللہ علیہ وسلم دسن غوطے کھائے
چھ ماہ پوزے کشتی اندر موحاں نال لنگھائے
غرق ہوئے سب دشمن نوح صلی اللہ علیہ وسلم تہر خدا اعتباروں
ادبی بسم اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اپنی ایہ برکت دکھلائی
جیونہر پاک نبی پراتری ایہ بسم اللہ پیاری
اسے طور قرآن مجیدوں ثابت ہوئے بھائی
بھادیں ہوئے غمیریں اُپر فیض معافی بھولے
ایہ فیض معافی نقطی سرور عالم پائیسا
اے پرد ب سلیمان نبی پر کجوارا و تاروی
یا پھر حضرت نوح نبی نول نصف عطا فرمایا
بخشی رب سلیمان نبی نول اس مگ اندر شاہی
پہلے دن حد پاک نبی تے ایہ بسم اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

بے میرا رب بخشہا راسم اسے دایونا
پڑھ بسم اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اسنوں دونوں کم چلاوے
نول اسد من والے موحاں پھر ن اڈائے
اس تہیں تپھے امن سلامت سارے باہر آئے
امن سلامت دوست اسے بسم اللہ صلی اللہ علیہ وسلم پاروں
دشمن ادھ بک چوداں رری جس حضرت پر آئی
با جھ سلیمان کسے نبی تے نا اس طور اتاری
با جھ سلیمان اس صورت وچ نہیں کسے پر آئی
اے پر ایہ الفاظ کسے پر نہیں خدانے بولے
یا حضرت سلیمان نبی تے ہے ایہ لطف اٹھایا
سرور عالم نول رب بخشی کج چوداں واری
پورا لطف سلیمان با جھوں بوری کسے نہ پایا
دو جگ داسر دار محمد کیستا پاک الہی
شیطوں اتارنا اس ن جی حد نہ کافی

سر سر پٹے عاجز ہوئے رور و حال و بجاندا
 بیٹری اگے کے بیٹری بیس حضوروں پائی
 کھولیاں رب محمدیاں تے رحمت والیاں بااں
 گل جاوے شیطان جوں کر آگ قلمی نوں گالے
 جو کجاری پڑا اس دا عیب نہ رہندا کوئی

فاتحہ کے بسم اللہ پاروں بہت ہو یا دراندہ
 اہل کھے آج محمدیاں ہر ایسی نعمت آئی
 بخشے جاسن اس دی پاروں ادگنہا سہاراں
 حضرت کہیا جد بسم اللہ کو کن ہو ہوں کھانے
 بھی فرمایا بسم اللہ وہ اتنی برکت ہوئی

مَنْ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جس نے کہا بسم اللہ الرحمن الرحیم ایک دفعہ

مَرَّةً لَمْ يَبْقَ مِنْ ذُنُوبِهِ ذَرَّةٌ

بسیں باقی رہتا اس کے گناہوں سے کچھ

ذره عیب نہ رہندا اس دا ایسی بخشش پائے
 دھچ امان اپنی دے اسوں کرے خداوند باری
 پرستی تھیں ان سلامت اسوں ب بچا دے
 مٹھی جان کندن تھیں اسوں ب پناہیں نیدا
 جتھے پہنچے نظر اتھوں تک قبر فرخ ہو جاوے
 مٹکراتے پیر ترشت کر دے ادب کھالوں
 بیت آسان گزارے اس پڑت حناں والا
 چار چو فیروں چانن اسوں کرے خداوند نوروں
 ذرہ دیر نہ لگے اسوں دگداحت جاوے
 ایسہ برکت بسم اللہ دی رحمت جھڑیاں لایاں
 آئینہ دوزخ دے دروازے خالق پاک بنائے
 اپنے پٹھنے والیاں تامل بن کے دھال بچاوے
 ایسہ اللہ بند کر لسی دوزخ دے در سارے
 آئینہ طہر ہو بسم اللہ دے سبھوں روک کھلو سن
 نال محبت جنت اسوں اپنی طرف بولا دے
 اس مومن نوں میرے اندر کردا غل پونچا نہیں

جو کج ر پڑھے بسم اللہ پاک نبی فرمائے
 بھی فرمایا جو بسم اللہ پڑھدا ہے یکاری
 جیکر اس نہیں پیچھے کچھ کوئی بڑا نہ گل کھاوے
 وقت شروع بسم اللہ جنوں نصیب کر نیدا
 سنگی آتے عذاب قبر تھیں اسوں رب بچا دے
 کچھ تکلیف نہ ہوئے اسوں وقت جوابت الااں
 اسی طور قیامت اندر فضلوں حق تعالیٰ
 انیویں بل دوزخ دے آپ رحمت فضل حضوروں
 چہرہ کے ریل فضل دی آپ بل تھیں پار دے
 ظاہر ہوو شان مبارک دھچ تمام لوکایاں
 آئینہ حرف مبارک سارے بسم اللہ دھچ آئے
 اک اک حرف جو بسم اللہ دھچ دروازے جاوے
 امن مت لنگھن اسٹھیں مومن رب دیکارے
 آئینہ ملک عذاباں دے دوزخ آپ ہو سن
 کران روایت جد بسم اللہ مومن کوئی الا دے
 کوئے دعائیں مولا اگے یارب خالق سائیں

رب فرماوے اسے کارن تینوں اسل بنایا
ابو بکرہ تھیں کرن روایت پاک نبی فرماتے
دس ہزاراں نیکی اس دی خالق پاک لکھیندا
دس ہزاراں درم اس داکرے بلند الہی
کعب احبار صحابہ نبی داہور روایت لیا یا
آمت میری نول بے چاہندار ب عذاب پوچھنا
فضل انہوں آمت احمد ایسی نعمت پانی
جے توریت اندر بسم اشدر ب نازل فرما ندا
جے انجیل مقدس اندر نازل ہوئی بھائی
چوڑ خدا دی دھرانیت شرک نہ مول کمانے
بخشیار ب محمدیاں نول ایہ انعام حضور می
پڑھن پڑھا دن آپس اندر مومن فیض اٹھا دن
جس حاجت جس شکل کارن اسون بھیا جے
پڑھ بسم اشدر مال محبت جو کم شرع کھیوے
جتنی بہت پڑھے کوئی اتنی بہی برکت پاندا
سہ لوکانے دل وچ بھیت اس دی فالے
جیڑا کم بسم اشدر پڑھ کے شرع نہ کیتا جے

جس نے ساڈا نام پیارا مال پیارا الایا
جو کوئی مومن پڑھ بسم اشدر مال پیارا نہائے
دس ہزاراں برکت بیاں اتنا کرم کرنیدا
اتنی برکت بسم اشدر دی رحمت بے پرواہی
صلے اشدر علیہ وسلم پاک نبی مفرمایا
بھیدانا بسم اشدر اس پرکے رسول ربانا
کل عذاب گواون والی ایہ بسم اشدر آئی
امت حضرت موسیٰ دی تھیں کون بیو دس داندا
امت حضرت عیسیٰ دی تھیں کیوں مؤمن تھے سائی
سارے مومن مسلم مؤمنے جنت اندر جاندا
بھیدی وچہ قرآن مبارک ایہ بسم اشدر لوری
جیڑے پڑھ کے کل کھاون نور ہدایت پاون
مشکل حل کرے رت سچا کل مراد پوچا وے
رب آسان کرے اس تائیں دونی برکت تھیو
بہتا رزق خداوند اس نول رحمت تھیں پونچاندا
دین دنی وچ عزت پاون بہتا پڑھنے والے
بے برکت اوہ کم اکارتہ پاک نبی فرما وے

کُلُّ اَفْرِذٍ یَّکَالُ لَمْ یُکَلِّمْ یَسْمِ اللّٰهِ فَهُوَ اَبْتَرٌ

ہر ایک اچھا کام جو نہ شروع کیا جاوے بسم اللہ سے سووہ نام دو بے برکت ہے

جو کم صاحب عزت ہووے تے صاحب وڈیائی
جیڑا کم ناچار ہووے رب رسول نہ بھائے
جو کوئی مومن مال حلالوں کھاون لگے کھانا
برکت ہووے اس کھانے وچ جلدی معنم ہو جاوے
بن بسم اشدر کھانے اندر شیطانوں سیر کرنیدا
بھی فرمایا بن بسم اشدر جو کوئی کھائے پیوے

جائز کم آپر بسم اشدر بہت ضروری آئی
اس آپر بسم اشدر پھیاں اٹا کھانا آوے
شرع کے بسم اشدر پڑھ کے کئے رسول ربانا
پیٹ اندر تکلیف نہ دلوے نا نقصان پوچا وے
دور کرے بے برکت آس دی اپنا پیٹ بھر نیدا
پیٹ اندر اوہ آکر جاوے جلدی معنم نہ پیوے

ایویں جد کوئی مومن بندہ صحبت کرے حلالوں
میں قطرے انزالوں اس لوں مل سن دس نکوئی
جیکر اس صحبت تہیں اس لوں رب فرزندو کہا دے
جتنی اس تہیں اگے دے نیک اولاد پیار می
وقت جماع بسم اشدر جو کوئی منہ تھیں نہیں بلنیدا
ایسے کارن اکثر جیڑے غافل لوک وچاے
ایویں وقت ذبح بسم اشدر جو کوئی نہیں الا تلام

شروع کرے بسم اشدر جو کے پاوے فیض کمالوں
بسم اشدر دی برکت پاروں اتنییاں فیضان میں
ہر برساہ فرزند دے ملے دہ دہ نیکی پاوے
ایو خواب قیامت تائیں رہے ہمیشہ جاری
شیطوں اس داسکی صحبت نال کریندا
جابل تے شیطان اہانے جن پت نکاے
ذبح نہ اس دی کھاون لایق منہ خدا فرماندا

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ

اور نہ کھاؤ

اس میں سے جس پر اللہ کا نام نہیں لیا گیا

کیا کیا فائدے بسم اللہ دے تینوں آکھ سنا میں
جیویں سفیدی نال سیاہی اکھیں دیوچہ آئی
کے فضیل عیاض پیار رحمت رب دی پاوے
جویں فضیلت رب سچیدی ندیاں اپر آئی
کل کلاماں تھیں بہتر پاک کلام پیاری
کل نالواں تھیں بہتر جیڑے ملے نام پیارے
بھین والا بہتر سمجھ تھیں خالق پاک تعالے
کل رسولاں وچوں بہتر جس دے اپر آئی
کل امتاں تھیں بہتر امت اسلے پڑھنے والی
ایسی بہتر نعمت اپنی بخشے رب جہان لوں
اتنی برکت بسم اشدر دی پاک نبی فرماوے
بھی فرمایا ہر یک آفت جو آسمان زمین دی

اعظم اسم اللہ دے فیڑے آہن اسلے تائیں
اسم اعظم تے بسم اشدر وچہ ایویں وقت نہ کائی
بسم اللہ دا شان فضیلت آکھ بیان سناوے
اپر کلاماں بسم اللہ لوں ایویں ہے وڈیائی
اپنے خاص پیلے اوپر مڑ مڑ رب اوتاری
فضل کرم تہیں بسم اشدر وچہ خالق پاک اتارے
کل فرشتیاں وچوں بہتر جو ہے لیاون والا
کل کتاباں وچوں بہتر جس دے وچہ لکائی
برکت بسم اشدر دی پاروں پان مراتب عالی
کل امتاں تھیں بہتر دے کوں نہ ملن تنہاتوں
جو کوئی پڑکے مل لکھاوے ورنہ کدی نہ جاوے
بسم اشدر دی برکت پاروں دور تمامی تھیندی

وچہ اسماناں وچہ زمیناں جو شے پیدا ہوئی

برکت اسم اشدر دی پاروں دکھ نہ دیوے کوئی

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ

خدا کے نام سے وہ خدا کہ جس سے کوئی چیز نہ ہو سکتی اس کے نام کی (برکت) سے کوئی چیز نہیں

وَلَا فِي شَيْءٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

اور نہ آسمانوں کی اور نہ کچھ دیکھنے والا جانتے والا ہے

جس باتیں یا جس ن کوئی ایسا کلام الٰہی نہ
ذکر تنبیہ الغافلین اندر راوی خبر ستارے
جو کوئی گھر وچہ داخل ہوتا پڑوسی اس کے تائیں
جو سورت اخلاص مبارک پڑھ بسم اللہ لے
سو داری بسم اللہ جو کوئی نال لا حول اللہ
و حاجت اس دنیا اندر لے خالق سائیں
جو مومن بسم اللہ پڑھ کے کلمہ پاک الٰہی
جتنا سبب زیادہ پڑھیں بہت بخشش پائیں
کرے دعا بسم اللہ پڑھ کے جبکہ مومن کوئی
جو لکھ وار پڑھے بسم اللہ اندر عمر تمام
کا فذ بسم اللہ والا نظر کے نول لے
اتنا میرے اس تائیں ادب کماون پاروں
وچہ گلزار یوسف لے اگے میں یک ذکر سنایا
وچہ شراباں رہندا آہا رات و لے مستوالا
رستے وچہ بسم اللہ والا کا فذ نظری والا
کر کے صاف شتابانی اسنوں خاکوں گرد غباروں
اسے ادب کماون پاروں فضل کیتا رب باری
کیتے رب معاف تمامی مدھ شراب پیالے
دنیا وچہ خدا نے اسنوں خوشخبراں پہنچایاں
نال محبت نام میرے دا جو مدھ ادب کمایا
اس یقین دوست رب کے جتنی عمر لکھائی
اتنا شان و تار ب اسنوں کر کے فضل کرامی
ایسب برکت حاصل ہوئی بسم اللہ دی پاروں

حضرت کیا اس دن راتیں کجہ تکلیف نہ پاندا
فالج دی بیماری تائیں ایسا کلام بٹا وے
گھر وچہ لے وچہ برکت پائے فضلوں خالق میں
فنی کرے رب اس کے تائیں غیبوں زی کھولے
سو حاجت رب بخشے اسنوں پاک نبی فرمائے
اسی حاجت روز قیامت دیوے اس کے تائیں
پنجو سال گناہ انہاں دور بٹائے جا وں
گندے دتر عیاں والے سترے کھولے جاسن
جیہڑی حاجت منگے سب یقین حاصل ہو و سوئی
دو ذرخ بجاہرام اس کے پر کر سی رب گرامی
اپر زمیں وے ڈگا ہویا کر تعظیم اٹھا وے
وچہ مدد یقال لکھیا جائے خالق دی کما وں
حافی بشر خدا دے بندے جیوں ایہ درجہ پایا
یک دن گھر تیں باہر آیا پی کر مدھ پیالہ
نال محبت پکڑاٹھا یا چشم اکبیں تے لایا
گھر اپنے وچہ عورت سیتی رکھیا ادب پیاروں
دتی بخش شرابی تائیں ولیاں وچہ سرداری
ہو گئے جام نصیبیاں اندر کوثر جنت والے
جنت حوراں تیرے کارن اسان غلام بنایاں
اس کے بدلے تمینوں اپنا دوست اسان بنایا
مولیٰ بابجوں غیر محبت دل تیں سب بھلائی
بھرے دے حیوان بھی اسدا کر دے ادب تمامی
وکیو ذکر مفصل اسدا یوسف دی گلزاروں

بیشک جو کوئی بسم اشردا عزت ادب کر نیدا
 ایوں جو ربک فاسق کوئی جگ تہیں لہر سدا
 ڈاڈتی سوہنی حالت اُسدی برافشان نہ کوئی
 کہن لگا میں درس کسے ل بک دن پایا پھیرا
 پڑھاسی بسم اشرا تھے ہک کوئی مومن بھائی
 دل میرے وجہ لذت اُسدی ایسا ڈیرا لایا
 دم دم یاد رہے اوہ مینوں لذت پاک ربانی
 حد میں فوت ہویا تا بھیجا حکم جناب تعالیٰ
 کوئی عذاب نہ کرنا اس نون ملکوں فرمایا
 ناکہ تلخی جان کنڈن دی میرا پر آئی
 رکت بسم اشردی مینوں مو جان رب دکھایا
 خوب سنوار لکھے بسم اشدر جبر مومن کوئی
 حضرت علیؑ لکھے بسم اشدر کعبے کم روزگاراں
 دور کرے اندوہ تاملی فکر تمام ہٹا دے
 نہراں چار بیشتاں اندر ڈٹھیاں بنی پیارے
 یک شرابوں تے ہک شیروں یک شہدوں یک پو
 شب معراج رسول اشدر نون جبرائیل دکھایا
 نال محبت جو بسم اشدر پسن دلوں بجا لوں
 اکی واری پڑھ بسم اشدر جو کوئی راتیں سوندا
 جن اس شیطاؤں اسوں دکھ نہ پہنچے کوئی
 نہ کوئی خطرہ چور چکاروں اس راتیں وجہ پاوے
 جگر پڑھ اکتالی واری کن دیو چہ بھو کیوے
 جیکر ظالم حاکم اگے پڑھے پنجا ہاں داری
 جادو یا کوئی درود وغیرہ ہوے جسدے تائیں
 فضل کرے رب ہر یک دروداں من خلاصی پاوے

مولیٰ اُس دی عزت کر دعا عالی درجے دیدا
 بعد وفا توں شخص کسے نوں خواجے اندر آیا
 دیکھن والے پچھیا اُس تہیں کیوں کر رحمت ہوئی
 فضل کرم تہیں کہو لیا او تہوں رب نصیب میرا
 تن کر نام خدا دامنوں ڈاڈھی لذت آئی
 مردیاں تیکن پھراوہ ویلا بھلن وجہ نہ آیا
 او سے لذت اندر میری باقی عسر و ہانی
 ایہ دل نہیں دکھا دن لایق ساڈی لذت والا
 بخش دنا رب میرے تائیں کوئی عذاب نہ پایا
 ناکوئی دکھ قبر دا ڈٹھا ایسی رحمت پائی
 جس گھر ونج وڑی بسم اشدر رحمت گھڑیاں
 جتنی نال محبت لکھے اتنی رحمت ہوئی
 رکت پاوے کمال اندر ٹالے غم ہزاراں
 ہر شکل آسان کرے تے دلوں چائن لائے
 بسم اشدر دیاں عرفاں و چون ہر آون چائے
 چائے خوشبودار عجائب لذت ودھ حسابوں
 سبہ تسادی امت کارن خالق پاک بنایا
 ایہ سبہ نہراں جنت اندر مومن نصیب تہا توں
 اس راتیں وجہ اس بند پر کوئی عذاب نہ اندا
 ہر رقت ہر رحمت کو لوں امن سلی ہوئی
 موت اچانک سرنے کو لوں اسوں ب بچائے
 جملے مرگی والے تائیں فرق شتابی شیوے
 دل اس دیو چہ خوف جنابوں ڈالے خالق باری
 ست دہائے اس دکارن سو سودار پڑھائیں
 جادو والا اثر تاملی دور خدا فرماوے

جیکر باراں بند ہوں تا پڑن اکہتہ واری
ست تہو اتے چھیا سی واری جے ہر روز پڑھوے
روزہ رکھ کے گوشتے اندر پڑھے جے اتنی واری
حل کرے رب مشکل اس دی بھاویں ہووے کوئی
جس لڑکے دے گل دھپے پائیے لکھ کر اکتی واری
جس گھر اندر پڑھتی واری لکھ کر غلجی جاوے
برکت کسب ہووے اس گھر وچ نالے برکت ملے
اسے طور دکان اپنی تے جو لکھ کے لٹکاوے
جو کوئی شروع محرم اندر یک سو تیراں واری
پڑھے خداوند اس نوں دکھ نہ کوئی دیندا
یک سوتے ہواری جو کوئی لکھ کر دفن کراوے
ہووے خوب زراعت اس دی فصل زیادہ دیوے
ایویں ہووے فواید بہتے بسم اللہ وچ آئے
ذکر نہ ہووے شکر نہ ہووے اس نعمت دا ملے

کرن دعائیں ہووے لگے بارش ہووے جاری
ہو مقصد یا حاجت ہووے آو با حاصل تہوے
تہوڑیاں روزاں ماندرال نوں ملے ملا دپاری
گل تہاں غرضاں اندر ایو کا فی ہوئی
ستا ہو یا ڈے نہ ہرگز مانے نیند پیاری
جن اتے شیطان نکارا اس گھر کدی نہ آوے
دونا رزق خداوند عالم دیوے حق ملاوے
وچ تجارت برکت ہووے نفع زیادہ پاوے
لکھ کر اپنے پاس لٹکاوے ایہ بسم اللہ پیاری
سارا سال خدا دے فضلوں بجاں پھرے کریندا
باغ زراعت کھیتی اندر دونا چل لیاوے
باغ اندر رب برکت پاوے لکھن بہتے سیوے
شان فضیلت بسم اللہ دا کون بیان سنائے
ایہ لکھ نعمت غنیمت مینوں جے سرر قبولے

ہن سورت والضحیٰ دیاں رمزاں پڑھ صلوات سنائیں
شلا برکت بسم اللہ دی ہووے میرے تائیں

وَالضُّحَا وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ

ایہ سورت کی

اور رات

قسم ہے دن روشن

وقت ضحیٰ تے رات سیاہ دہی قسم کرنے رب عالی
لیل سحیٰ ہے رات اندھیری جدول اندھیرا پاوے
اسے طور کلام اللہ وچ ہووے بھی قسماں آیاں
کیا کچھ قسماں کھاؤن اندر بے مقصود رہا نا
کرن سوال ہو قسماں کھاؤن دور خدا دشناؤں

پہلی واقسیمہ آکھن سورت والضحیٰ والی
کہن منجی جد سورج اچا آوے چائن لاوے
انہاں دوہاں قسماں دیاں تھے قسماں بربایاں
بہت ضروری اس مسئلے دا ہے پہلوں سمجھانا
اکثر اک مخالف جیڑے واقف نہیں قمر آؤں

آپ ہوں بے سمجھ وچاے نا محرم اسراروں
کہن حرف کلام اللہ تے قسماں ہووے پاروں

تفسیر

سنو جواب دے فضلوں اکہ پن پر سناوے
 ہے ادو قسم بطور گواہ دے خالق پاک لیاندی
 نال گواہاں ہر دعویٰ نوں ثابت کیتا جاندا
 جیکر کدی گواہ نہ ہون قسم کرائی جاوے
 یا پھر جد کوئی مسئلہ چھیڑے یا مضمون نکالے
 اسے طور کلام اللہ وچہ پاک جناب تعالیٰ
 یا کوئی ظاہر کرنا چاہے مطلب جدوں ضروری
 اول نال دلائل آسنوں ثابت کرے الہی
 جیٹری چیز مخاطب کر کے قسم کرے رب سائیں
 یعنی جو گل فتوں اگے ہووے آون والی
 لوکاں دے سمجھاون کارن ایسی چیز بتاوے
 جیوں آسمان زمین چن چن دن رات پیاسے
 نالے رب خواص انہائے دکھو دکھ بناوے
 جدا جدا تاثر خدا لے چن سورج وچہ پانی
 اکثر جگہ انانہاں قسماں کرے خداوند باری
 جوں انہاندی قدرت اندر شک شکوک کوئی
 قصہ کوتاہ بہ قسماں وچہ ہووے ایو اشارہ
 ظاہر نال خداوند دیوے باطن دیاں مثالیں
 جس مطلب پر چیز کہے دی قسم خدا فرماوے
 ثابت کرے خداوند آسنوں دکر نال حوالہ

وچہ قرآن خداوند جتھے قسم کوئی فرماوے
 ہوں دلیل اک دعوائے الی پیش گذاری جاندی
 باجھ دلیوں کوئی دعویٰ نہیں بھوتی پاندا
 ادو قسم گواہوے دعوائے وچہ کم آوے
 ثابت کرے دلیوں آسنوں نیدانال حوالے
 جدوں بیان کرے کوئی دعویٰ قدرت اپنی والا
 یا کوئی پیشگوئی غوثجری ہووے خاص ضروری
 پیش کرے اس دعوائے اندر قسم بطور گواہی
 اصل اندر مضمون اگلے داکرے گواہ اس تائیں
 پہلوں بک نمونہ اس دا پیش کرے رب عالی
 جس وچہ کوئی شبہ ہووے سمجھ شتابی آوے
 ظاہر قدرت رب سچے دی اندر عالم سارے
 دن تے رات علیحدہ کر کے ہر یک نوں دکھلاوے
 اسے طور آسمان زمین سی صورت جدا بنائی
 کرو خیال انہائے اندر کیدی قدرت بھاری
 اسے طور اساطیر تائیں ہر یک قدرت ہوئی
 دیکھو چیز فلانی اندر قدرت کنوں نظر آرا
 ظاہر چیزیں باطن والے کہوں راز کمالاں
 ادھو چہ تر عموں ہو کر اس مطلب پر آوے
 یعنی چیز فلانی وانگوں ایہ کم ہوون والا

جیونکر سورۃ واسطی اندر رب مثال سنائی
 وقت صبحی تے رات سیاہ دی قسم خدا فرمائی

وَالصَّحَاۗءِ ۖ وَاللَّيْلِ ۖ اِذَا يَبْجٰی ۚ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰی ۝

قسم ہے محبوب جڑھنے وقت کی اور رات کی جب چاہا مجھے نہیں رخصت کیا بعد کو تیرے رب نے اور نہ بیزاری

قسم صبحی و سوریٰ جس دم روشن و صبح نکالے
کردن رات گواہ خدا نے دوستوں فرمایا
اسل مراد نزول وحی دی اس آیت وچہ آئی
یعنی حیونکر راتوں تکھے دن نوں رب لیا ہے
اسے طور وحی دی حالت یا محبوب تعالیٰ
جیونکر بند ہوئے اوہ کچھ دن حکمت باطنیوں
جیونکر راتوں بعد ہمیشہ وقت منھے دا آئے
بندش کنوں مراد خدا نے لیل سحیٰ فرمائی
قسم منھی تے لیل سحیٰ وچہ ایوا اشارہ آئیا
دن تے رات بھی دونوں تسال آپ وکھا دن
اسے طور کلام اللہ وچہ جو قسمال آئیاں
ثابت ہووے نال انہاں اے اگلا مطلب سارا
پس ہن ایگل ثابت ہوگئی نال دلائل بھائی

بھی سوگند ہے رات سیاہ دی جدول انہیڑ ڈالے
تیر رب نہ چوڑیا تینوں نادشمن ٹھہرا یا
دن تے رات حوالا اس دا دتا پاک الہی
دور ہووے اور رات سیاہی سورج چان لائے
سورج وانگوں وحی تسال پر مڑا دن والا
پھیر شتابی نازل ہوئے خالق دی سرکار دن
بندش بعد وحی بھی انیوں رب نازل فرمائے
آمد وحی کنوں خوشخبری واسطے اندر آئی
نال دلیل نزول وحی دا ثابت کر دکھلایا
وحی اندر بھی بسط قبض تہیں دونوں تسال دن
آپ اپنے مطلب آپر شاہد رب بنایاں
سبہ قسمال وچہ قدرت والا رکھیا ایو نظارہ
ہر یک قسم کلام اللہ وچہ وانگ گواہ دے آئی

تفسیر و اشارات

کتنے روزاں پاک بنی دل رب دا وحی نہ آئیا
کافر لوکاں ملعنہ کیتا آپر بنی پیسائے
رٹھار رب محمد کو لوں ہن نہیں وحی بھیندا
تا پھر پاک جناب اپنی تہیں رب خوشخبری کسلی
دن تے رات گواہ لیا کر کبیا خالق باری
اساں نہ تینوں رخصت کیتا تا کہ دور ہٹا ما
دن تے ات اندر بھی انیوں دیر کردی ہو جاوے

جیونکر شان نزول اسے وچہ چھے ذکر لیا گیا
چوڑیا رب محمدیاں تائیں کہن خدا دے مارے
غصے ہو گیا اس دے آپر کوئی نہیں گل سیندا
قساناں حیب اپنے نوں بخشی ب تسلی
یا محبوب تسائے کو لوں کس پکڑی بیزاری
کی ہویا ہے وحی اسا ڈا دیر لگا کے آئیا
آپر بکے چال ہمیشہ دن تے رات نہ آئے

کئے مائے اندر و دہاواں نونوں اسیں گہٹاواں
 جویں اساڈی حکمت پاروں ہوئے فرق انہاں
 دن تے ات بھی ہر موسم وچ جو جہانہ آوے
 گدی شتابی نادل اس نونوں کراں اسیں سرکاروں
 ہر کم اندر حکمت اساڈی کہے خداوند عالی
 ایہ یک راز محبت پاروں دیر وحی وچ ہوئی
 بھی تفسیر عزیزی والے ہو یک راز تبسایا
 چھوڑیا رب محمد تائیں لگے کہن موکا لے
 عاجز ہوئے گواہ دیون یقین وں خدا دے مارے
 جد کوئی دھوئے کرینو الا باہجہ گواہوں آوے
 اس صورت وچ پاک نبی تے قسم مزدی آہی
 کافراں نون پھر سرور عالم اوہو قسم سنائی
 ہو راشارہ اسے اندر وچ تفسیر لیا یا
 دن تے رات نہ پکن دونوں دگھٹ جوں پائوں
 بے کر دکن تیرے تائیں ودھ گھٹ کجہ آلاون
 ہو راشارا رات خانے دہشتناک بنائی
 دن نون ملنے جلنے والار ب نے وقت بنایا
 رات مراد وحی دی بندش جس ن دی نہ آوے
 یں یہ خاص حبیب اپنے نون حکم کرے پٹاسی
 ہر راتیں یقین بعد خداوند روشن صبح لیاوے
 ہو راشارا کہن منسرات مثال غساندی
 پاک نبی نون اسے اندر ب خوش خبر سنائی
 ہو راشارا دن تے راتوں عارف خبر لیا یا
 دافغنی اندر صبح ویل دی ویل اشارے کردی
 جتنے روزاں وحی نہ آیا خالق دی سرکاروں

کئے مائے چوٹیاں لاٹاں لے روز لیاواں
 اسے طور زول وحی دافسرق بتایا جاندا
 جیکر دیر وحی وچ ہوئے فکر نہ کیستا جائے
 گدی زیادہ دیر ہو جائے حکمت باطن پاروں
 کیا جانن بھول دھپاے حکمت باطن والی
 اسیں ہمیشہ ساتھ تساڈے ہرج نہ سمجھو کوئی
 کافروکاں پاک نبی تے جد ہستان بنایا
 ایہر کوئی گواہ نہ دیون لاٹاں مارن والے
 کر کے قسم خداوند عالم جوٹھے کیتے سارے
 منکر یقین پھر قسم کر کے دعویٰ توڑیا جائے
 کیتی قسم نبی دی طرفوں پاک جناب الہی
 چھوٹھے ہو گئے دعویٰ اندر بے فرمان خدائی
 دن تے رات کون ایہ کجہ پاک خدا سمجھ یا
 اے محبوبا توں پھر کیونکر بحسین طعن کفاوں
 کجہ پرواہ نہ جان انہاندی آپے چپ ہو جان
 راتیں ویلے ہووے اکثر وحشت تے تنہائی
 دن تے ات لیا دن اندر ہے ایہ راز تبسایا
 روشن صبح نزول وحی داروز خدا فرماوے
 بندش والی راتوں پیچھے ویکو صبح پیاری
 ہر بندش یقین بعد تسانوں وحی پیارا آوے
 روشن صبح مثال خوشی دی گج بہار دلاندی
 گذر گئی ہن رات غماندی صبح خوشی دی آئی
 دافغنی تے والیل دواں وچ ویل فراق جتا یا
 بے والیل فراقاں والی کالی رات ہجر دی
 گویا وہ یک رات ہجر دی آہی فرقت پاروں

نال اشلے پاک بنی نون خبر دتی رب عالی
وانگ منھے دے چمکی آکے روشن صبح وصلی
بعضے کہن جو والے اندر روز بھر دا آریا
طالب مولار دز تباہی وانگ فراق لنگھانے
ہے مصباح العاتقین والے ہو رکھ مز بتائی
وچہ وائل نماز تہجد کہی خداوند عالی
پنج نمازاں تہیں ایہ دونوں جدا نمازاں ہیاں

ہو چکی من ختم جلیا رات وچوڑے والی
فضل آہوں موراں نوں لگی اس نفس دی
وچہ وائل اشارہ وصلوں پاک خدا فرمایا
رائیں رب اپنے نوں مل دے وصل آہی تہے
والے منھے وچ نماز منھے دی قسم خدا فرمائی
لیتی قسم پیارے اگے دو ماں نمازاں والی
تقل ایہ نمازاں دونوں آکھ سناواں بھایاں

وقت نماز منھے وچہ در وقت

پورا وقت نماز منھے دا پیر چہول دن آفے
دو جا پیر شروع چہ ہونے پہلا لنگھ کھلوے
ایہ وقت نماز منھے دا وچہ حدیثاں آریا
ایہ وقت مبارک آہا چہول خداوند باری
اسے وقت فرعون مقابلہ موسیٰ نال کرا لیا
کر چالا کی جادو اپنے جادو گراں بکھالے
حضرت موسیٰ عاصا اپنا وچہ میدان وگایا
جسنوں پکڑے ثابت نگلے قدرت خالق باری
جادو ساز ہونے شر مندے جادو سمجھ بھلائے
کھا دی ہار فرعون موکا لے کج نہ آفے جادو
ایہ وقت آہا اس دے جہا یہ بات ٹھنائی
ایہ ویلا سارے دن تھیں سو منبار بنا لیا
اسے دے پاکاں تائیں کشف ہون روخانی
اسے دے کھن اکثر دنیا دلیاں کاراں
ایہ ویلا علم وغیرہ حاصل کر لے والا
ایہ ویلا ظاہر باطن چانن لاون والا

بھی کجہ پھروں اگے لنگھ سورج زمین پھاڑے
آخر سورج دھلن تائیں وقت منھی دا ہووے
بہت فضیلت اس دے دی وچہ تفسیر لیا لیا
لیتی نال کلیم اللہ دے پاک کلام پیاری
ستر ہزاراں جادو گروں وچہ میدان بولایا
سپ بنا کے ٹورن لگے سے جادو والے
بن کے سپ خدا دے ٹھوں بہنوں کھاوون آریا
چن چن سپ انہا دے سارے کھا گیا بکوداری
معجزہ ویکھ کلیم اللہ واسیہ ایمان لیا لے
جو ٹھار ب سداون کولوں جے تہ اوہ شر مارے
حضرت موسیٰ غالب ہو یا شمع مبارک پائی
نوزی ویلا روشن ویلا بہت مبارک آریا
اسے دے ظاہر ہون بہت کمال حقانی
روزی رزق تلاش کنندے لکن کم روزگاراں
بہت فوائد اس دے وچہ رکھے حق تعالیٰ
ایہ ویلا کل انہی کے دور ہٹاؤن والا

ضمن نماز عبادت کو لوں ایسا ویلا خالی
دور رکعات نماز میں دی گہٹ تھیں گہٹ تھیں
دوں تہیں لیکے بارائیں تہیں کوئی گزاری
چار پڑھے تا وہ انہاں سے ایہ قرایت آئی
دو جی وہ دیکھ لے والی تہی تہی وہ پڑھیوے
جیکر صرف رکعتاں دونوں مومن پڑھا کوئی
پہلی وہ وہاں قرایت فاتحہ بعد لیا وے
افضل ایہ قرایت ایہ جیکوئی ہو پڑھیوے
بہت رکعتوں بہت درجہ رہے فضل کمالوں

اسے وقت نماز میں دی پڑھے سرور عالی
اکثر قدر رکعتاں بارائیں اہل علم فرماون
چار پڑھے یا اٹھ گزاری جائز سبہ پیارے
پہلی وہ وہاں پڑھیوے منویاں نے فرمائی
پونہ تہی وہ الم نشرح دی سورت ختم کچھوے
یا دو دو کر پڑھے زیادہ ایہ قرایت ہوئی
دو جی اندر سورت والی پڑھے مراد اں پڑھے
تا بھی روانہ ساز برابر اجر برابر پڑھیوے
دو دو کر کے پڑھیں یا بہتر چار رکعتیاں لوں

فہمیلت نماز صحیحہ و اشراق

جو کوئی پڑھے نماز صحیحہ دی بہت فہمیلت پائے
بارائیں سو نکایاں پائے بارائیں رکعت پاروں
ہو رتواب نماز صحیحہ تھیں پائے پڑھنے والا
دور کرے سبب کی فاتحہ برکت ایں نمازوں
یار ابو ذر کرے روایت پاک نبی فرمایا
ہر فجرے حدیث سلامت خبریں سب آٹھواں
روز لوں ستر تارہ نعمت بخش کرے یہ باری
ہر جمعہ جو سبحان اللہ مومن مومن الاندا
لہ الا اللہ اللہ تاجد مومن کہیں سدا کوئی
ایوں جد کوئی شخص کینوں نیکی طواف بلا وے
جے کر کوئی نماز صحیحہ دی دور رکعات گزاری
اتنا اجر نماز صحیحہ و پاک نبی قرینا
سبہ تسبیحاں سبہ تحمیداں سبہ تکبیراں
جتنے ہوڑ تمام بدن سے تن ہو سٹہ تبادون

ہر رکعتاں سو سو نیکی رب عطا فرمائے
آئیاں بدیاں بخشیاں جاوون حق دی سکر دوں
حج برابر درجہ اس لوں بخشنے حق تعالیٰ
رزق کثادہ حاصل ہووے یہ نبی لواووں
ہر نیکی پر تن اپنے دامتہ واجب آئیا
ہر ہر جگہ بدن دیکھ لے صدقہ خیر کما وے
لازم ہے اس نعمت بے لے بدی شکر گزار سی
ہر تحمید الحمد للہ صدقہ لکھیا جاندا
بھی تکبیر جو اللہ اکبر صحتے داخل ہوئی
بھی برائیوں روکے کوئی صدقہ لکھیا جائے
انہاں تمامی صدقیاں لے کافی ہوا پیارے
دور رکعتاں پڑھنے بے لے یہ کہوے آئیا
سبہ تہلیلان پڑھے آون نال منہی تاخیراں
سبہ دامتہ دنیا واجب پاک نبی فرماون

دو رکعات نماز صبح و سی جو کوئی ادا کرے یا
جتنی نعمت بدتی اس لوں بخشی خالق باری
اس لوں طاقت رب سچا ادا کرے شکرانہ
ہو ثواب نماز صبحی داراوی ذکر لیا وے
ڈاڈ ہا سوہنا اوہ دروازہ خوبی حد نہ کاٹی
جو کوئی پڑھے نماز صبحی دی حکم خدا فرما وے
بھی اشراق پر مومن اس دروازوں جاوے
ادلے درجہ دو رکعتاں نقل اشراق پیارے
بہت ثواب اشراق صبحی دا جو کوئی مومن پڑھی
ایویں ہو نماز صبحی دی بہت فضیلت آئی

سر پیراں تک سارے تن دا جوں اہل صدقہ دینا
ہو گئی ادا نماز صبحی نہیں سبہ دی شکر گزاری
فضلوں کرے قبول الہی جواب پڑھے دو گانہ
ہک دروازہ جنت والا باب الصبحی اسدا وے
وچ حساب آئے اس دی زینت تے زیبائی
اس دروازوں داخل ہو کے جنت اندر جاوے
نیزہ بھر جہ سورج آئے وقت اشراق بتا وے
اکثر اس دا چہ رکعتاں کہن محقق سارے
باب صبحی تہیں داخل ہو کے جنت اندر وڑھی
اسے طور نماز تہجد بہت فضیلت پائی

وقت نماز تہجد

کہن تہجد راتیں ویلے سینکے آٹھ تائیں
دو حصے جدرات دہائے تزیح حصہ آوے
خاص قبولت دا اوہ دیلا پکلی راتیں والا
کر ن روایہ ہر اک راتیں جداوہ دیلا آوے
کر آوانہ رحمت والا امر کرے رب سائیں
جو کجہ کوئی اساتھیں منگے اسیں عطا فرما وے
جو اس ویلے بخشش چاہے آسا ڈی درگاہوں
ہر شے حاضر پاسا ڈے دنیا آخر والی
ایسی رحمت دا ایہ دیلا پاک نبی فرما وے
عنوت قطب ابدال خدا دے جتنے ولی پیارے
اسے ویلے پاک نبی لوں رب معراج کرایا
اسے ویلے رحمت ربی آئے پڑ دین دے
ساری رات کنوں ایہ ویلا بہت مبارک آریا

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ جیوں کیا مشائیں
آسیوے دے جاکن تائیں کہیا تہجد جاوے
وچ دایل اشارہ جس ول کیتا حق تعالیٰ
پہلے انبرتے رب عالم خود تشریف لیا وے
کراں قبول اسیں اس ویلے جو کوئی کر دعا میں
پوریاں کراں مراد اسے آساں کل پچا وے
پاک کراں میں دفتر اسدا ہر یک عیب گناہوں
دراپنے تہیں کوئی سوالی اسیں نہ موڑاں خالی
عام اجازت پکلی راتیں جو منگے سو پا وے
اس ویلے دے جاکن پاروں فیض اٹا وے سارے
اسے ویلے موٹی تائیں حیریں پار لنگھایا
اسے وقت انوار الہی اکثر نازل تھیں سکند
نوری وقت عبادت والا خالق پاک بنایا

ایو ویلا جس سے تائیں وقت سحر بتاؤں
اسے وقت نماز تہجد پڑھنے سے سرور عالی

روزیدار کھیندے روزے کھاؤں حج اداؤں
بیت فضیلت بیت مراتب بہت ثواب بالوالی

نعت اور رکعات نماز تہجد مع وتر پڑھو

گھٹ نہیں گھٹ نماز تہجد دور رکعتاں آئی
اٹھ رکعتاں پڑھیں تہجد پاک رسول ایتھی
کدی کدی کل ست رکعتاں تو بھی کدی ون
جیکر سنتاں فجری والیاں شامل لکچون
پیش تہجد دور رکعتاں پڑھ دے قل دوگانہ
اس تھیں بعد نماز تہجد حضرت شروع کر نیے
چار رکعتاں نیتن اول خوب بجا لیاؤں
چار رکعتاں اس تھیں پچھے نیتن دو حیواری
جیوں ایہ اٹھ رکعتاں سو سنیاں پڑھئے بنی خدائی
اس تھیں پچھے تن رکعتاں پڑھے وتر گرمی
مور روایت مائی عالیشہ صد بھرم فرماے
پہلی رات رکعتاں تیراں پڑھیں رسول خدائی
اس حساب بھی اٹھ رکعتاں ساریاں نقلی ہتیوں
تھتہ کوتاہ دوں تھیں لیکر باراں رکعت تائیں
جیکر پڑھے زیادہ اس نہیں تا بھی منع نہ کوئی
جیکر کدی نماز تہجد حضرت مادی جاوے
دن ویلے پھر سرور عالم پڑھیں رکعتاں باراں
ابن عمرؓ تھیں کرن روایت مسلم اتے بخاری
اس تھیں پچھے وتر گزارن پھر رکعت بھائی
جیکر خوف صبح ہووے ابن عمرؓ فرماے
گھٹ نہیں گھٹ نماز وتر دی یک رکعت فرماؤں

دوہ پڑھے تاجنیاں چاہے بندش قیدہ کالی
وتر اں سن رکعتاں یاراں اکثر عادت آہی
کدی رکعتاں تیراں پڑھ دے راوی خبر سناؤں
تا پھر کل رکعتاں پندرہ پاک بنی دیاں ہتیوں
مہن تہجد وضو جس لوں وضو دا شکرانہ
اٹھ رکعتاں پڑھیں تہجد کردو وار نیتندے
بہتی لمی پڑھیں قرایت ڈاڈھی لذت پاؤں
سو منے طور گزارن اوہ بھی پاک رسول غفاری
کہ نہ کچھ انہاندی خوبی کہے صدیقہ مائی
تیراں ایہ رکعتاں ہویاں وتر اں سنے تمامی
وہ بلا غ مبین جیونکر مسلم کنوں لیاوے
سنتاں فجرتے وتر جہاں چہ اخل مومن بھائی
دو سنتاں نے تن رکعتاں وتر شمار کچيون
جتنا پڑھے تہجد کوئی جائز شک ورائیں
پڑھے دوگانے یا چوگانے سبہ اجازت ہوئی
کے قسم دادرد ہووے یا پور عذر کوئی آوے
ایہ بھی حضرت عالیشہؓ پاروں لکھیا وچہ اخباراں
دو دور رکعت پڑھیں تہجد پاک رسول غفاری
ایں حدیثوں یک رکعت بھی پڑھنی جائز آئی
جائز ہے جے پھر رکعت وتر گزاریا جاوے
اکثر حد رکعتاں باراں اہل علم فرماؤں

حصن حصین وغیرہ اندر ایسے روایت آئے
بعد شائیں وقت اپنا مذاق ہی تک فرماؤں
جو کوئی پڑھے تہجد مومن و تربی نال گزائے
بعد نماز عشاء جو کوئی پڑھدا نقل دو گلا

حقے و تر پڑھے کوئی مومن آپر طاق ہو کلائے
پچلی راتیں پڑھنے والے بہت فضیلت پاؤں
حسنوں عادت نہیں ہیں وہی پڑھکے سوچ رہا
ملے ثواب تہجد اس لوں کہے رسول یگانہ

فضیلت نماز تہجد

وہ نماز تہجد والی بہت فضیلت آئی
حضرت کہیا اس خاوند پر دم خدا فرماوے
جے انکار کرے اوہ عورت جاگے نہیں سارے
ایسوں اس عورت کا پر دم کہے رب سائیں
پڑھے تہجد آپ تلے نالے خاوند کنوں پڑھائے
بہت تاکید تہجد کلن پاک تہی سرداروں
نال تہجد دل دے وچوں ہو دور سیاهی
جو کوئی پڑھے نماز تہجد پہلی رات ایشوے
بھی فرمایا سرور عالم جدوں قیامت آئے
کر آواز بلند منادی خلقت وچہ پوکاے
تھوڑے لوگ تہجد والے ہو کر حب اکھلوں
جتنی تہی پڑھے قرایت وچہ تہجد کوئی
وچہ قیام تہجد حضرت اتنی دیر کہلوئے
رکوع سجود تے توے جیسے اتنی دیر لگاؤں
ہر موقع تے امت کارن کرے رہن دعائیں
حضرت جابر کرے روایت وچہ ریاض لیا یا
کون نالے بہتر جیڑی رہتیں فضل ہووے
جتنا کرے قیام لمبر جتنی دیر لگاے
بچکے تہجد دے اسکے جتنا کوئی کہلوئے

فرض نمازوں تہجد حضرت افضل اسے فرمائی
پڑھے نماز جو راتیں اٹھ کے عورت نال جگاے
پانی لے کر منہ اس دے پر خاوند چھٹے ماسے
اتیں اٹھ جگے جیڑی خاوند اپنے تائیں
جیکر خاوند جاگے تائیں چھٹے مار جگاے
قبر انہیری روشن ہوئے اس تہی کتاروں
شیشے دانگوں بالمن سارا رکھ کرے الہی
حضرت کہیا رات قیاموں چہر مردن جمعے
ساری خلقت مولا کے حاضر کیتی جاتے
جہیزے لوگ تہجد والے ہون علیہ سارے
سب تہیں دل باجہ حسابوں جنت داخل ہون
آنا ملے ثواب زیادہ رحمت وافر ہوئی
تہجن قدم مبارک دونوں دم وہاں ہوئے
نال قیام برا جیو کر سارے بچھے حسابوں
اتنی پیاری امت اتنی سرور عالم تائیں
بلکہ سرور عالم اسکے کسے سوال سنایا
حضرت کہیا جس دادر ہتا کوئی کہلوئے
اتنی بہت فضیلت پاوے بہت خداؤں بھاوے
جتنی دیر کرے چھٹے بہت مقرب ہوندا

ہو حدیث ابو داؤدوں راوی ذکر لیا یا
 کرے قیام جو ہل آتوں ایسی رحمت پافے
 سو آیت جو پڑھ کے مومن رات قیام کر نیدا
 وہ سو آیت پڑھنے والے رسن مال انہائے
 جو میں صدیق شہید تے صالح نیک خدا کے پیارے
 مال تہجد قرب الہی حاصل وصل پیارے
 واسطے دھچہ نماز ضخی دی قسم کیتی رب عالی
 دن تے رات اندر ابد و نویں خدا نمازاں آیاں
 دن دے دھچہ نماز ضخی دی بہت فضیلت والی
 انویں ہو رہنراں خوبیاں دن تے رات چھالے
 کئی فضیلتاں دن دے اندر باہجہ حساب روں
 ظاہر آپ کرے دلالت سوسنا دن نورانی
 دن دے شیشہ قدرت والا ہر اک چیز و کھادے
 دن نول کم دھندے اولیٰ خالق پاک بنایا
 دن دے اندر لوک و پاری کار و بار چلا دن
 دن دے سب بہت والے نعمت کس کما دن
 دن اندر سہ راہی پاندھی نعمت سفر اٹھا دن
 دن ہو دے تا د پڑے چوگاں کلن جا دن
 کئی حیوان جو آدمیاں تہیں غوث دہاڑی کھا دن
 دن اندر سے رونقاں ہو دن اندر شہر بازاراں
 بہت خلایق دن دے اندر فیوض فیوض اٹھا دے
 کئی ہزاراں مطلب جہیزے دن دھچہ حال تہندے
 کئی ہزار انعام خداوند دن نول بخش کر نیدا
 اپو اپنے وقتاں ادھر دوہاں دی سرداری
 جے کرات نہ سٹے کارن خالق پاک بناندا

صلی اللہ علیہ وسلم پاک بنی نہ فرمایا
 غافلاں اندر ناواں اس دامنول نہ لکھیا جاوے
 پوریان فرمانداراں اندر اسنوں رب لکھیندا
 جہیزے لوک جناب آہوں بہت علاج پاندے
 انویں دڑیاں نیکاں اندر درجے پاؤں کھارے
 راتیں اٹھ کے پڑھن تہجد نیک نصیبا نواں لے
 دھچہ دلیل خدا فرمائی قسم تہجد والی
 فرض نہیں پر فرضاں چکھے فصل شان لیا یاں
 طائیں دھچہ ناد تہجد بہت مبارک عالی
 آپو آپ فضیلت سجدوں کشتی بخشن واسے
 کئی فضیلتاں رات لیائی مولی دے درباروں
 رات نمونہ باطن والا جو اسرار کھانی
 رات ہیری پردہ پاٹے چیزاں کل چھپا دے
 راتیں وقت فراغت والا سب دے کارن آیا
 راتیں بیہ کسے لکے جدول فراغت پاؤں
 راتیں بند آرام گزارن پھر تانے سو حسابوں
 رات پوے تا کرن اوتارا امن آسائش دن
 رات پوے تا کرن کاناا بنیاں دھچہ آ دن
 دیساں چپے کرن گدرا راتیں موج اڈا دن
 راتیں سنج بازاراں اندر بھاگ لگن گھر باراں
 بہت خلقت راتیں اندر مطلب اپنے پاوے
 کئی ہزاراں مطلب جہیزے راتیں راتیں دھندے
 کئی ہزار طرح دی نعمت رات پوے تا د نیدا
 دن تے رات خدا نے سناؤں کشتی نعمت بھاری
 بیشک جیون مشکل ہو ندا کوئی آرام نہ پاندا

ایسویں جگر روزہ ہونا کیونکر چل دیاں کاراں
دولوں وقت عجائبِ نعمت کجے خالق باری
بہت آرام دہانے اندر **دشمار نہ کوئی**
جو احسان خداوند عالم بندے آپر کاٹے
کرے خدای فرماداری نعمت شکر گزاری
سہ چیزاں تعریفِ الہی بولن حمد پکارن
دن تے رات بھی رب اپنے واشکر بجالیا دن
جو جو رب اپنا توں بخشی عزت تے ودیائی

ہوکتے تنگ انہیرے اندر مردی خلق ہزاراں
طرح طرح دے فیض دہاں تہیں یادِ خلقت ی
دہاں دھپہ خلاق کارن رحمت وافر ہوئی
لائق ہے جو ہر نعمتِ داسکر کھایا جاوے
شکر کرن تہیں دولی نعمت کھٹے خالق باری
جو احسان کسے پر ہو یاد دم دم شکر گزارن
گن گن نعمتِ فضل ریانے آپس دھپہ سناون
دولوں فخر کماون اس دا آپو اپنی جانی

منظرہ شب روز

طوسی اسد مباحثہ لکھیا دن تے راتیں والا
دن آکھے میں چوگتا میں تہیں رات آکھے میں چنگی
پہلوں رات فضیلت اپنی دن نوں بول سنائی
میں ہاں بہتر تیرے نالوں تیں تہیں دل داں
میرے دچوں کرے خداوند ظاہر تیرے تائیں
میرے دھپہ خدا دے عاشق بیون وصل پیالے
میرے اندر حضرت موسیٰ کیا کیا فیض اٹھائے
جاں پھر اپنے فضل کرم تھیں رب تورت اتار ہی
چالی راتاں حضرت موسیٰ آپر پہاڑ لنگھاں
قوم سنے پھر لٹ مصر نوں راتوں رات سدھانا
میرے اندر لوط بی نوں بخشی رب رعائی
حضرت لوط سنے ہمراہیاں شہروں کیتیاں ہایاں
جتنے دشمن آہے اسے دیر کماون والے
میرے اندر سرور عالم کیستا جدوں اشارہ
میرے دھپہ حبیب اپنے نوں رب معراج کراپیا

جیوں تفسیر عربی والے کیستا نقل حوالا
دولوں کرن بیان خدای نعمت رنگ برنگی
تیرے نالوں میرے اندر بہت بزرگی آئی
میں تھیں بعد لیاوے تینوں خالق پاک سچاواں
میرے دھپہ زیادہ تیں تھیں سہون قبول دعائیں
طرح طرح دے فیض اٹھاون راتیں گن والے
آپر طور تجلے لوزی راتیں رب دکھاوے
چالی راتاں وعدہ پہلوں کیتا خالق باری
تا تورايت خدا نے بخشی رحمت جھڑیاں لایاں
میرے اندر ہوا اس تے کتنا فضل بانا
دشمن قوم کنوں پھیمبر امن خلاسی پائی
مکروں زیج مذاب خدا نے دستیاں پٹ اڈایاں
تختہ پٹ زمین دارب نے کیتے غرق موکلے
بکڑے ہو گیا پن مبارک جانے عالم سارا
نال محبت دوست تائیں آپر عرش بولایا

ہو فضیلت میرے تائیں رب بخش فرمائی
 مغرب تہیں تا فجر تائیں ایسا وقت نہ کوئی
 تیرے اندر وقت کاغذ پاک لیا دے
 میرے وہ شب قدر مبارک رات قدر دی آئی
 ہو ربک خوبی میرے اندر سو مہنی خوش گزاراں
 تیرے وہ آسمان و چار ماتم فرش و چھادے
 میرے وہ ستارے روشن نالے چند نورانی
 جن میرے تھیں سال پہلے عرب شام کے
 عداہرات فضیلت اپنی کر تقریر سنائی
 کہن لگا بن چکر راتے طعنے مار نہ مینوں
 جو کچھ خوبی میرے اندر تیرے وہ نہ کوئی
 اول سورت و الفحی اندر میری دیکھ گواہی
 وہ تفسیر عزیز حضرت شمس بہت لیا یا
 وہ سورت وائل خدا نے پہلوں ات لیا ہی
 سورۃ و الفحی اندر پہلوں دن دی قسم سنائی
 کہی کلام اللہ کے اندر رات مقدم ہوئی
 اس درجے وہ بگو جہا شان دوا ندا آ یا
 اگے سگو حقیقت دن دی جوابہ آ کہ سنائے
 دن د اندر روزہ رکھنا خاص فضیلت مینوں
 جتنے روزے فرضی نفلی سب میرے وہ آون
 میرے وہ جو روزہ رکھے ماہ رمضان تمامی
 جتنے نیک اعمال تمام روزے دار کما دے
 اتنی برکت روزے پاؤں کارن روزہ داروں
 میرے وہ رمضان توں کچھ عید مبارک آ دے
 میرے اندر جمعہ مبارک رحمت فضل آہوں

ساری رات نماز عبادت جائز میں وہ آئی
 جس کے وہ نماز کے لوں منع حضور دل ہوئی
 جائز نہیں نماز جہاں وہ حکم شرع فرمائے
 ایک ہزار پہلے نالوں بہتر رب بنائی
 نہیں نصیب ہوئی ہوتیوں خالق دی کاروں
 میں آواں تاکہ کھر کھر ہستے باغ جوں کھر جاوے
 پھیرا ہے پراپنا جس پر جبرائیل حقانی
 ہجری سن رسول اللہ دانتاں آ کر کیندے
 دن نوں سن کے اسد اپر ڈاڈھی غیرت آئی
 سن میں شان فضیلت اپنا آکھ سناواں مینوں
 میں تھیں وہ بزرگی مینوں بخش حضور دل ہوئی
 میرے نالوں اول میری کیتی قسم آہی
 طوسی اسد ہواں لے ایتھے حور نہیں فرمایا
 بچوں دن دا ذکر لیا کے کیتی قسم دوہائی
 اس تہیں کچھ سات سیاہ دی قسم خدا فرمائی
 کہیں مقدم دن نوں کیتا ریش رکھے کوئی
 طوسی اسد خیال نہ کیتا دن دا شان دھایا
 میرے اندر بیت اللہ دارج گذار یا جائے
 تیرے وہ کوئی روزہ ناہیں تا ایہ درجہ مینوں
 وہ رمضان جو روزے رکھن عالی درجے پاؤں
 رحمت نال جاوے اسنوں خالق پاک گرامی
 ہا نیکی دی ستر نیکی رب عطا فرمائے
 ایسب ملی فضیلت مینوں دم دم شکر گزاراں
 میرے اندر عید ضحیٰ دی خالق پاک لیا دے
 نال محبت پڑھنے والے تہیوں پاک گناہوں

میرے اندر روز تیا مت خلقت سبہ مٹھوے
 میری صورت سبہ چیز اندا حسن دکھا دن والی
 میرے دچہ نگا ہاں نظر اں نور زیادہ پا دن
 میں آواں تانیزی پکڑن ہوئے میں سارے
 میں آواں تال طاقت پا دن گھٹ نگا ہاں والے
 میں آواں ناست نگاہ بھی بل قدم کھنڈے
 میں آواں تانین نیناں نوں دوروں کچھ پہاں
 میں آواں تاکئی نابینے پا دن میں تھگنے
 میرے اندر لکھنا پڑ ہنا ہر یک خوبی ہوئی
 مال اسلام مشابہ کیتا میسنوں خالق میں
 میرے اُپر خوشیاں والا جامہ رب پہنا یا
 میرے دچہ ستارے جیکر موج بہار دکھا دن
 میرے دچہ جو چند بہارا لگدا بہت پیارا
 نور اپنے بھٹیں سورج میرا جلوہ اس پر پائے
 نہیں تلبچن میرے دچہ اتنا اپنا نور نہ کوئی
 شاہ خوباں داسورج سو بہا جودوں طلوع فرمے
 جیکر عزنی سال پہننے چن میرے تیں جانن
 میرے اندر تن منازل فرض تیر لوچ دونوں
 ختم ہوئی من بخت تمامی دن تے رات و ندی
 جو احسان خلایق اُپر خالق پاک کما دے

کل حساب کتاب خلایق میرے اندر کھنڈے
 تیرے دچہ انہیرے پاروں ہر شے دتے کالی
 تیرے اندر سبہ خلقت ذبے میں نوٹیندے جا دن
 توں آوتی ناست ہو جا دن عاجز میں سارے
 توں آویں تانگلے حالوں ہو جا دن بے حالے
 توں آویں تلبچکے بھلے ٹکراں پھر ن مریے
 توں آویں تاکول کھلوتے پوری شکل نہ جانن
 توں آویں تاکئی دچلے ہو جا دن نابینے
 توں آویں تانلوے باہجوں حرف نہ دتے کوئی
 کفر انہیرے مال مشابہ کیتا تیرے تانیں
 تینوں دچہ لباس غماں د ماتم گون بنایا
 میرے دچہ سورج بھلے جانے نظر نہ آ دن
 دچہ حقیقت پوندا اس تے سورج دا چمکا را
 تاادہ تیرا چند نورانی سو بہا نظری آ دے
 سورج میرے تیں سبہ خوبی اسوں حاصل ہوئی
 چند ستارے جتنے ہو دن سبہ نور چھا دے
 اپیز محمی سال پہننے سورج کنوں بچپا نن
 مال میرے توں دچے اندر کوئل برابر ہو دیں
 نعمت رب دی مول کسے تیں ذکر نہ کیتی جائی
 ساری عمر گنبدیاں گزے کدی حساب آ دے

دن تے رات اسوے کارن بھاریاں نعمتاں کیاں
 تانیں دچہ قرآن انہاں دیاں رب قساں فرمایاں

قسم کی کتابیں ملنے کا تہہ ملک غلام محمد اینڈ سنسز ناشر کتب میری
 مازہ لاہور

باعث مقدم شدن شب بر روز در ابتداے سورہ والیل و فضیلت حضرت ابو بکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ

ہاں میں ایہ کل آگہ سناواں نال بے دی یاری
اس دے شروع اندر رب خالق رات اول فرمائی
ایہ سورت واسطی اندر دن پہلوں فرمایا
بہت وجوہاں اس دی بابت کہیاں وچ پیراں
مینوں نہ گنجائش اتنی ہے میں سبہ سناواں
پہلی حکمت اس دے اندر راز مئی راز بتا دے
کتنے فائدے دن دے اندر پنجن خلقت تائیں۔
دوہاں وچ خلاقی کارن طرح طرح بھلیاں
ایسے کارن قسم دوہندی کیتی خالق باری
کسے ٹکانے دن دے نالوں پہلے ات لیا مئی
وچ سورت وایل اسے نہیں رات اول فرمائی
ایہ سورت وچ پیراں وچ قرآن حوالے
وچ سورت و الشمس خدا نے دن پہلوں فرمایا
اس عقیں چکے رات سیاہ دی قسم کیتی رب عالی
ایہ سورت عیم دے اندر رات مقدم آئی
وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا کچے کہیا حق تعالیٰ
اسے طور مقدم کیتا دن نوں کہی خدا نے
مطلب ایہ جو وچ فضیلت جویں برابر دونوں
دو جاراں تبا دے راز مئی حکمت پاک غفاڑوں

واسطی عقیں جواد سورت رب وایل اوتاری
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى جیوں کر پہلی آیت آئی
کیا کچھ حکمت اس دے اندر کیا کچھ راز چھپایا
آپ مفسر عارف لے آون تقریراں
تھوڑی رمز بطور نمونے پیش منور لیاواں
اکثر دن تے ات دوہاں تہیں خلقت فیض تبا دے
کتنے فائدے آیں رر رکھے خالق سائیں
آپ خدا لے خوبیاں دوہاں اندر پائیاں
اگے چکے وہاں تائیں آندا و و واری
کتنے لیا ندادن نوں پہلے ات چکے رہ جاندی
واسطی اندر دن پہلے تے رات پچیری آئی
وچ سورت و الشمس تے نالے سورت عم وچالے
وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ حَسْمَ جیوں کر آئی
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ جیوں کر آئی
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا یعنی پردہ رات بنائی
یعنی دن نوں اساں بنایا کتھاں کاراں دلا
کہی مقدم رات خدا نے کیستی وچ قرآن نے
اگے چکے آون وچ بھی رہن برابر دونوں
وچ سورت وایل مقدم رات ہوئی جس پاروں

وچہ دلیل فیصلت آئی حضرت ابو بکرؓ دی
 ہے دلیل مراد انہیں کفر جہالت والا
 ابو بکرؓ نے پہلی عمر اس کفر انہیں لنگھایا
 بھاویں عمر نہ تے ابو بکرؓ نے بت نہ پوجیا کوئی
 تا بھی وقت جہالت اندر بیٹھے روز نگہا کر
 حد تک نور ایمان نہ چمکے مومن کوئی نہ یقین
 ابو بکرؓ دی پہلی حالت رات مشابہ آہی
 سرور عالم مدھ قدمیوں عظمت نور لیا ندا
 جتنے نبی رسول خدا سے دنیا اندر آون
 اول آخر کدی انہاں یقین ہی نہ ہو دکانی
 سرور عالم ختم رسولان سید کل بنیاں دا
 کل انہریاں کو لوں جس لوں بتاں پاک بچایا
 پیش نبوت جس سے نور وں پیاں جگہ بایار
 کتنے لوکاں ظاہر ڈٹھے نور کنوں چمکائے
 اچھے نہ حضرت پیدا ہوئے نا دنیا دہ آئے
 وقت تولد مانی آئے نہ ڈٹھا اوہ چمکا رہا
 جیوں جیوں سلج نور حقانی چڑھیا آن جوانی
 نور نور وود تسمی پاک نبی سرور دا
 شروع کنوں رب پاک نبیؐ زوں روشن نور بنایا
 ابو بکرؓ زوں پیچھے ہویا حاصل نور ایمانی
 وچہ قرآن ایہ دونوں سوزناں آیاں بکی جانی
 اس دے وچہ اشارہ ایہ رکھیا خالق باری
 جیوں دلیل تے واضحی تائیں رب ملاکے آندا
 وچہ قرآن اکٹھے جیوں کر کیستے خالق تائیں
 کئے وچہ بھی لہے اکٹھے جتنے روز گذرے

والفحی اندر صفت مبارک پاک نبیؐ سرور دی
 والفحی وچہ اسلامی جلوہ روشن نور اجالا
 جدول نبوت ظاہر ہوئی تدا ایمان لیا یا
 پیش اسلام بھی انہاں زوں نفرت شرکون نبی
 نال کفر تشبیہ نہاندی وچہ اسلام نہ آئے
 حد تک سچ کرے نہ چائن رات تمام اکھیوے
 تائیں اس وقت چھ پہلوں آندی رات الہی
 تائیں سورت واضحی دن تہیں ب نازل فرماندا
 عصمت والا نور تسمی اپنے نال لیا ون
 ہر ربائیوں سدا انتہا توں رکھے رب بچائی
 روز اول یقین آگے سر جبار نے نور جنہا ندا
 جگہ سارے ذاکفر انہیرا جس نے دور مٹایا
 وڈا امین کریم محمدؐ آکھن کل لوکاں سیاں
 پیش تولد بعد تولد کہن سر سارے
 داد کے باپ وچوں اوہ جلوئے خالق پاک ہے
 شام اتے استنول علاقہ نظری آگیا سارا
 میسرے جھے غلام ہزاراں دیکھ ہوئے قربانی
 ونگ ضحی پہلے دن یقین جلوہ خیر بشر دا
 تائیں دن یقین ذکر انہاں دا شروع خدا فرمایا
 تائیں اس وچہ راتوں چھتے آیا دن نورانی
 پہلوں رب دلیل لیا ندی واضحی پھر فرمائی
 ثابت کیتی نال نبیؐ سے ابو بکرؓ دی باری
 اسے طور پیار محبت آپس وچہ دوہاں دا
 اسے طور اکٹھے رہن جنت وڈیاں تائیں
 طرف دینے دل کے آئے دونوں دست پیارے

غار اندر بھی ایسے کئے دونوں یار حقانی
وچہ سورت و دلیل بھی دونوں جمع خدا فرمائے

بعد وفاتوں سے اندر دل سے دل جانی
ایوں سورت و دلیل اندر دونوں رکھے گئے

لطیف

کیا بک ہو لطیف آیا دن تے رات وچا لے
رائیں نال فضیلت بخشی رب نے ابو بکرہ نوں
نال بنی دے ابو بکرہ دی ایوں نسبت ہوئی
جیکر رات گزشتہ ہو دے دن آگوں آج دے
ایوں ہے دلیل مبارک راتوں شروع کچھوے
جیکر دن یس شروع کچھوے سورت و لغھی تائیں
کسی بخت نال خداوند دن تے رات لیا ییا
دن آگے تے اس تہیں پچھے رات ضرور ملائی
ہر سورت وچہ سد ہا اٹا جیوں کوئی پچھے پچھوے
ایہو مثال صدیق اکبر دی نال رسول شہارے
آگے پچھے ذکر نبی دا جو نکر شروع کچھوے
جو نکر رات دوا لے دن دے ہر پاسوں آج دے
ناکچہ و نچہ دو ہا دے اندر نا کچہ دوری ہوئی
بھاویں نام صدیق اکبر دا وچہ دلیل نہ آ ییا
بھی اوصافوں ثابت ہو دے نال دلائل بھائی

جیوں شبیر عزیز می اندر کھیا رایت دالے
دن دے نال مشابہ کیتا پاک بنی سرور نوں
جیو نکر دن تے ات وچالے فاصلہ ہو رہ کوئی
دن سکے تارات شتابی حاضر رب لیا دے
والہنار شتابی آگوں دن آ حاضر تھیوے
زت و دلیل لیا دے آگوں رات خداوند تائیں
دو ہاں سورتاں وچہ اننا ند اکیس میل ملا ییا
رات آگے تادن نوں پچھے شامل کیتا بھائی
دن نوں رات نہ چھوٹے ہر گز دن چھوڑ سکد ہا دے
کے طرح بھی جدا نہ ہون دونوں یار پیارے
ہر حالت وچہ پاک بنی تہیں صدیق نہ تھیوے
ایوں ابو بکرہ ہر پاسوں نال بنی دے آدے
جیو نکر دن تے رات دو ہاں چہ تریکانت کوئی
ایہر نال حدیثاں ثابت پاک بنی فرمایا
ہے سورت و دلیل مبارک حق آسے دے آئی

اوصاف حضرت ابو بکر رضی اللہ عنہ در سورت و دلیل

جو بھینٹاں کامل اہل ابو بکرہ وچہ آئیاں
اعلیٰ صفت سخاوت والی اول رب لیا ندی
وچہ سخاوت ابو بکرہ نے حد نہ چھوڑی ۔ کائی
کئی غلام کفاراں کولوں لے کے مل چھوڑا لے

وچہ سورت و دلیل اوہ سبھے ذکر خدا فرمایاں
سچ کرن ہوا راہ مولا دے ایہ تعریف انہا ندی
کتنی داری دولت ساری رب کے نام لٹائی
کتنی داری خرچہ وغیرہ جنگال وچہ پونچائے

جدوں تیاری ہجرت کارن پاک نبی دی ہوئی
جانوں مالوں ہر قسموں دی مدد اس پہنچائی
میں لگی مسجد نبوی رب دے فضل کمالوں
انہوں ہر تیری جانیں مال صدیق لگایا
نال محبت راہ مولا دے جو کوئی مال لگا سی
سب تھیں اول ابو بکرؓ نالوں سچیاں دی سرداری
حضرت کھیا ابو بکرؓ تھیں جو میں فضل بھلائے
جتنا مال صدیق ولی دے میںوں فقہ پہنچایا
جس دے حق وچہ ایساں صفتاں کمال تھیں
دائقی پھر تقویٰ والی صفت خدا فرمائی
وچہ حدیثاں تقویٰ اس دا ذکر نبی سرداروں
روز قیامت تقویٰ والے جتنے مومن ہوں
شاہی درجہ متقیان وچہ ابو بکرؓ نے پایا
اتنے معنی ڈرنے والا بہت خوف الہوں
اس صفتوں بھی ابو بکرؓ دل خاص لالت آئی
کمال مت تھیں اتنے جس نال پاک نبی فرمایا
اس تھیں تپکے سچ کر منے جو احکام الہی
ایہ بھی صفت صدیق ولی وچہ سب تھیں اعلیٰ ہوئی
جدوں بولایا سردار عالم عزت ایمان لیا یا
ساریاں مرد اصیلاں وچوں ابو صدیقؓ پیارا
ایہ درجہ بھی سب تھیں اول ابو بکرؓ نے پایا
ساریاں صفتاں ابو بکرؓ دیاں اس صورت آیا
باقی انہاں صفتاں والے جتنے مومن سارے
اوہ بھی سارے داخل اسوچہ فضل کنوب رباری
اسے کارن ابو بکرؓ دا ذکر صریح نہ آیا

اس ویلے بھی ابو بکرؓ نے فرق نہ چھوڑیا کوئی
کر سامان سفر و اسارا دولت اپنی لائی
مل زمین خریدی اس دی ابو بکرؓ دے مالوں
یوقی مالہ یلترکی جو میں خدا فرمایا
اوہ بھی ابو بکرؓ دے دانگوں ایہ فضیلت پاسی
جس نے اول راہ مولا دے خرچی دولت ری
اتنے فیض نہ ہرگز میںوں ہر کسی پہنچائے
اتنا ہر کس دے مالوں نفع نہیں میں پایا
وچہ دلیل فضیلت اسدی کوں نہ پائی جاوے
ایہ بھی صفت صدیق ولی وچہ کمال اہل آبی
رب آزاد کیتا ورنہ تھیں پستے تقوے پاروں
جو کرم جمع صدیق ولی دے جند بیٹھ کھلو سن
بعد نبی تھیں اسے تائیں رب اتنے فرمایا
ہیت پرہیز کرے جو مومن ہر یک عیب گناہوں
جس نے بہتا تقویٰ کیتا بہت پرہیز کسائی
وچہ دلیل صدیق پیارے عالی درجہ پایا
صدق بالحقنی جو آئی وچہ دلیل گواہی
وچہ تصدیق رسالت جس نے مذرہ کیتا کوئی
سچ کر فیاں دلوں سچاؤں جو حضرت فرمایا
اول درجے نام نبی دے صدق لیا دن مارا
صدق بالحقنی دی پاروں بصدق بنایا
تقویٰ تے تصدیق سخاوت کل بزرگیاں پایاں
ہوئے مومن قیامت توڑی بعد صدیق رہن پیارے
سبھناں اندر ابو بکرؓ نالوں رب بخشی سرداری
صفتاں نال خدائے اس دا درجہ شان بتایا

جو کوئی ایسیاں سقناں والا ہو سی مرد ربا نا
 بہت آسان دکھا وال اسنوں راہ اسانی والے
 اسپر جو کوئی آلٹ انہاں دنیا وچہ کم ساسی
 مَنْ بَخِلَ وَاسْتَلْفَى اسنوں رب صاحب فرمایا
 شامت بخل سخاوت کو لوں کر دالا پر وہی
 ہے بد بخت نہایت اُشٹے سخت شقی منہ کالا
 حضرت ابو بکر رضی صفتوں جس نے الٹ لکھا یا
 نَادَتْ لَطْفِي اُسے کہن اس نوں وچہ عزیزی لیا اے
 دو سو برس اُسے تائیں پوے الب دوالے
 لَا يَصْلُهَا اِلَّا اَشْفَى رب سخا فرمادے
 ہے بد بخت جو ابو بکر تھیں اُلٹی چال پھر نندا
 ابو بکر تصدیق کرن بتیں شان صدیقی پایا
 جس تکذیب تے بخل کھایا چوڑیا تقویٰ تائیں
 ہر منزل وچہ ابو بکر نوں رب بخشی آسانی
 ہر فضیلت ابو بکر رضی وچہ وایل پیا اے
 جیونکر وعدہ پاک بنی نوں رب پے فرمایا
 اینویں وچہ وایل ایہ وعدہ کیستہ خالق سائیں
 پاک بنی نوں رب فرمایا خوش کر سال میں تینوں
 ابو بکر دے وعدے اندر دو خوشخبریاں آیاں
 ہک ضمیر خدادی طرے رب راضی ہو جائے
 جیونکر رضی اللہ عنہم وَرَضُوْهُ عَنْهُ آریا
 کہ اتفاق مفسر سارے ایہ گل ثابت کر دے
 بہت درگی اس سورت وچہ ابو بکر رضی آئی

رب فرماوے ہر گل تہیں اس نولیاں بچانا
 دوزخ کو لوں دوز مٹا کے جنت کراں حوالے
 اوہ بن خلف اُبی دیوانگوں سدا سزا بن دے
 كَذَبَ بِالْحَسَنِي تے اشفے حق اُسے دے آریا
 حق جو بنادے باز نہ آئے پھاتھا وچہ گمراہی
 دسہا دگدا دوزخ جاسی اُلیاں چالاں والا
 نَادَتْ لَطْفِي اُسے کارن رب دوزخ بھر کا میا
 جس واسطہ کافر تائیں دوروں کچ لیجاوے
 اتنی دوروں بھر تھا کر کے کچ اپنے وچہ ڈالے
 بد بختاں بن اسے اندر ہور نہ کوئی جاوے
 مگر تکذیب نول اسد دی حق دل کٹ کر نیدا
 تقویٰ اتے سخاوت پاروں رب اتقی فرمایا
 اتقی بے اشفے اسنوں کیا خالق سائیں
 منکر اتے مخالف اُسے دھکین دو میں جانیں
 ہر گلوں رب نیڑے کیتا نال رسول تہا اے
 وَكَسُوْفَ يَعْطِيْكَ تَرَكَضِيْ دالے اندر آریا
 وَكَسُوْفَ يَرْضٰى فرمایا ابو بکر دے تائیں
 جو منگیں سو دیساں تینوں کچ پرواہ نہیں مینوں
 رضی وچہ ضمیریں دو نوں اہل علم فرمایاں
 دو جا حضرت ابو بکر نوں رب راضی فرماوے
 اتے طور ایہ ابو بکر نوں رب وعدہ فرمایا
 بھیجی رب وایل مبارک شان صدیق اکبر دے
 محل طور حقیقت جس ی تینوں آکھ سنا ئی

درجہ شان صدیق اکبر دے وچہ حساب نہ آوے
 راضی اللہ تعالیٰ عنہ آکھ پذیر سناوے

سورج و طہر اشارات و نکات و لفظ و اسرار و اشارے

دا لفظ اے و اسل جو رب نے دونوں لفظ لیا ہے
ظاہر مطلب انہاں دو ہاندا دن تے رات پیارے
بعض مفسر عارف لوکاں اے بھی راز بتایا
دا لفظ کنوں مراد بنی دا وقت حیاتی والا
چڑھیا دن خلائی کارن ملکیں نور کھنڈایا
مشرق تھیں تا مغرب تا این پھیل گئی روشنائی
حق باطل نوں دنیا اندر ظاہر کر دکھلائی
جہ تک حضرت کوچ نہ کیتا فانی این نوں
اس تہیں بعد وفات بنی دا وچہ و اسل اشارہ
دی خبر حبیب اپنے نوں پاک خداوند عالی
ایہ رات ادہ ایسی ہوسی کہندا خالق سائیں
اس و اسل اندر بھی دوہرا کیستار اشارہ
وچہ سورت و اسل جویں کرتے چکے ذکر سنایا
اتھے بھی رب اوہا اشارہ کیستہ پاک بنی نوں
جیونکر دن گزے تہیں تپکے ات حکومت دے
ایویں حضرت ابوبکر نوں اسیں حکومت دیل
وانگ تہاڈے حکم تہاڈا جو چہ کرسی جاری
دین تیرے نوں روشن کرسی تیری برکت پاوے
اس تہیں تپکے مور خلیفے ہوسن یاں پیارے
جسدا انہاں تھیں کل مجد کل نام ہواون
وانگ ستاریاں عالم فاضل جو مقبول ہانے
جیونکر دیون کم ستارے ہاتیں وچہ انہیرے
سورج تپکے چن خلیفہ جنوں بعد ستارے

کئی ہزاراں راز عجائب رکھے وچہ انہاں دے
باطن اندر وچہ انہاں دے رنگ و رنگ اشارے
وقت حیات وفات بنی دا انہاں دوہاں آریا
دنیا اندر ظاہر ہویا جدوں حبیب تھسا لے
وانگ لفظ دے شمس رسالت جلیں چانن لایا
غفلت خواب جہالت دہیں ب مخلوق جگانی
سورج نور رسول اللہ کفر انہیرے گویا
تہ تک ایہا وقت صبحی دا فضل خدا رحمانوں
دن تھیں تپکے رات لیا دے خالق سر جہاں راہ
پاسی رات وفات تہاڈی درد فراقاں والی
جس دے اندر چانن رسی آدل آخر تہاں میں
ہک وفات بنی دی دو جا یاں صدیق ولی نوں
رات کنوں صدیق ہاں پیار رب مراد رکھا یا
بعد تہاں تہیں خلافت یاں صدیق رہ ولی نوں
سورج تپکے چن خلیفہ راتیں چانن لاوے
بعد تہاں تہیں تحت خلافت اس و اس کا لک لکایا
برکم اندر کسے تہاڈی پوری تابع داری
جیونکر چن کرے روشنائی سورج دے چمکاوے
کل اصحاب اسڈے ہوسن روشن ہوں ستارے
تاہر کہن دین تیرے نوں جلیں چانن لاون
ولی اسڈے چانن کر سن و سن راہ نکالے
ایویں تیری امت اند ہون خلیفے تیرے
فجری تیک نہ غائب ہوں لکن بہت پیارے

اسے طور تسال نہیں پختے ابو بکر دی شای
 ہک جاوون تاہور خلیفے آدن تا لو تالی
 ہونے رہن نائب تیرے ہر ملکیں ہر جائیں
 تائیں اس امت کے عالم جو رب نیک بناوے
 مطلب ایہ جو عالم دینی دین اسلام پھیلاوون
 ہو راشارہ والے لفظے اندر رب اسرار چھپایا
 والے لفظے پاک جمال اسادایا سید ابرار
 دن تیں بعد تمہاں کارن تائیں آواں
 رات انیری صاں کارن برقعہ اسماں بنایا
 محرم لوک اسادے جہیزے راتیں محرم تبندے
 کالی رات برات وصل دی عشق لوکاں بھالے
 عابد راتیں کرن عبادت زاہد زہد کساوون
 دن تیں ددھ خوشی وچہ آدن راتیں دست میر
 بے ایہ رات تمہاں کارن یار ملاوون والی
 سارے دن دے ہوراں دے ہجر گواوون والی
 کئی لوکاں نوں ملاں کی فیض پوچاوون والی
 خاص دوا ایہ درد مندال ددھ ہٹاوون والی
 ہر بیمار نصیلاں سند روگ گھٹاوون والی
 خواہاں اندر طرح طرح دے حال جتاوون والی
 گوشے وچہ خدا لوکاں دے کم بناوون والی
 لے سید سردار رسولان تے خاتم انبیاء نوں
 دنیا دی تکلیفوں جہیزے دن نوں مہر کھاوون
 لے محبوبا توں بھی جیکر دن نوں مہر کھاویں
 جیکر دن نوں طعنے دیون دوتی دشمن تینوں
 جو کہ تیری مرضی ہووے سنگ میر درباروں

اس تہیں بعد خلیفے ہوسن کل مقبول آکی
 باجمہ خلیفہاں امت تیری نہ ہوسی خالی
 روشن ہے نبوت تیری روز قیامت تائیں
 اسر نیلیاں تہیاں دوانگوں پاک نبی فرماوے
 کفر شرک تیں ددھ ہٹاوون تے توحید سکھاوون
 جہاں راز حبیب اپنے نوں پردے وچہ سمجھایا
 وچہ دلیل مید وصل دی کارن شب بیداراں
 ہر طالب نوں راتیں لے مطلب تے پہنچاواں
 غیراں کوں پردہ کر کے گھنگھٹ وچہ بولایا
 نامحرم محرم چاہے ہو مجرم بگڑ بندے
 ہو پاوون سورا تیں پاوون عارف مردربانے
 ذکر ذکر الہی پاروں فیض خزانے پاوون
 لے خبراں نوں معلوم ہووون چارون طرف انیسے
 ہر شتا قاں دھچھڑیاں دے سیل کراوون والی
 زخماں بھر دیاں تے وٹوں مریم لادوون والی
 کئی غریباں آس منداں کی آن ددھ دواوون والی
 دکھانے وچہ روزیاں تائیں آن ہساوون والی
 لے آرا ماں نوں آراموں مونج دکھاوون والی
 پدے اندر سی لوکاں دے بخت جگا دن والی
 عاجز اوگھاراں آپرے دے پاوون والی
 بارش وانگوں رحمت اپنی راتیں سیں ساواں
 راتیں پاس ساڈے آوون قرب حضور سی پاوون
 راتیں پاس ساڈے آویں جو سنگیں سو پاویں
 راتیں ویلے پدے اندر مل جیسا مینوں
 ہر مطلب ہر حاجت تینوں بخش کراں گال

کالی رات وصال اپنے زوں بیڑے اسان ٹائی

تَجِدُنِي فِي سَوَادِ اللَّيْلِ عَبْدِي

بندے میرے کالی راتیں بے سادے ول آویں
میں حاضر میں ناظر مولیٰ میں موجود پیارے
جو توں منگیں جو توں چاہیں جو توں عرض آویں
کل خزانے پاس اسادے دنیا آخر والے
دکھی پاس اسادے آوے سدا دکھ مٹاواں
دیواں میں اولاد حضوروں بے ولادال تائیں
بے نوراں نون نور پائیت بخش کراں سرکاروں
بے دنیاں نون دین غنایت کراں کرم احسانوں
بیعتلاں بیوشاں تائیں عقلوں بخشاں باری
بیکس تے مسکیناں تائیں میں مدد فرماواں
بے عملاں نون کراں غنایت میں توفیق عملدی
بیسامان محتاجاں دے میں سامان بناواں
بیعتناں نون عزت بخشاں شکستہاں دواواں
ہر عاجز نون راتیں فیلے کر آواز بولاواں
جس مشکل جس حاجت اندر سالوں کوئی سہیندا
جو کوئی وصل اسادا چاہے پاوے قرب حضوری
پاؤن لذت وصل میرے نہیں راتیں جاگن والے
خواہش نفس میناؤن جہیزے اندر حرص ہوا میں
بر کوئی قرب الہی والے نہیں مراتب پاندا
لے دل حرص ہوا میں اندر کدی مراد نہ پائیں
جہیزک عاجز کنگھی وانگوں آری پیٹ نہ آویں
کیا کچھ حال کہہا کر نیکے عاجز مٹی والا

جو ڈھونڈے سو پائے مینوں دیر نہ لگے کافی

فَرِيحًا مِنْكَ فَاطِلِنِي تَجِدُنِي

دور نہیں میں تیرے کو لوں طلب کریں تا پاویں
میں ہر حاجت دیوان والا مطلب بخشاں سائے
سب سوال قبولال تیرے ہو منگیں سو پاویں
عزت عظمت دولت برکت سب کچھ کراں ہوا لے
بیماراں نون صحت بخشاں سکھ غطا فرماواں
بیدولت نون دولت بخشاں کراں قبول دعائیں
بے علماں نون علم مخارف رحمت دے درباروں
بخشاں بے ایماناں تائیں چائن نور ایما نون
بے طاقت کمزور نمائے پاؤن طاقت بھاری
بے آرامباں بے چنیاں نون میں آرام و کجاواں
بے آساں نون سادے رتیں لگے آس فضل دی
بے بہراں بے جہاتاں میں رحم دلاں وچہ پاواں
جس و قدرت نہ جانے کوئی اس دادر کراواں
پوریاں کراں مرادوں سبھے آساں کل بچاواں
ہر مشکل میں کہولال سن ی ہر حاجت میں دیندا
سبھے عاشق دی میں فضلوں آس کراں پوری
بیشک مراد انہا نون جہاں فیضے جا لے
کدی مراد نہ حال ہووے مول انساں تائیں
آخر ملے پیارے تائیں جو تکلیف اٹھا ندا
ملے نہ غم گواؤن والا حد تک غم نہ کھاسیں
بارجن دیاں زلفاں تائیں کیونکر انگ لگا دیں
مکے لبیاں سخن دیاں توڑی پہنچے تدول پایا

گھٹیاں نال نہانی مٹی پہلوں و نچہ کھٹیکند
 کربار یک و جہاں ظالم نے ڈاڈیاں مایاں
 پانی گہت بناون گھانی گالن تے ترکاون
 گوڈیاں دیکے وڈین انوں آکر سبکدھیندے
 وین بھنوالیاں چکراتے پاوے سرگردانی
 چکر کنوں اتارن جس دم بھوسروچہ ڈکیندے
 گھٹیاں نال گھرن پھر اس نول تہوں ن کالن
 اے تیار ہوا اوہ کچا دھتے رکھ سکا و ن
 کندلوٹ اٹھا کر کے آوی وچہ گھٹیندے
 کتنے روزاں آتش اندر ہے نہانا سڑدا
 بارہنگوے لیون والا ٹھوکر کے آزمائے
 جونج دار ہوئے نہیں ہوندا لایق قرب ہنوری
 کر کے صبر پمال عاجز کتنے دکھ اٹھاوے
 توں بھی ہک مٹی ڈاپلا ادعا جزا ناں
 جیکر توں بھی دوست والا چاہیں قرب ہنوری
 ہو جا خاک بن دراہ وچہ چھوڑے وڈیاں
 بیشک جو کوئی دوست کارن نیت آرام گوائے
 وچہ دلیل ایو خوشخبری پاک خدا فرمائی
 جیکر دن نوں لوک مخالف طعنے کرن تساوں

جاں پھر اسنوں گھر لیاون نہ رکوئیں
 اپنی جیتی شامت کارن پے گئی دس کھیاراں
 اسوں پاسوں کچیاں دیون لتان لال ڈاڈون
 ڈاڈی زہم ملائم کر کے آپر چرخ چڑھیندے
 سوکھے نہیں پین بر فقیرا ملے دلبر جانی
 جویں انیری کوٹھی اندر محرم فید کرنی دے
 پاسیاں آپر ماراں یون سخت عذاب و کہاں
 اس تہیں تپکے آوی چاہیں آتش وچہ جلاون
 آتش تے بدبو یاں اندر دوزخ و زنگ سڑیے
 پک تیار ہووے جس ویلے تدوین مارتے چڑھا
 نچا پلا حجرا بھانڈا کون پسند لیاوے
 ہر علیوں جونج کر آوے تاپاوے منظور می
 تاکوئی سوہنا دلیر اسوں منہ دناں لگاوے
 سیکھ لے سبق پیالے کولوں مومن مسلماناں
 دوزکر میں سبھ سوخی شخی تاپا سیں منظور می
 جہاں جالے دکھ قیئے انہاں مرادیاں پایاں
 راتیں جاگے کرے عبادت قرب الہی پائے
 اے محبوبانیرے کارن رات وصال دی ہٹی
 راتیں وقت فراغت والا ملو تیں ساں

ایویں ہوا مثالے پتے وچہ تفسیراں آئے
 واسطے تے دلیل اندر جو پاک خدا فرمائے

جس دن غار حرا وچہ آئے حضرت بنی ہفاری
 سورۃ اقراد دی خوشخبری پہلے روز لیا یا
 یاد کرایا پاک نبی نوں اوہ دن خالق باری
 بیچ ہنوروں وچہ پیارا فخر عطا فرمایا

واسطے قسم کیتی اس دن دی پاک خداوند باری
 جبرائیل جناب الہوں گہن سینہ آیا
 اوسے روز نزول وچہ دا ہوا پسلی داری
 لکنا اسال تسائے آپر اس دن کرم کمایا

تاتساں طلب نہ خوش کنتی اوس دکارن کوئی
 جداساں اپنے وچتی داسلسلہ کیتا جاری
 وچ وائیل اوہ رات مبارک رب یاد کرائی
 جبرائیل جناب الہوں خوش پیغام لیا یا
 اٹھ اے کملی پہنن والے دوست پاکر دے
 دیکھو چل جمال الہی پاک جناب وچالے
 شیخ حمید الدین ناگوری پورہک راز لیا یا
 جبرائیل وسیلہ نہیں سی کیستاقی تعالیٰ
 نور محمدی نور اس راتیں حکم دتار ب سائیں
 دیکھ خوشخبر ساڈی طرفوں پاک خدا فرمایا
 اٹھ جیسا کملی والیا خرقہ پوش جو انا
 دل بیدار ہمیشہ تیرا کارن شب بیداری
 رات اجو کی غمت والی صاحب عظمت عالی
 رات اجو کی رات مبارک موج بہاراں والی
 اج اجو کی رات اسڈے دل وصال الی
 اج وصال کرم دیاں موجاں حمت جوش لیا یاں
 رات اجو کی خلوت کارن خاص انخاص بنائی
 آپے سد بولاون والا آپے جاون والا
 وچ وائیل اس راتیں والی قسم خدا فرمائی
 باجھ وسیلے اسیں تسنوں جدول رولوں
 بعضے کہن جو واسطے اندر رب اوہ دن فرمایا
 وچ وائیل مراد بنی دی شب معراج پیاری
 یا ہر رات تہجد والی پاک نبی سروردی
 ہر راتیں معراج بنی نون حال قرب حضوروں
 وچ نمازاں ہر یوم نون رب معراج کراے

اپنے آپ اسادی طرفوں خاص عنایت ہوئی
 پھر کیوں بند کراں بن اس نون یا محبوب غفاری
 گھر آتھانی دے جس راتیں شستے بنی خدا فی
 یَا أَيُّهَا الْمَوْمِنُ کہے کے پاک حبیب جگایا
 اج حضوروں تیرے کارن دور ہوئے رب دے
 خوش کرواج جام وصل دے دڈیاں لڈنوالے
 جس راتیں محبوب اپنے نون رب معراج کمر لیا
 اوہ ہک سر محمدی آما آون جاون والا
 جبرائیل دی صورت بن کے لے آدوست تائیں
 جاگ پیائے جاگ پیائے تینوں ب بلایا
 طاہر والے خواب حجابوں لاه برقعہ سلطانا
 خاص نظار رات اجو کی چوڑ و بند پیاری
 اج اجو کی رات پیاری بہاگ سوہاگاں والی
 اج اجو کی رات اسادی لاڈ پیاراں والی
 اج اجو کی رات اسڈیاں پاک جمالاں والی
 آجھو با آجھو با پا خلعت وڈیاں سیاں
 احمدا، احمد چہ ہو کسیدنی پہن اج سمائی
 باجھ وسیلے قرب حضور ی بخشیا حق تعالیٰ
 نال اشارے دوست تائیں نعمت یاد کرائی
 پھر کیا فکر تسڈے تائیں کیونکر دور ہٹاواں
 جس دن حضرت سرور عالم پاک تولد پائیا
 یا جس رات نماز تہجد پہلے روز گزار سی
 وچ وائیل پیارے کارن خاص لالت کردی
 وچ نماز کہلوان جس دم جلوے پاؤن نوروں
 اَلصَّلٰوۃُ مَعَ رَاجِ الْمُؤْمِنِ پاک بنی فرمائی

پنج نمازاں مومن جیسے نیت بجا لیا دن
 جتنا مال حضور دے دے کرے عبادت کوئی
 پڑھے قرآن جہوں کوئی مومن ادب محبتوں
 ہوئی نال کلام خداوند اور طور کر نسا
 سا کہ طوروں حضرت موسیٰ قرب الہی بھلے
 جو رائیں جا کن کرن عبادت دچہ نماز کھلوئے
 سجھے اندر ہو زیادہ پا دن قرب ربانا
 ایہ سہ عزت رحمت برکت صدقہ شاہ ابرار
 ہو رواجیت فتح بیاناں خبر مفسر لیا
 سونہا نور پشیاں اندر ایسا چائن لاوے
 دن تے رات نہ دنیا دا نگوں ہوسن اولے
 رات اندر یک نوری پردہ حائل کیتا جاوے
 دن بھی پنجو سال برابر ہو سی جنت والا
 نا کوئی سوچ چن ستارہ حاجت شمع نہ کائی
 او سے نوروں چائن ہو سی وجہ گلیاں بازاراں
 شیشے وانگ مکان تمام نوروں رب آو پائے
 ہر چہ چہراں جنت الیاں نور پیدایش ساری
 سارا جنت وانگ ننھی دے روشن رب بنایا
 سرجی اسان تسائے کارن ایسی نعمت عالی
 جس نون چاہو داخل اس وجہ کر سوناں پیاراں
 اہل بیت اصحاباں کارن جو رب محل بنائے
 ایہ گھر حضرت ابو بکرؓ دا ایہ فاروقؓ دا
 ایہ گھر حسنؓ حسینؓ شہیداں جنت دے سرداراں
 سوئے محل محل نورانی آچے دچہ ہوائی
 سوئے عجیب نورانی بنو پاس حوض کنارے

پنج معراج ہمیش انہاں نون قرب حضور پاؤں
 اتنا قرب زیادہ اس نون رحمت وافر ہوئی
 بنو کنال خدا دے باتاں کر دا شوق پیادوں
 گھر دے دچہ محمدیاں نون ایہ درجہ رب دنیا
 دچہ نماز محمدیاں نون قرب الہی والے
 دن نالوں بھی ہو زیادہ رب نون نیرے ہوئے
 عجز نیاز محمدیاں واجبہ خدا نون بھانا
 وانگ ننھی تے لیل ہزاراں دچہ تابعداراں
 دلفظے اندر نور کا جنت دا ذکر خدا فرمایا
 ہر دم نوری وقت صبح دارو شن نظری آئے
 نال اندازے میر کوئی افقے دن تے ات کھاتے
 پنجو سال گذشتہ ہو دے تاوہ رات ہو پائے
 رات ابھیری مول نہ ہو سی دائم نور احبالا
 نور عرش تہیں جنت اندر ہو سی کل روشنائی
 آئے نوروں روشن ہوسن جنت باغ پیاراں
 اندر باہر عرش معلیٰ سب نون چائن لائے
 حوراں علماں نور پوشاں زینت عجب پیاری
 مال اشائے پاک بنی نون خوش پیغام سنایا
 روز قیامت ہتھ تسائے نجی جنت والی
 بخشا اسان تسائے تاملین کارن تابعداراں
 نال محبت پاک بنی نون جنت دچہ دکھائے
 ایہ گھر ہے عثمانؓ غنیؓ دا ایہ حضرت حیدرؓ دا
 ایہ گھر ہو راملاں پاکاں مقبولان ابراراں
 وانگ ستاریاں چکن سارے خدا مجد اور شنائی
 اہل بیتاں حراں کارن خالق پاک سنوائے

دو سو خاص مکان مجائب سندرقسم زالا
 سارا جنت تیری خاطر اسماں تیسار کرایا
 والے دھچ ایہو خوشخبری حضرت لون فرمائی
 باغ بہاراں نے گلزاراں خوشبو حد نہ گائی
 وجہ دلیل انہیرادوخ دستیانتال اشارے
 جدا وہ گئے کڑے بھڑکے کڑے بے چوش کلاں
 اتنی دوروں کافر تائیں اس واسیک جلائے
 کر کہ سن نکلن کارن کافر لوک موکا لے
 دیواں دہارا انہیر غباراں پر روشنیوں خالی
 جنت رب داروشن نوروں کارن اہل یاناں
 جنت دے وجہ رحمت برکت نعمت کوں بہاراں
 جنت دے وجہ شیر شراہوں بہراں ب چلا یاں
 جنت اندر کوڑ والے خوشبودار پیالے
 جنت اندر طرح طرح دے میو کھانے دانے
 جنت وجہ لباس ہستی سوینے زینت ناکاں
 جنت اندر زبور زینت سوینے باہج شماروں
 جنت اندر تخت جہراؤ پالو پال رکھائے
 جنت اندر خوشخساراں حوراں خدرنگاراں
 جنت اندر زینبیاں چہاواں خوشبودار سوا میں
 جنت اپنے پیاراں کارن خالق پاک سجایا
 جو جو خوبی جنت والی والے دھچ وجہ تمسامی
 بھی انوار علوم الہی والے دھچ فرمائے
 والے دھچ وجہ مراد انہاں اچا چالن نور دلاں
 وجہ دلیل مراد انہیرادلاں کفاراں والا
 والے دھچ علم شریعت والا اظہیر علم حقانی

خاص حبیب پیالے کارن ایہ کھر عزت والا
 ناہو کہہ د لکیر پیالے پاک پھر اسرما یا
 سو بہا جنت ملک تساڈا عالی دولت پانی
 پنجو سالان رستہ دوروں مست کرفوشبونی
 جس د اندر رہن کافر بے فرمان نکالے
 دورینوں کرکاں اسدیاں رستہ پنجو سالان
 سخت انہیرادوخ اندر زار ب پاک وکھاوے
 اکوں رستہ ملے نہ کوئی ڈگ ڈگ ہون بجالے
 ہر یک گہائی ددوخ والی کالی راتوں کالی
 ددوخ وجہ انہیر غباراں کارن بے فرماناں
 ددوخ وجہ عذاب الہی قبر خدا دیاں ماراں
 ددوخ وجہ انہانے بے آتش والیاں کیاں
 ددوخ اندر پیپ پیالے گندیاں پوئیں والے
 ددوخ اندر تہوہر وغیرہ ددوخیاں کھانے
 ددوخ اندر گندرف جائے آتش دیاں پوشاں
 ددوخ دے وجہ سگل آتش قبر الہی پاروں
 ددوخ اندر تلے آتے بستر آک دچائے
 ددوخ وجہ بے رحم لاک کر دے ڈانڈیاں ماراں
 ددوخ دیوہ گندادہواں ساڑے سدا سدا میں
 دشمن بے فرماناں کارن ددوخ رب تپسایا
 دھچ دلیل حوالا ددوخ دسیار ب گرامی
 دھچ دلیل بہالت والے کل انہیرے آئے
 نور اپنے تہیں روشن کیتا باطن رب جنہاں دا
 کفر سیما ہی نال مہنا ندا اندر باہر کاللا
 دھچ دلیل مراد طریقت باطن علم حقانی

دا لفظی ظاہر فیض نبی دی کیتی قسم اکھی
 ظاہر فیض رسول اللہ عالم شریعت آیا
 ہوا حکام جناب اپنی تہیں نیچے خالق سائیں
 کل اعمال جو چٹے منہ کے محبوب ثواب تمامی
 جنت و نرگس حال تمامی جو کجہ رب جت سائیا
 دہ قرآن حدیث مبارک جو جو خبراں آیاں
 ایہ باطن علم نبی و ارب نے خاص بن سائیا
 باطن فیض رسول اللہ دایہ ہر حد شماروں
 جیو کر حضرت خضر نبی نوں باطن علم جتائے
 کشف روحانی علم نہانی تے اسرار حقانی
 گمروچہ بیٹھیاں حال دوراڈے معلم رب کر اے
 تہوڑے چروچہ بیتا پینڈا کرنا اتے کرانا
 کچھ لیناں پھر دو جانبدہ شش روحانی رولوں
 اینویں کشفوں سلم کرنے حال جو قبراں والے
 کرن کلاماں تال نبی دے جو حیدان تمامی
 ایتوں اکثر جن وغیرہ پاس نبی دے آون
 باطن علموں شکل انہاندی پاک رسول پچان
 پھر روڈ رسول اللہ نوں اپنا حال دسیندے
 ابو جہل کجہ کنکر بک دن چوڑے روڈ پھر دے
 کھنڈا کیا کجہ تہ میرے جوچہ دس محمدیوں
 کہن گناہے آپے بولے میں ایمان لیاواں
 اسے دے سورہ عالم کشش جدول فرمایا
 سن کر بہت ہوا شرمندہ ابو جہل منہ کالا
 غصے ہو کر رولوں تائیں ہتھوں سٹٹ وگایا
 اسے طور بک ہوا عربی بکدن حاضر ہوئیا

باطن فیض رسول اللہ دی دھوا لیل گواہی
 جو کجہ عام خلافت کارن جگ اندر ورتا سیا
 کھول سنائے سورہ عالم اول آ فرمائیں
 جائز تے ناجائز ہر شے دسی نبی گرامی
 کر پوشیدہ خلقت کوں کجہ نہیں رسول چپایا
 ظاہر علم وچوں ایہ سارا پادون فیض لوکایاں
 حاصل باجوں ہور کسے نوں اس وارا نہ آئیا
 طرح طرح دے علم پوشیدہ بخش ہوئی سرکاروں
 اس تھیں وہ علم نہانی سورہ عالم پائے
 عالم غیبوں حضرت آپر کھولے راز معانی
 عرش فرشتے بھید انہی پردہ کھول دکھاوے
 سنیاں لوکوں دی منزل آتے پہنچ شجائی جانا
 طاعت جنت جس د کارن خالق دی سرکاروں
 مردیاں کوں سورہ عالم پچن مہ سو اسے
 عاقدان دیاں بولیاں پچن پاک رسول گرامی
 پڑھن قرآن رسول اللہ تھیں نور ہدایت پادون
 کرن کلاماں تال نہاندے بولیاں سستے جان
 جوں درخت پڑھن تہیحاں پاک نبی سمجھیندے
 مٹھاپنی دھپا کے آنے پاس نبی سرور دے
 حضرت کیا میں تال آپے دستے تینوں
 حضرت کیا دیکھ بولاندا خالق پاک سچاواں
 مسمی دھپہ شہادت کلمہ پھر اں بول سٹائیا
 اپر کردوں ایمان لیاوے برے نصیباں والا
 جادو کہہ کے نٹھاوتھوں نا ایمان لیا یا
 پڑ لیا ندی گوہ جہل دی پیش حضور لیا یا

کہن لگا یہ گوہ نہ جہ تک دیوے بول گواہی
 چوڑ دتی اس گوہ شتابی پاک نبی دے اگے
 دس لے گوہ خدا دے حکموں بول ذرہ ہوا ربی
 بول آواز کرے گوہ ادبوں قدرت نال ربانی
 بجواوہ معبود ہمیشہ خالق پاک تعالیٰ
 کل عبادت ظاہر باطن لائق اس دی ہوئی
 اس تہیں سرور عالم بچھیا اس دے تائیں
 تا پھر بول شہادت کلمہ کہند ہی گوہ چاہی
 سن اعرابی مسلم ہو یا تر ت لقیں لیا ندا
 کتنی دار درختاں تائیں حضرت جدول بولا ون
 مردہ چیزاں نال ہئی دے باتاں کرن پیاروں
 زینب نام بہوداں وچوں سی بک گوشت کوئی
 گوشت وچہ اس زہر ملا کے خوب کباب بنایا
 سرور عالم کھا ون لگے جد اس گوشت تائیں
 کر کے ادب رسول اللہ نول کردا عرض نہانا
 چوڑ دتا پھر اس گوشت نول دوست رب ملی دے
 کتنی داری شتر وغیرہ آفریا دسنا ون
 انیویں ہور بنیر کے حجرے وچہ کتاباں آئے
 جد سراج نبی دے اندر کافراں شک لبسا ندا
 جیکر آتیں ٹھیک تساتوں رب سراج کراٹیا
 تا پھر بیت مقدس والی دسو کوئی نشانی
 اوے ویلے قدرت رب دی پیش حبیب الی
 سبیاں کوہاں داپنڈاوتہوں مسجد اقصیٰ آہی
 جو کجہ تہ نشانی اس دی کافر طلب کریدے
 قصہ کوتاہ جو کجہ کافراں عرض سوال آ لایا

تد تک کراں لقیں نہ تینوں سچا سببی آہی
 جداوہ ٹرن لگی تا اس تہیں حضرت پچن لگے
 کس دی کوں عبادت پو عبادت صفت ساری
 رب سچے دی کراں عبادت میں مسکین نہانی
 سہ نول پیدا کرنے والا روزی دیون والا
 اسد باہجہ عبادت اللہ دو جاہور نہ کوئی
 میں ہاں کون مجالس اندر ایہ بھی دسی ہائیں
 بیشک تسلیں نول خدا دے کارن غفلت ساری
 باطن سات کرے رب فضلوں نیک نصیب ہندا
 من حکم رسول اللہ دا خدمت اندر آون
 دس اپنے حال تمامی ادب محبت پاروں
 خیر اندر نال نبی دے سخت مخالفت ہوئی
 نال بیالے تحفہ کر کے حضرت نول پہنچایا
 بول کلام کرے ادوہ گوشت قدرت خالق سائیں
 میں وچہ زہر ملی یا حضرت مینوں مول نہ کہانا
 انیویں ہور بنیراں چیزاں بولن نال نبی دے
 سنن انہا ندیاں عرضاں حضرت آسے مراد پوچا ون
 باطن علوں طرح طرح دے رب اسرار دکھائے
 کہن لگے ایہ ذکر تسادا نول نہ غیاں جاندا
 بیت مقدس مسجد اقصیٰ کہیں نال کہایا
 کیونکر بیت مقدس سوہنا پاک مقام لورانی
 حاضر ہو گیا نقشہ سارا بیت مقدس والا
 شیشے وانگوں کہیں آگے رکھی پاک آہی
 سرور عالم دیکھ شتابی اوے وقت دسیندے
 ذرہ ذرہ حال تمامی حضرت کہول و کہایا

ایسے باطن علم نبیوں بخشیا خالق سائیں
جتنے کشف کرامت والے ولی خدا دے پیارے
جتنا قدر زیادہ ہووے قرب رسول خدا
سب تقیوں و دھ اصحاباں یاراں پایا قرب رسولی
سب اصحاباں نوں رب عالم صاحب کشف بنایا
سن میں حضرت عمرہ ولی دا ہوٹا ذکر سنائیں

ایسے وچوں علم ولایت حاصل و لیاں تائیں
ایسے علم رسولی وچوں حصہ پاؤں سارے
رتنا قدر خدا دے فضلوں باطن صاف زیادہ
تائیں سب تہیں دودھ نہاں نوں رب بخشی مقبولی
قدر قدرے پاک نبی تقیوں سب نے حصہ پائیا
جیونکر کشفی طاقت بخشی رب انہا نے تائیں

ذکر کرامت حضرت عمر رضی اللہ عنہ

کرن روایت عمرہ ولی دا آماجہ دوں زمانہ
اپن جیتی خطے اندر ایسا جذبہ آئیا
سن کر بیت تعجب ہوئے حاضر مومن سارے
خطے نال حلق اس دا ہرگز مول نہ کوئی
جدوں نمازوں فارغ ہوئے لوکاں عرض سنائی
سانوں سجدہ آئی اس دی کہولیں سجدہ
تا پھر حضرت عمرہ ولی نے کیا انہاں نے تائیں
مدت تہیں اک لشکر میرا گیا فلاحی جانی
بہیسی آج مقابلہ اتھے کافراں نال انہاں دا
فوج میری نوں کافراں لوکاں ل مل گھیر پیا
چاہتے کہ میں فوج میری نوں کافراں چلا تا
اگوں بچوں فوج کفاراں آن فراہم ہوئی
اپر طرف پہاڑاں نال دامل خیال نہ آئیا
سارے نام امیر جو اتھے لشکر وچ اھی جانی
کیا ساری کٹر الجھل لے ساریہ بچ پہاڑوں بھائی
طرف پہاڑ کنڈیتے ہوئے کہ جد اوہ پرت کھلوئے
جھوٹے یک طرف ہوئے کیستی انہاں لڑائی

بلکن خطبہ پڑھن کھلوتا اوہ مقبول یگانہ
یاسا دیکھ الجھل زباناں کراواں سارے
ایہ کیا کلمہ خطبے اندر بولیا عمرہ پیارے
دل دے اندر لوکاں تائیں بہت حیرانی ہوئی
یا حضرت آج خطبے اندر ایہ گل کیا فرمائی
کیا مطلب سی اسدا اندر کرم کرد فرماؤ
ہو تسانوں مطلب سدا میں سب کھول سنائیں
دھ میدان علاقے جا کے کیتی شروع لڑائی
کرن لڑائی آپس اندر عمرہ ولی فرماندا
خطبے اندر حال انہاں دایینوں رب دکھایا
دھ میدان بے موقعہ ایسا طیا انہاں کھاتا
باجھ پہاڑ بچاؤں والا پا ساہور نہ کوئی
تا پھر اوہوں اسال انہاں توں طرف پہاڑ بولایا
لے کے نام آوازہ کیتا اسنوں اسال شتابی
سن آواز اسال انہاں جلدی کنڈ ولائی
ہو گئی مکروں اوٹ انہاں توں بہت آگہ ہوئے
جتنی فوج کفاراں والی کر کسرور چلائی

جاں کچر روز گزشتہ مجھے خطا نہاں دا آریا
 بھی جد ساریہ واپس خیریں آیا وچہ مدینے
 کہن لگا جد روز جمعہ دے ہوئی شروع لڑائی
 اپن چیتی کن میرے وچہ ہک آوازہ آریا
 ہو جا طرف پیارے ساریہ لے کے فوج تمامی
 ایہ گل سن کر ایس شتابی طرف پیار کھلوئے
 ہو مغلوب اسڈے کولوں نٹھے چھوڑ لڑائی
 جے کر اس دن عمر بہادر نا مرد فرماندا
 موقعہ اُپر پہونچیا اینویں اوہ آواز عمر دا
 جد ایہ واقعہ کہول سنایا ساریہ مرد پیارے
 اگے بہت یقین انہا نوں پسی دلوں بجاؤں
 مومن لوکاں نوں جد کوئی مڑ مڑ کر سنا ندا
 ایسی طاقت عمر دلی نوں ششی حق تعالیٰ
 ایہ کچہ درجہ باطن اندر حضرت دیاں غلاماں
 کس نوں معلوم کون سناوے باطن علم رسولی
 بعد خدا تہیں حضرت جہا دوجا ہو رہے کوئی
 جتنے ہود بزرگ تسمائی اول آنحضرت تہیں
 نوٹ قطب ابدال وغیرہ جتنے دلی گرامی
 تہوڑا بہتا علم جنہاں نوں مل دا باطن بلدوں
 ظاہر فیض رسول اشدا دینی علم حقانی
 ظاہر علم رسول اللہ نہیں ہر کوئی فیض اٹھاندا
 واسطے دچہ اشارہ آیا ظاہر فیض نبی دا
 بھی واسطے دچہ شان نبی دا ظاہر رب فرمایا
 ظاہر شان رسول اللہ دایمیاں دی رکاری
 جو کچہ عزت شان نبی دا باطن رب بنایا

عین برابر لکھیا انہاں جویں عسکر فرمایا
 یحییٰ حال مقتول سن تہیں مومن مرد لکھنے
 وقت جمعہ دے ساڈے اُپر سخت مصیبت آئی
 اینویں جا پے عمر دلی نے سانوں ایہ فرمایا
 جاسیں بچ کھاراں کولوں پاسیں فتح گرامی
 اس تہیں چچے دشمن ساڈے پھیر نہ غالب تے
 غالب کیتار بسانوں فتح مبارک پائی
 مولا باہجہ کھاراں کولوں سانوں کون بچاندا
 جیونکر کول کھلو کے کوئی بول آوازہ کر دا
 ہو قربان یقین لیا تے سننے والے سارے
 ہو یقین زیادہ ہویا فضل خدا رحمانوں
 اگے نالوں ہود انہاں دارب ایمان و دہاندا
 کچہ درجہ بیٹھا سیٹیاں کولوں تے مدد دیوں والا
 کشفی علم رسول اللہ دیاں دور دراز کلاماں
 ہوئی جس پر ختم حضوروں محبوبی مقبولی
 ظاہر باطن پاک نبی نے ختم بزرگی ہوئی
 سب محبوب محمد پاروں پاؤں فیض عطائیں
 باطن علم نبی دے دچوں پاؤں فیض تسمائی
 اہل کرامت ہوں سارے حضرت کدر باروں
 باطن فیضوں کشف کرامت ہوا سرار نہانی
 باطن علموں فیض اٹھاؤں باطن فیض جنہاندا
 دچہ دلیل رسول اللہ دا باطن فیض پوشیدہ
 باطن شان رسول اللہ دا دچہ دلیل سنایا
 ایہ باطن شان نبی دا جانے خالق باری
 باہجہ خدا دے ہور کسے نوں پورا علم نہ آریا

تھوڑا قدر ڈھٹا صحاباں شان رسول ربانے
جے اوہ باطن شان نبی داسہ نوں رب دکھاندا
اے پراپنی کھمت پاروں خالق پردہ پائیہ
جیکر خیت دوسرخ ددلوپیں ظاہر رب دکھاندا
باطن تے لب پردہ پاکے لوکاں نوں ازمائے
اسے طور جو پاک نبی دا باطن شان گرامی
خاصاں نوں کجہ تھوڑا بہتا اس دا بھید جتایا
نال اشاریاں دیکھن انیویں نیک غیبیاں دے
باطن شان نبی دے جلوے جنہاں حضور پا
بھی فرماون دامنخی اندر خلق محمدی آئیا

دلوں بجائوں حضرت ادرہ ہوق سر بان دکھانے
اگر انکار رسول اللہ تھیں کون جہنم جاندا
جو نوکر جنت دنیا اندر ظاہر نہیں جاندا
غیب آتہ ایمان لیا کے مومن کون سدا ندا
دیکھاں ساڈیاں غیبیاں اپر کون ایمان لیا دے
عام خلافت تھیں پوشیدہ رکھیا رب گرامی
جو نوکر حضرت ابو بکر نوں چند بنا رکھایا
خاصاں نوں جیوں خواہاں اندر خیت رب دکھاتے
تن جاناں گھر مال پیارے کر قربان لٹائے
جو نوکر ظاہر دنیا اندر حضرت خلق کما یا

ذکر خلق محمدی

خلق کمال نبی سرور نوں بخشیا خالق سائیں
وانگ منجی دے خلق نبی داروشن وچہ سینساراں
دوست دشمن مومن کافر جو حضرت دل آئے
سخت کلام نہ کدی کسے نوں پاک نبی فرمائی
کافر میٹرے کرن تشدد نال جی سرور دے
کے اندر پاک نبی نوں دتیاں جنہاں ایذا نہیں
لینے اج تسائے اپر کجہ الزام نہ آئیہ
سرور عالم ویریاں تائیں ایسے خلق دکھائے
موسیٰ تے بارون دوہاں نوں ہویا حکم ربانا
فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيْسًا وَچہ قرآن گواہی
اپر اس محبوب اپنے نوں واغلظ حکم سنا دے
اتنی نرمی سرور عالم کر دے نال کفاراں
کافراں تے منافق کھاویں جو تکلیف پوچا وں

جس ی صفت بیان نہ ہو دروز قیامت تائیں
جک سدا نوں تالچ کیتا خلقوں شاہ ابراہاں
سب کے نال رسول پیارا خلق کمال کماوے
زمی اتے طہمی پاروں کل مخلوق نوائی
زمی کر کے سرور عالم انتہاں نوں کر دے
لَا تَقْرُبُ عَلَيَّكُمْ حضرت کیا انتہا تائیں
کیتا اسل معات تسانوں جو کجہ ویر کما یا
زمی دیکھ رسول اللہ دی سب ایمان لیاے
جاو جلد فرعون شقی دل زم کلام سنایا
زمی پکڑ لوں اندر دتا سبق الہی
اے محبوب کفاراں اپر سختی کیتی جاوے
رب فرماوے سختی پکڑوے سید ابراہاں
سرور عالم صبر کماون نرمی خلق دکھاوون

جتنا دشمن تنگ کرے تے تکلیفیں دیندے
کافراں آپر جداوہ حضرت ایسا کر مگدے
بڑا روت رحیم پیارا کارن اہل ایمان
زم زبان تے زم طبیعت جس لول ب بنایا
پاک بنی دی زری آپر ایہ خوش خبری آئی
ایہ بھی ہے اک رحمت ربی یا محبوب تعالیٰ
جے توں دل داسخت ہوندا یا سخت کلام سناندا
ناکوئی تیرے زیر سٹو کھدا نا کوئی کول کھلوندا
اپر اسان نہ سخت بنایا یا محبوب تسانوں
ایسا زم مزاج بنائیوں رحمت اپنی پاروں
مومنان کارن اسان تسانوں رحمت خاص بنایا
رحمت عالم کل دنیا دھ رحمت ہو کر آئے

اتنا حضرت سرور عالم مری خلق کر نیسے
مومنان تے جو شفقت اس دی کون بیان سناو
بھاری شفقت رحمت والا اندر دوہان جہان
فَیْمَا دَحْمَہٗ مِّنَ اللّٰہِ لَیْسَتْ لَہُمْ فِیْہِا
نال خطاب حبیب اپنے لوں کبیا ذات الہی
لیواہل ایمان تائیں زم طبیعت والا
لَا تَقْضُوْا مِنْ حَوْلِکُمْ یٰۤاٰمِنُوْنَ ہر کوئی چوڑ سدا ندا
ہر کوئی سختی دیکھ تساوی دور تسان تہیں ندا
زری اتے طلہی تیری بھائے بہت اسانوں!
ہر کوئی دیکھ تصدق ہو یا تیرے خلق پیاروں
باقی کل خلق اللہ کارن رحمت عام لیایا
جیونکر وہ قرآن خدا نے خوش بنایم سائے

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِیْنَ ۝

اور ہمیں بھیجا ہم نے تجھ کو رحمت واسطے تمام جہان کے

یعنے اسان نہ بھیجا تینوں اے سید سلطاناں
کل دنیا لوں رحمت تیری اپنی طرف پلاوے
جیہڑے لوک ایمان لیا دن ساتھ رسول سارے
جیہڑے نا ایمان لیا دن آپر سرور عالمی
رحمت خاص رسول اللہ دی مولا تہیں بخشا نا
خلق محمدی رحمت ربی جتول جہاتی پاوے
خلق محمدی دوست دشمن بھاویں ہوو کوئی
خلق محمدی مومن کافر جو حضرت ول جہاندا
خلق محمدی نال ہمایاں نیک سلوک کماون
خلق محمدی جد کوئی سائل آن سوال الا سے
جے کر چیز کسے دا کوئی کرے سوال سوالی

اپر بھیجیوں رحمت کر کے کارن جہاں
ہو کوئی پاس تساوے آوے رحمت برکت پاوے
رحمت خاص محمدی وچوں پان مراتب بھائے
رحمت عام محمدی کو لوں اوہی رہن نہ خالی
رحمت عام جو قلمیں قلمیں خلق احسان کما نا
بھاویں سخت ہووے کوئی کیسا زری اندر آوے
سہ لوں ہنس کے ملے حضرت تے کرے دلجوئی
عزت نال بھائے اسنوں سرور کل نبیاں دا
بھاویں اوہ تکلیفیں دیندا حضرت مہ گہبراون
سوئے طور کر نیسے رخصت رنج نہ کوئی جاوے
نال محبت دیون اسنوں مول نہ ہون خالی

خلق محمدی پہن جاؤں حضرت ہر پیماراں
 بھانویں کوئی تو نہ ہوئے یا سکین منانا
 خلق محمدی کا فریضہ دے دیکھ ایذا پہنچاؤں
 خلق محمدی جد کوئی بھلا دیکھے نبی رہنا
 خلق محمدی جد کوئی عاجز عرض سناؤں اور
 خلق محمدی عاجزاں آپریت احسان کرندے
 خلق محمدی جس مجلس وہ قدم مبارک دے
 خلق محمدی جس جلسے وہ حضرت شامل تھیندے
 بھی جس مجلس اندھ ہوں پاک صیت خدائی
 جیکوئی آپے حضرت کارن کپڑا فرش و چا و
 نہیں تائیں پریز میں در حضرت تکمیل لاؤں
 وہ اصحاباں ہیں جس دم پاک رسول ہمارے
 جد کوئی شخص مسافر عاجز طلب زیارت آؤں
 بکد عرض کیتا اصحاباں یا محبوب سیجاواں
 حضرت کیا ساڈے کارن نہیں ضرورت کوئی
 تاپھر مٹی دابک منبر جوڑ بنا یا یاراں
 کدی کدی پھر اسد کے پر بیٹھن شاہ نبیانے
 نہوڑی بات کرن پر معنے جس مجلس وہ توندے
 سخت کلام نہ کدی کے لوں پاک نبی فرمائی
 جس لوں ملن ہس کے ملن پاک رسول ابھی
 کے جبریر رسول اشدا خلق سناواں تینوں
 نال اصحاباں رل کے حیدم بیٹھن نبی پیارے
 اہل البیت اصحاباں چوں جد کوئی شخص بولے
 جد کوئی باتاں مجلس اندر دوست شروع کریدے
 جیسا ذکر سناؤں کوئی ایسا ذکر سناؤں

مومن کا فرجنگا مندا سہ دیاں لہندے ساراں
 اپنا یا بیگانہ ہوئے سبھ لوں پہن جانا
 سرور عالم حق انہاندے نیک دعا فرماؤں
 مومن بھاؤں کا فریضہ دے سبھ لوں دیکھ کھانا
 نال محبت سن دے حضرت جو کجہ بول سناؤں
 نال غریباں تے مسکیناں بہت پیار رکھندے
 جتھے جگہ ہوئے کجہ خالی بیٹھ اتھائیں جانے
 جد تک لوک نہ آئیں پہلوں آپ نہ مول اٹھندے
 بیٹھن آپ برابر سہک نا چاہندے اچھا بی
 بابتہ تکلف بیٹھن اس پر راوی ذکر لیاؤں
 تا تکلیف کے لوں دیوں نا کجہ فخر کھاؤں
 نال انہاندے پہن برابر جیوں کر یار پیارے
 کپڑے حضرت ہیں تسلا وہ اسنوں کچھنا پوندا
 حکم کرو تا خاص تسلا ڈا منبر اک بناواں
 اسپر میں بناؤ بیشک جو نہ کر مرضی ہوئی
 مجلس دیوچہ بیٹھن کارن خاطر شاہ ابراہاں
 کدی کدی ہک سے اسے تیکہ بیٹھ لگانے
 جد لوں تا مٹھا بولن موئی سخن پر وند ہے
 سوہنے منہ تہیں چیز کے پر لہنت کدی نہ ٹہنی
 سوہنی مٹھی طبع مبارک ہسنی ہسنی آہی
 جد ملن تاں نال محبت ہس کے ملن مینوں
 کدی دہلپنے قدم مبارک مجلس وہ پیارے
 بول لبیک شایاں اسنوں پاک نبی فرمادے
 نال انہاندے سرور عالم مدد اپنا نول دیندے
 کرن انہاندی خاطر داری تے راہنی فرماؤں

جاہل لوگ حضور نبیؐ کے آن کہانیاں کر دے
تنگ نہ ہوں سرور عالم نہ جھڑک سنا دے
سب لوگ راضی راضی کہیں پاک حبیبؐ کی
جو کوئی بزرگ قوم کسے دایا سردار کہا ہے
پاس نبیؐ کے بیٹھنے والے جتنے ہوں شہرے
سبہا صحابہؓ دلائل اندر ابھو خیال کر سیدے
اتنی الفت سے ہے آپؐ پاک نبیؐ کی ہوئی
جیٹے لوگ رسول اللہؐ لوں کارن آؤں
جو کوئی کن چہ پاک نبیؐ لوں چاہند عرض سنانا
جیتا کہ عرض سنادن والا آپؐ نہ پٹے بھائی
دست مبارک پاک نبیؐ کا جیکوڑے کوئی
جد چوڑے تا آپؐ چوڑے جیٹا پڑن والا
اسے طور سلام علیکمؐ اول آپؐ کر سیدے
سبہ لوکاں پر کچھ بھی بہا لن نظر کریمؐ کی
ایسی شفقت سے لوکاں پر کر دے جی سہارے
ذالِ البشر ہمیشہ حضرتؐ سوہنی خوش پیشانی
لین الجانب سے و کارن ہوں نرم شابی
کیسے فیض کدی کے لوں بڑا نہ خلق دکھایا
لا عتاب نا اودہ حضرتؐ پیچ کے بولن والے
لا فحاش کدی نہ کوئی محسوس فساد الا یا
لا شجاجہ نخل کرن نہیں رہن ہمیش کتارے
کھی فرمایا جیٹیاں چیزاں آپؐ نہ خواہش کرد
بے امید نہ کرن کسینوں اپنے شوق پیاروں
نن چیزاں نہیں ترک ہمیشہ پاک نبیؐ توں کی
دو جی ترک شکریوں کسب نہ کدی کمایا

کر کر باتاں بہن آپؐ پاس نبیؐ سرور دے
دیکھ اپنا توں کر بسیم ایسا خلق کھانے دے
بیعتاں یاں باتاں لے کدی نہ کاڈ آئی
حضرتؐ اس دی عزت کر دے راوی خبر لیا ہے
باک دے نہیں ودھ ہی لوں جا پن بہت پیارے
سیر نال محبت حضرتؐ سبہ نہیں ودھ کر سیدے
ہر کوئی جانے میرے فانگوں ہو ر عزیز نہ کوئی
جیتا کہ آپؐ نہ رخصت ہوں حضرتؐ کتے نہ جان
کن مبارک کرن اگیرے ایسا خلق کسانا
جیتا کہ حضرتؐ اسدی طرفے کہن کن رگائی
آپؐ متھ چوڑا دن اسدا دائم عادت ہوئی
اے پر کون مصافحہ پہلوں آپؐ رسول تعالیٰ
چوٹیاں آپؐ رحمت کر دے وڈیاں عزت دیند
عزت نال بولا دن سمجھ لوں ایسا خلق محمدؐ کی
جو نہ شرفیت میراں اتے کر دے باپ پیارے
سہل الخلق خلق نہایت بہان نرم زبانی
جد کوئی آن معافی منگے کر دے کرم شتابی
ولا علیظ کدی کسینوں سخن نہ سخت سنا یا
سوہنا نرم حلیم آوازہ شیریں شہدیاں لے
لا عتاب سار کی عمریں عیش کوئی کچا یا
ایہ سب صفتاں پاک نبیؐ دیاں کہیاں علیؐ پر
کدی اپنا توں یاد نہ کیتا سید جن بشر دے
نا محروم کسے نوں کر دے رحمت انبیؐ یاروں
اول ناحق جیکڑا حضرتؐ کدی نہ کیتا کوئی
ترجیا جو بے فائزہ چیزاں سبہنوں لوں بھلایا

تنتے باتاں ترک نہیں کیستالوگاں تائیں
 دو جا عیبت کرن کے دا پاک سول ۱۰ الہی
 باجھ توابوں سرور عالم کرن کلام نہ کوئی
 جدول کلام کرن کوئی حضرت پاک رسول گرامی
 حد تک حضرت سرور عالم ختم کلام نہ کرے
 ایو طریقہ پاک نبی داراوی ذکر کر نیدے
 قطع نہ کرن کلام کے دی حضرت ادھ چکاؤں
 حد کوئی بات عجائب ہو پاس نبی سرورے
 اینوں جیکرات کے تہیں من یار پیارے
 جیکوئی سختی کرے مسافر حضرت صبر جانے
 ایو نصیحت اصحاباں نوں کرے رسول ربانا
 جدول ودھ تعریف اپنی سن دینی گرامی
 حد کوئی پاس نبی دے آئے عزت نالیاں
 جیکر کوئی تیکہ ہوے اپنے پاس نکائیا
 دھ نہاں آوے کوئی حاجت مند سواالی
 جیسا کپڑا آپ بنداون جیسا کھانا کھاؤں
 بہت نصیحت لوگاں تائیں کرے خلیب ربانا
 ایسے طور حیواناں تائیں ناحق نہیں ستانا
 سفر اندر جو سرور عالم لے جاؤں اسواری
 کچھ چڑھے کچھ ڈرے حضرت دیون اسوں ہی
 تا پھر تن جھٹے کر حضرت دنڈن پنڈا اسارا
 دو جھٹے سنگی اپنا کر اسوار چڑھاؤں
 تیجا جھٹہ خالی اینوں لے جاؤں اسواری
 ایہ انصاف رسول اللہ داتے اخلاق مگناں
 مفلس دی نا کرن حقارت مفلس ہون پاروں

اول حضرت کوئی کسے دی کرن مذمت ناہیں
 نرخیجا عیب ہوئی دی عادت پاک نبی نوں تائیں
 سبہ لائینی ہاناں کو لوں ترک ہمیشہ ہوئی
 سننے والے کوں ہو ہون کرے چپ متامی
 حد تک سول نہ بولے کوئی پاس نبی سرورے
 حد کوئی بات سناؤں لگے حضرت رہیں سینڈے
 جتنی بات سناوے کوئی سن د خلق پیاروں
 سب اصحاباں نالوں پہلے آپ تعجب کرے
 سب تہیں پہلے آپ چشم کرن رسول تمہارے
 جتنا تنگ کریدا کوئی اتنا نرم ہو جانے
 حاجت مند سواالی کوئی خالی نہیں ولانا
 حد کوئی سچی صفت سناوے کرن قبول متامی
 اکثر حضرت چادر اپنی اس دیکھو جھپاؤں
 ادھ بھی کرن حوالے اس د راوی ذکر لیا
 چھوٹی کرن نماز اس خاطر شرم کرے والی
 ادھو جیہا غلاماں نوں بھی دیون فرق نہ پاؤں
 تالیر غلاماں آپ دائم رحم مگنا
 طاقت جتیں ودھ پراہناں لے تیتا بھار نہ پانا
 سارا راہ نہ چڑھے اس پر ایسی شفقت بہاری
 جیکر کوئی غلام پیادہ نال ہووے ہمراہی
 اک جھٹے وچ آپ سواری کرے رسول پیارا
 چلن آپ پیادے حضرت ایسا رحم کساؤں
 حکم سناؤں سادے انگوں سہیوں جان پیاری
 رحمت عالم لقب رکھایا تائیں وچہ جہا نال
 غنیاں دی اتھلیم نہ کرے دولت درم دیناروں

بیت محبت مسکیناں می کرے رسول ربانا
پیوڑیاں زخماں والیاں کو لوں نفرت نہ فرماندے

نال غریباں تے مسکیناں رل کے کہاں کہانا
ہک برتن دھ کرل کے حضرت کھاو نال انہاندے

ذکر سائل ہمسار

لکھدا وجہ کیمیا سعادت عارف مرد سیانا
آگیا ہک فقیر سوالی پیش حضور گرامی
پتھیں چیلے پیریں چہالے ڈاڈا تنگ چارا
جس نے کول نہ ہے ادہ عاجز ادھواٹھ بکھوٹے
کر کے کرم نبی فرمایا میں قسریا فی جاواں
سن کر حکم نصیب نما نایاں نبی دے آگیا
کھاہن کھانا نال ساڈے کھیا خلق پیارس
جس دگوئی نہ سنگی ہووے کول نہ کوئی ستاوے
کرن کراہت لوک جہان تہیں تک کے سن دوس
واہ سبحان اللہ کیا اکرم ذات مبارک عالی
کر کر غیب ہو یا میں عیبی جگاں وجہ منہ کالا
سہ لوکاں دا دیکھا ہو یا ڈگا اُس دربارے
جیونکرا اوس نامے اُتے جہنت کرم کھایا
کرن رعایت جدادہ عاجز یاد زخماں والا
گیتی جہناں کراہت اُس تہیں یا جو اٹھ کھوٹے
ہک قریش کراہت کر کے توبہ طر نہ آیا
جس گلوں اُس نظر کراہت رسول دیکھی آئی
او ہو مرض لگائی اُسوں مرض لگاؤں والے
قہرا کہوں بے پروا ہوں ہریے پڑیے
دیکھ غریباں مسکیناں نوں آچادم نہ بھریے
جو معذ و مرعین و چارے کو جھے کھلے سارے

لکھن نال صحاباں حضرت کہاؤں بیٹھے کہانا
زخماں نال پروتا ہو یا جس دا بدن تمامی
پتھ فقیر اکھا نے توں بھی کہے رسول بہارا
زخماں کو لوں ڈر کے اُس دانگی کوئی نہ بھریے
آجا ساڈے کول فقیر اتنیوں اسیں بہاواں
اپنے پٹ مبارک اُپر نال پیار ہسایا
اتنی شفقت نال غریباں کرن کریمی پاروں
نال محبت حضرت اُس نوں اپنے ساتھ رل دے
بیٹھن گو در رسول اللہ دی جلوہ لیں حضوروں
او گنہار پندیر چہانتوں اُس شفاعت الی
رکھی لاج حضوروں میری سو نہیاں لا جاواں
جس باروں عزت پاؤں بہ محتاج و چارے
ایسے طور کرین بیٹھے اپنا کرم سوایا
جسوں اپنے ساتھ ہایا پاک رسول تقاے
شفقت دیکھ رسول اللہ دی توبہ تاب ہو
وجہ حیاتی بدلہ اسنوں رب جبار دیکھایا
او ہو حالت اُس کے اُپر بھیجی پاک الہی
اوسے دانگوں بدن تمامی ہو گیا چالے چالے
ادبوں سر جکے وجہ دہریے توبہ کرے
بیت رب کرے انہاندے دنگوں لہ دیکے میرے
خز تکبر والیاں نالوں بہاؤں بہت پیارے

حضرت کیا ویکہ انہا نول کر و کراہت تاہیں
 کو بھی عقل کسے دی تھک کے جو کوئی بڑا مناندا
 جو کوئی دیکھ غریب کسے نول دلوں حقیر پہچانے
 اینویں جو محذور کسے نول دیکھ کراہت کردا
 سرور عالم معذوراں دا بہت لہا ط کر نیڈے
 ہکسا دن کوئی کو ہڑا عا جز پاس بتی دے آیا
 رکھیا اپنے کھانے آپرستہ اس د نول پڑکے
 رل کے پئی برتن وچوں دوہاں کھا ہوا کھانا
 جس کھانے وجہ بہتے بندے بہتے ہتھ کھیندے
 کھانے پچھے انگلیاں نول چین بہت پیاروں
 رد نہ کرن کسے دی دعوت پاک رٹول گراہی
 دیون لوک جوان دی روٹی دعوت جدول پکاوں
 آپ غیافت لوکاں کارن کر دے نیئی اہلی
 جو بہان مسافر آدن پاس نیئی سرور دے

ربدی بے پرداہی کولوں منگو سدا پناہیں
 کاریگری خدا دی آپر ہے اوہ عیب لگاں دا
 جیو تکر اس حقارت کیتی اندر کم رہا نے
 جیو تکر اس نول بھانا ناہیں رخل خدا اکبر دا
 ہر عا جز مسکیتاں کولوں حال احوال پھیندے
 کھانے اندر سرور عالم اسنوں نال بتایا
 کیتا حکم توکل آپر کھا بسم اللہ پڑھکے
 اتنی شفقت نال غریباں کر دانی ۲ رہا نا
 اس کھانے نول سرور عالم بہت پسند کر نیڈے
 ڈاڈا صاف کر نیڈے برتن خوب صفائی پاروں
 رکھا سکامسا کھانا کرن قبول تمامی
 کر بسم کھا دن حضرت تے الحمد الاون
 کرن تواضع بہاناں دی دائم عادت آہی
 نوکں بھاویل کافر جوئے سبہ دی بہت کر دے

ذکر مہمان نوازی حضور علیہ الصلوٰۃ والسلام

ہک دن دا ایہ ذکر مبارک مشنوی اندر آیا
 شام ویلے کچھ کافر آئے پاس نیئی سرور دے
 اے مہمان نواز خلق دے تے سلطان گرامی
 ہاں بے خرچ مسافری اندر آگئی رات اسانوں
 آپ کرد مہمانی ساڈی اسید ابراہاں
 بیٹھے سن کچھ کول نیئی دے یار اصحاب پیار
 ونڈا ہر سبہ ہک ہک کر کے ایہ مہمان اسانوں
 سن کر حکم پیاریاں یاراں دیر نہ کیتی کوئی
 سی اکسا کافر وچہ انہا تے سبہ نہیں موٹا بھارا

حضرت مولوی روٹی صاحب نقل جوں فرمایا
 مسجد اندر حاضر ہوئے عرض نیئی نول کر دے
 پاس تساڈے حاضر ہوئے عا جزا میں تمامی
 ہو کر اج مہمان تساڈے کراں سوال تسانوں
 نالے جگہ عنایت ہووے جتھے رات گزاراں
 سن کر عرض انانے تائیں کھیا نیئی سہارے
 جیو تکر خلق محمدی پاروں عادت وچہ تساڈے
 ونڈے سبہ ہک ہک کر کے جیوں فرمایا نیئی
 وڈا پیٹ چورے انگوں رکھیا اوہ وچہ پارا

کے قبول نہ کیتا اسنوں قدرت پاک الہی
 کیتی آپ ضیافت اُسدی حضرت خلق پیال
 ست لیاریاں بکریاں اسیاں گھر حضرت سرور
 اس رائیں جوتیاں بکریاں و تاد دودھ تمامی
 نالے روٹیاں سالن پیتا دتا اس دے تائیں
 اتنا کھانا حاضر کیتا نبی کریم بنا کے
 اپر دل اُسے وجہ آہی سخت و روت ری
 نالے پیتا دودھ تمامی ستیاں بکریاں والا
 اہل بیت رسول شہزادوں اس دے وجہ آہی
 اپر اس مسافر کافر دودھ نہ بھر دیا
 ایسا بھلکا کافر کوئی ہے ہمان نکارا
 آخر اپنا حجرہ حضرت بخشیا اس دے تائیں
 حارام کیتا اس کافر حجرے اندر بھائی
 مار گئی اوہ گنڈا باہروں کر کے قبر نما
 دُٹ پیا آپ بیٹا اس دے وجہ ڈاڈی جتنی
 کہا ندیاں بس نہ کیتی ہرگز نامہ گز شرمایا
 اگے پیٹ بھر دلا آہا ہورا دتا ماں چڑھیا
 نرے کردا باہر جاواں اندر گند نہ گھٹے
 ڈاڈا تنگ پیا آغا بھر پانے لیتے کدی بیسے
 ادھر زور دتا پانے حاجت غالب ہوئی
 سہرے اسے حالت اندر کیتا خواب دیوانہ
 اس جاتا میں دور نکالے بھل اندر آیا
 جس ویلے پھر تئیں کہلیاں نظر والے پانی
 آکھے میں بن رسول جواں کیونکر سب پیال
 گف ایہو یا بستر مارا نال غباست بھریا

اس دے اندر حکمت رب دی ظاہر ہوئی آہی
 گھر کچا کھانا اس دا بہت محبت پاروں
 سارا شہر دودھ جہناں دانوش مبارک کرے
 سارا اس کافر دے اگے رکھیا بنی گرامی
 جہوں جہان نوازی والی عادت سدا سدا میں
 جتنے نال ستاراں بندے کہا کے رجن سارے
 جتنا کھانا رکھیا حضرت کہا گیا ہو واری
 خالی برتن لے گئے سارے پاک رسول تعالی
 دودھ و تپوں کچھ حصہ میا ڈا رکھ سی بنی آہی
 اہل بیتاں نوں اس گلوں بہت تعجب آیا
 اتنے آدمیاں دا کھانا کہا گیا ہو سارا
 نالے دتا بستر اپنا تھے رات ننگیاں
 باہر اک غلام بنی دی غصے ہو کر آہی
 ادھی رات ہوئی جس ویلے آ کافر کڑلانا
 بوسے دیل دوڑے اگوں راہ نہ جتھے کوئی
 آبدھنی قابو کیتا شامت دے نہ آیا
 پونے سول کیچے اندر آسختی نوں پھڑپھا
 مارے ہتھ بوسے نوں اگوں بولیاں نہ کہلے
 ادھر ادھر پاس مردے سول نہ مٹھا تھیسے
 ادھروں باہر کلن کارن واہ نہ چلے کوئی
 اکبیں جڑیاں بستر آتے کل گیا پاخانہ
 دچہ ہیوشی حجرہ سارا دتاں نال گویا
 اس ویلے شرمندگی پاروں نہ جملے کافی
 چپے نہ ایہ اجلہ میرا جے سو مٹی پاواں
 دل دہخون ملامت والے آن شکوہ دہریا

چاروں طرفے حجرے اندر پھیل گئی بد بوئی
 مالک حجرے واجد اویں اودھ کیا دیکھ اہل بیسی
 جبکہ اس شرمندگی نالوں موت اتہائیں آئے
 یا پھر دن ہوں تہیں گے جبکہ موقعہ پاواں
 کرے اڈیاں کیڑے ویلے صبح دکھالی دلیسی
 آخر اسے کھیل اندر اس دی رین و ہائی
 ایسب حالت گھر وچہ اس دی ڈھی بنی گرامی
 فجر ہوئی تا علم آہوں خود شریف لیاے
 کہ خلق طبعی اس دا عیب پہچاؤن آئے
 کردر گذرنا نے سندھی اس پوچاؤن آئے
 ظاہر باطن اس روگی دے روگ گواؤن آئے
 حجرے اندر قید ہوئے دی بند چوڑاؤن آئے
 قلعہ کوتاہ حجرے اگے حضرت آن کہاؤے
 چپ کھلوتے کافر کولوں سرور عالم سائیں
 سنیاں کہڑک حدوں اس کافر کنڈا کسے بلایا
 جد دروادیہ کھلاڈ ٹٹا فسر تمام سدہانا
 لکڑوں سبہ نجاست اسدی آکر ظاہر ہوئی
 لگا کرن شکایت اسدی بستر پھول دکھایا
 پاک بنیوں چانن آبا اگے اس کے حالوں
 حد اس بندے مجلس اندر بستر آن دکھایا
 لے آؤ کچھ پانی جلدی آپ اسیں ایہ دیوڑاں
 یا را صاحب کریندے عرضاں یا مقبول گرامی
 چوڑ دیو ایہ بستر حضرت کرد عنایت ساؤں
 حضرت کیا آہو بھائی ایہ گل اسیں پچانناں
 ایہ گل سن اصحاب پیارے ہو گئے چپ زبانی

حدوں موکالہ ظاہر ہوئی کیا کچھ کہسی کوئی
 سارے لوک ملامت کرسن ہر کوئی جھڑکاں لسی
 سبہ لوکاندے طعنیاں کولوں جان میری کچھ جاونے
 وچہ اہل بیسی تہاں اتہوں اپنا آپ بچاؤں
 کراہے رات گذشتہ ہوئی بوبا کوئی کھلیسی
 کافر دی جیوں وچہ قبر دے جان شکنجے آئی
 باطن علوں رب جتایا اس دا حال تسبی
 نال محبت عاجز آ پیر کرم کس دن آئے
 شرم کرم دا پلو دے کے پردہ پاؤن آئے
 چنتا فکر تمامی اس دے دور ہٹاؤن آئے
 دکھاں وچہ تو لیتے تائیں سکھ دکھان آئے
 راہوں بھلے کافر تائیں راہ دکھاؤن آئے
 نال شتابی گنڈالاہ کے آپ پوشیدہ ہوئے
 تا جو نا شرمندہ ہوئے دیکھ اسڈے تائیں
 لگی اس نالے تائیں دوڑاؤں ول آ گیا
 اسوں پاسوں دیکھ شتابی نہٹا دوڑاؤں
 گنڈا بستر پاک بنی دے چاک لیا کوئی
 دیکھ ایہ جہان تسڈے کیا کرتوت کما یا
 ایہ پیر عید نہ ظاہر کیتا اپنے خلق کمالوں
 سرور عالم تک کے اس ول جتنے تے فرمایا
 کراں صفائی اپنی ہتھیں کچھ بیزار نہ ہوواں
 صدقے عباداں کس گل کارن اسیں غلام تمامی
 لایق نہیں غلاماں ہونیاں ایہ کلم تسلاؤں
 ایہ پر سڈے دیوون اندر ہے کوئی بھید رہانا
 دیکھاں کیا کچھ ظاہر ہوئے حکمت پاک حقانی

آخر اسنوں دہون لگے آپ رسول الہی
 حجرے تہیں جدتھا کافر کے تیر چیلانا
 جاں کجہ دور گھیا تا اسنوں یاد اچانک آئی
 اپیر یاد نہ آئی مینوں اُتھوں لندی راری
 آئے شرم دلیو چہ اسنوں کیونکر تپتھے جاواں
 چل پچا ہاں تیرے تائیں اپنا مال لہیا ہے
 آخراوتہوں پرت شتابی پھیر پچسا ہاں آیا
 جس ویلے آ حاضر ہویا خدمت وچہ نی چہی
 کجھ دوساں نہ کرے حضرت نال محبت دہونے
 کافر دیکھ ہویا قربانی سخت نہامت پائی
 رور واپس ملے ڈھائیں اُچا شور مچایا
 سروچوں تے تک دے ہون خون ہویا آجاری
 جدایہ حالت ڈٹھی اسدی کل امت دے سائیں
 پانی مچھکیا منہ اسدے پر حضرت نال پیا ان
 کردا عرض حضور نبی دے یا محبوب اٹھے
 سرور عالم کلمہ سیاتے اسلام کھلایا
 دتا حکم حبیب خدا دے ارج بھی رہا تھا میں
 کردا عرض جو یا نبی اللہ قسہ خوار حمانوں
 جتھے رہساں جتھے رہساں جتھے کرساں پرا
 آغزادہ بھی رات اتھا میں حضرت کول لگائی
 خداوہ کھانا کھاوون لگا ایسی برکت ہوئی
 کب بکری داد دودھ تامی حضرت پیش نکایا
 حضرت آکھن اسدے تائیں کھا کجھ پور پیار
 قسم خدا دی جتنا کھانا کل راتیں میں کھانا
 اہل البیت غلام نبی دے کرن تعجب سار

آکھ پندیرا سہ اندر کیا کجھ حکمت آہی
 پہل گیا تلوار اتھا میں حجرے وچہ نہ سانا
 رکھی سی میں پہل پنی سونے والی حسابی
 چنڈ آیا میں حجرے اندر اوہ تلوار پیاری
 اے پر حرم کہے میں تیرے شرم تمام گواواں
 تے تقدیر کہے چل تینوں مسلمان بنائے
 پہل یا تلوار حمال جتھے چوڑ سدا ہایا
 دہون بیٹھے سرور عالم اس دی مہ پلیدی
 کول کہے اصحاب پیارے صدقے صدقے ہونے
 اودہ تلوار حمال پہل یاد نہ رہ گئی "کافی
 کڑیہ پاڑ لوریاں کیتا منہ سر بہن و سجا یا
 تریشے پیاز میں دے اتے سدھ بدھ ہوش مسای
 پکڑ کلا دے بہت محبت کیتی اسدے تائیں
 آگئی ہوش نکانے اسدی کرن لگا گفتار ان
 کلام پناد سوسنوں دیوان حق کو اچھے
 وچہ صحابان داخل ہویا نور حقیقی پایا
 نال محبت رات اجو کی ساٹے کول لگھائیں
 میں مھمان ہمیش تساوا ہو گیا ولوں بجاوون
 ایٹھے اوتھے دو میں جہانی خادم رہساں تیرا
 حاضر کیتا کھانا اس نوں پاک حبیب اللہ الہی
 کھوڑا قدرا ٹھائے لقمے کجھ نہ رہی کوئی
 اودہ بھی پیتا گیا نہ سارا ادا اوس ودایا
 عرض کرے کجھ طلب مینوں یا محبوب نہاے
 اسدے کھاوون کنوون نہ یادہ مینوں رب رجا یا
 خبر نہیں راج کیوں نہیں کھانا کھاو کجھ دچاے

حضرت کیا کل راتیں ایہ آہا کفر و چالے
 آج اسوں رب مومن کیتا نال ایمان رجایا
 واہ سبحان اللہ کیا حضرت شفقت خلق کماون
 نال کفاروں سردر عالم ایسی شفقت کرے
 مسن انساناں مسلماناں کر کے صاف عقیدہ
 پاک نبی دے خلق مردوت کافر پکڑ لوالے
 کافراں تائیں مومن کردا پاک رسول پیارا
 چنگیاں بھلیاں مسلماناں نوں کافر پھریاں کھیندا
 سنت تے جو عمل کھاوے تینوں مول نہ بھالے
 پڑھن نہ دیویں مسجد اندر مول ناز خدا دی
 نا کر بند سیتاں وچوں رب دی یاد پیاری
 مسجد وچ عبادت کوں جو کوئی منع کریندا

شامت کفروں بتنا کھانا کھاوون کفراں والے
 تائیں تہوڑا کھانا کھادیا پاک نبی مفسر مایا
 کافر مشرک جس دی پاروں تری ایمان وں
 بھاویں کیسے دشمن ہووون سر قربانی دہرے
 جے ہن امت پاک نبی دی سکھ لے خلق بیدا
 اپر تیری بد خلقی لے مومن آن نساے
 تیرا فتوے بہ لوکاں نوں کافر کرنے ہارا
 یوں چارے مول کینوں مومن بنن نہ دیندا
 مارن پویں غریباں تائیں جد کوئی مسجد آوے
 بھاوے نہیں اڈے گھر دی ادق تے آبادی
 جلدی نہیں کسے دی او تھے ہرگز ٹھیکہ داری
 اس نہیں ودھ نہ ظالم کوئی رب گواہیاں شیدا

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسِيحَ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَ كُرْسِيَهُ

اور کون ہے بڑا ظالم اس شخص سے جس نے منع کیا خدا کی مسجدوں میں (اس بات سے) کہ کیا جائے

فِيهَا السُّمْلَةُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا ۚ ۱۲۶

ان میں اس کا نام اور دوڑا آن کے اجاڑ لے کوہ

سن میں خلق رسول اللہ و ذکر سناواں تینوں
 بیٹھے مہین پاس نبی دے بکٹن کجہ عیسا فی
 کیتا عرض سوال انہاں نے پیش جیت تھالی
 حضرت کھیا حاضر ساڈا پاک مکان پیارا
 تا پھر مسجد بنوئی اندر پادریاں عیسا نیاں
 کتنے لوک انہاں دے وچوں جو بھراؤں آئے
 واہ سبحان اللہ کیا حضرت شرم کرم دے سائیں
 کر کجہ شرم سیتاں چوں روکن والیاں یارا
 جو کوئی کرے عبادت رب دی بھاویں جوں کلام

جیونکر کتب حدیثاں وچوں معلم ہو یا مینوں
 ہو یا آن قریب انہاں اوقت عبادت بھائی
 یا حضرت بن ہو گیا ساڈا وقت عبادت والا
 کر لوساڈی مسجد اندر اپنا تیس گزارا
 اپنے طور عبادت کر کے راحت خوشیاں پایاں
 خلق پیار رسول اللہ و دیکھ ایمان لیاے
 کر جے کارن مسجد بخشی پادریاں دے تائیں
 کھنوں نال نماز محمدی ویر پیوئی بھارا
 مسجد چو اسے تائیں مول نہ دیا جادے

خالص عبادت اپنی کارن مسجد رب بنایاں
 شرک سرود ناجائز باتاں خوش بگن سب تینوں
 جو وہابیات کہانیاں قصے اپنے ہو ریائے
 سرواہبیات اکہاڑیاں کولوں کدی نفرت آئی
 سنت فعل رسول اللہ دادل یقین برائیاں
 طرح طرح دیاں تہمتاں لاویں آپرے مومن بھایاں
 کوئی دہائی نے کوئی شیعہ کوئی کہن مرزائی
 جو نا پڑھن نماز انہاں پر حملہ کریں نہ کوئی
 بے تمازاں اوپر کوئی زور نہ چلے تیسرا
 ایہ نہیں سب حقیقاں والا جو تھم کے پھر دیا
 جیکر مذہب حنفی والی خبر ہو ندی کچھ تینوں
 مذہب پاک امام اعظم رحمہ اللہ دا ہو یا اثر جہانوں
 خلق محمدی گل انہاں داسنت چال پیاری
 سن میں خلق امام اعظم داتینوں آکھ سداں

شرک سروداں گلیاں کارن نہیں خدا فرمایاں
 کدی نہ آکھیا مسجد اندر گرنہ بھائے مینوں
 داسے وانگ مسیتاں اندر لوکاں فرض بنائے
 رفح سبا بتیرے بھانے جیونکر سانگ اٹھائی
 اہلسنت نون مسجد وچوں کر بدنام ہٹا دیں
 مسجد وچ نماز پڑھن تہیں خلتاں ان چلایاں
 چنگا حنفی پیدا ہو لوں سب تہمت لائی
 پڑھایاں نون آپرے بگن بگن کتول عقل گہوئی
 حملے کریں نمازیاں آتے واہ واہر دیا تھیرا
 خلق محمدی مذہب حنفی خبر نہ تینوں اڑیا
 کیوں ایہ حملے تیرے کارن لکھنے لوندے مینوں
 بر خالق نے نکتہ چینی بھاوے نہیں تنہا نون
 پوسے طور امام اپنے دی بکڑن تالبداری
 جیوں تفسیر سینی اندر کرنے نقل دکھاواں

ذکر حضرت امام اعظم ابوحنیفہ کو فی رحمۃ اللہ علیہ

بلکہ حضرت ابوحنیفہ جزیستے اندر جاندارے
 ماتمق اوس شرارت کر کے سخت طمانچہ لایا
 روز قیامت ہے رب فضلوں جنت بخشا مینوں
 کرساں عرض خداوند اگے یارب بار خدا یا
 جیکر اس دن میرا پڑنا ایہ ظلم کھاتا
 مارٹماچے ملتھے اس نے بہت احسان کھایا
 سن کر بہت ہویا شرمندہ او دجہول بنانا
 انویں ہو رہاں دا اک باک کا فر ہمسایا
 جو کچھ گن غلاظت ہوئے بول نجاست والا

اگوں ہک مخالف کوئی آگیا پیش اپنا دے
 پکڑا پتھہ ایام پیارے آسنوں فرمایا
 اپنے نالوں فل اس بن میں بخشا ساں تینوں
 مارٹماچے مینوں اس نے بہت ثواب دوا یا
 کس گل دامیر کریندا کیونکر درجہ پاندا
 اوس طماچے ملے آسنوں جنت بخش خدا یا
 منک معافی تدبیر چھڑایا ہونا دم بچتا نا
 کر عداوت مال انہاں دے ظلم طریقہ چایا
 کوٹھے آلوں طرف انہاں دے آئے اوہ منہ کالا

کتنی مدت نال علالت ایویں اوس لنگہائی
 کہ سی نہ کجہ الامہاں دانا اسنوں شرمایا
 اے نہمانا پوہرا نوکر کوئی نہ لہجے تینوں
 حضرت کہیا ہے ہک چوہرا نوکر ساڈے گھر دا
 ایسر جو کجہ قلالت میں نت آپ اہتا ندا
 پس میں آپ ساڈی خدمت کر کے ادیا ہاواں
 بنی محمد رہبر سالوں ایہ طریق سکھایا
 مومن بھاویں کافر ہووے جو ہمسایہ کوئی
 پس میں حکم رسول اللہ نہیں عزت کر داتری
 جد ایہ حضرت ابو حنیفہ زمی سخن سنایا
 ایہ ہے خلق امام اعظم واسے حق سدا
 سکھ لے خلق ہی سرور داپنے پاک اماں
 جے توں حق نام رکھیا ہو جا حنفی پورا
 وچ صحیح حدیث مبارک کہے رسول تعالیٰ
 بھی فرمایا سب لوکاں نہیں سالوں بیت پیارا
 بھی فرمایا کمال اکل ہے ایمان آہناں دا
 بھی فرمایا رزقیامت جدول تراز و دہر سن
 دنیا اندر چنگے خلوقوں جس توں عادت ہوئی
 ایویں ہو حدیثاں بہتیاں پاک بنی فرمایاں
 کیا تجھ آکھ سداواں تینوں خلق ہی سرور دے

چپ کر حضرت آپا نہاندی کر دے رہن صفائی
 آخر بکٹن پھن لگا آپے اوہ ہمسایا
 آپے نت صفائی کروا نظری آویں مینوں
 جیہڑا نت اسے گھردی آن صفائی کروا
 بسا یہ سب تساؤ گھردا جو توں نت وگاندہ
 رہی بھتیں کراں صفائی آپے سنن جاواں
 بیت لحاظ ہمسایاں کارن حکم انہاں فرمایا
 یہ حالت وچ عزت آسدی فرض سالوں بنی
 توں بھاویں اس خدمت پاروں قدر جانے میری
 کافر بیت ہو یا شرمندہ تر ت ایمان لیا یا
 جے توں اس داندیب کہیں پکڑا ہو ورتارا
 کرید خلقی مسلماناں توں کڈھیں اس اسلاموں
 جس وچ خلق محمدی تہیں ہے پورا جے نورا
 سب لوکاں نہیں بہتر بندہ چنگیاں خلوق والہ
 ہووے جو خوش خلق زباناں زمی کرنے مارا
 زمی پاروں دنیا اندر بہتر خلق جہناں دا
 نیکی بدی خلایق والی وزن متامی کر سن
 مومن کارن اس نہیں ودھکے بھارا مل نہ کوئی
 خلق محمدی دنیا اندر خلقاں پکڑ لایاں
 جو نکر نال خلایق حضرت خلق محبت کر دے

ذکر شفقت آل ذات علیہ الصلوٰۃ برا کی عدی بن حاتم طائی

حاتم طائی داجو بیٹا نام عدی سد و اندا
 کرے ارادہ شام ملک تہیں طرف میںے جاواں
 نالویں کن مجری داند رشتی اوس تیار ری

سیناں میں نے ذکر مبارک حضرت شاہ بنی ندا
 دیکھاں مل مول پیارے اسنوں ازماواں
 پاک بنی عدی خدمت اندر آیا پہر سلی طاری

مسجد اندریٹھے ہے پاک رسول - گرامی
کون کوئی توں کس دابٹیا کیڑے ملکوں آیا
سنیا نام حاتم داجس دم پاک رسول اکی
مسجد تہیں پھر نصحت ہو کر گھردی طرف سدائے
رتے وچے ہک بڈھی مائی آکے حاضر ہوئی
کتنا چراوہ نال نیں دے رسی کلاماں کردی
جو کچھ اس دی حاجت آئی اسے قتل مٹائی
دیکھ عدی ایہ خلق نیں دادلوں تعجب کردا
انجریں دم پتے حضرت اپنے دولت خالے
خاطر نال عدی دے آکے حضرت آن دھپایا
کتیا عذر عدی لے اکوں یا مقبول رہا
حضرت آکھن بیٹھو بیشک اپراوہ شرما دے
آخر حضرت تیکھے آپر کر اسرار بہایا
اسے خلق نیں دے اس نوں اوہ تاثیر دکھائی
اکھنڈا بیشک بنی محمد مرسل رب اکبر دا
خلق محمدی دل اسے نوں ایسا چاٹن لایا

سرور عالم پچپیا اس تہیں حال احوال تسامی
کھنڈا نام عدی ہے میرا حاتم داجس حسابا
کتی آٹھ تو اس آس دی جو کچھ لایق آہی
حاتم دا فرزند پیارا اپنے نال لیا دے
حضرت طرف مخاطب ہو کے عرفان کران تھروئی
سن دے ہے کھلو کر حضرت نال کمال مہر دی
تا اوہ اوہنوں نصحت ہوئی عاجز بڈھی مائی
بیشک ہے یہ نبیاں والا خلق بنی سرور دا
چڑے داک یکہ اندرون کڈھیا بنی یگانے
پیٹھ اکرام کرداں آپر کر شفقت فرمایا
تہیں نہیں بہن اس داپر ادب کنوں شرمانا
جیوں جیوں حضرت کرن محبت صدقے ہوندا جے
بیٹھے آپ زمیں تے حضرت ایسا خلق کسایا
ظلمہ پڑھ کے مسلم ہو یا دیرہ سستی - کافی
ایسی شفقت باجوہ رسولان ہونہ کوئی کردا
ہو گیا دورا نہیں سر کھر داب محاب بنایا

ذکر دیگر برکات حال شفقت آن ذات علیہ السلام واصلوۃ

سن بک ہو رنداں تینوں ذکر پیارے والا
چراوہ رات گذشتہ ہوئی دن خیزل دا آیا
ڈٹھی ہک غلام کسے دی راہ وچہ روندی ندی
سرور عالم پچپیا اس تہیں کر شفقت دلاری
کردی عرفان غلام دچاری یا مقبول رہا
صبح سویرے بھیجا اس نے آٹھ پین مینوں
دیر ہوئی کچھ پین اندر گھروں چردکی آئی

جہاں تیں مہراج سدا نے پاک حبیب تعالیٰ
سرور عالم گھر تہیں باہر قدم مبارک پایا
سرے کھڑی آٹے والی رورو حال و بجا ندی
کیا کچھ بنی مصیبت تینوں روئیں والی ماری
ہک بیوہ ہے مالک میرا جس دا نام فلانا
ایہ میں بیمار بیماری حال سداں کینوں
خوف کراں مت مارے تینوں کیوں تہہ دیر لگائی

ایہ گل سن کر پاک بنی لوں رحم نہایت بہ نیا
 لے چل نال ساڈے تائیں خوف نہ کر لو کی نی
 واہ سبحان اللہ کیا اس کے رب کے بھاگ جگائے
 روز قیامت کل مرت کے دانیوں بھارا اٹھائیں
 کرن روایت سرور عالم جس دے یہ کرم کمایا
 جلدی جلدی قدم اٹھاؤں پاک رسول غفاری
 کہیں لگی میں ہو چ نہ سکال یا محبوب کسانوں
 تا پھر حضرت اس دی خاطر ایسا کرم کسایا
 بھی فرمان سنایا اسون پاک حبیب خدا دے
 تا وہ دامن پکڑا نہی واساٹہ نبی دے ہوئی
 آخر اس یہودی دے گھر پہنچے سرور عالی
 کل یہودی باہر آیا ڈٹھا نبی پیارا
 کیونکر راج تشریف لیاے یا مقبول گرامی
 تا پھر حضرت دسی اس نوں حل حقیقت ساری
 بوجھ اٹھا کر اس دے کو لوں نہیں سی ٹپا جانا
 کہے یہودی و سوا دل اتنی بات اساتوں
 حضرت کہیا آہو بھائی اس وجہ شک نہ کوئی
 ہو فریاں یہودی اگوں جلدی عرض سنائی
 ختم رسولوں لوں جس اتیں رب معراج کراسی
 ہو سی اک یہود کسے دی کوئی غلام و چاری
 نال محبت ختم رسولوں اس دا بھارا اٹھا دے
 راج ایہ صفت تساڈے اندر پوری ثابت ہوئی
 ایہ گل آکھ یہودی اپنی قوم تمام بولائی
 دیکھو وجہ توریت مبارک جویں خلاف فرمایا
 جو تو بھارا اٹھاؤں دالی آہی سبہ منشا نی

آپ اٹھائی کٹھڑی اس دی تے اسون فرمایا
 کر سال میں سفارش تیری جو کچہ ساتہوں ہوئی
 جس بھارا اٹھا کر حضرت کرن سفارش آئے
 نال شفاعت ہر عاجزونوں مولا نہیں بخشا سن
 نال محبت اس عاجز دا آٹا آپ اٹھایا
 پچھے رہ گئی حضرت نالوں اوہ عاجز بیچاری
 ہوئی ہوئی قدم اٹھاؤ ساٹہ رلاؤ ساٹوں
 چادر اپنی داپک پلہ ہتھ اس دے پکڑایا
 پکڑا ساڈا دین جلدی آجا ساٹہ اسادے
 جس دے ہتھ بنی داداں اس لوں ف نہ کوئی
 اکھڑ کا یا بوا اس داکل امت دے والی
 دیکھ تجب ہو یا بہتا کر داع عرض و چارا
 کس دا بوجھ اٹھا کر مراد ستو حال تسمی
 آئے اسیں سفارش کارن خاطر اس بیچاری
 رستے وچوں آٹا اس واساں اٹھا کر مراد
 ہوئے معراج مبارک را تیل ج کسانوں
 ایہ تینوں ایہ گل ساڈی کیوں کر علم ہوئی
 وجہ توریت ایہ خبر تساڈی عینوں نظری آئی
 او سے دن ایہ شفقت اس دی خالق پاک و کھاسی
 رستے اندر مل سی اس نوں عاجز درداں ماری
 دیوے آن یہودی تائیں گھر اس نوں پہنچا دے
 پڑسیا جیوں توریت شریفوں شک رنگیا کافی
 بہ لوں ایہ تعریف بنی دی کڈھ توریت و کھائی
 او سے طور راج نبی پیارا ساٹوں رب ملا
 لوں بھارا اٹھا کر مراد پاک حبیب حقانی

ابو حضرت تم رسولان پیار رب اکبر د ا
ابو مرسل ہو کر آیا د چہ نصیحت لے
دور کرو سب شک دلائلے تے و سو اس گواؤ
سب تہیں اول آپ بیودی کلمہ بول سنایا
جتنے قوم اس دی د بندے عورت مرد قسامی
نال محبت سہ لوں حضرت دین اسلام سکھانے
کیا کچہ خلق رسول اشد و آکھ سنائے کوئی

وہ نوریت مبارک جدی صفت خداوند کردا
اسے لوں معراج کرایا راہیں اج خدا نے
پڑ بوتسا می کلمہ اس دالتے ایمان لیاؤ
اس تہیں ابد قبیلہ اس داسب ایمان لیا یا
بج بچ آن سلامی ہوسے پیش حضور گرامی
و سیا بادل رحمت دالادھتے کفر دلائلے
خلق عظیم بیان کرن دی کس لوں طاقت ہوئی

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۚ ۳۶

(اے پیارے نبی ۳۶) بے شک تو بڑے بہاری خلق پر ہے

بکدن حضرت عائشہ پاسوں کے سوال الایا
تا پھر حضرت مانی صاحبہ کہیا اس دتا میں
اول تمہیں تا آخر جتنی پاک کلام الہی
جو کچہ وچہ قرآن خدا نے امر بنی فرمایا
جو دخلق قرآن سکھائے سب حضرت وچہ آئے
کراں بیان اخلاق نبی دے طاقت قدر مینوں
حضرت مانی عائشہ صاحبہ حدایہ عن سنائے
وچہ قرآن خدا نے جدی خود عظمت فرمائی
جو کچہ خلق رسول اشد لوں رب عطا فرمایا
وائے اندر خلق نبی دی قسم خدا فرمائی
وچہ وایل خدا فرمایا رب نبی ام سرور د ا

دنیا اندر سرور عالم کیونکر خلق کما یسا
خلق محمدی دیکھ قرآنوں میں کیا ذکر سنائیں
خلق رسول اشد دے آپ دیوسے سب گواہی
جتنا خلق نبی سرور داسب اس د وچہ آریا
جو عادات رسول اشد دے سب قرآن بتائے
کچہ کلام الہی کولوں کہول سنائے تینوں
ہور کے تہیں خلق نبی داکویں سنایا جائے
کرے بیان مفصل اس داکسنوں طاقت آہی
سب لوکاں لوں دنیا اندر روشن کرد کھلایا
دائک صحنی دے ظاہر حسن دی ہر جا کہ روشنائی
باطن خوف رسول اشد دابر کوئی جس تہیں ڈر د ا

ذکر عرب و جلال حضور علیہ السلام

ظاہر صورت پاک نبی دی بیت حلیم پیاری
جیونکر عرب نبی سرور لوں بخشیا خالق سائیں
سب خلقت تے پاک نبی دار عرب خدا نے پایا

باطن اندر نشی رب دے دشت بیت بھاری
ایسا عرب حاصل ہوا کے سہمیب سزائیں
جیونکر وچہ حدیث مبارک خود حضرت فرمایا

نُصْرَتُ بِالرُّعْبِ بِسَيِّرَةِ الشَّهِيدِ

مدد دی گئی ہے مجھے ساتھ رعب کے ایک ہیسنہ کی مسافت تک پہنچا

ایسا رعب و تار ب مینوں پاک بنی فرما ہے
وقت ضرورت رعب بنی دا ظاہر کیستنا جاندا
جنگاں وچہ جرنال بنی دے کوئی مقابلہ کر دا
کشتی داری کا فر لوکاں کیستادلوں ارادہ
ایسر جدا وہ طرف بتی دے حملہ کر کے آدن
کرن روایت اُحد ہاٹے ہوئی جدول لڑائی
نام آبی بن خلعت بتا دن اس کا فر شیطان
لے کر فوج کھاراں سدی تے تلوار ہلاندا
ایسے نہ ہوتا حضرت دیول اوہ مردود موکا لا
حضرت حکم دتا اصحاباں جو جو دوست میرے
آخر جدا وہ حملہ کر کے طرف بنی دے آیا
قدرت ربی کا فر اں اندر ایسی بھاڑ ہوئی
اک اکیلا پیٹ کے اسوں سکر کشت سدا ہے
اس کا فردی گردن آپر نیس نہ ذرا نکا یا
ناکھ بھلیا خون و غیرہ کوئی سخت نشانی
چھو ہوئی اک پہلی اس دی ٹپی اوہ دھچکاڑوں
جاڑ گا وچہ شکر اپنے بیلان وانگ اڑاندا
سنگی آہن تیرے تائیں ایڑا رستم نہ کوئی
روکرا گول آہن لگا اوہ مردود اُنہاں نوں
بھاویں ضرب نہ دوی کوئی نہ کوئی زخم ڈو گھیرا
جے اوہ اتنی مزب تسانوں رہ شکر توں لاندرا
معلم نائیں تسانے تائیں کھنڈا سی اوہ مینوں
اج اوہ انشا اللہ اس وا پورا ہو گیا سارا

بک مینے دے راقا تائیں جس دا خوف درادے
جتنے خطر دشمن والا رب اسرار دکھاندا
ایسی دہشت اس تے موتوں اگے مڑ دا
مار گواواں بلوہ کر کے اسیں رسول خدا دا
دوروں دیکھ برون ناطاقت ایسی دہشت پاؤں
بک قریش رسول اللہ ول آیا کر کے دہائی
مذہ قدیموں پاک بنی دا بھارا دشمن جانی
دوڑیا طرف رسول اللہ دی ٹوٹے نوں مچھرا ندا
راہوں گھیر لیا اصحاباں بڑے ارادے والا
مہٹ جاوے سب اسد کولوں ان دیویں
سرور عالم نیزہ اپنا ہو وار چلا گیا
جتنے اسے سنگی آہے کٹ رہیا کوئی
دہشت بہت پاک بنی دی مکیاں وانگ اڑائے
بتور از غم خفیت نہایت گھڑے آپر آٹیا
اٹا ہو کر گھوڑے اتوں ڈگا کھا گردانی
نٹھا حال دوہایاں کردا دہشت بہت پاروں
کیتا قتل محمد مینوں سہینوں کوک سناندا
کیوں تو حال دوہایاں باویں کیمڑی دہاڑ پوی
کاری کر گئی ضرب محمدی کیمڑی خیر تسانوں
ایسر زخم لگا دن والے خشک کیتا دم میرا
کوئی نہ بچدا اس دے سیتھوں ہر کوئی جان گواندا
انشا اللہ اپنی سچیں قتل کر لیاں تینوں
میں نہیں بچد میں نہیں بچدا رو رو کے نکارا

جسکے کہی محمدی ملتے اپنی تنگ و گاندا
 ایسا دہشت پاک بنی دی کیستنا وہ بیجا لا
 اینویں تشریح شفا سے اندر موریک ذکر لیا
 جنگ کے پر سرور عالم نے تشریف سدا نے
 وقت دو پہراں بگل اندر کیستنا بنی اتارا
 حضرت بھی یک رکھ دی چھاویں دکھرا ڈیرا لایا
 غوساٹ نام آہایک کافر بڑا ببادر نامی
 اک اٹھیاں دیکھ بنی نوں موقع اس نے پایا
 کرا وار پکارے موہوں دس محمد مینوں
 سن آوازہ سرور عالم نظر مبساک پانی
 بکھواری لفظ اللہ دا کہیا بنی تعالیٰ
 اسے گل نے کافر آپر رعب اجیہا پایا
 پکڑ لئی پھر سرور عالم اوہو تیج اوسے دی
 کر تلوار سبھاں وجہ اس نوں کہندا بنی پیارا
 کافر عاجز تھر تھر کئے نام خدا دے پاسے
 بہت ہوئی بے ادبی پتھیں بختو میرے مائیں
 سنیاں میں جدو گن کوئی قابو تیرے آسے
 میں آج تیرے قابو آیا پر تقصیر نکارا
 جدو نام خدا دے پا کے رناتے پچھتا نا
 وجہ معارج ہو روایت نظری آئی مینوں
 عرض کسے اوہ میرے کولوں مینوں جس بچا یا
 ایگل آکھ شہادت کلمہ بولیا اس زبانون
 مومن ہو کر پاک بنی یقیں بہت معافی چاہی
 بہت محبت کھیتی اس نوں پاک رسول پیارے
 جاں پھر اندر قوم اپنی دے واپس ہو کر آیا

تا بھی اس دی دہشت کولوں کے میں جاندا
 انہر مگیا رستے اندر دوزخ گیا موکا لا
 جو مکر باطن رعب بنی دا خالق پاک بنایا
 ساتھ اصحاب کبار پیارے جو مقبول رہا نے
 آپو آپ قیلو لے اندر سستا لشکر سارا
 کرام ستے اس جاگہ قیلولہ فرمایا
 حقنے ہو رہا در سارے اسے پیش سلامی
 کر تنگی تلوار سبھاں وجہ کافراں طرفوں آسیا
 اس ویلے ہن کون بچا فحے میرے کولوں مینوں
 وحدت پاک خداوند والی دل وجہ خوش لیا بنی
 بے اوہ اللہ پاک اسانوں آپ بچا دن والا
 ڈگ پئی تلوار سبھاں یقیں ایسا لرزہ آسیا
 سبھاں آپر ظاہر ہوئی قدرت پاک ربیدی
 دس ہن مینوں میرے کولوں کون بچا دن ہارا
 دیو معافی دیو معافی عرضا بول سننا ہے
 تیس نہایت خلتاں والے شرم کرم دسا میں
 جے اوہ کہی معافی منگے رحم کھایا جاوے
 نام خدا دے بخش معافی اسے سید سردارا
 رحمت عالم رحمت کر کے دتا چوڑے منسا نا
 جدو حضرت لے پھیا اس تہن کون بچا د مینوں
 اس دبا بچہ بچا دن والا ہو رہ کوئی آسیا
 اسے ویلے مومن ہویا فضل خدا رسالوں
 واہد ہا تو بتلاؤں ہویا پیش رسول الہی
 دے تی تلوار اوہ اس کی واپس پھر دو باسے
 لوکل پھیا دس ای نورث کی کہ حال دمایا

جہن لگا کچھ پھونائیں کیا میں کہاں تساتوں
سیرے اتر رعب محمدی ایسی وشت پانی
جس لیے میں حسرت ابرجہا کے ہتھ اٹھایا
بہت بلند پاک صورت مینوں غیبوں ظاہر تھی
عجب سفید پوشا کی اُسدی مرداں شکل تھامی
مار طماچہ سینے اندر سینوں وس گرایا
دیکھ اسرار کچھ اتار دل تہیں سچا بنی رہا نا
سن لیا میں دلوں یگانوں پاک رسول تعالیٰ
پس میں کراں نصیحت سہینوں سنو تم سام بھراؤ
کل قبیلے قوم اپنی وجہ اپہو نصیحت کردا
ہے یہ باطن رعب نبی دارا سوار دکھاوے

شان محمدی معلوم ہووے نظر جہاں لوں
جس داخل بیان کرنی طاقت رہی نکائی
یا طن شان حلیب اپنے دامینوں رب دکھایا
جیونکر خاص فرشتہ اپنا رکے بھیجا کوئی
بڑا بزرگ بہادر بھار اصحاب حب گرامی
چہٹ گئی تلوار مٹھاں تہیں کندھی پر نے آیا
اوسو ویلے حضرت اتر ہو قسربان وکانا
میشک ہے ادھر مل رہا دڈیاں خلقاں والا
پکڑ دین رسول اللہ واسچہ ایمان لیاؤ
ایسا رعب پیاس اتر پاک بنی سرور دا
ابو جہل بھی جس دے کو لیں وشت بہت کہاؤ

ذکر ابو جہل ملعون

سی ابو جہل قریشاں اندر دولت شامت والا
جد کچھ مال غریب کے داقا لو اُسے آوے
بکدن نال غریب کے تہیں اٹھ کر یلیا یا
گھر ہو یا قیمت اسوں مول نہ دئی کا ئی
جد اوہ عاجز سنگن آوے نال بہانیاں لے
آخر اس نال یاں یاراں گے جا اس کوک سنائی
انہاں شریراں ٹھٹھا کر کے کہیا اُسے تائیں
ہے یہ بھارا دوست اس داجاؤں لوں پیارا
دل دے اندر انہاں شریراں کیتا ایوہ راہ
ابو جہل کوئی مٹی ناہیں سیرکزیات انہاں دی
اوہ عاجز ناواقف آہا اصل شرارت پاروں
خدمت دیوچہ حاضر ہو کے آن سوال الایا

کردا ظلم غریباں لے لے فرمان موکا لا
ٹھاڈ باتنگ کر نیا اسوں دیون طرف نہ جاو
لھر چل قیمت دلیاں تینوں ایہ اقرار سنایا
بہلکے پرسوں کردیاں بدت بہت و بائی
دولت نالوں وچہر نہ سنگن بہتی دولت والے
لے دیو مینوں قیمت اس تہیں کرو سفارش تھی
جہ تہ قیمت لینی اس تہیں طرف محمد جائیں
جو اوہ حکم سنائے اسوں کرے اتنا سارا
اوہ سی جدول سفارش کارن پاک رسول خدا دا
بھٹوں بہت بیجرتی کرسی حضرت شاہ بنیاندی
نال محبت پاک نبی دل آیا شوق پیاروں
یا حضرت ابو جہل نکاے مینوں سخت ستایا

مت بخش اک میرے کو لوں اس اٹھ لیا ندا
 کرو سفارش میرے کارن یا مقبول گرامی
 سن کر عزم حبیب خدا سے عذر نہ کیتا کوئی
 اٹھ کے اس کے نال روانہ ہوئے سرور عالی
 آخر ابو جہل دے گھر لوں لے آئے اس تائیں
 پچھیا ابو جہل نے اندروں کس بوہا کھڑ کا یا
 نکل شتابی باہر آیا دھس حضرت تائیں
 خوف جمال جلال نبی دے ایسی دہشت پائی
 ہو قریانی وانک غلاماں خدمتوچ کھلویا
 جیو جو آئے یا لوالقاسم حکم کرو کوئی سائیں
 حضرت کیا اس عاجز و اکیوں نہیں مضن کا
 ایہ گل سن کے ابو جہل نے عذر نہ کیتا کوئی
 جا کر اندروں تقدی قیمت جلدی کڈ لیا یا
 راضی کر کے رخصت کیتا پاک بنی مہر لوں
 راہوں پھیر شرارتی او ہال گئے اسوں سے
 اپنی طرؤں کیتی یہی انہاں شرارت بھاری
 اپر کم سنوار یا اس و افضلوں خالق میں
 بدھا ہو گیا کب تمامی مولیٰ کم بنایا
 جاندا جاندا نال خوشی دے لگا کہن تنہا نتوں
 ایسا شخص تساں فرمایا صاحب شان گرامی
 جانندیاں نال شتابی اس کے درم دینار نکالے
 قصہ کوتاہ جد اس عاجز دستیا کھول حوالا
 آخر ابو جہل حد مگروں پاس انہاں دے آ یا
 کہن لگے اچ چتواں والا ایہ کی کم کیتوئی
 جس دھال ہمیشہ تیری رہندی سی ابو جہل

قیمت اس دے دے نہیں لے نت لگا ندا
 بہت احسان تساں دے ہو سی رکھساں یاد دہامی
 دشمن دے گھر جادو کو لوں نہ کچھ نفرت ہوئی
 بنیاں دے روزے اتوں کیوں کوئی جادو خالی
 آخر کھڑ کا یا ابو اسد دین دنی دے سائیں
 میں عبد اللہ بن عبد ربہ دایا پاک بنی سر مایا
 حدوں زیارت جاہل ہوئی پے گیا حبیب تائیں
 ویر عداوت شوخی شخی یاد نہ رہی کافی
 نال تواضع کچن لگا کیونکر آون ہو یا
 خیریں کے ضرورت اتوں آنداج تسانوں
 نت تیرے روانے آئے پھیرے پایا جاندا
 چپ کر اندر گیا شتابی ایسی زمی ہوئی
 جو کچھ اس دافرضہ کر ہاگن کے سہ ہو کا نیا
 اوہ عاجز بھی راضی ہو کے ٹریا اپنے گھر لوں
 ٹھٹھا کر کے بھیجا جہاں طرف رسول سارے
 جاسی تے شرمندہ ہوئی پاسی سخت خوار می
 کاری آگئی لت دشمن دی کئے عاجز تائیں
 لے کے مال سلامت خیریں پاس شریاں آیا
 شائبش بھائی نیک وسیلہ دیساں تانور
 کیتا جدا ابو جہل نے عزت ادب تمامی
 جو کچھ میرا حق می کیتا زت حوالے
 مستکر بیت تعجب ہو یا ٹول شریاں والا
 کیتی سخت ملامت اسوں تے شرمندہ پایا
 ڈر کے خوف محمدی کو لوں اسوں ل توئی
 شاید اس تے بیج ہو یوں اپنی عزت بوڑی

جس طرح اس طور ملامت لیتی ابو جہل توں یاراں
 کہیں رنگا میں نال محمد صلح نہ لیتی کافی
 ایسے چلے اس عاجز کارن گھر میرے اودہ آیا
 وڈا سپ عظیم نہایت دہشت ناک ڈراواں
 کہوئے منہ تے وڈے سین ل شیراں ننگ درلوے
 جے میں اس دامال نہ دیندایا کچہ دیر گنگا ندا
 اس خوفوں میں ڈر کے اسنوں قدامال تمامی
 کتنی داری ابو جہل نے حالت ایہ ازما فی
 دس ہزار دینار کسے داد بے بیٹھا اک داری
 لڑان لگی کچہ عورت اسنوں گھر وچ شور مچایا
 کہند اجیو نکرا سڈے آیاں میری حالت ہوئی
 دوہاں بازواں اسدیاں اتے ڈھے شیرے لے
 اکثر وچ قریشاں کردا ابو جہل ایہ گلاں
 ہر خطر کینے اسے کوہوں میرا بدن تمامی
 چار چو فیروں دس بیٹوں سپا سڈے رکھوالے
 جد میں وکھیاں طرف محمد بول سناون بیٹوں
 اسیں تمام غلام نبی دے نوکر گوئے بردے
 اسے طور ڈراون بیٹوں دوروں لاوٹا ہے
 ایہ سب باتاں آپ زبانی سنیں اودہ منہ کالا
 رعب محمدی شان محمدی اسنوں رسا رکھا ہے
 اکھین نال تماشے اتویں ڈھے کتنی داری
 ابو جہل کوں بکواری سفہ رت دکھایا
 ابو جہل نے وچ بیداری کئی نشان ازماے
 نیک نصیبوں ابو جہل نے شان یحییٰ پایا
 نیک نصیبیاں ابو جہل نوں بخشیا لوزا جالا

ہو شرمندہ بولیا آخر سن کے لعن تو کاراں
 اسے طور عداوت میری ذرہ نہ بول گھٹائی
 کیا کہاں ہو ہیبت اس دی بیٹوں دبا یا
 سر اسے پر نظری آیا کیا کچہ حال سناواں
 اینوں پے میر تیا لیں ہنے شتابی کہاں
 سر پیراں ننگ میرے تائیں لقمہ تک بناندا
 ایسا رعب بنی سرور نوں بخشیا رت گرامی
 وچ معارج قصص لایا رجوں روایت آمی
 اسے طور دوا یا اس بھین پانک سول غفاری
 دشمن می تدھ خاطر کر کے کیوں ایہ حال کھرایا
 جیکر تینوں معلم ہوتے جیکر اکریں نہ کوئی
 جے میں کچہ انکار کریندا کھانڈے اسیو بیٹے
 وکھیاں جدوں محمد تائیں نال نہ اسی جھلاں
 کتنے شیر درندے اکھے اسدی کرن غلامی
 کتنے پیر انداز و غیرہ آون نظر دوالے
 جیکر کچہ لے دنی کرہیں پڑا وڈا ساں غیوں
 پیرے دار نبی سرور دے تاعید ارام دے
 مارڈا ساں خاک لاساں توں آلوں بیڑے
 پھر بھی منہ نہ چھوٹے اپنی بے شبہ والہ
 دیکھ جلال کمال نبی دے جا دوسہ بناوے
 ظاہر سحر بے دیکھ نبی دے نا ہو یا اقرار می
 نیک نصیبیاں اسے اندر اس داکم نسیا
 برے نصیبیاں اس دے دے ناکر گواہے
 برے نصیبیاں ابو جہل نوں کر مردود چلا یا
 برے نصیبیاں ابو جہل واکر قدامتہ کالا

نیک نصیبیاں ابو بکرؓ و انشوکت شان دہایا
 نیک نصیبیاں ابو بکرؓ نون سختی عزت شای
 نیک نصیبیوں ابو بکرؓ تے دین رحمت باراں
 نیک نصیبیاں ابو بکرؓ نون رضی اللہ اکہوایا
 نیک نصیبیوں ابو بکرؓ نون خیرت باد شہانہ
 نیک نصیبیاں ابو بکرؓ نون بخشیا قرب بنیدیا
 یار اوجوں ابو بکرؓ نے پیلا منبر پایا
 کرامت رسول اللہؐ تھیں مویاناں خوار سی
 بیشک بڑے نصیب جہان کے ہوون قہر خوار
 رجب محمدی شان محمدی جگ وجہ وہاں پایا
 وائے اندر خلق نبی دارو شن وجہ ہماناں
 بھی اچھی دلیل وچالے ہو راشائے تم سے

بڑے نصیبیاں ابو جہلؓ و اعزت قرب گویا
 بڑے نصیبیوں ابو جہلؓ تے دائم قہر اکی
 بڑے نصیبیوں ابو جہلؓ نون لعنت تے فکاراں
 بڑے نصیبیاں ابو جہلؓ نون لعن اللہ سدا یا
 بڑے نصیبیوں ابو جہلؓ نون دوزخ بند چانہ
 ابو جہلؓ نون شامت آکے مٹ بادور پید ا
 ویریاں دچوں پیلا منبر ابو جہلؓ دا آ یا
 لے گیا ناں ہمیشہ کارن دوزخ والی یاری
 باجہ نصیبیاں تے آون رحمت و دریاؤں
 بڑے نصیبیاں ابو جہلؓ دے دل تے مہراں لایاں
 چچا ایل بنی دمی آمت باہر حد بیاناں
 حسن جمال کمال نبی دیاں قساں ببنائے

والضحیٰ واللیل ذابے ماودعاک لک ماقلے

قسم ہے دن روشن کی اورات انہیری کی
 وائے چہرہ پاک نبی دا بدر منبر پیرا
 وائے خوش رہنما نبی دے رحمت برکت خوار
 وچہ دلیل مبارک زلفاں کیتیاں یاد اکی
 ناں اشائے حسن نبی دمی قسم خدا فرمائے
 کافراں کو لوں پردہ کر کے رکھیا راز پوشیدہ
 جیکر ظاہر حسن نبی دمی قسم خدا فرمائے
 اے ناں رسول اللہؐ دے پر رکھن او بھارے
 نہیں سی ایہ منظور خداؤں ویریاں اندا بھر کانا
 دو با وچہ مصباح العاشقین ایہ بھی وجہ لکھیندا
 مزاج عاشق معشوقاں و پیر پودوں راز نیاسے

کہ ترے رب نے تجھے نہ چھوڑا اور نہ ہزار ہزار
 وچہ دلیل سیاہ زلفاں ول کیتا رب اسارا
 سوچ وائے گن جہان تے لوزوں پوندا عکس دوائے
 شکن جد رخساراں اتے پاؤں رات سیاہی
 دن تے ات نہایا او بلا حاسد بھید نہ پاؤں
 موناں کاران ظاہر کیتا اس وجہ شان بنید ا
 غیر نیانے ل نون کھاندا اور عناد اپنا ندا
 جیکر ظاہر قسم ہوندا می ستر بل جائے سارے
 ناں اشائے قسم کرن وجہ سی ایہ بھید رہانا
 ظاہر مالوں مزا شادہ خوبی بہت رکھیندا
 آپس اندراک دوجے نون کچھ کچھ ان اشائے

پیچھے عاشق معشوقاں دا ظاہر نام نہ لیندے
 ہر حالت دچہ معشوقاں دا عاشق ادب کساون
 کل پیچھے عاشق ریلے جتنے ہور متا می
 سبہ نبیاں نوں ذات خدا دی لے کر نام بولایا
 نا پھر یا محمد کدے بولیا پاک الہی
 تیجھے نہت محمدی اندر ذکر کیتا ایہ سارا
 شیخ جیلدین ناگوری ایہود یہ لیسایا
 ادب کیتا محبوب اپنے دا ذات خداوند عالی
 ظاہر اندر نام انہا تداون تے رات رکھیا یا
 قسم تساڈے سوہنے مکھ دی لے محبوب لکھنے
 وجہ آسمان کرے روشنائی سورج چاند لکھنے
 قسم تساڈیاں والی لے محبوب الہی
 ریس کریدی رات تنائی تیریاں زلفاں پاریاں
 قسم مینوں رخسار تیرے دی جلوہ دل کھاوا
 سوہنے مکھ اتے حید زلفاں پاؤں تیرج دولے
 کیا اوہ زلفاں نازاں والیاں میر مجت بھریاں
 کندھی گہت پھساوون لانتوں کر کے دلیریاں
 کرن اتنا لے دیکھ پیارے ربدیاں کار گریاں
 بحر محبت لے دچہ فصلوں میں حضوروں تیریاں
 کیا اوہ عجب معطر زلفاں لگا عطر حضور می
 سوہنیاں زلفاں سرور عالم ہون و تیراں
 جس طرحے خوشبو زلفاں دی نال ہوا لے جاوے
 خوشبودار وجود نبی داسر جیا خالق سائیں
 حضرت انسؓ کے جیوں ہی حضرتؐ می خوشبوئی
 وقت مصافحہ پاک نبی نوں جو کوئی ہتھ پھڑاوے

حاضر غائب تیرے وردوں مزان ل بھیندے
 لیکے نام بولاوون ناپیں ادب کنوں شرابون
 حضرت نوں تجھوئی درجہ بخشیا شان گرامی
 نہیں کتے محبوب اپنے نوں یا احمد فرمایا
 کل کلام اس ل دی دیسے صاف گواہی
 پھر ہن ایجھے ذکر کرن دی حاجت نہیں دوبارا
 اسے خاطر نام نبی دا نہیں سرکج فرمایا
 ناں اشارے کسم کیتی رخسار تے زلفاں والی
 باطن دچہ حبیب اپنے نوں ایہ رشاد سنایا
 دانگ صحنی دے روشن جس جلوہ دچہ زیٹنے
 دچہ زمین تساڈا مکھڑا سورج دانگ سٹھا لے
 کالی راتوں وہ جھانکوں بخشیں سب سیاہی
 کیونکر انہاں سیاہی نشی لٹ اندی سرکاروں
 دوجی قسم سیاہ زلفاں دی رات حیدوں اوہ یادوں
 رات نوں نہ حاضر سمجھن عاشق دیکھن واسے
 عاشق اندے ل کہیں کارن بے پدا گریاں
 طرف ہدایت سدن کو لوں ہرگز کدی نہ ڈریاں
 گورے مکھ اتے اس کیونکر کالیاں زلفاں بھریاں
 دیکھ اسانوں قے جاوون آپیں ٹھنڈیاں ٹھریاں
 خوشبو مست جہانمے کو لوں ریس کی کستوری
 دور و بچے خوشبو اتنا ندی موتی خوش گلزاروں
 گلپاں سچے عطر ہون ہر کوئی راحت پاوے
 سارا حیم معطر نوری سرتے پیراں تائیں
 اسی خوشبودنیا اندر سورنہ ڈھکی کوئی
 لکھتی مدت ہتھ اسدے تھینا خوشبوئی جاوے

جس لڑکے دے سر پر حضرت پھیرن متھ کداہیں
 ساریاں لڑکیاں جوچ اوہ لڑکا بوئے خوشبو والا
 جس رستے تھیں سرور عالم نے تشریف سداون
 جو اس راہوں تنگے آئے بعد رسول ربانے
 گلیاں وچوں وندی جاوے خوشبو حضرت الی
 حسنوں کچہ پسینہ اپنا بخش تہی خدائی
 کرن سوال آشا دیاں آتے لوک غریباں
 کر کے کرم پسینہ اپنا بخش سرور عالی
 نال نصیبیاں تھوڑا ابتا آوے متھ جہانوں
 جو کوئی اپنے جئے اوپر اوہ خوشبو لگاوے
 حضرت ام سلمہ فرماوے کل کو منادی مائی
 بکٹن نیندر مبارک اندر آہے شاہ ابراہاں
 میں کچہ قدر پسینہ آہوں لے شیشی دچہ پایا
 عورت اک سہیلی میری آہی بیت پیاری
 نال محبت بیٹی تائیں حسن ن اس پر پایا
 حقوڑا قدر پسینہ لیکر میں بھی چائیں چائیں
 اوس پسینے حضرت ددی ایسی برکت ہوئی
 جس مجلس جس گھر دے اندر جاوہ قدم کائے
 جداوہ جگہ پسینے والی دیوے شوق پیاروں
 مات کرے خوشبوایاں سمجھے اوہ خوشبو پیاری
 جبر کوئی اس تھیں بیٹی بیٹا جے فصل الہوں
 کرن روایت اکوں حقیقی نسل انندی ہوئی
 خوشبودار گھرانہ سارا بہت سرور عالی
 پاک پسینہ پاک بنی دا ایہ تاثیر دکھاوے
 کیا اوہ زلفاں رحمت بھریاں خالق پاک بنایاں

موسمی خوشبو اس لڑکے تھیں آوے سدا سدا
 پھیرن متھ مبارک حسنوں پاک رسول قتالی
 خوشبودار ہمدون اوہ گلیاں جنت تہی وکھاوے
 اپنے سمجھ لوے جو ادھتوں حضرت لکھ سدا
 اس راہ گئے رسول پیارے ات مبارک عالی
 عطر اندی کچہ حاجت اسنوں مول نہ رہندی کافی
 بے خوشبو کچہ حاجت سانوں یا محبوب ربانے
 عنبر تھیں ودہ آوے استغیں خوشبو جنت الی
 میر خوشبوئی نالوں ودہ کے آوے کم تنہا توں
 جلد ہووے تادونی ہووے مردیاں تیک نہ جاوے
 دچہ کتاب محتاج جو تھر خبر روایت آئی
 متھے اوپر پسینہ آیا سوہنا خوشبوداراں
 نال پیار تبرک کر کے گھر دے وچہ چکا پایا
 گھر آوے اک بیٹی آہی سندر شکل کنواری
 گنہا کپڑا شادی والا مار سنگار لگایا
 نور تبرک حضرت والا لایا اسد سے تائیں
 ساری عراں زایل اس تھیں نا ہوئی خوشبوئی
 کل لکان محط ہووے ایسی خوشبو آوے
 نیز ہووے خوشبوئی اس دی باہر حماروں
 جیوں جیوں ہووے ددی ہووے جیوں نہ تھاری
 اس خوشبودا اثر بارے آوے درگا ہوں
 پشت بہشتی سب دچوں آوے اوہ خوشبوئی
 وچہ پیئے کہن ایناتوں نسل عطاراں الی
 زلفان ی خوشبوئی والا کون بیان سداوے
 پاک جنالوں امت کارن بخش منگ بیاباں

شب معراج حبیب خدا دے عرض سواں سنیا
 اُسے بے کیا کچھ بلیا خوش انعام اسانوں
 جتنے پر جبریل وحی دے یا محبوب تعالیٰ
 کیا وہ عجب تساویاں زلفاں اب سچا فرماندا
 وقت شفا عنت خدا یہ زلفاں شافع بن اکون
 سوہنیاں زلفاں بچڑ بھٹا نوچہ حدتساں ان کھانا
 وکھ پیاریاں زلفاں اس دم آفے شرم اسانوں
 دوزخ بھیں کڈھواو گنہاں کے جنت چہ پیچاواں
 یا محبوب جمال تساوا اتنا اسان پیارا
 واہ سبحان اللہ کیا زلفاں پاک حبیب حقانی
 دنیا وچ بھی لوک جہناں بھیں لکھاں فیض اٹھا
 کرن روایت سرور عالم وال جدوں کراہے
 لے لے جادون نور ترک لوک محبت پاروں
 جس گھر وچ کوئی وال بنی دانال نصیبان جے
 ام عمار دلا کرے روایت وچ حدیث بھانی
 بعد حجامت وال مبارک او پر درخت وگاے
 میں بھی دوڑ شتابانی او تھتے جا کر حاضر ہوئی
 ہتھو ہتھتی پاک بتی دے یار اصحاب شہدے
 بچو وال نصیبان سیتی میزوں رب لبھا یا
 رکھیا اپنے پاس لیا کراو ہو وال گرامی
 جس پیارنوں پانی اسدا دھو کر دنا جاسے
 کئی آزاری پانی میں داپیون تال پیاراں
 ہو روایت ابو بکر بھٹیں وچ مناج لیایا
 حج و دعام تے سرور عالم حدیث شریف لیائے
 جدوں سہیل اوہ سوہنیاں زلفاں بھٹیں ت

چچہ شو پر جبریل وحی نوں بخشیا تسان خدا یا
 رب فرمایا سوہنیاں زلفاں بخشیاں تسانوں
 سبھ بھیں اک اک ال تساوا بہتر قیمت والا
 روز قیامت ظاہر ہو سی درجہ شان انہا ندا
 اک ہاک والوں کئی ہزاراں عاصی بھٹے جادون
 وچ دربار کھلو کر سائوں عرفناں بول سنیاں
 جتنی امت سب تساوی بخشیاں میں تسانوں
 کل انعام بشتیاں والے کرا کرام لٹاواں
 اک اک وال تساوی تون صدقے عالم سارا
 رحمت برکت فیض جہاندا جاری دہن بھانی
 روز حشر خدا حاضر ہو سن امت نوں بخشا دن
 بعد حجامت سوہنیاں زلفاں پیاراں چہ بھاندا
 پڑھ سنو اتناں گھر دے اندر رکھن ادب پیاروں
 اوہ گھر امن حفاظت اندر دوتی برکت پافے
 خط رجحامت حضرت پاک رسول کراہی
 وکھ اصحاب تبرک نوری شگن کارن آسے
 ایسے مینوں کثرت پاروں موقعے ملے نہ کونی
 بھیں کس بکدو جے دے کوہوں میگے دن میلے
 او ہووڈی غنیمت جاتا محنت کر کے پایا
 ایسی برکت ڈھٹی اسدی سنونیاں تمامی
 دور ہوئے بیماری اسدی تر ت شفا میں جے
 برکت وال مبارک حضرت علی شفا بیماراں
 کر کے قسم خدا دی حضرت ابو بکر رض فرمایا
 سند سہیل حجام پیارا وال صفا کروا
 نال محبت بوسہ دے کے سرا بھیں تے لایاں

بکڑ وسیلہ دین دنی دا اپنے پاس ٹھکایاں
 دال مبارک پاک بنی دا جو کوئی ملے جہان نور
 بعضے سواتاج بنا کے ٹوپیاں وچہ رٹکا دن
 خالد بنیہ بہادر جہان سیف اللہ سردایا

دو جگہ یاں مراد اں بستے نال اپنا ہے پایاں
 اتوں جان دین دنی دنی دلت ملکی ساڈوں
 جتوں جادون فتح لیا دن عزت عظمت پا دن
 برکت پاک بنی دیاں والاں ایہہ رہے تھو آیا

ذکر کلام مبارک حضرت خالد بنیہ شہر علی شہر عالی رحمہ

کرن روایت لشکر شامی جمع ہوئے بکھاری
 حیدر متھیا رنگا دن لگا وردی سبہ نکالی
 بہت ہو یا غمناک اس گوں خالد مردور بانا
 آخر جدوں تلاشاں کر دیاں ٹوپی رب بھائی
 لوکاں کہیا یا سیف اللہ بڑا تعجب ساڈوں
 حقوڑی دیر تساوے کو لوں کم جدوں یہ ہوئی
 یہ کل سن کر حضرت خالد بنیہ لکے کہیں تنہا توں
 یہ صورت ٹوپی والی نظر تسانوں آوے
 سنوں تسانوں اس ٹوپی داد ساں کھول
 ج دنوں وچہ سرور عالم وال صفا کروائے
 میں بھی عرض کینا وچہ خدمت یا مقبول جھوڑی
 پھر کہ تیرک حضرت دال پیشانی ولے
 میں بڑہ وال مبارک نوری ٹین تیرک پالیا
 اس خٹیں بجا یہ ٹوپی پاکے جس طرف من
 بھاویں پھر مخالف کوئی وچہ مقابل آوے
 کتنے دشمن برکت اس وی ملے وچہ لڑایاں
 برکت پاک بنی دیاں والا ایہ سب عزت پائی
 واہ کیا عجیب مبارک زلفاں ذکر نہ کیتا جاندا
 دامنچا پاک جمال بنی دامن مبارک عالی

نال اپنا ہے حضرت خالد جنگ تیاری
 ٹوپی مول نہ نظری آئی سرے پا دن والی
 کرے تلاشاں ٹوپی کارن ہو دلیکیر بنانا
 تا آرام دے نوں آبراحت فرحت پائی
 سب چیزاں خٹیں اس ٹوپی دا بیت پیار تسانوں
 انا غم تسانوں لگا جس دی حد نہ کوئی
 اس ٹوپی دا شان مراتب کیا معلوم تسانوں
 باطن دیوچہ تاج شہانہ قیمت کون لگا دے
 بکھاری میں مکے پوہتا ساتھ رسول تعالے
 کر تقسیم اوہ وال مبارک یاراں وچہ درتائے
 مینوں بھی کہہ بخشے جادون وال مبارک نوری
 کرا کر ارم عنایت مینوں کیتے بخش حواسے
 کر محفوظ اس ٹوپی اندر سیتے ادب پیاروں
 ہر میدانوں فتح لیا دال کدی شکست نہ کہا وال
 برکت اس ٹوپی دی مینوں غالب بنائے
 کئی ہزار مخالف فوجاں کر غلوب چسلا یاں
 ہے اس تاج مبارک اندر یہ خوبی دویا پائی
 کافی دویاں جہاناں کاراں کاک ال جہاننا
 قسم کیتی واپس خدا لے سونہیاں زلفاں والی

وچہ بحر اکر جان رسالے خیر روایت آئی ۔۔
 وچہ وائل سیاہی چشماں کیتا رب اشارہ
 بعضے کہن سفیدی چشماں والی لکھی اندر آئی
 دوہاں اندر قسم اکھین کی کیتی حق تعالیٰ
 کیا اوہ نین مبارک سوہنے پاک رسول الہی
 کیا اوہ نین مبارک سوہنے منظر نور حقانی
 کیا اوہ نین مبارک سوہنے صاحب شرم پیارے
 کیا اوہ نین مبارک سوہنے حسن کنوں متوالے
 کیا اوہ نین مبارک سوہنے سرجے خالق سامیں
 لوری سرمہ قدرت والا بخشیا رب حضوروں
 کیا اوہ چشماں پاک بنی دیاں ہر محبت بھریاں
 اگوں پچھل بچہ جیہا کہن فبی الہی
 حضرت عایشہ نہ کرن روایت وچہ محتاج آیا
 جیونکر سانوں اپنے لگے بہ کج نظری آوے
 جیونکر ویکن چانن اندر نین مبارک میرے
 پڑھن نمازاں مگر بنی دے جیہڑے لوگ نامی
 جوئی منافق مگر بنی دے فخر غرور کماندے
 ایسے نین جیہڑے پتوں بختے رب حضوروں
 وچہ آسمان ژبا اندر جمع تائے یاراں
 کیا مازار غاوت چشماں صفت نہ کیتی جانندی
 تاب تو سیلین پیارے ابر و پاک بنی سرورد
 والی لکھی تے وائل دوہاں چہ ایہو اشارہ آیا
 بعضے کہن لکھی اندر پاک خداوند عالی
 بعضے کہن مرادھی لکھی سوہنی خوش پیشانی
 مکہ منہاب رسول اللہ و ایسا رب بنایا ۔۔

والی لکھی عشق پیاری دی قسم خدا فرمائی
 قسم سیاہی دو دنیا ندی آکھے سر جہاں را
 وچہ وائل سیاہی چشماں یاد خدا فرمائی
 قسم سفیدی قسم سیاہی کہے روایت والا
 بہت سفیدی بہت سیاہی دو دنیاں چہ آہی
 جتوں ویکن نظر کر دی نارن دوہیں جہانی
 جو قربان نمایاں حوراں لوڑن پاک نظامے
 سوہنیاں پلکاں رحمت خلقاں بون ذکر دوانے
 سرمے دی کج حاجت نامی سوہنیاں میان تائیں
 ہر طالب نوں پاک نگاہوں جلوہ حسن نوروں
 پاؤں ٹھڈے طبعے اندر اکھیاں ٹھڈیاں ٹھڈاں
 چانن اتے انہیرے اندر نظر برابر آہی
 صلے اللہ علیہ وسلم پاک بنی فرمایا
 ایویں اپنے پچھل سانوں سیرت رب کہاں
 اسے طور برابر دیکھن راتیں وچہ انہیرے
 ویکن حال تمام انہاں پاک رسول گرامی
 وچہ نمازاں سرور عالم دیکھن حال انہاں دے
 جیونکر حضرت نیر دے دیکھن ایویں ویکن ووں
 آہو آپ انہاں نوں گن کے دیکھن شاد ابراہاں
 عرش معکے نالوں اگے جاوے نظر جہاں ندی
 نین ریلے جیہڑے سوہنے جھٹے حوض کوثر دے
 قسم جمال تیرے تینا ندی پاک خدا فرمایا
 کیتی قسم جمال نیکے خوش خساراں الہی
 بعضے کہن ثابت چہرہ بدر منیر نورانی
 چن سورج پر دنیا اندر غلبہ پاؤں کیا

چن سورج کجہ اثر بدایت کریمہ جہاں دلاتوں
 نور بنی دے دنیا اندرستی جو روشنائی
 اکھیاں تک روشنائی اپنی چن سورج پہنچا ندا
 چن جمال کمال بنی دا جو رب پاک بنایا
 ستر پردیاں وچوں باہر آدے جو چمکا را
 حضرت مانیٰ عایشہ صاحبہ سخن عجیب فرمادے
 میرا اندر حد حضرت یوسف منہ نہیں برقعہ چایا
 جیکر میرا یوسف سوہنا آؤنظر تنہاں نوں
 جابر بن عمرہ فرمادے رضی اللہ تعالیٰ
 ہک راتیں سردار دد عالم سرخ پوشاک لگائی
 چنوں جو دہویں رات مبارک کمال بدر نورانی
 ہک دل حضرت سرور عالم مکھ ہتھاب دکھایا
 دو دویں چن مقابلہ کر کے ڈٹھے حد دل نظیروں
 چند پر رتے چانن اس دا جتنا آ یا سارا
 نور بنی دے چاتنی اس دی ایسی مدیم پائی
 رادی کہند قسم خدا دی اس دن میں آد پایا
 ابو ہریرہ راکرے روایت خبر کھابوں ہوئی
 ایسا چن بنی سرور نوں بخشیا حق تعالیٰ
 ابن عباسؓ کہے حد حضرت پاک سول گرامی
 نور بنی دا غالب دے سورج دے نوروں
 انیول جیکر دیوے لگے بیٹھن بنی خدائی
 سب نوراں تہیں نور بنی دا غالب رب بنایا
 جمل نہ سکیا تاب حسن دینی مک اشعار پاروں

سوہنا مکھ ہتھاب بنی دا بختے فیض تنہاں نوں
 چن سورج دی روشنی اندلواہ خوبی نہیں آئی
 شمس منور حضرت والا دل نوں چانن لاندرا
 ستر پردیاں اندر اس نوں کر محفوظ چھپا یا
 اد ہو دیکھ بویا قربانی جتنا عالم سارا
 چن مبارک پاک بنی دی کر تعریف سنا دے
 کئے ہتھ زانیاں اپنے ایسا ہوش بھلایا
 جیو دہو کر سبھاں بدلے کر دیاں ذبح دلاتوں
 اکھیں مال تماشا ڈکھا سوہنی صورت والا
 یاراں وچہ تشریف لیائے پاک حبیب خدائی
 پورا چانن لے کر اپنا پڑھیا چند آسمانی
 اد ہرول چن ہتھاب فلک دادہ مقابل آ لیا
 چند مبارک حضرت والا دودھ گیا بدر منبروں
 خوشتر خسار بنی دے اگے ہو گیا مات و چارا
 دیوے نوں جیوں مات کریدی سورج دی روشنائی
 کتنے حقے پاک بنی دا چنوں دروپ سوایا
 میں محبوب بنی تھیں سوہنی چیز نہ ڈھٹی کوئی
 سورج بھی کبھی پاک سے جس دے جا پلار دل والا
 سورج طر متقابل ہو کے ہودن کھڑے مامی
 ایسا چن جمال بنی نوں بخشیا رب حضوروں
 نور بنی اتیں مات ہو جائے دیوے دی روشنائی
 چند آسمانی ہو قربانی کرن سلامی آ یا
 نکلے ہو کر چند فلک دا پاٹ گیا وچکاروں

سب نوراں طانت حسن بنی دی کر تعریف سنا دے
 کیا اک شخص ربا غی والا کھوڑی گل موکا دے

يَا صَنَا الْجَمَالَ وَيَا سَيِّدَ الْبَشَرِ

اے سرور تمام لوگوں کا اور سرور تمام بنی آدم کے + + +

لَا يُمْكِنُ الثَّنَاءُ كَمَا كَانَتْ حَقُّهُ

آپ کی تعریف کی مقدار تو یہ ہے کہ خدا کے بعد آپ ہی بزرگ ہیں

اے سرور تمام لوگایاں ہر خوبی دیا سایاں

مختتم ہو دن مول کے تہیں تیری صفت ثنایاں

ہو در شادوا لفظی اندر بھی واسیل وچالے

حاشی سوہنے دندنی دے مروارید نورانی

وچ واسیل مراد بنی دی ہے اوہ رات سیاہی

اس راتیں وا ذکر مبارک بہت وچ پر آٹیا

حضرت مانی مالیشہ صاحبہ کرن بیان حوالا

کرہ یونہ لگاؤں لگی ٹالکی میں اس تائیں

وچے چوڑی سوئی اپنی نال پیرا بن لانی

طلب کیتا پیرا بن اوہا عیقول شاہ ابراہاں

لکھ لوال میں سوئی اتنی وچے چلی نہ جاوے

بہت تلاش کیتی میں سن دی کوشش بہت کھائی

نال محبت پچھپیا میں تہیں دین دی چکسائیں

عزیز کیتا میں وچے پیرا بن سوئی ٹکی آہی

ایک لسن کے بتے حضرت پاک بول صوری

نور دغاں تھیں جلے دشن ایسی چمک دکھائی

لچھ می اوہ سوئی مینوں نال جمال نورانی

بعض روایت نور محمدی چائن جہوں لگائی

عرش فرش تک پوچھا کیتا نور پسارا

کتنے حصے نور زیادہ جلی دے چمکاروں

ملکاں جاتا نور الہی جلوہ ذات حقانی

مَنْ وَجَّهَكَ الْمُنِيرُ كَقَدْرِ الْقَمَرِ

جسک آپ کے ہمراہ اللہ سے روشن ہوا چاند جو دھریں کا + +

يَعْدَا زُحْدًا يَزُكُّ تَوْنِي تَحْتَضِرُ

معتزلی بات تو یہ ہے کہ خدا کے بعد آپ ہی بزرگ ہیں

سوہنے چمکے ساڈے کولوں چن پایاں ثنایاں

تھتہ کوتاہ بعد خدا تہیں سینوں بہ دڈیاں

جوں بہاؤ الدین مفسر لکھیا وچہ رسالے

دیکھ جمال جمال جہاں دانک ہو دن قریانی

جس راتیں لوں روشن کیتا میں کے بنی الہی

ایر وچ کتاب معارج ہے اس طور لیا گیا

بک پیرا بن پاک نی داسی کچہ گندہ سن والا

جاں پھر شام ہوئی حاضر رکھیا ٹپ تہا میں

رات ہی تشریف لیاے پاک حبیب خدائی

سن فرمان شغابی دلوچ میں ایہ سوچ گزاراں

نماں اچانک پاک بنی لوں ضرر کتے پونچاے

ایر وچ انہیرے مینوں بسن وچہ نہ آئی

کیا کچہ ڈھونڈ کر مل یا عالیشہ دل اسادیتا میں

اوہ میں مول نہ لکھے مینوں یا محبوب الھی

نال بسم ظاہر ہوئے دین مبارک نوری

روشن ہو گیا حجرہ سارا پھیل گئی روشنائی

ایہ کچہ حضرت عالیشہ صاحبہ کیتا ذکر زبانی

کیا اوئے حجرے وچوں جلموں باہر آیا

روشن ہو گیا عالم سارا دیکھ جمال پیارا

چوداں طبق نور ہوئی حضرت دے انواروں

کر شکرانہ سجدے دے بولن حمد و ثانی

رب فرمایا اسان تسانوں نہیں جمال کہا نا
 گھرائے وجہ ہستیا خیریں اوہ محبوب پیدا
 اس چمکائے حق نبی دے ایسب چان لایا
 ایہ جو دند مبارک نوری پاک خدا فرماندا
 غیرت ساڈی آتہ اہلکے بدن پھر پڑے
 ہو کر اوہ محبوب اساد اخاص حبیب پیارا
 رکھاں میں جنہاں دے آپر نظر محبت والی
 دنیا دچ بھی محبوباں دی ہر کوئی غیرت کھا دے
 اوہ محبوب حقیقی ازلی پاک حبیب رہا نا
 سوچنے دند شہید ہون دا باعث ایہو تمامی
 بھی فرماون ہو یا ایہ بھی باعث غیرت والا
 اس دیلے کچہ پاک نبی نون ت دے وجہ پائی
 کیتا لاڈ جمال اپنے دا پاک حبیب یگانے
 جبرائیل جناب الیوں رت پیغام لیاندا
 سوہنیاں دنال اپنیاں آپر لاڈ تسانوں آیا
 جس ایہ سوچنے دند ساڈے قدرت نال سنوارے
 اوہ جو نظر محبت والی دنال آپر پائی
 اسے گل دا حلیم کر سو اس دن تیں حوالا
 ایہو دند مبارک جیڑے لگے عجب تسانوں
 متنگ پناہ پنا میر فقیر خالق دی سرکاروں
 بہت مقام ایہ خطرے والا ڈیسے سدا سدا میں
 اک نورانی سجے ڈکن دیکھ جمال جنہاندے
 کیا خوبی کیا خراسانوں کیا کجہ شیخی کریئے
 اس جون دامان نہ کریئے آچا دم نہ بھریئے
 کیا اوہ سوچنے دند مبارک عالم دی ریشنائی

ایہ جلوہ محبوب میرے دا نظر تسانوں آیا
 وقت تبسم ظاہر ہویا دنال دا چمکا را
 دھرتی انبر عالم سارا نور و نور بنایا
 جگ سارے وجہ ظاہر ہویا جلوہ اج جنہاں دا
 ایہو دند شہادت پاسن خالی بات نہ جاوے
 پھر کیوں خیراں نول دکھلائے اپنا سن نظارا
 ہواں نال کرن جدیا سے پھر کیوں جادون خالی
 جے محبوب کسے دل تیکے عاشق نول کدھا دے
 منزل عشق اپی والا دور مقام رکھا نا
 غیرت رب دی زہمی کیتے مر وادید گرامی
 حجرے اندر نور نبی دے کبستا جادون آجالا
 کیا ایہ سوچنے دند ساڈے صاحب حسن صفائی
 اسے دیلے بھڑکھڑکھنوردوں بھیجی پاک خدا کے
 یابنی اشہد بعد سلا مول امر خدا فرماندا
 اکا رگیدی قدرت اندر خود نہیں فرمایا
 کیوں اج اس نول یاد نہ کیتا اے محبوب میرے
 دند تادون دالے دیول کیوں اوہ نظر نہ آئی
 جس دن سودا ظاہر ہوئی بے پرواہی والا
 پتھر نال شہید کرا ساں بھگن اسیں اتہاں نال
 دیوے رب امان ہمیشہ غیرت دے درباروں
 ذرہ گل تھیں ملن ہزار میں محبوباں کے تائیں
 غیرت کنوں شہادت پادون سوچنے دند تنہا نے
 عاجز ہو کر مولا اے گے سر سجے وجہ دھریئے
 پاک آہول بے پرواہیوں ہر جے پئے ڈیسے
 بے پرواہ دی غیرت پارون جنہاں شہادت پائی

کیا اوہ سوہنے دند مبارک پاک نبی سرور دے
کیا اوہ سوہنے دند مبارک جلوہ جلاول وکھاون
سب چیزاں پر شرف جہانوں بخشا حق تعالیٰ

سچے لعل بدخشاں والے شرم جہاں تہیں کرے
جنت مرورید بہشتی صدقے صدقے جاوون
کیا ایہ شہزادہاں کے داپر صادق آدن والا

تیرے دندان لب کے کردیا بقدر عالم میں
گہر کو لعل کو یا قوت کو میرے کو مرجان کو

دو نویں عالم جنت حوراں جے سمجھ وچن دھریئے
ایسے سوہنے دند مبارک پاک حبیب خدا فی
کرن روایت جد جگر سے وجہ سے نبی حقانی
اوہو دند مبارک اگلے پاک نبی سرور دے
بعض مفسر چار تباون بعضے دو فرماون
بعضے آکھن آٹھ تلویں دو دو دند نورانی
بعضے آکھن تلویں دو نویں اگلے دند مبارک
کرن روایت سوہنیاں دند ان ل دت پائی
سوہنیاں لبیاں مبارک دو نویں لہو د بھریاں
بے نہ ڈکا آپر زمین دے خون مبارک نوری
پر اپنے پر خون نبی دا کر لکھیں اٹھایا
یا نبی اللہ قسم خدا دی عزت اتے جلاول
جے یک قطرہ خون تساد اپر زمین دجاوے
نا کوئی گہاہ انگریسی مس چھیں مول کدائیں
دعا حکم سنو روں مینوں پاک جناب تعالیٰ
بار سنگار کرن جد حوراں دنت یب سجاول
لے چلیا میں حوراں خاطر ایہ سوغات پیاری
بھی مصباح العاشقین اندر خبر روایت دئی
اوسے ویلے پاک نبی نوں غیبوں پیریا پوکارا

دند بی دامل نہ پاوون ہر شے صدقے کرے
میں قربان شہادت پاوون اندر اُحد لڑائی
دقت بسم ظاہر ہوئے اگلے دند نورانی
زخمی ہوئے اُحد دہائے ذکر مفسر کر دے
شرح شفا تے وجہ علاج جویں روایتاں آون
ہوئے شہید لڑائی اندر مرورید حقانی
ہوئے شہید خدا دے حکم علم اوسے نوں سارے
جاری ہو یا خون فوارا ضرب ایہی آئی
مہر دں شگردں سور عالم سب تکلیفاں جریاں
پنچگیا وجہ خدمت اقدس جبرائیل حضور ی
اُس بچیں تھکے خدمت اندر اتنا سخن سنایا
نالے قسم کراں میں سی قدرت پاک کمالوں
مشریک زمین دے منہ تے سبزی کدی نہ آوے
برہی نہ ہوئے دہرت تھامی روز قیامت تائیں
لے جاوون بہشتاں اندر ساٹے دوست والا
سوہنیاں گل خساراں آتے سرخی ایسا لگا دن
زرتبرگ اوپر لبیاں لے لاوون وارو واری
سوہنیاں دند ان پاک نبی دیانوں شہادت پائی
کر آواز سنائے باقت اسے سید سردار

جس رات میں چہ عایشہ و گھر سے تین سال
 جو کوئی سادہ نامی دوستی والا دعویٰ بول سنا دے
 سن کر حضرت صبروں شکروں بولن حمد ربانا
 جس نے ظلموں زخمی کیتے سوہنے دند پیائے
 انشا کرن دعائیں حضرت یارب پاک تعالیٰ
 جہاں سافوں پھر مارے تے تیاں بڑائیں
 قوم میری نادانقت میں تھیں قدر نہ جان میرا
 یار اصحاب کر نیچے عرضاں پیش حبیب جانے
 جگر تیرا نہاں ہے حق و چہ بری دعا فرمائے
 ایہ گل سن کر سرور عالم یاراں توں فرمایاں
 تباہیں لخت کرن کسے توں آیا و چہ سینساراں
 کراں ہایت سچہ خلعت توں جنت راہ دکھاواں
 ایس خدادی رحمت ہو کے راہ دکھاوے آئے
 واہ سبحان اللہ کیا حضرت رحمت گل جہانوں
 ہو گئے دند شہید مبارک خون لبیاں تھیں جاری
 نال مبارک چا دراپنی پونہن خون فوارے
 بھی انیسویں نہایت ہی خاطر کرے ہی خدائی
 جہان چہ خیمہ اپنے تباہیں دتیاں ایہ ایذا میں
 حالانکہ اوہ نبی پیارا حق دی طرف بولا ندا
 بھی حضرت سرور دو عالم سید کل نبیا علیہ
 جے ہک قطرہ خون اس سادہ اجائے ابر زمین دے
 چڑھے جاوے قہر الہول ل میں دوساے
 جو روایت و چہ عارض راوی ذکر لیا دے
 سوہنے دند مبارک جس م لڑیوں باہر آئے
 جبرائیل کہیا و چہ خدمت یا مقبول حضور کی

ایہ اودہ غیرت ظاہر ہوئی خالق دی سرکاروں
 جے پھر غیرت لائے ایوں بدلا پاوے
 راضی رہیں رضا تیری تے جیوں نساؤں بھانا
 قدر نہ خلی کیتی اس پر پاک سول سہارے
 بخش اسادیاں ویریاں تباہیں نور ہدایت والا
 بخش ہدایت فضل کرم تھیں پانہاں تے تباہیں
 دیوں سجھاں آپ نہاتوں سانوں نیچہ تیرا
 یا نبی اللہ ظلم کھاراں حدود شکہ سد ہانے
 قہر الہوں دشمن سادے سہ ہلاک ہو جائے
 بری دعا فرماون کارن میں نہیں حکویم رہا
 ہادی کر کے بھیجا میںوں خالق کلیل نہاں
 دوست بھاوے دشمن سوہنے رحمت طرف بلاواں
 قہر عذابوں نہیں کیسوں دکھ پوچا وں آکر
 رحمت عالم رحمت عالم کارن جن انساناں
 ایہ نہ شفقت دلوں ساری ایسی قوم پیاری
 اے دعائیں میں انہاں توں جہاں پھر مارے
 ایسے ظلم کھاوے واسے پاسن کوں رہا ہی
 کوں نجات قیامت اندر کسی انہاں تباہیں
 پھر جو ظلم کھاوے اس تے کیا حال انہاں دا
 پونہن خون مبارک پنا تے موہوں فرما لیا
 اوہ وقت عذاب الہی آئے اوپر زمین دے
 اسماناں تہیں زلزل ہو دن قہر عذاب فوارے
 کیا کیا شفقت پاک نبی داد کر سنا یا جائے
 نال محبت سرور عالم ہتھال پر نکاسے
 نہر روایہ شہو میںوں دند مبارک نوری

نال پیار تبرک کر گئے اپنے پاس ٹھکاواں
 کیا اس ویلے امت عاجز آگئی یا دنیوی لوں
 سن اسے روح القدس پیارے جبرائیل خلیلا
 جیکر کہیں قیامت دے دن رب مینوں فرمائے
 اس ویلے میں حاضر کرے دندایو سرگاسے
 جیکر میری امت یارب حکم زدوڑے تیرے
 کیسا اسان معاف اہناں لوں یارب خالق سائیں
 داہ سبحان اللہ کیا شفقت پاک حبیب ربانے
 جاگے بھاگ غریب امت دے کمال مشفق تانا
 دم دم بہتری منگن والا کارن کل لوکایاں
 جے سوویر کا کر کوئی بھل معاف کراوے
 بگواری کوئی کلمہ اس دا پڑھے محبت پاروں

ملے امان خدا دے غصیوں رحمت برکت پاواں
 نال محبت حکم سنایا جب اسرائیل وحمی لوں
 رکھساں اپنی امت کارن میں دندو سیلا
 امت تیری حکم تساڑے بہن تروڑ گوانے
 کہساں اپنی امت کارن مولادے درباکے
 تیریاں بندیاں بغیر نال دندوڑے میرے
 تیس معاف کرو سرکار دل امت میری سائیں
 کدی نہ بھلن شفقت پاروں او گنہار بنالے
 او گنہار غریباں کارن ابر کرم داسا یہ
 سوہنے دندو شہید کر کے پھر چاہے بھلیا یاں
 لے گل نال لگا دے اس لوں پھر صاحب بنادے
 گل گنہار بخشا دے اس د خالق دی سرکاروں

مناجات مؤلف

میں بھی بہت گنہاں بھریا عاجز او گن ہارا
 باہج تساڑے پور وسیلہ نظر کوئی آدے
 جس دربار نفسی نفسی تہی پکارن سارے
 کون سفارش کرنے لائق پیش حضور تعالیٰ
 کل امت دا ہوسی اس دن آپ خیال تسانوں
 ہوسی وچہ دربار ربانے قرب کمال تسانوں
 میں بھی نام خدا دے حضرت کراں سوال تسانوں
 بخشیا دوہاں جہانناں اندر رب اقبال تسانوں
 علیا سب چیزاں تہیں ودھ کے حسن جمال تسانوں
 دین دنی وچہ کیتا رب نے صاحب مال تسانوں
 وقت شفاعت رب فرمائی کر خوش حال تسانوں

آپ گنہاں بخشا دیں میرے لے تیرے سدا
 اس لوں اکہاں مولا کو لوں خود مینوں بخشا دے
 کسوں طاقت اس دربارے بکدرہ دم مارے
 روز قیامت باہج تساڑے کون شفاعت والا
 طسی اذن شفاعت والا رحمت نال تسانوں
 نال محبت راضی کر سی رب جلال تسانوں
 کر کر عجز سناواں اپنا حال ملال تسانوں
 کر دتا ہر خوبی اند مال مال تسانوں
 بدون سوچ چند تارے ویکہ نہال تسانوں
 ہر حاجت وچہ کرن وسیلہ سب کنگان تسانوں
 کیتے اسان معاف امت د بد اعمال تسانوں

جنت بھجوا منت اپنی جوں سنبھال تسالوں
 کچھ نہیں ہوئی چیز کسے دی تمس دن بھال تسالوں
 ایسے شان عنایت کتنے رب متعال تسالوں
 سن سن شفقت رحم تسالوں لگا لڑ تیرے
 انویں نہیں رہے اوگنہارا پاس تسالوں آریا
 چونکہ اوگنہاراں کارن بخشیا آپ سہارا
 میں بھی اوگنہاراں کارا طالب بخش کرم دا
 صدقہ اپنے سن مبارک پاک جمال نورانی
 صدقہ مکھ ہناب اپنے واسدقہ خوش خاراں
 صدقہ خوش پیشانی والا جلوہ جدول دکھاوے
 صدقہ سوہنیاں دندان والا ملی شہادت جینوں
 صدقہ آب حیات لبیاں دا شیریں سخن جہاندا
 صدقہ سوہنیاں چشماں والا قبول نظر اٹھاوے
 پارس نالوں کتنے حصے دودھ تاثیر جہاں دی
 صدقہ سوہنیاں زلفاں والا صدقہ تہاں سیاہی
 صدقہ گل کمالاں اپنیاں صدقہ گل صفاتاں
 صدقہ اس تعریف اپنی دا جود بخش تینوں
 کچھ نہیں طاقت کیر تیاں جے میں شرح سناواں
 جے ہک نظر عنایت والی عاجز آجہ ہوئی
 ختم نہ ہوئے صفت تسالوں یا محبوب حقانی

دوزخ حقیں سبہ اوگنہارے دیاں نکال تسالوں
 آپے جنت بھجج ملن اسیں حلال تسالوں
 ہک گناہیں ی باغ پھرنی نہیں محال تسالوں
 پردہ گھٹ شفاعت والا عیب چھپاویں میرے
 الطارح لی دچہ حدیاں آپ تسالوں فرمایا
 انویں اپنے بخش کرم دا شرم تسالوں سلا
 بھالو نظر عنایت والی صدقہ پاک قدم دا
 جدیاں تسالوں داعی اندر ریزاں راز حقانی
 چودہویں دا پن مات جہاں عتیں کھیں ڈٹھایاں
 شمس فلک داتا بھلے ادب کنوں شرماوے
 جبرائیل کریدار لے ملے تبرک سینوں
 کوثر حقیں دودھ لذت لے مرصاں گل گواندا
 پاک نگاہوں خاک نمائی کرا کسیر دکھاوے
 کافی ہیریاں جیباں کارن کچھ نظر تہاں دی
 دچہ وائیل تہاں دیاں قسماں کیتیاں پاک الہی
 صدقہ اپنی ہر خوبی دا بخش کرم دیاں جہاں
 دوہیں جہاںیں سنگ اپنے نہیں دور نہ کرنا مینوں
 شہر شہاں دور گاہوں جے منظوری پاواں
 دوہاں جہاںاں اندر مینوں پھر پرواہ نہ کوئی
 کیا ہک نعت عجاب لکھی شیخ حسن ملتانی

غزل معنیہ

نکتہ دلیل وصف زلف جہنم لے تو
 سورہ قسم درد حلقہ کیسوے تو
 قلاب تو سین است ریز کوثر ہر دے تو

لے کہ شرح داعی ہر جمال روئے تو
 سینہ دندان تو از نس نشانی میدہند
 لے دد چیت سر نہاک از گل نازغ البصر

انسو فیہ شفا و شہد گفتار تو مہمت

مائی گئی العظام آدھ لپ دی جوئے تو

تبدل دل کعبہ سر جان یا رسول اللہ تو سہ

اسجدہ مسکین حسن ہر لحظہ بادا سوئے تو

حسن شمال پاک نبی دا ہے میں ذکر سنائیں
دلفھی تے دل دوہاں دھج جو جو نکتے مہے
ڈر کے خوف طوالت دے تھیں تہوڑا ذکر سنایا
دودھ دری کئی کتاب اکا ہاں ایویں زور دہگانے
پورا سیر نہ کرنا ملیا مہینوں ایس جمن دا
دل آما جو ہر بوئے دا پورا لطف اٹھاندا
ہر آیت تے طرح طرح دے ذکر بیان کریندا
لکھدا اوہ تاکیداں مینوں باہر حد کمالوں
ہے افسوس جے پہلوں مینوں ایہ گل کدی دیندا
کر بیٹھا مین دھج دیا چے بھتیاں طول طویلاں
ایہ پرہت کوئے مینوں یا رب پوچھا نی
تہوڑے رقیبے مین باقی ہوت رہندی ساری
تنگ ہو یا میدان قلم دادا نہ چلے کوئی
پوری ہوئی نہ خواہش دل دی آہے جویں ارادے
والے لفظ تے دایں جو دونوں آیتاں بفرمایاں
ظاہر طور انہاں معنے دن تے رات بتاؤں
پاک نبی زوں جدول کھاراں جھوٹے طعن لگائے
بھی ایہ خوشخبر خدا لے طرف جلیب پیارے
دن تے رات گواہ بنا کر خبراں رب پوچھایاں
جیونکر دن تے رات دوہاں دھج تہج وقت نہ کوئی
بھی فرما باراتوں تپکھے جیونکر دن آجاوے
کی ہویا جے اک روزاں رات غماں دی آئی

تھم نہ ہوئے دفتر ایہ روز قیامت تائیں
کے تفصیل مفصل سارے میں نہیں جے سائے
پھر بھی تیز طبع دا گھوڑا قابو دھج نہ آئی
اے تیری منزل باقی جانا جس تکالے
رہ جاسی ارمان تمامی دھجے میرے من دا
برگ برگ تے جلی پا کے تھکے بول سناتا
لے پر جو فرمائش والا نہیں عازت دیندا
لے کرل کتاب نہ میری جواں ستایاں نالوں
تھوڑا قدر دیا چھ لکھ کے سورت شروع کریندا
دل آما تفسیر بھی ایویں لکھاں کر تفصیلاں
تن موصفہ کتاب قریب لکھ چکا جد بھائی
جسے تھوں لکھی ہن تک کچھ مسطر پیاری
دن تھوڑا تے منزل بہتی سار کوئے ساری
رج کے یار نہ دھج دے جلے نور دھج دے
بہت مراداں دھج انہاں بے بھتیاں مزاں یاں
جیونکر دھج تفسیر کتاباں اہل علم فرماؤں
چپ کر حضرت غم دے اندر کتے روز لکھاں
کچھ افسوس نہ کر مجھو ما دور ہوسن غم سارے
قسم انہاں دی آسیں تہا تہیں پاواں نہیں چلاں
ایسے طور قرابت تیری مال اسادے ہوئی
ایویں غم تہیں بعد تسالوں خوشیاں بکہاؤں
دیکھو سوچ خوشیاں والا کرن لگا روشنائی

دور ہوئی ایہ رات غماندی جانِ فضل کمالوں
دفع کراں سب دشمن تیرے قسمت بُری جہانندی
طرح طرح دیاں اس سورت وچ پھیریاں لیاں
قماں نال حبیب اپنے نوں پاک خدا فرمایا

جگ سارے نوں روشن کراں تیرے نورِ جلالوں
کسے ہارے غم دے ستھوں پوسی رات اُہانندی
بھی وعدہ نماں والے تے خوشخبراں گہلیاں
لے محبوبا دن دن تیرا تمسک نہ سوایا

وَلَا خَيْرَ لَهُ خَيْرُكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۝

اور البتہ آخرت تیرے لئے (اس) دُنیا سے بہتر ہے

اس آیت وچ پاک نبی نوں خبر دتی ربِ عالی
اول نالوں آخرتینوں بہتر رب وکہا ہے
دُنیا آخر دُنویں چیزاں رب اس وچ فرمایاں
ہک خوشخبری دُنیا اندر جتنی عمر لنگھاسیں
دوچار روز قیامت کارن رب خوشخبر بُنا دے
دُنیا وچ بھی ملے ترقی دم دم شان اُچیرے
کی ہو یا جے اول درجے کساں یتیمی پانی
پہلی حالت دانگ غریباں کیتا کساں گذارا
طاہر ہو سی او پر تساڈے ایسی رحمت میری
کل ملکاں وچ دتھاں پس تیری شوکت نوں
اک اکلّا بھجیوں پہلے یا محبوب یگا تے
بن تنخواہوں ایں تساڈوں بخشاں فوج سالے
جھپڑے لوک تساڈے کوں نشن پر پریرے
پہلی حالت اندر جھپڑے متن نہیں تساڈوں
دشمن جھپڑے نال تساڈے ویرنا دکھاؤں
نہیں نصیب ہدایت از لوں مول جہانم تائیں
کی ہو یا ج دین تیرے داکافر قدر نہ جانن
بیشک پہلوں بہ چیزاں دا چوٹا بچ دیوے

ہر ہک حالت پہلی تیری بہتر آون والی
جو دن آئے تیرے کارن بہت مبارک آئے
دو خوشخبراں پاک نبی نوں اس آیت وچ آیاں
دن دن ملے ترقی تینوں بہتر درجے پاسیں
دُنیا تھیں مدھّا فر بہتر انت نہ پایا جاوے
آخر وچ بھی کل خلقت تھیں عالی درجے تیرے
آخر درجہ شاہی والا عزت دون سوای
پہلی حالت شاہاں نالوں ہوگ بلند ستارا
شاہز میں دیکھاں ہو کے خدمت کر سن تیری
نام تیرے دے عزت ہو سی ودھ تمام جہاں نوں
کئی ہزاراں ساٹھی تیرے ہوسن کسے زمانے
تیری خاطر لڑے کھیرے جاناں دیون والے
کسے دھاڑے اکثر ادا خادم ہوسن تیرے
آپے پہلی حالت اندر تاج کراں تنہا توں
آپے بکھرن ہو شرمندے قدماں اندر آون
کراں ہلاک تساڈے ستھوں پاؤں انت نزلیں
حبیب پہلی حالت دیکھن آپے قدر پکسان
جدوں درخت بلندی پڑے تدوں نظارہ دیکھوے

جاں پھر اپنے ڈال کھلا رشتا خان بہل نہ کالے
 خبر نہ ل حاجت سائے والی سایہ اسدا پاؤں
 اس پر حذرت پہلی حالت نظر نہ اس دی آوے
 ابھو حالت دین بنی دی سن توں یار سبانا
 رب فرمایا آخر اس نوں ایسی طاقت دیساں
 بس نال تسائے اول غریب منالے
 کل ملکاں وجہ ظاہر ہوئی شوکت شان اسلامی
 دین تیرے وجہ دخل ہو سن کی فوجاں فوجاں
 روگ کلمہ نام تیرے دار ہی سدا سدا میں
 نا کوئی دوجے مکے والا آئے بنی غفاری
 ہو اشارہ اس آیت تھیں حال ہو و یحیانی
 او لی کنول مراد جو پہر سلی حالت مکے والی
 مکے اندر سرور عالم کیست تنگ گذارا
 حقوڑیاں لوکاں با بھتی داد دست رہیا کوئی
 مکے وجہ تکلیفاں دیوں کافر لوک میں نے
 مکے اندر جردن آوے نہیں مصیبت آوے
 مکے دے وجہ کافر لوکاں کیتی قتل تیاری
 مکے اندر سرور عالم نرمی بہت روکھائی
 جاں پھر وجہ مدینے حضرت قدم مبارک پائیا
 حد تک علم پر ظہن نہ تیرا چہوڑ نہیں تنہا توں
 جس مکے نوں چہوڑ مکے دن پٹا اٹھا سوڈیرا
 جو تکلیفاں دیوں والے بد قسمت منہ کالے
 ابھو مکہ جس دے اندر تساں ایذا میں پایاں
 طائف ہو ر علاقہ اس واقعہ عرب تسامی
 ہو ر تیریاں ملکاں اندر تیریاں دیو ماں ہاماں

آپے کچھ کچھ حاضر ہوون ہر یک حاجت والے
 جنوں حاجت ہوئے الی میوہ پن پن کہا ون
 چھوٹا بیج اجاناں تائیں کیا کچھ لطف دکھائے
 بے قدراں وجہ اول اول سی کمزور منانا
 سید دنیاں تھیں پن تیرے نوں غالب اسکیں دیاں
 مکے دہارے فوجاں تیریاں پن پن دور کالے
 بڑے بڑے شاہ زور گرامی دعویٰ کرن غلامی
 ہر طرفوں رحمت ساڈی آن مرسی موحاں
 ہو ر کلمہ جاری ہوئی آخر تیک کدا میں
 کو کلمہ نام تیرے دار ہے ہمیشہ جاری
 مکے آئے مدینے والی حالت رب جتانی
 آخر حال مدینے والا بیت مبارک عالی
 بعد نبوت وطن پیارا دشمن ہو گیا سارا
 جدوں مدینے دے آئے کہ بہت آسائش ہوئی
 دور ہویاں تکلیفاں سبے آئے جدوں مدینے
 وجہ مدینے روز نوں سر خوشیاں ب دکھائے
 ہجرت کرو مدینے جاؤ حکم دار باری
 جنگ نہ کیتا نال کسے داموجیب حکم خدائی
 کر دجا دین نال کفاراں حکم خدا فرمایا
 بشو مار و لٹ لیا و سب حلال تسا توں
 او سے شہر مکے وجہ بکدن سکھ چل سی تیرا
 جے اسلام قبول نہ کرن ہو سن تیخ حوالے
 ایسے اندر خادم بکدن ہو سن کل لوکایاں
 سب شہراں وجہ نکا تیرا وج جاسی اسلامی
 کرساں ایسے تسائے قبضے خیبر روم شاماں

جنتوں جادون شکر تیرے لےجے مبارک پاؤں
کے اندر جہاں غریباں دکھ ٹھینے جا لے
کرن حکومت ملکوں اندر تیرے یار پیارے
فقہ کوتاہ کے اندر جو سہ حال وہاں ہے
جیوں جیوں ہوگے اخیر تساوی یا محبوب یگانے
جیوں جیوں وقت گذشتہ ہو سن جا سن زنجیر کے
ایسا اشارہ خیر لک وچہ مور ہزار اشارے
دوست نول خوشخبریاں گھلیاں اپنے کرم کمالوں
وچہ تفسیر عزیز حضرت شاہ صاحب فرمایا
یا محبوب تیری حالت دن دن اسیں دلاواں
تو راہی تیرے آپد ایسا غلبہ پاوے
نور نور ہووے سب تیرا پاک وجود پیارا
باجہوں نور وجود تیرے وچہ چیز نہ رہی کافی
جتنا جانن نور تیرے دا ہوئی وچہ جہانناں
جو جو فضل اٹھائے خلقت تیرے نور ظہوروں
نور تیرے تہن باطن والے ہوسن دورا ہنیکر
نور تیرے تہن حاصل ہوسن جو سبھے بھلیا یاں
نور تیرے تہن حاصل ہوسن برکت مین تمامی
نور ہدایت نور سعادت جو کوئی چاہے پانا
نور تساڈا دنیا اندر جنتوں جانن لاوے
نور تیرے تہن ہر قسم اندی دور ہووے گمراہی
دوہیں جہانیں عزت عظمت ملے تسایے نوروں
نور تیرے تہن حاصل ہووے رستہ جنت والا

قیصر کسرے دالیاں کجیاں تہتہ تسایے ہون
وچہ مینے ہوسن اک دن تاجاں تختاں ولے
لکھن تیرے ویریاں کو لون ملے لہن سارے
ہر ہر حالوں وچہ مینے ہوسن فضل سوارے
تووں تووں حق تسایے اندر ہوسن نیک نیانے
تووں تووں بہتر شان مرا تب ظاہر ہوسن تیرے
وچہ حساب شمار نہ آون فصل خدادے بھاکے
ہر یک حالت پہلی تیری بہتر ہو سلی مالوں
اس آیت وچہ پاک ہی ہوں رب ایہ حکم سنایا
دیاں ترقی ہر قسم اندی رونی برکت پاواں
دور ہووے بشریت تیری نور مقام بناوے
نور مجسم نور مجسم ظاہر باطن رسا را
نور ظہور تیرے دیاں دھماں ہوسن ہر ہر جانی
اتنا جانن جن روح دانا میں وچہ آسمانناں
دنیا نول اودہ فیض نہ حاصل جن ہونج نوروں
نور تیرے تہن حاصل ہوسن قرب تمامی تیرے
دین دنی دیاں کل مراداں نور تیرے وچہ آیاں
سب نوران پر غالب کیتا تیرا نور گرامی
ہر ہر طالب نور تیرے تہن پاوے نور ربانا
ہر عاجز گمراہاں تائیں حق دارا دکھاوے
نور تیرے تہن حاصل ہووے انعام الہی
ہر نعمت ہر دولت اس تہن بخشاں اسیں حضوروں
محشر اندر جانن کرسی تیرا نور احبالا

اول نالوں آخر تیرے بہتر اسال بنائی
دن دن نور ظہور تیرے دی تیز ہووے روشنائی

وَلَا خَيْرَ خَيْرَكَ مِنَ الْأُولَىٰ

اور البتہ آخرت تیرے لئے (اس) دنیا سے بہتر ہے

ہو رہا اشارہ اس آیت وچہ خبر خدا فرمائی
 اُولیٰ کنوں مراد حیاتی پاک رسول گرامی
 جتنا عرصہ دنیا اندر پاک حبیب لنگھایا
 رب فرمایا دنیا اندر جو توں عزت پائیں
 کر کے خاص قیامت دے دن خلقت جدول اٹھو
 کل نبیاں تھیں وہ وہ کے تینوں ملن رہ دیا یاں
 کراں رجوع تساوی طرے جتنی خلقت ساری
 دچہ دربار تساڈا اس دن اتنا قرب و دباواں
 ساریاں امتاں دین جنم شان تساڈا عالی
 جس دن حمد میری دا جھنڈا ستہ تساڈے ہوسی
 جس دن تیرے جھنڈے باجول یہ ملے د کوئی
 جس دن کوڑھوں تساڈوں کرساں ایں گالے
 آپ سمجھیں خدا جو حیدر کوڑھ تالیع داراں
 جس دن دوشخ سر د ہو جاسی تساڈے پاروں
 جس دن فضلوں ملی تساڈوں نرف دی اسیاری
 لیکر فوجاں جہ جنت دل چلیوں شوکت شانوں
 جس دن گنجی جنت والی ہتھ تساڈے ہوئی
 جہ دن ہشتیں داخل کر سو امت اپنی تائیں
 کرساں ایں سپر تساڈے جنت باغ باراں
 جیوں جیوں کے منار بوسن محل مکان پیارے
 جس دن پور تہامی و مے پورے ہوسن میرے
 دیکھ تساڈی عزت عظمت درد مارن آئیں

دنیا نالوں آخر تیری بہتر اسماں بنائی
 آخر بعد وفات زمانہ ابد آباد مسدائی
 اول نالوں ملی ترقی جو دن تجھے ہم ٹپا
 اس دے نالوں اگے جا کے بہتر لطف اٹھائیں
 عزت عظمت شان تساڈا اس دن ظاہر ہوئے
 تھیں بہتر درجہ نیرا و پین کل لوکایاں
 بخشش فیض الہی چھپے ہوں تسان تھیں چاری
 تیرے ہتھوں بخشش اپنی لوکاں دچہ در تاداں
 ہوسن سب شفاعت کارن تیرے پیش سوا لی
 ہر مومن ہر مسل اسدے سائے پہلے کھلوسی
 اس دن قدر پکھانن کافر جہاں یہ حالت ہوئی
 اس دن جانن قدر تساڈا بیفرمان ہو کالے
 اس دن عزت شان تساڈی آدھ نظر کھاراں
 جنت حوراں عاشق ہو ہوسن شوق پیدوں
 مگر تساڈے گھوڑیاں اوپر ہوسی امت ساری
 ملک ذرائی سمجھنے گا دن حمد زبانون
 بیشک اس دن ناں تساڈے ریس کرسی کوئی
 اپنی تھیں دیوسینوں جنت والیاں جائیں
 اینہیں تھیں آپ دلا سو درجے تابعداراں
 جب مراتب تیرے ہتھوں پائیں ہوسن سارے
 اس دن کافر معلوم کرسن شان مراتب تیرے
 دنیا اندر قدر تساڈا جہاں پکپاتا ناہیں

ایہ دنیا ہے چار دہاڑے جاسی لنگہ شتابی
 اس دنیا نہیں اگلی دنیا بہترینوں ہوئی
 دارقنایہ فانی دنیا انت فنا نہ ہو جاوے
 اس دنیا وچہ آپرے تہاڑے جو تکلیفیں آیاں
 جو بے ادب منافق ایتھے لٹنے کرن تسانوں
 دنیا اندر کفر کبر جو کچھ کسے کھایا
 ترافن بے فرمان نامانے جو کچھ بھجن دانے
 وچہ شاہی تفسیر مفسر ذکر بیان لیا
 اس وچہ چھ نال نبی دے شامل امت ساری
 دنیا نالوں عقیقی ہو سی بہتر حق تنہاں دے
 دنیا اندر بھاویل جو کچھ عاجز نظر سی آدن
 دنیا اندر چار دہاڑے کافر کرن بھاراں
 رب فرماوے کافر تائیں کھاو موج آڈاؤ
 مومن بندے صبروں شکر دے جو تکلیف انہاں
 جتنا قدر خلوص زیادہ مولا طر ت انہاں دا
 جیوں جیوں نیک اعمال زیادہ مال خلاص کل سن
 سڑ سڑ مرن وچہ انہاں توں کافر بندہ شردے
 بہت آرام قیامت اندر مومن نیکو کاراں
 ایسے خاطر وچہ حدشیاں پاک نبی فرماوے
 کیا اس ویلے قدرت سیتی رب اسرار کھانا
 مال پیار بولا کرا سنوں آہن ملک ریاسے
 گل ہن اس دی طرف پیارے چڈا یہ دنیا فانی
 ایہ گل سن کر جلدی مومن نظر ہشتین پاوے
 چاروں طرف دس گلزاراں نعمت موج بہاراں
 دیکھ تھارہ روح مومن دا ایسا مارل بھتوے

کچھ دلگیر نہ ہو واس کھنیں یا مقبول حبیبی
 دائم خوشیاں جس دے اندر حد حساب نہ کوئی
 اوہ ہے وار بقا محبوبا کدی زوال نہ پائے
 او تھے جا کے یاد نہ رہن جدا وہ خوشیاں پایاں
 معلم کرسن محشر اندر کچھ یا جدول انہاں نوں
 بھلجی اسی سب اکڑا دتھے جس دن حشر تپایا
 تینوں تیری امت کارن دائم فضل ربانے
 خیر لک جو پاک نبی نوں وعدہ رب فرمایا
 لکرا فرار رسالت جہناں پکڑی تابع ساری
 روز قیامت ظاہر ہوسن شان محمدیاں دے
 اگے جا کے فضل لہوں بہت آسائش پاؤں
 عجبے وچہ ہمیشہ خوشیاں کارن تابع ساراں
 تھوڑے دن ایہ موج تساوی آخر کپڑے جاوے
 ہر تکلیفوں وہ وہ خوشیاں روز قیامت پاؤں
 اتنا قدر آرام زیادہ رب وعدہ فرماؤ
 توں توں ہو زیادہ اسدن عزت عظمت پاسن
 مومن ساتھ نبی سرور دے پھرن بہاراں کرے
 دنیا نالوں عقیقی بہتر صدمہ شاہ ابراہاں
 مومن لوں جدو دنیا اندر وقت نزع دا آوے
 جنت حوراں سب کچھ اسنوں حاضر کیستا جاندا
 ایہ گھر تیرا عجبے والا جتھ ہمیشہ شش کمانے
 کرے اڈیکاں تیری خاطر جنت دی بہانی
 دیکھ حوالا جنت والا بہت خوشی وچہ آوے
 سوچنے محل پیاریاں حوراں صاحب ہار سنگاراں
 جتنے اندر رہنا اسنوں قیدوں ددھ دیسے

جس غلے وچہ عمر تمامی موحاں نال لنگھائی
 جتنے لالچ دنیا والے تے لذتاں نفسانی
 خوشیاں نال بدن کے دوچوں جلدی باہر آئے
 کیا ایسے عقبتے مومن کارن دولت عجب پیاری
 سکھ آرام تے موحاں سہیاں جس منظری آون
 ہنہیتاں جان کنڈن دا ویلا ایسا سخت سنیدا
 ایسے مومن نوں اس دے پتہ نہ لگے کوئی
 کافر اتے متناقض آپرے جد ایہ حالت آوے
 ڈاڈھے دہشت ناک فرشتے کو جھیاں تگلا نالے
 او دھردل صورت دوشخ دالی حاضر کیتی جاوے
 کہن فرشتے کافر تائیں دا ئیم ایہ گھرتیہ
 بستی مدت دنیا اندر کیتیاں تہہ بہاراں
 ایہ گل سن کے روح کافر دا ایسا کھل آوے
 ڈوڑنگلے کوٹھیاں اندر دل خوش طے کھاندا
 دیکھ حوالا اگلا اس نوں ایسا بڑا دسیوے
 محل جادون سبہ خیر تیکر آکرٹلے وڈیاں
 پے جادون ہتھ پیرا جیہ چیز نہ بھاوے کائی
 ایسے کون بچاوے اس دم بابجوں نقل تعالیٰ
 ایسا مکمل روح کافر دا بدنوں باہر آوے
 پڑھاں نمود بائیں اس موتوں بختے رب پناہیں
 موتوں تیکھے شروع ہو جاوے حالت آخر والی
 مومن کافر دنیا اتوں مر جاوے جد کوئی
 مومن جیہڑا بخشیا ہووے رحمت نقل غفاروں
 ہونہر آرام قبر وچہ اس نوں رب دکھاوے
 سوہنی خوشبو جنت طرفوں آون مست ہوا میں

الیل بھی بن رہنا اس چہ شکل ہو گیا بھائی
 کس نظامے جنت دہنیں سہ کر دافر باقی
 مومن نہیں جیوں ال نکالیاں کچھ تکلیف پاوے
 جس دیکھ نظامے اتوں صدقے دنیا ساری
 جان کنڈن دیاں تہہ تکلیفان مومن نوں بھیاون
 دہ سے زخم جوں تلواروں دکھا جیہا تھنڈا
 ہتھوں لذت حاصل ہووے ایسی رحمت ہوئی
 رب پناہ دیوے اس دے جیہ اس لے دے
 ہتھ دچہ کرزاں لیکر اسوں ہون آن والے
 آتش قبر عذاب رہا نا کر کال مار ڈراوے
 حل پیدا اس دے اندر کل قدیمی ڈیرا
 آگیاں ہن تیرے کارن تہہ خدا دیاں
 جانبے جس دے اندر اپنا آپ لوکاوے
 جاوے کنڈ تمام بدن وچہ ڈاڈھیاں اڑیاں لڑا
 جے دس لگے جتنے وچوں کدی نہ خارج جیوے
 اک دکھالی قبر ال والی عیشاں گل بھالیاں
 لکے چھپتے پاس مروڑے ہووے کوں رہائی
 ملک الموت اگے کوئی ترلا پیش جادون والا
 گلی پیم وچوں جیوں تہہ سیخ نکالی جاوے
 ایسی حالت وقت نزع دے سب دکھاوے ناہیں
 جوں حدیث مبارک اندر کیا سرور عالی
 پس تحقیق او سے دن اسدی شرع قیامت تہہ
 قبر فراخ کرے بے اس دی باہر حد شماروں
 طرف بہشتاں اس دے کارن رتہ ہو گیا جاوے
 کو دماں نہیں ودھ کے کو کہا ہے قیامت تہہ

کافروں جو وقت نزع سے دوزخ میں دھکے کھاتے
 جہنم بھاپ جہنم والی سرپیراں تک سارے
 سر پر تک عذاباں والے گزراں مارا ڈاؤن
 رنگارنگ عذاب قبر وار دوزخیں سرپا دے
 روزِ حشر بھی ادھو حالت ہر اک آپڑا دے
 مومن لوں آرام آسائش برکت نورا یانوں
 ایسے خاطر پاک نبی لوں حکم خلاف فرمایا
 ایسا اشارہ امت کارن خاطر نبی پیارے
 جو کوئی حکم رسول اللہ پر پورا عمل کما سی
 کچھ تکلیف نہ محشر والی ہرگز اس لوں ہو سی
 بیشک نمک حلال جو ہودن خادم بادشاہے
 جتول کتے ضرورت کارن کم پوے سرداراں
 جو سردار بنداون کھادون جو جو سیراڈاؤن
 پیش عدالت نوکر چاکر پاؤن خوش منظوری
 جیکر کدی غلام کے پر وقت مصیبت آئے
 ہر چند اپنے نفراں کارن کوشش بیت کر نیا
 ایسے طور رسول اللہ لوں امت دی سرداری
 سچے دل خنیں پاک نبی دی جہناں غلامی جانی
 بھادیل جو نکر مشکل بھارا ہو سی روزِ حشر دا
 کیا اوہ سخت دھاڑا ہو سی روزِ قیامت والا
 برسل پنجاہ ہزار برابر روزِ حشر دا ہو سی
 اوہ سورج جو چوٹھے انبر ہے اج رب کا یا
 پنجو برسوں راہ تاون ہر آسمان و چاہے
 بھی فرماؤن رستے اندر پانی کتنی جائیں
 اوہ سب پانی جہاں گاماں سورج جھلک دکھاوے

ادھو دوزخ آگے جا کے اسنوں حاضر کھنوسے
 ادھو لوں گہٹ قبر دی سوئے سخت شکنجہ چاڑھے
 لکڑی لپٹا لٹوٹوں دوزخ کیرے کٹ کٹ کھان
 جہنم حشر نہ قائم ہوئے ایو حال ہاڑے
 جوں نمونہ وقت نزع سے خالق پاک دکھاوے
 کافر عاجز گل گل مرگن قہر خدا جس لوں
 اگلا عالم تیرے کارن بہتر اسان بنایا
 تالبداراں لوں وجہ محشر ملن مرانت کے
 حضرت جیسا ساتھ اساتے رل کے جنت جاسی
 میر منزل وجہ ساتھ اساتے قداماں کول کھلو سی
 ہر مجلس وجہ خدمت کولوں دور نہ کیلتے جانے
 ات دل نال لیجاؤن اپنے نوکر خدمتگاراں
 تالبدار غلاماں تائیں موحاں نال کراؤن
 وجہ دربار غلامان کارن دائم قرب حضور ی
 ادھے ویلے خادم اپنے نام سردار تہلاوے
 ہونے چاہے نھر پیالے ادھے ہون دنیا
 وقت مصیبت کویں تہلاوے اپنی امت پیاری
 روزِ قیامت ساتھ نبی دے عزت پان سوانی
 بیت آرام ٹھکریاں لوں سدقہ خیر بشر دا
 وجہ نفسیراں جوں مغسٹر کرن بیسان حوالا
 نیزہ قدر برابر سرے سورج آن کھلو سی
 چار ہزار درے واپنڈا دوزخ میں تھیں آبا
 آنا موٹا ہر ہر انبر کھن کتاباں واسے
 وجہ اسماناں بحر سمندر سرے خالق سامیں
 ادھو چکارا پانی والا دنیا آپڑا دے

ہو را حسان خلایق کارن کیست خالق باری
چو تھے انبرتے رب عالم سورج جدول کا بیا
منہ سورج دا آتے پاسے کنڈ بٹھا ہاں ہوئی
روز نویں سر ٹھنڈا کر کے سورج رب چڑھاندا
انہی دوری اتنے پرے رب اس دپر ڈالے
رب پناہ دیوے پھر حیدم سر پر آن کھلوسی
جتنی گرمی روز حشر تک ہو سی جمع تسمی
کر کے منہ خلایق دے دل سورج سر پر آئے
جیونکر ہانڈی چلے اپر کہاں جوش اُبالے
دھچ تڑفات حشر دے اینویں تڑفن کوک تانے
سہ خلقت نوں دہشت پاروں چیز نہ بھاوے کوئی

میں قربان خدائیں جس نوں ایڈی خلق پیاری
فضل کرم تھیں دنیا طوفان کر کے کنڈ رکھیا بیا
پھر بھی ایسی گرمی اس دی جھل سکے کوئی
لکھاں کو لوں گرمی اس دی ہردن دور مٹاندا
پھر بھی گرمی بہن نہ دیوے جد تڑ کار نکالے
تانبے وانگ زمین تسمی تپ کے آتش ہو سی
اوہ سہ اس دن سورج اندر پاسی رب گرامی
وانگ کر داہ میدان حشر دا سخت تپا یا جیوے
اسے طور سراں وچ ادبن منہ خلایق والے
بھٹی اپر کڑا ہی اندر جیوں کزجج والے
چھوڑ کھلوسن خویش قیلے خبر قرآن نوں ہوئی

یَوْمَ كَفِيَ الْكَافِرُ مِنْ أَخِيهِ ۖ وَأَقْبَهُ وَابِيُّهُ ۚ

اس دن کافروں کے اپنے بھائی سے اور اپنے ماں باپ سے

وَصَاحِبَتُهُ وَبَنِيهِ ۚ

اور اپنی جوڑو سے اور اپنے بیویوں سے چلے گئے

تس تس جتن بکرو جے نہیں دہشت مہیت مارے
ماپیاں تہیں اولاد ال تس الفت ہے نہ کافی
بیٹے باپ نہ واقف تسن دورا جیے ہوسن
ماواں نوں فرزند پیارے دشمن جاہن سارے
جتنے لوک تسمی ہوسن جاہن سب بیگانے
دوجیاں نالوں لے سہنوں آپنا آپ پیارا
دو جے بھانویں جیونکر ہودن میں نکج رہاں ابول
کوئی کسے دی واٹ نہ چکے اپنی خیر منا دے
دہشت خوفن نفسی نفسی بولن کھلے تسمی
امت یاد نہ رہے کسے نوں ایسی دہشت پاؤن

رب فرماوے بھلن مسن بہ نوں خویش پیارے
بھایاں بھتیس بیزار ہو جا سن اپنے سکے بھائی
بیویاں کو لوں خاوند تسن ہو بیزار کھلوسن
بھیناں تائیں یاد نہ رہن اپنے ویر پیارے
کوئی کسے داساک نہ رہی اندر اس میدانے
نہ کوئی پار کسے داہوسی مدد دیون صارا
ہر کوئی نفس اپنے دی خاطر منکے فضل جنابوں
آپنا آپ تمام لوکاں نوں فکر دلاں وچ دہاڑے
باجھ رنول محمد سرور جتنے نبی گرامی
دیکھ جلال الہی اس دن سہ حیرت وچ آدن

وچھ مصباح تفسیر مفسر ذکر بیان لیا ہے
پاک گناہوں پاک غذاؤں سب رسول پیارے
حزب خلائق حضرت آدم پہ سلا بنی رہا نا
میں اولاد انبی دایار بکراں سوال نہ تینوں
حضرت نوح کر لسی عرفیاں یارب خالق سائیں
ایوں الہام پیغمبر خاص عیسیٰ سل پیارا
اسما عیسیٰ اسحاق جو میرے دو فرزند پیارے
بھی حضرت یعقوب پیدا پیغمبر کبریائی
ایسا عشق پیار یوسف دا آہا اس دکتائیں
روز قیامت او ہو یوسف ایسا دلوں بھلائے
ایہ سوال کر لسی اس دن پیش خداوند باری
انہوں حضرت عیسیٰ ہسی نامے اس دی مائی
علیٰ ہسی میں نہیں چاہندا مریم ماں پیاری
مریم ہسی میں نہیں چاہندی عیسیٰ آج چوٹا داں
ایوں ہر تمام پیغمبر بھی ہو دلی پیارے
غضب رہا ناسب کا آپر ایسی دشت پامی
کسوں طاقت بولن کارن باجوں اذن الہی

جیوں پیغمبر منال بولن حال سنا یا جاوے
پھر بھی خوف اکہوں اسدن تھر تھر کنبہ سارے
سدا کر کے سوال خداؤں ہو کر بیت نہا نا
اپنی جان چھوڑاواں میں تہیں بخش خلاصی مینوں
میں نہیں چاہندا امت اپنی مینوں پچا میں
دردا دردا عرض گزارے یارب پاک غفار
میں نہیں رکھدا طلب نہا زدی دیہ مینوں چھکارے
باہج پیارے یوسف حسنوں بخش ہوئی زندگانی
یاراں بیٹے حاضر پھر بھی یوسف بھٹے ناہیں
بھسی میں نہیں سفت چاہندا مینوں بچاؤں
یوسف دی کجہ لوڑ نہ مینوں آپ بچاں بکواری
دونوں عرفیاں کرن خداؤں آپ اپنی حسابی
اپنی جان بچاؤن کارن روئے کر کر زاری
کراں سوال نہ بیٹے کارن اپنی جان بچاواں
باہج محمد نفسی نفسی ہراک کہلا پکارے
نفسی نفسی باہجہ کسے نفس گل نہ کتنی حسابی
لَا يَتَكَلَّمُونَ جِئِی کر دے قرآن گواہی

لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝ ۱۶

نہ بولیں گے مگر جس کو حکم دیا خدا نے اور بولا ٹھیک بات

کراں جنوں بدی طرفوں خاص اجازت ہوئی
کے سفارش او ہو اسدن میں تہیں بکراؤں
مشرک کی ناکرے شفاعت ناکافر شیطاناں
روضیوں اٹھکے یاد کریں امت اپنی تائیں
اتھیں ہر تہیکے ہر ممکن لوں درجہ بد خورداری
جیوں جیوں اذن مینوں دسی خالق پاک توڑنا

چپ ہے سب خلقت اس دن کر کلام نہ کوئی
لے کر اذن خدا دی طرفوں چنگا سخن الاوے
چنگا سخن مراد شفاعت کارن اسل ایماناں
ایہ رتبہ محبوب اپنے لوں بخشے خالق سائیں
اول قسم شفاعت کبریٰ حضرت دی سرداری
بنی دلی بہ کرن شفاعت موجب اپیاں شان

نیو کار شفاعت کر سن کارن او گنہاراں
 مومن یار سید جیکر پڑیا کسے قصوروں
 حافظ عالم کرن شفاعت ہو رہو نیک تہامی
 بعضے مومن ہک عاصی دا اذن شفاعت پاسن
 جیوں جیوں شان کینوں سدن رب عطا فرمے
 اینویں نیک عمل جو مومن دنیا دچہ کمساون
 حج، زکوٰۃ، نمازاں روزے، صدقہ تے خیراتیں
 کتنے مل جو روز قیامت چہتر بن کر۔ آون
 دیون ساتھ نمازاں آکر بن صودت انسانی
 مال محبت روزے رہن جیڑے مومن پیارے
 اینویں جو کوئی راہ مولا دے صدقہ خیر کھاوے
 اینویں جو قربانی دین مومن مرد حق سامنی
 ایسے خاطر علم حدیثوں پاک نبی فرماتے
 دنیا دچہ قربانی خاطر کر سو ذبح چہنا تون
 شکے لوں جو نام خدا دے دنیا دچہ بیسی
 جو کوئی عیب کسے داکھے پرے دچہ سمجھاوے
 روز قیامت اسد تائیں امر کرے رب سائیں
 جیونکر ساڈے بندے ایدیسی تہدہ پردہ پائیا
 ظاہر کراں نہ او کن تیرے حکم جوے سرکاروں
 دچہ رمضان جو روزے رخصت رات قیام گزارن

یار جہاں دے بخشے ہون کر شفاعت یاراں
 لے کر اذن شفاعت کر سی پوسی خیر چنوروں
 جہاں خدا دے رستے اندر خیر جی عمر تہامی
 بعضے دو بخشا سن عاصی بعضے بہت چھوڑا سن
 تون تون اپنے شان مطابق اذن شفاعت پاوے
 کرن شفاعت عمل نہایتے مولا تہیں بخشا وں
 استغفار درود شریفوں بخشے رب نجاتاں
 علم لے تھیں دست اپنا گرمی کنوں بچا وں
 کرن شفاعت مومن کلان پیش جناب ربانی
 بن کے ڈھال ہ بند کرین دو بخ دے سارے
 اوہو صدقہ اسلے کارن دو بخ اک بچا وے
 گھوڑا بن کر حاضر ہو سی اس دن اوہ قربانی
 دا کر و قربانی موٹی جیڑی تسال اٹھا وے
 ایوہو اریاں پل دو بخ تے اسدن ملن تسال
 عجب پوشاک لڑائی اسوں رب محشر دچہ دیسی
 بیشک سداں عیساں آپر خالق پردہ پا وے
 چچی کراں نہ خلقت اندر میں انج تیرے تائیں
 اینویں تیریاں عیساں کولوں شرم اساتوں کیا
 جاییں اینویں بخشیا عینوں شرم کر ی پاروں
 کرن شفاعت دو نویں چیزاں لکے اسلے کارن

الصَّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ الْخ

روزے اور قرآن کریم دو نویں بندے کیلئے شفاعت کریں گے

روئے تے قرآن ایو نویں بندوں بخشا وں
 ہر خواہش تھیں ن دے اندر اسوں اسال بچایا
 تاکہ ہو رونا وں دتی خواہش نفس ہوا میں

خاص حدیث مبارک اندر پاک نبی فرما وں
 روزے کرن ہواں خداؤں یارب بار خدا یا
 تاکہ کھا وں ہون دتا ہرگز اسلے تائیں

سارا روز بیا یہ ایویں ساڈی خاطر پاروں
 کہے قرآن مجید شفاعت پیش جناب خدائی
 کردار بیا تلاوت میری راتیں جاگ و چار
 سن کر عزم شفاعت اشر کہے قبول ہانڈی
 نال قرآن پیار جہناں دا پڑھ کر عمل کماون
 بن کر تاج کلام الہی سر پر آن بھلو سی
 حکم قرآنوں باہر جہڑے چلن لوک ہوکا لے
 دنیا وچ جو مومن ہو کر سماں کفر کماون
 چھوڑا حکام شریعت میری پکڑا نہاں دلیری
 دنیا وچ جہناں دیاں رسماں اپناں پسندی آیاں
 سوہنی چال جو اسان سکھاٹی اپناں پسند نہ آئی
 نال جہنمے پیارا اپنا نڈا پکڑن سنگ اپنا ندا
 کر فکار شفیق امت دا کرسی دفع جہناں نوں
 کوئی نہ سن سی کوک اپنا ندی کرن حال دہائی
 رب بنی دا حکم جہناں نوں دنیا وچ نہ بھاندا
 نال قرآن حدیث مبارک دلوں پیار جہناں توں
 دنیا وچ جو نال کراہت دیکھن نیسکو کاراں
 جہنم فرماں داراں کارن عظمت ظاہر ہوئی
 جہنم خیر نک و مطلب بے کہول دکھایا
 دنیا اندر دین نبی دا جا پے جہناں منسا نا
 نال خدادے شرکوں جہناں ہو شرکین نائے
 پیش عدالت کیتے جاسن جہنم بندے سارے
 دنیا اندر آپ اپنا فخر کرے ہر کوئی
 جد و امتاڈ والیوم آوازہ ہو سی بیفرماں
 جدا کھلوون مجرم سارے شیطانوں میر جہناں ندا

کر منظور شفاعت ساڈی بخش اوہیوں سرکاروں
 یارب میرے پڑھنے آمدی راتیں نیند گوانی
 میری خاطر بخت واس نوں کہے قرآن پیارا
 دو نوں یار تھوڑا دن اسوں خبر حدیث سنانڈی
 روز قیامت ساتھ رٹولاں عالی دے پاون
 دوست اپنے کارن اس واسیہ رحمت ہو سی
 امت وچ نہ داخل ہون بدعت شرکاں والے
 دور کرو یہ لغتیاں نوں حضرت حکم سناون
 داخل کرو کفاراں اندر ایہ نہیں امت میری
 آج بھی نال اپنا نڈے جاوے پاوے لڑیاں
 چال شیطانی بیفرمانی مردیاں تیک نباہی
 ایسیاں نک حراماں تائیں میں نہیں ساتھ رانا
 جہنم جہان دیکے کھادن ملن مذاب تنہا توں
 دوخ بابجوں لغتیاں نوں جانہ جیلے کافی
 روز قیامت دشمن ہو سی رب رسول اپنا ندا
 دوہیں جہانیں رب بنی دا ہوگ پیار تنہا توں
 روز قیامت معلوم کرن شان جوہیں ابراہاں
 اسدن بیفرماناں تائیں تھا تو نہ جیلے کوئی
 اسدن جہنم حب بنی دا کیا کجہ درجہ آ گیا
 آپے قدر کچھ بان جس دن قیمت نال وگام
 آپے ہون پیرا نہاں تہیں جس دم کم نہ آئے
 اس دن چھکے مندے والے ہون سبہ تارے
 سبھے فخر تھمیرے جاسن جہنم الت ہوئی
 اہوئے بیدیاں کارن وڈوڑ نکلن جاناں
 نیکاں پاکاں لوکاں اندر کجہ نہیں نکل اپنا ندا

جس ویسے یہ ہر مجرم نہیں ہوسکتا حکم حضور نبی
 دنیا دہم جو کر دے ہے شکر تیکبر مانے
 فرماں داراں نوں جہنم ن اچے سرکاروں
 دنیا اندر دیکھ جہنم توں کرن محول نکارے
 بل شریعت روز قیامت کرن جدول بہاراں
 کفر شرک تے بدعت رسماں جو تہیں جہنم دے
 دنیا اندر گناہ سہرا بھو کی جہنم دکھا دے
 رسماں بن اچ تک نہ رہتا دیکھ شریکاں بھال
 مشکلوں ہو بد شکل مانے جہنم سخت بخواری
 آپ چالان کر لیا جس م سرور گل نیانے
 ممکن ہو کر بدعت شرکوں ہمیشے باز نہ آون
 قسم خدا دی ہر شرک نوں شرک بخشیا جادے
 جس دن وحدت والیاں کارن جنت ہون جو
 جس دن بدعتیاں نوں حضرت یحیٰ طر کفاروں
 تابع داری دا جو درجہ وجہ حساب نہ آوے
 بیشک جہنم ہر صالح مومن ہون نیک عقیدے
 نور پوشا کاں بس بہنوں صدقہ نبی سہا لے
 خبر حدیث مبارک اندر کجے رسول سچاواں
 یحییٰ درود آئے تے چار فرشتے نوری
 جہنم جبرائیل وحی تھیں پاک حبیب گرامی
 جبرائیل گذارش کرسی یا محبوب تعالیٰ
 سن خوشخبری سرور عالم یوں حمد شنائیں
 جہنم حال امت دا اس نہیں حضرت انبیاء
 بھیجا ایہ پیغام تسالوں پاک خداوند سائیں
 ہن ادہ مال مانت اپنا خیریں آپ سنبھالو

اس ویسے کوئی یاد نہ رہی آ کر تے ضروری
 کو ہیریاں دانگ علیحدہ ہون روکن حال مانے
 بیفرمان انہا توں تک تک دس حسرت پاروں
 اسدن عزت دین نہاندی و دین متھ و چاہے
 غیر شرع نوں وجہ بیگے جہنم دانگ ٹھاراں
 روز قیامت کچھوں تاس رہن متھ بلندے
 جدول سراپاں پاؤں گھن منزہ تہا ہیں آوے
 لیا کرن حد تھیں پیریں ہیریاں رب گہلیاں
 محشر اندر تک کھیندا ویسے خلقت ساری
 دوزخ دیاں جلادیاں کو لوں پھر سن تک لوٹے
 تال کھاراں دوزخ جاؤں بوہشت نہ پاؤں
 مشرک کچھوں جس لوں چاہے رحم خدا فرمائے
 اس دن پچان رب داسرک کماؤں والے
 اس دن جانن کچھ آہے منصب تابعداراں
 بنیاں تال برابر منصب حکم قرآن سنائے
 روز قیامت ہر منزل وجہ رہن ساتھ بیٹھے
 ساتھ بنی دے رہن انہوں جو نگر یار سارے
 روز قیامت رہیں اول اسیں ٹھائے جاواں
 کر تعظیم جگائے ادوں جبرائیل حضور نبی
 کون دیباڑا جبرائیل دس احوال تسامی
 پورا ہو گیا وعدہ رب داروز قیامت والا
 قبروں اٹھدے یاد کریں امت اپنی تائیں
 کہے فرشتہ سنواں تھیں یاسید ابراہاں
 سوئے کئے جو امت اپنی تھیں سادے تائیں
 محشر وجہ تشریف لیا ہو قدم مبارک ڈالو

کہ بسم اللہ الرحمن حضرت سن پیغام ربانا
 کیا وہ عجیب پوشاک نورانی بھیجے رب حضوروں
 جہاں در عجبائب سوہنا پیکر کا تمہرے والے
 سر دستار نہایت سوہنی باہر چشمساروں
 نوری گہوارا نوری ہوڑا نوری شکل پیاری
 نوری ابدل حاضر ہوئے فوج ملائکہ والی
 البکرہ تے عمرہ بیادر گوہرے یار پیارے
 جتول حضرت اودن جاوے ساتھ نبی و محمد بن
 بھی جو ہوا صحابہ پیارے یار کبار گرامی
 مکے آنے پرینے والے جتنے مومن سارے
 حسن حسین شامزادیوں تائیں کے ملک بھاش
 اس محض پیچھے پاک نبی دی جتنی امت رسی
 نال پیار فرشتے نوری سبہ نول آن جگاسن
 ایسی شفقت کرن فرشتے گل مومن صلحاواں
 جہیز طرے مومن وقت نزع دے کلمہ پڑھے ہوئے
 جہیز طرے لوگ تملادت کرے ہوسن فوت جہانوں
 ذکر عبادت اندر جہان دنی جان پیاری
 جنگاں وچہ شہادت پاوے جو تلوار مریدے
 دہشتناک آواز نہاندے پاسن مہرب دوالے
 جہیز طرے حاجی حج کریدے جگہ تہیں سداے
 جو بد عمل کریدے مرن بغیر مان موکا لے
 چنگا مندا عمل تمامی سبہ نول حاضر تھیوے
 بنکار خدا دے بندے جہیز طرے جاسن
 گل نہاندے گہوڑے بنکار قبراں اُپر آون
 ہر مومن نول سوہنا گہوارا ملسی نیک اعمالوں

حاضر کیے پوشاک بہشتی جبرائیل سیانا
 سوچ تہیں وہ جس کے نوروں چمکاں سن دونوں
 کوئی قسموں جہیز طرے پلے چادر دالے
 جس دامن تاج شفاعت لے آ یا سرکاروں
 خوش دربار شہادون کارن حضرت کرن تیاری
 گل نبیاں وچہ ظاہر ہوئے شان نبی دعا عالی
 دونوں رل کے اُٹھن اس ن ساتھ رسول پیارے
 دانگ وزیراں سچے جتے دونوں یار کھلوسن
 قبراں وچوں اُٹھنے کے اودن حضرت کول تمامی
 سبہیں اول رسن آ کے ساتھ رسول پیارے
 کر کے شتر سوارا نہاں نول حضرت پاس لیاوے
 دنیا اندری پکڑی جہاں پوری تاجدار رسی
 ہر مومن نول قبراں وچوں عزت نال اُٹھا سن
 جو پیار جگادون بگیاں کرن پیاریاں ماواں
 ادوئی کلمہ پڑھے اُٹھن جس دن زندہ ہوسن
 وچہ تملادت اُٹھن اس ن فضل خدا رحمانوں
 ادوئی ذکر کریدے اُٹھن نال رسیدی یلاری
 اُسے طور اُٹھن قبراں وچوں جہاد کریدے
 قبراں بیدیاں دور سینوں نعرے غازیوالے
 پڑھ لبیک اُٹھن قبراں وچوں رب اُٹھائے
 اوسے حال اُٹھائے جاسن بریاں عملاں والے
 جس حالت وچہ ہو یا کوئی اوسے حال اُٹھوے
 حاضر ہون سواریاں اکوں ایسی عزت پاسن
 ہوا سوار پیارے رب کے محشر طرے سداوے
 زین نگام رکاباں نوری زینت حد کمالوں

کافراں نوں ہک کوچی صورت دیسی آن دیکھالی
 قبروں اٹھ دیاں کافر تائیں گردن پھٹوا لے
 ہوسن اوہ بدمل کفاراں جو کیتے اسس بھائی
 مومن نیک سواریاں کر سن عاصی ٹرن پیارے
 حضرت حسن حسین شاہزادے کر سن شتر سواری
 جس عمرے کوئی مری راتھے اسے عمر اٹھوے
 انتہاں کاناں لوہلا لنگڑا مول نہ ہوسی کوئی
 آدن ملک کراٹا کاتب ہر بندے سے بھائی
 حسن جیوں آساں دنیا اندر کینتی فرمانداری
 کافراں نوں بد خبر سناون جھڑکاں دین تہاں
 دوش قبر تہاں ڈے کارن رب تیار کرایا
 ہر طرفوں خوشخبراں پہنچن مومن نیکو کاراں
 سبہ قوماں تہیں قوم محمدی بہتی عزت پاوے
 کرن روایت امت احمد اٹھ سی جدوں دوبار
 ملک نورانی حاضر ادبوں ایسا پیار کھاوے
 سارے بدن صفا کرین ملک محمدیاں دے
 رب فرمے جہاڑ و تائیں نہاں مکاتال تائیں
 ایسی اسیں اپنے فضلوں نور نشان بناداں
 چکن ٹکھ مشال بدر و بھی ہتھ پیر متامی
 وضو دے اعضا تمامی روشن ہوسن نوروں
 وقت جماعت صفاں بنادن جو نکر نال پیاراں
 روزیاں نال جہانڈی اتھے بیت محبت ہوئی
 دنیا وچ جو مومن بندے نیک اعمال کما سن
 مرداں شکل ہوو بیت اشتر محشر اندر آوے
 عجب لباس لے زیز زینت صورت حد نہ کافی

رنگ سیاہ بد شکل موکالی ڈاڈھی دہشت والی
 اکٹا کر کے چڑھسی اس تے کافر لدا جاوے
 روز حشر سٹھائے پر سن پیش پوے بریائی
 منہ د بھارت چلن سبہ کافر بے فرمان خدا دے
 دچہ سواری جنت والیاں دوہاندی سرداری
 داہری مجھ نہ مول کسے دی جدوں بارہ جویے
 کل اعضا سلامت دین خبر کتابوں ہوئی
 مومنوں نوں خوشخبری دین عزت کرن موئی
 آج تہاں توں اسے بسے جنت پر خور داری
 لاکھ سڑکی آج ادگنار وچ نہیں خوشی تہاں
 جلو ترائیں پاؤا دتھے کیستہ آگے آیا
 کافراں نوں ہر پاسے دین لعنت لے فکاراں
 جو کج شان انتہاں نوں طس کون بیان سناوے
 قبراں وچوں باہر آدن مومن رب کے پیارے
 خاک انتہاں دیاں بدناں آوں جہاڑن رہاؤن
 جس لیے پھر جہاڑن لگن منہ ہتھ پیر تہاں دے
 رہن دیو سبہ خاک آلودہ کجے والیاں جہاں
 ایہ نشان محمدیاں دا خلقت نوں دکھلاواں
 کل امتاں تہیں امت احمد پائے شان گرامی
 محشر وچ محمد دیاں دجلوے دین دوروں
 اسے طور قیامت اندر کر سن صفاں قطاراں
 عطر مشکوں وچ انتہاں تہیں آوے گی خوشبوئی
 سوہنی صحت بن کر سارے آمد دیو بخاسن
 کرے شفاعت حاجیاں کالں مولیٰ تہیں بخشاوے
 قرب نہات بیت اللہ دا پیش جناب خدائی

حضرت کہیا خانہ کعبہ پن بسا س گرامی
 میں فرماں اس کے تائیں دل بیت السمرنیوں
 عرض کرے بیت اللہ انگوں یا محبوب الہی
 مال محبت دوروں دوروں کر کر پیچھے آدن
 کرن طواف چو فرے کے چمن نال پیاراں
 حضرت کہیں تیرے آپر جھول وہ عاشق سارے
 خاد کعبہ ہسی انگوں لے سرور سیاں دا
 دنیا وچ جہناں لوں آبا میرا پیار سچاواں
 خالص نیت کھلیں جو کوں حج گزارن جاسی
 جد و بار الہی لگ سی راوی خبر سناوے
 سخی طرف خلیل اپنے نوں خالق پاک بٹھاسی
 وچ دربار ویاں لوں اسدن گزن ملن روں
 ستر ہزار ملائک نوری اردل اندر ہوسن
 ہک دل تابعدار محبت دی جو کن نیک پیارے
 نور نور تسمی فوجاں دین شوکت نشاں
 وچ میدان تمام انہاندی پھیل ونجی خوشبوئی
 کل پیغمبر فوجاں اپنیاں حاضر جدول لیاون
 بہت پیار کرین حضرت اپنیاں تابعداراں
 اس دن فوج محمدی کارن ہو سی قرب ہوا یا
 خاص نشان بک ملک نبی نوں بدن بچتا جاوے
 نال پیارا اٹھا کر ادب لیاون ملک حقانی
 دیکھن شان نشان نبی دا جتنے لوک تسمی
 سب نبیاں وچا دیں ہو سی شان نبی سرور دا
 کل خلقتاں پر ظاہر کر سی خالق پاک تعالیٰ
 تہیں اچار تہ اس دادر جے شان کمالوں

کہیں اول میرے آگے ہو سی ہم اسلامی
 کیوں پیارا رکھدی آہی امت میری تینوں
 امت تیری میرے آپر ڈاڈی عاشق آہی
 طرح طرح تکلیف اٹھا کے آن دیارت پاون
 رو رو ملن میر تیاں دنک پیاریاں یاراں
 توں بھلی ج انہاندے کارن عرض کریں سرکار
 اسے خاطر حاضر ہو یا میں مشتاق انہاں دا
 گراں شفاعت اج انہاندی مولا تمہیں بخشاواں
 وچ دربار الہی اس لوں بیت اللہ بخشا سی
 عرش علی آپر خیلے پاک خدائے
 کہنی طرف حبیب پیارا کول بٹھایا جاسی
 دنک محبوباں سرور عالم پاون قرب حضوروں
 دنک غلاماں تابعداراں خدمت وچ کھلوسن
 صفایاں بنا کر حاضر ہون مولا لے دربارے
 پائے نظر خداوند عالم فضل کرم احسا لوں
 ایہ سب فوج محمدیاں دی جاں لوے سر کوئی
 سب فوجاں تہیں فوج محمدی وافر عزت پاون
 سب لوں آپ دلاون دیجے نال کمال پیاراں
 فوجاں واسر وار پیارا جس دن رب ملایا
 حمد لو جس نام مبارک وچ حدیثاں آوے
 کھڑا کرین حضرت آگے اوہ جہنڈا نورانی
 مال خوشی دے حمد پکارن پاک رسول گرامی
 وچ میدان جھونکر ہووے فوجاں واسر کر دا
 بخشیاں اس حبیب اپنے لوں جہنڈا شاہی والا
 کوئی نہیں ج حضور اسادے وودہ محمد نالوں

دوروں دیکھ لو گے ہر کوئی چند اباد شہا نہ
 جس طرفوں تشریف لیا گے نوشہ دی اسوادی
 کل پیغمبر لے کر آون اپنے دوست پیلے
 پیچھے دل تھیں حضرت آپ جو ایساں لیا یا
 بھی یک سایہ عرش مجیدوں بخشے خالق سائیں
 ہر یک شان حبیب اپنے داسدن بکھاوے
 دوڑ فرشتے دوہاں تائیں حاضر ملک لیاون
 سچی طرفے عرش دے ہوسن جنت باغ بہاراں
 سیال کوہاں تے گرمی پیچھے دو رخ دے بھر کارواں
 جنت وچ محل عجائب سونے بارہجہ شماروں
 باریاں وچ پیاریاں حوراں بھریاں ہار سنگاروں
 دیکھ جمال کمال محمدی یون ادب پیاروں
 یا سرکار ہن عاجزاں تے بھی کرم ہوو سرکاروں
 پیو سخن لکھ صلوة سلاماں ہر ہر خد سنگاروں
 حضرت کھن فکر سالوں امت او گنہاروں
 جے میں آپ آرام قبولان جنت ہون بباروں
 واہ سبحان اللہ کیا مشفق پاک حبیب غفاری
 ایسی شفقت یکن حیدم بیفرمان موکا لے
 اوہ روون کچھ نفع نہ دسی ہرگز باہجہ ایمانوں
 ستر ہزاراں سنگل پائے دوزخ نوں آوں
 کچھ کڑکے کرے آوازے اچے شور مچا لے
 دوروں سد کر نیا آئے نکلو بے ایمانوں
 گہاں گئے اج کافر مشرک ویری شاہ نبیائے
 کہاں گئے اج اکڑ والے مخرب جزو والے
 کہاں گئے اج چور شرع دے ریمان والے

ہر کوئی جانے افسر سہ دابے اج بنی یگانہ
 مال محبت او سے طرفے ویچھے خلقت ساری
 پاک بنی دے چندے تلے آن کہلوسن سار
 ہر مومن نوں مل سی اسن ان حمد لودا سایہ
 گرمی کچھ تکلیف نہ دسی مومن لوکاں تائیں
 جنت دوزخ حاضر ہوسن حکم خدا فرماوے
 پیش حدالت محشر اندر دونوں آن کھاوون
 کہتے پاسے دوزخ کڑکے قہر خدا دیاں ماراں
 سیال کوہاں تے خوشبو دے جنت دے گلزاروں
 دانگ ستاریاں چمکن دوروں خوش کرسن آوں
 لاڈاں نال دکھاوون اپنے جلوے خوش رخساروں
 کرن سوال غامتاں ہو کر پاک بنی سرداروں
 ہر کرد تشریف لیا و صدقہ نام غفاروں
 کرو ہنال غلاماں تائیں قدم مبارک پا روں
 باہجہ انہائے اسیں نہ آواں محشر دے بازاروں
 کون چوڑا دے امت میری مولا دے درباروں
 جنت نالوں ودھ جنبا توں امت اپنی پیاری
 تلیاں طسن پھوٹا سن رو رو ہون بجالے
 اوہروں دوزخ کھلا لولے آوے فرما لوں
 ستر ہزاراں مرد بہادر سنگل کھل کھاوون
 سے برساتے اہوں اسدی کرک سیندی آئے
 آواں نہ تائیں پاؤرب دے نافرمانوں
 کتھے بیفرمان نبی دے لولے بدعتیاں دے
 کتھے اج منافق فاسق ظالم چور موکا لے
 کتھے گئے فاذوں تارک بریاں بیتاں والے

کہاں گئے جو دنیا اندر مال پتیمیاں کھائے
 کہاں گئے بدکار موکا لے زرا لپی چور شیرابی
 کہاں گئے جو حکم شریعت مول نہ کرن امنائے
 ہر ٹوٹے زوں اینویں دوزخ کر کر سد بولائے
 بل ایماں نیکان تائیں اس دن خوف نہ کوئی
 مومنائے کونوں دوزخ آسدن ادب کر کر شرمائے
 سچی طرف خدا دی ہوئی جنت نعمت عالی
 دوہاں طرف عجیبہ نعمت رہی حق تعالیٰ
 جس دے آپر نہ راضی ہوئی پاک رسول ربانا
 جس دے کارن آپ سفارش پاک نبی فرمائے
 جس طرفے محبوب اپنے زوں خالق پاک بھائی
 اس وجہ ربی حکمت ہوئی راوی ذکر کیا ہے
 جس دم دوزخ خوش غروشوں آئے شور مچا زنا
 پاک جمال نبی دا اسنوں جدول زیارت دسی
 سرد ہون اوہ شعلے آسے ادب محمدی پاؤں
 شان محمدی وچین جس دم کافر لوک موکا لے
 ہر منکر زوں مسلم ہوئی اس دن قدر نبی دا
 کراہوں و دین تہہ آس دن پروردگار کن لاری
 اسے خاطر پاک نبی ول دوزخ رب رکھا ہے
 دیکھ لواں ان قبر الہی کسوں کہا دن آئے
 دنیا وچہ محبوب میرے نہیں آئے جو انکاری
 دنیا وچہ جو رکھدے آئے کرتے دڈیاں
 کس یے قیمت نواح سرتے آیاں لکھ بلایاں
 کس نواح عذاب شرمے تن تن بائیں لایاں
 کس نواح بولائے دوزخ آئے کر کر دھایاں

کتنے اوہ جو مال انت کہا ہے ناشر ماندرے
 کتنے آج زکوٰۃ تارک حاضر ہون شتابی
 آون آج دکھاؤں شوخی مہدی اگر ہنناں
 سن سن لوک ڈگن منہ پرے ایسی بہشت آئے
 لا مشوق جیوں ربی طرفوں خاص بشارت دی
 جنت آکھن ساڈے اندر مومن جہم آئے
 کہنی طرفے سرور عالم کل مت دا والی
 بکول جنت دوجی طرفے مالک جنت والا
 رب فرمائی دوزخ سٹو اس نہیں جنت جانا
 بھاویں عیس بھریا ہوئے جنت بھیجا جاوے
 او سے طرفے دوزخ کارن امر سنایا جاوے
 بہ لوکاں زوں شان محمدی ظاہر ہے کہا ہے
 منکر بے فرماناں تائیں دوروں کڑک بولاندا
 ہٹ کھلوسی دوزخ ہولوں اتنا شرم کر لسی
 اتنا قدر لجا ظہری دا خالق دی سرکاروں
 رو سن تے پچھتا سن اس دم بغیر مانی واسے
 جسدن دوزخ سد بولائے اس طرف پلیدا
 کیوں نہ بکڑی دنیا اندر پاک نبی دی یاری
 ہر منکر زوں شان محمدی حکمت نال دکھا ہے
 کس دا ادب کرے آج دوزخ کس کو دل شرمے
 دیکھ لواں آج دین آس کس گھروں سرداری
 آج دین کہاں پیش آلت کس عزتیاں پایاں
 کس گھروں آج عیش آراموں خوشیاں ن سوایاں
 کس سوئے دے جہنمے تلے پاؤں ان دکھیاں
 کس زوں جنت کرے پکاراں آج جنت دیا سایاں

دست کہاں ارج قبر سائے کس دیاں گل موکایاں
 کس گھرنوں ارج خامت فہول یاں پیش نزل
 کس گھراج سیا پے پٹنے ماتم صفاں و چھایاں
 کس بدخت ارج قبروں ندیاں روٹروکایاں
 کس نول ارج جھنجھی اپنی آساں نور کوکایاں
 کس دشمن اتر ہوئے وقتاں کس اٹھایاں
 کون گھرانہ ثابت ہو یا مجھوں دانگ سودا یاں
 کس دے منہ تے کھر غبار و ارج انیریاں چھایاں
 کراقر گناہوں کافر کس حال دوکایاں
 دنیا وچ جو حکم بنی نہیں سن کھڈ و لاون
 جو کج شان حبیب اپنے نول بختے خالق سائیں
 امت جس دی نیماں دانگوں عزت منصب پاقے
 کیا امت کیا صاحب امت پاک حبیب تعالیٰ
 کل بنیاں وچ پاک بنی نول ارج جوئی سرداری
 اول تہیں چل اتر بہتر حکم بنی، سرور نول
 اس دنیا میں اگلی دنیا بہتر حق جہاں دے
 تابع داری حبیب بنی دی جہاں لاں وچ ہوئی
 جو انعام انہاں دے کارن چاہی بنی غفاری
 جس جس کرن غیر تیا ملے اس دن نہ موکالے

سے جام شفاعت کارن کل خلقاں ترہایاں
 کس گھرتے ارج رحمت باراں چیم چیم اسان سبایاں
 کس گھرنوں ارج بھاگ ہالوں دیون لوگ دھایاں
 کس دھیت ارج فضل رحمت جھڑیاں لایاں
 کس گھرنوں ارج نیک نصیبوں گل آساں درایاں
 تہیں بہتر دوہیں جہاں کس پایاں بھلیاں
 کون زیادہ عقلاں والا تے صاحب دانایاں
 کس دے منہ پر نورایاں ارج تازہ روشنایاں
 جو بریاں اسان کھایاں پیش ساڈے مہیاں
 قدر بنی داسن پاسن حسن بن پڑے جاون
 ہوئیں سکدا ذکر کسے نہیں روز قیامت تہاں
 درجے شان مراتب اس دے کون بیان سناوے
 سب وعدے پورے کر سی سچیاں عہداں والا
 کل نتاں حق امت احمد انویں ہوگ پیاری
 ایو نظارہ امت کارن ہوئی روز حشر نہ لوں
 فضل لہوں شاہنشاہوں نیک نصیب جہاں دے
 انہاں دلاں نول چہر کیدی سک نہ رہی کوئی
 کل سوال قبول کرسی فضل خالق باری
 جس دن وعدے پورے ہوں کل انعاماں واسے

راہنی کرے حبیب اپنے نول رب اپنے درباروں
 جو نکر اس آیت وچ وعدہ خالق دی سرکاروں

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَاهُ

اور جلد ہی تمہارا پروردگار تمہیں ایسی عطائیں فرمائے گا کہ تم خوش ہو جاؤ گے۔

یعنی جلد ہی رب تمہیں ایسی عطائیں فرمائیگی

جو جاہلین تو راہنی جس نہیں ایسے کم کامی

کُحْلُکَ وچہ طرح طرح دے پ عطا فرمائے
 بہت وسیع ایہ وعدہ رب وایت فراہمی والا
 لئے محبوبا ابیس تیرے پر ایڈ عطا فرماساں
 کراں قبول سوال تمامی جو توں کہیں میں
 خاص شہی حضرت کارن اس وعدہ وچہ آئی
 روز حشر ایہ وعدہ پورا کرے خداوند باری
 ایہو عطیہ پاک بنی نوں راضی کرنے والا
 بھی محمود مقام معلیٰ حضرت نوں سرداری
 اینوں مور مراتب عقیقے بھی درجات گرامی
 اول تہیں تا آخر جو کجہ درجے شان عطا میں
 بھی جو شان مراتب درجے امت ساری پائے
 عطا میں داخل اس وچہ سبہ دی طرف اشارہ
 وچہ ارادے ازلی جس دن خالق پاک تعالیٰ
 اس ن بھٹیں تاج تک جو جو حمت فضل عطا میں
 کل انعام جو اگلے پہلے اس آیت وچہ آئے
 ایسے کارن چیز کے دانام نہ رب فرمایا
 تجمل حکم کیتا محبوبا ایڈ عطا میں پائیں
 اتنی نعمت تیرے کارن وچہ مقدر ہوئی
 خوش کرساں میں تیرے تائیں اپنے کرم کمالوں
 واہ سبحان اللہ کیا عزت پاک بنی ہر سرور دی
 ایسی عزت ایسی عظمت جسوں بخشی جاوے
 حاکماں پاس وسیلہ ہو دن جیڑے لوک جھوری
 وقت عدالت کرسی دیکر اپنے پاس بھاؤن
 ہر حالت وچہ عزت بخش کر ممتاز انہاں نوں
 رب دی طرف وسیلہ سادہ حضرت شاہ ایراراں

طرح طرح انعام ربائے اس وعدہ وچہ آئے
 دوست نوں فرمان سنائے خالق پاک تعالیٰ
 خوش ہو جائیں توں جیسے آساں کل کچا ساں
 کل مرادوں پوریاں کر کے راضی کرساں میں
 اوکھاراں نوں جس فضلوں آس شفاعت لائی
 جس دن حضرت جنت کھڑے امت اپنی ساری
 کل امت بختا سن اپنی پاک رسول تعالیٰ
 بھی دیدار جمال ایہی سبہ بھٹیں نعمت بھاری
 اس وعدہ وچہ حضرت کارن شامل قرب تمامی
 ظاہر باطن بخشے رب دوست اپنے تائیں
 جو کجہ تالیداراں کارن رب عطا فرماوے
 جو نوکر وچہ تفسیر عزیزی کہے عزیزم پیارا
 روح مبارک کرنا چاہیا دوست اپنے والا
 بھی جو اگوں ملن نبی نوں جنت دریاں تائیں
 سبہ کجہ ملسی سبہ کجہ ملسی پاک خدا فرمائے
 ایہ کجہ ملسی اتنا ملسی ایہ نہیں حکم سنایا
 ہو کھر پورا سادے فضلوں توں راضی ہو جائیں
 جس میں تپھے خواہش نیری باقی رہے نہ کوئی
 اعلیٰ شان عنایت میں کل رسولان نالوں
 جس نوں راضی کرنا چاہے ذات خدا اکبر دی
 اس پر رب دی بخشش والا کون بیان سنوے
 کرن پیار جہتا توں حاکم عزت بخش پوری
 کرن سوار برابر اپنے تے خلعت پہناؤن
 تا جو بہت مقرب جان لوک تنہاں نوں
 ملے مقام اشاعت جس نوں کارن اوکھاراں

کر کے خاص مقرب اپنا رب محبوب بنایا
 طرح طرح کے بخش مراتب خاص کیتا باری
 ہر کوئی اسنوں بہتر سمجھے تے محبوب رہانا
 کرن قبول اطاعت اسدی اگلے پچھلے سارے
 جہیزے اسنوں گے گذرن ہون فوت جہاں
 جہیزے اسنوں پچھے ہون کرن زیارت تائیں
 کل بنیاں لوں اگے اسدیاں خبراں پہنچایاں
 وجہ کتیاں اگیاں اسدا وسیا کل حوالا
 جو انعام اکرام وغیرہ دینے سن استمائیں
 ایسا حکم منانا اس داسی منظور رہے لوں
 بھی سب بنیاں کو لوں اول ایہ اقرار کرایا
 سب بنیاں نے وعدہ کیتا یارب پاک بچاواں
 کراں تمام اطاعت اس دی جو سالوں فرمایا
 کرا قرار تمام پیغمبر گئے اڈیکاں کر رہے
 آخر جیوں جیوں دنیا اول رحلت رہے کریے
 اے دے گا ہک بعد اسال نہیں ایسا بنی تھا لا
 جد شریف لیا دے جو چہ ادہ محبوب عفا ری
 کل خلقت داسے تائیں رب مطاع بنایا
 جو نو ختم رسولاں آپر ختم رسالت ہوئی
 کل انعام اکرام عنایت رحمت افضل عطا میں
 جتیاں خوبیاں پاک نبی لوں خیاں بپیاں
 دنیا و چہ بھی حضرت آپر ختم عنایت ہوئی
 جو انعام نبی لوں حاصل ہو انعام رہا لے
 دو تہاں انعام نبی لوں رب عطا فرماوے
 جدا جدا ہو سہ بنیاں لوں ملے کمال الہوں

ہر قماندی عزت دے کرسب تالوں وڈیا یا
 تا جو بہت پیار ارب واجا نے خلقت ساری
 ایچہ پیار ویسے اس دے کہے نہیں بخشنا نا
 جو دیکھن ایمان لیا دن آپر نبی پیارے
 ادہ بھی خاص بخت اسدی رہن لوں کجا لوں
 پڑن بہ شریعت اس دی روز قیامت تائیں
 سہ صفتاں محبوب اپنے دیاں جدا جدا فرمایاں
 آئے گا ہک دوست ساڈا ایساں صفتاں والا
 کر دے مشہور تمامی پہلوں خالق سائیں
 تا جو دیکھ نشان اوقت شہ ز رہے کسے لوں
 کرنی تسال طاعت اسدی جد شریف لیا یا
 جد دیکھاں ایملاں لیا واں تے مدد پہنچاواں
 اس دی تابعداری کو لوں عذر نہ کیتا عا سی
 دلوں کجا لوں عاشق سارے پاک نبی سر دے
 آپر اپنی امت تائیں خبراں گئے دسیندے
 ایہ ایہ اس چہ تو بنی ہوئی انہاں نشاناں والا
 جو اس لیے زندہ ہوئے پکڑے تابعداری
 حکم سارے دیاں بنیاں کو لوں لوں پڑھایا
 انہوں چرات اس داثانی ہو رہ کوئی
 سہ تئیں ودھ حبیب اپنے لوں بخشے خالق سائیں
 اتیاں خوبیاں ہو رہے لوں نہیں بلیاں کارں
 آخر وہ بھی نال نبی دے ریس نہ کری کوئی
 مولا ایچہ شمار انہاں نہ ہو رہ کوئی جاسے
 ہک ادہ قسم جو کل رسولاں پاک جہاں پائے
 سارے ادہ محبوب اپنے لوں ب بخشے درگاہوں

اُس کو وہ بھی شان محمدی بہتیں رب دہایا
 دو جاقسم حبیب اپنے وہ اودہ خوبیاں
 حاصل اودہ ذات محمدی کان بخش ہو یاں کاؤں
 بارش وانگ حبیب اپنے پر ابر کرم برسیا
 دن جس بلیغے پر رحمت والیاں باراں
 رب فرمایا اسیں تیرے پر کرساں ایڈ عطا میں
 دنیا وہ بھی راضی کرساں تال غنایت تینوں
 جو جو کرم حبیب اپنے پر کیتے رب گرامی
 حقوڑا قدر بطور نمونے اتھے ذکر لکھیوے

سب نبیاں وادہ حضرت اک اکلیاں پائیا
 جہڑیاں گے کسے نبی نون نہیں عطا فرمایاں
 خاص کیتا محبوب اپنے نون خاص غنایت پائے
 وکسوی یعطیک ذلک فذکر رضی رب تائیں فرمایا
 کھر کھر تھن راضی ہون خوش دن گلزاراں
 خوش کردین مہراں ساڈیاں بیشک تیر تائیں
 اُف وہ بھی راضی کرساں کجہ پر واہ نہیں مینوں
 کس نون طاقت ذکر اپنا ندا کرے بیان تمامی
 تا تفسیر اس آیت والی خوب طرح سمجھیوے

ذاتی کمالات خصوصیات ان اتیک کات علیہ التجہ والقستلوا

بہت کمال رسول اللہ دے تھے آکھ ستائے
 جیکوئی صفت رسول اللہ دی مڑ مڑ لکھی جاوے
 مال محبت روح نبی دی کریے جتنی واری
 ذاتی خوبیاں حضرت اندر جو رب خالق پایاں
 پہلی خوبی پاک نبی نون رب بخشی سرکاروں
 جس ویلے اُس واحد باوجود دوجی چیز نہ کاٹی
 پھر عالم ارواح جس ویلے خالق پاک اُپایا
 سب دوحال تے سبقت پائی ذات مبارک نوری
 پھر جس وقت خدا فرمایا حکم اللہ والہ
 اسی ویلے بھی سب عالم تے حضرت سبقت پائی
 جو سیم نبوت دے کیتے خالق سائیں
 حضرت آدم و اس ویلے نام نشان نہ کوئی
 اُس عالم وہ پر سرور عالم جو جو بیاں پایاں
 بحر غنایت وحدت اندر کتنے سال ہزاراں

ایسے بعض انہاں دو چوں پھیر دوبارہ آئے
 اس دے اندر عیش کوئی نا کوئی شرما دے
 اتنا اجر ثواب زیادہ بخشے خالق باری
 محل محل بعض انہاں تہیں آکھ سداواں بھایاں
 سب تھیں دل نور نبی داسر حیار رب پیاروں
 اُس ویلے محبوب اپنے دی رب تصویر بنائی
 سب تھیں دل روح نبی وار رب پیدا فرمایا
 لئی ہزاراں لاکھاں برسوں پایا قرب حضور می
 وہ جو اب بے سالی فرمایا پہلوں نبی تعالٰی
 فرمانداری رب سجدی پہلوں آپ اٹھائی
 سب ہیں اول ملی نبوت سرور عالم تائیں
 اس تہیں پہلے پاک نبی نون بخش نبوت ہوئی
 اس عالم تہیں کتنے جتنے دُور سوایاں
 مال خدا دے قرب حضور دلی کمیتیاں ج ج بہاراں

اس خلوت نہیں حاصل ہوئے جدا انعام تمامی
 حید عالم ارواح بہتیں حضرت اس عالم دہم آئے
 سجدہ کر کے پیدا ہوئے ذات مبارک عالی
 ذات مبارک صاف لیائے پاک رسول الہی
 تاکہ اثر غلاطت والا پڑ بدن نورانی
 دیکھا پاک بتی دی مانی ہک ایسا چمکا راہ
 اس دوچہ بشارت آہی طرفوں خالق میں
 وقت تولد ظاہر ہوئے نور نشان تیرے
 دوچہ منگوٹے ہوون جنم حضرت شاہ ابراہاں
 چند نورانی کھینڈن رن بخش ہو یا سرکاروں
 جتول انوں کرے اشارہ پاک حبیب شہارا
 جیونکر گنبد جاوون روہرن چھوٹے بال ایانے
 ہو رہک خوبی چھوٹی ٹمراں پانی نبی غفاری
 جتنا عرصہ سرور عالم دنیا دوچہ لنگہا نیا
 وہی وقت ہمیشہ سرے بدل آن پہلوئے
 جیکر تھری درخت کسے دل قدم مبارک پاوون
 ہو رکمال رسول اللہوں رب عطا فرمایا
 ایہ بھی خالص عنایت ربی حضرت آپر ہوئی
 بہت وجوہاں اس داندراوی ذکر لیا یا
 پہلی حکمت ذات نبی دی نوروں با دیا نی
 نوری چیز نہ سایہ دیوے ہرگز مول کدا ہیں
 پاک وجود نبی دے اندر ایسی چیز نہ کاتی
 دوچی حکمت وچہ کتاباں کہن مغتر عالی
 نوری ذات رسول اللہ واکر سایہ ہوندا
 نتیجی حکمت چن ہوج دا جتہنا نور تمامی

دوچہ ارواحاں شاہی دھڑ پابا نبی گرامی
 کئی تہرا انعام ربانے اپنے نال لیا تے
 طرف آسمان شہادت انگلی آہی وحدت والی
 ختنے ناڑے دی کج حاجت پاک نبی نور ہیں
 سو نہا صاف نامی حبیبہ چند جوں آسمانی
 جس دوچوں شام علاقہ نظری تم گیا سارا
 بیٹا نیز مالک ہو سی شام ولایت تائیں
 انتشار اللہ ذکر جہاں واکر سناں مل گئے
 جھوٹے دین فرشتے آکے داٹوں خد متکاراں
 راتیں آئیں نال نبی دے باتاں کر خد متکاراں
 اوسے طرفے جہک تھلوئے ادبوں چند پیارا
 ادبوں حاضر چند مبارک خاطر نبی ربانے
 دوچہ منگوٹے باتاں حضرت کیتیاں کیتی واری
 سورج والی گرمی کولوں ویکم رب بچا یا
 جتول حضرت آدن جان نال برابر ہونے
 کرے درخت بچاواں آٹوں جتول حضرت آدن
 نہیں سی پوندا پڑ میں و پاک نبی داسایہ
 ساہوں خالی دنیا اندر ہو نہ بند کونی
 جس تھیں سایہ پاک نبی دارب نہ مول بنایا
 سر پیراں تک نور جسم پاک حبیب خدائی
 طلعت باجھوں ہو رکسے داسایہ ہوندا نائیں
 جس داندراست ہو دیوے نہیں صفائی
 بہاویں جس داسایہ ہوئے نہیں تھیریں خالی
 چائن نال برابر ہو کے کوں ابھیر تھو نندا
 ذرہ ہک نبی دے نوروں بخشیا رب گرامی

تھوڑا قدر انہاں توں ملیا جلوہ شاہ نبیاں دا
 جو کئی حکمت ایہی آئین جو شے ڈھکی جائے
 پاک نبی دے تال برابر دو جاہور نہ کوئی
 جسکر سایہ پاک نبی وار بظلم فرما ندا
 پاک کیتار ب دوست اپنا اپنی مثل نظیروں
 کئی ہزار نبی دے عاشق ہوئے وہیں والے
 دنک پنکھاں حضرت آپر ہو قربان وکانے
 امیر حضرت سرور عالم پایاں جدوں جدا یاں
 کہ مستور لئی تقدیروں جو کجہ سکر آئی
 ایویں کئی مخالف آئے پاک نبی سرور دے
 اسیر ایہ توفیق کسے نوں نیا بخشی رب سائیں
 حضرت کہیا سر بندے دی نقل شیطان بناوے
 سائے وچ بھی مثل جہنماں دی رہنوں ل نہ بہانی
 سر کوئی اپنے محبوباں دیاں بلکہ رکھدا تصویراں
 اسیر رب محبوب اپنے پر ایسی قلم چلائی
 اسے خاطر پاک نبی دا سایہ نظر نہ آوے
 پنجویں حکمت کہن منسٹر تینوں آکھ سنائیں
 تائیں پاک نبی دا سایہ نہیں سی رب بنایا
 اتھے تک مثال لیا یا شیخ معین پیادا
 بھانوس پاک ہو جائے دہرتی سورج جیروں
 جویں شفاعت پاک نبی دی مومن نوں بخشا سی
 ایہر جیڑے مشرک ہون مشرک کھادن والے
 شرک پلیدی لیکر او تھووں جو تیراں دھچ جاسن
 جویں طہارت بخشش الی مشرک پادن تائیں
 طرح طرح دے ہرئی اندر ہون گند سمانے

حضرت آپر نور انہاں داکیوں کر غلبہ پاندا
 اسے دنک برابر اس دا سایہ نظری آوے
 اسے کارن سائے وچ بھی مثل نظیر نہ ہوئی
 عکسی طور نظیر نبی دا سایہ سمجھیا جاندا
 تائیں کسے نہ عکس تار یا حضرت دی تصویر دں
 پھر پھر عشق محبت والے پیتے جہناں پیالے
 ہک پل پھر پھر پھر نہ کرے باہر حبیب ربانے
 بعد ونا توں سہ یاراں دیاں جاناں کل آیاں
 اے پر نا تصویر نبی دی کسے تیار کرائی
 کیا آجے دیر عبادوں نقل نبی دی کرے
 تا کوئی اکوں طاقت پاسی روز قیامت تائیں
 اسیر ساڈی صورت اٹھیں مول نہ نبیان جائے
 کون لکے تصویر انہاں دی باہجوں قلم ربانی
 دنیا اندر مور جہان دیاں ہون کئی نظیراں
 ساری دنیا اندر جیل دی ہو نظیر نہ کائی
 علی عکسی۔ الی نقلی کوئی نظیر نہ پاوے
 دھچ زمین تا پاک الالیش ہوئے کتنی جائیں
 متکے تھسے پلید جگہ تے پوے مبارک سماہ
 پاک پلید زمین دی بابت عجیب لطیفہ بھارا
 اسیر اسل نجاست تائیں شرع نہ پاک متاوے
 کل گناہاں عیال کوں عاصی پاک بناسی
 کدیں شفاعت پاسن تائیں جاسن دوزخا لے
 تال شفاعت پاک نہ ہون نا حضرت بخشاسن
 ایویں سورج پاک نہ کردا اصل نجاست تائیں
 تائیں دب نہ سایا پایا ساری حکمت جانے

چیلوں حکمت رب اس کارن سایہ پاک چپا یا
ستوں تخت ہو تبادون بہت مبارک عالی
حضرت کھیا دنیا اندر جو پیمبر کوئی
باقی نیاں اسے جگتے منگ قبول کرائی
اس دن بول دعا وہ اپنی منگاں میں سرکاروں
امت میری وجہ جو یوں بھالے او گنہارے
جو یں دعا اپنی نون حضرت کر محفوظ ٹکائیے
روز عشرہ خیر بہ خلقت نون سورج سر پر آوے
اس دن سایہ حضرت والا فضلوں ظاہر ہوئی
کل امت نون کچے اس نون پاک بنی داسا
بہت امیداں اس سائے دیاں رہن لوک چارے

میت کوئی قدم نکاڑے اس تداوب غلامی
او گنہار پند بر جیاں نون اس لگا دن والی
اک اک خالص دعا بقولہ بنوں بخشش ہوئی
میں اوہ روز قیامت کارن کر محفوظ ٹکائی
کر اس شفاعت عاصیاں کارن مولا درباروں
نال دعا بخشا کے اس دن جنت طہر ساں سائے
انیوں اپنی امت کارن سایہ پاک چپا یا
چھتر تھپاں نہ دے کوئی گرمی مغز جلاوے
جیونکر بزل رحمت والا سر پرمان بھلوئی
اسے خاطر دنیا اندر نہیں سی رب بنایا
جیونکر حضرت خسرو صاحب عمرن کرن سرکارے

سایہ خوش آن کہہ کردی نشر

دنیا زچہ نہ ظاہر کیتاںں جو اپنا سائے

تا چو بسوزیم در آن آفتاب

تا جو اسان غریباں تائیں گرمی جہوں حلقے
ہو کمال سداواں تینوں پاک بنی سرور بے
جس مجلس وجہ ہو دن حضرت یا جس کول بھلوئے
بھاویں جتنا قد کسے دا ہو واپسی تھاویں
ایہی خالص عنایت ربیدی حضرت کارن ہوئی
چلن وجہ بھی سرور عالم ہو دن نال جہان بے
بھاویں جتنا ہوئے کوئی تیز اپنی رفتاروں
جس مرکب تے کرن اسواری پاک حبیب غلامی
جذک ہمن سواری کسے پر سرور دواہلی جہانناں

داشتہ از پے نور شید حشر

عشر والے سورج کارن کر محفوظ ٹکائیے

خود فگنی سایہ بر اہل عذاب

کر کے گرم نائیاں ابر سایہ ڈالیا جاوے
جو انعام ہوئے سرکاروں آپر خیر بشر دے
سہ لوکاں نہیں سرور عالم آپر معلوم ہوندے
کول بھلوتیاں نواں سنے کنوں سول بھاویں
ظاہر باطن پاک بنی تہیں احب ہو رہ کوئی
سہ تھیں حضرت اگے ہو دن لوک چکے رہ جانے
جتنا چلے ہے پچھا ہاں پاک بنی سروروں
کر دیں ضعیفی پاوے تائیں ہرگز اوہ اسواری
لذت پیشات کرے سواری اتنا ادب حیواناں

کر دے ادب رسول اللہ و ابو جہل و ان تمام
 پنکھی کوئی نہ سر دے آوں شکے مارا ڈری
 بدن پوشاک مبارک اتر بھی کدی نہ آئی
 جہان درختاں پھراں کولوں ننگن بنی الہی
 جس راہوں سوار دو عالم لے تشریف سداون
 دو دن چمکے ہے برابر گلیاں وچ خوشبوئی
 خوشبودار پسینہ ایسا پاک بنی سرور دا
 حقوڑا بیت تبرک جس زون بچن بنی الہی
 کھوہ کسے وچ حضرت اپنی لب مبارک پانی
 بن تک اوہ خوشبوئی اس دی شہر بر جانیں
 کھائے پانی مٹھے ہون لب حضرت دینی دل
 رجن بال جہان نون حضرت اپنی لب چکاون
 بھی فرماون حضرت اندراہ خوبی لب پانی
 دولت بن بد لویاں سبھے پاک بنی سرداروں
 جس طرف تشریف مبارک پاک حبیب لیکے
 بھی فرماون حکم میں آوں کیستہ خالق سائن
 تا جو ظاہر دہرتی اتر ہو رہ ویسے ، کوئی
 حاجت ویلے سرور عالم جھکے وچ جد ہوتے
 جد حاجت تھیں فاع ہون پاک حبیب خدائی
 ہو کمال رسول اللہ نون بخشیا پاک اکہی
 جیونکر حضرت اکوں بھین راوی ذکر لیا دے
 بھی فرماون جیونکر حضرت سن دے وچ بیداری
 خواب جہلین مبارک ہون حضرت واسے
 جتنی مدت دیا اندر ہے رسول گرامی
 قدم مبارک نون ایہ خوبی بخش حضور وں ہون

سیس جھکا کے ہون سلامی پیش حبیب گرامی
 پاسے ہو کر ننگن ادبوں اتنی عزت بھاری
 سب چیزاں نون پاک بنی دی رب تعظیم سکھائی
 ہر شے آپ اپنی دا ادب کریندی آہی
 گلیاں سب معطر ہون راوی ذکر لیاون
 لنگے گئے رتھوں سرور عالم جان لے ہر کوئی
 شک معطر بھی ہو شرمندہ ریش اس دی کردا
 عطر اس دی پھر حاجت انوں ہرگز ریندی ہی
 سارا کھوہ معطر مویا خوش بو حسد نہ کئی
 وچ مدینے پیر مطلب سدن آسید تائیں
 درواں والے پان شفا میں ہر درد وں آوں
 سارا روزا نہانے تائیں ماواں یاد نہ آوں
 چیز کسیدی پاک بنی نون بد بو کدی نہ آئی
 ایسا پاک دماغ معطر بخش ہو یا سرکاروں
 گل بد لویاں حضرت کولوں دور ہوا لے جائے
 سبھے حاجت بچھن حضرت ہوتے علم اتھائیں
 حادے نکل زمین نشانی بھی آسے خوشبوئی
 آسوں پاسوں رکھ میں دے پر وقتان کھلونے
 جا ٹھہرن اوہ رکھ تھامی آپ اپنی حسابانی
 جان اتے انہیرے اندر نظر برابر آہی
 اسے طور پر اترتھوں ہر شے نظری آوے
 ایویں باتاں سنن تھامی اندر میند پیاری
 دل بیدار حضور خدادے چند اقرب پیالے
 احلام ہو یا ہرگز اندر سر تمامی
 زم زمین تے چلن لگیاں کہوں جہنم لگدا کوئی

کرمی کدیں سخت نہیں تے جد شریف لجاو
 نرم کرے رب پتھراں تائیں قدم مبارک روں
 سنگ لال لون کرن اشارہ طرف رسول ہمارے
 ہمدایہ خوبی پاک نبی نوں رب عطا فرمائی
 بجاویں کینڈہ یاد رکھوئی شیر دلیر سداوے
 کافر اسے منافق شرک جو مردود موکا لے
 اتنا رعب بلال اسدا اکہیا نبی پیارے
 زہی آواز رسول اللہ دا اتنا دور سنیدا
 کراواڑ پکے حسن م سرور گل بیباں دا
 ہو رکمال جناب کہوں پایاں نبی حقانی
 کل ملکاں وچ تختیاں بولیاں خالق پاک پائیں
 بھی سن لوراں دیاں بولیاں جان نبی اہی
 حسن مبارک پاک نبی داراوی ذکر لیاوے
 وجہ بہتے ان جہوں حضرت شاہ ابراہاں
 وجہ پیشانی نور مبارک روشن بد منیروں
 کرن روایت راہ وجہ پکھن جاوے نبی الہی
 تا پھر دست مبارک حضرت اپنا نور اپنا یا
 پنجے انگلیاں روشن ہواں بیچ پنج مثالوں
 حضرت موسیٰ نوں ایہ بیٹا ہوا بخش حضوروں
 روز قیامت ساتھ محمدی ہوگ نصیب جناتوں
 سوہنا جان لہر محمدی بخش ہووے درگاہوں
 اتنا حسن رسول اللہ نوں رب عطا فرمایا
 پاک جمال رسول اللہ صفت بکتنی جاوے
 ہو رکمال رسول اللہ نوں بخشیا خالق باری
 پانی دی جدی دے عرصاں بایر سناون

پتھراں اتر کھوج مبارک دے نظر می آدن
 کر پا لوسی پاک نبی دی جھکمن ادب پیاروں
 نرمی پکڑاؤ جھکواووں جھوں قدم پیارے
 سب لال دلچہ حب محمدی دشت بہت پانی
 حضرت نوں چاہا ہواں ہووے خیال نہ جلی جاوے
 ولکھ نبی نوں تھر تھر کنبین وڈیاں قوتاں والے
 یک سینے دے اقامت میں بہت جلدی مارے
 جتنا دور آواز نہ ہرگز جاوے ہو رکھیں سدا
 نو حے ودھ لوکاں نالوں دور آوازہ جاندا
 امی ہو کے ہر بولی وجہ کرن کلام زبانی
 تھر وچہ پٹھیاں پاک نبی نوں رتبہ بھمایاں
 منطق طیر سلیمان دنگوں سمجھ تسمی آہی
 رات انداری گلیاں اندر جان نور لگا دے
 لونگ پرد جھلک نبی دا پونڈا پردیو لداں
 جن سوچ روشنایاں پایاں حضرت دی تصویروں
 راہ لکھے یاراں رات ابھیری آہی
 انگلیاں تہیں نور نبی دے راہ وجہ جان لایا
 آپ لگاؤن جان حب حسن جمال لال
 سرور عالم راہ دکھاوے انگلیاں نوروں
 نوری مشعلان محشر اندر ہوں نصیب تنہا توں
 ایسا میرے جناتوں اوہ کیوں پکھن یا ہوں
 واحضات محلے جنوں خود محبوب بنایا
 جس نوں رب محبوب بناوے خوبی کون سنائے
 انگلیاں تہیں چشمے جاری ہوئی کتنی داری
 ہووے برائی آپ حضرت اپنا ہتھ لگاؤن

اُسے دیئے انگلیاں تھیں چلن سرور فوہارے
 بھر بھر کہن برتن اپنے گھوڑے کٹھرباؤن
 جس دے دست مبارک اندر اتنی برکت آئی
 جس کھانے پر سرور عالم اپنا ہتھ کھانے
 اتنی برکت اس کھانے وچ پاک اذیت پائے
 کیا اوہ دست مبارک سوہنے پاک نبی سرور دے
 بخلاں دے وچ وال نہ کوئی سرور عالم تائیں
 دال سفید تاراں سارے رب عطا فرمائے
 سرور تیریاں خوبیاں انہیں وچ محاسن آیاں
 قوت بنی پاک نبی نوں اتنی بخشش ہوئی
 سبے طور جماع دی طاقت بخشی پاک الہی
 صبر تحمل خلق طبعی باہم سرحد شماروں
 ہو بیدھڑک لڑا یاں اندر حادوں بتی خدائی
 فتح مبارک ہر میدانوں فضل خدا رحمانوں
 ملک الہی کرے ہمراہی لڑے جویں بہا ہی
 پورا انعام حدیثاں اندر پاک نبی فرمایا
 ایہ بھی خاصہ پاک نبی نوں بخشیا خالق میں
 ہو یک خاص انعام نبی نوں رب عطا فرمایا
 حضرت کیا میری خاطر جتنی دھرتی ساری
 پاک کیتی رب مٹی اُس دی پاک بناؤں الہی
 بھی بچو قوت نماز جماعت حضرت کارن آئی
 ہو اذالہ مقاومت ایہ سب حضرت نوں داری
 ہو اقامین تہ جمعہ مبارک بخش کتاب عالی
 بھی رمضان شریف پیارا رحمت برکت بھریا
 بھی شہنشاہ مبارک اندر جو جو خوبیاں آیاں

لشکر فوجاں یار پیارے سرج سرج بیون سارے
 یک پیالے پانی دے تھیں غرناں کل مٹاؤن
 روز قیامت امت اسدی کیوں ہو و نہ بائی
 یا پھر اپنی لب مبارک جس کھانے وچ پائے
 یک بندے دا کھانا ہوئے لشکر کل ریاضے
 جنہاں وچ شہادت کلمہ پڑھدے روز شہرے
 صاف شفات لوزانی بخلاں بخشیاں خالق سائیں
 سوج داگوں چمک جہان دی تاب جہلی جانے
 گل تحریفاں ادا ہو جانے جس عطا فرمایاں
 جسے نال برابر دجا ہو نہ بندہ کوئی
 چالی مرداں جتنی قوت پاک نبی نوں آہی
 ہو تمام انعام الہی بخش ہوئے سرکار ولس
 دشمن کو لوں ڈر کے حضرت کدی نہ کند و کھالی
 نوری فوجاں مدد کارن رب بھیجے آسمانوں
 ایہ بھی خاصہ پاک نبی نوں کیتا بخشش الہی
 مال عنیت میر کارن رب حلال بنا لیا
 لٹن مارن بندہ لیاؤن کافر لوکاں تائیں
 جیہڑا لگے کسے پیغمبر نہیں حضوروں پایا
 مسجد پاک نمازاں کارن کردی رب باری
 کر ویسم پڑ ہو غاناں کریم کیتا رب عالی
 بھی ترتیب ایہ و نموداری حضرت نوں سکھلائی
 بھی سورت اکھ مبارک حضرت اترے اتاری
 روز جمعہ دے بخشی رب گھڑی قبولت ڈالی
 خاص حبیب اپنے دی خواہ بخش خدانے کر یا
 ایہ سب نعمتاں حضرت باجوں گے کسے نہ پایاں

خالص النعم ایہ پاک نبیؐ زوں بخشے خالق ہمایں
 گئے نہ جاوے نہ ظاہر و الے جو النعم ہدایتے
 معجزیاں و انت نہ کوئی وجہ شمار نہ آون
 ایسے معجز پاک نبیؐ تہیں خالق پاک و کھادے
 ٹالے اٹلے حین مبارک کرد و کہن و کبایا
 بھی معراج نصیب نبیؐ زوں ہمایوں کھانے
 بھج براق حبیب اپنے زوں خالق پاک سدا یا
 ایک جہلک و چہ عرش فرش دے سہر تمام کر لے
 بھارا معجز پاک نبیؐ زوں جو ملیا سرکاروں
 ایسی ایسی اعلیٰ نعمت بخش حضور و الہی
 کل دنیا و چہ حاضر کر کے پاک خدا فرماوے
 بھادوں بھوسوت ہووے پیش کر و دیکھاؤ
 سورت یک بنا نہ سکوتا یک آیت ہداری
 ہے کوئی پاک کلام اللہ و ادھوی توڑ و کھادے
 تیراں صدیاں اندر زیں زوں کسے توڑ و کھایا
 بے مانند کلام الہی پاک نظیر وں آئی
 جیوں بھیل خداوند عالم واحد پاک میگاہ نہ
 ہر اک نعمت ہر یک دولت دوہاں چھلنا لالی
 بولے طور کلام اللہ نے جو کوئی عمل کھادے
 ہر نعمت ہر دولت اسوں بخشے خالق باری
 ایہ مجموعہ ہر نعمت دایا پاک جنابوں آئیں
 ایسا ایہ النعم حضور وں بخشیا خالق سائیں
 مدت تک سورج دنیا اندر اپنا فیض کھنڈا وے
 جد سوچ جے پہل ہووے سردی کچھ ابھارے
 کہن ہاں کلام اللہ نے کیوں نہ مل کھایا

باہجنا ہاں نہیں سورہ ہر راں کیتیاں عطا ہیں
 باطن درجہ پاک نبیؐ و اکون خدا بن جانے
 جے کر یک اک بھول سناواں نہ تر یکے جاوے
 جیسے اگے کسے نبیؐ زوں و ہین و چہ آئے
 سبہ نییاں دے معجزیاں تہیں کچھ بہتر آ یا
 جس منزل تے پہنچ نہ سکے اگلے نبیؐ ربانے
 قاب قوسین تے اولوئی و اقرب عطا فرمایا
 جنت و دوزخ مال تمامی حضرت زوں کھلائے
 ہے قرآن کلام الہی نعمت باہجہ شماروں
 دوہاں جہانناں اندر زیں کی ہو نظیر نہ کوئی
 ہے کوئی مثل کلام اللہ دی جو کتاب لیا ہے
 جن انسان اکٹھے ہو کے زور تمامی لاؤ
 دعوے نال ہے یہ مڑو پاک کلام حضور
 کدی نہ توڑے کدی نہ توڑے جو سوزور لگاے
 اکوں کون توڑن والا کس ابڑی دا جابا
 جس و نال برابر کوئی ہو کلام نہ کاخی
 اسے طور کلام خدا دی ہے مثل خزانہ
 کیتی رچ کلام الہی رچ پاک خداوند عالمی
 بیشک وہاں جہانناں اندر عزت عظمت پادے
 کچھ پروا نہیں ملے جہانناں مل کر آون یا ہی
 اپنے خاص پیارے کارن ربنازل فرمایا
 جاری فیض ہمیشہ جدا ہے قیامت تائیں
 تہ تک فیض کلام و کچھ نقصان نہ پادے
 اس دن جو کلام اللہ دے کچھ تو اس سارے
 محشر کارن کیوں نا اسوں سر و تاج بنایا

دنیا وچ کلام اللہ دی جنہاں محبت آہی
 کرے حمایت محشر اندر ہر منزل ہر جائیں
 جنت وچ بھی مومنوں کا رن حکم کرے بانی
 جیونکراو تھے پڑھے آہو پڑھکے آج تناؤ
 مومن عرض کریں ادبوں یا مسیود سچاواں
 حکم کرے ربنا مال محبت طاقت جیونوں
 تا پھر مال خوشی و مومن پڑھ قرآن سناؤں
 جتنا یاد قرآن کسے نوں اتنا پڑھا جائے
 اول تھیں تا آخر تائیں یاد قرآن جنہاں توں
 جتنے حرف کلام اللہ دے اتنے دیے سارے
 جیون جیونوں کلام اللہ دیت پیا رہنا ندا
 جس نوں یاد قرآن نہ اہر عمل قرآن کماھے
 جو کرے حفظ کلام الہی نا چھوڑن بریا یاں
 کرن روایت جدول بستی پڑھ قرآن دن
 اس نہیں پچھے جنتیاں نوں کہی اب سچاواں
 پڑھ سورت یسے کے طے خالق پاک سناوے
 مست ہو دن سب جنت حوراء الیاء دیکھاؤں
 چر پہیوں جد پیش سنبھالن عرض کرن سرکائے
 سربک شہمت وافر سناؤں بخش عطا فرمائی
 باقی بن دیر تیرے دی خواہش دلوں آؤں
 تا پھر ذات مبارک اپنا پاک جمال دکھاوے
 دیکھ زیارت راضی ہو دن الہی قرآن پیارے
 اوں دیلے پھر کہے بہ عقلیں پاک جناب الہی
 سنیاں تساں کلام اسدا ابھی دیدار کرایا
 عرض کرن بن کہ نہیں حاجت فضلا لوالیا یاں

دلی ساتھ تجاں کارن پاک کلام الہی
 ہر عامل داسا تھ نہ چھوڑے جنت و دریاں تائیں
 دنیا وچ کلام اسدا ڈی جیون کرتساں پیاری
 ہر حرفوں جنت اندر عالی درجے پاؤ
 کیا کوئی حق حضور تسائے پاک کلام سناواں
 ادبوں پڑھو کلام اسدا اسے منظور اسانوں
 جتنے حرف نکالن مومن اتنے دیے پاؤں
 ہر حرفوں بک بک درجہ آچارب و دیہائے
 ساریاں عرفاں جتنے دیے دیے ہون بخش تہاتوں
 جنت اندر فضل کرم نہیں کرے سر جہاں رے
 تیوں تیوں اچھے دیے اندر ہوگ مقام تہاندا
 حافظان مال برابر درجہ اسنوں بخشیا جاوے
 اچھے ہو کے دوزخ جہنم پیش لے دیاں یاں
 مال شمار عرفاں سببوں دیے دے جاؤں
 چپ کر دین اسیں تہانوں پاک کلام سناواں
 سن سن مال بہشتاں میں ڈاڈھی لذت آوے
 بخود ہو کے مومن سارے حالت اندر آؤں
 یا مولیٰ تھو دے اپنے پورے پکتے سارے
 چیز کسے دی جنت اندر کھی چھوڑی کائی
 جیکر کرد عنایت ادب بھی کیا پر واہ تسانوں
 بخش تسلی جنتیاں نوں خود دیدار کراوے
 کر شکرانہ حمد ربانا سجدے ڈگن سارے
 پوری ہوئی عرض تسادی جو کہ خواہش الہی
 دوسو سوال تسادے کوئی باقی نہ رہا
 ملیا پاک جمال تساد مال مرادوں پایاں

دلوں بجاؤں میں تیرے پر راضی ہمارے خدا دایا
 رب فرماوے اس میں تسانوں سدھال کراواں
 دہ سجان اسد کیا نعمت پاک کلام خدائی
 دویاں جہاناں دایاں جیو پھیاں کل عطا میں
 جو انعام تمام بنیوں رب عطا فرمائے
 جو جو فتح مبارک حضرت پانی وجہ لڑائیاں
 جنگ بدر کے احد وغیرہ فتح کراٹیا
 جنگ حنین سے یرموک اندر جیوں نصرت مائی
 قیصر روم مقوقش شاہ تے جیوں منے پروانے
 جیو کرم عزت ہر ملک کا وجہ پانی بنی گرامی
 بھی جو بعد بنی تھیں یاراں پائے ملک تسمائی
 جیو کرم فارس روم وغیرہ فتح کیتے اصحابائی
 کر کر کوشش دینی بنی دا جیوں بے پیلاندر
 ایسب خبراں اس آیت وجہ پاک فرمایاں
 روز ازل تھیں حضرت کارن یوں شروع عطا میں
 جد تک پتہ سرور عالم بس موبوں فرماوے کن
 وجہ حیات قلوب وغیرہ خبر حدیثوں آئی
 جو جو ملک بنی تھیں پیچھے ہوئے فتح تسمائی
 نالے جو جو ملنے آئے مال غنیمت سارے
 سب خبراں محبوب اپنے ذوں بیاں خالق سائیں

ذوں راضی بن دیں ساٹھے جیوں راضی فرمایا
 راضی راضیاں پیش آسان دائم موج دکھاواں
 جس میں برکت چیز کسے ہی حاجت ہے کافی
 فضلوں خاص عنایت کیتی دوست اپنے تائیں
 بہن مفسر مخطیٹک وجہ کل عطیے آئے
 جو جو ملک ہوئے وجہ قبضے مال غنیمتاں پایاں
 ہوا مکہ فتح تامی قبضے اندر آئیں
 جیو کرم شال پیش نئی ذے گردن ادب جھکا کی
 شاہ بخاشی صدقے کیتے جیو کرم مال خزانے
 عرب مجرم وجہ قائم کیتا جیوں جہنم لہ سلامی
 جیوں چادوں رچلایاں فوجاں دوی شامی
 جیو کرم دشمن پاک بنی دے مال غذا باں
 جیوں خزانے ملک انہاں قبضے اندر آئے
 مخطیٹک وجہ کل عطائیں حضرت سبھایاں
 کرسی ختم قیامت اندر فضلوں خالق سائیں
 پورا راضی ہوندیاں توڑی کل مرادوں پاسن
 جیو کرم ابن عباس پیارے کر تفسیر سنائی
 ہر ملکاں دی خبر بنیوں ذوں تی رب گرامی
 کل خزانے پاک بنیوں ذوں سے سز جن ہائے
 امت تیری فتح کیتی انہاں ملکاں تائیں

سن خوشخبراں سرور عالم بہت خوشی وجہ آئے
 تا ایہ آیت نازل ہوئی ابن عباس بتا دے

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ

اور عنقریب تمہارا رب تمہیں ایسی عطائیں فرمائے گا کہ تم خوش ہو جاؤ گے۔

یعنی جو کچھ دنیا اندر کر سالا اسیں عطا میں
 روز قیامت بہتر اس نہیں ہیں عطا فرماواں
 دنیا وچ توں راضی ہو توں ملک دے تے بے نیول
 کیا اوہ دولت ملک نزلے قانی دنیا واسے
 کیا ایہ شادی دنیا والی جوں مسافر راہی
 دنیا اندر امت تیری جو وقت لنگھا دے
 اس دن کنجی جنت والی ہتھ لٹا دے پس
 جنوں توں بخشا سیں سن اے توں بخشا
 کل بھل قبول تیرے سارے بول نیساں
 حضرت جلیڈین عبد اللہ موددایت لیا یا
 ہمدن حضرت فاطمہ دے گھر آ کے بنی ابی
 چادر جنت نہایت کرڑی پہنی بدن دواسے
 اس حالت وچ چکی پیوے پاک نبی جانی
 رو کر حضرت سرور عالم بیٹی توں فرمایا
 کہ منظور خدا دی طرفوں جو کچھ سر پر آدے
 تھوڑے دن ایہ سارے کارن تلخی دنیا والی
 خدا پہن جیب غلاف میں توں فرما دے
 لے تر شوال رحمت ربی ایہ انعام لیا فی
 کہن مغررتیناں آیتاں مصحف اندر لیاں
 جد کوئی موقع خوشی نمی داحضرت اپر دوا دے
 اس دو چکی بہتی ہوئے حضرت تائیں
 ایہ آیت بھی منے اندر آئی پس اری
 جہوں تسلی بخشی حضرت جنت خاتون تائیں
 انہاں ذماں وچ سرور عالم آہے وچہ دینے
 یاد کر ایہ وعدہ اکلا بہت عطا میں والا

مال خزانے ملک حکومت بخشاں تیرے تائیں
 حد تک آیت راضی ہو پس نعمت دینی جاواں
 محشر اندر راضی دھتے راضی کر سالا تینوں
 خوش ہو پس کر سالا تینوں دوا ملک حوالے
 شاہ ہو پس جد جنت اندر ہو ہی تیری شاہی
 روز قیامت جیوں توں کہیں و توں ہتھ عطا دے
 بہرمت ہر دولت اپنی تیرے پیش رہیساں
 دوش وچ محبت لٹا داکوئی نہ اسین دے
 جس گلے توں لایا منی ہو پس نیول تیرے
 تالے حضرت جعفر صادق ہے ایوڑیں فرمایا
 اگے بیٹی پاک نبی دی چکی پیوے آہی
 جس تہیں چل پلان اوہنا دے جووان بہان دے
 دیکھ حوالہ پاک نبی توں دوا ہی شفقت آئی
 یا فاطمہ اس بھی اندر صبر کھانا آہیا
 اس دے ملے نعمت دے لے سب عطا فرما دے
 اگے من آسایش دالم بخش کرے رب عالی
 اوئے وقت جناب الہوں عزت سنسے
 وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ فَهُوَ بَالٍ فَرَمَانِ
 مڑ مڑ جہڑیاں دست کارن رب نازل فرمایاں
 حال مناسب اگلی آیت پیر دربارہ آدے
 مڑ مڑ خوشخبراں پہنچا دے فضلوں خالق برائیں
 دوحی داری وچہ دینے خالق پاک اقداری
 نعمت ابدی کارن بیٹی دنیا دکھ اٹھائیں
 تا ایہ آیت مڑ کے اٹھے یہ بھی رب جلی نے
 راضی کر سالا میں تسانوں کہ ہمدانی تعالیٰ

کمال حضرت فاطمہؑ کا رن اس بے وجہ اثبات پر
 بھی جو بیت پہلے آتھیں کھنڈلک دی آئی
 خوب منگلی دوست کا رن بخش جیتی رب عالی
 بیٹی سے تسالوں آمدن آئیاں کراں عطا میں
 آتشستان قیامت اندر جنت خاتون پیاوے
 پل آتوں جہنم لکسی زہرا دی اسواری
 دوست ساڈے دی ایڑی ٹکڑا خاص جگر دا
 کئی ہزاراں تابعداراں موزناں نیو کاراں
 حوراں تخت و چہاون ادبوں صدقے صادقہ جادو
 لڑے قرب غلامی درجہ جو کوئی نیک سوانی
 سب قصیں بہتر عزت آمدن پاسی پاس خدائے
 اہل بیت تمام نبی دے اول جنت جاسن
 کرن روایت جدا یہ آیت رب نازل فرمائی
 سن خوشخبری سرور عالم یاراں نوں فرمایا
 تا پھر یاراں خدمت اندر ادبوں عرض ستائی
 حضرت کہیا پاس ساڈے دخی حضوروں آریا
 یا نبی اللہ حکم تسالوں پاک خدا فرمائے
 حصہ ہک انہائے دتوں بخشا اسال تسالوں
 باقی دو حصیاں دی بابت بھر من قہر ربانے
 حضرت کہیا میں پر رب نوں عرض سوال سنایا
 حکم ہو یاد دھتے امت بختے تیرے رتائیں
 عرض کیتا میں ادہ بھی مینوں بخش کریم رحماں
 کریں شفاعت روز قیامت جو توں کہیں مینوں

جس خاطر ایہ وعدہ رب نے کیا پھر دوبارہ
 ادہ بھی اس دن مال دوبارہ رب نازل فرمائی
 دنیا کنوں تسالوں بہتر نعمت عقیقے والی
 جو ویلے توں اسی ہوئیں کراں بس مینوں
 کل خلقت نہیں جس دکارن متر خدا فرمائے
 اہیں مینو خلقت ساری حکم کرے بباری
 کوئی نہ دیکھے ڈولا اسدا کرویت سامی پردا
 اپنے نال کھڑی جنت بیٹی شاہ ابراہاں
 خوشی کالوں استقبالوں کرن زیارت آون
 ہو سی آمدن جنت خاتون جنت دی ملکاتی
 جنت دسوار کہا دن دو جہدے شاہزادے
 بعد انہاں تھیں دجے مومن جنت نعمت پاسن
 راضی کراں اسیں تسالوں کہیافات خدائی
 ہو و تساں مبارکبادی عجب سنہا آریا
 صدقے جادواں دست حضرت کوں مبارک آئی
 نال محبت بی طرفوں ایہ پیغام سنایا
 اسال تساد می کل امت دے حقے حق بنائے
 باجہ جہاں جنت جادوں کہیں غنم تنہا توں
 دہودن ہتہ شفاعت کوں تسال تہلن بخشانے
 ادہ بھی دونوں حصے مینوں بخشو بار خدایا
 تریجا حصہ چھوڑ اسالوں اسنوں نا بخشائیں
 تا ایہ آیت بھیجی اللہ صاحب فضل عظیمیاں
 بہ کج دلیاں بہ کج دلیاں راہی کراں تینوں

جدا یہ آیت نازل ہوئی ذکر مفترب لیا یہ
 دس حوالہ یاراں تائیں حضرت ایہ فرمایا

وَاللّٰهُ لَا اَرْضٰى وَلَوْ كَانَ اَحَدٌ مِّنْ اُمَّتٍ فِى الْبَارِ

عالمی قسم اگر میری امت کا ایک آدمی بھی دوزخ میں رہا تو میں راضی نہ ہوں گا
میں نہیں ہرگز راضی ہونا قسم بے دی ہوئی
بھانویں بگو امتی میرا دوزخ رہیا و چارا
جذ تک میری امت ساری پاسی نہیں رہائی
جس لیے سیامت مینوں کرسی رب حوالے
اک اک بندہ امت اپنی دوزخ کنوں نکالاں
جس لیے بہ فوجاں اپنیاں جنت وچ پنیایاں
وچ حدیثاں ابن عباسوں ہو حدیث ہک آئی
حد تک ب نہ جنت نیجھے اہل البیت تمامی
جیکر ہک بھی اہل البیتوں دوزخ وچ رچا دے
ابن جریر ہک ہو روایت ابن عباسوں لبایا
تا بھی مول نہ راضی ہوں پاک حبیب غفاری
اتنی شفقت امت کارن رکھ دے شاہ ابراہاں
دوزخ کنوں چھوڑا دن حیدم سارے اوگنہاں
ابو عطیہ بھار سب تہیں وقت شفاعت والا
جو جو کافر مشرک ایٹھے شرک کریدے موئے
بابجہ انہاں نہیں اوگنہاں سب حضرت بخشاں

اس جاگہ اک عجیب حکایت شیخ اکبر فرما دے
جیوں تفسیروں روح روح بیاؤں خبر روایت آئے

مشاہدہ حضرت شیخ اکبر حمزہ علیہ صنف فتوحات مکی و
ذکر حسین بن منصور سلطان رحمۃ اللہ علیہ

کرے بیان مشاہدہ اپنا اکبر شیخ پیارا
جو جو کفر عالم برنخ دے نہیں دکھا انہاں نظار

لہذا وہ قیہ طرہ ہے۔ لہذا لفظ اللہ کی ساری تہذیب و تمدن سے تفسیر روح البیان

مشہد نام کہن یک جاگہ میں آیا اس جانی
وڈا یک میدان عجائب نظر اسانوں آیا
بھی وچکار یک تخت عجائب عالی زینت والا
کر تجویز دوائے اس کے کرسیاں فرش وچھائے
بھی مقبول ہوڈیرے جیڑے رٹے دلی گرامی
آپہو پئی اس مجمع اندر حضرت دی اسواری
کئی ہزار ملائک نوری اردل اندر آئے
استقبالیوں حاضر ہوئے جتنے بنی تمامی
بیٹھے تخت مبارک آپر سرور دواں جہانناں
نودی کرسیاں بیٹھ انہائے عزت عظمت پاؤں
جیوں دربار شاہانے اندر طور طریقہ آیا
ایسر اہلی حالت میسنوں ہرگز خبر نہ کھوئی
حضرت ہوڈ پیغمبر کو لوں پچپیا میں اس جانی
کہن لگے ایہ پاک بنی دا ہے دربار شہانہ
نام میرا ہے ہوڈ پیغمبر اس صاحب فرمایا
سوئی اک بے ادبی اس میں پاک بنی سروری
کلمہ یک گستاخی دالا بیٹھ بول نہانا
اوسے خاطر سب بنیاں نوں میلانا لیا
ایسے خاطر حاضر ہوئے جتنے دلی پیارے
ایہ گل سن کر ہوڈ بنی یحییٰ شیخ اکبر فرمائے
حضرت ہوڈ کیا ہو وعدہ سورت و لفظ والا
اس وعدہ وچ پاک بنی نوں امر کیتا رہا میں
جو چاہیں سو دلیاں تینوں جو کہیں سو کر سالاں
شاہ منصور کیا ایہ وعدہ کیتا ہوں اہلی
جیکر کہی کفاراں کارن حضرت تجھ شجہا منڈے

پاچن جیت دکھاوون والے قدرت پاک دکھائی
فرش فروش فچھے اس جاگہ زینت زیبایا
جس دی قیمت کوئی نہ جائے یا جہوں ہشتالی
کن پیغمبر مراد تھے میوں رب دکھائے
اوس میدان مبارک اندر ہوئے جمع تمامی
لے آئے تشریف مبارک پاک رسول غفار ری
عزت عظمت پاک بنی دا کون بیان سنائے
جو نوکریاں بادشاہاں نوں فوجاں کرن سلامی
ہوڈ پیغمبر آسے پاسے حسب مراتب شانناں
فرشاں آپر دلی ربانے بیٹھے ادب پیاروں
اوسے طور حبیب خدا دے دربار سو بایا
کس خاطر یہ خلقت ایٹھے جمع تمامی ہوئی
تا پھر کھول حقیقت ساری میوں انہاں سنائی
کل رسولان اندر حسنوں کیستار بگنانا
یہ منصور حلاج اسانوں اپنے نال لیا
جس میں کجہ راض طبیعت آہی خیر بشرودی
اس گل نوں ہن پچھو تادے روئے دروخواں
ہو شرمندہ حضرت کو لوں بھل بخشاؤن آسیا
میتاں پیارا راضی ہوئے کرن سفارش سارے
کیا گستاخی ہوئی اس میں اچ جیڑی بخشا
و کسوف تعطیک بنی نوں بخشا حق تعالیٰ
کر دلیاں میں اضنی میوں انیاں کراں عطا میں
وچہ رضائیری داس دن بہ کچھ حاضر دھریاں
اس وعدہ وچ پاک بنی نوں بیت گنجائش آہی
ابھی رب پچھند افضلوں دوں وچ دے منڈے

ایہوں جیکر اہل شرک لوں چاہندے اودہ بخشانا
اپر حضرت طرف انہاندی غور نہ نہیں فرمایا
منگی صرف شفاعت اپنی کارن اوگھاراں
ہوگر نصیب شفاعت میری اہل کبار تائیں
ایہ کلمہ گستاخی والا سی منصور رحمہ اللہ
اس گلوں کچھ خفگی کیتی پاک رسول کریمی
نہیں سی لاتی حتیٰ بنی مے ایسا سخن الانا
جدایہ قصہ کھول سنایا حضرت ہوڈ پیلے
خدمت وجہ کہلوتا روئے اودہ منصور و چپارا
تا پھر شاہ منصور ولی لوں کھیا شاہ ابراہاں
اپنے آپ لوں اسان نہ ایہ گل بول بول مائی
اسیں نہ جگمگتاواں کوئی بابووں امر ربانے
رب فرماوے بنی اسادا بات نہ کوئی الای
بھی یک ہر حدیث جو قدسی روئے ایہو گواہی

وئے موجب ہر یک آپر ہوندا فضل ربانا
جویں اجازت حاصل آہی پورا زور نہ لایا
میں بخشاواں روز قیامت کل مومن ہر کاراں
چھوڑ دتے سب کافر مشرک کیتی پس اتھائیں
اپنے شان مطابق حضرت پورا زور نہ لایا
ایہو گناہ بخشا دن اسدا آئے بنی امتامی
اپراپنی غلطی ہاروں بیٹھا بول مسانا
ہو گیا پیش مقدمہ اس دا چراں لوں سرکے
کل پیغمبر نماں کرے بخشا اوگھارا
اساں ہو کھیا شفاعت میری کارن اوگھاراں
بلکہ خاص رخصت لے می ایسے اندر آئی
جتنے بدی مرنی ہوئے بولاں اوں ٹھکانے
مگراں جو کچھ اس دی خاطر دی اتار یا جاوے
سنی نہیں تدر کوئی اس وجہ کہندا پاک اہلی

وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُجِبَّهُ فَاِذَا

اور میل بندہ ہمیشہ میری نزدیکی طلب کرتا ہے

أَحَبُّ إِلَيْكَ كُنْتُ لَهُ سَمْعُهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرُهُ الَّذِي

نایتابوں پھر جب میں اس کو محبوب بنالیتا ہوں تو اس دہت میں اس کان ہو جاتا ہوں جس سے وہ سنتا ہے اور اس کی

يُبْصِرُ بِهِ وَيَكُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرَجُلُهُ الَّتِي يَمْشِي

ایک ہو جاتا ہوتا ہے جس سے وہ دیکھتا ہے اور اس کا ادا جس وہ چلتا ہے اور اس کا ادا جس سے وہ چلتا ہے

بِهَا وَإِنْ سَأَلْتَنِي أَعْطِيْتُهٗ وَإِنْ اسْتَعَاذَنِي

اگر وہ مجھ سے مانگتا ہے تو میں اس کو دیتا ہوں اور اگر مجھ سے پناہ مانگے تو مژدہ

لَا أُخِذُّنَّهٗ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

اسے میں پناہ میں رکھتا ہوں

رب فرماتے بندہ میرا قرب ہمیشہ پاوے! عمل عبادت نغلاں پاؤں بیت سالوں ہوتے

تیں شفیع تمام امت دے یا مقبول رہا تا
کل سوال قبول تہاڈے پیش جناب تعالا
ہر کرد اس عاجز آپر نظر کرم دی ۔ یا ہو
سن کر عرضاں سرور عالم شفقت کرم نمایا
بخش دتی سب غلطی اسدی بھی سب تیں بختائی
سہ بنیاں منصور دلی زوں بھی مبارک بادی
رحمت عالم رحمت عالم شرم کرم داسائیں
دوست دشمن جو کوئی اس تیں پہل بخشا دن آئے

اول آخر ہر عامی زوں آپ تہاں بخشانا
بابچہ تہاڈے ہر عاجز زوں کون چوڑا دن والا
راضی ہو کر بخشا سنوں بھی رب تیں بخشا ہو
نال محبت پکڑا کلاڈے روزے زوں گل لایا
راضی ہو کر حق اس دوچہ نیک دعا فرمائی
دستی بدل رحمت والا سہ زوں ہو گئی شادی
رحمت تیں بولی بتایا لکھاں عامیاں تائیں
رحمت کے دروازے آتوں کیونکر خالی جاوے

ذکر شہادت شاہ منصور رحمۃ اللہ علیہ

ولیاں وچ منصور دلی زوں اتنا قرب رہا تا
جدا اس وصیت ربی دلی عالی منزل پائی
بول انا الحق ہم کہن لگا اودہ مقبول تعالی
کیا جان اودہ کیٹری طاقت ایہ آواز نکالے
اہل شرع نے جہٹ اس دے پر فتوے کفر لگائے
کر منظور شریعت ادبوں سولی اوس قبولی
جس رسول پیارے پیچھے پائی اوس مقبولی
کوئی قبول نہ کر داسولی اودہ محبوب رسولی
لوکاں بھانے مشکل جا پے سر سولی پردھرتا
جس گلوں اودہ سولی چڑھیا اس تیں ہونڈیا
ظاہر باطن دونوں درجے لے گیا دلی رہا تا
کرن روایت لاش پیاری سولیوں والی تاری
آخر سیس مبارک اس داتن تیں جدا کرایا
جتنے عضو تہا می اس درادی ذکر لیا وے
آغزاں دجوڑ تہا می جدا جدا کر دے

محبوب یاد چ ذات پے دی رگ رگ عشق سمانا
مولا باہجہ وجود اس دوچہ چیز نہ رہ گئی کافی
لوکاں کہیا کافر ہو گیا ایسا بولن والا
باطن دی کوئی خبر نہ کہن ظاہر دیکھن والے
ایسا کلمہ بولن والا سولی دتا جائے
عاشق رب داکوئی شرع تیں کردا حکم عدولی
اوسے دی ایہ شرع رسولی جس نے دی سولی
محبوبان دی حکم عدولی مابت نہیں معمولی
عاشق زوں مہراج رہا تا سولی چڑھ کے مرزا
نا اتکار شرع تیں کیتا سرسربانی دہریا
سو کھا نہیں پس پر فقیرا رب دا دلی سدا تا
پھر بھی ادا آواز نا الحق دارمیاں برابری
تا بھی ایہ گل کہنے کو لوں عاشق باز نہ رہ گیا
سب جوڑاں تیں ہو آوازہ پیا انا الحق آدے
ہک ہک جوڑ علیحدہ کر کے ٹکڑے کئی بنائے

پھر بھی جتنے ٹکڑے آئے آپ تمام
 بھی جو قطرہ خون مبارک اس تہیں باہر آئے
 دیکھ تماشا عاشق والا لوک مخالف سارے
 کہن لگے ہن آتش اندر اسنوں ساڑیا جاوے
 بوٹی نال نہ بوٹی چھوڑی ہڈی بڑی تروری
 آخراں دے ٹکڑے سارے کر کے بھی جاتی
 ہو چکی خاکستر جس دم اس دی لاش پیاری
 تا پھر اوہ خاکستر ساری جاسی دریاے
 کرن روایت جدوں دلی نوں حکم قتل آیا
 بعد وفاتوں نال اسڈے ایہ کج حال وہاں سی
 جا کر پھر اوہ لاش ساڈی دھلے وچہ وگا ون
 اوہ ہر یا جو دھلے والا ہے بغداد کنارے
 اصلی نام حسین ابن منصور تباون
 خادم نوں فرمان سنایا جد خاکستر میری
 غضب اکہوں پانی اس دا ایسا جوش لیا ہے
 ایہ سخت تباہی ایہ جو مول نہ بھاڑے مینوں
 جس ویلے بغداد شہر نوں آون لگے پانی
 ہٹ جاسی سب پانی اس دا پھر نہ اول جاوے
 دس گئے اپنے خادم تائیں ایہ گل جاندی اری
 اتنی طاقت ولی اندرون بخشی پاک ابی
 دوست رب د دنیا اندر سے تکلیف پا ندے
 کرن خیال پیارے رب دے جو تکلیف اٹھاون
 سر پر چشم قبول اسانوں جو بھیے رب قاضی
 جو آئے سو آوے سناؤں جو جاوے سو جاوے
 ایسے خاطر خادم تائیں شاہ منصور سکھایا

جوش خروشوں کدین سارے ایہو آواز گرامی
 دیرتی آپ لفظ نال حق اس تہیں لکھیا جاوے
 پھر بھی ظلموں باز نہ آون ظلم کماون ہارے
 نہیں تاہر گز باز نہ آوے دو نافتنہ پاوے
 پھر بھی بچے انا الحق والی عادت اس نہ چھوڑی
 اک لکے لاش مبارک کہیں ساڑ جلائی
 پھر بھی اوہ آوازہ اس تہیں رسیا برابر جاری
 پانی وچہ بھی راگھ دلی دی او نویں کھندی جانے
 خادم اپنے نوں سولے ایہ فرمان سنایا
 ٹکڑے ٹکڑے کر کے ساڈی لاش جلائی جاسی
 دجلہ نام آسے دریا داراوی خبر سناون
 رہندے سن بغداد شہر وچہ شاہ منصور سناون
 باپ دلوں منصور نے نالے شاہ منصور پیارے
 وچہ دریا دجلہ دے جا کر سن نال دلیری
 جیکر بندہ کیتا جاوے سارا شہر روڑا دے
 دسناں اسڈے بند کرن دا ایس طرحہ تینوں
 گوڑی ساڈی حاضر کر کے اسوں تسان کھانی
 ہین تان شہر تاملی آپ سخت مصیبت آوے
 چاہندے نا تکلیف کسے دی جو محبوب غفاری
 پھر بھی اپیاں ویریاں کارن نہیں ہلاکت چاہی
 ہونڈے چارے آپ کسے نوں دکھ تہیں پہنچاندے
 سہ آرام اتے تکلیف ریدی طرفوں آون
 جویں پیارا راضی ہووے ایس ہمیشہ راضی
 ساڈی طرفوں ہووے نوں کجہ تکلیف نہ آوے
 پیش کریں توں گوڑی ساڈی جد اوہ موقعہ آیا

کرن روایت جدا وہ موقعہ حاضر ہو یا بھائی
 اوچلیا دریا غضب تہیں پانی جوش لیا یا
 فکر یا سب لوکاں تائیں آفت نازل ہوئی
 دوڑن بچن ہال دوہایاں خلقاں کھل آیاں
 خادم نوں جاعر صفاں کرے ہو کر بیت نمائے
 تاس ویلے خادم طبعی گودڑی کڈھ دیکھاندا
 چپ ہوئی اوہ را کہ ولی دی حق حق کرنے والی
 تا پھر اوہ خاکستر ساری لوکاں جمع کرائی
 ابیہ حقہ منصور ولی دا جو میں آ کہ سنایا
 اتنا جوش کمال ولی نوں غالب حب الہی
 ایہ سب برکت حاصل ہوئی حضرت کے درباروں
 ہو رہاں کمال اہل رب کے ولی پیارے
 کئی ہزاراں عاشق اپنے کیتے خالق سائیں
 ایہ سب امت احمد دی نوں بھاگ خدائے لائے
 سب عطا میں حضرت کارن رحمت فضل سوایا
 بھی انا اعطینک سورت حید حق اتاری
 وچہ تھیسر عزیز ی اس وادشان نزول لیا یا
 حضرت قائم تے عبد اللہ آئے مام انہائے
 چہوئی عمر مبارک دوہاں کیتی اہل تیاری
 لکے وچہ ایہ پیدا ہوئے خوش فزنیہ سارے
 کافر لوکاں طعنہ کینتا پر حبیب تعالے
 جو کہ اس دی رونق آبی ختم تہا میں ہوئی
 اس گلوں رب غیرت کر کے سورت کوڑ گہلی

جسے اندر را کہ ولی دی لوکاں وچ وگائی۔
 آیتا بغداد دوالے شہر وڑھان آیا
 آگئی کانگ غضب دی ساووں بن ہینچ اکوئی
 ایہ سب غیرت ولی اللہ دی جاتا تدرول لوکایاں
 کرود عارب شہزچائے ہون فضل ربانے
 کھڑ گیا دریا دا پانی ادب کنوں شرماندا
 پھیر آواز نہ کیتا اس نے گودڑی جدول کھالی
 کڈھ دریاؤں را کہ ولی دی نال ادب دفنائی
 قتل کرتا اولیاءے اندر شیخ عطار لیا یا
 را کہ مبارک بھی اس ہوئوں حق حق کر دی آبی
 کردار نیگین پیارے رب کے عشق پیاروں
 سرور عالم دے درباروں پاک خدائے تارے
 کئی ہزاراں ہوسن اکوں روز قیامت تائیں
 نبیاں فانگ مراتب دے حبیبیاں ولیاں پائے
 وَلَسَوْنَ يُعْطِيكَ خدائے جس خاطر فرمایا
 بہت عطا میں تیرے کارن امر کیتا رب الہی
 دو حضرت دیاں صاحبزادیاں کوچ جڈں فرمایا
 طیب، طاہر لقب جنہائے پاک بٹی فرماندے
 دونوں چند رسول اللہ دے ٹکٹے وارواری
 چہوئی عمر اتہا میں دونوں دنیا چہو سارے
 اوتڑ ہو گیا دنیا اندر نہی سداون والا
 دن اس دوا پھیلادن جو گات کھے رہیا نہ کوئی
 نال پیار حبیب اپنے نوں بخشی رب تعالیٰ

اَنَا اعْطَيْتُكَ اَنْكَوْشَرَهٗ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَاَنْحَسِرْ

یعنی اے پیارے نبی، عطا کی ہم نے تجھ کوثر سو نماز پڑھ کو اپنے رب کی اور قربانی کر

اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ

بیشک میرا دشمن (جو ہے) وہی ایتر ہے

کرتو انا نماز خدا دی سجدے شکر میں
توں کیوں خیریں اوتر ہوویں دشمن تیرا

یعنی اسماں عنایت کیتا کوثر تیرے تائیں
دبیر قربانی راہ مولادے کر شکرانہ میرا

تفسیر سورت کوثر

ہن مفسر کوثر اندر بہت اشارے آئے
رب فرمایا اسماں تسانوں کیتیاں بہت عطا میں
دو قسمان اولادوں بستھے جسی نسبیاں
جتنی کل اولاد بنیوں رب عطا فرمائی
اتنی کثرت پاک بنیوں ہر دو قسموں ہونی
وہ تفسیر عزیزی انیوں شاہ صاحب فرمایا
جتنے کلمے پڑھنے والے مومن مرد نسائیں
اتنی بہت اولاد جنہاتوں رحمت فضل ربانا
ہو اشارہ کوثر اندر کہن مفسر عالی
امت تیری اندر فضلوں ایسے ولی کریاں
عزت قطب ابدال وغیرہ ہوسن محتاج شان
اہل شریعت اہل طہریت ہوسن کثرت پاروں
ایسے اودہ پابند شرع دے ہوسن عاشق میرے
شرع اگے کچھ عذر نہ کرن وجہ محبت مرسن
گراں شہید صدیق وغیرہ صالح عملاں والے
حافظ ناظر خوان تیرے ہوسن باہجہ شماروں
سبہ اولاد تسانوں ہی ہوسی کہند احق تعلق
ہو اشارہ کوثر اندر کثرت علمساں فواری
سارے علم تمامی لغتانی جانن نسبیاں الہی

کوثر معنی کثرت بہت لخت عرب فرماوے
بہت امت بہت اولادوں سرور عالم تائیں
اک حقیقی اک مجازی دونوں حضرت پایاں
دسواں حصہ بھی نہیں سچیں کسے پیغمبر پانی
نال بنی دے ہو پیغمبر نہیں برا بر کوئی
وہ اولاد رسول اللہوں سبہ نہیں ب ودہایا
کل امت اولاد بنیوں دی روز قیامت تائیں
پھر اونسانوں اوتر آکھے کھیں اوتر جاننا
رب فرمایا بخشی تمہیں کثرت ولیاں والی
نبیاں وانگ جنہاتے تائیں عالی رتبے دیساں
نبیاں وانگ کہاس اپنے معجزہ وجہ جہانناں
نابہ عابد عاشق اپنے بخش گراں سرکاروں
گردن رکھ شریعت اُپر ہوسن پیرے میرے
سولی چڑھیں کل ڈرسن سر قربانی دہرسن
عالم فاضل دین تیرے بہت ہوسن رکھوالے
جہیزے پاک صحیفہ تیرا پڑھیں شوق پیروں
کون تسانوں اوتر آکھے اوتر جانوں والا
پاک بنیوں علم تمامی بخش کیتے رب عالی
ہر قسم دی علم لیاقت پاک بنیوں الہی

حقنا علم رسول اللہ ﷺ بحشیائے سائنس
 اعمیٰ نام لدنی عالم لکھ پڑھ اچھے نا جانے
 نواں طریقہ نواں صحیفہ اپنے نال لیا یا
 کل بنیاں تھیں دودھ کے خوبیاں علموں دلوں پائیں
 اعطیتک الکوشرتائیں سندھنوروں پائی
 بعد بنی تھیں امت اس دی علم پیرے پائے
 اگلیاں امتاں اندر ہوندا ور لا عالم کوئی
 جیکر خبر نہ ہوئی کسے نوں بہتیاں علمانوالی
 جیکر کدی محمدی مومن باکل جاہل رسیب
 جیکر آپ نہ پڑھیا ہو سی سن سی کسے نکارے
 طرح طرح دے اس امت نوں جسے علم الہی
 جیہڑے علم اسان نہیں اگے اگلیاں لوکان لے
 جو جو نقصانہاں دچھ آپے اگر انہاں نکالے
 جیوں یونانیوں فارسیاں دے گئے علم پورانے
 علم طبابت علم کتابت ایسا اہل کراٹیاں
 ایویں علم نجوم وغیرہ بہت اسان بنائے
 بابجہ انہاں نہیں ہور تیرے علم دتے ربیاری
 جیونکر صرف تے بخودا نے علم عطا فرمائے
 منطق علم اصول وغیرہ علم قرآن پیارا
 علم حقائق علم معارف علم تصوف والا
 ہور تیرے اس امت دچھ علم تے ہنر نکالے
 کر کے خاص جو اس زمانے آکر کثرت ہوئی
 ایہ بہ کثرت علین عنایت سرور عالم تائیں
 ہور ابشارہ کوثر اندر بیتے ملک خزانے
 بہت فتح تے بہتی تھرت بہت غنیمتاں یاں

نکسے ہو یا نا کسے ہو سی روز قیامت تائیں
 کرو تے غنیمت تمامی اگلے دین پورا سنے
 سبھنوں اپنا دین سکھایا اپنا علم چسلا یا
 ظاہر باطن کل علماں دیاں ندیاں آن چلا یاں
 ہرماں دی کثرت تینوں اسان عطا فرمائی
 بنیاں دانگوں اس امت دے عالم فاضل لے
 اس امت دچھ گھر گھر عالم ایدرتی ہوئی
 ہک دھ علموں اس امت دچھ ور لا ہو سی خالی
 انشاد اللہ ہو سی تا بھی اگلے عالم جیہا
 پڑھیاں ل مجاہد کر کے علم تیرا جاسے
 اگلیاں لوکان نوں کجہ ہرگز خبر نہ ہائی
 اس امت دیاں علماں آگے ادھ بھی ف کر لے
 کر تحقیق سوکھالے کتے علم جو اگلیاں دالے
 کر دتے آسان تمامی ہر کوئی لکھ پڑھ جائے
 جیونکر اگلیاں لوکان نوں بھی اس دا دل آبا
 نبیوں دے علم خدائے کر کے صاف دکھائے
 نوں علوم تے نوں طریقے جگ دچھ کتے جاری
 علم بیان تے علم معانی اس امت دچھ آئے
 علم حدیث فقہ تفسیر ہر گھر دچھ پیارا
 ایویں علم فلاسفیاں دابخشیاء حق تعالا
 نام نشان نہ جانن جہاں اگلیاں امتاں ملے
 علم ہنر تے کساں دالی حد نہ کئی کافی
 جس دی امت نوں ایہ دچھ بخشے خالق سائیں
 جو جو امت حضرت دی نوں کتے بخش خدائے
 وقت بنی دے بعد بنی دے جو اس امت پائیاں

سب انعام اکرام نبیؐ کو ملے کثرت پادوں
 چیز کسے دی دنیا اندر کمی نہ ہرگز چھوڑی
 روز حشر انعام جو ملن حد شمار نہ کوئی
 جس دن اہل بہشت تہائی کرن صفائے تپاؤں
 اتنی صفائے محمدی امت ہوسن انہاں وچالے
 اتنی کثرت پاک نبیؐ دی جس دن ظاہر ہوئی
 جس دن آپؐ کیلوسن حضرت کوڑھوں کنا سے
 اِنَّا عَطَيْنَكَ الْكُوفَةَ جُورِبَ فَرَمَا
 خیر کثیر نمونہ اودھی کوڑھوں میں پیرا
 خیر کثیر ہونے جس اندر خوبیاں بیت دکھاوے
 اسے خاطر کوڑھوں دا پاک قرآن کہا اندر
 اسے طور جو کلمہ طیب پاک نبیؐ سرور دا
 وچ تفسیر عزیزی ایویں شاہ صاحب فرمایا
 کشنیاں ہو ردائیاں ایویں وچ حدیثاں یاں
 جو بکرانہاں ترین چیزاں چہ آیاں سبھلیاں یاں
 رب فرمائے ایسا کوڑھیں تیرے تائیں
 دنیا وچ بھی کوڑھیں سنوں اسان عطا فرمایا
 جہاں تسالوں ابتر کہتا اودھ کد بھاؤں میںوں
 چالے حرف تے تے نقطے ابتر اندر آئے
 وزن برابر حرف برابر نقطیوں فسرق نہ کوئی
 وکیتی رب رحمت غم دی رحمت د دریاؤں
 بحر خوشی دے اندر فضلوں حضرت تاریاں لمیاں
 سرکیتا محبوب اپنے زوں پاک جناب خدا فی
 پس قول رب اپنے دی خاطر کرم سدا شکرانے
 ہر رحمت دی شکر گزار ہی نال عبادت تھیوے

ہر کہاں دی کثرت حاصل خالق دی سرکاروں
 سدا زتی ہوندی رہی جنت در دیاں رہی
 اس دن کثرت ظاہر ہوئی جہوں قیامت تھی
 بلکہ تسوویہ کل صفائے بناسن کھیا شاہ ابراہاں
 باقی چالی صفائے تہائی دو جہاں متاں دالے
 اس دن معنے کوڑھوں جان لے ہر کوئی
 کثرت شان رسولؐ اسد اس دن ٹھاٹھاں مار
 کوڑھوں نام اس حوض نبیؐ دا عام محاورہ آیا
 دعت کنوں کمال نبیؐ دا شان دکھاؤں مارا
 کہن مفسر اسد تے تائیں کوڑھیں کھیا جادوے
 بھی بیخود نمازاں تائیں کوڑھیں کھیا جاندا
 اسوں بھی فرماؤں کوڑھیں مفسر لیا یا
 بھی یعقوب جو چرخ صفا ابوبیسان لیا یا
 کلمے قرآن، نمازاں سب کوڑھیں فرمایاں
 ایویں کوڑھوں نبیؐ دے بستے خوبیاں پایاں
 کثرت تہیں جو ظاہر کرسی تیرے شان عطا میں
 محشر وچ بھی تیری خاطر کوڑھیں اسان بنایا
 ابتر ملے کوڑھیں تیرا اسان حضور و تینوں
 کوڑھیں بھی تے نقطے چار حرف بتائے
 اٹھ گیا نقطہ رحمت والا رحمت نازل ہوئی
 کثرت نال کیتی رب بارش اپنے فضل عطاؤں
 اودھ کا کھانچا غمدیاں سا کھانچا دین دکر سیریاں
 اسان جو اتنی بارش فضلوں تیرے پیر دسا فی
 پڑیں نماز جیسا اسدی بخشے جس خزانے
 بیت خدا درامنی ہوئے سجدہ جہوں کیوے

نعمت عجب نماز کے سجدے شریعت میں دیا ہے
 دو تہاں شکر لے ہو دن بک بدنی بک مالی
 بدنی ایہ جو پاک بنی لوں حکم نماز سنایا
 یعنی اسل جو پیراں بے کوثر بخشیا تینوں
 بختے رب فرزند جنہا توں رحمت کرم کھائے
 حضرت لوں فرزندوں بے کوثر ڈھیا حصوں
 کر شکر لے اس نعمت دے تینوں لں ودھایا
 ابتر تہیں بھی ابتر اس دی بدتر حالت ہوئی
 نا کوئی اس لوں یاد کر لسی کتول گیا موکا لا
 ظاہر باطن نسل تساری اتنی ایسں ودھاواں
 کل امتاں بھٹیں فانی ہو سی تیری امت پیاری
 نام تیریدیاں گونجاں پوسن اپر بلند میناراں
 منبراں اُپر چڑھکے جتھے پس نام آساڈا
 خطبیاں وعظاں اندر جتھے ذکر حکم سناسن میر
 ہر مسجد ہر مجلس جتھے پوسن ذکر آساڈے
 پنجے وقت نمازاں اندر کہن درود تسناں لوں
 لکھاں خادم دین تیرے دے پوسن دھپنیساں
 نام تیرے تہیں صدقے کر کے دلت مال لٹاواں
 ذکر بلند ہمیشہ تیرا ہر ملکیں ہر جہاں ہیں
 جاں پھر و ز قیامت تینوں کوثر کراں حوالے
 اس دن آسیں تسناں فضلوں الیاریاضی کراں
 ہں میں اس کوثر دینوں آکھ بیان سناواں

کوثر تہیں دودھ لذت جس دی پاوان پڑھنے والے
 دونوں ادا کریں مجھ بابا سر کیستار رب عالی
 مالی شکر کھاواں بے رب واخو فرمایا
 یہ قربانی توں مجھ بابا بہتا بھا دیں مینوں
 کرو عقیقہ حکم انہاں لوں پاک بنی فرما دے
 رب فرمایا دیہ قربانی نعمت ملی عفو روں
 دشمن تیرا ابتر کیتا کسے نہ لیسے آریا
 جس لوں روز قیامت تائیں بھلا نہ تہی کوئی
 اول آخر ہے ہمیشہ بول تساڈا بالہ
 ختم نہ ہو سی محشر تائیں ایسے فضل کھاواں
 ذکر بیان فضائل تیرے دھن ہمیشہ جاری
 دشمن تیرے لوں ہر پاسوں لخت لے فٹکاراں
 نام آساڈے نال برابر ہو سی نام تساڈا
 نال برابر شال پوسن حکم ہمیشہ تیرے
 او جتھے نال سنائے جاسن سو بنے بول تساڈے
 اے بچے پڑھن صلواتاں غالب شوق جہاں لوں
 ہو جاسن قربان تسناں تہیں عاشق کئی ہزاراں
 سال ہر سال مزار تیری دی آن یارت پاوان
 روشن رہی نام تساڈا روز قیامت "تائیں
 دشمن تیرے ابتر جیڑے وڈ بن ہتھ موکا لے
 کوثر سنے نامی جنت پیش تساڈے ہر سال
 تہاں پیارا رحمت والا اجر ٹوا بول پاواں

بیان حوصلہ کوثر

اینا عظیم الشان ہے جدی خبر خدا فرماوے

حوصن مبارک پاک بنی دا کوثر نام سداوے

جس رائیں محبوب اپنے ذوقِ معراج کرایا
 حضرت تمہیں حوضِ میریدا اتنا تک کنار
 چارے سے ایسے پینے چار ماہاں دا
 اتنا لیاں اتنا چوڑا حوض مبارک میرا
 سب جنت دیاں باغاں اندر ایسا باغ نہ کوئی
 دو پہلے رحمت والے عرش مجیدوں آون
 سکین نہیں نکال اہلے اندر عمراں ساری
 جنت دے دیکھا خدا نے اوہ تالاب بتایا
 چار حوضِ قیرے باغیچے سوئے ٹھنڈیاں والے
 پچھیا جبرائیل وحی تہیں پاک حبیب سہارے
 تا پھر حیرانِ پیارا دیوں عرض شنائے
 کیا اس رائیں حوض اپنے واڈ ٹھا عجیب را
 دو دھول چٹا شہدوں سٹھا لذت حد نہ کوئی
 حضرت کہیا تک گھٹ اس نہیں جو پوچھواری
 سونے چاندی برتن اسے پانی پیون والے
 نعل جو اہر سے کوئی کنکر اس دے سارے
 شب معراج رسول اللہ زوں رب ایہ حوض کہیا
 وَكَوَفًا يَعْطِيكَ اِيه تينوں خاص غایت میری
 بکھر پھیر جامِ مہیاں تائیں سچیں آپ پلاسیں
 کرن روایت روز قیامت جان ب حشر چاہے
 کیا مرل کیا مومن کا قرب حیران کہلاو سن
 سر پیراں تاک بہ خلقت ذوق چہن سخت نیکبارے
 تاملدا سخت پنگھارے سل موافق تہنسی
 مقبولان دیکھ پیر نہ جن سکے پیر کہلو سن
 بعضے مومن کو ذیاں توڑی ہوسن وہ پیرے

اس رائیں اوہ حوض پیارا اہلِ مہنیاں دکھایا
 جنت سنا قدر مہینے اندر چلے چلن حصار
 چار مہینیاں اندر اس دا گردا پھر یا حباندا
 دسبا جبرائیل اساتوں ہے ایہ کوثر تیرا
 جس گاندھ کوثر وچوں نہر نہ جاری ہوئی
 اوہ دو نہراں کوثر اندر آبِ حیات وگا دن
 جتنا ازل ابد دا عرصہ رہن ہمیشہ جاری
 چمکن عجب کنارے اس کے پاک نئی فرمایا
 مونی قسم نورانی خیمے ڈھکے حوض دولے
 ہوسن انہاں خیمیاں اندر کھیرے لوک پیارے
 ایہ سہ تیریاں حراں خاطر خیمے رب کو اے
 بروں ہنڈ اپانی اسدا سو بنا صاف پیارا
 مشک عطر گستوری نالوں ودھ اس ی خوشبوئی
 کدی پائیں نہ لگے اسنوں پیر گز عمراں ساری
 حوانگ ستاریاں چمکن دوروں پالوپال پالے
 مٹی اس دی سی گستوری کہیا نئی پیارے
 ایہ ہے کوثر تیری خاطر اسماں تیار کرایا
 محشر اندر شربت اس دا پئے امت تیری
 جاں بہ امت جنت کھڑیں توں راضی ہو جائیں
 اس گرمی وہ سخت پیاسوں خلقت عاجز آئے
 ایہ کافر مشرک سارے تنگ نہایت ہوسن
 فروقِ فنی گرمی پائیں مومن کافر سارے
 ہر کوئی وہ پنگھارے اپنے چہلی دانگ تلیسی
 بعضے مومن گمیاں تیں وہ پنگھارے ہوسن
 بعضے ہوسن تک تک تائیں بعضیاں سینے سینے

بعضے عاصی گل گل ہوں کافروں ڈب مرسن
 اس میدانِ حشر سے اندر رحمت باہجہ سیاتی
 سویلے رب مومنوں کا رن رحمت کرم کما دے
 حکم آہوں ملک سلطانی جنت دے دل جاوے
 جیون کو شبِ مترج بنی نے ڈٹھا پاک نظارہ
 اوسے طور برابر اس دازنیت زیب تمامی
 وہ کوثرِ محبوب اپنے لوں کرسی رب ہوا ہے
 سبہ بیاتوں الہ اپنے حوضِ من اس بجائی
 سبہ تہیں حوضِ نبی دعا عالی صفتاں والا
 غیر امت داجو کوئی بندہ حوضِ میرے دل و دی
 جیوں کوئی چھیر وادھاں والا اپنے اٹھ چلاوے
 اینوں میں بھی حوضِ اپنے تہیں دوجے لوگ مٹاواں
 یاراں حوضِ کیتا دچہ خدمت یا مقبول گرامی
 حضرت کھیار روشن ہوسن منہ مہتہ پیرا نہا ہے
 نیچے وقت نماز جو پڑھو دھوسدا کر نیدے
 منگنی گھوڑیاں تھیں جیوں گھوڑا پنج گلیاں پھلے
 سن مومن جے پاک نبی دی امت تدھ سدا نا
 جے تدھ گول محمدی اندر اس دن داخل بھینا
 باجھ نمازوں متھے آپر نور نہ ہوسی کوئی
 بے نمازیلے نوکے عاجز ہوسن حشر موکا لے
 پڑھن نماز نہ دنیا اندر کر کے کبر و بیری
 جو معلوم ہوسی دچہ امت نال نماز نشاناں
 حضرت کھیا حوضِ اپنے پر پاساں میں مزاری
 کرساں حکم اسٹا جے پھڑے تابعدار پیارے
 دنیا دچہ جو پاک نبی دا حکم حدیث نشان

سخت پیاموں تلخی اٹھے پانی پانی کر سن
 بسنوں نفسی نفسی ہوسی کون پلا دے پانی
 کوثر حوضِ نبی سرورہ حاضر کیتا جاوے
 کوثر حوضِ اٹھا کر ادھوں حشر دچہ لیادون
 عین برابر حاضر ہوسی ادھوں حوضِ پیارا
 عزت ادھوں پیش تہی دے رکھن ملک گرامی
 اے دوست من کوثر دالے بھر بھر درت پیلے
 اپر خونی کوثر دالی نہیں گے دچہ آئی
 خاص محمدی امت کارن بخشے حق تعالی
 دور سٹاواں حوضِ اپنے تہیں پاک نبی فرما دے
 چھیر اپنے تہیں اٹھ بیگانے چکے دور لنگھا دے
 اپنی پیاری امت تائیں نال پیار پلاواں
 کوئی کھیا لوں امت اپنی اس دن تہیں تمامی
 خاص نشان ایہ وضو دالے دس دچہ انہا ندے
 ہوسن منہ مہتہ پیرا نہا دے دروں چکے بندے
 گل امتاں دچہ میری امت اینوں سدن جالے
 ناں کر ترک نمازاں کولوں جے کوثر ول جاتا
 پکڑ نماز محبت پاروں جے تدھ کوثر پسنا
 نامتہ پیر نرانی ہوسن خبر عدثوں ہوئی
 امت دچہ کوئی وزن نہ دیسی جاسن دور نکالے
 روز قیامت حضرت کہسی ایہ نہیں امت میری
 حوضِ اپنے پر جمح انہا نول کرسی شاہ جہاناں
 ہوساں میں سردار حشر دا کارن امت ساری
 سوہنا ٹھنڈا مٹھا شربت کرج کرج پون سارے
 سرد عالم آپ انہا نول بھر بھر حجام پلاس

بھی ملج جو پاک نبی دی مدح سداون والے
 بھی سبہ عالم مومنوں کا رن آپ منادی کرن
 ہے امید خدا کے فضلوں میں ناکارے تائیں
 صفتاں کردار جدا تائیں دنیا و چہ فقیہ سرا
 چار کھاریاں اُپر ہوسن چالے یار پیارے
 ناں صحاباں و لیاں لوکاں ہوسی بغض جہاندار
 یہ سب ہمیریاں یاراں تائیں گالیں دیون والے
 نبی کہیا کچہ قوماں میں دل آون حوض کھناکے
 پھر وچکارا تھانڈے میرے پردہ ڈالیا جاوے
 ایہ نہیں تیری امت اندر لو لے بدعت والے
 چھوڑ طریقہ سنت تیرا پکڑی بدعت بھاری
 میں پھر ایساں لوکاں تائیں بول کہاں راں
 کرے نصیب نہ کوثر شہر عتیاں دتائیں
 بدعت شریکوں پاک جو مومن مومن ادگہارے
 اس وں شان حبیب اتنے اخلاق پاک کجہاں
 حوض خجائے ٹھاٹھاں نالے رحمت سب اکبر دی
 وکھرا مبلل حوض کوثر واک آون اک حسابون
 بھکھ لگے تا خاک زمین ی مومن منہ وچہ پاس
 حضرت کہیا مومنوں کا رن ایسی رحمت ہوسی
 اوہ مہمانی جنتیاں دی خالق پاک پکاوے
 اوہ ہوزین نرا ماں ہوسی کارن بے فرماناں
 یہ سب خاطر پاک نبی دی رحمت فضل عطا میں
 سداوے پورے کرسی فضلوں خالق باری
 دلین شان جلال نبی دا جو پیغمبر سارے
 اس دے حوض مبارک چوں منگ کے پون پانی

مہر عاشق نون دین حضرت متعین آپ پیالے
 ادگہار پندیر ہے بھی رحمت فضلوں ترسن
 ویسی آپ اجازت خیریں اوہ کوثر و ساہیں
 آج پیالہ کوثر والا پی کے ویکھ پسندیرا
 ہو را صحاب تے ولی پیارے ساقی مٹن سارے
 حضرت کہن دور پٹاؤ کجہ نہیں حق اہنا ندرا
 اسے طور شرابی بھنگی جاسن دور نکالے
 لین کچہاں اوہ مٹوں میں بھی ن کچہاں اوہ سارے
 میں کہساں ایہ امت میری مٹوں خدا فرماوے
 کیا جانے توں تیرے چکے جو راہ انہاں لے
 الٹ حدیثوں کیتے انہاں نون طریقے باری
 جہاں اساد دین دگاڑ یادور کردار راں
 کافر مود متناق مشرک سب محروم بلا میں
 بعد شفاعت پاک نبی دی آبیون گے سارے
 جہدوں پیالے کوثر والے امت نون ورتا ہی
 ساری امت رحمت پائے پاک نبی سروردی
 جہاں پیاس ہو واس حوض شریعت فی دن
 دانگ پچھری لذت ویسی نال محبت کھٹا تن
 روئی دانگ زمین تمانی اس دن پک کھلو سی
 ڈاڈھی مٹھی پولی روئی کہاندیاں لذت آوے
 اوہ دھرتی مومنوں کا رن کم ویسی کچا ناں
 اوہ وعدہ وکسوف والا بخشا جس دے تائیں
 سب نبیاں وچہ ہوسی اس دن حضرت نون داری
 اس دن جہنڈے سب کھلوں سب قبول پیالے
 سیریں دودھ کے حضرت آپر ہوسی نظر ربانی

جو انعام اکرام تمامی عزت تے دڈیاں
ہو انعام شفاعت والا جو وعدہ سرکاری

سہ نبیاں تہیں حضرت کارن ہون دن ہوا یاں
اود بھی اس دن حضرت کارن بخش کر دیا ہی

ذکر شفاعت کتب

کرن روایت محشر اندر ایسی دہشت ہو سی
کرن کلام نہ طاقت ہو سی ہرگز کسے بشر نوں
دہشتناک آواز اسمانوں کر طکاں مار ڈراوے
ایسے طور حیرانی اندر وہ سے سال و ماون
ہر پیغمبر امت اپنی اپنے کول کہلاوے
حضرت کیا ایسا مجمع کرے خداوند باری
جیکر یک بولاون والا کر آواز بولاوے
اس مجمع وچ ہر دوسے نوں آکھن لوک تمامی
جو اج ساری خلقت کارن عرض کرے سرکارے
اوم حقین تاعیئے تائیں جو جو مرسل نامی
سہ سرداراں دے ول خلقت جاسی وار واری
کرن سوال نہامیاں اگے سہ نبیاں دن دن
کن پیغمبر نفسی نفسی بول سناون دردے
کیا طاقت آج پیش عدالت عرض سوال داں
اتنا خوف بہایت سہنتوں ہو سی رب اکبر دا
آخ حضرت پاک بٹی دل دردن بندے سارے
یا حضرت تئیں ختم رسولاں نبیاں دی دئی یانی
کر شفاعت سادے کارن خالق دی سرکاری
لا میدان پاس تہاڑے آئی خلقت ساری
کرم کر دسب خلوت اوپر یا مقبول تہاڑے
چوڑ کھلوسن مثال نبیاں جتنے بنی تمامی
انہو شفاعت کبری آئیں پیش جناب اگلے

کیا مرسل کیا دوجی خلقت ہر کوئی چپ کہو سی
کون سوال شفاعت والا کرے خدا اکبر نوں
اود ہر دل گرمی محشر والی تن من پھوک جلاوے
آخ لوک اکٹھے ہون صفاں بنایاں جاون
کرن صلاحیں کر پس اندر رسل مل بندے سارے
جیکر یک کوئی دین لگے دیکھ خلقت رمی
ساری خلقت سنے آواز پاک نبی فرماوے
بیسو کوئی شفاعت والا پیش جناب گرمی
اس مصیبت سختی دچوں مت رب پار اتاے
حضرت نور علیٰ پیارا موسیٰ نبی گرامی
پیکر و اج مصیبت اندر پکھامی خلق و چاری
کر شفاعت کر شفاعت عرض بول سناون
جان اپنی بن اسیں کیدی نہیں سفارش کرے
شکر کراں جے تہرا ہول اپنا آپ بچاواں
وجہ دربار شفاعت کارن کوئی نہ جاسی ڈردا
کرن سوال اکٹھے ہو کے پیش حبیب پیارے
اول آغا پر تہاڑے رب بخشش فرمائی
پکڑے ڈاڈھی سختی اندر عاجز لوک و چارے
وجہ میدان قیامت والے آج تینوں سراری
کوئی نہیں آج تہاڑے بابجوں شفاعت والا
کل ہماں دا بھارا تہاڑے پاک حبیب گرامی
کل خلائق کارن کہلے رحمت شاہنشاہ

سخت عذاب سمندر محشر ٹھان لوں مرلیسی
 ایس جہاز شفاعت دیوچہ سبحنول آپ ٹھان
 اگوں پور شفاعت ہو سی کارن الی ایمان
 حدود شفاعت گبری کارن حضرت کرن تیری
 دوست ساڈا آون لگا وجہ دربار شہانے
 کراسور لیا دیں ادوں دوست ساڈے تائیں
 سن کر حکم جناب انہوں حبیب رائل حقانی
 زمین سنہری موتیاں الی ہل مل کر دی نوری
 پاک پوشاک مبارک نوری حضرت نون پتلاوے
 بن نون پاک حبیب خدا کرسی حدود سواری
 سوہنی وارہشتاں الی اوسے فضل کرم دی
 مال ہوا خوشبوئی چھوٹے خلعت سحت عالی
 دیکھ حیران ہوئے سے خلعت شان رسول تعالیٰ
 کتنے پور ملائک ہوسن اردل وجہ دوا لے
 بولن صفت رسول اللہ دی جو پیغمبر سائے
 اگے ہک مکان نوری عالی مقتان والا
 نام اس نامہ پیرا بہت مبارک آں لب
 نوری کرسی پاک بنی نون مل سی اوس نکالے
 ہو سی عرش معلے آپ ذات خدا اکبر دی
 سوہنی بیچک پاک بنی دی بہنوں نظری لے
 آکھن عجب مکان معلی پاک نبی نون ڈیسا
 جو پیغمبر اگلے پھلے پور خلاق ساری
 نا پھر آپ جناب الہی پاک جمال دکھاوے
 سجدے اندر کرن حضرت ایساں حمد ثنائیں
 اگر صفتاں سرور عالم ایسی لذت پاؤں

بنے جہاناں سرور عالم سب پرا پار کرلیسی
 نہر عذاب قیامت دکتھیں لوک خلاصی پارس
 دو رخ جنت حکم سناسی جس دم رب جہاناں
 جبرائیل رشتے تائیں حکم کرے رب باری
 لے کر پنج براق شتابی پیش حبیب لگانے
 نوری خلعت سونہا پوڑا کر عزت سپاسیں
 حاضر کرے براق ہشتی بھی خلعت نوری
 اوسے طور لگام رکاباں چمکاں دس دروں
 عجب عمامہ نور شامہ ٹیکا لٹک دکھاوے
 شوکت شان رسول اللہ دیکھ خلعت ساری
 پورا چیرا کرے چکر اسٹمبلہ شان محمدی
 بہت پیارے لے جھولا لے جھال رکے والی
 جبرائیل جہاندا گھوڑا واگوں پکڑن والا
 دانگ نقیباں اگے لگے ورن بن والے
 اینویں حضرت شوکت شالوں جا پہنیں رکے
 خاطر حبیب اپنے دی خاطر سر جیاجی تعالیٰ
 جس دا وجہ کلام اللہ رب وعدہ فرمایا
 دانگ وزیراں ایلٹھن حضرت چہ دربار لے
 مال عرش لے تلویں سے ٹھٹک اس سرور دی
 ساری خلعت اکھیں دیکھ مقتان لے لے
 کوئی نہیں راج حضور خدا لے نبی محمد جہاں
 سب تعریفاں پاک نبی دیان لن دروداری
 دیکھ شتابی سرور عالم سر سجدے چہ پاوے
 چہ پریاں کسے نہ کتیاں لے اول آخر تائیں
 ست دن رہن سجدے اندر بہت انوں دکھاوے

جد محبوب حبیب اپنے نول عرض سناون جاوے
 نول سوال کرے سرکارے پاک حبیب گرامی
 معلم تینوں میں جس خاطر سر سجے وچہ پایا
 دن جانے قبول خلقت تیری محشر وہ ڈوٹی
 حکم ہووے توں جاجو یا ایس بھی گردن آوے
 عملاں موجب بے دیاں سہولت ان اتہا میں
 جنوں توں بخشانا چاہیں میں سنوں بخشاں
 لوکھاں عاصی جنت جاسن نال محالے تیرے
 سوچھناں رحمت ساڈی فضلوں ظاہر ہو سی
 بہت عنایت تیری خاطر ارج آمادہ ہوئی
 سن خوشخبراں سرور عالم فرست میں دی آون
 ہتے شتائی محشر اندر آپ خداوند آسی
 کرسی آپ ہدایت آکے کل خلقت واسا میں
 ایہ گل سن کرب لوکاں نول بہت لگن ہر اس
 ایس شفاعتوں مومن بند بہت سہولت یادوں
 عاصیاں نوں بھی اس فضل دی میں لادچے
 مفر صباری عظمت پاروں سب تشریف لیا سی
 جتھے ہے من بیت مقدس پاک مقام نورانی
 ہوئی شروع عدالت جس م خالق دی سرکارے
 جتنے کل تمام خلائی کرسی وچہ جہانے
 ہر بندے نوں نامہ اپنا کرسی رب خوا لے
 سچے ہتھ پروانے ملین اہل ایمان تانیں
 دفتر عملاں سچے ہتھ وچہ ہون نصیب جہانوں
 ایہ کھبیاں ہتھاں والے بود قسمت ہو سن
 شروع حساب ہو جس ویلے عدل تراز دہر سن

جو اس ویلے لذت آوے کون بیان سناوے
 یارب جتنے وعدے تیرے برحق ہیں تمامی
 کج نہیں مخفی علم تیرے تہیں ہرگز باز حسد آیا
 کہہ میں حاجت دست والی پیش جہانے نی
 کل حساب کتاب خلق دا دوتھے آن موکاواں
 کراں قبول شفاعت تیری آکھے خالق سا میں
 جو نکلیں سو دیاں تینوں راضی ارج کر لیاں
 تال تیرے ارج پورے ہون بستھے وعدے تیرے
 بیشک ارج شفاعت تیری داغ دلائے ہو سی
 رکھ تیری اے مجھو یا فکر نہ کر توں کوئی
 وین کلی لوکاں تانیں خوش فرمان سناون
 عملاں موجب بندے دافصلہ کیستا حاسی
 فضلوں جنت بخش کر لسی نیکاں لوکاں تانیں
 ادھار پند تیرے بھی کرن فضل دیاں ساں
 دور ہووے گھبرایت بہتی اس فضل دی لادوں
 ہر کوئی آکے ب اسادا ہن آوے کے آوے
 محشر اندر پاک خدا عرش وچہا یا حساب سی
 اس جاگہ نے عرش اکی کیا دن ملک حقانی
 دانک وزیراں سرور عالم پوسن وچہ دربارے
 اس ن سارے حاضر ہون عملاں دے پر والے
 آپ اپنے ملین سبہ نوں دفتر عملاں والے
 کھتے ہتھ منافق کافر پکڑن بری ادائیں
 پڑھ پڑھ دن لوکاں تانیں ہو سی خوشی تنہا توں
 حاضر دیکھ لوکاں اپنے جہ پڑھن تارو سن
 چکے مندے کل تمامی دزن فرشتے کرن

بندے دے دکھو دکھو کرے رب ایمان تو لادے
 دنیا اندر نہ خرب تہیں آیا بنی پیا را
 وقت حساباں اُمت اپنی حضرت صلوات لیاسن
 اس ویلے بھی پاک بنی دا شرم خدا فرماے
 کھناں مول حساب نہ ہو سی ندوہ عمل تو لاسن
 کھناں کرے حساب خداوندیت آسانی پاروں
 کھناں اُپر ہو سی اس دن ایسی نظر کریم دی
 ظاہر کرے نہ عیب اپنا غصے کراہی ستاری
 تک چاہے او کھناں ہے جس دم حاضر ہو سن
 تاکہ چوٹا پرچہ کاغذ کڈھے حق تعالیٰ
 وہ پرچہ جد نیکیاں اندر خالق پاک رکھاے
 دیکھ حیران ہووے سب خلقت ایہ کیا حکمت پوئی
 ایہ کلمہ اس دنیا اندر مال اخلاص الایہ
 جمعیاں لوکاں دجرا ہوئیں دفتر وزن کریں
 اس چٹھی اوچہ لکھیا ہو سی پاک درود بنی دا
 نیکیاں تھیں جد بدیاں و دین حضرت کرم کماں
 دودھ جاسی پھر نیکی پلہ بدیاں دے طواریوں
 بدیاں نالوں دودھ جہناں دیاں نیکیاں ان میں
 ایہ سب لوک پستی ہو سن جنت جادوں والے
 کھناں نول رب جنت دیسی رحمت اپنی وں
 مال ایمان اُمید جہناں نول رحمت بخش کریم دی
 کرن روایت تک عاصی نول ضرحدوں لیاون
 لے چلن جد دوزخ اس نول ویلے ملک سپاہی
 رب مافے پچھو اس تہیں کیا ایہ مطلب کریندا
 پچھن جدوں فرشتے اس تھیں کرسی عرض تانا

سب تھیں اول امت اپنی پاک حبیب لیاوے
 روز قیامت اول بہتہیں دیے پاؤں ہمارا
 کول کھلو کر گل امت دا آپ حساب کرا سن
 سخت حسابوں امت اس دی کر فیل پچاے
 برکت حب رسول شردی فضلوں جنت جاسن
 جنوں کہن حساب سیر رحمت فضل مختاروں
 بدیاں تے رب دے پاوے نال لحاظ محمدی
 حقوڑے عملوں جنت بخشے فضلوں خالق باری
 حدادہ عمل تولادون لگن بدیاں دودھ کھلو سن
 جس د اندر لکھیا ہو سی کلمہ حضرت والا
 بدیاں دیاں پہاڑاں نالوں بھار زیادہ پاوے
 رب کہے میں عمل کسے دا ضائع کراں کوئی
 رکھیا اسان امانت کر کے اج اسلے کم آئیا
 سرور عالم اپنے کولوں چٹھی تک کلامین
 دنیا وچہ ہو پڑا ہی بندہ کر کے صاف عقیدہ
 اوہ چٹھی سرور دو عالم نیکی طرف رکھا سن
 اتنی برکت اس چٹھی وچہ ہو سی باہر شاہوں
 پا پھر جہناں برابر مویاں دیاں اتے نکویاں
 کوئی عذاب جہنم والا تار پاک دکھاوے
 فضل اُمیدوں بخش وں فضلاں ددر باروں
 او گنہاراں نول ب فضلوں دیسی ساتھ محمدی
 دوزخ حکم کرے رب اسنوں پکڑ چالان کراون
 جاندا مڑ مڑ مگر وں تیجے طرف جناب اکہی
 کیوں ایہ مڑ مڑ مگر وں تکر اس کالوں طلبیندا
 کھڑی طلب غریباں تائیں ہاں فضل باناں

نہن داساں میں روز قیامت بولن جہنم میں
 اگر اس اڈیک رحمت ربی میں لکھوں نہیں تھی
 یہ کہ سن کر اس عاجز دی شرم خداؤں آئے
 بچ رہی اس آستے اندر رحمت پاک اکبوں
 دیسا درجہ کسے کسے نوں بخشے حق تعالیٰ
 ظاہر باطن مولا اور یک یقین جہاں نوں
 بکناں دول رحمت ربی آپے پھیرا پائے
 ہو سی حکم جہنم والا جہاں نمایاں تائیں
 طرح طرح پر ہوگ شفاعت پاک تہی سرودی
 اول جوین شفاعت کبریٰ چکے آکھ سنائی
 مددی ایہ شفاعت ہو سی کارن خلقت ساری
 دو جا وقت حساب کتاباں بولن جہنم میں
 بتیجیں شکل پر میں کل جکڑے نال زنجیراں
 کرے شفاعت سرور عالم پیش حضور ربانے
 کر سی حکم جناب اپنی بہیں فضلاں والا سائیں
 کی ہزاراں عاصی اینویں حضرت موڑ لیا دن
 اس موقع تے ہو رہی ہوسن کئی شفاعت والے
 جتنے سب مبتول خدا دے نیو کار پیارے
 بھی جو صلاح عمل کسے دے داسی کر سن
 کرے قرآن مجید شفاعت حج ذکوۃ منائیں
 تیجا کرن شفاعت حضرت عیساں لوکاں کارن
 سنن بکھڑاں اندر جس دم ملک ربانے
 بھیجے حکم خداوند عالم اپنے فضل کمالوں
 کڑھو جلد انہاں دے سنن بخشے اسان بچارے
 سن کر حکم اتارن سنن ملک عذاباں دالے

رحمت ربی طسی مگروں اد گنہاراں تائیں
 دھونڈاں ساتھ اسے دا مگروں ہو رہا مبد نہ کافی
 دیکھے جس لائے تائیں رحمت ساتھ بناوے
 دوزخ دیول جانے تائیں موڑ لیا دے راہوں
 ہر کوئی نہیں برابر ہوندا کمال صدقاں والا
 بیشک اس دن رحمت ربی مل آن نہاں تھیں
 بکناں تائیں نال شفاعت جنت بخشیا جائے
 کرے شفاعت آپ انہاں مدی کل امت داسائیں
 سب منظور کرے سب فضلوں خاطر خیر بشرودی
 جس تہیں مل قیامت الا ہولا کرے راہی
 دور کرے سب محشر الیٰ ہشت بہیت والی
 دوزخ دیول نہ چلا سی رب گناہیاں تائیں
 رونے جادوں دوزخ دیول کتنے لوں اسیراں
 یارب فضلوں بخشے جادوں ایہ گنہگار منے
 جاؤ خیر میں موڑ لیا دوزخ جانڈیاں تائیں
 سنن بٹریاں دور کر اوں مولا نہیں بخشا دن
 نبی ولی تے صابح بندے عالم فاضل نالے
 آتو آیتیاں یاراں کارن کرن شفاعت سارے
 شکلاں بن کے حاضر ہوں یہ شفاعت بھر سن
 شافع ہو بخشا دے روزہ دوست اپنے تائیں
 آپکھارے دوزخ والے جا کے جہنم کھلا رن
 پیچ پوے سردار دوزخ عالم جا راوس نکالے
 چوڑ دیو یا یہ قیدی سارے دوزخ وچ نہ ڈالو
 واپس دے دیو حضرت تائیں ایہ سب اد گنہارے
 امن سلامت پاک نبی نوں ہوسن بہ خواہے

جس عاصی لوی کرے شفاعت پاک رسول پیارا
 جس دانام محمد احمد اوہ بھی بخشیا جاوے
 اتنا قدر لحاظ نہی دالو سی اس سرکارے
 جس دکان مبارک کولوں شرم خداوند کردا
 صدافزون دنیا اندر ایسے نام رکھا ورن
 نام محمد احمد ہووے پھر مان لے فرمائی
 مال پوئیک جہانمے ہووے چنگے نام رکھاوے
 بیجا بدول جوانی جڑ پڑا پڑے بڑیاں کاراں
 بدی کرندیاں عقل نہ آوے میں کیا نام آواں
 بیشک بے عینو نہایت ڈاڈھی غیرت والا
 جے اوہ رحم کرن تے آوے سہ گناہ بخشیندا
 خود مختار ہمیشہ مولا اسنوں مع نہ کوئی
 شرم کرے تا بخشے اشراک محمد پاروں
 جیکر اس دن تکھے اللہ کیوں ایہ فعل کھایا
 اس ویلے پھر مولا گے کون جواب سناسی
 رہن اس شفاعت جس یکر کر کفر دیر سی
 دنیا اندر بدعت شرکوں جہاں ناکند ولانی
 منہ داکلمہ کم نہ آوے جے سوار الاوسے
 اینویں جو کوئی مومن ہوکے ناچھوڑے بڑیاں
 رکھ امید شفاعت دالی کوڑیاں حصال لاون
 جل بل بدن ہون چرکوںے وزخ وچہ انگیاراں
 کر کر بڑیاں ہو رکھ دل وچہ منہ بیٹھن ایہ سہاں
 اسے اس شفاعت آپر شکی طرف نہ آون
 رہن پھر امیدیاں لیاں آپے رب بخشسی
 روزیاں اتے نمازاں سندی اسنوں لور نہ کافی

رب فرمائی تیری خاطر بخشیا او گنہسارا
 دوزخ دے سول بچن کولوں شرم خدا فرماوے
 صدقہ نام حبیب اپنے دارب بخشے چھٹکارے
 نول کج شرم نہ رکھیں اس داواہ مڑا نامر دا
 پھر بڑیاں تھیں باز نہ آون ناموں شرم ماون
 ہو بے شرم اٹھاوون سر تے بکراں شیطان
 مت اس ناموں بیٹا ساڈا ادب کرے شرم داوے
 بیشراں نول شرم کو ہی جہاں خدا دیاں راں
 مت اکے شرمی پاؤں دوزخ دہریاں وال
 بنی ولی سب تھر تھر کینن پیش جناب تعالی
 قہر کریدے تا ولیاں تامل دوزخ دھک گھلیندا
 کوئی نہیں اس نول آہن والا ایہ کی کم کیتوئی
 عدل کرے تا پڑھلاوے بلا دینی دیاروں
 ایسا سو منہ نام رکھا کے کیوں تاہن شرمایا
 بیفرمان رسول اللہ دے کھیرا آن چوڑا سنی
 پیش عدالت کین اوہ بھی اوہ نہیں امت میری
 کر سن اس کنڈا ہناں تھیں پاک حبیب الہی
 جہانک دلوں نہ جچوں توڑے دوزخ دھک جاوے
 توہ باجوں ہو مر جاوون پاؤں مڑے سزایاں
 دوزخ قیدال ہو گن باجوں کدی جنت جاوون
 مدت بچوں سرور عالم لین انہا بیاں ساراں
 بیلوں اسیں شفاعت پاساں دوزخ وچہ جہاں
 کر کے ترک نمازاں روزے امت بتی سداون
 آپے سائوں پیدا کیتا آپے لاج رکھسی
 ہے اوہ بخشہا تقدیری بولن کر دڈیاں

کندتی ہوئی آپ اسانوں پاک رسول تعالیٰ
 آ رہو بھائی دم دم جس دی کرینے بے فرمانی
 کھا کھا جس کی نصحت و ایمن کیتی نہک حرامی
 کیوں نہ کریں شفاعت حضرت کزبتی دلجوئی
 ایہ سو کوڑی حرص اہانتوں کوڑے و ہم خیالوں
 جس ہیں عمل نہ چکے جاسن پیش جناب تعالیٰ
 اود بھی کوئی ہزاراں دھوں ہو مقبول پیارا
 جیکر میر کوئی عملاں باہجوں انیوں بخشیا جاندا
 کیوں مڑ مڑ پیغمبر اپنے گھلدا خالق باری
 جیکر چنگے عمل کرن دی حاجت ناہیں کافی
 کیوں رب دوزخ جنت دونوں دکھو دکھ بنائے
 کیوں رب مڑ مڑ حکم سنائے جو بد عمل کھاسی
 نیکو کاراں فرمانداراں جس جنت جانیں
 برحق حکم خدا کے سارے جو کچھ اس فرمایا
 جاہل پیر سریاں تائیں جو نہیں من دیندے
 کج نہیں لوڑ نماز تسانوں جو جو طالب ساڈے
 جھوٹے کہن ملوانے عاجز کج نہیں خیر اہانتوں
 روز قیامت جدوں خدا اول حاضر کیتے جاسن
 سبھیں دل پیر پورا توں جد لگیاں متھ کر پیاں
 پکڑ دشتے دھاڑ مریاں پیراں نال رلاون
 اس ویلے کوئی بات نہ چکے نا کوئی آن پیر
 پہلوں پکڑے پیر پورا توں پھیر مرید سنالے
 رب پناہ دیوے جو اس دم ہوسن حال اہانتوں
 دینا اندر حکم الہی جو نہیں سچ مساندے
 نیکان عملاں والیاں لوکاں جدوں مراتب پائے

کری آپ شفاعت ساڈی ہنیاں لالہاں والا
 کوں نہ لاج رکھسی آپے صدقہ بے ایمانی
 کوں نہ اودہ شعیسی آپے ظلم فساد تمامی
 نہک دے ال برابر جس دا حکم نہ جاتا کوئی
 شکل بچا دوخ کولوں باہجوں نیک اعمالاں
 ایسا مون ہوئی اس دن کوئی نصیبناں والا
 باہجہ حسابوں رحمت جس دا کرسی پار اوتارا
 مڑ مڑ صانع عمل کھانے کھوں اشر فرماندا
 کیوں احکام قرآن کتاباں جو کچھ ہو بیان کری
 دسو پھر ایہ کہتوں ہوئی سبھی تے بریائی
 بخشش اتے عذاب الہی کس دکارن آئے
 جے ناتائب ہو کر مویا دوزخ دہریا حسابی
 رحمت کولوں دور درساں تائب لوکاں تائیں
 بیشک سن کے رحمت پاسی جس نے عمل کھایا
 اسیں چھوڑا سال روز قیامت لافاں بلجھ مریدے
 کج کے مل لوانج موکا لے ضامن اسیں تسادے
 پکڑ لئی جد بانہ اسادی پھر کیا خوف تسانوں
 یاد نہ رہن مرید مانے ضامیناں بل جاسن
 لعنت کرن مرید تہاں جہناں باہیں پھریاں
 دھچر نکلیاں نرٹا کھٹے ڈہنگاں بنھ چلاون
 مال تو اسقع دوزخ اگوں ملن شتابی آئے
 جہم ہم آون یارا ساڈے اک مجا وں والے
 دوزخ اندر بکھوے نول جاسن لعنت پانڈے
 روز قیامت حضرت کہن اسیں نہیں بخشائے
 توبے عملے پچو تاسن کیوں نہ عمل کھائے

بیٹی لوں فرمان سنا دے پاک رسول پیارا
 کہیں نہ مول بھروسا میں ہاں پیغمبری جانی
 بیٹی اپنی لوں حد حضرت ایہ فرمان سنا یا
 کون خدا نہیں ڈاڈھا جیڑا بچوں حکم ربانے
 کون زور اور پاک بنی تہیں شوخی شان و کھانے
 بیشک ہے بن بخش ہارا شافع نبی و پیارا
 حضرت کیا دلوں چیزاں و چہ رب ایمان بنایا
 اول ایہ جو قہر انہوں ہر دم ہر دم ڈرنا
 ہر حالت و چہ کرنی اس کی پوری فرمانداری
 دو جا اس دی بخشش الی رکھنی اس مدامی
 اپنی طرفوں کو بخش کر کے چنگے عمل کھانے
 اتنا خوف عذابوں ہووے راوی ذکر کیاوے
 کو بندہ و درخ کارن پکڑے حق تعالیٰ
 انہوں اس دیاں فضلاں اپنی اتنی اس کیوے
 کو بندہ کل خلقت تھیں جنت اند جاوے
 اتنا خوف عذابوں ہووے اتنی اس صوابوں
 جیکر زاعذاب انہوں ڈر ڈر مرے منانا
 یا پھر زیاں فضلاں اپنی بخشش اس لگاوے
 دو ہیں گلیں بیان کسے دامنوں نہ کمال تھوے
 اکثر لوکاں ایسے نہانے رب دا خوف بھلایا
 جیکر نیکی طرف انہا توں کرے نصیحت کوئی
 ہوا وہ بخشہارا الہی نام غفار سداوے
 آہو بھائی بیشک مولا ہے غفار تعالیٰ
 بخش دیوے تارہنی اس کی کریمت بخششی
 کر غفاری بخشے استغاثہ لوکاں تائیں

چنگے عمل کھاویں بیٹی جے چاہیں جہنم کا راہ
 عملاں با بھوتوں تول کسیدی ہوئی نہیں مانی
 دستواس نہیں بہتر کھیرا ہو کر گھسرا دیا
 وڑ جا سی وجہ جنت آپے انہوں زور نہگانے
 دیکے نال شفاعت جیڑا حضرت کنوں کرے
 ایہ رہا بجا ایمان کسے دانائیں پار اوتارا
 مومن ہوئی انہاں ہاں تے جس نے عمل کھایا
 اس دی پیغمبانی والا نعم نہ کوئی کرنا
 جس گلوں اوہ راضی ہوئے کرے نہ مول قہاری
 بے امید نہ اسے فضلوں ہونا عمرت سامی
 خوف عذابوں اس کی ابوں دونوں کم نہانے
 جے رب روز قیامت سہنوں جنت حکم سناوے
 انہوں جانے میں اوہ ہوساں و درخ جاوے والا
 جیکر اس دن خلقت ساری و درخ و چہ پکڑیوے
 کرے یقین جو میں اوہ ہوساں جنوں جنت آوے
 تا اوہ پورا مومن ہووے پاوے فضل جنابوں
 بخشش کی کج اس کے یاد نہ فضل ربانا
 عملاں دی پرواہ نہ رکھی رب دا قہر بھلاوے
 دونوں تول برابر رکھے مومن تدوں گنیوے
 چوڑ توکیاں فضلاں آپر زور زیادہ پائیا
 بول ہوا بے سناوے انہوں اس فضل دی ہوئی
 بخشے صدقہ نام اپنے دا آپے فضل کھاوے
 پر جبار قہار بھی اوہ ہو قہر سڑ پکڑان والا
 پیسے قہروں پکڑان لگا کھیرا ہتھ رکھنسی
 جیڑے چنگے عمل کھاوے پادون نیک جنائیں

وَإِلَىٰ غَفَّارٍ مِّن تَابٍ دَامِنٍ وَعَمَلٍ صَالِحٍ أَهْتَدَىٰ

یہ میں مزدور بخشنے والا ہوں اس کو جو تائب ہوا اور ایمان لایا اور عمل کئے اچھے پھر وہ ہدایت پر بارگاہِ حق ۱۳

مومن ہو کر کرے نیکیاں نیک ہدایت پاوے
اول کرے گناہوں چھوٹے سب بریا یاں
پھر اوہ سدھے راہ پر ہوئے تابخشائش پاوے
تا پھر مومن مسلم ہو کے چنگے عمل کماوے
ہو سی سخت عذاب انہا توں دل دوہا یاں کر سن
دونویں صفتاں منیر، جہیرا وہ ایمان لیاوے
ایسا مومن کرے نہ پاوے قرب خدا اکبر دا
ایویں صفت رزاقی والی رب اپنی فرماوی
سب چیزاں نوں روزی یوں پل پل پھرنہاں
اپر کس تجارت محنت چوڑ نہ بسند اکوئی
اپر عمل وسیلہ رکھیا بخش اپنی والا
طلب نہ کرے خدا تیں جنت طرکے عمل دی
جہ تک ب قبول نہ پاوے کدی نہ جنت جاوے
جیکر اس دا فضل نہ ہو یا سب کجہ اوگت جانا
روز قیامت بر عملاں چہ نار ب پاک کھلاوے
نیکاں پاکاں لوکاں اندر مسل ساڈی آوے
دور نہ کرے جناب اپنی حقیں بکت نیک عمالاں
رب رسول بناون دوست نیکاں عملاں نوں
عملاں بابجوں جنت جانا گھر نہیں غالبی دا
وقت حساباں سرور عالم حسنوں آپ چھوڑا سی
دو رخ وچہ نہ ڈکن دے جہیرے بنی پیارے
کتنی مدت دو رخ اندر رہن مریدے آہیں
دو رخ تیں کڈھاو گن ہائے جنت چہ ہینچا سن

رب کہے میں بخشاں اونوں جو توبہ ول آوے
کتنیاں شرطیں آیت وچ بخش کال آوے
اس تہیں بعد ایمان لیاوے چنگے عمل کماوے
اپر جہیرے مرویاں توڑی تو بہ طرف نہ آوے
رب فرماوے ایسے مومن جو توبہ بن مر سن
اوہ جبار تہار الہی بھی غفار سداوے
جیکر صفت غفاری تک کے نہیں قہاریوں دا
جو نہ صفت غفاری والی سب سچے وچہ آوی
میں رازق میں پالن ہار میں سب خلقت پال
ہر کوئی جانے روزی ساڈی ربے دے ہوئی
ایو مثال خداوند عالم ہے غفار تعالیٰ
فضل ایو چو سکی کر کے رکھے اس فضل دی
جے لکھ برساں عمل کماوے دم دم شکر الاوے
عمل کرے تانال ہمیشہ منگے فضل ربانا
فضل ایو جو عمل اساڈے متھے آپر نہ مارے
فضل ایو جو عملاں والا دفتر کھولیا جاوے
فضل ایو جو بخشنے سانوں اپنا قرب کمالاں
عملاں نال زیادہ ہوئے قرب سچی سرکاروں
بس پس پیرا ہو جاتوں بھی دوست بنی دا
نال شفاعت دو رخ کوں اسنوں بچا سی
اپر اوہ کوئی کرماں والے ہوسن اوکں مارے
نہیں تا اکثر عجزا ایسے ہوسن سخت گناہیں
تو بعد شفاعت انہاں پاب بنی فرما سن

پوچھی قسم شفاعت ایہو ہوگ نصیب تنہا توں
جنت قدر سزا کسے دی خالق پاک بولا وے
فرق فرق سزائیں ہو سن موجب قدر گناہاں
بکناں نوں ہک ساعت کارن دوزخ وچ دلاے
بکناں تائیں ہون دی ملے سزا درگاہوں
بکناں تائیں سو سو برسوں دوزخ وچ دیہاؤں
بکناں کوں اگ دوزخ دی ادب کرے شرماوے
جیوں گلزار خلیل اشد دی آگ چنہ دی ہوئی
بکناں پیراں گٹیاں توڑی آگ چنہ دی ساڑے
بکناں آتش لک لک تائیں بکناں سینے تائیں
ایسب ممکن مسلم ہون او گنہار و چارے
کافر مشرک دوزخ اندر طرسن سدا موکا لے
کفروں شرکوں پاک جو ہو سن انت ہایاں
پاکاں لوکاں کارن دوزخ نہیں خلاف رمایا
ہک ذرہ بھی نورایاؤں ہو سی وچ جہناں دے
اپر پہلوں کتنی مدت جالن دکھ سزائیں

جہان لے دوزخ اندر بھیجے رب جہاں نوں
اتنی مدت کارن کائناتوں دوزخ ڈالیا جائے
فرق فرق آتش اندر ساڑن دوزخ بھاہاں
اپر اوہ بھی ساعت ایسی ناب پاک و کھالے
بکناں بنتے سال سینے دوزخ قہر الہوں
بکناں آتھ ہزاراں سالوں سخت سزائیں دن
جے کسے عیوں دوزخ دوزخ کن آتش برہو جائے
توں نہاتوں آتش دوزخ دکھ نہ ویسی کوئی
بکناں گودیاں پٹاں تائیں پہون آگ ادا لے
بھنے عاجز گل تائیں پاؤں سخت سزائیں
قدر گناہاں بھوگ سزائیں انت ملن چھکا لے
کد ہی نہین قہر عذابوں عمر سزائیں دلاے
اے ایماناں کاسن دایم نہیں سزائیں ہایاں
لے ایماناں کارن رب نے جنت نہیں بنایا
دوزخ وچوں کدہن حضرت پھر کے ہتھ اٹھائے
چرکی کدی نصیب حوت ہوگ اٹھائے تائیں

احوال دوزخ و دوزخیال

کیا کجہ عرض کراں جو ہوسن دوزخیال دے حالے
جنتا ذکر قیامت والا سب اس دے وچ آریا
ہن اتھے کجائیش نائیں جے سب ذکر ستائیں
تہوڑا قدر عذاب جہنا توں دوزخ اندر آوے
بہت جہنم توں ہو سی اس دی حد نہ کاٹی
ایسی تھی آگ خدا لے دوزخ اندر گہتی
ہک ذرہ اس آتش چوں دھیا اندر آریا

وچ کتاب احوال قیامت دے کہوں حوالے
جنت دوزخ حال تہا کر نصیب مل سنا یا
جس نوں شوق زیادہ ہووے کجے اسد تائیں
پیراں تلے آتش ہووے سردا مغز جلاوے
تہوڑے بہت تمام عذابوں سخت منگنی آئی
دنیا والی آتش تابوں ستر حصے تھی
ستر پانی دھو کر پہلوں اس دا جوش گھٹا گیا

جے کر سنوار نہ اس نول خالق پاک دھواندا
 رتی وارادہ پھل آتش دا پانی وچہ بجیا یا
 جیکراک چکاری دوزخ دنیا اندر آوے
 پنجو سالان رستے تائیں دوزخ کڑک سنبوے
 گندی بوجو دوزخ اندر راوی ذکر لیاوے
 اس موری تہیں دنیا اندر جے آوے بد بونی
 جے بک سنگل دوزخ والا اوپر پار رکھوے
 برقنداز فرشتے دوزخ سخت مزاجاں والے
 دوزے قد پاراں وانگوں آپے لئے بھلے
 بے ترسی بے رحمی والا بھو سبق پکایا
 دنیا وچہ کوئی دوزخ والا جے بک پھوک چلاوے
 گندرف قسم نہایت گندی دوزخیاں بے مالے
 جے بک کپڑا دوزخیاں دا دنیا اندر آوے
 حقو ہر طریق عذاباں والے ملن انہانوں کھانے
 زخماں وچوں پیماں وگن نہراں ہون۔ رری
 اوہان جیلے سپ ہونگے ڈاڈر ہیاں ہراں والے
 دوزخ وچہ اوہ سپا بھوئیں ڈٹن دھ دھ کھان
 یوں ہور ہر طرح دے سخت عذاب سرائیں
 کافر مشرک دوزخ اندر بادون سخت خوار ی
 انویں کوئی شخص کسے نول نا حق خون کر لسی
 ہو کوئی عار جویاں ہاؤں صیاں پیاں مارے
 انویں ہو کوئی مال ارادے مومن مارے کوئی
 قاتل تے مقول سولان دوزخ جاسن
 ہو کوئی منہ تہیں مندا بولے کسے پیغمبر تائیں
 انویں ہو کوئی دل داند ر کھے بعض آٹھاندا

دوڑوں مرے لوک تمامی نیڑے کوئی نہ جاندا
 تا اوہ درقن لایق ہویا لوکاں دے کم آ گیا
 مشرق مغرب سیک اسدے تھیں رب خلقت جلاوے
 اتنی دوروں گرمی پہنچے تے بد بونی
 جے بک سوئی چھیک برابر موری کھولی جاوے
 تبت بوکے تمامی خلقت جہل سکے کوئی
 اوہے وقت پار تمامی گل کے آٹا پھوے
 ڈاڈر ہیاں کوہیاں شکلاں والے رت کدھاندا
 سنن نہ ہرگز کوک کسیدی سو کوئی ڈاڈر ہیاں
 رحمت ترس انہان دے لومہ ہلس خدائے پایا
 گرمی اسدی تہیں رب خلقت رت کے ساہو جاوے
 دانگ باروت جہان دے تائیں چمڑے اگ دھنگانے
 گرمی تے ملو اس دی تہیں رب خلقت مر جاوے
 جتنا کھادون رجن تائیں ہر دم بھکھے بھانے
 بد ہو پیپ جو جلدی بلدی بیون نال خوار ی
 چچان جیلے پھووں کالے دوزے ڈنگ نکالے
 چالی سالان پیر نہ جاوے جے کو بک ڈنگ چلاوون
 عملاں موجب بدلے ملن دوزخیاں دے تائیں
 کدی نہ چین قبر عذاباں نت سرائیں جاری
 دوزخ وچہ خداوند اسنوں سخت سرائیں دسی
 خونیاں نال برابر اوہی دکھاٹھائے کھانے
 دائم دوزخ اسلے کارن خبر قرآنوں ہونی
 دونوں سخت عذاب اٹھان کدی نجات پارسن
 یارا صحاباں برا لاوے پوے سخت سرائیں
 دیری بنیاں اصحاباں وارہی دھکے کھاندا

مَقْعَدُكَ فِي اَشَادِ لَكَ نَادُوْرُخِ اَنْدَرِ پَاسِ
لَكِنْ جِيهَ فَرِهَتِ اَسَدِي سِي سَنَرَانِيں بِنِيْدِ
مَالِ دِيَانِ شَرَارَتِ كَرِيكِي هُو دُو شَخْصِ لَزَامِي
دُوْرُخِ اَنْدَرِ پَانِ اِنِهَاتُوں آتَشِ دِي كَرِيكِي
آتَشِ دَاہِكِ جَعَلِ دُا دُو گُہَا سِيَاں كُو اِنْدِ
اِيُو وَيَلِ عَذَابِ لِكَا تَا هُو كِ اِنِهَالِ دِي كَارِ
كَمِيَتِ زَبْخِيْرِ نِيْگُوں اَسُوں اَلَا نِيْگِيَا جَاوِي
دُوْرُخِيَانْدِي سِيپِ اِنِهَاتُوں دُوْرُخِ دِي پِلَاوِي
كَمِيَتِي مَاسِ كُھَاوِي اَسُوں چَكِيں دُھُو دُھُو كَمِيَتِي
آتَشِ كِرْدَالِ مَالِ فَرِيشتِي چَرِيْنِ اَتِ اِنِهَاتِ
سِيكِي كَالِ كَمَالِ دِي اَسُوں پَانِ دِي كَمِيَتِي
اَسُوں نِ كَرِ زَفَرِ شَتِي دِي دَانِكِ دَا نَالِ
كَمِيَتِي فَرِي سِي سَبِيہِ اَكَمِيَتِي مَوْنِ بِنْدِي خَالِي
دَانِكِ جِلَا دَالِ سَحْتِ عَذَابُوں چَلِيں مَحْمِيْنِ دَا
اَنْدَرِ بَاہِرِ كِ بِلَا سِي اَسُوں پُو سِنِ مَارَالِ
سِيَاں اَنْدَرِ سِيپِ اِنِهَاتُوں مَارِ دَانِكِ قَهْرِ دِي
مَرْدِ پُو كِي هُو سَوَا پَاوِي اُوہِي دُوْرُخِ جَا سِنِ
اَدَا مَالِ اِنِهَاتُوں هُو سِنِ سَارِ نِ كَمِيَتِي دَا
لَالِ هُو دِي جِدَا شَتِي دَا اِنِهَاتُوں دُوْرُخِ اِنِهَاتُوں لَاوِي
دَا چُھُوں پُھَرِي مَالِكِ تَا سِي تِي اَسُوں فَرَا سِي
اَنپَرِ غَرِيباں تِي مَسْكِيْنَاں مِيُوں شَرِيحِ نِي كَرِي
تَا سِنِ قَتِ زَكُوْتُوں تَارِكِ وِرْدِ مَالِ
قَهْرِ عَذَابِ اِنِهَاتِي كَارِ نِي بِيْتِ اَمَادِي
لَقِيَاں دَا اِنِهَاتُوں هُو كِ اِنِهَاتِي دُوْرُخِ دِي
سِي تَا شَدِ دُوْرُخِ اَنْدَرِ سَرِ سِنِ جِلَدُوں پِيَا سِي

و عا جزاں آپر ظلم کاوے دکھ دے ہمایاں
 کو کوئی اینیاں خوشیاں ناں خوشی نیک تروٹے
 بلند غریب کسے نوں سنجی شان دکھاوے
 بنویں جو کوئی شرع مخالف ریاں سماں کرے
 جو حکم قرآن حدیث نہ من کرے اپنا بھانا
 بنویں پور جو گزے منہ بے ریاں ملاں والے
 خوش دے ست طبقے ہوں بکدو جرتے تلے
 نام جہنم پہلا طبقہ سبھ بھٹیں اوپر والا
 دیکھا بہت بتاؤں ایہ بھی باہر حد کھالوں
 جیاں طبقیاں اندر رہیں دو جیاں مٹاں والے
 اوگنہار محمدی امت اس وجہ زمین سارے
 چہرے طبقہ بعد انہاں بھیل رہ جاسی سبھ خالی
 اتن ولدی سرکار دو عالم نال کمال پیاراں
 ہواری جیل دو رخ تہیں امت پار سنگھان
 جو مقبول خدا دے بندے نیو کار پیارے
 بعضے مومن پل دو رخ تہیں بجلی وانگ سماؤں
 بعضے وانگ سواراں تلکھن تیز قدم تھاراں
 جیڑے مومن پہلوں تلکھن نیو کار پیارے
 جیوں جیوں یاراشنا کسے دا پیچھے ہوئی کوئی
 کرن اڈیکاں مومن سارے کارن مومن یاراں
 جنت دے دروازے آگے حضرت آپ کھلوں
 باقی جیڑے دوزخ ڈگن شامت عمل گھاہاں
 بعضیاں تائیں اوسیلے دوزخ کنوں کھادوں
 جیڑے مومن دو رخ دھوں تلکھن اوگنہارے
 منہ دی ٹکڑی صحیح سلامت لکے خالق سائر

ایویں جو کوئی کھٹے کردار بد حکم سنایاں
 بنویں جو کوئی ذات دوائے کوریاں نساں کرے
 جیڑے چاؤڑ کر کے ناحق پیا ڈراوے
 کرن نفسوںی منے پر نے رب بھٹیں مٹوں دوائے
 ایہ سب لوک عذاباں لایق دوزخ وجہ ٹکانا
 رب جہنا توں دوزخ ڈالے پاؤں دکھ کشا لے
 آتے نالوں تلویں اندر سخت عذاب دے
 اس دے وجہ محمدی امت نیچے بٹالے
 ایہ نرم عذاب اس دیوہ ہوئی دو جیاں نالوں
 کافر مشرک اس طبقے دھڑ بٹ کوئی ڈالے
 آخر نال شفاعت حضرت ہوسن پار اتارے
 امت اپنی جنت کھڑی جہاں امت دا دالی
 کرن تلاشاں دوزخ دھوں بہاں اوگنہاراں
 جیڑے کن جہنم ناروں جنت وجہ پنچاؤں
 بھی ہو وقت حساباں جہنم جنت کھڑاں سارے
 بعضے وانگ ہوا دے تلکھن جہنم نظر نہ آؤں
 بعضے عاجز ہو لی ہو لی وانگ پیادیاں یاراں
 یار کھلو کے پھلیاں کارن کرن اڈیکاں سارے
 یا پھر جسے خوش کسے نوں دیر زیادہ ہوئی
 بھی سرور عالم کرن اڈیکاں کارن تابعداراں
 وجہ میدان ادھ گئے پھیلے سبھ اسے ہوسن
 مال شفاعت سرور عالم لے نجات تنہا ہاں
 بعضیاں کارن جنت دھوں پھر دوبارہ آؤں
 چہرے بابجوں بدن انہاں دے سڑاں جاسن سارے
 تا جو جلد پچاں حضرت امت اپنی تائیں

جس ویلے اوہ دوسرخ وچل عاصی باہر آون
عنافہ ہون سبھ کن اپنا ندے چمکن چند مثالان
اس تہیں تیکھے رمل سے طرف بہشتال جاون
نہر حیات اک ٹنڈا چمکے سبب سے یوچہ نہاون
فرقہ فرقی ہون سارے صاحب حسن جلالان
سرور عالم آپ اپنا تول جنت وچہ پونچا وون

دخول جنت امت محمدیہ و تعریف جنت

جنت وچہ جیون اہل ہون مومن شوکت شانوں
کرن تیاری جہ جنت دل سرور دواں جہانان
عجب پوشاکاں زینت ناکاں جنت کنوں لیاون
سوئے کنگن ہیر مومن ڈوں موتیاں نگاں والے
پہن کھلون مومن جس دم زینت والے بائے
عبد اجداد ہر مومن کارن پیڑ براق لیساون
کے سولہی ہرفن آپر پاک حبیب یگانہ
سبھ تھیں گے تخت نی دا چنے وچہ ہوائی
وچہ عماریاں نور شکاریاں حرم رسول گرامی
آپ براقاں زینت ناکاں ہوا محامی جانے
حضرت کھیا پہلا ٹولا جو جنت دل جاسن
اس تھیں تیکھے ہون جہیزے دے تول سواں
فرقہ فرقی ہون اینویں ٹولے اہل ایمانان
کل امتاں تھیں امت احمد شان زیادہ پاسے
کئی اسودیاں مگر بنی دے بھن مفاں قطاراں
کئی بہر نورانی جہیزے جہلن دانگ نشانان
کئی بہراواں نوری ڈاراں نیکی جنت والے
اسرائیل دلو دنیئی ڈوں کہسی حق تعالیٰ
تا اوہ دو ڈوں دل کرادوں حمد الہی گاون
خوش آواز دلو دنیئی ڈوں بویں عنایت ہوئی

کسوں طاقت فضل ربانے کرے بیان زبانوں
استقبالوں حاضر ہون حوراں تے غلمانان
بارنگار بہشتال والے مومنوں ڈوں پناون
سوئے عجب لباس والے رشیم قسم دوشالے
عجب اریاں حاضر ادبوں کرن ملک ربانے
رفرف تخت ہوائی سوہنا حضرت پیش ٹکا وون
دیکریاں تے حسنیلن ٹہرا دے زینت زیب شھانہ
اہل اہلیت اصحاباں یاراں جہیزے مگر بنائی
ہو دیاں اندر کرن سواری مومن زناں تامی
شوکت شانوں جنت جا وون تول محمد مانے
دانگ بدر دے مکھ اپنا ندے سوئی چمک تھان
دانگ شاریاں نور اپنا ندان حسن کڈہی چکاراں
سی نور مبارک سہنوں حب مراتب شانان
ہو دیکھے قربانی ہوئے صدقے صدقے جاوے
جیوں جیوں جنت نیرے آوے بون جہیزاں
کئی بہر نقیب نورانی خاطر شاہ جہانان
ادبوں سر پر سایہ کرن بولیاں بون نامے
دوراک پیارے اگے ساڈیاں حمداں حالان
سن سن مست ہون سب مومن ایسا رنگ وون
ساری دنیا اندر ایسا خوش آواز نہ کوئی

جدوں زبور کتاب خدا دی گئے شوق پیروں
 اڈوے نیکی گنن کھلو کے پتھر موم ہو جاؤں
 آدمیاں وہ خوش آواز دل جیوں داؤد پیارا
 دوہاں نول رب حدوں باہر بخشی خوش انجانی
 نعمت محبوب اپنے دی خاطر رب بنسانی۔
 بولن راگ جدوں اودہ دونوں کتنے رنگ بنادوں
 سب چیزاں سرور نبی نول کہن مبارک بادی
 کل پیغمبر آسے پاسے ہوں شاہ نبیاں دے
 امت اپنی نول جد حضرت جنت پاس لیاؤں
 بعد اسلاموں کہن تسانوں خوشیاں ارج ہزاراں
 اتے طور پیاریاں حوراں بھیج بھیج دین دیاں
 اہل ایمان ہمدون سب اہنی بولن حمد آوازے
 آٹھ بہشت آٹھ دروازے سوئے باہر شاہاں
 ہر دروازہ اتنا چوڑا پاک نبی فرمایا
 باہر مچوں بصرے تائیں جتنا فاصلہ بھائی
 ہر درجے دے دکھو دکھو کھڑے ٹکٹ بنائے جاسن
 اپنے نام تے درجے سب ٹکٹاں پر ہوسن
 جس درجے دا پاس کسینوں بخش ہووے سر
 شخص اول امت اپنی حضرت داخل کر سن
 کل جنت دی پاک نبی نول کسی آمدن شاہی
 علی ادنی ہوں جو جو مومن در حیاں والے

جلدے پانی ٹھہر کھلادوں ادب محبت پاروں
 بول پہاڑ پڑھن نصیحاں سن کر جنبش کھادوں
 اسے طور فرشتیاں اندر اسرافیل سہارا
 جنت و دریاں راگ سناؤں پیش حبیب حقانی
 اس دن خوش آواز دہاں والذت کرے سواں
 کرسی عرش تمام فرشتے سن سن جھولے کھادوں
 ہر طرفوں چمچمچم سے رحمت پاک خدا دی
 سارے امتاں وچہن ادبوں شان محمدیاندے
 دیکھ فرشتے جنت والے بول سلام سناؤں
 یکتیاں رب نصیب تسانوں دائم کونج بہاراں
 ہم آدن مونییاں جمال جیو کیاں جیو کیاں
 پڑھ لسم اللہ کہوں حضرت جنت دے دروازے
 سب دروازے اپنے ہتھیں کہوں شاہ ہزاراں
 شہر حجر تے مکے اندر جتنا پینڈا آیا
 ایڈے اودہ دروازے چوڑی قسم بنی فرمائی
 خدا خدا ہر مومن تائیں پاس ولایے جاسن
 سب دیاں ٹکٹاں وچہن کارن حضرت آپ کہوں سن
 اس درجے چہ حضرت کرسنوں داخل کرن دیں
 اس نہیں پہچنے وچیاں امتاں رحمت مٹوں ترسن
 سب نول آپ دے درجے پاک رسول اہلی
 حسب مراتب کرسن بہنوں باغ مکان حوالے

۱۔ حجر یک شہر کا نام ہے جہاں کھڑے ٹھڈے مشہور ہیں۔ حجر کے نام پر کئی ایک چولے چوٹے گاؤں بھی ہیں مگر بڑا شہر محمود ہے جس کا
 دو جاتا نام قصبہ یا نہ بھی ہے۔ اور حدیث شریف میں یہی مراد ہے اور ایک موضع مین میں بھی حجر کے نام پر ہے۔ ۲۔ ۳۔
 بصرے میں ایک شہر ہے اور بصرہ جو کہ بغداد شریف کے علاقہ میں ہے۔ اودہ وہ شہر ہے۔ اس کی نسبت
 بصری ہے۔ جیسا کہ حسن بصری یا رابعہ بصری اور اس شہر بصری کی نسبت بصری کی جاتی ہے۔ ۴۔ ۵۔

اپنا گھر جو جنت اندر پاک نبی سرور جا
 کل جنت نقیصہ علی جنت ہے فردوس پیارا
 بھی اصحاب رسول اللہ دے ہو انصار پیارے
 نور کنوں ادہ جنت سارا خالق پاک بنایا
 اک اک محل عجائب یہ صفت نہ کہتی جاوے
 ہر محلاں دیاں مہنوں کے سوہنیاں خوش گلزاراں
 تخت سہری باغاں اندر سر ہر جگہ و چہاے
 جس خیمے وچہ سرور عالم زینت تیکہ لاون
 کئی ہزاراں خد مہنگاراں سوہنیاں خوش خزاراں
 طوبی رکھ نبی دے گھر وچہ خالق پاک بنایا
 جے تلے برسوں کہوڑا کوئی تیز سوار بھجائے
 کرن روایت طوبی اندر رہے منتاں ب پایاں
 جتنے سوہنے رنگ تمامی سہ اس دیوہ آئے
 ہر قسم خوشبویاں آون ہر قسم میوے
 چھلواں اسدیاں وچوں نکلن کڑے پزیرائے
 عجب پوشاکاں زینت ناکاں ہر ہر قسم خوراکاں
 مٹھ اس دے تہیں سوہنیاں مہنیاں نہراں چلاں
 ہر قسم دراک سداوی لہند اجدون چولاے
 سوہنے پیر طباں دانگوں کھر کن نال ادا میں
 سونے تہیں ودھ چمک کھادے سدی ہر یک ڈالی
 پاک نبی دے گھر نقیصہ سدا مٹھ مبارک چلیا
 ایویں ہر درخت عجائب ہوسن کی ہزاراں
 قسموں قسم مکان عجائب ملن ہر یک تائیں
 بابو موسیٰ تہیں کرن روایت سلم اتے بخاری
 جنت دیوہ ہونال کارن خیمے رب بنائے

کوئی مکان بہشتاں والا ریس نہ اس دی کردا
 اس کوچہ محبوب اپنے دا کر سی رب اتارا
 جتنے دوست پاک نبی دے اس چہ رسن سارے
 وہ تو محل حبیب اپنے دا اس چہ رب بتایا
 جو جو نعمت وچہ انہاں کے رانت شمار نہ آوے
 وچہ گلزاراں سوہنیاں نہراں میوے قسم ہزاراں
 مونی قسم نوزانی تہنو چار چوہے گرگائے
 شیشے دانگوں چار چوہے دس لوگ یارت پاوون
 ہر کھڑ پیالے کھرن دوالے خاطر شاہ ابرار اں
 جنت دیوہ شاخاں سدیاں گھر گھر کر سن سایا
 ختم نہ ہووے سایہ اس دا پاک نبی فرماوے
 جنتیاں خوبیاں جنت والیاں سہ اسد یو چہ آیاں
 اک اک ڈالی کرماں والی کتنے رنگ دکھائے
 ہو کچھ طلب کرے کوئی اس تہیں ہاشتانی دیوے
 زہد زینت ہر ہر چیزیں گھر گھر وچہ پنچائے
 سوہنیاں ہورال زہد بھریاں بختے مومن پاکاں
 شیریں لذت ہر قسم دی گھر گھر دیون آریاں
 گھر وچہ پیٹھے سنن ہستی اس دیوے کول پیارے
 واجیاں دانگ سرور مکان شاخاں ہر ہر جائیں
 ہر ہر قسم جنادر پکی یون پاو پالی
 گھر گھر پوچن شاخاں اس یاں جنت سارا ملیا
 جنتیاں دے محلاں اگے ہر طرف گلزاراں
 قدر موافق خیمے سہنوں بختے خالق سائیں
 صلے اللہ علیہ وسلم کہیا نبی غفاری
 مونی قسم ہون ادہ خیمے پاک نبی فرمائے

اک اک موتی تہیں اودہ ہوسی اک اک خیمہ عالی
 رہن انہاں خیمیاں اندر بٹر گل زنا نے
 ہر مومن دیاں بیویاں کارن جگہ علیحدہ ہوئی
 دو دو بیویاں آدم جنسوں میں سر یک تائیں
 ایسے نازک بدن انہاں کے پاک نئی فرماوے
 باہجہ انہاں میں جنس بہنوں کتیناں کتیناں راں
 جن ن تہیں اودہ پیدا ہویاں پاک خدا فرمایا
 سب کنواریاں حسن سنگاریاں نوروں آویاں
 جن ن فضلوں کہولی اس قدر قسمت جتیاں می
 جتیناں بیویاں بخش کسینوں بکری بکریوں
 بہت پیار محبت آفت بہ دو چہ ہوئی
 کرین مجاس آپس اندر رزل مل مومن صدارے
 جنت وچہ بازار بھی ہوسن پاک نئی فرماون
 خوشنودار ہوا پر بت دی گئے وچہ بازاراں
 مست کرے اودہ دا پر بت دی حسن بہار لیا و
 جہدوں گھبراتوں آپس ان بیویاں کہن انہاں توں
 خاوند آہن قسم خدادی تساں بھی جوین پائے
 ایویں ہر ہر نعمت جنت دم دم دونی تھوے
 ہر قسم دکنیور ہون ہر ہر قسم پوشاکاں
 ہر قسم میوے والے ہر قسم گلزاراں
 ہر ہر قسم مکان عجائب سوینے بالا خاسے
 ہر ہر قسم غلام تے خدام خدمت کرنے والے
 ہر قسم انی طاقت فوت ہوئی ہر یک تائیں
 ہر قسم سواریاں ہون حلین وانگ ہوائی
 ہر ہر قسم درختان آپر جانور اں دیاں ڈاراں

سٹھ سٹھ سیلاں آپے ہوسن وچوں ہوسن عالی
 صحبت عیش اودا وون کارن وکھر وکھوت خانے
 خلوت اندر رکھے ہوں ویکھ نہ سکے کوئی
 حوراں تہیں خوش جہاندا میں کیا صفت تائیں
 چمڑے وچوں گوشت ہڈیاں ہر شے نظری آئے
 بہت پاکیزہ صفت جہاندا می منہ روشن پر نوروں
 لیا کوئی نہ مرد انہاں نوں کسے نہ ہتھ لگایا
 امن سلامت مومن اں کارن جنت وچہ ٹکایاں
 آپ اپنے خاوند جا کے مانن سرج انہاں دی
 کران گذارہ آپس اندر رزل مل شوق پیاروں
 جنت اندر یک دو جہاں بغض نہ رکھے کوئی
 گلیاں وچہ پھر دے دتن بنکے ٹل پیارے
 روز جمعہ درل مل مومن سیر بازیاں جا وون
 منہ سر بہ محط ہون کپڑے خوشبو داراں
 اگے نالوں کتنے حصے روپا نوپا و دھارے
 قسم خدادی اگے نالوں دونوں حسن تساں نوں
 ساڈھے چمکے حسن تسادے ہو گئے دون سوائے
 کوئی نہیں ایسی نعمت جہیری جنت وچہ نہ دیکھوے
 ہر قسمائے شربت شیرے ہر ہر قسم خوراکاں
 ہر قسم ایں سوہنیاں پہاواں نہان غباراں
 ہر قسم دے بہتر تیکے فرش فرش شہانے
 ہر قسم اندیاں خدمتکاراں کرسی رب حوالے
 صحبت عیشوں کدی نہ تھکن جو سب مرد تائیں
 چیز کسے دی جنت اندر کمی نہ ہوئی کافی
 بنے بنکے گوشت آون حاجت نہیں ٹکاراں

جس کھانے کی دل دے اندر خواہش کری کوئی
 کچھ تکلیف نہ کرنی ہوسی ہرگز جنتیاں نوں
 جتنا خرچ کرے کوئی مومن کھائے مومچ ادا
 جنت اندر جنتیاں لوں ہوسی سدا جوانی
 سٹھ گز آچا ہر مومن دا ہوسی قد پیارا
 ہر بولی تھیں عربی بولی لٹیں بہت پیاری
 غلطیوں نہ حاجت ہوسی مول کسیدے تائیں
 گندی دانہ ظاہر ہووے کچھ بد معنی پاروں
 جیکر کدی پسینہ آوے ہووے خوشبوداراں
 وقت جماع دے خارج ہووے اک سوہنی خوشبوئی
 چاروں طرف خوشی دیاں موحاں جتوں کرن نظار
 کرن روایت جنتیاں دا جو دم آوے جاوے
 ایسی نعمت جنت والی بخش حضور دے ہوئی
 جہ جنت وچہ داخل ہوسن مومن رب دے پیارے
 ہر یک نعمت دیکھن حسد مومدون خوشی سوائے
 جیکر کدی نہ آپ انسانوں سدھے رستے لاندے
 بیشک سچ اساڈی طرف آئے نیی رہا لے
 سچ ہوئے ادھ دھڑے ساکے ہوانہاں فرمائے
 شکر خدا دا اسال انہاندی پکڑی تابعداری
 جہناں انہاندے حکم نہ منے نبیاں نوں جھٹلایا
 آپس اندر جدون بہشتی کرن لگن گفتاراں
 اول آخر ہون انہاندے ایہو سلام دعائیں
 کرن روایت دے در عالم جہ جنت وچہ جاسن
 دیکھن اپنی امت دے دل شفقت کرم کماوں
 دیکھ نہایت فکر دیوچہ کرن شاہ ابراراں

پک تیار شتہانی آپے حاضر ہوسی کوئی
 ہر نعمت ہر چیز آبادہ آپے ملے تنہا توں
 وچہ خزانے جنتیاں دے ہرگز کمی نہ آوے
 کدی بڈا پاپ آوے ناہیں نا کوئی فکر حیرانی
 سوہنا حضرت یوسف وانگوں لوں بہشتی سارا
 ایہو بولی جنت اندر بولے خلقت ساری
 نا کوئی ہور علاظت ایسی تھک کھنگار بلائیں
 ہوسن ہنم تمامی کھانے خوشبودارڈ کاروں
 جھنڈے کستوری وانگوں کھیا شاہ ابراراں
 اسلے باہجوں دو طرفاں تھیں چیز نہ نکلے کوئی
 باہجہ تکلف نکلن آپے تسبیحاں تکیراں
 ہر ہر سانس شکر تسبیحاں تے الحمد الاوے
 حمد شکر تسبیحاں باہجوں سانس آوے کوئی
 آدن نظر بہشتاں والے سوہنے محل جہارے
 کھن خدا نوں حمد تمامی جس ایہ راہ دکھائے
 ایہ جنت ایہ باغ بہاراں ساڈوں کون دکھاندا
 دتیا اندر سب اسانوں دے جہناں ٹکانے
 آج اوہ حال تمامی ساڈوں اکھیں رب دکھائے
 کیتی رب نصیب ساڈوں جنت بر خور داری
 قہر عذاب آج انہانوں دوزخ رب دکھایا
 یا جد ملن وچھڑن لگن ٹول پیاریاں یاراں
 مال خوشی دے بول سناون رہوں حمد تائیں
 جدا جدا ہر امت تائیں باغ مکان دلاسن
 پوتھا حصہ امت ہوسی دوجیاں تہاں ناوں
 آسوں پاسوں امت اپنی ڈبوڈن ٹال پیاراں

پچھن پھیر فرشتیاں کو لوں دستو سادے تائیں
 کرسن عرض فرشتے اگوں یا محبوب الہی
 بھی حضرت جبریل فرشتہ تزل جنابوں سے
 یا محبوب تسادی امت سڑوی وچہ عذاباں
 بدن اہنا ندے آتش اندر سڑ بل بوئے کوئے
 دوزخ دے وچہ کوکاں مارن کر کر یاد تسالوں
 سن کر حال اہنا ندا حضرت چھم چھم نیر چلاون
 کرن دعائیں سچے اندر امت بخش خدایا
 سجدہ یقین سر چا مجھو با کر دوزخ دل پھیرا
 جو دادر بھی وچہ جہنا ندے نور ہوئے ایما نوں
 سن فرمان شتائی حضرت دوزخ دیول جادون
 کرسن حکم اہنا نوں حضرت آکر آگ کنارے
 تا پھر جیوں جیوں دوزخ اندر ہو سن خوش رہتا
 کرتا کیساں سرور عالم کھن فرشتیاں تائیں
 تا پھر سن کر حکم فرشتے زنت اہنا نوں کھالین
 جو دادر ایمان جہنا نڈا گل رسن جبر سادے
 او تھے آکے تہا دن دھون چھلن بدن نورانی
 پھن پوشا کاں جنت اندر آون کر اسواری
 اپر اچھے محمدی امت حقوری آوے
 پچھن حال فرشتیاں کو لوں حضرت پھر دوبارا
 کھن فرشتے کیا کجہ رسال یا مقبول رہا نے
 وچہ عذاباں سڑ سڑ ہون جیو بحر حال اہنا ندے
 کیا کجہ عرض کراں او جیو بحر حال نہا یاں پائے
 آہن ڈے رحیم سادے آے شاہ جہنا ندے
 دنیا وچہ بھی سب لوکاں تے شفقت ہے کما ندے

دوزخ وچہ کجہ امت سادھی باقی ہے کہ تا ہیں
 اچھے تسادی امت ہیتی دوزخ اندر آ ہی
 دوزخیا نڈا پاک بتی نوں آ کر حال سناوے
 او کنہا کرکرن فریاد اں اندر حال خراباں
 چہریاں یقین دھکم ہون پھن محمدی نوے
 احمد احمد کرن پکاراں طویل اہنا نوں
 قال محبت رو کر دردوں سجدے اندر آون
 حکم ہوئے منظور اسانوں جو سوہنے فرمایا
 بیال نکال عذاباں دھون جو کوئی امتی تیرا
 کڈھ لو جکے دوزخ دھون بخشیاں ساں تہا نڈا
 کئی ہزار صالح بندے اپنے نال لیاون
 یاد کرو ہن خوش قبیلے دوست یار پیارے
 آپ آپ تہا دن سارے نام نشان اہنا ندے
 کڈھو اہناں نشاناں ملے جیہڑے لوک گناہیں
 جیوں جیوں کھن دوزخ دھون باہر پکڑ کھالین
 سب نوں حضرت لیکر آون نہر حیات کنارے
 دھہ ہون سجدہ سادہ پائے فضل کنوں رحمانی
 کرن ملاحظہ سرور عالم امت اپنی پیاری
 دو جے لوک زیادہ ہو سن لادی پھر لیاوے
 بے کوئی سادھی امت دھون دوزخ اچھے وچہ
 اچھے ہزاراں دوزخ اندر او کنہا رہنا لے
 بے حوالے دوزخ والے ذکر نہ کیتے جانے
 کر کر یاد تسالوں حضرت پائے ملے کر لاندے
 رب رحیم رحیم پیارا کہیا حق جہنا ندے
 محشر وچہ بھی لا کھیاں عاصی ہے او را بخشاندے

دو رخ میں بھی کتنے عاصی اگر ہے کڈانے
 دتے کو ان انہائوں جا کے حالے دردمند سے
 سید امتی جنت اندر موحاں بھرن آؤ اندر سے
 ہل شفاعت یہ لوگ توں حضرت ہے چوڑانے
 عہدوں فرشتے حضرت اگے سن حال انہائے
 دیکھا لوں دل سے اندر اسی شفقت سے
 درو اپنی امت کارن عزم کرن سر پہ سے
 رب فرماوے اے محبوبا سچے تھیں سر چاہیں
 ایک اتنی ما قند جہاں وہ چہ بیایان نشانی
 سن کر حکم جناب انہوں جاوے شاہد برائے
 دو رخ دیاں فرشتیاں تائیں حکم حضور آئے
 رانی قدر جتنا ہے اندر نور ایمانوں پاؤں
 آجاس جہ جنت اندر ایہ بھی لوگ تسمی
 دو رخ بھی دو رخ اندر ہے کوئی اتنی میرا
 ایہ گل سخن کر سرور عالم پھر سجدے وہ جاوے
 حکم ہوئے سر چاہو یا جو سچیں سودیساں
 سچ پھر سجدے لوں تھیں حضرت عرض کرن سر کاسے
 رب کے منظور اسانوں جو کر مری تیری
 اوستی وقت فرشتیاں تائیں حکم خدا فرماوے
 بکدرہ بھی وہ جہاں ہے ایمان پیارا
 حسن فرمان الہی حضرت مال خوشی سے آؤں
 مڑ مڑ ہن فرشتیاں تائیں ڈوبے فوطے مارو
 کر کو شش کڈ ہن کھنوں عینی طاقت ہوئی
 جتنے جہاں اتناں ملے عاجز او گناہ سے
 باقی لوگ تو جہ جہ سے رب توں عزم واسے

خبر اس غریبوں کے دل پہا نہیں کیوں مانے
 دو رخ میں تباہی جہڑی انت ہے ردا سے
 میں نہانے اس کاسے رگے ملاں کہا سے
 ساڈی ملنے نظر کرم دی اچے نہیں فرماندے
 سن کر ڈاڈھے غم سے ہر دوں سرور گل بیاتے
 آٹھ کر جلدی سچے ڈکن جوش نہ جریا جاوے
 بخش خدایا بخش خدایا عاجز او گن مارے
 وہ چہ جناب اسادی تیریاں بھ قبول دعائیں
 دو رخ تھیں او کڈ موسا کے حکم ہوو جہاں
 آگے رنگ کڈ باؤں جا کے عاصی کی ہزاراں
 جلد نکالو جلد نکالو جو حضرت فرماوے
 دو رخ کنوں نکالن جلدی جنت چہ پہچاؤں
 بچن پھر فرشتیاں کو لوں پاک نیل گرامی
 ہن فرشتے اچے تیرے جہاں جہم ڈیرا
 رنگ رنگ ٹٹا تعریقاں سجدے وہ سناؤں
 مال تیرے ہے وعدہ میرا راضی آج کر لیاں
 یارب کڈ جہم و توں جتنے عاصی سارے
 جے میں راضی کراں تہنوں کس کم بخش میری
 نوں عاصی دو رخ اندر کوئی نہ چھوڑیا جاوے
 کڈہ لے جا کے دو رخ وہاں سے سید سرور آرا
 ذرہ قدر ایمان ملے یہ نکالے جاوے
 جو کوئی عاصی دو رخ اندر چکا نکالو یارو
 نوں بندہ دو رخ اندر نوں نہ چھوڑن کوئی
 اوہ بھی مال شفاعت حضرت کڈھے جاوے سارے
 صرف خدای وحدت مال سچے جہاں پایا لے

بنی رسول نہ ملیا کوئی دانگوں حاتم طائی
 نا کوئی رہا اجم انہاتوں جا کر کے سنایا
 بگو وہدایت اور پر عمر گدشتہ ہوئی
 کرے سوال انہائے کارن پاک حبیب پچا
 اُسوئے پھر حضرت کارن ہوئی حکم حضور می
 طرف انہاندی جادون کارن کچھ نہیں اور تسانوں
 بنیاں تل ایمان تعلق کچھ نہیں مول انہاندرا
 تاں راشی ہو کر سرور عالم جنت دیول جادون
 جچھے لوک توحید جہیزے آئے چھوڑ جہان نور
 کہن خدادی وہدایت منی تسان پیاروں
 تال اسادے دوزخ اندر حال تسانوں آئی
 اہل سن کر حیرت ریدی رحمت ٹھاٹھ لیکے
 جچھے لوک توحید ہو سن رب نون من واسے
 قدرت سستی آپ خداوند سبیلے سنگل زوٹے
 جچھے رسن کافر مشرک دائم جہاں سنائیں
 شرکوں پاک توحید جہیزے سب خلاصی پادون
 رہ جاسی کچھ گردن آپد داغ سیاہ تنہاں نون
 عاجز ہو کر مولا ایگے عرض سوال سنادون
 بخشیا توحید من جنت سالوں کیتے باغ حوالے
 سکلیا جے نہ من تک اساد اور خیانت نہاں
 سن کر عرض انہاندی اللہ رحمت من لائے
 دور ہون اور دوزخ والے نام نشان انہائے
 پچھ اٹھ کر ن شکرانے رب وہ داغ اتارے
 باغ بہاراں تے گلزاراں کل ہستی پادون
 سب و گھر و چہراں جاری چلن سر زو ہائے

نا پھر اصل کتاب خدادی ملی انہاتوں کافی
 پورے طور ہدایت والا کسے نہ راہ دکھایا
 ساری عمر اں تال خدادے شرک کیتا کوئی
 جیکر کدی اجازت ہوئے ایہ بھی میں بخشاواں
 ایہ بھی خواہش تل تیروئی کردیاں میں تیری
 جہاں اسادی وحدت منی کڈ ہاں پ انہانور
 جسون انہاں واحد جاتا اسون شرم تنہا ندا
 دوزخ و چوں کڈھے جہیزے جسون ل لیان
 کافر مشرک دوزخ اندر ٹھٹھنے کرن تنہا نون
 کچھ انفع تسانوں ہو یا اسدی وحدت پاروں
 اکہون اودہ وحدت ریدی لیکے تسان ہائی
 فضل کرم بخش دوزخ دیول جہات خداوند ہائے
 رحمت ریدی دوزخ و چوں بھر کے بکا کاسے
 دوزخ وچ توحید بندہ بکا نہ باقی چھوڑے
 کدی نجات نہ دوزخ گولوں ڈانٹائے تائیں
 نہر حیاتوں نہاں سارے دچہ بیشک آون
 اس سبیلوں داعی دوزخ سدن لوک انہاتوں
 یارب فضل کرم بخش سادے داغ پٹائی جادون
 اپیرا جے نہر گروں لکھے داغ جہنم والے
 داعی سدن لوک اسانوں اس گلوں شرماواں
 دھوئے جادون داغ انہائے محب سفیدی آئے
 پیرادہ نام نہ لکے کوئی جس شہزادہ شرمائے
 جنتیاں وچہ پولی پولی برل تل جادون سارے
 حور قصور غلاماں خادم بہتوں تے جادون
 سب و گھر و چہرے سندر لکے خد شکر پارے

سب کھروچہ زلیزیت انت شمس اردہ کوئی
 سب کھروچہ تخت شہری اعلیٰ قسم و جھلیاں
 سب کھروچہ ہر قسم کے برتن و رتن واسے
 سبہ نول پاک سواریاں جنت رب عطا فرمائے
 سبہ کھروچہ طوبی والیاں ڈالیاں جھڑپائے
 سبہ کھروچہ عیشاں خوشاں نعمت ناز ہواں
 سبہ نول ملن مکان زیادہ بہت کشادہ جائیں
 ایک نعمت حاصل ہوئی صدقہ شاہ ابراہاں
 لکٹی وار تلاشی لین آکر دوزخ والی
 مڑ مڑا کہن فرشتیاں تائیں کر کر کوشش بھابو
 جدول فرشتے کہن نبی نول کتیاں ڈاڈیا بھالا
 سارے عاصی کو رخ و چوں جنت جدول لیا دن

ہر اک نعمت جنت الی سب سنون بخشش ہوئی
 سب کھروچہ سوہنیاں حوراں ک یقین اک سوہیاں
 سب کھروچہ بہت پاکیزہ جام شراب پیالے
 گو بر لد پیشاب جنہا نول ہرگز کہیں نہ آوے
 سبہ نول ہر نعمت بخشی راگ سرود سنائے
 دکھاندا کوئی نام نہ سنسی ائمہ ہج بہا راں
 کوئی نہ حاجت باقی رہی جسے بہشتی تائیں
 دوزخ یقین جو جنت اندر کھڑ سن او گھنہ راں
 مت کوئی عاجز پیچھے ہوئے او گھنہار سوا لی
 جو کوئی عاصی دوزخ اندر سبہ نول پکڑ لکھا لو
 کوئی نہیں عاصی دوزخ اندر جہنم اسیں نکالا
 تا اس لیے راضی ہو سن آپ جوں فرماون

اَشْفَعُ رَاضِي حَتَّى يَنْبَادِي رَاضِي تَبَارَكَ وَتَعَالَى قِيَقُولُ اَقْدَمُ

میں شفاعت کروں گا اپنی امت کیلئے یہاں تک کہ میرا رب مجھے بولا کر کہے گا کہ کیا راضی ہے۔ تو

رَضِيْتُ يَا حَكِيمًا قَا قَوْلُ اَيُّ رَاضِي رَضِيْتُ رَغِيْبًا

یا محمد رضی اللہ علیہ و آلہ و صحابہ وسلم تو میں کہوں گا اے میرے رب میں راضی ہوں۔

کراں شفاعت میں امت دی پاک نبی فرماوے
 مال محبت پیچھے میں یقین پاک خداوند قاضی
 جنت دہے بھی کرن شفاعت پاک رسول گرامی
 جس عاجز نول کھوڑا درجہ جنت چہ ہنہ آوے
 ہر اک طرح حبیب اپنے نول راضی کرے پیارا
 بھی ادہ راضی کرے جنابوں ہر یک کومن تائیں
 جو سب یقین آفر جنت جاسے جو ادہ دہے پاوے
 حضرت موسیٰ سب اپنے نول عرض سوال نمایا
 حکم ہوا جو سب یقین آفر جنت بھیجا جاسی

دوستوں تک جو میرے تائیں حکم حضور علی کریم
 دس محمد راضی ہو لوں میں کہیاں میں راضی
 او تھے بھی سب راضی کر سیئے بول تمامی
 مال شفاعت حضرت مسدا درجہ سب دو ہاوے
 کل اراداں پوریاں کر سی خالق سر جن مارا
 چیز کے دی عرض کینوں ہرگز رہی تائیں
 دہے حدیث مبارک سدی خبر نبی فرما دے
 دوستے کے بہشتی کارن کیا کجہ درجہ آیا
 ہر جا دخل جنت اندر رب اس نول فرما سی

عرض کرے اودہ جنت اندر بیت آبادی ہوئی
 میں تھیں اگے جا کر لوگاں مل لیاں جاوے
 تہاں پھر اسنوں حکم سنائے پاک جناب ابی
 جگر اُسکے ملک برابر جاگہ بخشاں تینوں
 عرض کرے میں راضی اس پر جو سرکار دلائے
 جا میں بچاں شاہیاں جتیاں بخشیاں تینوں
 فضل کرم تھیں درجہ اس کا پھر رب مورد دہائے
 جا میں ایہ درجہ بھی تینوں بخش دتا سرکاروں
 بھی اودہ جنت تیرے کارن اودہ چیزاں ہزار
 جا میں دس بہشتاں اندر ملک مقبلی دیا
 جو توں کیسے جو توں چاہیں سو کچھ مل سی تہوڑا
 ایہ اک ادنیٰ جتنی والا ادنیٰ درجہ دیا
 سن کر موسیٰ عرض گزارے یارب پاک تعالیٰ
 رب فرمایا اسں جہاندار علی شان بنایا
 لڑتی پھر اُسکے اوپر قہرانی سرکاری
 تہ اودہ دھجی سنی کسے نے نادل دے دھجائی
 یعنی ایساں علی چیزاں بخشاں سین انہا توں
 تا پھر مودی بشر کسے نوں گزریا دہم انہا عدا
 دہ حصے ودھل دنیا تھیں اودے درجہ دیا
 جنت والے جنت اندر لگن جہدوں ٹکانے
 دوہاں نوں پھر ساموے کر کے حاضر موت لیا
 دُنیاں وانگوں شغل ہووے گی دھن تھکے ستے
 سارے کہن یہ موت اسادی نوں ملن دلی
 تا پھر سہلے سامنے اسنوں ذبح کرا یا جاوے
 اٹھیں چپکے سب لوگانوں حکم سنایا جاوے

میر دین کارن اٹھے جگہ نہ موسیٰ کوئی
 آپ موسیٰ بہت قابض میں بن کتھے جا میں
 دیا والے شاہ کسے دی ہوئے جتنی شاہی
 ہو جاسیں توں راضی اس پر سوں تہی مل میںوں
 چار دفعہ پھر آئی اتنی ہو خدا فرماوے
 دل کسے میں راضی راضی یارب خالق سائیں
 جن کر اس دار راضی نامہ امر خلا فرماوے
 بھی دس درجے ایہو جہے موردیاں درباروں
 دیکھ جہاں توں کھیں تیریاں موسیٰ ٹھنڈیاں ٹھنڈیاں
 سہ کچھ اوتھے حاضر موسیٰ جو دل چاہے عیسرا
 سہ کچھ دلیاں سہ کچھ دلیاں کچھ پرولہ نہیں متوں
 موسیٰ نبی کلیم اللہ نوں رب ایہ ذکر سنایا
 کیا کچھ درجہ جنت اندر اسے جتنی والا
 شجر کرامت آپ انہا ندر اپنی ہتھیں لایا
 دیکھن سن خیاں باہر ہے اودہ چیز پاری
 دہم نہ گذریا کدی کسے نوں ایسی لہر لگائی
 جہاں پر گزرت نہ چیتے آیاں کدی تہا توں
 ایسی اعلیٰ تخت جنت رب صاحب فرماند اسے
 اسے درجہ بولا باہجوں کسے حساب نہ پایا
 نے دوزخ والے دوزخ اندر ہون قید خانے
 جنت دوزخ دے سنہ اندر اسنوں کیلاوون
 کیا ایہ چیز پچھا توں اس نون کہن ملک یارے
 دنیا اندر حیدے کوں کوئی نہ رہیا خالی
 حضرت یحییٰ حکم الہوں کر چھری چلاوے
 مرگی بن ملن مالی کوئی وراثت نہ پائی

ہیں ایہ موت نہ مارن آوے اسدا فکر نہ کرنا
 دوزخیا تنوں دوزخ اندر مارن جھیلے سیکے
 دنیا اندر کھڑوں شرکوں پھڑپاں جوں ادائیں
 پھر سڑن پھر تانے ہوسن پھر جلائے جاوے
 قد کھاراں حد نہ کوئی راوی ذکر لیا نہ
 ایہے دڈے قد بلا میں ہوسن دوزخیاں
 دوزخ کو لوں تیکھے اندر دس ساڈے تائیں
 دوزخ آکے حاجت گیری اپنی نہ پوری ہوئی
 تا پھر آپ خداوند اس وجہ قدرت قدم نکاڑے
 جنت وجہ جو ہوسن ہوں رحمت فعل فقار لیا
 الیٰ سعید تے ابو ہریرہ ذکر مبارک لیا وں
 جنت دیوچہ جنتیاں توں حکم سنایا جاڈے
 زغہ رہو ہمیشہ ایتھے مالوں موج بہاراں
 ہر قسم آرام آسائش بخش گساتوں ہوئی
 راحت فرحت عیشاں خوشیاں دن دن من بھار
 دم دم موج خوشی دامیلا نعمت شاہنشاہی
 جنت ولے باغ ہمیشہ بوزنگ دکھا سن
 کدی نہ نہراں جنت والیاں سنگن دیوچہ آوے
 کدی نہ میلے ہوں پائیں جنت والے یاسے
 کدی نہ باسی ہوں ہرگز جنتیاں نہ کھانے
 زبور برتن جے لکھ درتن ادہ نہیں میلے ہونے
 کدی نہ رنگ گل ہشتی رنگن بھرسن چوسن
 کدی نہ خدنگار قلا ماں کرسن بے فرمانی
 کدی نہ حورائے نازاں والیاں کرسن ترک پیار
 کدی نہ گھٹن حسن انہانے کدی نہ ناز گواوے

جنت دوزخ والیاں سچوں کسے نہیں ہن مرنا
 ہن کوئی باہر گل نہ سکے رہن ہمیشہ دے
 اسلے لیے پان ہمیشہ فہر عذاب ہنرا میں
 دیو حال ہمیشہ روسی کدی نجات نہ پاوے
 احد ہزار برابر ہوسی اک اک دندا ہنرا
 پل وچہ آتش سار جلاڈے پھر ثابت ہو جائے
 تال بھاراں بد کرداراں رحیا میں کہ تائیں
 بھگلی آتش کرے بھاراں ہوں لیا ہو کوئی
 تروں بھاراں چھوڑے دوزخ ابوں ہر جگہ
 سدا انہا تنوں موحاں خوشیاں اصل پان ہم شماروں
 جوں حضرت سرور ہشتاں پاک نبی فرماوے
 سدا حیات معیبت تسالوں کدی اوقات نہ آوے
 سدا تازہ ساڈے کارن نعمت ناز ہزاراں
 کچھ تکلیف نہ کدی کسے نوں ایتھے ہوسی کوئی
 غم دلگیری دکھ ایذا میں تول کدی نہ آیاں
 کچھ پرواہ نہ باقی چھوڑے بے پرداواہی
 کدی نہ بیویوں خالی ہوسن کدی نہ اوپر پاس
 کدی نہ دگر دن مزے انہانے کدی نہ رنگ ہار
 کدی نہ بدین رنگ انہانے کدی نہ ہون پرلے
 کدی نہ تانے پون کسے نوں کدی پون پکانے
 کدی نہ کھٹے کھٹے پوسن کدی نہ پوسن دہونے
 کدی نہ سترے کرے پوسن کدی نہ خراب ہوسن
 کدی نہ زوال نہ پان کدی نہ جوین عیش جوانی
 کدی نہ نال پاریاں جھماں پون خشی پاروں
 کدی نہ اچیاں جھماں پون نظر کسے دل پاوے

کدی نہ دیکھیں جسٹان سے طرف بیگیاں ہاں
جو جو نعمت آپ کی سینوں بخش کرے دے تاقی
روزوں انعام ہمیشہ بخشے پاک الہی
کیا کیا چیز ہشتاد الی کن کن دے کوئی
سبہ تھیں اعلیٰ نعمت چہڑی تل سی جیتیاں
جتنی قدر کئے نول ہو سی رب واثوق زیلو
بچناں نت دید لرا الہی ہو سی دو دو واری
بچناں تائیں ہفتے بچوں ہوگ جمال رہا
جو یلے رب ونا جاہی پاک جمال جہانوں
جو امور گھراں تھیں غلن ہلنگے نول پیارے
ہوسن اگے محفل واسے سہ سامان کر بادہ
بچناں تخت زیر جد واسے بخش ہوون درگاہ
بک نورانی کرسیاں آپر بلعین پاو پالی
آچی نیویں جویں کسینوں جگہ عنایت ہوئی
آپو اپنے درجے اور پر خوش ہو جاسن سہ
میر محاسن سن سب و حضرت شاہ ابرا
اسراہیل داود جبریل حکم الہیوں دن
ماضی کرن رکاب فرشتے رنگ برنگے کھانے
میر محاسن شاہ رسواں حکم جویں سرماون
دیون نال شرابا ٹھہرا بھر بھر ملک پیاسے
اسی اس نہماقی اندر مومن لذت پارسن
جاں پیر خوش نظر ہوئے پاک جمال رہا
وہم حدیثاں سرور عالم خوش فرمان سنایا
بیٹھے سناں اسین مجلس اندر پارس رسواں الہی
جہز مبارک دیول تک کے حضرت کہا اسواں

آپو اپناں ہوسن سمجھوں دافر حور قصورال
آپو اپنے منصب آتے ہو جاسن سہ راہی
سہ چیز اندی سر مومن نول ہو سی بے پروا سی
ہو جاسن ہو پاسن اوہتے ختم کہانی ہوئی
پنیاک جمال الہی کیسے لکھیں تنہا نول
اتنا قدر زیادہ اسواں ہوگ جمال خدا دا
بچناں دن وچ ہو واری بخش کرے سب الہی
بچناں کدی ہینیاں بچوں جدول خزانوں
وہم فریوس بلا یا جاسی عزت نال تنہا نول
جا کر عرش علی بیٹے حاضر ہو سس سدے
زنگ برنگے تخت نورانی اک بچوں ک زیادہ
بک یا قوی تختاں آپر بلعین فصل لایوں
بچناں نول کستوری سہ جگہ بلعین واری
اس محفل وچ بکدے دی دیس نہ کری کوئی
جیونکر محفل ہشتاد واسے آپو آپ پیارے
نال محبت کول بہاون اپنے تائبہ ابرا
دو نویں ل کے راگ سداون محفل خوب بہاون
جہیزے اگے کدی نہ ڈٹے نام کوئی جانے
بہنوں وہ ورتاے جاوون کہاون برج اڈلون
ہوون نالوں گے جس بچوں ہو جاوون تو اسے
جنت حوراں باخ پیارے سہ جہیزان بھلاسن
اسدی لذت کوئی نہ جانے میں کیا جہیزا تا
جویں جہیز اصحاب نبی دا جہیزوایت لیتا تیار
چٹی چاننی رات مبارک جنوں جو دیوں الہی
اسے طہہ جمال الہی اسے نظر تسانوں

جو کوکراج ایہ چند مبارک سپہنوں پیادہ
 باہجہ حجابوں ظاہر ہوئے جلوہ پاک تہابوں
 سب و نال کلاماں کرسی پاک خداوندیاری
 جہیڑی لذت حاصل ہوئی ربی پاک کلاموں
 بے ماتہ کلام الہی بے مانند نظارے
 اوسے موج خوشی دے اندر گزرتاں لہراں
 جاں بھر آپ جناب الہی نصرت حکم سناوے
 ہوا سوار گھرا توں آون مومن بے پیارے
 چھم چھم برین نور موہاں تے باہر حشر ماروں
 کدی کدی رب آپ گھر انوچہ جلوہ پاک دکھائی
 ایسا راضی کرے خداوند جنتیاں دیتا میں
 راضی ہوین جنت والیو چھتے رب گرامی
 کوئی راضی ہوواں میں پر یار غائب مایاں
 ایسی نعمت عجیب سالوں تدرہ عطا فرمائی
 تا پھر پاک جناب آہوں ہوئی حکم تنہاں نوں
 کرسن عرض ہستی آگوں بولن ادب کمالوں
 حکم ہوئے اور نعمت میری خاص خدا دوامی
 سن کر ایہ خوشخبری مومن اللہ پاک کہیں
 کہ شکر آئے بولن ادب نوں لکھ لکھ حمد شنائیں
 سے نعمت اندر ساہے دے شان کمالاں
 سے نعمت سیاہے تائیں جنت چہ لیا ندا
 دنیا وچ ہو راضی کرسن پاک خداوند تائیں
 ہر ہر نعمت اعلیٰ ہوئی کارن تابعداراں
 جو جو وعدے کینے رب نے نال حبیب پیارے
 کج وعدے نہ نیا اندر پوسے کرد کھلائے

انویں ہر کوئی دیکھ رہنوں دل نایاب
 سائے مومن پاس اس شخص لذت باہجہ حجابوں
 قدر تقدیر کلام ریانا سنسن ابروداری
 دودھ جانی اوہ جنت والے ہر یک عیشی راموں
 کر دین بھہ خود لاں تھیں جو گھر بار سے
 کوئی نہ رسن یاد کیسوں جنت باغ بہاراں
 رفت و رفت محب مولوی تھہ ہر یک کان نہرے
 حوراں غلاماں بکھاہتا توں اس صدقہ دارے
 جد عادن تاناے جو بن سکاون سرکاروں
 کرے کلاماں اکر اماں تہہ تحفے پنچا سی
 گل عطا میں دیگر مگروں تہہ پھر رضائیں
 بول لبیک کر یس عرضاں راضی اس تمامی
 گل خلقت تھیں بہتر سائوں تدرہ ہر لہر زلیلاں
 جہیڑی ہرگز مدد کے نوں نہیں نصیب کراہی
 اس شخص بھی اک فضل نعمت بخشاں تہہ رسائی
 کیا وہ ایسی نعمت یار فضل اسلے نالوں
 کدی نہ تو رساں پنج تہاں پیدا سنی ہاں امی
 نال خوشی دے کتنی مدت بکھے اندر رہیں
 بیشک یہ تھیں افضل نعمت ملی اسلے تائیں
 ایسی نعمت ہو رہ نہ کوئی جے بہ جنت بھالاں
 جیکر رب نہ راضی ہو نہ جنت کون و کہا ندا
 جنت وچ بھی ملن انہاتوں اعلیٰ قسم رضائیں
 گل عطا میں اعلیٰ قسموں صدقہ شاہ ابراہاں
 جنت وچ اوہ فضل کرم تھیں پور کرسی سائے
 کج محشر وچ پوسے ہون جد اوہ دیلے آئے

کہو دے پھر جنت اندر پورے ہوں تمامی
دنیا و چھٹی اپنے پر جو رب کرم کما دے
مطلب ایہ جو آگے سینوں کیتیاں جویں عطا ہیں
بن سنگیاں جہ دنیا اندر نعمت کراں حوالے
اول جو تیری اندر مہراں رب فرمایاں

راہی کرے حبیب اپنے زوں فضلوں بگرا می
نال اشاریاں اس سورۃ و ص ۱۰۷ یاد کر لے
چکھے بھی میں راہی کر ساں اولیں تیرا تامل
کوں نہ وعدے پورے ہوں رفت قیامت والے
اس آیت و ص ۱۰۷ دست تامل سب یا کرایاں

اَلْزَّيْدُ يَتِمُّ فَاوَىٰ

کیا نہیں پایا رخوائے تجھ کویتیم پس جگہ دی زاس نے تجھ کو

کہا توں اس نہ پلوں لے محبوب یگانے
اس فرمان الہی اندر مخفی بہت اشارے
یا دکر و جد وقت یتیمی مار پو چھوڑ سد ہائے
جد توں آلوں دنیا اندر عالم لے سردارا
فوت ہوا اوہ آگے میں تھیں دنیا چھوڑ سد ہانا
نہ توں ڈھٹھا آگے تامل ناں سوں ٹھائینوں
بہا کی بائی لے گھر توں جد چاچن لائیں
اُسے لے خدمت اندر حوراں اسان گھلایاں
اسے طور فرشتے تیرے خدمت گار بنائے
کھنوں پھر حلیمہ دانی تیرے پاس لیاندی
کتنی مدت گھر اسد پوچھ رکھیا اسان تسالوں
بیاں تھیں دھ دوڑیں بندے لاڈ پیار کماون
جاں پھر خیریل دانی تینوں واپس یون آئی
رج نہ ڈھٹی ماں پیاری دانگ پیاریاں یاں
بو گئے فوت تسالے دونوں مانی بات پیارے
پھر اسان عبد المطلب کے دل مہریت ڈالی
آگے بھی اس نال تسالے بہت محبت آہی

فضلوں پھر عنایت کیتے عالی شان ٹکانے
دوست لوں رب یاد کر لے فضل جو اپنے بھارے
اسان تسالے پرورش والے سب اسباب بنائے
ہیں سی تیرا باپ پیارا تینوں پالہنہارا
کسے نہ ڈھٹا بکد و جے لوں جو یوں لوں بھانا
اس دیوچ جو حکمت آہی اوہ سب تعلم مینوں
آپے اسان مھنوروں تیرا سہ سامان بنایا
جنت وچوں تیری خاطر دایاں بن کر آیاں
وچ پیکھوئے ملکاں کولوں جہولے اسان لوائے
نال محبت لکینی تینوں صدقے صدقے جانندی
پتراں تھیں اہلعت تیری بخشی اسان نشانوں
اود کھڈاون شیر بلاون گھڑی و شاہ نہ کہاون
مانی کول رمیوں جد آگے مانی لہ سدھائی
تا اس ڈھٹا رج تسالوں موت جدایاں پایاں
رمیوں یتیم اکیلا چکھے یا محبوب شہارے
دائے دے کھڑی تینوں جاگہ عزت والی
ہور زیادہ اہلعت بخشی جس دم مرئی مانی

لو کچھ یتیم پیارا پوتا کر کر کوشش پالے
 مایہ نالوں و دھتساؤں رہیا لادو کہا نرا
 اودھی فوت ہو یا پھر جلدی جیوں تقدیر خدائی
 اس شخص تکھے چاہے دے گھر لایوں ساں کڑی
 رئیس مینوں کھر کے اپنا ٹکڑا جان جگر و
 وقت وفات وصیت اٹھیں پے اسان کرائی
 رکھیں بہت پیارا میرا یہ فرزند سہارا
 جو جو نشان کرستے تیرے اسنوں ساں کھائے
 مڑ مڑ کرے وصیت اسنوں کہیں بہت پیارا
 موجب حکم وصیت اس نے پورا مل کھنیا یا
 اوسید گھر پیدلش پا کے ہو یوں پھیر وڈیرا
 ہو کجا سندے گھر وچہ ہوئی خدمت تہل تہاڈی
 آپے اسان یتیم بنایوں آپے بخشیاں جائیں
 مل مخلوقاں اندر مینوں کیتا اسان پیارا
 سب چیزاں بہتیں تیرے کارن مت ساں کرائی
 سب کا پر لازم کیتی تیری فرمانداری
 وچہ یتیمی اسان تسالوں دریم بنانیا
 ساری خلقت وچوں مینوں کر کے خاں گمان
 نعت ہر دولت مینوں اپا ساں پنپائی
 تیرے شان مطابق مینوں سب چیزاں پنچایاں
 ظاہر نالوں باطن تیری فیض ہو کر دھانی
 نہیں ہی زندہ باپ تہاڈا جو علیم دیواندا
 مایہ وودے ادب سکھاوے تے تعلیم دلاوے
 کون نصحت کر دیا تہا نزل کون غلام سوارے
 رب فرمے اسان تک اڈی سربک جگہ بنائی

دم در کھے خبر تہاڈی ہر ویلے ہر حالے
 ل اولادوں نال تہاڈے بہت پیار کماندا
 تیجے دیجے پھر محبوبا تسان یتیمی پائی
 بہت پیار کر دی بوطالب پترال وائوں جانے
 جیونکر اسنوں باب پیارا گیا وصیت کردا
 اکھ گیا بوطالب تائیں کرتا یتیم سوائی
 دانگ یتیم ہوئے تائیں ہرگز حال آوارا
 وقت وفات تمامی اسنوں اکھیاں گئے آئے
 کل عالم وچہ ہوئی اس دا بہت بلند ستارا
 بہت پیارا رئیس مینوں جیوں بایل فرمایا
 آپ اسان سہدور بنایا فضلوں چا چا تیرا
 اود سبہ بل کراون والی سی امداد اسادھی
 مایہ و مینوں سلم ہوون ساڈے فضل عطا میں
 جن انسان حیوان ملائک خادم عالم سارا
 سبہ کدل وچہ ادب پیاروں تیری جگہ بنائی
 تیرے نالوں ہو راساؤں کیڑی پتھر پیاری
 دوہاں جہانناں اندر تیرا سبہ تہیں شان بودایا
 سربک پاسوں رکھیا تیرا آپ اسان خصمان
 سربک حاجت پوری کیتی سربک غرض مٹائی
 ظاہر باطن گل امداد آپ اسان فرمایاں
 حک سارے کھنیں وچہ کے کشتی اود نخت لاٹائی
 پاس کے تے پڑھنے کارن تیری جگہ بناندا
 مایہ و مینوں تہاں تائیں دو جا کون پڑباوے
 مایہ و مینوں تہاں تائیں دو جا کون نکاے
 علموں ادبوں کھی خلاقوں کھی نہ ہوڑی کافی

بخشیا علم لدنی اتنا جتنا کہے نہ پایا
توں استاد خلاق ادب واپویں سارے جگہ دا
سارے علم پڑھائے تینوں سارے ادب سکھائے
کہتے تھے تھیں کہتے تھے سکھیں اے محبوب سارے
امی نبی لدنی قابل مایہ و باہجہ بنایوں
کیتیاں اسان نصیب تسالوں منزل اہ جائیں
دنیا دھنساں تھیں گے جتنے نی وٹائے
کہن ہفت ستر سو ر عالم جو ہر منزل پائی
سیر منزل وچہ کال کیتار اپنے درباروں
کل دنیا دا مصلح کر کے بھیجا خالق سائیں
کہتے علم چھنے اگلے اس مسو مخ کرانے
کئی کتاباں اٹھیاں تائیں اس نے ہپ رکھایا

وچہ تہذیب خلاق تسالوں سبھیں ساو دیا
تار سمندر کل علماں دا گھر تیرے وچہ وگدا
کل خلاق عزائے مخفی میں سبوں بیوٹے
اساں حضوروں بختے تینوں علم لدنی سندے
سبھیں سچی سند آپ بہت بلند شہسایوں
جیڑیاں کردی نصیب ہو یاں کسی پختہ تائیں
تیرے باہجوں عرض معلیٰ کسوں بے نکائے
اس آیت وچہ ظاہر باطن ہر یک نعمت آئی
کل علماں دے پاس لیا یا خالق دی کاروں
کر اصلاحیں نیک اصلاحیں دیاں ہر یک تائیں
کہتے مذہب کئی طریقے کر موقوف ہٹائے
کہیاں دس پانی پایا جیوں سعدی فرمایا

نتیجہ کہ نا کردہ قرآن در

اے قرآن نہ پورا کیتا جس نیم پیارے
یعنے نہیں سی نازل ہوا اے قرآن تہامی
بندوبست پورا نا اگلا دفتر سبہ اٹھایا
ٹپت کہیاں توریت انجیلاں نو سایاں عسایاں
بت پرست بتاں دیاں فوجاں بھاجر ماگت دھارا
غفلت دیوچہ ستیاں خلقاں کر ہشار گھایاں
عجبت شیم کریم پیار جس لوں ایہ وڈایاں
رب فرماوے اسان جو تینوں مایہ و باہجوں پایا
ہر منزل وچہ کیتا تینوں صاحب شان عظیمیاں
بے شک سچ پندیر فقیر باہجوں فضل ربانے
جانن حال تیاں والا جہانن سیم ہی پائی

کتنے چند ملت شہست

کہتے مذہباں والے دفتر دہوتے ادس سہارے
کروتیاں توریت انجیلاں بند رنول گرامی
کال بندوبست اخیر می جوچہ شروع کرایا
خالص کتاب قرآن محمدی جوچہ دھماں پایاں
اک پرست جو ساراں والیاں اگیں اوں کہیاں
کالی رات جہالت دیوچہ کردتیاں روشنایاں
ختم قرآن ہون تھیں پہلے کیتیاں صفایاں
فضلوں پھیرتی اندر کس منزل پونچیا
فضل میرے بن ہوندا جگہ چہ کیا کچھ حال تیاں
ہون جلدون شیم مانے کون خدا بن جائے
اوہ کیا جانن اس منزل نوں جہاں نہیں دھائی

خوشی خوشی وہ چو جید بیاں پر والے ہوندے
کوئی نہ تجھے حال یتیمیاں کوئی کوئی کون کھلے
ماہیو والیاں بالال کارن ہر کوئی رحم مساند
ماہیو جس دے نہ ہوں ساری دولت ہوئی
ہوں ماہیو مویاں کارن آساں یتیمیاں
ماہیو والیاں نول کہہ ہوں ماہیو دیاں پناہیں
ماہیو والے ماہیاں آگے آ فریاداں لاؤں
کوئی نہ داکھ اٹھانے باجھ خداوند عالی
ماہیو والیاں نول لکھ ساراں موج کرن من بھانی
ماہیو والیاں نول ہر کوئی کرے حمایت یاری
ماہیو نول جید ماہیو والے کرن بھار آوازہ
رو کر ہن یتیم نالے یارب پاک سچاواں
ماہیو والیاں نول پلے نال پیار لولاؤں
جیکرا میں بھی پودا لے ہوند کر یارب سائیں
ہائے ہن کوئی نہ رہیا اساد اپیار کھاون
ماہیو والے جتول جاون عزت حرمت پاؤں
ماہیو والیاں نول تیرے بہت خوشامد ہوئی
میں قربان اس ہوئی اتوں جیدے کم نیارے
کوئی نہ ہوئے ہور جہاندا پالن ساہن والا
ہر یک طرح اپناں دی خاطر خود سامان بناوے
وہ چہ غریبی کوئی نہ دیکھے عزت نال جہان توں
جہاں یتیمیاں نول کوئی نہ بدہ پاس ہوں
عال محبت نول جہاندا گل نہ سن دا کوئی
عاجز تک کے لوک جہتاں تہیں سکے سنگھوں
آپ یتیمیاں ماہیو مویاں ایسے فضل کھاندرا

گیاں وچ یتیم نالے نظری آؤں ہوندے
دوروں ڈر کے لنگے خلقت متکبر منکر ہوندے
ڈکے پھرن یتیم نالے کوئی نہیں بکڑا ٹھاندا
ماہیو باجہ یتیمیاں تائیں چیز نہ بھائے کوئی
مولا باجہ یتیمیاں تائیں ہون کر مدد جویاں
مولا باجہ یتیمیاں تائیں ادھکے دی ماہیں
مولا باجہ یتیم نالے سکھوں کوک سناؤں
پہنچے عرش معلے آپر کوک تسمان الی
ہر ہر وقت یتیمیاں تائیں ہو آس رہا رہی
کوئی نہیں یتیمیاں سند باجھ خداوند باری
آؤں نظر یتیمیاں تائیں ہولی دا دروازہ
میں ہن کوئی ہور نہ ساد ارسنوں میں بولاواں
سن کر ماہیو مویاں تائیں ایو دلیلاں آؤں
اسے طور پیار کر نیوے ماہیو ساڈے تائیں
آپے کریں پیار اسانوں یارب پاک تعالیٰ
جھڑکاں کہان یتیم نالے جس دروازے جاون
مولا باجہ یتیمیاں تائیں پاسا ہور نہ کوئی
ماہیو باجہ یتیمیاں آپر فضل کریندا بھارے
فضلوں پالے آپ نہاتوں آپ ہودی رکھوالا
ہر دم کہے خیر نہاندی ہر نعمت پوچھاوے
دولت نعمت نال کریندا مال مال تنہاں نول
لاکھاں خلقت پیش انہائے خدا شکار بناوے
کر دیوے مشورہ نہاندی ملکاں تے خوشبوئی
عزت عظمت شان انہاتوں کھنڈ آپ حضوروں
نئے نئے سزاواں آپر پانڈا رعب انہاندا

وختوں کدھ تہیاں تائیں لاوے بخت سوائے
 کچھ نہیں حاجت عرض کرن دی جو میں کہوں میر
 ہر کوئی جانے فضل رب نے جیوں اوہ کرم محمداندا
 سہ توفیقاں واوہ مالک چاہے جو میں کھاوے
 ہر ایک دل وچہ یتیم بنائے اس دی بے پرواہی
 یہ سب فضل نمونے اس کے کامل قدرت والے
 سبہ نہیں بہتر عجب نمونہ اس کے فضل کرم وا
 گل انعاماں دارب جسوں مظہر آپ بنایا
 ہر ایک نعمت ہر ایک دولت ہر ایک عزت شاہی
 وچہ مقدر جس دی خاطر سر جیا عالم سارا
 جس دنوں روشن کیتے سورج چند سائے
 دنیا وچہ اوہ باعث عالم حد شریف لایا
 بعد یتیمی بخشی اسوں درجہ شاہنشاہی
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے آپ چہ تہیاں
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے پاپے چور سنانے
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس وقت خیر ان پال سنبھالے
 اوہ بھی وقت جس ویلے ناہی کچھ شہسوی
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے سچی ناہا کوئی
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس وقت دشمن ہو گیا سارا
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے تہوڑا وطن پیلا
 اوہ بھی وقت آہا جد میکوں ٹر گیا نئی شہارا
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس کے پایاں دکھ ایذا میں
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس دشمن پھر دے تلواراں
 اوہ بھی وقت خداوند قادر اکہیں پھر کھائے
 دشمن نہیں دوست کیتے یار اصحاب بنائے

کئی تماشے ایو جیہے اکہیں رب دکھائے
 کئی مثالیں ایو جہیاں معلوم ہر ایک تائیں
 ہر ایک اندر فضل کرم نہیں کچھہ وا کچھہ بنساندا
 کچھہ پرواہ نہیں اس کے تائیں بے پرواہ کھائے
 فضلوں پھر تہیاں تائیں بخشے عزت شاہی
 ہر حیاتی دنیا دی وچہ کتنے رنگ دکھائے
 دنیا اندر ظاہر ہو یا سید عرب عجم وا
 گل احسان اکرام اکہی رہنے نال لیا یثا
 ہر ایک رحمت برکت جسوں بخشی پاک اکہی
 سبہ نہیں دل پیدا کیتا جس وا نور پیارا
 فضلوں جس دی آمد کارن چوداں ملحق تہوارے
 پہلے رنگ تہیاں والا اسوں رب دکھایا
 دونوں رنگ حیاتی اندر ڈٹھے بنی اکہی
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے پاپے شان عظیمیاں
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے ظاہر فضل ربانے
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے آپ میراں پالے
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے کھلا کنگیٹ زوری
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے دنیا خام ہوئی
 مولا باجہ نہر میا کوئی دوست یار پیارا
 وچہ ملنے سرور عالم کیستہ وچ گزاریا
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس کے کیستہ فتح دوبارا
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس کے کیستہ تائیں
 کراں شہید جے قابو آئے حضرت شاہ ابراہاں
 اوہ بھی وقت مارن والے قدماں اندر آئے
 جیہڑے توبہ طرف نہ آئے سبھیں قتل کرائے

واہ سبحان اللہ رب عالم کیا فضلاں داسائیں
 اول وقت تہی درجہ حضرت نون دکھلایا
 حدادہ وقت مصیبت والے صبروں پھروں حال
 مکے آئے میں نے اندر بخشی جگہ پیاری
 کئی ہزار ہزاراں فوجاں خدمت وجہ پہنچایاں
 مکے اندر سرور عالم جو تکلیف اٹھائی
 بہت آرام میں نے اندر پایا مکے نالوں
 کہن مفسر جو تکلیفاں اول حضرت پایاں
 جو آرام انہاں کہیں تھے سرور عالم پایے
 امر کرے محبوب اپنے نون پاک خداوند سائیں
 طرح طرح تکلیفاں تیریاں ساڈوں نظری آیاں
 کتنی ایساں نصیب تسالوں جگہ آرام والی
 کتنے دشمن تیرے کارن حملے ہے کرشدے
 ہر دشمن تھیں اسان تسالوں من امان بچایا
 امن سلامت بہ دے آپر غالب ساں بناوے
 بھی فرادون اس آیت وجہ اوہ بہ نعمت آتی
 بھی جو عرصہ اس کے آتھیں ذری نبی سرور دا
 اک اکیاں قرب حضوروں جو جو لطف اٹھائے
 رکھیا جنہاں مقامان اندر لفظاں پیارے دالا
 پھر عالم ارواح دے اندر جو جو خوبیاں پایاں
 جیوں پھر حضرت آدم اندر نور حبیب رکھایا
 جو جو سادیاں پشتاں انہاں رخسار بکھانا
 جو جو نور نبی دی برکت بہناں فیض پٹائے
 جیوں محبت پاک نبی دی بہ دل وجہ آہی
 جو جو برکت ظاہر ہوئی سرور عالم پائی

سارے ملک دکھائے جس نے دست اپنے تھامیں
 کچھ دن وقت مصیبت اندر دست نون مایا
 جلدی اپنے فضل کرم تھیں بہ آرام دکھالے
 سارا عرب حوالے کتنا ہر ملکیں سرداری
 ہر ہر پاسوں فتح لیا یاں حق سے چڑھ دیاں
 وجہ میں نے فضل کرم تھیں رب اوہ بہ گوانی
 بہت ترقی ہو دن بھی رحمت جل جلالوں
 اَلْکَرِیْمُ ذَاکَ یَسْتَبِیْنا اَعْلٰوہ بہ شال آیاں
 وجہ کاوی اوہ بہ نعمت خالق یاد کرانے
 یا یا اجدوں تہی اندر اسان تسائے تھیں
 فضل کرم تھیں اوہ تکلیفاں سجھے اسان گویاں
 ہر تکلیفوں رکھہ بچا یوں امر کرے رب عالی
 دیکھ یتیم اکیلا یتیموں زور کے دیندے
 کوئی نہ چلیا زور کے داسیموں پھر اٹھایا
 پس توں اک یتیم اکیلا کس منزل پہونچا یوں
 جو عالم ارواح دے اندر سرور عالم پائی
 وجہ عالم تنہائی والے رہیا بیاراں کردا
 اوہ بہ شان مراتب دے خالق یاد کرانے
 وجہ کاوی یاد کرایا اوہ سب ذکر حوالا
 ہوئے تمام ازواج الٰہی رب دتیاں وڈیاں
 پشت بہ پشت انہاں تھیں چھ جو جو جلد آریا
 جیوں حضرت عبداللہ تھیں پہنچیا بتی ربانام
 جیوں عجائب قدرت والے رب اسرار دکھائے
 جیوں پھر جو جو ظاہر ہوئے پاک سول الٰہی
 لیا جیوں یتیم پیارا رحمت فضل عقاروں

جو میں خدا نے منصب بخشے عزت شان و داد
ظاہر باطن اول آخر جو ہر نعمت پائی
کس فی ن طاقت بول نہ سکے اودے ذکر حوالے

جو عالم اکرام تمام رب عطا فرمائے
ہن مفسر اس آیت وچ اودے شال آئی
کئی ہزاراں دفتر اگے لکھ گئے لکھن والے

امعذرت مؤلف

میں کیا صنعتاں کہن جو گاہ پر قصص سنکارا
لکھ لکھ رحمت رب دی ہو دی شاعر عبد ستارا
چھوڑ گیوں کوئی کسر نہ باقی کال بزرگوارا
وچ پنجابی شعر تیرے لے لٹیا عالم مسارا
کیتا آپ خدا نے تیرا بہت بلند ستارا
حرف حرف وچ تیریاں شعر اں کیتا درد پیدا
لکھوں ایڈے درد لیونی درد اں والیا یارا
جھٹھوں آپ پیالے پی کے مست یوں متوارا
ہکوارے وچ سفنے آگے ڈٹھا پاک نظارا
جدوں نیاز کراں میں حاصل سفنے وچ درد بارا
نہیں سی اے کے معلوم منوں درد تیرا دلدارا
ہمارا درد محض منی تینوں آہا جو شش بولارا
ہن اودے دیلا ستھ نہ آسے نا کوئی چلدا چلدا
جیکرا نیویں ضد تھی کرے کوئی ہتھارا
نکتہ چین چالاک چارے گلے دیں نہ دارا
بے درد اں نول درد مند اندکی صحبت نہیں گوارا
عبد ستارا آہیں بیشک بحر سخن داتارا
لذت درد و کلام تیری دانا کوئی حد کنسارا
چھوڑ گیوں تفسیراں ددلوں روشن آپرا پارا
درد مند اں نول درد پیالے تے بکٹھل نیارا

سہ تھیں عاجز او گنہار اے کمزور وچارا
لکھ گیوں تفسیر عجائب سخن دیا سردارا
شریت شہد بنا توں مٹھا تیرا شعر پیارا
عبد ستارا عبد ستارا گھر گھر پیار لکارا
کوئی نہ رسیال کر لے جو گام میں کیا چیز بچارا
قسم خدا دی آہیں کوئی درد اں دا و نچارا
دس دکان اودے درد اں الی نہیں دل ہمارا
سانوں بھی بکاس باروں لے جے جام ادمارا
ہکاری ہن پھیر کھاؤ اودے ذری چشم کارا
لوں معافی جو کجاگے بولیا سخن آوارا
تچھے خبر ہوئی جد و جیا چاروں طرف تقارار
میں یوں تیریاں غزلاں تے بولیا کجہ بولارا
کسی آپ معاف تنوروں خالق سر جہنارا
روز قیامت آپے اس دا ہو سی پیان تارار
ایپر کر کے گم دکھانا مشکل ہوندا بھارار
جانے درد مند اں یاں اں جو ہو و دکھیا رار
تردا گیوں خدادے فضلوں قلم دیا سوارار
پڑ پڑیاں پڑ پڑیاں آسے ناہیں سیر صبر شہارار
وعظ نصیحت پرتا تیراں مومن اں دا ورتارار
مجلس نول شاد کیشونی مجلس دیا سنگارار

حاصل چھڑے حسد کھاون پاون آپ خسار
کچھ گیوں تفسیر صحیحی دی واہ وانیکو کارا
کردیوں تمیلاں تیریاں دل نوں پارا پارا
سچا عاشق پاک بنی دا آہیں عبد الستار

بیدنیاں نوں وعظ نصیحت آتش دا انگیارا
ہو پڑا سوا عشق ہوندار وندا آپ موبار
بے شک پورا دردی آہیں دینی خدمت گارا
مثالا ساتھ ہمیشہ ہو دینی پاک دستور مہار

بجٹی جگہ بہشتاں اندر فضلوں بخشھارا
سے پنیر فقیر اکٹھا ہونے پارا دتارا

میں کچھ طرح بیان نبی دی کردا ایس نکانے
ایہ پیریں گنجائش اتنی ناہیہ طاقت مینوں
بہت بیان اس آیت اندر ذکر مفسر کرے
بقنا ذکر سناوے کوئی ہے اس جگہ سمجھنا
کیا طاقت میں بول سداواں ذکر تفسیر سارے
لگے ہک کلزا د محمدی جدا کتاب بنائی
جس نوں شوق زیادہ ہوئے اوہ گھر گھر منگاوے
ہن میں اس آیت دآئینوں شان نزول سداوار

کہول سنانا عجیب عجیب ذکر رسول ربانے
اول آخر حال نبی دا کہول سناواں تینوں
ذکر تو لہ حال یہی شان نبی سرور دے
ساری عمر اں ختم نہ ہوئے جیکوئی ہے سنانا
وقت مناسب تہوئے تہوئے کرساں سچا اشارے
لکھیا حال نبی سرور دا اسلے اندر بھائی
کرے دعا مصنف تائیں جیکر مطلب دے
پھر اس دی تفسیر مطابق ذکر بیان لیاواں

شان نزول

کہے بھاقا الدین مفسر اپنے وچہ رسالے
ہک داری دا ذکر مبارک قدرت خالق سائیں
ست دہائے گھر دے اندر نا کچھ مول پکا نیا
اس حالت وچ گھر دیاں لوکاں بہت ضعیفی پائی
میں قربانی رحمت عالم رب جس نوں فرماوے
جس دی لب مبارک پاروں رحمن بال مانے
ہک بندے دا کھانا ہووے وہ سو بندہ کھاوے
اچھے نہ پانی کھاوے نا اوہ گھٹے کھانا
ظاہر باطن بخشی جس نوں دین فی دین شاہی

جیوں ایہ آیت نازل ہوئی کہول بیان رسالے
آگے ست اکٹھے فاقے سرور عالم تائیں
ہفتہ پورا صبریں شکروں فاقے وچہ تنگیاں
جو منزل سبہ دا پر فاقے والی آئی
سارے عالم جس واسطہ نعمت رحمت پاوے
جس دے ہتھوں برکت پاوے ہر زمانے کھالے
ہک پیالے پانی دے تہیں فوجاں کل رجاوے
اوہو جتنے نظری آوے ایڈا فصل ربانا
اس دے گھر وچہ ایہہ سیکنی حکمت پاک اکہی

فایاں پر فاقے آدن بکتے روز وادون
 فاقہ فقیر غریبی اپنا فخر نبی فرمایا
 کچھ پر وادہ ہیں دنیا والی کھنڈا نبی بچاواں
 اس وجہ اپنی امت کارن سبق بتی سکھلاوا
 دین نہ روہن دنیا چکے اندر عرض ہواں
 رکھے یاد نمونہ میرا میری امت پیاری
 فاقہ فقر خدا دے بندے کر جان وڈیائی
 کہے مغیرہ جہادہ فاقے ڈٹھے بنی پیارے
 آخر جدوں صغیفی بہتی حدوں لنگھ سد بانئی
 سرور عالم گھر دے اندر ایہ فرمان سنائے
 کہے شکار علی کرم اللہ تعالیٰ علیہ وسلم گھڑواں
 بخش تلی خیل مائے گھر آئے بنی ابی
 وجہ تو ملی اک ایلی جھاڑو کرے پیاروں
 اتنا قدرتی آہی جنت خاتون تائیں
 ناکہ اٹھ تو واضح کہتی ناکوئی سخن الایا
 نہیں تائے کے سرور عالم جد شریف یارے
 ہون اے دروازے اندر پاک شول غبار کی
 اسن نہ کچھ عظیم نہ کیتی نہ کچھ مول بولا لایا
 کرن قیاساں دل دے اندر پاک حبیب آئی
 جاتس ہے مسکین وچارا میرا باب پیارا
 فاقے اندر شاہد بیاہ بھی دورا سان نہیں ہوئی
 آخر حضرت تیرے ہو کے بیٹی نون فرمایا
 دس ایمان پیاری میری لپٹے ہی مینوں
 سن آواز بچھاتا بی بی حکیمہ کھڑوئی
 کیتی عرض نہایت ادبوں یا سردار سچاواں

میر محمدان میر توکل امت نون سکھلاواں
 آحد پیار قبول نہ کیتا سونا بن کر آ لیا
 آخر والی دولت منگاں امت نون بچھاواں
 کرن دلاج دنیا دالاجے مسکینی آدے
 ہر حالت وچ میروں شکروں کرن قبول تائیں
 دنیا وچ سردار اساد دے کچھ عمر گذاری
 جیکر رسیا دین سلامت سب دولت گھر آئی
 میروں شکروں امت دے اٹھائے اہل بیت گزائے
 کیتی عرض کرد کوئی حیلہ یا محبوب خدائی
 کرولی میر محمد و حیلہ کیتا حلوے
 جیکہ گوشت بے شکاروں طاقتاں لیاواں
 اگے حضرت جنت نون گھر وچ بیٹھی آہی
 ایہ بہت صغیفی حالت آہے فاقے پاروں
 دیکھ نہ مول بچھاتا میر گز دین دنی داسائیں
 اکھیں ڈٹھا بابا پیار وچ پکیان نہ آیا
 دوروں تک کے آٹھ کھلوے صدقہ مدد جائے
 کوں کرے شتابی جنت خاتون پیاری
 دیکھ حوالا پاک نبی نون بہت تعجب آ لیا
 شاید اج غریب بنایا سالوں اپنی جانی
 حاجت مند غریباں انگوں آ یا اج شہارا
 اگے واک نہ غمت کیتی حال نہ بچیس کوئی
 کیونج استقبال کیتا کیونج نہیں بلایا
 کیونج باب پیارے کارن پیار نہ آیا تینوں
 خداں اندر حاضر ہوئی دیر نہ کیتی مٹا کوئی
 سقے جاواں گبول گہاواں کیا کچھ حال وال

نور وصال دا عرضہ سالوں فاقے وچ دیا یا
 ہوئی دوریدن دے چوں طاقت تین پراناں
 اکھیں اگے پھرے تھیرا دھندو کار غباراں
 جدول تسال دے داندول اندر قدم مبارک پایا
 اسکارن اٹھ کر جلدی میں نہیں حاضر ہوئی
 اسے حال تہاڑے دتے حسن حنین پیارے
 نو دن ہو گئے دو ماں براہمنہ تے کج نہ لایا
 صابر شاہ پے دچالے سخت ضعیفی ہوئی
 اتناں راناں ڈوبے باہوں جالیاں مال نہرا
 کہ مفسر سحبت خاتون جد ایہ حال سنایا
 اسے جوش محبت اندر رب نوں عرض نہائی
 سب نبیاں پر طرح طرح دے تہاڑا حسان کما
 حضرت آدم جدر نولاں شان خلافت پایا
 شاہ کیتا سلیمان نبی نوں جگین حکم چلائے
 ابراہیم نوں شان جلیلی جگن کیتا سکاروں
 اسے جگن چھری دے پھولوں کر کے فضل بجایا
 جگن حضرت موسیٰ ناپیں شہر مہر دی شاہی
 حضرت عیسیٰ بن مریم نوں روح القدس مایا
 کتنی نعمت اس دے کارن ہو رہا عطا فرمائی
 دنیا تے جدر پلا ہوئی اس دی مانو پیاری
 بے مومن ان رے میوہ جنت وچوں آدن
 بار خدا یا مریم تائیں غیبوں پوئے کھانا
 میں راہی ہر حالت اندر جویں توں کہیں توں
 وقت مصیبت کہہ بوالاں عالی دولت پائی
 کہے مفسر حد ایہ حضرت عرض سوال سنایا

اتنے روزاں گھر دے اندر نہیں طعام کایا
 سخت ضعیفی تے کمزوری کیتا نہ ان کاٹا
 ہینن کچھ تاملو تسالوں یا سید ابراہاں
 میں جاتا جو حیدر صفدا گھر کشریف لایا
 وچ ضعیفی بول کے کی رسی پچان نہ کوئی
 لڑکھ نہ سکتن فاقے پاروں اوہ محسوم دچارے
 تاجہ گیا انہا مے اندر فاقے حلق سوکا گیا
 سن کھیلن فاقے پاروں یاد نہ رہ گیا کوئی
 مجمع محمدی شن کیتا ج ایہ ان میرا
 سن کر حضرت سرور عالم صید نہایت آیا
 یارب وچہ خزانے تیرے ہر گز می نہ کافی
 طرح طرح دے منصب کھنٹے تے اتمام کار
 سہر لکھل نہیں اس دے اگے سجدہ تہہ کرایا
 آدم جن حیوان پرے تابع سہ بنائے
 ہار ہوئی گلزار نامی جس وادب پیاروں
 اس دے بے جنت والا ذنبہ ذبح نہ کرایا
 باجہر ویلے کر کے کلاماں پیش جناب اٹھی
 زندہ ہون دعا اس دی نہیں مرفے بار خدایا
 کر کے فضل بہواں کو لو اس دی جان بچائی
 جنت نعمت پیر اس دی پرورش کیتی ساری
 طرح طرح دی تازہ نعمت حضرت مریم کھاؤں
 فاقہ فقر نصیب سالوں جوں تسالوں بھانا
 فضل کم دی یارب تہو رہیں کجہ تینوں
 اس منزل وچ پیرے پر کیا بخشش فرمائی
 تداہرہ میت نازل ہوئی امر خدا فرمایا

الْمَرْيُوكُ بِمَا قَاوَى

کیا نہیں پایا چلو خدا نے، یہ تم پھر تجھ کو دی اس نے تم کو

کیا توں آیت عظیم نہ آئیں اے محبوب پیارے
شان نزولوں معلوم ہوئے آیت ایہ پیاری
اس کھیں پہلے سرور عالم جو منصب پائے
علم کے محبوب اپنے لوں پاک و نڈ ساہن
نساں جو اکھیا میرے آپر کیا بخشش فرمائی
جیکر درجہ ابوالبشر و حضرت آدمؑ پایا
وہ سب آپ تمام انسانوں یا محبوب غفاری
اوہ جسمانی باپ خلق و انوں میں باپ حافی
جیکر ماسکوں اس دے اگے سر بکوار حبس کا گیا
وہ شاہ سلیمان بنی لوں جو میں بخشی بختیابی
جن انس جو انماں آپرے اس حکم چلا گیا
عرش فلک تک ساری خلقت تیری تابع ہوئی
تہوڑے روزاں دنیا اندر کیتی اس سرداری
کر سہل تیری امت و چون ایسے ولی پیارے
جہوں اساڈے قرب حضوروں پاس نور نظارا
آل خزانے ملک انہا توں جے پھر دتے جادون
بول سوال کرن سرکارے شوق جمال کھاون
ایسے غرق محبت اندر ہوسن عاشق میرے
اوہ شاہی سلیمان بنی لوں جو میں بخشی آہی
جے کرا براہیم بنی لوں اسان چل بنایا
ایوئیں تیری امت کارن اسیں پیار کاساں
جے پھر اسان علیہ بنایا موسیٰ بنی مسدا

پھر میں جاگہ بخشی توں دے کر منصب بھالے
وہ میرے حضرت آپر خالق پاک رآوتاری
کے مہر و چہ فاوی رب اوہ یاد کراے
بخشی جاگہ حضور اپنے چہ اسان نساڈے تائیں
سنو نساڈی عزت عظمت والے جو کرا سان بنی
توئوں شان ابوالاد و احمد اسان عطا فرمایا
توئوں ساریاں روحاں آپر میں بخشی سرداری
سبہ تہیں اہل پیدا ہو یا تیسرا نور حقانی
دعاں جہانناں دہم ہمیشہ تیرا ادب بنایا
اس تہیں بہتر شاہی توئوں کیا پاک آہی
توئوں دہم زمین آسمانوں میں سردار بنایا
توڑی قوم فرختے تیرا حکم نہ ہوڑن کوئی
تیرا حکم قیامت تائیں رہے ہمیشہ حباری
جہوڑے تخت سلیمان نالوں پان مراتب بھارے
جو فرما بی سکتے کر سن اس تہیں عالم سارا
پر نہ وہیں چیز کئے لہر گر نظر نہ پاؤن
لجہ پرواہ نہیں چیز کئے ی ساؤں باہجہ صالوں
آل عالم تہیں قرب اساڈا جان بیت اگے
اس دے نالوں بہتر جان عشق پیار آہی
توئوں اسان حبیب بنایا تے محبوب بھیرایا
تابع دار محمدیاں توں میں محبوب بناساں
اپر تیرے نالوں ساؤں نہیں سی اوہ پیارا

اس نون بخش ہو یا کوہ طوروں تنوٹا جہا نظار
 اس سے نال اسادی ہوئی کتنی دوروں
 جے کر اس نون تخت مصر و ایتا اسال ہوا
 کرو خیال حبیب پیارے محمد جے تدھ پائے
 رب اذنی جہا اس سالوں عرض سوال سنایا
 اس کیسا جو بابت میں اپنا آپلا پے کہا میں
 اس دے دے دے بھی تیری خاطر میں اک لڑھیایا
 کہن مفسر آلا اس وجہ ایہ کہ بھیہ رہا نا
 کتنا حکم کلیم اللہ نون پاک خداوند سائیں
 جہ تک نہ محبوب اساد محشر اندر آئے
 جہ تک میں زیارت اول لیاں نا ہیں نہ توں
 جہ محبوب جمال اساد امت نون دکھا سی
 کہ حمید الدین پیار اللہ عشق الہی
 جس ن حضرت آدم تائیں رب پیدا فرمایا
 رب اذنی اپنی پتوں آدم سے ندا میں
 سن آواز حضرت آدم آواز چہ حیرانی
 یارب ایہ دیدار تیرے دی کس ن ہوش ہوئی
 کون ایہ دو جا عاشق نیرا کس آواز سنایا
 ایہ تیرے فرزند غلام و چوں ہک فرزند پیارا
 پشت مبارک تیری اندر اس دا بے ٹکانا
 عشق محبت میرے اندر کھانا ہوش ہولارے
 انویں جیہڑیاں پشمالاں حضرت موسیٰ آریا
 جاں پھر پیٹ مانی دے سا ندر اسوں ب لیانا
 جہ آواز محبت والا سنایا اس دی مانی
 اسے دے گھر دے اندر زرت چراغ جگا لیا

تینوں اپنے کول بولایا سیر کرا یا سارا
 او اذنی واقرب تسانوں بختیا اسال کھنوروں
 تینوں سوہنے تھکے ملے عرش معلے والے
 کوئی بنی کلیم اللہ نون کدوں عطا فرمائے
 لکن ترانی اگلاں اس نون حکم اسال فرمایا
 اسال کیا توں کچھ نہ سکلیں میر گز میرے تائیں
 جس تھیں اسال کلیم اللہ نون ناہ دیدار کرا یا
 باجہ حبیب جمال کسینوں نہیں سی رت کہا نا
 دنیا دہ توں دیکھ نہ سکلیں میر گز ساڈ تائیں
 امت سے جمال اساد احد تک آن نہ پاوے
 تنہا اے موسیٰ توں میر گز دیکھ نہ سکلیں نون
 اس تھیں بعد ملو تساد ی پوری کیتی جا سی
 حضرت موسیٰ نون ایہ خواہش مدھ قدیوں آری
 اس دی پشت مبارک چوں ایو آوازہ آریا
 یارب پاک زیارت اپنی بخشیں میرے تائیں
 او سوقت سوالی ہو یا پیش جناب حقانی
 میرا بچوں جانبدہ جگوچہ ہو نہ کوئی
 تا پھر حضرت آدم تائیں پاک خدا فرمایا
 موسیٰ نام مبارک جس داموسلی نبی نبھا
 اپر کرن اکرام نہ دیندا اس نون شوق رہا نا
 رب اذنی پشت تیری وجہ کر آواز پکائے
 بے پشمالاں دے دار واری ایو آواز سنایا
 اس دے بھی شوقوں زد توں ایو آواز سنایا
 سستی آٹھ کھلوتی جاگ شتابی آری
 کرے تلاش آسوں پاسوں نظر نہ کوئی آریا

ہو حیران خداوند اگے عرض دعا فرمائی
 میں حیران تعجب اس تہیں ایہ کیا قدرت ہوئی
 غیب کنوں خوشخبری آئی ماں موسیٰ تائیں
 حکم ہو یا یہ پیٹ تیرے وہ چہ ہے فرزند پیارا
 کمال حمل عشق میرے وہ چہ ہے ایہ بچہ میرا
 کرن روایت حضرت موسیٰ جدول تو لکھ پایا
 جاں پھر ملی نبوت اسوں خالق دی سرکاروں
 ہر حدیث مبارک اندر جدول قیامت آئے
 محشر وہ چہ بھی ایہ وہ آوازے شوقوں کر کھڑا میں
 حکم کرے محبوب اپنے لوں پاک جناب الہی
 دل تہیں تا آخر تائیں میں دیاں ہو چکا میں
 ایہ پر اسان تسادی خاطر نہیں جمال دکھایا
 جہنگ دیکھ دلوے اسانوں پاک حبیب پیارا
 یا موسیٰ توں اس تھیں پہلے دیکھ نہ سکیں مہنوں
 اتنا قدر لحاظ تسادایا محبت بن سب
 جو عزت جو عظمت تینوں بخش حضوروں ہوئی
 جے میں درجہ روح الشہداء بخشا عیسیٰ تائیں
 آنھے کو ہڑے پان شفا میں اس کی برکت مل
 کئی ہزار تسادی برکت میرے اسان جو آئے
 کئی ہزار نابیناں تائیں کہیں اس دیوایاں
 کئی ہزار مریض نمائے تے بیمار پرانے
 جو نسخہ الا اللہ داجہنوں تسان بسکھایا
 جتنا فیض تسادے کولوں پاؤں مل لوکایاں
 توڑیاں لوکل فیض بھایا اسدیاں دل دعا میں
 جیکر ناں دعا عیسیٰ دی ملے شفا بیکاراں

یارب میرے گھر دے اندر کس آواز سنائی
 گھر میرے وہ چہ میرے باہجوں دو جاہور تہ کوئی
 نیکی آپ مبارکبادی فہلوں خالق سا میں
 جس نے بول آوازہ کیتا سنیاتدھ بکھارا
 بخشاں میں نبوت اسوں ہوک پیغمبر میرا
 تا بھی ایہ وہ آوازہ کیتا بخش جمال خدایا
 جا کہ طور آوازہ ایہو کر داسٹوق پیاروں
 قبروں اٹھدا حضرت موسیٰ ایہو آواز سنائے
 دینا آدنی یارب مینوں پاک جمال دکھائیں
 ایسی طلب دیدار میریدی موسیٰ تائیں آری
 بخش جمال الہی مینوں دکھاں نال پیاراں
 لکھ ترانی حکم حضوروں ہر واری فرمایا
 تالے جہنگ امت امت اسدی پائے نہیں نظارہ
 بعد انہاں تہیں محشر اندر دیاں زیارت تینوں
 میں تھیں دل موسیٰ تائیں نہیں جمال دکھایا
 تیرے نال برابر دو جا نہیں پیغمبر کوئی
 مردیاں حال کارن اسدیاں ہوں قبول دعا
 ایہ سب درجے ذات تیری لوں میں بخش سرکاروں
 لکھ کفر دیاں قبریں وچوں روح اسلامی پئے
 روشن گلیاں جنت والیاں باہوں پڑ دکھایا
 پاس تیرے جہ حاضر ہوئے روگ تان اسدیاں
 جتنا روگ کھردا آہل وچہ اسان گویا
 حضرت عیسیٰ تہیں ادھ فیض کسے ہرگز پایاں
 جاری رہن فیض تسادے روز قیامت تائیں
 ہوں تیری امت اندر ایسے ولی ہزاراں

اگر اس قبول سوال انہائے جہوں دعا فرما سن
 جیکر اسان یہوداں کو لوں عیسیٰ بنی چھوڑا یا
 حضرت عیسیٰ طرف یہوداں پھیر نہ کیتا پھیرا
 تسال کیا جو مریم آپر ہویاں ایڈ عطا میں
 اس دے دے کیا کج نعمت بخشی اسان تسالوں
 جیکر نام بخشی میوے حضرت مریم ہالی
 ملیوں وجہ محبت سادہی اسے محبوب پھلنے
 حد الثام البحر شرح دایترے کارن آیا
 کوڑنال فرشتیاں دہوتا قلب تسالے تائیں
 حنڈل می اس دے اندر جگہ نہ چھوڑی کاخی
 بھر دتا میں سینہ تیرا کوہ برج اسراروں
 حضرت میوے کھا کے ظاہر قوت ہالی
 ظاہر قوت پیدا کرے ظاہر والے کھانے
 ظاہر قوت بدن سلامت جو طاقت جسمانی
 ظاہر قوت زہد عبادت تقوا لے تا بعداری
 ظاہر قوت ظاہر اندر صالح عمل کھانے
 ظاہر قوت عالم ہونا علم حقانی پانا
 جنت نعمت حور قصورال ظاہر قوت پاروں
 امر کرے محبوب اپنے لوں پاک خداوند عالی
 ظاہر وجہ بھی ہر کسماں دی پر دیش تیری ہونی
 جیکر نعمت جنت والی حضرت مریم پانی
 دنیا وجہ نہ اچھے تسال اقدم مبارک آیا
 بے موسم بے تے میوے مریم لوں پوچھا کے
 کل دنیا دیاں عورتاں وچوں چنیا میں متا میں
 روز قیامت نال تسالے اس دعا عقد کراواں

عیسیٰ دا گول مجھے اپنے دنیا وجہ دکھا سن
 مکے دیاں فرشتیاں کو لوں تینوں ساں بچا یا
 مکے اندر کر ساں فضلوں پھر میں بقعہ تیسرا
 جنت والی نعمت دیکے پالیا اس دے تائیں
 سنوں جواب حبیب ہمارے دساں اسنوں
 بخشی نعمت اسان تسالوں عشق محبت والی
 ظاہر باطن تیرے کارن کہو لے سبہ خزانے
 کہوں میں سینہ تیرا ہر یک طرح رچا یا
 کیتیاں دور تسالے دل نہیں کافی ہوا میں
 عفتے بدلے دل دے اندر ہر محبت ہالی
 باطن نعمت دیکر تینوں پالیا محبت پاروں
 تینوں قوت باطن والی اسان عطا فرمائی
 باطن والی قوت بخش جو اسرار ربانے
 باطن نال ایمان سلامت ایہ قوت روحانی
 باطن قوت جہد ریاضت دل دی محنت بھاری
 باطن قوت باطن والے اعلیٰ درجے پانے
 باطن قوت عشق محبت کامل شوق ربانا
 باطن قوت کونج و کھادے مولائے دیداروں
 اسان تسالوں نعمت بخشی ظاہر باطن والی
 باطن وجہ بھی نال تسالے پس نہ کروا کوئی
 اوہ سہ تیری خاطر آہی یا محبوب خدا فی
 اگدوں اسان تسالے خاطر ایہ اسباب بنایا
 جنت کھانے تیری خاطر اس نواں کہو لے
 پاک کیتی میں تیری خاطر امر کرے رب سائیں
 مریم خاتون ماں عیسیٰ دی تیرا حرم بنادال

اسے خاطر دنیا اندر تال محبت پالی تیرا حرم بنا کے بخشی نعمت جنت والی

ذکر عقد نکاح حضرت خواجہ عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
بہ حضرت مریم ولی بی اسیمہ درایوان جنت

وچکرالاسرار لیا دے شیخ حمیدم پیارا
روز قیامت سرور عالم جد جنت ول جادون
جبرائیل فرشتے تائیں حکم کرے بسائیں
عجبتیں سے زلیور زینت مریم نون پہنادون
روحی حضرت آسیہ چمیری فرشتے گھر آہی
اسنوں بھی بہ مریم دانگوں زینت زیب سجاون
دونوں ایک دوجی تھیں بہتر صورت سیرت پاؤں
مکن کر حکم شتابی حورال ہار سنگار لیاون
لکٹی ہزاراں خدنگاراں صاحب حسن سنگاراں
کر رہن جد زلیور زینت حکم خدا فرما دے
تال لیا دے موت اپنے تالجدار پیارے
دیون آخو شجر فرشتے سرور عالم تائیں
لے ہو وہ بیباں دلیاں دچہ جناب اسادی
مکن تو شجری سرور عالم کر سن چنچ تیار ری
سہ اسوار اقبال آپر ہوسن چائیں چائیں
سہ تھیں آگے نوشتہ ہو سی پاک رسول شہدار
انہاں دواں نون ریش مبارک عزت شان بگراہی
سرور عالم نون رب بخشی بیباں دی سرداری
حکرت آدم جدر رسولاں جد متسام لوکایاں

جوں نکاح حضرت داہوسی ذکر سنائے سارا
بھی بہ مومن تالجداراں دچہ بہشت لیاون
حورال نون رنج سادی طرؤں ایہ فرمان تائیں
وہ بیباں وانگ برابر کورا ہار سنگار کراون
تال محبت پالیا جس لے موسیٰ بنی ابلی
دونوں رنج محبوب میرے داشتہ نکاحون
دوا تون اچ سوہنا نوشتہ بخش کراں سرکاروں
حضرت مریم یہ خاتون دواں نون پہنادون
جبرائیل آون سیکل سجادون حورال خوش رخساراں
خبر دیو محبوب میرے نون نوشتہ بن کر آئے
چنچ بنا کے حاضر ہوئے آ میرے دربارے
یا حضرت فرمان کسانوں بھیجا خالق سائیں
آسیہ مریم تال تسادی اچ کراں میں شادی
بنی ملی بہ حاضر ہون بھی بہ امت پیاری
زینت ناک لباس عجاوب ہو سی مرکب تائیں
تال بنی دچہ حضرت آدم ہو سی باپ پیارا
باقی سب بے ریشے ہون جتنے لوک تاملی
اس بہنوں ریش انہا تون عزت عظمت بہاری
اس بہنوں ریش انہا تون رب دیو دایاں

لہٰذا این وایت بہ پایہ نبوت در سیدہ - بہ بنید کتاب بدینہ النور دنیا متعلق بالاطفار و الشور

باہر انہاں نہیں مرل مومن جتنے ہوسن سارے
 بہن بھتیجاں آپ براقال کر سن جدول سواری
 کرسی حکم حبیب اپنے نوں پاک جناب تعالیٰ
 تا پھر تہ براقال اتوں بہر مقبول پیارے
 کل امت نوں سرور عالم نال اپنے یجاون
 پہلی ایہ مہانی ہوئی خالق دی سرکاروں
 بہر مومن نوں ظاہر دے پاک جمال رہانا
 بے ماتد جمال اکہوں پیون جدول پیالے
 جوں زیارت مومن تائیں بل اس روز کرے
 ستر پردوں باہر مومن جتنے ملک مت می
 اتنا فرق دوہاں دے اندر خالق پاک رکھاوے
 حکم کرے سب ملکاں تائیں پاک جناب الہی
 جتنے لوک حبیب کرے دے سنگی ساھی سارے
 یہ سب ارج بہمان اساطیٰ خاٹ شاہ بنیاندی
 تا پھر جبرائیل پیارے دے بہتہ دیوانے
 اسرئیل لیاوے کھانے پھر پھر تعالیٰ رکھاں
 جاں بہر مومن کھاوے بس حکم کرے بسائیں
 عزت اتے جلال اپنے دی بے سوگند اسانوں
 بنے بنے لقمے لقمے طرف تساوی آدن
 تا کوئی تہہ لکھوے اپنا تا کوئی منہ وچ پاوے
 قسم ہزاراں لذت آوے ہر یک لقمے پاروں
 جاں پھر کھانا کھاوے اندر زمین مومن نصیرے
 ذات الہی شامل ہووے طرف جمال محمدی
 کھانے نہیں جد فاسخ ہووے تنج پیارے والی
 مال خطاب بولا کر اللہ دوست نوں فرماوے

داہری نہ مول کسے دی صاف دین رخصارے
 جاوے پاسے حاضر ہوئے تنج نی دی سازی
 آجھو یا اس دربارے کوئی نہیں روکن والا
 دار جلال الہی اندر حاضر ہووے سارے
 تھکھار ملاںک بہ نوں عزت نال بھاوے
 کل مجلس نوں کرے شرف اپنے دیداروں
 کوئی نہ رہی اکہن ہوگا مل رہ گیا نہ
 جتنے عاشق پیون والے ہو جاں متوالے
 ملکاں نوں بھی درج اس دن تہہ آوے
 اس تھیں اندر مومن نیلے پاں جمال کرامی
 او میاں دی عزت عظمت ملکاں ل وکھاوے
 حاضر کرے مجلس اندر کھانے شامشاہی
 سب دے کھانے رکھو کھاوے یار پیارے
 جبرائیل خادم ہو کے خدمت کریں انہاں دی
 میکائیل تائیں اگے دسترخوان وچھاوے
 کون سنوے صفت انہاں دی لذت باہر حساباں
 جبرائیل اکھ تھامی مجلس والیاں تائیں
 کچہ نہیں لقمہ توڑن سندی حاجت کجہ تسالوں
 دانگ پھر وال اوڑ کر آپے منہ دے اندر جاوے
 تا کوئی چیتے لقمے تائیں لے نرم ہو جاوے
 جب جب کھاوے جج ہو حکم ہووے سرکاروں
 آپس اندر بیتی دے ہوسن ملوں نظرے
 رحمت تظروں ہون پائے حق کمال محمدی
 کرسی عقد حبیب اپنے را آپ خداوند باری
 لے مجھو با عقد تساڈاں کرا یا جاوے

حضرت مریمؑ سیہ دونوں دتیاں لیں
وقت نکاح دے حاضر ہوں جتنے لوگ تمامی
سو سو حور انہا کے کارن رب عطا فرمائے
سو سو محل برنگان عجائب طسن ہر یک تائیں
سب محلاں وچ تخت شہا نے سدر قسم کلاں
حسن جمال جو حوراں والا راوی ذکر کیا ندا
کالی رات انہیری اندرا پڈ پوے چمکا را
وہ موکل عنایت ہوے کارن شاہ ابراہاں
حیدر العام اکرام تمامی پاک خدا در تائے
لے مجھو با راضی کیتے میں سب دوست تیرے
بھی بیدار جمال اپنے دی بخشی نعمت بھاری
جاہن خیریں جنت اندر لیب سبہناں میں
لے جاتوں بھی حرم پیارے اندر رنگ محلاں
حیدر حکم ہوے سرکاروں ہر کوئی نصرت پاوے
خوشی خوشی سرور دو عالم سب لوناں لیاوے
جانبین سب تختاں آپرے پیاریاں حوراں
کرن روایت محلاں اندر کرن جودوں کانا
ایہ سب شان محمدیاں لوں رحمت فضل غفاروں
جہن مفسر پاک نبی لوں حکم خدا فرمایا
مریمؑ لوں جو جنت والے میو کا ساں کہوائے
تیری خاطر پالیا اسنوں بھیج بشتی کھانا
ایہو بھیدا ما اس اندر یا محبوب سہارا

نال خوشی دے سرور عالم کرن قبول دیاں
امت پاک نبی دی وچوں یوین سرور گرامی
سو سو محلہ جنت والا ہر یک حاجی پاوے
حیدر جد اسبہ حوراں کارن بیت کشادہ جائیں
ہر یک تخت برابر اچار بستہ پنجو سالوں
جیکر جلوچہ ٹاپا ہر ہووے ناخن بک انہا ندا
لوناں لے تھیں روشن ہووے جتنا عالم سارا
کئی سہاراں خد متکاراں حوراں خوش خساراں
اس تھیں لعل حبیب اپنے لوں ایہ فرمان سداوے
سبہ لوں نور تصور وغیرہ جتنے چنگ چکرے
ہر العالموں راضی کیتی امت تیری ساری
لیجاوے سبہ حوراں اپنیال میرے رب سائیں
ایہ سب حوراں خد متکاراں نال لساڈے گہلاں
ہر کوئی اپنے حراتاں میں اپنے نال لیاوے
وچ محلاں نیچن سبہنوں باغ مکان دلاوے
ہوین پاک جمال لہوں نذر روشن پُر نوراں
تختاں اوپر بٹھے دیکھن پاک جمال ربانا
ہوین نصیب بشتاں اندر سرور عالم پاروں
لے مجھو با اسال لساڈا ایہ کجہ شان بنایا
اوہ انعام احسان تمامی تیری خاطر آئے
ہیسی نال لساڈے اس دا آخر عقد کرانا
نہیں تاثیرے نالوں لوں کیہڑا ہو پیارا

ہوریان اس آیت اندر وچ تفسیر لیب دے
جو نکر شان حبیب اپنے دیا پاک خدا فرماوے

سستی کتابیں ملو کا پتہ ملک غلام محمد اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

اَلْحَمْدُ لَكَ يَتِمَّا فَاوِي ۝

کیا نہیں پایا تجھ کو (خدا نے) یتیم پر چھ دی (اس نے تجھ کو)

کیا توں وچ پیہمی ناپایا پیہم سر عالی
بے نہ آئوں دنیا اندر اسے محبوب پیارے
کل تجاں لوں میں تیری حب عطا فرمائی
سب دے دلوں عشق تیرے بختیاں اسان کا نا
حضرت آدم لوں میں فضلوں جدید پیدا فرمایا
کیتی نظر بہشتاں وچوں آدم نبی حقانی
نام میرے دے نال تساؤ ایسی نام پیارا
اشد نال محمد جس دم آں لوں نظری آئیا
کون بزرگ محمد یارب میں قربانی جاواں
حکم ہو یا یہ دوست ساڈا خاص حبیب یگانا
سے تیرے فرزنداں چوں ایہ فرزند پیارا
ایہ محبوب محمد میرا خاتم کل رسولان
جیساں محبوب اپنے دی حب نہ ہوندی ملوں
خاطر ایس حبیب اپنے دی سب کچھ اسان بنایا
بنیاں وانگ مراتب پاسی اسدی امت پیاری
سن کر منتاں عاشق ہو یا آدم نبی ربانا
کل محبت ساڈے اگے اس نے عرض گزاری
پڑھ پڑھ معتال عاشق ہو یا عرضاں بول شادا
ایزوں جدواؤ نبی ہر اسان زبور اتاری
اس بھی بول ساڈے اگے ایہ سوال مستیا
ایزوں جان پھر حضرت موسیٰ صفت پڑھی تو راؤ
بول کلید اسادی اگے گردا یہود عانیں

پھوں فضلوں بختی تینوں جگہ محبت والی
الگوں تیرے عاشق کیتے ہو پیہم سارے
سب بقولان دے دل اندر تیری جگہ بنائی
سہنوں شوق پیار ساڈا رگ وچہ سانا
بختی جگہ مقدس اس لوں جنت وچہ وسایا
دھس عرش معشے اپر کلمہ طیب را فی
پڑھکے ڈھٹا حضرت آدم کلمہ طیب سارا
نال محبت ساڈے اگے عرض سوال شنایا
نام تیرے دے نال برابر لکھیا جس وانا لوں
جنوں وچہ حضور ساڈے ملیا قرب شہانا
لے آدم میں اسے خاطر سر جیا عالم سارا
اسی برکت دے دیاں کل بنیاں بقولان
چوداں طیق نہ پیدا کردانا میں کردا تینوں
کل ظہور اسے کو توڑوں جگہ چاٹن لایا
کل رسولان اُپر اسوں میں حشی سرداری
امت تیری ہون کارن شوق دے وچہ دھانا
کوں محمدی امت وچوں میں یارب باری
میں بھی امت بنال بنانیدی ایسا شان چھانا
اس وچہ صفت محمدی آہی لکھیں بہت پیاری
کریں حبیب اپنے دی امت میںوں بار خدایا
پڑھ تعریف تصدیق ہو یا وہ تیرے درجا توں
میںوں بھی محبوب اپنے دی امت کنوں بنالیں

ایوں حضرت عیسیٰ کسا و چہ جناب اسادی
تقصیر کوتاہ اسے تیں تہیں جتنے نبی مانے
سارے کہن جلیب اپنے واقرب عطا فرمائیں
سب نے ایو خواہش کیتی تیرے شوق پیاروں
اننا شان تیرا مجنوباد چہ میرے دربارے
سب نبیاں دے دل و چہ تیری اسال محبت الی
اجے ظہور ہو یا میرے دیا محبوب یگانہ
سب نبیاں نول ذات اپنی دا اسال محبت بنایا
روز قیامت گل پیغمبر و نوحین جلوہ سب را
ہو دم تھیں تیرے تائیں جتنے مرسل آئے
سب نبیاں تھیں تیری خاطر میں اقرار کرایا
سب تیار رہے تدھکارن تا بعد ارام دے
توں آہیں جو میرے اپر کیا کج بخشش ہوئی
آدم ابراہیم وغیرہ جو جو نعمت الپایاں
پشت بہ پشت جہانمے اندر نور تساڈا آیا
بھی جو جو انعام اپنا نول بخشے اسال مہنوں
آکھ بیان پسیر فقیر ادبوں پڑھ لو اتاں

جد اس و چہ نجل مبارک دلی صفت تساڈی
ایو سوال کریدے گڈے سب مقبول رہا سنے
کول محمدی آمت و چون رب ساڈے تائیں
درجہ تیری آمت والا طلب کرن سرکاروں
آمت تیری بننا چاہندے جو پیغمبر سارے
مٹھ قدیوں تیرے کارن ملے مراتب عالی
اس تھیں اکے آ یا تیرا ساڈے نال یرانہ
یقنوں میں محبوب بنایا اتنا شان دو پایا
میری نظر تیرے دل ہوئی ایڈا رتبہ تیسرا
سب تھیں بہتر دیجے مینوں اسال عطا فرمائے
سب نے تیری خدمت کارن آخر گنا فرمایا
سارے تیری آمد کارن بے کڈیکاں کردے
اے مجنوب شان تیرے داثانی ہو رہ کوئی
اوہ سب مدد نور تیرے دا اسال عطا فرمایاں
سردن تھیں اسال بناتوں رحمت نال بچایا
اوہ سب ادب لحاظ اسالوں آ یا تیرے نوروں
جو نور محمدی پاروں بخش ہو یاں بکاتاں

ذکر برکات نور محمدی در اصلاب ابار کرام واجب
عظام حضرت خواجہ عالم علیہم الصلوٰۃ والسلام

اَوَّلَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ نُورِیَّ جُیوں حضرت فرمایا
اس تھیں پہلے مولانا باجوں چیز نہ آہی کوئی
تا اسمان زمیناں تا کوئی سوچ چند ستارا

سب تھیں اول نور نبی دا خالق پاک او پایا
نور ظہور نبی تھیں تہکے ہر شے ظاہر ہوئی
تا ارواح اشباح خلایق تا کوئی ہو پکارا

کرسی عرش نے لوح قلم بھی نہیں سن اچھے اپنے
 جن انسان یوں نہ کوئی تا کوئی ملک انہی
 وحدت تھیں جد کثرت کرنی چاہی حق تعالیٰ
 سبہ خلقت تھیں دل اسوں سر جیا خالق سائیں
 لوح قلم آسمان زمیناں کرسی عرش پیارے
 جو نسخ جنت اد سے دھوپوں رب جہا فرمائے
 نور انہیں دانور دلال دانور ایسا تاں والا
 نور رسولان اد سے دھوپوں رب ظاہر فرمایا
 حمڈوں پیار نور نبی داسر جیا سرجن واسے
 نور محمدی نول اس ویلے حکم دتا رب باری
 سن کر حکم جمال محمدی نظر اپناں ول پائی
 ٹوٹک لیا سب نوران تائیں نور نبی سرور دے
 کیتی عرض کامی نوران یارب بار خدا یا
 حکم ہو یا یہ نور محمدی جلوہ خاص حقانی
 یا محبوب پیارا میرا خاص رسول بہارا
 جیکر نال رسالت اس کی سیل بیان لیاؤ
 سن کر حکم کامی نوران عرض کیتی سرکاسے
 رب فرمایا اسان تسالوں سہنوں نبی بنایا
 پہلے دن ایہ عہد کرایا سہ تہیں خالق تہا میں
 کل مراتب پاک نبی دے اس دن ظاہر سز
 روز ازل بھی سب نوران پر حضرت نون سرور کی
 دنیا و چہ بھی سرور عالم جو نکر عزت پائی
 ہر عالم و چہ سرور عالم رب سرور نبی
 سبہ خلقت تھیں دل ہو یا نور نبی سرور دا
 وحدت دوالی خلوت اندر لا کھاں سال مائے

نادون خ حاجت والے نام نشان بنائے
 ہو واحد ذات لیے دی اک ایسی اس ہی
 نور اپنے تھیں ظاہر کیتا نور پیارے والا
 پھر اس نوروں پیدا کیتا دوہاں جہانناں میں
 نور نبی تہیں پیدا کیتے سورج چند ستارے
 گل فرشتے نور نبی تہیں خالق پاک او پائے
 سبہ نورانی چیزاں اس تہیں کیتیاں حق تعالیٰ
 جو نکر و چہ مدارج حضرت عبدالحق رحم لیا یا
 اسے دھوپوں سب نبیاں دے نور انور نکالے
 سبہ نبیاں دے نوران دلوں نظر کریں پوری
 امت ہوئے سورہ نور تہاں جہلی جلدوں دکھائی
 چھپت دن جیوں چند ستارے سورج کوں دھڑکے
 کس عا ہر ایہ نور پیار اسانوں جس چھپا گیا
 گل نوران پر غالب کیتا جس نون دوہیں جہانی
 ظاہر باطن اسے خاطر سر جیا گل پسا را
 بخشاں میں نبوت سہنوں نبی بنائے جاؤ
 یارب سیل بیان لیاے نال حبیب تیارے
 اذ اخذ اللہ میثاق اندر ابھو اشارہ آیا
 سب نبیاں دابئی بنایا سرور عالم تہا میں
 جس دن اسے چندے سہنوں نبی تمام کھلوسن
 محشر و چہ بھی شان نبی داویکے خلقت ساری
 ایسی عزت ہو کسینوں و چہ نصیب نہ آئی
 ہر منزل ہر منصب اندر اول درجہ پایا
 کیتی قدرت پاس خدا دے رہیا بہاراں کوا
 و چہ سبیاں نے تہیدال قرب حضور ہی پائے

جاں پھر حضرت آدمؑ تائیں خالق پاک او پایا
 سن داپشت مبارک وچوں آدمؑ خوش آوازوں
 بھی اُس پشت مبارک وچوں جلوسے باہر آون
 کئی ہزار فرشتے آون کر کے صفائے قطاراں
 کیتی عرض خداوند کے آدمؑ نبی پیارے
 حکم ہو یا یہ نور محمدی پشت تیری وجہ آ یا
 کل اولاد تیری بھٹیں ہوئی ایہ فرزند یگانہ
 عرض کیتی پھر حضرت آدمؑ یارب خالق سائیں
 تا پھر نور محمدی اس نون خالق پاک دکھایا
 کر شکرانہ حضرت آدمؑ ادبوں عرض گذاری
 تا اس دی پیشانی اندر باد نور رکھایا
 طاہر جلوسے نظری آون حضرت آدمؑ تائیں
 خدمت اندر حاضر ہوون رب کے ملک پیارے
 نور نبی دے آدمؑ تائیں ایسا وقت دکھایا
 برکت نور محمدی آدمؑ ہر یک خوبی پائی
 سب چیزاں دے نام سکھائے اسنوں پاک کہی
 کتنی مدت جنت اندر کیتیاں ہوج بہاراں
 کل فرشتیاں اسلے آگے ادبوں بیس جھکایا
 وچہ مصباح تفسیر ناگوری خبر ابو فرمائی
 وچہ اشاریاں اسدیاں کیتا یہ بھی ہکا شارا
 حضرت آدمؑ نون جس دیلے بیسی ساں آپایا
 پھر جد اس کے متھے وچوں نور کدھے چمکائے
 ایہ سب ادب تساد آ یا محبت گرامی
 آدمؑ بھٹیں پھر ثبت پیارے نور تساد آپایا
 جاں پھر حضرت نوحؑ دے اندر برکت تیری آئی

اُس ی پشت مبارک اندر باد نور رکھایا
 جیوں کوئی کرد احمد الہی نال کمال نیازاں
 نور نور ہووے ادہ پاسا جتول کنڈ دلاون
 کرن زیارت نور نبی دی بولن حمد ہزاراں
 پشت میری تہین ہر آون ایسے دچمکائے
 جس محبت پیارے خاطر بہ کچھ اسان بنایا
 جنوں ختم رسالت الانجشیا اسان خزانہ
 مینوں بھی ایہ نور پیارا کہیں نال دکھائیں
 آدمؑ دیکھ پڑھے صلواتاں میں ایمان لبایا
 لکھ میری پیشانی اندر اس نون یارب باری
 برکت نور نبی دی اسنوں بدر منیر بنایا
 جیوں جیوں دیکھے راضی ہوئے لے حد ثنا میں
 وار و داری صفائے بنا کے کرن زیارت سارے
 کل ملکاں نون سدی خاطر عاشق رب بنایا
 کل اعضا داں اسنوں رجا پوچی روشنائی
 کہن ہفت سرا یہ بھی برکت نور نبی دی آئی
 طرح طرح دی نعمت بخشی خاطر شاہ ابرار اں
 برکت نور نبی دی اسنوں سجدہ رب کراٹیا
 اَلْمَرْحُومُ يَلْتَمِسُ اَوَالِيْ جَوْسَبِ آيتِ اَنِّي
 اے محبوبا کس کس جاگہ رکھوں اسان پیارا
 اُس ی پشت مبارک اندر تیرا نور رکھایا
 دیکھ فرشتے عاشق ہوئے سجدے ڈگے سارے
 تیری خاطر اسلے آگے کیتے ملک سلامی
 برکت نور تیری می یاروں اسنوں نبی بنایا
 غرق ہون تہیں کشتی اسنوں امن امن بچائی

جاں پھر ابراہیم بنی لوں ملیا نور ت سا ڈا
 کتنی محنت کر کے کافر آتش چھ جلائی
 کہن سلامت رکھیا اس نہیں ابراہیم پیارا
 جاں پھر اسماعیل بنی دل فوسا ت سا ڈا آریا
 مہینہ بچ پشستاں وچوں کیستا اوہ قربانی
 جاں پھر عبدالمطلب دیول موج فضل فرماری
 جس دی پشت اندر توں آیل اے مجھو نگالے
 بنی بنایا اس دے تائیں دے کر نعمت عالی
 مخر ہو یا اوہ قوم اپنی داستان امیری پائیا
 گل غرب وچہ عزت اس ہی اتنی اسان بتائی
 ایویں جد عبد اللہ اندر کیستا ت ساں کانا
 کرن لگا قربانی اس لوں اپنا باپ پیارا
 اگے اسماعیل پیارا فضلوں اسان بچا پیا
 کتنے شتر ہوئے قربانی عبد اللہ ہی جانی
 دول قربانیاں وچوں تینوں کن سلامت آندا
 وچہ جہنا بڈیاں پشستاں رہیوں اکید سردار الہا
 مکھ اہنا مے روشن کیتے تیرے نور کالوں
 وچہ مکر المرحان مبارک ذکر مفسر کر دا
 ایسا روشن چہرہ اس دا کر خداوند نوروں
 جے اوہ لکھنا پڑھنا چاہے اندر رات سیاہی
 منہ اپنے دے جلوے اندر لکھ پڑھا جائے
 دیکھ جمال پیارا اس دالوک ہون دیوانے
 سبھیں بہتر عزت اس دی جان لوک تاملی
 بھی حیوان جو دیکھن اسوں لوں ہون سلامی
 جتنے دادے پاک بنی دے مہوں ہوئے آئے

نازل ہو یا اسے آپر کتنا فضل اسادا
 فضل کرم نہیں اسان تاملی کر گلزار دکھائی
 اتنی برکت نور تیرے دی یا محبوب سہارا
 وقت ذبح قربانی کون اسوں اسان بچا یا
 رنج گیا نور تیرے دی خاطر اسماعیل حقانی
 کتنی اسان عنایت اسوں کے دی سرداری
 طرح طرح دے کھتے اسوں فضلوں اسان غزانے
 یا پھر فضلوں بخشی اسوں دولت دنیا والی
 جیو مکر عبدالمطلب تائیں میں سردار بنایا
 برکت بہت نور تیرے دی دردی گل لکائی
 سہ لوکاں دل وچہ اسدا اثر محبت دھانا
 اسماعیل پیارے والا آگیا وقت دوبارا
 دوحی واری باپ ت سا ڈا امن امان رکھایا
 مال فضل دے بج ہون نہیں مں ہی جان بچائی
 ایہ سب تیری خاطر آہی بچناں اسان دو ہاندا
 تیری خاطر اسان نہانوں کھٹ فیض ہزاراں
 چند کہاں یا سوچ بہاویں بہتر دہان لوں
 جس دی پشتے آوے آہ نور بنی سرور دا
 جو دیکھے سو عاشق ہوئے جلوہ دے دوروں
 دیواں بالن دی کج اسوں حاجت بندی نہیں
 نور بنی نہیں چہرہ اسدا اتنا چائن لائے
 بھج بھج شمع شمع آہ آجھڑے پردانے
 بڑے بڑے سردار اکابر دعویٰ کرن غلامی
 برکت نور رسول اللہ دی اتنا شان گرامی
 صاحب حسن جمال تاملی اک نہیں ک سوئے

یہ سردار خدا دے پیارے عزت و حرمت والے
پشت بہ پشت تمامیاں اندر رہی ہیں بھاری
دیندار بخت اسنوں یا سردار نبی خدا

برکت نور بنی دی سارے صورت کے متوالے
مٹھ قدیموں بخشی اشراؑس گھروں سرداری
جس جس ملک کوئی ہوندا دادا شاہ نبیا نذا

ذکر سرداری خاندان اسماعیلیہ جد امجد آنحضرت علیہ السلام
از ابتدائی مکہ معظمہ و ذکر پاکیزگی نسبت شریف

کے دی سرداری اوتھوں پانی ہاں گھرانے
برکت اسماعیل بنی دی جل رب و سا یا
اس ویلے ایہ ہوندا آہا سبب جھل دیوانہ
جل ویران پیار و سیون چارون طرف ریلے
آہیے اس جھل اندر تہل مارو آہے
اس جھل چہ زمزم والا چشمہ کیستنا جاری
مکہ شہر ہو یا یہ اوتھوں رحمت نال خدا دی
کر و عمارت اس جگہ تے خانے کسے والی
اسماعیل پیار بیٹا نال ہو یا ہم سہا ہی
بانی ہوئے بیت ربی دے رکھیاں ان میں
جیوں آباد کیتا ایہ جگہ فضلوں حق تعالیٰ
اسماعیل بنی دادا احاکم رب بنایا
برکت نور کا رسول اللہ دی لگا بھاگ گھرانے
اسماعیلیاں دے گھر آہی کے دی سرداری
سہ لوکاں نوں ان آسائیں موجد بہار و کہانی
حضرت اسماعیل پیار کی داماد جہاں دا

اسمعیل بنی دادا ہو یا جس زمانے
مکہ شہر او سے دی خاطر رب آباد کرایا
چوٹی عمرال آیا اوتھے اسماعیل یگانہ
ناکوئی چشمہ پانی والا آہا اس ٹکانے
اسمعیل تے مائی اُسدی دونوں اک اٹھے
خاطر اسماعیل بنی دی فضلوں خالق باری
اس چٹے پر ہوئی ہوئی رب کیتی آبادی
ایرانم پیارے کارن حکم دتا رب عالی
کیتی شروع عمارت اس نے خوب حکم الہی
بیٹے باپ اساریا دوہاں بیت اشہر دیتا میں
دھچ گلزار آدم دے لکھیا میں ایہ سب حوالا
سببیں اول کے اندر جس نے حکم چلا لیا
اس دے اندر نور بنی دادا آہا اس زمانے
اس تھیں بعد اولاد اُسدی و چہری حکومت دی
کتنی مدت اسماعیلیاں رعیت مسکھ و سائی
جو ہم قوم آہی ہک اوتھے راوی ذکر لیا نذا

اسماعیلیاں نال او بناندی ہوئی کجہ لڑائی
جہگڑا کر کے اندر انساں حکومت پانی

چھوڑ گئے سہ اسماعیلی مکہ شہر پیارا
 مکہ اتر قبضہ کیستہ جرم والیاں یاراں
 فسق فجوروں بیت اللہ و جدِ اربعہ گویا
 بہت ہلاک ہوئے تے بعضے چھوڑ گئے اوہ حائل
 نویں سردوں سرداری اپنی پھر انہاں بہنہالی
 کرن غلامی بیت اللہ دی عزت ادب پیاروں
 اسماعیلیاں تھیں یک ہو یا شاہ عدناں پیارا
 اس کے تورای سرور عالم اپنی نسب سنائی
 ابیرو چہ تاج کتباں ذکر مؤرخ لیا دن
 بعضے تربیشتاں فرماون حضرت آدم تائیں
 دمچہ حدیثاں سرور عالم پاک رسول غفاری
 اس تھیں اگے ذکر کیتا پاک حبیب ربانے
 آدم خلیفہ اہل تے تھے حضرت نوح پیارے
 وہ کتاب مدارج حضرت عبدالحق لیا یا
 اسماعیل دیوں اولادوں چنیار بکنانہ
 چنیا بھیر قریشاں وچوں ہاشمیاں تینا میں
 کتنیاں ہو حدیثاں انویں پاک نبی فرمایاں
 جوں کی پشت مبارک اندر نور اساد آریا
 عیب زنا ہوں پاک انہاتوں کھیا خالق سائیں
 طیب پاک تمامی پشتاں میںوں کھیا یاں
 حق حلالوں جایا میںوں حسن مری نے جایا
 اسی رسم حیالت اندر راوی ذکر لیا دے
 دیکھ امیر جنگا کوئی شکل شبہ بہت والا
 حل حرام کرا کر ایتھیں بھر عورت گھر آنے
 دیے سوتور پرانا آہا گندی رسم جہاں لال

آپ گراواں اندر کیستہ تاونج گذارا
 ایہ ظلم فسادوں انہاں چا یاں بریاں کاراں
 بیخ غلاب ب خدا نے قسم انہاں دیا
 پھر خدا نے مکہ آدا اسماعیلیاں تائیں
 پھر حکومت جاری ہوئی اسماعیلیاں تائی
 مدھ قدمیوں نیک گھرانہ شان اچھے سرکاروں
 باوایشتاں اس تھیں پچھے آبا بنی شہدار
 چھوڑ دی پھر اس تھیں گے ذکر نبی فرمائی
 تربیشتاں عدناں اگے اسماعیل تباون
 دائرہ علم اہل حقیقت جانے خالق سائیں
 شاہ عدناں تلک بیچانی اپنی نسب پیاری
 با ترتیب تمامی پشتاں اللہ مالک جانے
 اسماعیل خلیفہ پیارا جد نبی دی سداں
 جو نیکو وجہ حدیث مبارک پاک نبی فرمایا
 پھر اولاد اس دی تھیں چنیا قوم قریش گھرانہ
 ساریاں شہیاں تھیں میںوں چنیا خالق میں
 آدم خلیفہ تائیں تھیں حقیقتاں پشتاں یاں
 یا پھر جہناں رحماں اندر ساون رب رکھایا
 مال نکاح دے سب داند بھیا میرے تائیں
 طیب رحماں طیب تائیں رب نصیب کرایاں
 برے طریق جہالت دے تھیں سب فوٹ بنچایا
 جس د گھر اولاد نہ ہووے فعل نوگ کراوے
 اپنی عورت بھیجے اول بے غیرت منہ کالا
 جھگوئی لڑکا بچے ایتھیں دوی غنیمت جانے
 بہت دیوت کر عیسے بیویں نامواں یاں لال

کتنے لوگ کواریاں زناں ایویں سن دساندے
ایہ حضرت سرور عالم جسں مڑھی ل آئے
وجہ تفسیر عباسی حضرت ابن عباسؓ لیا یا
اس آیت وجہ پاک بنی نول ہو یا ابو شاره
اے محبوبا مڑھ قدمیوں ساجد اسال بنالوں
آدم تھیں عبد اللہ تائیں جتنے بابل قمر
اسے طور یک ہو روایت حضرت انسؓ بتائی

حدوں زناؤں مل ہوں تندوں انہاں پر ناندے
داوے دادیاں پاک تاسی رب عطا فرمائے
تَقْلَبُكَ فِي السَّاجِدِينَ جو پاک خدا فرمایا
حکم کرے محبوب اپنے نول خالق سر جہارا
نیکال پاکال لوکال اندر مڑھوں جلد آلیوں
سارے نیکو کار پیارے ساجد ہے میرے
ہک دن حضرت سرور عالم ایہ آیت فرمائی

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ

البتہ حقیق آہا تم کو رسول بہت پاکیزہ تم میں سے

انفسکم تے پیش جوت دانال زبرد لایا
میں ل بیت نفیس شان تھیں جسوں نبیوں علی
مڑھ قد لیل جتنے میرے دانے بات پیارے
کرن روایت حضرت آدمؑ جسں حلت پائی
شیت بنی سی بیٹا اس دا جس وجہ نور سارا
کریں نکاح کوئی صاحب بیوی اے فرزند سارے
اسے طور وصیت اگوں شیت بنی فرمائی
جس ویلے پھر نوش پیارے کیتی کوچ تیاری
اس بھی اگوں ایویں کہیا جیوں بابل فرمایا
نیک نانیال بخشاں سہ نول فضلوں خالق تائیں
قصہ کوتاہ نور چھل سی آہا پاک گرامی
جسں می پشت مبارک اندر فضلوں چائن لایا
ملے نول آباد کرایا جسں خالق باری
اس تھیں پیچھے نور محمدی جسں د اندر آئے
قوم قریش انہاں سے وچوں رب سردار بنائی
عبد مناف اندر جد آیا نور بنی سرور دا

اس تھیں پیچھے پیراں تائیں ایہ فرمان سنایا
بیت پاکیزہ بہتر سب تھیں نسب محمد والی
سہ جلال نکاحاں دالے طیب آہے سارے
وقت وفات وصیت اس نے بیٹے نول فرمائی
پاس بولا کر کنیدا سنوں آدمؑ باب شہارا
تیرے وجہ نور محمدی لائیں نیک کا نے
نوش آہا فرزند انہاں دا جس ایہ نعمت پائی
بیٹے اپنے نول ادو ایویں کہہ کیا جاندی داری
یہنے اوس وصیت آپر پور عمل کما گیا
ایہ وصیت جلدی آئی عبد المطلب تائیں
پاک لکائیال اندر اسنوں رکھیا رب مدامی
نور نور کیست تارک سنوں بھی سردار بنایا
ایمیل بنی نول پیلوں رب بخشی سردار می
مکے وجہ اولاد اس می تھیں رب سردار بنائے
عبد مناف قریشاں وچوں بیت فضیلت پائی
مکے دیاں قریشاں اندر ادو ہو یا سرور دا

اس شخص نے کچھ نواسی محمدی ہاشم اندر آیا
 ہاشم نال ہو یا ایک پیدا دو جا جوڑا بھاری
 دونوں بیٹ مائی سے دوپوں لکے باہر ہے
 نال بھی سے جڑی ہوئی دو بے دی پیشانی
 متھے نال اکٹھا متھام نڈاں دو ہاں ویراں
 آخر ہولا چار نہایت تیخ رکھی وچکاروں
 عرب دیاں داناواں لوکاں خبر خبروں یہ پانی
 حمد یا نال انہاں اندر فیصلہ تیخ کرایا
 مڈھ بدھا یہ فتنے والا اندر دو ہاں بھایاں
 جیونکر چون کہتی داناواں آخر دونوں ہوئی
 عبد شمس دیوں اولادوں بنی آیتہ سارے
 بنی آیتہ ہاشمیاں وچ ہو یاں جو یں لڑایاں
 عبد مناف اندر جو آ ہا نور نبی سرور وا
 اصلی نام جو ہاشم والا عبد العلی بتادون
 یک روایت عمر بتادون اصلی نام انہاں نڈا
 ہاشم معنی ہندی اندر جین توڑن والا
 گھر اس سے وچہ سے ہمیشہ جاری سنگر خانہ
 کھڑے کھڑے ویاں کر کے دھیر طعام لگاؤ
 کوئی شمار نہ کرے کسبدا کتنا کھا بڈا کھاتا
 کل مسکیناں کارن ہاشم وڈے من پکاندا
 سے محتاج غریب نمائے کم کر حاضر ہوندے
 چوڑے ہون انہاں سے روئی وچہ آوے
 اسے کل شخص ہاشم بدن لوک انہاں سے تائیں
 تلے پیمان مسافر عاجز اوڈے جانے رامی
 مکے وچہ ہنہاں سے تائیں فاقہ آ کر گھیرے

عبد منافوں کچھے اسوں رب سرور بنایا
 عبد شمس کہن ان نالواں جو یں روایت آئی
 قدرت نال دو ہاں دکتھے خالق پاک ملے
 اس دو وچ پوشیدہ آہی حکمت پاک ربانی
 جہراں نہ ہون اک دوسے تہیں کر تہکے تدبیراں
 نال محبت ہوئی ہوئی عبد اکتے تلواروں
 کہن لکے یہ تیخ اولی وچہ انہاں سے آئی
 اکوں بھی یہ ایویں ہوئی داناواں فرمایا
 وچہ اولاد انہاں دی بوسن تیخان نال لڑایاں
 بنی آیتہ ہاشمیاں رار سیا سواد نہ کوئی
 ہاشم وچوں بنی علی تے حسن حسین پیارے
 کچھیں حالت دشمن والی جانن سہ لوکایاں
 ہاشم نال اوہ حال ہو یا جلوہ شیر بشر دا
 جیونکر وچہ تاسیج کتاباں ذکر مورخ لیاون
 ایر بہت سخاوت پاروں ہاشم سدا جاندا
 ہیں ترور کھواوے لکیاں اوہ مقبول تعالیٰ
 جبروئی ورتاؤن لگ دا اوہ سرور یگانہ
 تاہو کوئی نہ جھکھا جٹے ناکھاندا شرمائے
 کوئی نہ آکھے اتنی روئی کھا کر گیا فسلانا
 لنگر پیکار سے ہمیشہ جو آوے کہا جاندا
 کا سے لیکر روئی کارن درتے آن کھلونے
 کھڑے کر کے حضرت ہاشم کا سیاں اندر پڑے
 بھرے جاؤن کا سے اپنے دیون کھو وعا میں
 کھا کھا جاؤن لے لے جاؤن ایڈ سخاوت آہی
 راتیں دہاں موجاں کر دے آہا ہاشم دے ویسے

کدی نہ کروا منع کسے نوں ناکہ جہڑک دکھاندا اپنی تھیں نال خوشی دے بہنوں بے کہواندا

ذکر فحط اسمالی در عہد حضرت ہاشم جد امجد آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ و اصحابہ وسلم

ہیسی انہاں دنائے اندر ہاشم دی سرداری
کھاوون جوگی چیز کسے نوں تول نہ لیتھے کوئی
لے کر شتر روپے نوکر شام ولایت مانا
مسکیناں محتاجاں کارن کل خرید لیا ندا
روٹیاں نال بھرا کے لبریاں مکے وچہ لیا یا
تکڑے رہن نہ پکدیاں توڑی بھٹکے لوک ٹانے
فاتے نالوں سخت اتہا نول گھڑی پکاوون الی
فاتے والیا نول اوہ ساعت مشل نظری آوے
اتنا گرم غریباں کارن رب اس دول پائیا
سکے شہر منادی کر کے خلقت سد بولائی
کریمانی سبہ لوکاں نوں ایہ فرمان سنایا
ہاشم دے گھر حاضر ہووے جس نے کھانا کھانا
تدک ہاشم دے گھر ہو سی رات دے مہمانی
گوشت وٹی دیوے بہنوں جو آوے کھا جائے
لنگر جاری لیل نہاری خلقاں کھان پیاں
ہاشم دا دروازہ ملیا کل امیر فقیراں
سن سبراں آجا فرہادون بیٹھے کھان کھانے
گھلا دسترخوان گرم دا بہنوں مونج دکھالی
مکے اندر کال کسے نوں جاندا نظر نہ آئیا

کرن روایت مکے اندر فحط پیا ہک واری
ڈاڈھی تنگ نامی خلقت بہکوں عاجز ہوئی
ہاشم دے گھر دولت وافر دم فضل ربانا
مانگھا سنستا آٹھا دتھے ملیا جویں وکاندا
کتنا آٹھا گتہ پکا کے اوٹھاں اپر لدا یا
اس کارن پکا کے آٹھا آندامر دربانے
وچہ آڈیکاں بیٹھے ہوسن جو محتاج سولی
جیکر کہانا پکے اندر کچہ دیری ہو جاوے
اسے غرض پکا کے روٹیاں ہاشم نال لیا یا
کئی روٹی مکے اندر آوندیاں ورتائی
گلی گلی تے کوچے کوچے پوکا عام پھرا یا
بھاویں کوئی تو نہ ہووے یا مسکین نما نا
جتک کال دبال جائے نہ ہووے ارزانی
ہک آٹھ تھری ہک آٹھ شامی ہرن ذبح کرے
اس روٹی دیاں دور دوراڈے ملکیں خیراں
سن سن خبراں پاسوں پاسوں پھیاں ان پھیراں
خطر بخانے کوک ٹانے آون کئی ڈولانے
ادھی کہان خلائق تائیں کہانے کھاوون والی
فحط زمانہ ساریاں لوکاں مونج نال نگہایا

سارے عرب علاقے اندر ایہ مشہوری ہوئی
 لگے نور محمدی پاروں چہرہ آہا نور کی
 تباہیوں ناسمجہ کیتا ہاشم عمر تسامی
 جتنے اہل کتاب تمامی اس وادب کریندے
 نوہا محمدی ہاشم اگے خلقان نودیوں
 اک دو بیویاں اگے آہیاں بھی فرزند پیارے
 ہو راک بیوی عقد کرن دی دلوچہ خواہش ہوئی
 جو ہر دار عرب دے آہے حاضر ہوئے تمامی
 ہر کوئی اپنی بیٹی کارن عرض سوال سنوے
 قیصر روم بھی عاشق ہو یا سنیوں جدول ہوا
 اگے خبر کتاباں وچوں آہی اسنوں ساری
 ایسا سوہنا سخی بہادر ہو سی باجہ حسابوں
 جہاں اس حلیہ ہاشم والا صفات تال ملایا
 پیش حضور جدول اوہ قاصد ہو یا آن سلامی
 شکر حضرت ہاشم اسنوں صاف جواب سنوے
 ہے مطلوب اسنوں کوئی صاحب کار زنائی
 قاصد اس شانہادی والیاں صفات سنایاں
 آخر کہن خواہے اندر کیتا کسے شارا
 شیر بی ایہ رہنے والی بنی نختاروں
 دیکھ اشارہ ہاشم پیارا شیر طوق سلایا
 نیکو کار نہایت دیرے دانشمند سیانی
 اچی ذات گھرانہ وڈا قوم قبیلوں عالی
 قوم انصار اسے دی قوموں خالق پاک بنائی
 وجہ مدینے حضرت ہاشم عقد کیتا اس تائیں
 اسے شکوں پیدا ہو یا سوہنا چند سوہارا

سخی گھرانہ ہاشم جہاں دنیا وچہ نہ کوئی
 تال سخاوت اسے نالوں ہو رہی مشہوری
 قبول جاتے سریاں چیزاں اسنوں بن سمای
 دیکھ نشان نبوت والے ادبوں ہتھ جھیندے
 حسن جمال سخاوت اسدی جوچہ دھماکیاں
 لے پر لہجے محمدی جلوہ نوروں لائیاں ملے
 کراں نکاح جے صاحب بیوی ابلائے کوئی
 کہ قبول اسادنی سی یا سردار گرامی
 ہاشم کرے قبول نہ کوئی بات پست نہ آئے
 لکے دامسردار پیارا ایسیاں صفات والا
 جس وجہ نور محمدی ہو سی اوہ پاسی کمراری
 ساریاں صفات علم اسنوں آہیاں علم کتابار
 بیٹی اپنی دیون کارن قاصد تر ت بھیا
 کردر خواہست شاہ دی طرفوں کیتی عرض تمامی
 میں نہیں چاہندا شہر دی بیٹی میں گھر آئے
 سہ زناں تہیں پاک یادہ جوہرے لائیاں
 ایہ حضرت ہاشم تائیں مول پسند نہ آیاں
 مسلمینی نام محمدی بیٹی تیرا عمر پیارا
 کرو نکاح وچ اسے تائیں علم ہو یا سرکاروں
 اوہوں جالہ ہی ادو بیوی مولیٰ سیل ملایا
 صورت سیرت عقلوں شکلوں ساکار سوانی
 ساریاں شرماں صفات والی کراں بختاوالی
 اوستے قوم گھرانے دھوں ہوئی خدیجہ نہائی
 اس بیوی زوں نوہا محمدی بختا خالق تیں
 دادا پاک رسول اشردا عبد المطلب پیارا

ذکر حضرت عبدالمطلب بن حضرت ہاشم سردار عرب

کرن روایت عبدالمطلب جدوں تولد ہا تھا
چلیاں دالان پاروں اُسدا شہدہ ہا تانوں
نہیں سی سجے تولد ہویا ایہ فرزند سیانہ
لحظے آہن بعد تولد اوس۔ یہی پائی
کاروبار تجارت کارن شام ولایت دعانا
غن ولا شہر بناون کوئی اندر شام دیا لے
تکھے رسیا یتیم وچارا عبدالمطلب پیارا
جدیاں تھیں اہ سوہنا ڈاڈھا لکٹھے پیشانی
اُسکے چہرے اندر کا ہا نوکابی سروردا
سوہنی صورت سوہنی سیرت سونے کم تمام
شیتہ لہریا پھر ناواں بنیاں منقاں پاروں
ست برسوں جد عمر مبارک عبدالمطلب پائی
وچ میدان تیرے لڑکے مجلس تیر چلائے
جدا تیر چلاوے اپنا پار نشانیوں جاوے
نالے ایہ لکھئے منہ تھیں جدا وہ تیر چلا ندا
بھی ہک شخص قریشی اوتھے سکے وشن والا
نالے عبدالمطلب کولوں سنیاں نام پردا
دجہا اُس دے منھے اندر چمکے نور ستارا
دیکھ تہامی باتال اس نے گل دے دھپ پائی
ہاشم دایک بھائی آہا مطلب نام سداوے
سن کر حال بھٹھے والا کیتی اوس تیاری
اوٹھوں آکر لیا بھتیجا اپنے نال چرہ ہایا
سنے اندر جو کوئی بندہ تکھے اُسکے تائیں

پٹے وال نورانی سروچہ جم دانال لب یا
عبدالمطلب سدن جس تھیں اس دی جہ سداوے
اگروں اسدا باب پیارا ہاشم چوڑ سداوے
چھوٹی عمر اں باب پیارا چلیا گہت جدائی
آخروں فوت اتھائیں جویں خداؤں بھانا
اوتھے قبر مبارک سدی ہے مشہور سیانے
وچہ مینے ناکیاں ول مائی کول گھزارہ
جتنے نانک ال تمامی دیکھ ہودن قربانی
برکت نور رسول اللہ دی ہر کوئی اہنت کردا
سوہنیاں صفتاں والا اسنوں آہن خاص می
ہو دیکھے سوہیت محبت کردا لاڈ پیاروں
ہک دن باہر کھینڈن آیا لڑکیاں کھینڈ مچائی
ایہ بھی تیر چلاون لگا رل کے نال انہا لے
ساریاں لڑکیاں لوں اگے وہ کے تیر چلاوے
میں ہاں پت ہاشم دامیر تیر نہ خالی جاندا
کول کھلو کر ڈٹھا اُس نے سارا حال حوالا
میں ہاں بیٹا ہاشم والا ایسر انداری کردا
چند بد تھیں سوہنا چہرہ صاحب حسن پیارا
جداوے مکے واپس یا خیر تمام سنائی
ہاشم پتھے مکے اندر جو سردار کہاوے
نال محبت طرف مینے آ گیا کر اسواری
ناکیاں تھیں چوری اسنوں کر اسواریا
کون کوئی ایہ سوہنا لڑکا ساووں گل سنائیں

مطلب کہے غلام ایہ میرا اندر ل بازاروں
اس سبتوں ہوا اسدا عبد المطلب نالوں
مطلب جدوں بھتے تائیں اپنا عبد بتایا
روغتر الاحیاء دندر نور روایت آئی
جو کوئی شخص یتیم کے ذل نال محبت پالے
مطلب جدوں بھتیجا اپنا پالیا نال پیاراں
منزل جدوں یتیمی الی عبد المطلب پائی
کہن مفسر والضحی اندر ایہ بھی خبر پیاری

کرن یقین تہا می بندے میلیاں کپڑیاں پاؤں
معنے عبد غلام تباون یتیموں دسی جاواں
عبد المطلب اتہوں اس دالو کاں نام بھکایا
سی دندر عرب دندر مدھ قدیموں بھائی
اس دا عبد تباون اسوں لوک بلاون والے
عبد المطلب نام بھتیجے پلایا وجہ سینساراں
برکت نور مبارک اسدی پرورش بد کرائی
اپنے خاص پیارے کارن خالق پاک اتاری

اَلْمَجْدُکَ یَسْمَا فَاوِی

کیا نہیں پایا تجھ کو (خدا نے) یتیم پھر جاگہ دی (اس نے تجھ کو)

کھلا یتیم نہ تیرے تائیں پایا خالق سائیں
اس آیت وجہ ایہ بھی قصہ گجیاں مزاں والا
اول دے ہاشم دے گھر تہاں یتیمی پائی
عبد المطلب نور ہا تیرا نور ستارا
کیا کیا عزت کیا کیا برکت اسوں حاصل ہوئی
کرن روایت مطلب جس م عبد المطلب آندا
میلے کپڑے اگلے سارے اسدے نکال تارے
ڈاڈھی سوہنی عجیب شاکل دتی بدن دوالے
دن دن سن تزی اندر نور کڑھے چمکائے
آخر جدوں وڈیرا ہوا چڑھیا آن جوانی
اس قصہ چکے ہوا اس دا حکم سیاست جاری
گجیاں خاصے کعبے والیاں ہواں اس آلے
وائے دانگ سخاوت لنگر گھر وجہ شروع کرایا
صاحب عب خلق نہایت صاحب عدل سیاتا

پھر اس یتیموں نال نسل دے تیاں سوہنیاں
دوست نوں فرمان سنائے فضلوں حق تعالیٰ
پھر میں مطلب دے گھر اندر جگہ عطا فرمائی
برکت نور تیرے دی اسوں رکھیا اسوں پیارا
ایہ سب تیری خاطر آہی ہو نہ خاطر کوئی
ڈاڈھے سوہنے کپڑے اسوں نال پیارہنیاں
خوب ہوا یا خوب دہوا یا سرمہ وال سنوائے
بیت پیار رکھے اسوں نال محبت پالے
شمس منور چہرہ اس دا دوروں اللہ مان مارے
نوت ہوا اودہ چاچا اسدا ختم ہوئی زندگانی
عبد المطلب نوں رب بخشی مکے دی برہاری
کل تبرک بیت ملی دے چاچے دانگ سنبھالے
کل قریشاں ہاشمیاں وجہ رب سردار بنایا
ملکاں وجہ ہوئی مشہوری ہر یک دے دل بھانا

جتنے کل سردار عہد کُن دے جدول صفات
باقی ہو جو ملک والے شاہ سردار تمام
شاہ کسری دے نال اپنا نڈا جھگڑا آہا کوئی
کے وچہ قریش تمام اتنی عزت کر دے
جس نوں وچہ امان اپنے دے عبد المطلب نے
جل کوئی بنے ہم مصیبت کے والیاں تیں
یا پھر جدول اثباتوں ہووے تکی بارش والی
حل شیر پٹری آپر اسون ل لیجاون
برکت نور نبی دی اشرب ربک رحمت نالے
ایویں سربک مشکل جھیری پیش اپنا دے آوے
شاہ ابرہ تے مکے آپر کیتی جدول چڑھائی
فرق فرق بتاؤن قصہ ابرہ کا سر والا
پرس تہوڑی مطلب والی تینوں گل سائیں

سال لسانی یمن اسنوں تحفے تے سوغات
عبد المطلب واسبہ جان عزت شان گرامی
اسدے بانجہ تامی شایاں بہت محبت ہوئی
جو فرمان سناوے سہنوں ہوڑ نہ سکے ڈر دے
کیا طاقت پھر اسد تائیں نہ کوئی شخص رنجانے
یا جد آکے نازل ہوون فخط و بال بلائیں
آکر عبد المطلب گے ہوون لوک سوا لی
یکر وسید نور محمدی عرفان ل سناون
یہی اپنے فضل کرم نہیں بدل رحمت والے
عبد المطلب وسید شرم خدا فرماوے
اس دے بھی نور نبی دی برکت سوکھائی
کتنے طور کتاباں والے کرن بیان حوالا
جو نکر رہے عزت بخشی عبد المطلب تائیں

قصہ اصحاب میل

ابرہ نام صباح دا بیٹا مذہب نہیں عیسائی
کتنی مدت شاہ حبشہ دی کیتی اس وزیر کی
بھیجا یمن لڑائی آپر شاہ حبشہ اتنا نہیں
نالے نالا ہوٹھ بھی اس داوڈ سیا دا چہا توڑی
آخر شاہ حبشہ نے اسنوں حاکم یمن بنایا
کے نال عداوت پائی اس مجہول موکا لے
کے طرفوں بند کرن نہیں لاکھکاسبہ واپس
آخر اس نے شہر اپنے وچہ کوٹھا بنایا
کنبہ نام رکھا کراس دا کنبہ دالو کاں تائیں
جو کوئی مکے جاوون لگے دے تکلیفاں رانے

آہا ایہ بے نگاہوں پھر دانک کپائی
آخر کار وزیر کی وچوں علیا شان امیر کی
اس لڑائی اندر اس داوڈ سیانک اتہائیں
نک کپاکے ہوٹھ وڈھا کے پھر بھی فتح نہ چھوڑی
وچہ حکومت کبر غروروں آشامت نے چایا
منع کرے جد کجے آوون لوک یارت والے
امیر عاشق بیت اشردے ہوڑیاں کن تائیں
حل جو امیر سونا چاندی کندھاں آپر چڑھایا
آو لو اس کجے دا کرو طواف اتہائیں
ظلموں بنہ طواف کراوے اوٹھے دیوڑنے

چاروں طرف ہوئی مٹیوں کی ٹپکیں خبریں سنیں
 مکے وچہ قریشاں لوکاں خبر جدول ایہ پانی
 دوڑیا ہک قریش مکے بھٹیں اس کو کھڑوچہ آیا
 ظاہر شہل تمباں والی بہت آداب کر نیدا
 آخر یک راتیں اس کارن موقعہ رب بسا
 اک اکیلا وھلا کوٹھا ارٹھا اس دے تائیں
 اسے پاسے کندھاں اُپر ل دتا پاخانہ
 فخر ہوئی تا پوچن والیاں ڈٹھا آن حوالا
 جتوں تھن کرن زیارت بول نجاست والی
 بہت مریداں دا اس گلوں ہو یا دور عقیدہ
 ویکھ پلیدی ابرہہ کافر غصے اندر آس
 بعضے آہن شاہ حبشہ نے بھیجا اسے تائیں
 مکے دیاں وپاریاں وچوں آئے کجہ وپاری
 بالی اک رسوئی کارن آکر جدول ستہویاں
 تہے بھار مسافر لوکاں کیتے کوچ ٹکانے
 کندھتی اس گرجے تائیں جدول مسافر لوٹے
 خبر ہوئی شاہ حبشہ تائیں لوکاں حال سنیا
 شاہ حبشہ نے غصے ہو کے بھیجا ابرہہ تائیں
 قتل کریں بہ مکے والے جو کردانی سارے
 مڑہوں پٹ اہنا نڈا کعبہ دھرتی اوپر گرائیں
 کتنے ہاتھی لشکر فوجاں اس نے نال چڑھایاں
 بعضے کئی ہزاراں ہاتھی وچہ شمار تباون
 بعضے آہن ہاراں ہاتھی اس نے کل لیا نڈے
 نیل سفید مکے چہ اہنا مکے وڈا ہاتھی بھارا
 نام اس دا محمود تباون ساڈیاں وچہ کتا ہاں

میں اندر بے ٹینہ کعبہ خلیقاں پوچن پتیاں
 دلے وچہ اہنا مکے تائیں ڈاڈھی غیرت آئی
 نال بیانے خادمین کے اس وچہ ڈیرا لایا
 دل دے وچہ بے ادبی والا موقعہ بے زبیرا
 نکل مکے جہنم دے سارے وچل عجائب پایا
 نال غلاظت بول نجاست بھر سیٹیاں رہا تیں
 ڈاڈھا گندرا کر کے اسنوں ہو یا آپ رواد
 کوئی تیج نہ نظری آئے اسے پوچن والا
 کندھاں فرش پلیدی کولوں کوئی جگہ نہ خالی
 لعنت کر کے بٹھے آستھیں جا مردود پلیدا
 اس سبتوں مکے آتھیں شکر اس چڑھایا
 محل طور روایت اوہ بھی تینوں دسی جا تیں
 حبشہ دے بک گرجے اندر آکر رات گذاری
 یاد تہہ رسیا پوچنا اسنوں زرت تیاریاں تھیاں
 بلدی آتش گرجے اندر اینویں چھوڑ سکے ہاں
 مکروں اک کلی اوہ گرجا ستر کے ہو گھیا کوٹے
 مکے دے کروان ستہویں مکہ جہاں چلا یا
 پیچ شتابی فوجاں لیکے مکہ بہ آڈا تیں
 لٹ لیا دیں نال اہنا مکے بھی فرد نہ پیارے
 جیونکر ساڈے مکے اوہ آکے ساڈے کرجو تائیں
 وچہ کتا ہاں فرقہ فرقہ کئی روایتاں آئیاں
 بعضے راوی سینکڑیاں دا گانج شمار لیاون
 واللہ اعلم کتنے آہے کجہ نہیں اسے کھے جاتے
 بہ بھٹیں آچا بہ بھٹیں سوہنا بنگا رنگ پیارا
 بیت الشروز سجدوں نے کیتا نال آداباں

جتنے ہاتھی ساریاں اندری اسوں لڑری
 اونا تھی بھی شاہ ابرہہ نوں دتا اوس موکا لے
 لے ٹریا جد ہاتھی فوجاں اوہ ابرہہ بے نکا
 کیا جانے جو جانریاں مینوں لڑی رخ دھکا
 کر شیطان اٹھے ٹریا شیطاناں داسکا
 اس بازی وچہ جدول شہنشاہ کڈیا اپنا یکا
 اگے یمن لڑائی اندر اس نے نک وڈیا یا
 کرن روایت جد کے دل فوجاں سچیاں
 ستے اندر جو کوئی اسوں منع کرے اس کا دس
 لکے وچہ قریشاں لوکاں جد تئیاں یہ گلاں
 فکر یا سہ لوکاں تئیں دہشت نازل ہوئی
 لے کر نال قریشاں تئیں پاک نیی دا دادا
 کجے ل متوجہ ہو کے لگا کرن دعائیں
 اجدعائیں کردا بیسی عبد المطلب پیارا
 ایسا تیز بویا اوہ جلیق قدرت پاک غفوروں
 پہنچ گئی بیت اشرا پراٹ پیشانی والی
 بھی فرمان سنایا سہ نوں فکر نہ کرو کوئی
 دیسی فتح اساتے تئیں آپ خداوند سائیں
 حافظ آپ خداوند اس دارمیت کرم کما سی
 بہت سی دتی حضرت ساریاں لوکاں تئیں
 جیوں جیوں کافر نیڑے آئے ظلم شرارت کردا
 بہتے لوک نالے ڈر کے چوڑ گئے گھر باراں
 سوپ گئے گھر بار تمامی عبد المطلب تئیں
 بیٹھا رکھ توکل رب دی اور سردار یگانہ
 عرب غلامے وچہ اوہ کافر مار دمار کر نیسا

شاہ جہنہ خود اس دے پر کردا سی اسواری
 ہو تیرے خونی ہاتھی فوجاں کٹاک سارے
 کیتس دیں ارادہ پکا قتل کراں سبہ مکہ
 پہنچی فوج جدول آغیوں کوئی تیرے ہتھی کا
 جاں سب فوجاں گھائل ہوسن پھیر نہ رہی پکا
 گلو بیگم کم داون نا کوئی چو کا جیسکا
 سن فوجاں ہن کے اندر سب دڈیا دون آیا
 ظلم فساد شرارت اسدی جو چہ دتھاں پایاں
 لے مکے اسکا میں قتل کرے تلواروں
 منکر بھاری چوتھان سدی آپیاں تھر تھلاں
 حضرت عبد المطلب گے آ رہا ہر کوئی
 جیل بغیر پیاری آپر یا مرد خدا دا
 گھر اپنے نو آپے یارب کر کے کرم چپائیں
 نور محمدی متھے وچوں تیرے بویا چمکا را
 جتنا خاں کعبہ ہمارو شن ہو گیا نوروں
 عبد المطلب سہ لوکاں نوں اکھیں نال دکھائی
 فتح نشانی سادے کارن ایہ سہ ظاہر ہوئی
 کچھ نہیں خوف کے دشمن دا بیت اللہ تئیں
 کرسی آپ حفاظت اس دی سانوں لہجہ پائی
 ایہ دہشت اس ظالم دی پایاں جگ کہاں
 تیوں تیوں ہر کوئی کے وچوں تن لگا ددا
 طرف پیاراں جیل رال جا چھے وچہ غاراں
 رکھوین سنہال سادے زبور مال متاعیں
 اللہ حافظ سب چیزاں دا اوہ بہ نوں خدما نہ
 آیتا چو فیر کے دے سب د مال لو بندا

جتنے مال مویشی باہر چر دے رہے تھے سارے
 لکھنا مال عبدالمطلب دا آماجہ اہنا نہ دے
 عبدالمطلب کے اندر سنیاء وں حوالہ
 ہوا سوار شتابی گھڑتیں لشکر طرف سدہ پایا
 آکھ لے بے سب خویش قبیلے ظالم طرف نہ جائیں
 حضرت کہیا کرو سلی میں کچھ خوف نہ کھاواں
 مڑ مڑ منع کرن اوہ سارے نہیں جانا نہیں جانا
 پہنچ گئی ایہ ابرہہ تائیں خبر تمام اگیرے
 کہ سامان قتل دا اس نے قیل تیار کرایا
 دتا حکم سپاہیاں تائیں حدادہ حاضر آئے
 آخر حضرت عبدالمطلب دُعا حدوں دزیراں
 کیا اس دے باخھی آپر زعب خدانے پایا
 حد اس باخھی نور نبی دی پاک بارت پائی
 مختار کھن میں دے آہد ہو بارت سلامی

پکڑائے سبہ ظلموں اگر اس ظالم بتیا لے
 تن سو شتر تباون بعضے گھٹ وہ بھی فرما لے
 لے گیا مال اسکا ڈالٹ کے ظالم چور موکا لا
 ابرہہ کافر کولوں اپنا مال موڑا دن آئیں
 مت اوہ ظالم پکڑ مرادے ظلموں تیر تیا میں
 انشاء اللہ مال موڑا کے جلدی واپس آواں
 یہی حضرت عبدالمطلب زور و زور سدھانا
 بے کوئی مال موڑا دن کارن آوڑا وچہ ڈیرے
 ہا شنگار کر اگر اس نوں ہو بے کر کہلوا ئیا
 باخھی چوڑ مراد اس نوں پھیر نہ خیری جاوے
 قیل سفید اوہ وڈا باخھی دتا چوڑ شریاں
 سبہ لوکاں نوں نور نبی داشوکت شان دکھایا
 ادبوں عبدالمطلب گے گردن ہیٹھ جھکا فی
 بول سلام سنا دے موہوں کر آداب تمامی

السلام علی النور الذی فی ظہرک یا عبدالمطلب

سلام ہو اس نور پر جو میری پیٹھ میں ہے اے عبدالمطلب

کراں سلام اس نور پر عبدالمطلب سارے
 بول سلام حدوں اس باخھی سر سید یوچہ پایا
 شاہ نوں کدی نہ سجدہ کیتا اس باخھی مستانے
 عجب جوان ایہ جس دے گے سجدہ اس گریا
 بے کوئی بھاری عظمت والا ایہ سوار گرامی
 دیکھ تماشا قدرت والا آیا وچہ حبیب رانی
 حضرت عبدالمطلب الی جد و طہمی پیشانی
 چھل گئی اوہ کل سلطانی تے آکر و شیطانی
 اس سردار کول اس دے کیوں کر خیریں آئیا

پشت مبارک تیری اندر ہولے چمک لے
 ابرہہ سخت ہو یا شرمندہ لرزے اندر آئیا
 کدی سلام نہ بولیا اس نے وچہ دربار شہانے
 بول سلام شتابی متھا قدام اندر دھریا
 جس دے آگے قیل بیاور ہو یا جبک سلامی
 گھال کر گیا ابرہہ تائیں اوہ جلوہ نورانی
 دل وچہ کہندا ہے ایہ کوئی آگیا چند آسمانی
 بوقربانی عجز نیازوں کہندا بول زبانی
 کر تعظیم تمامی ادبوں او پر سخت بٹھایا

کول بیا کے کہن لگا سا را حال حوالہ
 اتنا حسن جمال اکٹھا کھٹوں لٹ آندوئی
 حضرت اپنا نام بتایا بھی اس لوں فرمایا
 مدد قدموں انیوں ساڈا صاحب حسن گھرانہ
 کر کوئی حکم ساڈے تھائیں کیا کہ حاجت تیوں
 اتنے شتر ساڈے آہے جو کوئی دچہ آگے
 ابرہ کہندا جو توں کہیں مینوں بھڑکے کوئی
 جاتا سی میں تیرے تائیں بڑا بزرگ گرامی
 سظم مینوں جس گل کارن کیتی اسان چڑھائی
 لائق ہی بیت اشتر کارن مینوں عرض سنانا
 آہی دلوں امید اسانوں ابھو سوال کرسی
 جیکر توں بیت اشتر کارن سانوں عرض سنانا
 ایہرا سد کارن کوئی گل مددھ صلائی
 جس دے کارن فخر تسانوں اندر عالم سارے
 جس دے ہون نال تسانوں ہر کوئی عزت کردا
 گل دنیا دچہ شان تسانوں دی برکت پال
 آہی ابھو بیش تسانوں روتی تے آبادی
 پٹان پنج تائی اس دی چوڑاں نہیں نشانی
 کہندا عبدالمطلب تائیں اوہ مردود رہا نا
 حضرت کہیا کہے کارن فکر نہ کوئی مینوں
 میں نہیں اس دامالک مولانا میں اس دائیں
 جس دا گھر اوہ بہتر سا قیس رہے تدبیراں جانے
 مینوں دعوی مال اپنے دا جو ملکیت میری
 واپس دے دیو مال ساڈا کرو نہ ایہ بے ترسی
 جد ایہ گلاں حضرت کوں مینیاں اوں ہوکے

کیا کہ نام بزرگ تیرا کس قبیلے والا
 ایسا سوہنا دچہ تسانوں سور بھی آیا کوئی
 پیر دادا پڑ دادا میرا سوہنا ہوندا آیا
 ابرہ کہندا بیشک میں توں سردار لگانہ
 حضرت کہیا مال ساڈا گھر دادا پس دما جٹے
 اوہ سب مال ساڈے گھر دادا پس دما جٹے
 ایہر تیری گول مینوں بہت حیرانی ہوئی
 پرہن سظم ہو گیا مینوں تیرا حال تسمی
 کہے دی بربادی کارن فوج اسادی آئی
 خانہ کعبہ ساڈے کوں کردوں طلب کچا نا
 کہے کارن ساڈے لگے کوک دد ہایاں دیسی
 اوہ دے دیلے فوجاں یکے میں واپس بڑ جاندا
 اونٹ مال کھینے کارن آکر عرض سنانا
 آہیں دنا لوں ہو گئے مینوں ابھو شتر پیلے
 کوئی خیال نہ آیا مینوں اس مولادہ کھر دا
 پادوں لوک دیارت جس دی عزت اب پیارل
 دیکھو گے میں جیو نکراسدی کر جا سال بربادی
 اپنی بیخ پٹا دن دالی مارے لاف زبانی
 کہے تھیں آندھ بہتر جاتا اپنا مال چھوڑا نا
 مالک اس دا آپے سب کہ اکھ لو لگا مینوں
 سائیں جاسو دین جانے میں کیوں بھڑک پائیں
 کیا طاقت میں کم اس دیو پھ دیوال دول دیگا
 اس تیش لائق مینوں جڑیں کراں دیری
 جس دا گروہ آپے اس ہی بجا حفاظت کرسی
 جتن شتر اٹھائے آہے کتے رہے

دے کر مال مناسی آخر کھٹے مال الاندا
حضرت کہیا میریاں گلاں مٹھاتے بنایاں
اتنا کہ شتابی اوتھوں حضرت واپس آیا
اس تھیں پچھے کبے اندر آکر غسل بویا
کرے دعائیں مولا کے یارب پاک یگانہ
توں ہاں حافظ ناموس داتیں بن ہو کر کوئی
آپ بچا ہاں اس گھڑائیں آپے ہوویں حامی
ایسے طور دعائیں کر داپش جناب تعالیٰ
غیبوں ہک آوازہ آیا عید المطلب تائیں
اوہ جو نور مبارک تیرا وجہ تیری پیشانی
من خوشخبری عبد المطلب قوم اپنی دل آیا
دو جباروز ہو یا تاکا فر کیتی مسج پڑ ہانی
کرن روایت شاہ ابرہ نے کیتی جدوں تیلری
ایسر مرگن چڑھن نہ دتا نفل سفید اس تائیں
جیکر شرم ہوندا کجہ اسنوں سچ اتہائیں جاتا
آخر ہور کسے ہاتھی پر چڑھیا اوہ موکا لا
کئی ہزار سوار پیادے لشکر ہاتھی گہوڑے
جس بیت اشردیول جا کے جنت لوک لیا
جب جب آؤ جب جب آؤ جلدی مٹاؤ
آخر جدوں اپنا ندیاں نوجاں یاں حرم دولے
فیصل سفید جو سبھ تھیں گے بڑا ہادر نامی
جداوہ حرم دے نیرے نفل بہادر آیا
سجدہ کر کے بیت اشردوں بیٹھ گیا آسجانی
جیکر بار اٹھا دن اسنوں کرے زور دہاتا
حال نہاؤں کہے اپنا توں توں دپ رہا نا

دیکھاں گا میں گھر اپنے نونال کوں بچا ندا
جدوں نتیجہ ظاہر ہوئی سنسن حال نوکایاں
امن سلامت مال پیارا آن ٹکانے لایا
پھر دروازہ کبے والا نال محبت رویا
اندرا باہر گھر اپنے واسبہ تینوں خصمانہ
کل حفاظت ساڈی اسی دی ترے فتنے ہوئی
دور کزل سب دشمن اسلے تینوں شرم نامی
کل سپرداں تینوں یارب آپ ہوویں رکھوالا
ہو گیاں مقبول حضوروں تیریاں کل دعائیں
اس دی برکت یونکر موٹاں ہو توں ہی بانی
اگر خبر نشانی سبہ نون جوں ہاتھ فرمایا
بار سنگار کر کر ہاتھی ڈاڈی دج بنانی
فیل سفید آپر خود آ کے لگا کرن سواری
جد آوے تا پرے وگاھے ایسر بھیجے ناہیں
لے نکال نون شرم کو ہی کیسیا نک جہناں دا
خیش نال تیار تیرا ناں دوزخ والا
دوزخ دی آبادی کارن ساتھ تیرے چوڑے
اسنوں اس دروازا کے دوزخ کھلے بلاون
رب د گھر دے دشمن ہو کے پھیر کیوں خیر لہاؤ
عاری ہو گئے چلن کو لال فیل سواریاں ولے
جس می تالچ اندر ہے دو جے فیل تمامی
کھجے دیول سدھان جو کے ادبوں سیں جھکایا
تا آٹھے نا اگے ہووے بات نہ منے کافی
پچھلی پیرن پچھا ہاں جاوے بٹ نماتا
بھاویں فکھہ کرو پئے ترے میں نہیں گے جلتا

جگر ہو رکتے دل اورن دور شتابی جاوے
 ہاتھی بان کرے لکھ چیلے لاوے زور تیرے
 جتنا مار کر سیس مینوں کچے طرف اکیرے
 ہے منظور خدا دے راہ چہ ہونا بیرے بیرے
 دل دل میں سمجھایا سب نوں پر منزل پر پیرے
 بہتر آبا جے اس کاروں رشتے پرے پرے
 کئی نرارتساں تہیں اگے گزے جنگ چنگیرے
 کون سیس کس شوخی آپر دوڑے اٹھ سویرے
 کجہ نہ کھٹ سو بن کر ایتھے ظالم پور لوٹیرے
 جس دا گھر اسمار کرن لوں ہاتھی تسلاں تیرے
 اس مالک دی قدرت وائے تھیں ہتھ لیرے
 پچھڑیں نرودھ ریا سن لشکر سن ڈیرے
 پانی وچہ فرعون جہانمے جس لے لشکر گہیرے
 ایہ گھر اس دا جس مالک دے لشکر چلے ہلیرے
 دہرت فلک وچہ فوجاں اسدیاں ضرچار چویرے
 بھاویں چاہر لیا بولنے پیکلے دو دویرے
 ایہ سب گلاں حال زبانوں ہاتھی لے سمجھایاں
 مارن کشن اپنی طرفوں لائیکے سب واپیں
 دیکھ حیران ہو یاں سب فوجاں کجہ نہ آوے جاوے
 ایہ وڈیرا ہاتھی آہا کل فہلاں وچہ نامی
 ایہ بھی ہار کھلوتا ایتھے قدم نہ اگے بے
 اسو دنام وزیر بک اس دا کھنڈا بول تداہیں
 ابرہہ کھنڈا سو پھر بن کیا تجوڑ کچھ یوے
 جے بن اینویں واپس جان وال تا بھی پر بدنامی
 بہتر ہے جو فائدہ کوئی طرف قریشاں جاوے

کچے دے دل قدم دے پاسے ادب کنوں شرموے
 فیل کچے میں لگھنا نہیں ہرگز آکھے تیرے
 اس تھیں دونوں اس طرفوں ساں چہیرے
 پیر اس بے ادبی کارن قدم نہ چلن میرے
 پیریں نہ سمجھو اتق ڈے بے وچہ انہیرے
 گھر جاسو جو نوکر ظلموں آسے تیس آچیرے
 اس گھر آپر کچے نہ کیتا جنگ ہتھ او تیرے
 کھلی دنگا لے موت تسالوں او ذرا دوریرے
 پوسو پھر ک تمام اتھا میں پھر کن جوں میرے
 اس ڈاگے چیز نہ کوئی ایہ نا چیز وچہ پیرے
 اک اکھلا کافی سب نوں دیسی دہس پھیرے
 دھرتی وچہ فارون دھسایا سنے مکان لیرے
 اس دے نال مقابل ہونا کس حق و جیرے
 جن ملک حیوان پرزے چلے بے چہرے
 ہو جاسو نا بول دھامی امر ہوون دی دیرے
 میں نہیں جانال تسادے سکر لئو جتن پھیرے
 اپیر نو دے عقل دیاں لوں کدایہ سمجھاں آیاں
 کسے طرح اوہ فیل بہادر ادبتوں دے ناہیں
 ابرہہ آکھے بن بھاکرے کون اوہوں سمجھاوے
 چلن جس دے پچھے لگ کے ہاتھی ہو رہتا می
 اس دی طرفوں دیکھ نامی دو جگہ بھی آ چلے
 لکے والیاں جادو کیتا تا ایہ چل داناہیں
 ست کوئی اگے گھیاں لوں نور خانی تھوے
 بھاجر کھلے کٹھے جانے کہن لوک تم نامی
 جیڑا ورنج ڈراوے کہناں صلح قبول کرانے

ہاتھی داکڑی بہت نہ دے گزریا جویں حوالہ
 پٹکی طرح دباوے جا کر زوراں نال انہاتوں
 نام خنطہ وڈا بہا درسی ہک وچہ انہاں دے
 اسنوں پنا قاصد کر کے طرف قریشاں گھلایا
 آخرت وچہ حاضر ہو یا قاصدوں انہاں اندا
 دوسرا محمد سی اسکے اُپر ایسی دہشت پائی
 امیر حضرت عبدالمطلب کھیا اس دے تائیں
 قاصد کھیا سن سرکار عرض ایہو کجہ میری
 اس ظراوہ تیرے اولوں کجہ ہیں مگر اندا
 بھی نہ مان سنا یا اس نے یا سردار تاتوں
 ایہ دو شرطیں تیری خاطر شاہ نے اکھ سنایاں
 حضرت کھیا ساڈی طرفوں کہہ دے ابرہ تائیں
 جتنی ملاقت وچہ تساڈے لالوزور تسماسی
 ایس نہ بول معافی منگاں ناکجہ دیاں تسانوں
 ایہ گل سن کر قاصد اس دے شوخی کجہ وکھائی
 اونڈیاں حضرت عبدالمطلب گائیوں پکڑاٹھایا
 نکل گیا برٹاٹ کافر دا بیسلاں دانگ بڑا نیا
 عبدالمطلب کھیا اسنوں جونا قاصد ہوندوں
 جاہن لے آ واپر اپنی ویکھاں زور انہاں اندا
 ہونوں ونج حال سنایا گھر کے ساہوسا ہیں
 چلو انہاں توں لٹو مار و شہر پیاسب خالی
 ایہو صلاہیں کر دے آ بے غیبی فوجاں آیاں
 سر دے اُپر نظری آدن پٹکی کالے کالے
 ڈر گئی فوج کفاراں دالی و کجہ انہاں دے تائیں
 اسودہ کئے انہاں دے کوہوں خوف نہیں کیوں نہ

باقی ذکر تمام سناوے شکر فوجاں والا
منگو چل سحافی شاہ کھنسی اٹنی کردا سناوے
شکر جتنی قوت جنوں راوی خبر سناوے
صورت عبد المطلب کو لون صلح کر لون چلیا
عبد المطلب اسی طرف بھر کے نظر اٹھاندا
کھڑکھڑ کنبے منہ دے دو چوں ل نہ بکے کا
ول جواناں کیونکر آویں سناوے ل سناوے
شاہ ابرہہ نوں معلوم ہوئی بہت فصیلت تیری
جیکر تیں سحافی منگو تا ادہ واپس جاندا
ہو نقصان اساڈا ہویا واپس دے دیو سناوے
جے منظور تال فرمایاں ہون صلح صفایاں
کجے کاراں ایں تہا دی منت کردی ناہیں
آپ پکاسی گھر اپنے نوں فضلوں بگرا می
کر لئو جو کج کرنا ساڈا کج پرواہ ناہیں سناوے
دادے پاک بنی دی طرفے آیا کر دیا نی
اچا کر کے تختے فانگوں دھرتی تے پکائیا
بھل گئی شوخی شخی ساری ہو کر سیاہوتا نا
کو دنیا میں تل آتا میں جانی تیں ہتھ دیووں
جان بچا کے بٹھا کافر روند اسے بڑا ندا
ایہ کوئی بے زور آؤر کے صلح کر کے ناہیں
کچھ نہیں اتنی حاجت او تے فیل لیجان دالی
دشمن ریے مارن کارن مال ہتھیار لیا یاں
کئی ہزاراں ڈار اٹھاندا مسرہا ہاں ولے
ایہ کیا آن اٹھیاں ہو یاں کے آپر بلا میں
ایہ کوئی چوٹے نیکی عاجز چوگاں کین جانے

عبدالطلب بھی اودہ ڈھیاں جانوریاں ڈالیں
 اس شخص پہچنے شہرین ہر روز شتابی ہاؤن
 دیکھ عجب قدرت رب دی داد پاک نبی دا
 لیکر قوم اپنی دیکھ دے اُپر پہاڑ سدا نا
 کتیاں جانوریاں دیاں ڈالیں باہجہ بٹاراں
 ہر پھی دمنہ دچہ آبا ہک ہک پتھر دانہ
 پتھر بھی کوئی بھائے نا ہے ناوہ اتنے موٹے
 حرا جبر ہر کافر کارن ہک ہک پتھر آندا
 ہر پھی نول تن تن کافر سوئے خالق سائیں
 اچھر ریسائے آپروں ابا بیلاں ڈالیں ڈالیں
 آن پیا کپڑا کٹھا وجہ سارے میدا نے
 سرے آدول کنکر دسن پہچون پیا رسدا ہون
 جو اسوار سواریاں کالان اوپر آئے سبہ موکا لے
 ہاتھی گھوڑے بھتن موڑے انج پلان تروڑے
 سولاناں موڑی آن جوڑے جد ہو کر ساہ جورو
 کارو کار جوروں آدے فہر خدا دے روڑے
 کتنی مدت محنت کر کے ہاتھی گھوڑی جوڑے
 ڈاڈھے نتھے کیتے غنوں بھنے نک نکوڑے
 کرن روایت پیا پتھر پیا حنا طر تائیں
 اوٹھیں تپتے دسن لگا سبہ تے قہر ربانا
 جس شیکھی فے منہ دچہ رسی اسدی پتھر دڑی
 اپنی طرفوں جان بچا کے نٹھا اودہ منہ کالا
 نٹھے جائے نول سب پہلوں ہو غدا بکھایا
 ل اعضا طوں وچوں دگن گندہ خون فوہائے
 اسے حالت پھیلا او تھے نال ہزار خوار می

کرن طوائف بیت اللہ والہ پہلوں لپیا رال
 جت نول قوج کفارال دالی آدول رسدا ہون
 شہروں گل پہاڑیں آیا خادم بیت ربی دا
 نظر اٹھا کر طرف کفارال دیکھن کھیل ربانا
 شہ قطاراں دوڑا ہون جتو ل قوم کفارال
 دو پتھر د پھیلاں اندر جیوں کر حکم ربانا
 کسراں نالوں دوڑے آئے پھیلاں نالوں جوتے
 گل پتھرال پر دیکھو دیکھو کھپیا نام اپنا ندا
 جس کافر دا پتھر پڑے مارواں دے تائیں
 تہرا تہوں پھنڈ گرتے ہی لٹھی ادیر کفارال
 جس دا پتھر تک کے اسنوں چوٹن دانگ لٹھانے
 گولی دانگوں چیرو سلو ستے گل جان
 سنے سواریاں چیرا ہا لے آنڈرا وجہ نکالے
 گل اسوار پیا دے لشکر دھرتی وجہ گھوڑے
 چھپتے تیر جہول تقدیر دن کون اپنا تھوں موڑے
 سنے امیر وزیر شہریاں سبہ دے کو پر توڑے
 ہک پل اندر قہر خدا لے سبہ دیکھتے بوڑے
 گورامی داہیوں اوکھ موڑے انویں کر کے گھوڑے
 عبدالطلب نول جس کھیا پل میں صلح کرا میں
 دیکھ تماشہ ابرہہ او تھوں چلیا نس منانا
 اس بھی نول کھیا اس دا چوڑا جیشہ توڑی
 شاہ حبشہ نول دسن چلیا حال تباہی والا
 رستے اندر مرض جداموں سدا بدن پٹایا
 کو پڑ پڑیا پتھر پیرال تائیں گل کے دھڑکے سارے
 شاہ حبشہ نول دسن لگا حال حقیقت ساری

جانوراں دے دن والی کیتی شرع کہانی
 غیبوں کوئی کروڑاں پہچی آگے کالے ٹالے
 غیبی گولیاں ساڈے اپرا لسی پہنڈ دسائی
 شاہ بھیا کوئی سنگی ساٹھی بچا ہورت ساڈا
 شاہ بھیا اوہ کیسے پنکھی کیڑی طرفوں آئے
 اتنا کہ کر شامت مارے آتاں دھیان اٹھایا
 کہن لگا سہا لیسے آہے جہناں فوج کھپائی
 سردے دتھوں پاڑ کر بندی کئی تلوں ہوں
 نکھے اوہ بلشکر اس واسن گھوڑی سواراں
 ہک اوہیل سفید بہادر خالق پاک بھایا
 اسے باہجوں ختنے آہے آدم وحشی سارے
 عبدالمطلب دور کھلو کے ڈٹھا حال انہاں دا
 کرن قیاس قریش تھامی کھلے پیاراں آتے
 دلوں یقین خداوند اوپر عبدالمطلب تائیں
 اک اکیلا ایسا پہلوں ادھ سردار گرامی
 سب مردار انہاں دیاں لاشاں رلن وجہ میدانے
 دیکھ حوالا عبدالمطلب بولے حمد ثنا میں
 جو زرو لٹ سونا موتی ہو جو اہر دا بنے
 باقی جو اسباب وغیرہ چوڑیاں او تھامیں
 چلو قریشو دیکھو جو نہر قدرت رب دی ہوئی
 کہتے رب ہلاک تمامی قہروں ماراڈ اسے
 سنکر خیر تمامی لوکاں خوشی نہایت پائی
 جھڑے لوک پیاراں اندر جا چھپے سن ڈرے
 سارے لوک اکٹھے ہو کے لاشاں دیوں جانے
 جیوں جیوں مال غنیمت اوتھوں تھہر تھہر سہیل

کیا کجہ دساں جو کجہ اوتھے ساڈے نال دہانی
 جہناں کیتا ناس اسادا فوجاں لشکر گالے
 سنے سواریاں گھوڑے ہاتھی کیتی سبہ صفائی
 کہن لگا اک میرے باہجوں کہہ نہ رہیا اسادا
 کندا کدی ہنا گے ڈٹھے کیا کجہ کیا جانے
 قاتل اپنا سر دے آتہ نظر اچانک مٹیا
 اتنے وجہ اس پنکھی آہوں گولی توت چلائی
 گھیا موکالہ دوزخ اندر عذاب الہوں
 بالن ہو کر دوزخ والا ڈھیر لگے مرداراں
 جس دربار الہی آگے ادبوں سبب جھکایا
 وجہ میدان تمام خدا نے گندے کر کے مارے
 اسیر دروں نظر آئے کیا کجہ پیا دہاندا
 خبر نہیں کیوں دشمن ساڈے سسری داگوں تھوڑے
 پورے کرسی دعدے اپنے فضل خالق سارے
 جو کجہ باب کفاراں ہوئی ڈٹھا حال تمامی
 جھڑ موئے اسباب ہزاراں دولت مال خزانے
 نائے چین چین کر کے اکٹھا دولت نقدی تائیں
 نقدی مال اکٹھا کر کے لایا سبہ کھانے
 دتی خبر قریشاں تائیں آکر چاہیں چاہیں
 دشمن موڈی بیت امیر و ایک نہ رہیا کوئی
 لٹو چل اسباب انہاں دے بولی فضل کھائے
 شکر خدا دا گھر اپنے دی عزت جس بچائی
 اوہ بھی نکل پیاراں وچوں آکر خوشیاں کردی
 کر شکرانے لے جا کے مال اسباب انہاں دے
 ہر کوئی بیت اللہ و صدقہ پنڈاں بنہ لیا یا

س لونی و پھر بہت آسودہ ہو گئے مکے والے
 گئے وچہ گھر ال دیے آ رہی ہو جو چیز پیاری
 جدول گھر نوچہ واپس گئے ان سنبھالیا جائیں
 باقی جدول کفار ال لاشاں آچھوڑی بدبوی
 تا پھر حضرت عبدالمطلب کہے اندر آئیا
 جنو کرم فضل کا یا اگے یارب خالق سائیں
 دور کر ال بدبوی اتھوں رحمت والیا سائیں
 ہوئی قبول دعا سرکاروں رحمت چھریاں لائیں
 پاک کیتا ناپاکاں کو لوں جنگل مکے والا
 جن کہ بہت کتاباں وچوں میں یہ ذکر سنایا
 کچھ حیات قلوبوں لکھیا کچھ کتاب انواروں
 سورت قبل الہ شریف نبی خالق سائیں
 نہیں ڈھٹا تدمہ حال انہا ندراب صفا فرماندا
 اس دے وچہ حبیب اپنے لوں بخشی سب تسلی
 اسیں ہمیشہ نل تسادے ہر منزل ہر جائیں
 جو کوئی دشمن طرف تسادی حملہ کر کے آوے
 جو بے ادب تسادے ہو کے تو بہ طرف نہ آون
 مرقہ قدیموں مکے آو پر دالم فضل رہانا
 حضرت ابراہیم پیارا کردا گیا دعائیں
 جدول آساری بیت اشردی ابراہیم آساری
 کیتیاں سب قبول دعا نل سداں حق تھا
 جن ن تہیں ب مکے اندر گھرا پتا بنایا
 اس اندر عبادیں جو ناکارہون مکے والے
 کر کے خاص قریشاں آپر کے نہ غلبہ پائیا
 آ رہی ریم عرب و اندر ہر شہر گرا میں

آپ آپ تہامی اوکاں آگھر بار سنبھالے
 عبدالمطلب دے گھر اندر رکھ گئے جاندیواری
 مال امانت امن سلامت بل گئے ہر بہت تائیں
 اس بدبوی تہیں اس پاسوں لنگھ سکے کوئی
 عاجز ہو کر مولا اگے عرض سوال سنایا
 اونوں اپنی فضل کرم تھیں ایہ تکلیف تھائیں
 معلوم تھیوں جنو کرم اس کھتیں خالق عزائیں
 پانی دامرہین صبح خدا نے لاشاں کل دیر ہائیں
 دنیاں آپ مرداں سچھے فضل حق تعالی
 کچھ لکھیا تاریخاں وچوں کچھ تفسیروں آئیا
 کچھ معارج کچھ معارج کچھ لکھیا مکراروں
 اس دے وچہ ایہ خبر سنائی دوست اپنے تائیں
 کیونکر نہ صبح ابابیلوں چایا تخم انہاں دا
 غالب کہساں اسیں تسانوں ایہ خوشخبری کھلی
 کچھ نہیں خوف کسے دشمن دامول تساد تائیں
 جوں اودا پے فیلاں والے توں اودیا جاوے
 دشمن میرے دشمن نیرے کدی مراد نہ پاوے
 کر کے بے ادبی بیت اشردی ابراہیم کون ٹانا
 یارب امن حفاظت والا توں ایہ شہر بنائیں
 ایہود عاں کردا آبا پیش خداوند باری
 فضل کرم تھیں شہر مکے دا آپ ہو یا رکھو الا
 ہر دشمن تہیں شہر تہامی رکھ محفوظ کایا
 باہر لوں آکر اپرا انہاں کے کوئی نہ غلبہ ڈالے
 ا منہ کچھ میں خوف جتنا توں آپ خدا فرمایا
 کش بدن چھ لیادن جا کے نکال تائیں

مکے والیاں نول اس خوفوں دالم رب بجا یا
 جیکر اہرہ کافر و کفر آکر کھیا تھا کوئی
 کتنے کو ہاں حد حرم دی چاروں طرف بتاؤں
 اتنی برکت بیت اللہ دی مکے والیاں تائیں
 پہلا گھر اس گھر اپنے نول کھیا حق تعالیٰ
 جو کوئی اس وجہ داخل ہو و پاک خدا فرمے
 اسے طور مدینے والے جتنے لوگ تسمی
 جس دن داسر دار و عالم قدم مدینے پایا
 دونوں ایہ حرمین مبارک عتہ حرمیت والے
 مکے نول بیت اشہاروں عتہ حبشی بھاری
 دو ہاں دارت حافظہ نامہ سر آپ سدا رکھوا لا
 جس ملعون نے ادبی کرنی انہاں ہانڈی پیا ہی
 روئے پر بھی ہک دوہری کاہل لوک مینے
 اپیر نیڑے جادون سندی طاقت کس پانی
 دونوں دار مبارک روضہ خالق پاک بچا لیا
 کل حفاظت آپ جہانندی کرے خداوند عالی
 اتنی برکت دے اندر پاک بنی فرماوے
 فرض اسانوں اس دکارن عرض موال الادا

کدی انہاں نول کن کن کوئی نہ ظالم رہا
 حد حرم تھیں باہر باہر اس دی قریبی
 اس داندرو جو سمجھ چیزاں کچھ نقصان نہ پاؤں
 جتول جادون عزت پاؤں ہر ملکین جانیں
 سب گھراں تھیں برکت والا پور ہدایت والا
 ہو گیا امن حفاظت اندر کچھ نقصان نہ پائے
 ہر ملکاں وجہ عزت پاؤں خاطر نبی گرامی
 اس تھیں بعد مدینے اوپر کوئی نہ غالب رہا
 دو ہاں تھیں رب آپ ہمیشہ ہر دشمن نول تالے
 وجہ مدینے پاک بنی دے روئے نول سرواری
 کوئی نہ جتیاں انہاں ہاں تے غلبہ پاؤں والا
 ابو واک آدو یا اسنوں تہروں پاک اہی
 کن بے ادبی پاک بنی دی آئے وجہ مدینے
 تہر غزالوں پھر خدا نے رکھے او سے جانی
 جیونکر فضلوں بیت اللہ نول امن مان رکھیا
 کون بے ادبی کرے والا انہاں مکاتاں والی
 نال محبت جو کوئی مومن آن زیارت پائے
 کراں ضرور شفاعت اس دی مولا بہن بخشاں

اتنی برکت بیت اللہ و چہ رحمت فضل رکھوں
 نال محبت و کھین والے تہیوں پاک گناہوں

عزل

حیات کر لے بھی دولت دیار بیت اللہ
 کالوں اپنے سینہ سے درو پوار بیت اللہ
 زباں میری کو کر دے بلبل گلزار بیت اللہ

اہی حب بہتر ہے تیرا دربار بیت اللہ
 کروں قرباں سرگور جا کے میں دلہیز کعبہ پر
 سناؤں اپنے تموں میں تیری حمد و ثنا یارب

پچھا دوں فرش آنکھوں کا تیرے کعبہ کی گلیوں میں
 کروں طواف پڑھ لبتیک گھوڑوں گرد کعبہ کے
 ذخیرہ کر کے رکھ لوں میں تیرے دربار کی جلوے
 نہ آئیگا مسحلت میں میری شعر خوانی کا
 کمال حج اکبر کو بھلا اغیار کیا جائیں
 نہ میں ظل ہما چاہوں نہ چاہوں سایہ طوبے
 بھلا پھر کیا غرض ہے کوٹ کر پنجاب آنے کی
 تیرے دربار کا دیدار ہے دیدار جنت کا
 اہی آرزو میری یہی ہے روز و شب ہر دم
 دکھا دے ساتھ کعبہ کے حبیب پاک کا روضہ
 خدا ہے روضہ جنت بھی اس روضہ کے منار
 تنہا ہے کہ اس دربار کے دیدار کا صدقہ
 کیسے منزل مقصود پر پہنچائے طالب کو
 کروڑوں بار مجھ سے صلوٰۃ انپر سلام انہر

لٹا دوں تقدیر جاں اپنا سر بازار بیت اللہ
 صفامردہ میں دوڑوں جو کہ ہیں کبسا بیت اللہ
 برتے ہوں ہری آنکھوں میں جب انوار بیت اللہ
 سناؤں برد کعبہ کے جب اشعار بیت اللہ
 اگر جانیں تو جانیں عاشقان زار بیت اللہ
 اگر مل جائے مجھ کو سایہ دیوار بیت اللہ
 بالائے گرجنور اپنے مجھے سرکار بیت اللہ
 نہ کیوں بنی النار مودہ ہو کار بیت اللہ
 کہ دکھلا دے مجھے بھی وہ دربار بیت اللہ
 کہ کھل جائیں میرے دل پر سحلی سرایت اللہ
 حرم میں آشکارا جس کے ہیں آثار بیت اللہ
 بناؤں اپنا شافع سید ابراہیم بیت اللہ
 پھڑلے ہاتھ جب قافلہ سالار بیت اللہ
 اور ان پر جو کہ پٹیا باپ تھو معارف بیت اللہ

پن پر ناز کو بھی ساتھ رکھنا اپنی رحمت سے

قیامت میں چلیں جنت کو جب زوار بیت اللہ

کرن روایت ابرہہ کا فرجیوں ہلاکت پائی
 نالے مال غنیمت بہتا بخشیا خالق سائیں
 گئے عبد المطلب او پر خوش آغا ہر کوئی
 ایسے برکت نوری دی رحمت بفضل خدائی
 بخت اپنی تھیں عبد المطلب کے نور انطاے
 جد کوئی خواب بشارت دیکھے یا کوئی بات عجیبہ
 ہوسی نسل میری دو چوں کوئی پیغمبر عالی

کل ملکوں و چہر رب کے ذی عزت ہو درود ہائی
 کیسا مال مال خدائے کل قریشاں تا میں
 ایسے بہتوں ہو زیادہ عزت عظمت ہوئی
 برکت خدمت بیت اللہ دی عالی دولت پائی
 تنہی داری خواباں اندر ہوں کبھی اشارے
 کرے قیاس نبی دادا صاحب نیک نصیب
 ایسے خواباں ایہ نوری جلوہ انیس ناہیں خالی

لب داری پھر نوری دے برکت ہو روکھائی

خواب دے چاہ زمزم دی دولت رب لہائی

خواب دیدن حضرت عبدالمطلب برائے چاہ زمزم

چاہ زمزم دافہ کر مبارک وجہ کتسا باں آیا
جنگل وچہ ایہ او سے خاطر چہ پتہ ہو یا جاری
مکہ نبیاں کعبہ نبیاں روتی برکت ہوئی
چاہ زمزم کرسدن اصلی اوں کہو سے دیتا میں
جنتی مدت اسماعیلیاں کے حکم چلایا
جریم قوم ہوئی جذقا بفس انہاں شہوت چانی
عمر سہنام انہاں لے اُپر د ب بھی بیماری
جہیزے اوتھوں سن لکے جوید حل تھلے
کعبہ وچہ سباب ہو یا کہو د وچہ د گائب
الستند یا ہوا شاہ فارس دا آہا اوں زمانے
سونے سے فوہرن عجائب ہے وجہ انہاں لے
بیج تلوار انال انہاں لے قسم عجائب آیاں
ایوں ہوا سببا جو ہے قیتہ رجنکیرے
سٹی نال بھرا کے آتوں صاف زمین بنائی
تھے آپ میں دی طے ورنج اودا میں موئے
سیر پھیر چاہ زمزم نول کے آباد کرا یا
کئی زمانے گزے اوئیں کتنے قرن دمانے
جاں پھر عبدالطلب والا آتار ب زمانہ
لک راتیں وجہ سنے سنوں ہو یا خواب شاہ
وچہ دلایل عبدالطلب اوہ سہ روز سنکھایا
دوین راتیں ایوں ہو یا جاں کجرا کہ لکے
چوہی راتیں جاں پھراوئیں ہو یا حکم گرامی
کتنے ہے چاہ زمزم والا میں کجہ مول نہ جاتا

سی ایہ اسمیل ہی نول رب عطا فرمایا
اوں پر پھیر آبادی کیتی فضلوں خالق تباری
اس چشمے پر کہو یا نبیاں خوش ہو یا ہر کوئی
گوں جو میں حقیقت گذری تینوں لکے ستائیں
چاہ زمزم تے بیت اشترنوں خوب آباد رکھایا
حکیم فسادوں کے اندساں خرابی پائی
کچھ تھے کجہ قہر عذابوں موئے نال خواری
پود گئے چاہ زمزم تائیں بخل شرارت مائے
سٹی پھر پاکے اوتوں نام نشان مٹایا
یہی سن اس کعبے کارن کجہ تحفے نذرانے
عزنی ہلک غزال الکعبہ بولن نام جہان لے
یہ سب چیزاں کبے اندر میں اوں رکھایاں
چاہ زمزم وجہ شہانیاں موت حدوداں گہیرے
کوئی نشان نہ چاہ زمزم دا چھوٹ گئے اس جانی
اسماہلی تھے اُپر پھرا قابض ہوئے
حضرت عبدالطلب کارن رب امان رکھایا
یاد رہا مول کسیوں آہا کس ٹکانے
کے اندر حاکم ہو یا اوہ سروار یگانہ
چاہ زمزم دی کروا آبادی کیندا کوئی پیارا
دوہی رات پئی تا اوتوں پھیر کے فرمایا
کرو تباری چاہ زمزم دی آن کوئی فرماے
تا پھر فادے پاک بنی تے پھیا حال تہمی
دیا جادے میرے تائیں س دا پتہ ٹکانا

تا پھر سارا مال خدا نے سنے وہ چہ جتاریا
 بھی فرمان سنایا اور سونے فضلوں خالق سائیں
 دیکھ بشارت عبدالمطلب کیتی صبح تیاری
 جس جگہ تے چاہ زمزم دا پتہ خفا سرمایا
 بیمن اوتھے رکھے ہوئے دڑھا کر منہ کالے
 اہی اوس زمانے اندر بیت پرستی بھاری
 عبدالمطلب کو چہ آما نوری سرور دا
 کتنی ویری تباں کولوں تنگے جدوں پیارا
 کدی نہ اس نے تباں کولوں حاجت منگی کوئی
 ہر حالت وہ چہ اند کولوں چلے مدد یاری
 چاہ زمزم دے موقعہ آپر جد شریف بیایا
 کیتا حکم قریشاں تائیں عبدالمطلب پیارے
 کہیا قریشاں ٹھا کر سارے رہن دیو اس جانی
 حضرت کہیا میں اس جاگہ کہاں نہیں نہانوں
 کرسی مدد آپ سانوں فضلوں خالق باری
 چاہندے تھے اسجا کہ پر کبہ قریش بنایا
 زور زور قریشاں کولوں آخرا دے جانی
 سارٹ نام ہو دڑا بیٹا اپنے نال لگایا
 اس دبا بھون دھا بیٹا ابے نہ ہو یا کوئی
 بیٹے باپ توکل آپر تہا نک پچیرا
 مکے وچوں ہور نہ کوئی مدد کرنے والا
 بیٹا باپ خداوند اگے کرے ایہو دعائیں
 مدد نے جد باپ اپنے لوں آمد ہو بخانی
 سنی نذر نبی دے داد سے خالق دی کا لے
 جدارہ سارے بارغ ہون گن چڑھن جوانی

نقل کرم نفس چاہ زمزم دا پتہ نشان بتایا
 بیت خزانے اس دے وچوں ملن تیر تیار
 چاہ زمزم دے کڈھن کارن امرویں سرکاری
 لے کر نال قریشاں تائیں اس موقعہ تے آریا
 نالہ لے اسات جہانوں سدن پوجن لے لے
 کل عرب وہ چہ ہر ہر پاسے شرک طریقے جاری
 برکت اس دی بت کینوں کدی نہ بچہ کرد
 بت نالے دھرتی ڈگن کنسے بٹھا کر دوارا
 واحد انیت رب پییدی دل وہ غالب ہوئی
 ابراہیمی مذہب او پر ساری عمر گزار دی
 دور تھیتے اوہ ٹھا کر ادھوں ڈیرا پٹ چوایا
 او کوہہ نکالاں اتھے رل مل بندے سارے
 ہینتاں اسیں تسارے تائیں مدد کراں دکائی
 بھاویں مدد کرد نہ کوئی کچہ پرواہ نہیں سانوں
 جس دے حکم توکل او پر کیتی اسان تیاری
 لے پر عبدالمطلب کیونکر موڑے حکم ربا نام
 عبدالمطلب چاہ زمزم دی کیتی شروع کھودائی
 بیسی اچے خدا نے ایہو پت عطا فرمایا
 جتنی ہور اولاد تھی تھکے اس نہیں ہوئی
 کرن دعائیں یارب میں سانوں تکیہ تیرا
 ہو گئے رنج قریش تھی یارب پاک تعالیٰ
 آپ کر میں توں مدد ساڈی مطلب پیو بخانی
 چاہ زمزم دے کڈھن اندر محبت خوب دکھائی
 یارب جیکر ہون میرے دہ فرزند پیارے
 کہ بیٹا میں تیری خاطر کر دیساں قربانی

بعضے کہن بارال بیٹے شکے اس سرور
 حارث وانگ بہادر ہو کے کرن حمایت میری
 کر انداد حضوروں میری یارب پاک سچاواں
 توڑ چڑھائیں موت تائیں پھرے دیوں مینوں
 کرے دعائیں کم چلائے عبدالمطلب پیارا
 بیٹے باپ توکل طرفوں ہمت مول نہ صہاری
 جو ہتھیار وغیرہ اس وجہ آجے جرم والے
 سو ہتھیار کھنڈا پانی زمزم وچوں آئینا
 کہن لکے ہتھیار وغیرہ ایہ جو نکلے سارے
 عبدالمطلب کہیا اس وجہ کہ نہیں دخل تساؤ
 اپنے فضل کرم تہیں سانوں رب ایہ مال دیوایا
 عجب تماشا کم دے ویلے نیڑے گیا نہ کوئی
 بکے ایت جدول قریشاں بہتالچج کرایا
 کہن پائے تلواراں دہریاں جو ہتھیار نکالے
 دیکتا حکم قریشاں تائیں جے انصاف کما ہو
 باقی دو جاحقہ جیڑا دے دیو میرے تائیں
 اس گل اوپر راضی ہو گئے جہگڑا کرنے والے
 دونوں ہرن سنہری پیرے بیت اللہ زونے
 آگے عبدالمطلب تائیں جو ہتھیار تمام
 مٹھ قدیموں عبدالمطلب غالب قسمت والا
 اے عرب تائی اس واکر دے ادب سوایا
 کل ٹکال وجہ خبراں گھیاں سنیاں گل لوکایاں
 دوروں دوروں شکر خلتاں کرن زیارت آون
 لکے وجہ بھی پانی باجوں آہانگ گذارا
 عبدباد ہوا چاہ زمزم دیون لوک دعائیں

سارے لائق فائق ہوں قوت ہمت پاروں
 ایک بیٹا میں ادبناں وچوں نذر کر لیاں تیری
 خیریں ایتھوں فالخ ہواں گل ملاواں پاوں
 کچھ نہیں تیرے آگے سبہ توفیقاں تینوں
 تہوڑیاں رزواں اندر اس وایو گیا پارادمارا
 ہو گیا کہوہ تیار تائی نال خدادی یاری
 اس سلامت عبدالمطلب تھیں پکڑ مہالے
 بیکہ قریش ہوئے سب راضی آفرین بادا لایا
 سالوں بھی کچھ جھڑاں تھیں دیہہ سرور پیارے
 آپ اسال ایہ ہمت کیتی ایہ سہ سامان اسادا
 میں نہیں دیندا ہور کسے نون صاف جواب سنایا
 ڈٹھا مال جدول ہن بہنوں حرم لاٹھجہ ہوئی
 عبدالمطلب نال تائی دودھتے کردھریا
 دو جے پائے ہرن سنہری مانگ موتیاں والے
 ایک جھٹہ بیت اللہ اندر کھو جیڑا چا ہو
 یا پھر دند قرعیاں اوپر جھگڑا کر لیا ناھیں
 جدا جدا پھر دوہاں آپ فرے بنانکے ڈالے
 نال خوشی دے زینت کارن کبے وچ رکھائے
 بڑے بہادر غالب پائے نکلی فال گرامی
 جس داپو تائی محمد پاک رسول تعالے
 چاہ زمزم نے ہور زیادہ شوکت شان ودلایا
 نون آبادی چاہ زمزم دی جگہ دھماں پایاں
 دھماں آہ تبرک کر کے پانی لے لے ماون
 دھیر کہوہ نکالن کارن عاجز مکہ سارا
 ہے آباد بناون والا روز قیامت تائیں

بقدر کونہ عبد المطلب بہت ترقی پائی
جو دن آوے وہاں جاوے عزت عظمت پائی
جتنے پتر منگے آئے اتنے ملے حضوروں
سہ فرزندوں نالوں سوہنا باب بنی سرور
نور اچھلے ہی مقہ وچوں چکے لاناں مارے
کرساں حسن جمال میں ددا میں ذکر اگیرے

دولت مالوں بھی اولادوں کی نہ رہ گئی کافی
مل مولداں حال ہویاں خالق دی سرکاروں
چھوہ سبیاں تے باراں بیٹے رحمت فضل غفوروں
سوہنا تک کے سر کوئی اس دی بہت محبت کردا
تا میں نام عبد اللہ اس دار کھیا باب پیارے
سن پہلوں قربانی کو لوں چوں رکھیا رب میرے

ذکر قربانی حضرت اللہ رسول اللہ علیہ وآلہ وسلم

وہاں پاک رسول اللہ سے منت منی یہی
عبادہ سارے بلخ ہوسن صاحب زور ہمانی
عبادہ وقت برابر ہو یارب مراد پوجانی
دیہ قربانی راہ مولادے حکم کسے فرمایا
سید فقیر غریب سوالی جو محتاج منانے
اوتھیں چکے پھر یک راتیں ڈٹھا خوب حقانی
تا پھر شکر کتنا قربانی دیکھ بشارت حالہ
تجبی لائیں کتنے اندر پھر بشارت ہوئی
کیتی عرض نبی دادے میں قربانی جاواں
حکم ہوا قربانی ددی دیہ سرزند پیارا
جد اس طور تھپڑا ہوا امر کنول رب عالی
سن فرمان مشعلی خوابوں اکھڑ گئیاں
صبح سویرے اٹھ کر حلیہ ہو خیاں سارے
حاضر کر کے بھناں تائیں ایہ فرمان سنایا
لے فرزندو نذر خدادی میں پاک منی آہی
ہک بیٹا میں انہاں پوچوں راہ مولاد دلیساں
پس اودہ فضل کرم تھیں میری رب مراد پوجانی

جیکر اتنے بیٹے مینوں بخشے پاک انہی
ہک بیٹا میں راہ مولادے کر دلیساں قربانی
نذر خدادی دیون کارن خواب اچانک آئی
عبد المطلب اکٹھ سویرے دنبہ ذبح کرائیا
نال محبت گوشت اسدا دتا نام ربانے
حکم ہوا اے عبد المطلب دیہ وڈی قربانی
اپرا بچے خیال نہ کوئی اس قربانی والا
اس دنالوں ہو روڈیری دیہ قربانی کوئی
کھیر می پیر وڈیری اچھیں جو قربان کرواں
پوری کر اودہ نذر خدادی جو تھہ کیتا کارا
تا جاتا ہوا یہ قربانی ہے اودہ بچڑے دالی
رووے دیر گزارن پاروں بھوں برس پتیاں
اول اپنے پاس بولائے سہ فرزند پیارے
جو تھہ عبد الحق پیارا خبر روایت لپایا
جیکر اتنے بیٹے مینوں بخشے پاک انہی
نال پھیری کتھیل پنی اسوں ذبح کریاں
پوری ہو گئی داری اس دی دھرا ساڈی آئی

ہیں اور نذر ادا کرنے دی کیتی اسماں تیاری
 کون ہووے قربان تہا تہیں کر بہت مرانہ
 سنکر حکم کہیا فرزندال یا سردار گرامی
 جس لوں چاہو چھری چلا ڈرب دے کرو حوالے
 جان اسادی مال تہا ڈاکلی واک تہا نوں
 حد فرزندال بابل گے عذر نہ کیستہ کوئی
 راضی ہو کر سب دکھارن شاہش بول سنائی
 جے منظور کرو فرزندو سہ داقرہ سٹاواں
 پھر بھی حاضر حاضر ادوں آہن لگے سارے
 تن ہدی فرزندال کارن اس دن قرعہ سٹایا
 حاضر ہو گیا خدمت اندر باپ بنی سرور دا
 بے سی ایہ فرزند پیار سہ فرزندال نالوں
 مکھ نورانی وجہ پیشانی چکے نور ستارا
 آدے بدن مبارک وچوں جنت دی خوشنوی
 جتول جاتے جتول آدے گلیاں سہ سوہا دن
 تلے تیرا مازہاد رسو بنے تیر چلا وے
 فاطمہ نام نہی دی دادا دی عبد اللہ دی مائی
 مال جنت عبد اللہ نوں اپنے پاس بولا لیا
 سر جے پیشانی چکے گل دے مال لگا دے
 کر کے لاڈ پہارتا مائی بابل نوں پکڑا لیا
 مکھوں کھلی دعائیں دیے بھر بھر نیرا وچا لے
 ایسیاں ماواں راہ مولدے جو فرزند کھاووں
 بیڑاں نالوں اوہو جہنا توں رہا پیار سچاواں
 سوپ خدانوں ڈوریا مٹیا عذریہ کیستہ کوئی
 شوپیا کل مکے اندر سنیاں جدوں لوکایاں

دستگیر راہ مولادے ویدا جان پیاری
 دستگیر راہ اپنے لوں سر دیوے نذرانہ
 لکھ نہیں عذر کیسی دی طرفوں حاضر اسیں مائی
 بہادیں سہ کرو قربانی اسیں نہ بولن واسے
 جوں تہا دی مری ہووے منظور اسانوں
 دیکھ انہادی فرمانداری خوشی نہایت ہوئی
 اس تھیں پچھے باپ پیارے ایہ تجو یزبتانی
 دیواں میں اس لوں جس دانگلے ناواں
 تا پھر قرعہ سٹایا سہ دابا پ شفیق پیارے
 تہے داری عبد اللہ و نام مبارک آیا
 پکڑ کٹاری عبد المطلب ذبح تیاری کروا
 دجا کوئی نہ ثانی اس داصدق حسن جہا لوں
 مکے اندر سہ لوکاں لوں لگے بیت پیارا
 جو دیکھے سو مشق پیاروں خالی رہے نہ کوئی
 مرد زناں سہو گین والے صدقے صدقے حبلوں
 بہادیں سب نہیں چھوٹا آہادونا نظری آدے
 بیٹے دی قربانی والی خبر جدوں اس پائی
 منہ سروال دھوا کے سوہنا عجیب لباس کر لیا
 سر طر ویکھ ہووے قربانی صدقے صدقے جاوے
 اسمعیل نہی دی مائی جوں فرزند چھڑا
 جابٹیا جس دتوں مینوں ہو یوں اوں حوالے
 کوئی پھیرا نہا نہی پکڑے امن سلامت آواں
 کیوں نہ بدافضل اوہا دن کرماں لیاں ماواں
 کجے دے دروازے لگے ذبح تیاری ہوئی
 ہسوں پاسوں منع کرتوں خلقاں ددڑیاں آبار

رو کر عبد المطلب اگے عرضاں کرن دہانی
 کل قریش اکٹھے ہو کے ہارے ایو گھبتیدے
 نانک وال جو عبد اللہ دے مامیاں مے سارے
 پکڑ لیوئے عبد اللہ نوں کر کے شور کو کارا
 ہو رہی تیرے پیٹے تیرے پاس سردار میگاں
 عبد المطلب آگے آسدا جوں پیار سا نوں
 میرے جتنا مشفق آس داود جاہور نہ کوئی
 میرے فرزند پیارے میرے حاضر دلوں بجانوں
 سمجھے کیا ساڈی طرفوں نذر کروا دے پوری
 لکتنی واری خال ہٹا کے ناواں اساں کلاہا
 بن میں او سے حکم مطابق پورا اہل کریاں
 ایگل سن کر چھم چھم روئی حاضر مجلس ساری
 مرد پیاروں بکدے نوں ہر کوئی ہاتھ پڑے
 لوکاں کیا ہے ہک عورت نالاں دتن والی
 شاید کوئی اسانوں ایسی اہہ تجویر بتا دے
 تا پھر عبد المطلب تائیں لے کر لوک تمامی
 بعد سلاہوں اسے اگے حال تمام سنایا
 کیا دستور تہاڑے اندر چکی کوئی خون چھڑا دے
 لوکاں کیا ہک بندے تھیں ذہ آٹھ دے جادون
 عورت کیا جس لڑکے نوں جاہو تسین سجانا
 جیکر نام اٹھاں دے کھلے قرعہ فال تشانی
 نہیں تا دتس آٹھ ہو رو دہا کے قرعہ پھیر سٹانا
 عبد اس عورت لوکاں تائیں ایہ تجویر سٹکانا
 بعضے کہن مانک بی بی عبد المطلب جانی
 حکام نام بتا دیں بعضے سی کوئی مرد سیانا

ایسا سوہنا چند نورانی نا کر ہو قریبانی
 عبد اللہ دے ذبح کرن تھیں منع تمام کر نیلے
 مال محبت دوڑے آئے جتنے خوش پیارے
 ایسے بہرگز گن دینے ایہ فرزند پیارا
 دیر قربانی ہو کر کسے دی جے دینا نذرانہ
 اوس کے نالوں کتنے جھٹے و دہ پیار اسانوں
 سہ لوکاں تھیں اس دی منول بہت محبت ہوئی
 کچھ انکار کسے نوں تائیں نذر خدا رحمانوں
 ایسے درجہ جناب الہی ایسے دی منظور سی
 ہر واری عبد اللہ کلان حکم جنابوں مایا
 دہراں کٹاری عبد اللہ پر نذر خدا دی دیساں
 دین دوہا ہاں خوش میکانے چمچ اٹھے یکبارگی
 کر تجویر دسو کوئی حیلہ ایہ سوہنا بچ جاوے
 جلوش تابی اسے اگے ہو والی درج سوالی
 جس تھیں ایہ محبوب پیارا خیریں رب بچا دے
 اس عورت دی خدمت اندر تھیں درج سلامی
 دتو اس دا حیلہ کوئی تا عورت فرمایا
 ہک بندے دے خوں کتھا بدہ بھرنا آوے
 ایہ کچھ بدہ دیون جیڑے خون معاف کراون
 دتس ادھاں پر اس دے لے قرعہ بیج سٹانا
 بچ کیا اہہ لڑکا خیریں آٹھ کر دے قربانی
 حد تک مطلب حل نہ ہوئے انیویں ود دیال جانا
 لشکر لوک پئے سبدا منی وہ تدمبیر نکالی
 جس نے اپنے باپے تائیں ایہ تجویر تسانی
 دیا جس نے شترال آہر ایہ سب قرعہ سٹانا

قصہ کوتا سب لوگوں نے دیکھا تھا یہ وہ ملا ہیں
 جگل دے دے چہ تہا فے پھرن تیرے چہ دے
 کیا پروہے کچھ نہاں تھیں ہوا دون قربانی
 ام خیر عبد المطلب کیا مرضی ہوئی تہا ڈی
 کرواد اندرانہ میرا توں کے تھیں تھیں
 شتر مٹکائے ذہ شترال پر اول قرعہ شٹایا
 اس تھیں تیکھے ذہ شترال پر ڈالیا قرعہ دوبارہ
 تہا شترال پر قرعہ ڈالیا پھر تہا داری
 ہر داری ذہ شترال دون قرعہ پھر شٹاوں
 ہر داری وجہ باب پیارا کر دنا ذہ تیار
 تہا داریوں تہا شترال تک جس دم لوت آئی
 لوداری عبد اللہ تہا قرعہ برابر آیا
 ہک تہا شترال ہوا متطوری جا کر دہویں داری
 وجہ مصباح تفسیر مفسر پنج سو شتر لیا
 کرن روایت عبد شترال پر فالوں نکلیا ناداں
 دوجی داری قرعہ ڈالیا پھر شتر پر آیا
 آگے لے نہ لہدی ہوئی دونوں سلی میری
 کتنی فارسی کارن سر مرقہ قرعہ شٹایا
 تہا پھر حضرت عبد المطلب عبد اللہ دی جانی
 ہک سو شتر ہوا قربانی عبد اللہ دی پاروں
 سب لوگوں میں ہوا ان میں خوشیاں سن لیاں
 ہر ہر طرف خوشی دے جلے شکر کرے ہر کوئی
 اوہ سوہنا محبوب دلاں داباب تہا شتر
 اوہ سے لڑائی دی خاطر رب ایہ کرم کیا
 آگے سمیٹل پیارے ایہو نفیلت پانی

شتر مٹکا قرعہ شٹا دایہ گل موڑ و ناہیں
 منگنے پون نہ مول کے تھیں پھر پڑے گھر دے
 نچ جاتے ایہ سوہنا بیٹا مانے عیش جوانی
 فرق نہ آئے نظر میری وجہ ایہ مراد اسادی
 جگر شتر قبولے اللہ پھر کیا ہوہ لڑ بیدا
 ایہ قرعہ منظور ہوئے لڑی ذکر لیا لیا
 پھر بھی حضرت عبد اللہ نکلیا نام پیارا
 ایہ پھر بھی ادوہیں ہوا سر کنوں رب باری
 مکے ناداں عبد اللہ شتر بکھے نچ جادوں
 خلقت آگے پھر بھی جیلہ کرویکھو نکھاری
 نکلیا ناداں شترال والا رب متطوری پانی
 دویں داری فضل کرم تھیں اسوں بکایا
 بیت بلند آواز خوشی تھیں تہا مجلس ساری
 ایہ ہر مور کتاباں والیاں پو شتر فرمایا
 حضرت عبد المطلب کیا پھر میں قرعہ شٹاوں
 ایہ عبد المطلب پھر بھی نامتطوری پانی
 ست کچھ فرق قرعے وجہ ہو پھر ڈالو پکاری
 ہر داری وجہ شترال کلان حکم ذہ دا آیا
 شترال دی قربانی اتر پڑھ تہا پھر چلائی
 لے قریش ایہ کن ساڈن منہ ڈالیا بکروں
 نچ کیا عبد اللہ تہا رحمت جھڑیاں لایاں
 عید برابر کے اندر گھر گھر شادی ہوئی
 لڑ گھر میں جس دا پر سبہ ڈا عاشق کردا
 وجہ قربانی ذہ ہوون تھیں ان بکایا
 جنت دہوں دہر رب نے بھیجا ان کی جانی

دیکھ کر اے دنیوی نے اسے جیل بچایا
 ان مفسر و الفضل اندر جو فرمان ربانا
 کتنے راز عجایب تھی اس آیت و چہ آئے
 یہ بھی ایک احسان نبیؐ نول خالق یاد کرانہ
 اول اسٹھیل نبیؐ پر حد یہ لوبت آئی
 دوجی واری باب تیرے نول گئے کرن قربانی
 دواں اندر نور تیرا ہی یا محبوب سہارے
 یہ سب تیری خاطر آہی عالم دے سردارا
 دچہ حد شاں سرور عالم تیرا ہونہ سرائی
 ایک جو اسمیل پیغمبر حبیب نبیؐ سردار
 دواں اُپر دن رخ ہون دا وقت برابر آیا
 جس دی پشت مبارک اندر رہیا صیبت سوار
 کرے نصیب خداوند جس نول جلوہ نور محمدی

ہن اس کارن تنواٹھ پورا رب قربان کرایا
 دچہ پیتی بخشیا تینوں یا محبوب سکاتا
 رنگارنگ حلیت اپنے نول رب احسان حنائے
 دواں قربانیاں دچوں تینوں ان سلست اندا
 خاطر نور تیرے دی اسنوں پتی اسال ربانی
 پھر بھی اسال پچاوں خیریں فضل ہو یا رحمانی
 فضلوں اسال نکالے دواں تیرے بات مایے
 کیوں ہون قربان جہاں دچہ تیر نور پیدا
 دوند بوجاں دایں بیٹا کہے رسول خدائی
 دوہا پاپ اپنا عید اللہ سید خیر بشر دوا
 دواں رب بچائے فضلوں نامہ ذبح رکھایا
 سارے عالم نالوں اسنوں رکھیا رب پیارا
 کہے شرح جمال اس دے دی کیا تو فین قلم دی

آوازہ حسن و جمال و ذکر شادی حضرت عبداللہ صاحب

آس طرف پندیر فقیر چابی پھیر سخن دی
 جس دولت گداون کارن عاشق کل لوکایں
 ہم کہ مستادہ عبداللہ ذل علیا جہوں خزانہ
 کیونکر دشمن اس دولت درہزن ہو کر آئے
 کرن روایت باب نبیؐ دے جہوں تولد پایا
 ملکاں دچہ بخومی چیمہڑے سبے ہر ہر جائیں
 مکے وچہ تولد ہوا وہ محبوب دلاں " وا
 دنیا دچہ وہ ختم رسولان حد شریف لیا سی
 اسے طور بیودی عالم خبراں سب بتانے
 شام ولایت وچہ وہ کڑتہ بہت عزیز گرامی

بہول صندوق اوہیں دانند دولت بھری سخن دی
 جس دی خاطر شتر قطاراں رب قربان کرایاں
 کیونکر اس خزانے پچھے جگ ہویا دیوانہ
 کیونکر رب بچایا اسنوں دشمن کوں اوڈاے
 وہ دولت اوہ برکت ساری اپنے نال لیا یا
 آسب خبراں دیون لگے کہ دچہ دے تائیں
 جس دی پشتوں پیدا ہوئی سرور کل بنیادا
 جتنے اگلے مذہب ہوسن سب موقوف کرا سی
 حضرت یحییٰ داک کر تہ آہا یاس اہنامے
 کرن پیش دیارت اس دی اہل کتاب تمامی

کرن روایت حضرت یحییٰ جبریل شہادت پائی
 اہل کتاباں ادب پیادوں اپنے پاس رکھا
 خشک ہو یا وہ خون تمامی گزے کئی زمانے
 نوں برسوں پھر تازہ ہو یا خون شہادت والا
 اہل کتاباں نوں ایہ اگے آہی خبر تمامی
 جد دنیا وچ پیدا ہو سی باب بنی سرور دا
 جد ایہ واقعہ پورا ہو یا رب نشان وکھسا یا
 اس دوجوں پیدا ہو سی مادہ سردار رسولان
 کرن سلاخیں آپس اندر زلزلے جہاں
 کتنی داری دکن لوکاں کیتی اہو تیساری
 طرح طرح دے مانع مٹل پشیمانے آدن
 جس دا حافظ ناصر ہوئے آپ خداوند غالی
 جس نوں رب قربانی کوں امن امن پکاوے
 حد اس دی قربانی کارن کیتا باب ارادہ
 آہن بس بن مطلب ساڈا پورا ہو گیا سارا
 حال پھر سنیاں اس کے بدلے شتر ہوئے قربانی
 اگے ناول فکر دیا نہ لگا آن یہوداں
 کھانے اندر زہر ملا کے مکر سب کھایا
 دیون والی رن موکالی کیستہ و نچ بیانہ
 عیاوہ عبدالمطلب اگے کھاتا حاتم زید
 داسے پاک بنی دیتا میں کہن لگا اوہ کہاتا
 عبد اللہ دے دشمن لوکاں میں وچ زہر ملائی
 ایہ گل سن کر عبدالمطلب کھانا دفن کر دیا
 ناکھ مول طاقت کیتی دیون والے تائیں
 چھوٹی عمر وں عبد اللہ پر اتنا فضل رہا

اس کرتے پر خون اہنا ندا لگا ہر ہر جانی
 پشت بہ پشت انہا نے اندر ادوں چل دا آیا
 تا جو جدوں تو لہ پایا باب رسول یحییٰ نے
 لال لال ہو یا وہ کڑی قدرت حق تعالیٰ
 پڑھے سن توریت کتابوں حال رسول گرامی
 رتورت ہو جاسی کڑی یحییٰ پیغمبر دا
 بے گیا فکر یہوداں تائیں باب نبی دا ہوا
 ندر کر سی مذہب سارے فکر پیا جھولاں
 مگر گواہاں باب نبی دا جیکر موقعہ پاواں
 ستے دچوں روک ہٹاے غالب امر جاری
 دیکھ اشارے ڈرن لگاے ہر چہے مڑ جہاں
 کیا تو فیق سوداں تائیں اسے مارن والی
 کس نوں طاقت اس دے اوپر کوئی فریاد
 سن کر خبر یہوداں تائیں ہوئی خوشی زیادہ
 اپنی بھین ذبح کر سی اس نوں پ پیارا
 ان سلامت پکھا خیریں باب رسول حقانی
 اس بھین پکھے کیتی زلزل ایہ تجویز جہوداں
 کئے سبیل حضرت دے گہرا وہ کہانا پونجا یا
 عبد اللہ دے پکھے پاروں ایہ تحفہ نذرانہ
 برکت نور رسول اللہ دی اسنوں رب بولایا
 دودر کرو یا حضرت مینوں ہرگز تساں نہ کہانا
 نال زبان فصیح اس کہانے یہ سب بات سنائی
 کس نہ کہا دا اس دیتا میں دہر قی وچہ دیا
 صاحب علم گھر نہ مڈھوں شرم کرم واسطیں
 بہ چیزاں دے دل وچہ اسدا ادب پیار سمانا

جھٹول جاوے جھٹول آوے اودہ محبوب پیارا
 سکے ترکہ ہوں سہرا لے آس دی آمد ہاڑوں
 ہک دن اپنے بابل آگے آوے ذکر سنایا
 میں آج باہر سیر کرن لوں جھنگل طرف سدھانا
 پشت میری تھیں ظاہر ہویا ہک نوری چمکار
 پھر اودہ دونوں ٹکڑے جلدی آن اکٹھے ہوئے
 اُس تھیں پیچھے پھر اودہ بڑل اوڈھڑ ہیا آسمانی
 پھر اودہ جلوہ من سلامت لیپہ آیا آسمانوں
 بھی فرمایا کتنی واری میں ایہ گل آزمائی
 جہاں درختاں سُکیاں تلے میں آفتابوں جلاں
 جہاں اونہوں بخت ہوواں پھیراؤں سکاں
 خبر نہیں کیا انہاں گلاں وجہ قدرت خالق باری
 سکے ہاتھ بات پیالے کہیا چائیں چائیں
 جو کہ جلوہ پشت اپنی تھیں نظری آباہینوں
 ہن اودہ دولت برکت ساری پشت تیر لہجہ آئی
 او سے دی اودہ برکت والے بن نشان نامی
 ایہ سب بخشش پاک جنابوں تیرے اوپر ہوئی
 اوستھیں چمکے کدی کسینوں نا کوئی بات سالی
 کئی اشائے خواہاں اندر ہوں بہت پیالے
 جیکر ٹھا کر خانے کو لوں منگے ورنج کلاہیں
 تیرے کو لوں قتل ہوں داغوں آسائوں آوے
 چمکے تیرے ستھے اندر آس دانور ستارا
 ویکہ عبد اللہ لوں سہ ٹھا کر دیون لہو دہائی
 جیوں جیوں باپ نبی سرور دا ہویا آن دڈرا
 پہلی راہیں چند مبارک دیو گبٹ دکھائی

برکت نور نبی سرور دی خادم عالم سارا
 جھٹول جاوے آتوں آسوں سایہ کرن پیاروں
 یا یا واہک عجب تماشا میسنوں رب دکھایا
 خبر نہیں کیا ڈکھا او تھے ہک اسرار ربانا
 دو ٹکڑے ہو مشرق مغرب پھیل گیا اودہ سارا
 بدل بن کر سر میسے پر سایہ تان کھلوئے
 وجہ آسمان داخل ہویا اودہ جلوہ نورانی
 پشت میری وجہ داخل ہو یا امر خدا رحمانوں
 بول زمین سلام سناوے بندہاں جس جانی
 ہو کر سبتر نامی میں دل کرن شتابی چاواں
 اودہ سبتری اودہ ٹھنڈے سائے جانے نظر نہ آندے
 ایسے طور عجیب شے ڈھٹے کتنی واری
 لمے عبد اللہ بہت مبارک ہووے تیرے تائیں
 کتنی وارا وہ پشت میری تھیں ب دکھایا مینوں
 میری پشتوں تیرے تائیں رب نصیب کرائی
 جو سہ چیزاں تیرے آگے دلوں ہوں سلامی
 ایہ پرہیز کسے لوں ایسی گل نہ دسیں کوئی
 رکھی یاد نصیحت پوری پیالے بابل والی
 کتنی واری وجہ بیداری ڈھٹے عجب نظارے
 دوروں بت کرن فراداں آتوں آوے ناہیں
 نور تیری پیشانی والا سا ڈاناس کراوے
 جس دے آیاں کوئی نہ دسیں ساڈے پوچن ہارا
 بس ہن کسے دہاڑے ساڈی شامت تیر کر آئی
 تہوں تہوں اوس نورانی جاوے کڈ ہیا روپ و دھارا
 جیوں جیوں ہن وڈیرا ہووے تیر کر کردنی

جیوں جیوں وقت جوانی والا نیڑے نیڑے آئے
 روز نویں سرخس جوانی تازہ جو بن پاوے
 چمچم چمچم پر سے چہرے اوپر نور زنی سرور دا
 بدن مبارک خوشبو بھریا جس مجلس وچہ جائے
 گل قریش جواناں وچوں سو سنا رب بنایا
 صاحب حسن خروراں والے دیکھ تصدیق ہونے
 جس طرفے محبوب دلاں دا قدم مبارک پاندا
 بڑے بڑے سردارا کا بر جدول زیارت پاؤں
 کرو قبول عید الشکر کارن ساک اسٹے کھروا
 ایسے عید المطلب سبھنوں عذرا ابو فرماوے
 بیچہ ساواں عمر مبارک جد عید الشکر پاسی
 سہ لوکاں نوں باپ پیارا دیوے ایو سہارا
 جس ملکوں کوئی بیت اشردی کرن زیارت آؤ
 نیڑے دور چو اپیں پاسیں آکر خیراں چلیاں
 کئی زانیاں عاشق ہو کے مل مل بیٹھن کلیاں
 ہو بے صبر سناون عرفناں بکھی ددڑا کلیاں
 بہت کواریاں حسن سنگاریاں بو بھلیاں بھلیاں
 مصری زناں دہائے چاقو بخود پہاٹیاں تلیاں
 دس نہ لگے جیکر آئے مقصد پاں سو بھلیاں
 فضل خدا بن بچنا مشکل ولیاں بن ولیاں
 کئی زانیاں عید الشکر پر مہیاں و تن چلیاں
 جد کوئی عورت بلنا چاہے اسنوں کسے ٹکانے
 دیکھ اپنا تنوں نئے عورت ڈاڈھی دشت کھاوے
 کرن روایت جنتیاں نوں بھی عشق محبت چایا
 بہت قریش زناں سرداراں ایساں مل گیاں

عید الشکر حسن مبارک ہونا ہوندا جاوے
 جودن آئے باغ حسن والوں بہار وکھاوے
 گلے لٹ پشانی وچوں شعلہ جویں بدروا
 سب د مفر مہطر ہودن دوروں خوشبو آوے
 سہ بھایاں تہیں یوسف وانگوں صورت جدا لیا یا
 جد اشردی آمدن کے کلیاں مل کھلوندے
 سہ لوکاں نوں حسن جبالوں گہاں کیتی جاندا
 آکر عید المطلب آگے عرض سوال مسادون
 بیٹی اپنی دیون کارن ہر کوئی خواہش کردا
 جد تک خوب جوان نہ ہووے عقد نہ کیتا جاوے
 تائیں اس دی کرساں جویں خداؤں بھاسی
 ایسے حسن مبارک اسلے کوہ شیا جگ سارا
 جد ویجے عید الشکر تائیں صبر قرار گواوے
 عید الشکر دے عشق پیاروں لکھ لکھ باہیں بلیاں
 جد عید الشکر شگے خیریں دوروں دھنن بھلیاں
 کر منظور عنوں محبوبا کلیاں میں کلیاں
 عشق کڑا سی دیوچہ آکے پھلی وچوں تلیاں
 بن چا قویہ مکے والیاں تیر پھر دے سلیاں
 نہیں تاراہ سرکش بلائیں وسی گدی کلیاں
 روپڑے زہرا ناندے آگے نیکاناں کاں لیاں
 ایسے رب بچاؤن کارن غیبوں فوجاں بھلیاں
 شکل ڈراؤں حاضر ہون جلدی ملک بائے
 فضل انہوں عید الشکر دے نیڑے کوئی نہ آوے
 ایسے آفاتاں کو لوں اس نوں رب بچایا
 دم دم یاد کرن عید الشکر دے محبت مویاں

جھل گئے اپنے خصم پیارے ایسی حالت ہوئی
 نازاں والیاں خشاں والیاں ناز نیاز کو کہاں
 شوق شکار عبد اللہ تائیں مہروں کل سد ہاؤں
 لہکن اوڑیں جھل اندر شوق شکاروں آریا
 مائی آمنہ دا جو باوا وہب کہن جس تائیں
 آپو آپ دور لے دوڑیں پھرے مگر خکاراں
 عبد اللہ لے مارن کارن شام دیاروں لے
 اس دن باہر موقعہ پا کر دوڑے سبھ موکا لے
 حد اوہ سارے عبد اللہ دل ملکہ کر کے دھانے
 عبد اللہ دی مدد کارن کیتا وہب ارادہ
 اچھے تیاری کردا آما آتول جاون والی
 ہوا سوار ملائک نوری حکم خدا رحمناں
 ہو قیاب گامی موزی آپو آپ نساے
 بعضے کہن پیار کسے وجہ پیچھے پنج حرامی
 وہب بہادر اکہیں ڈٹھا یہ سبھ حال حوالا
 جویں حضوروں اس لے کارن غیبی مدد آئی
 دیکھ تماشا دل لے اندر اثر محبت دھانا
 گھر جا اپنی عورت اگے حال تمام ستایا
 کر تعریفاں بیوی اگے کہند چاہیں چاہیں
 بیوی کہیا بیشک دیو میسنوں غدر نہ کوئی
 آخر عبد المطلب دکن بھیجا بیوی تائیں
 تا پھر نانی پاک نبی دی جا کر عرض گزار کی
 کل مکے وجہ حضرت آمنہ ہر صفتوں لاثانی
 حبیبوں سلیمان قوم قبیلوں صاحب شان گھر
 بنی ہاشم وجہ عبد المطلب ب سردار بنایا

اپی حضرت عبداللہ نون خبر خیال نہ کوئی
 بے پرواہاں لے دربارے کسے شمار نہ آون
 سارا روز لنگھا لے باہر رات پوے گہرم لے
 ویکور با سیاہاں دے کیا اسباب بنایا
 وہ بھی اس دن طلب شکاروں نکلیا ونج ادا
 تا جو یک بیو دی ٹولہ آگیا لے تلواراں
 کتنے روز و پاری بن کے مکے وجہ لنگھا لے
 ستر پورے گنتی اندر سبھ تلواراں والے
 دوروں ڈٹے وہب پیارے اوہ مرد و رہا نے
 دوڑاں چل بچاواں اسنوں آریا ہوش زیادہ
 اپن چیت خدائے غیبوں اپنی فوج نکالی
 بجلی وزنگ بیو داں اوپر کرک پئے اسمانوں
 دیک کڈھے اس جھل وچوں جانے نظر نہ آئے
 اوڑوں پھر روہرے ملکاں پچھے سبھ تمسامی
 جیویں سلامت عبد اللہ نون رکھیا حق تعالی
 جیو نکر واریو داں والی کر مرد و چلائی
 عاشق ہو گیا عبد اللہ لے جانوں دلوں و کانام
 جویں خدا نے عبد اللہ دا عظمت شان دکھایا
 اکہیں تائیں آمنہ بیٹی دیواں آسدا تائیں
 جے منظور کرے اوہ نون بہت مبارک ہوئی
 جا جلدی عبد اللہ کارن عرض سوال سنائیں
 عبد المطلب رضی ہو کے کیستی ترت تیاری
 ہر خوبی وجہ اسلے دانگوں ہور نہ کوئی زانی
 سی سردار بنی نہا ہماہ وجہ پاک نبی دانا نا
 بنی نہا ہماہ وجہ وہب بہادر شان بشارت

بیچوں کر صاحب باب بنی دایوں صاحب مانی
 عید المطلب خطبہ پڑھیا عقد نکاح کر لیا
 خوشی خوشائیں ہوئی خیریں عید اللہ دی وی
 بہت زناں ہو طلب نکاحوں پیشیاں اس نکاحی
 بے امید ہوئے علم دروں آن آزارن ہوں
 آہو بھائی ہووے بیشک سچا عشق جہاندا
 حسن مبارک عید اللہ لوں ملیا اوہ سرکاروں
 جہک جلوہ نور محمدی رہیا وچہ پیشانی
 ہر کوئی کاہن عورت ہوئے علم کہانت والی
 جان لوسے اوہ متھے آسے ہر اوہ نور ستار
 عاشق ہو کر عقد نکاحوں طلب رکھے ہر کوئی
 ہر کوئی چاہے نور محمدی میرے اندر آئے
 ہم رقیقہ کے اندر عورت یک سرادون
 اول دی اوہ بیٹی آہی صاحب علم سیانی
 واقف اوہ توریت انجیلوں ہر کتاب زبوروں
 بکن باب بنی سرور داد ٹھا اوس زمانہ
 عاشق ہو کر آہن لگی باب بنی دے تائیں
 تیرے برے باب پیارے تہا اوٹ فرج کرایا
 میں اوہ تہا اوٹ پلنے کو لوں اندر کرسیاں تیری
 کہ منظور نکاح اپنے وچ عزت بخشو مینوں
 صاحب شرم آہا عید اللہ باب بنی سرور داد
 شکر اس عورت دیاں گلاں ہورہ کچہ فرمایا
 انیوں ہورہ عورت آہی فاطمہ نام سداوے
 دولت مند تو گھر بھاری صاحب حسن جمالان
 علم نوران س دیکھائیں ایگل محسوس ہوئی

عید اللہ تے آسنہ خاؤں بوڑی رب رانی
 ل قبیلہ راضی ہو یا وہ رب سنگ رلایا
 بیچ بیچ خفاں دواں گھرانوں کہن مبارک بانی
 عید اللہ دی شادی والی خبر انہاں جہ پانی
 چالی زناں قریشاں وچوں ایسے ہاؤے مویاں
 محبوباں دا بھرا نہاتوں اس نوبت پہو پچاندا
 حورال ملک تامی جس دے خادم ادب پیاروں
 جہک جتنے دیکھن والے سبہ ہوون قربانی
 ویلے جہ عید اللہ حسن مبارک عالی
 جس تہیں ظاہر ہوں والا ختم رسولاں پیارا
 نور محمدی پاؤں کارن بسمنوں خواہش ہوئی
 میرے شکمیں ختم رسولاں رتبہ ظاہر فرماوے
 بعضے کہن قتیلہ بعضے ام قتال تباون
 دولت لوں حسن جمالوں مال مال سوانی
 معلم اسنوں صفت تامی پاک بنی دے نوروں
 لیا پچیان محمدی جلوہ وچہ اس دی پیشانی
 جے منظور کریں محبوباں یک عرض سنائیں
 شکر اکھ خدا لے عینوں رحمت نال بچایا
 نالے ہور زیادہ مستحیں دولت دیاں تہیری
 جوتوں غنہ تہیں حکم سنایاں بہ کچہ دیسان
 شرم جیا تہیں نال کسید بہت کلام نہ کردا
 کراں صلاح میں گھر وچہ جائے اتنا سخن نہایا
 شام ولایت دی شاہزادی ذکر معین لیاوے
 علم کتابوں علم نجوموں جانے ساریاں قالاں
 ختم رسولاں ظاہر ہوئی ویر نہیں بن کانی

کے اندر پیدا ہو یا اس دا باپ پیارا
 لے کر اپنے تو مگر چاکر دولت مال سوا گیا
 اتنی مدت کل اندر آکر اس گزاری کی
 سب لوگ انوں بہتے تکیندی جو کوئی اتوں آئے
 قابو کراں آتا میں اس نوں عقد قبول کراواں
 آخرباب بنی سرور دابک دن امرا لاہوں
 دکھا اپنے زیرے کوں فاطمہ اس دوتا میں
 دور شتابی تداں اندر ادبوں حاضر ہوئی
 کر عظیم تمامی آخر کردی عرض منسانی
 کر مستور نکاح اپنے دچہ یا محبوب یگانے
 جتنی دولت خواہش ہوئے اتنی دیاں تینوں
 شکر باب بنی سرور دے اوہا جواب سنایا
 جا کر باب پیارے لگے میں ایہ عرض کریاں
 باجھ اجازت باب پیارے طاقت قدرہ تینوں
 اتنا وعدہ دیکر اسنوں کیتی گھر میں تیاری
 او سے راتیں نور محمدی روشن حسن ستارا
 فجر ہوئی تا اس عورت دا کیتا ذکر تمامی
 بکٹی باب اجازت اس دی عبد اللہ دتا میں
 کاکھرا اس عورت نوں حاکے ملیا دجی اری
 گذر گیا وہ وقت مبارک روئے تے بچتا وے
 مدت تہیں میں حیدری خاطر چہرہ یا وطن بہارا
 کل اوہ نور مبارک آباد چہ تیری پیشانی
 کل اوہ جلوہ تیرے اندر میک دکھائے دوروں
 واہ واہ بخت مبارک اسد مجب نصیبہ عالی
 اسدے شکوں پیدا ہوئی سرور کل نبیاں دا

جن می لپتوں پیدا ہوئی اوہ محبوب سوہارا
 لطیف جمل کے دے وچہ ذرا آن لگا نیا
 باب بنی دا دیکھن کارن شوق دلیو چہ باری
 کرے دعائیں جے بکھری اسنوں رب لیا فے
 جے منظور کرے اوہ عینوں ساری دولت پاواں
 سیر شکاروں واپس ہوندا آنکھیاں اس بون
 نور محمدی جلوے پاروں لیلہ چمان آہتا میں
 ایہ حضرت عبد اللہ نوں خبر خیال نہ کوئی
 میں ہاں عشق تیرے وچہ کھٹی عاجز درد خجانی
 لکھ کر وڑاں قبضے میر کرد دولت مال خزانے
 میں شامیرادی شام دیداروں کچہ رواہ نہیں
 جو نکر بیٹی نول دی نول سی اگے فرمایا
 جیکر انہاں اجازت بکٹی خبر تسلا نول یساں
 یکر اذن رہتا دے کوں عقد کریساں تینوں
 مال محبت گھر اپنے وچہ آکر رات گزاری
 آگیا شکم مانی دے اندر پاک رسول پیارا
 جا کر اپنے باپ اگے باب رسول گرامی
 کرو نکاح جے مرضی ہوئے اسیں ہوئے تہیں
 عورت دیکھ کہے میں ملتے بن آئوں کس کاری
 میں مشتاق آہی جس لڑکی اوہ بن نظر نہ دے
 نہیں سی وچہ نصیبے میرے اوہ نوری چمکرا
 جس دیکھتے تیرے آپر میں ہوئی قربانی
 اج اوہ جنوں ملتا آمل گیا امر حضوروں
 دے آئوں اوہ دولت جنوں دواں جہان نالی
 لائے اسوس نہ ملیا میں دلور درد غمال دا

جیکر ساڈی قسمت ہوندی دیندار بے سائوں
ہن اوہ ملے مرادہ مینوں حبیدی میں ترہائی
لیجا ہوتشریف مبارک میں بھی گھڑوں جاواں
تھت کر کے بعد اللہ نون عاجز حال نمائی
جا کر اپنے وطن اُپر غم دی جہسکی پائی
ہور روایت وچ معارج ذکر معین لیا یا
حضرت آمنہ دے دل آگئی دولت برکت ساری
اوہ کوئی دولت ایسی ناہیں خالق پاک بتائی
اپر نال نصیبیاں ہر شے بخش کرے رب عالی
حضرت آمنہ کارن فضلوں کہلا بخت ستارہ
شکم مائی دے اندر حضرت جد تشریف لیاے

ایتوں سی تقدیر الہی کچ نہیں دوس تسانوں
ساری عمر اں میرے تائیں جان غماں وچہ آئی
ہو گیا جو کچہ ہونا آما غالب امر سچا واں
ڈیرا پٹ روانہ ہوئی شام ولایت دہائی
اے حسرت وچہ تائی باقی عمر سنگہائی
نور محمدی عبد اللہ نون حیدر چوڑا سدہایا
دوسو عورت ایسے غم وچہ ہو گئی فوت و چاری
جس دی ہر کوئی طلب نہ رکھے آپ اپنی جانی
باجہ نصیبیاں بے حیاتوں گیا سکندر خالی
آگیا وچہ نصیبیاں اس دیاں نور حبیب پیارا
جیونکر برکت نازل ہوئی کون بیان نہائے

ظہور برکات و مشاہدات آن ذات علیہ

الصلوة قبل زولہ کمال درم والدہ جاجدہ

آہی رات برات جمعہ دی جج مبارک والی
لےنے وچہ جمادی الاخرات سوار تباون
کیا اس راتیں سب چیزاں نون فی برکت ہوئی
ہو گیا حکم فرشتیاں تائیں پاک جناب حضوروں
کر آراستہ جنت تائیں زینت زیب سجاؤ
کہول دیو فردوس معلی خوشبو باہر آئے
اول آخر جس دی خاطر سزجی خلقت ساری
سب چیزاں نون پاک نبی دی خبر خدا پہنچائی
کے وچہ قریشاں دے گھر جو حیوان تمامی

جس دن حکم مائی دے اندر آئے سرور عالی
اپر اکثر رات جمعہ دی قول صحیح فرماون
پہنچ گئی مل عالم اندر حضرت دی خوشبوئی
چوداں طبق زمین اسمان روشن کر دیو نوروں
حور قصواں باغ مگاناں رونق سہود ہاؤ
سارا جگ محط ہوئے ہر کوئی راحت پائے
جو چہ اسد آون والی لگی ہون تیار ی
اچھا شکم مائی دے اندر پاک حبیب خدائی
سب نے بول ہی اس راتیں خبر رسول کبرامی

بخشی رب زبان انہا نون بولن دانگ انساناں
 ایسے طور تمام درختاں دتی بول گواہی
 بہت ایت کل زمیں دیکھو آسے جو پائے
 کر کے قسم تہاں چیزاں ایہ گل آکھ سنانی
 جبرائیل کوزانی جہنڈا آندا ادب پیاروں
 جو ہر دین طہقین چائن آس دا پیچھا ہر ہر جانیر
 ٹھاکر خائیاں اندر آسے جتنے بت موکا لے
 تخت ابلیس کیتا رب مودہا چھوڑ غیث سدا ہایا
 جالی دن دریاواں دگل پھریا دھکے کہا ندلا
 ابوبیس پیاری تلے جا کر ماریاں ڈھائیں
 حاضر ہو کر پچھیا اس تھیں آن تمام مریداں
 کہن گناہ ساڈے کارن ہو گئی قتل تیاری
 جدا وہ حضرت پیدا ہوئی ایسا غلبہ ڈالے
 سبہ خلقت نوں وحدت والا ایسا سبق پڑھایا
 طرح طرح جو شرکاں والے اسماں پہنڈا کھلا رہے
 حکم سائے وجہ قائم کرسی پچو دین اکٹھی
 کل امتاں تہیں مت اس دی بہتر دے پائے
 کہانے پینے پینے آسے رب انام دیادون
 شرک نہ کر سن نال خدا دے ہرگز کدی کدیاں
 کہیا شیطاناں تہیں نہ اندا فکر نہ کریو کوئی
 کتنے لوک انہاں تہیں آگے وڈیاں عمریں والے
 بڑے بڑے شاہ دور کا بر رب تہیں سان بھولائے
 جویں اساڈی مرضی آہی گالیاں اسماں نہاتوں
 ایہ گل سن کر کہیا انہاں نوں پھر ابلیس نکالے
 ایسا پچھتہ رب بنی پر ہوگ ایاں انہاں دا

کھر کھر رسول اللہ دی دنی سبہ حیواناں
 آگے حضرت ختم رسول پاک رسول الہی
 سبہ آس تہیں قدرت سیتی خالق پائے بولائے
 شہ رسول اس آون والا دیر ہمیں من کائی
 کھر اکتیا بیت اشرا دیر حکم جویں سیرکاروں
 روشن ہو گیا مشرق مغرب عرش معلے تہیں
 سبہ ڈگے سرمودہ زمیں تے کہیا روایت والے
 طرف جزیریاں نٹھا پھریا آڈا ڈھا گھبراہیا
 کالا ہو گیا سردا سردا ہاں دھایاں پاندا
 سبہ شیطان ہو گئے سنکر اس دیاں آہیں
 کیا ورتی آج نال اسڈے یا سردار پلیداں
 آگیا شکم مانی جے اندر پاک حبیب خفاری
 ہو جان محمدر اساڈے جال فریاں والے
 جس دپڑھیاں ہرگز اساڈو ہکا کوئی نہ کہا سی
 بت پستی کھر طریقے دور کر لسی سارے
 سبہ دنیاں پردین آسے نوں ملے حضور شاہی
 کدی نہ جہلن مولا طرفوں جو سو کوئی جہلا دے
 کدی نہ جہلن داوا ساڈا کا بولن نہ آون
 فقوے تے توحید نہ چھوڑن جو سولا وال داہیں
 اسماں نال تہاں بکر سال ختنی طاقت ہوئی
 کافر کر کے وزخ تھتے کئی کروڑاں گالے
 آدم تہیں تاج دن تہیں طہقے کئی آڈٹائے
 اونوں قابو لراں انہاتوں کھیرا نکر سال نوں
 ایہیں قابو آون والے برکت بنی پیارے
 امروں باسربولن تہیں سو کوئی ہے بولا ندا

ہر کم اندر رب بنی دی لوڑن فسرناں داری
 دے جاسی تعلیم اوہنا توں ایسی بنی سوہارا
 بیباں وانگوں عالم فاضل ہوسن وجہ انہا تے
 جدا وہ اپنے رب بنی دا حکم بیان سنسین
 ہنیں بید فریب تساو اکوئی انہاں پہلے
 کہیا شیطاناں ایسں بھی اپنے ایسے ڈینگن کالال
 ایس مسجداں واں وجہ انہا تے رگ رگ چہ سداں
 پڑھ پڑھ علم بتیرے عالم کالین عکرازاہیں
 کتنے عالم لوکاں تائیں دخط بیان سناسن
 بکناں دے سہ عمل عبادت و پیراں کبر عزور وں
 بکناں تائیں نکل سکھاواں حسد و لاوچہ پاواں
 ہنئی لالچ دنیا چکے حق نہ مول سناسن
 لڑ لڑ مرسن آپس اندر صاحب علم بنیرے
 علماں والیاں تہیں جدا ایسا کہتاں خوف رہتا
 علماں والیاں دی جدا ایسی روہڑ دیاں نانہا
 طرح طرح دے شرک انہا توں بہاں وجہ پڑانے
 دولت لوں بکناں خدا دے بکڑ شریک بناون
 پیر پستی قبر پرستی بکناں نوں سکھلاوان
 بکناں تائیں جال گہتیاں راگ سروداں والے
 منہ تھیں پڑن محمڈی کلمہ کرن شیطاناں کاراں
 بہتے لوگ گنہاں آپر خرچین مال پیاسے
 انیویں ہور ہزار طرح دے یاد فریب اسانوں
 اپنی طرفوں ہر یک کاراں زور بتیرا لاواں
 آپو آپ تمامی لشکر جدا یہ سبھ دھرا یا
 شاہش کہہ کر آکھن گناوہ مردود حضور دی

فرمانداری باجمہ انہا توں نا کوئی چیز پیاری
 سبہ چیزاں تہیں بہتر جانن رب دا حکم پیارا
 رب بنی دے حکم انہا توں رہن سدا سناتے
 دولت مال اولاد االس تہیں سہ قربان کر لسن
 پیش نہا تے مول کسیدی دال نہ کوئی گتے
 تیرے ملگسی مول کسینوں دین ایمانوں کالال
 جس جیلے کوئی قابو آیا اولوں روہڑوگا داں
 عمل نصیبت ہوون دیساں تہیں تہا تے تائیں
 پیر عمل کرن دے نیرے آپ نہ ہرگز جاسن
 بکناں دے سہ عمل ریائی ہوسن در حضور وں
 بکناں تائیں ضد فسادوں لٹے راہ چلاواں
 مال تعصب بکڑ وجہ پر فتوے کفر گکاسن
 تنوڑے عالم ساڈی مکروں بکڑ رہن پھیرے
 گناہ گناہ بے علماں دا پھر دین ایمان گوانا
 بے علماں نوں قابو کرنا دیر نہیں پھر کاٹی
 چوڑ خدا توں مگر انہا تے پھرن دیکے کہاندے
 کئی رسماں ریتاں چکے اپنا دین ٹھہراون
 اتوں سجھدے پھرن کریندے جتوں ایسں کراواں
 یک فریبی پیر بنا کے کراں مرید حواسے
 اسوں پھیر عبادت سمجھن عقل اچھی ماراں
 دوروں دوروں پھیر لیاواں دوزخ دے و بخارے
 ساڈے کولوں بکناں اوہا رب دافضل عنایتوں
 جیکر چوڑ دیاں شیطاناں کیوں شیطان سداواں
 خوش ہو یا بیکس نکار افسر تمام گوا یا
 بس بن لک پٹی آس اسانوں بہت کرسو پوری

یہ سب حال مصیبت اس دن شیلوں پر دھانا
 بھی اُس راتیں بادشاہاں دی ایسی حالت ہوئی
 خیری خبراں دیوں لگے کاہن لوگ تمامی
 لگے اس تہیں سکے اندر ڈاڈھی تنگی آہی
 بارش ڈٹھیاں لوکاں تائیں کتنے سال ڈٹنے
 جس راتیں وجہ شکم مائی دے آئے شاہ ابراہاں
 خشک سخت خدا دے فضلوں پھر ہوئے سریالے
 دور ہوئی اوہ تنگی ساری خلقت رب جانی
 اتنا شفع ہو یا اس سالوں برکت بنی گرامی
 حضرت مائی آمنہ صاحب کرن بیان زبانوں
 یا آمنہ رب تیرے آپ رحمت کرم کما یا
 بہت مبارک بہت مبارک عالی منصب تینوں
 سربراہ وجہ میرے تائیں ابو بشارت آئے
 کتنی داری اپنی کہیں ڈٹھا نورپیا را
 اس چائن وجہ شام ولایت مینوں نظری آئے
 بھی فرماوے حضرت آمنہ پاک بتی دی مائی
 نابزدوق کیتادل میرا فضلوں خالق سائیں
 جو دم آوے برکت حملوں خوشی زیادہ پاواں
 سر راتیں وجہ خواہاں ہوں رنگ زنگ شاہے
 کرن روایت ہر چن اندر جتنے بنی گرامی
 حضرت آمنہ دے دل سارے آئے اک اک داری
 یا آمنہ رب قسمت تیری جویں بلند بنائی
 کل نبیاں دا فخر پیارا تہسرتوت والا
 قول آخر شاہی درجہ کل نبیاں وجہ جینوں
 انویں ہر برجن دے اندر لقاں پیغمبر آئے

شکم مائی دے اندر آیا حد محبوب ربانا
 گنگے ہو گئے امرا ہوں بول نہ سکیا کوئی
 آگیا شکم مائی دے اندر خاتم نبی گرامی
 قحط و بالوں عاجز ہو گئی ہو محسوس آہی
 ہو گئے خشک درخت تمامی بھی حیوان نمائے
 اوسے راتیں نازل ہوياں فضل کرم دیان راں
 سب چیزاں نے آپ اپنے تازے رنگ نکالے
 چیز کسے دی سب لوکاں توں کمی نہ رہی کائی
 سال خوشی دا اوس دے نوں سدن لوگ تمامی
 میں اس راتیں کتیں سنیاں کج ہو یا اسمانی
 ختم رسولان شاہ رسولان کول تیرا ج آ یا
 کل نبیاں تہیں بہتر پچھرا رب نے بخشیا تینوں
 جاگدیاں بھی ستیاں مینوں رب آواز سناوے
 کل میرے تہیں روشن کروا جتنا عالم سارا
 پھر اوہ جلوہ میرے اندر آ کے تزلزل سماوے
 نواہاں وجہ میں اس حملوں کج تکلیف نہ پائی
 جیو کر انہاں دناں وجہ ہووے ہو زنا نیاں تائیں
 دیکھاں خوش اسرار عجیب کسے نہ حال سناواں
 وجہ بیداری کتنی داری ڈٹھے نور نظارے
 آدم تہیں تائیں تائیں جو مقبول تمامی
 خواہاں وجہ سناون آ کے ایہ خوشخبر پیاری
 ایڈیاں کرماں بختاں والی عورت ہو نہ کوئی
 تیرے شکم مبارک اندر بیجیا حق تعالیٰ
 اوہ فرزند خداوند عالم فضلوں بخشیا تینوں
 جو آدے سو کہے مبارک صفتاں بول سناوے

سن خوشخبر! حضرت آمنہؓ بولے حمد زبانوں
پائے ہر وار ملائک نوری رہن سکان ڈوالے
دو ماں جہانناں دا جس گھر وچ بھجیا رب خزانہ
دن تے رات فرشتے ادبوں کرے چوکیداری
پہلی راتیں حضرت آمنہؓ جو یں بشارت پائی
آکھ کیا کوئی اکھن والا غیبوں ایہ آوازہ
نیرے آگیا وقت ولادت حضرت ختم رسولال
جدایہ خیریں پیدا ہوئے رحمت فضل خفاوں
حضرت آمنہؓ ذکر سناوے دچہ معارج آئیا
مڑ مڑ کے ایہ نام بیمار میں پھر رہی پکاندی
فجری اٹھ زنانیاں اگے میں ایہ گل سنائی
کھیا زنانیاں بیٹا تینوں دیسی خالق سائیں
تا پھر انہاں میرے کارن لوہے رکھ بنائی
جاں کجہ روز ہوئے تارا میں آگیا آون والا
جلدی نال میرے گل چوں لوہے رکھ اتاری
ایہ اوہ پھر تیرے تائیں پاک جنابوں ڈھیا
جتنے فضلوں ہوسن آسے تاجدار سیائے
سہ نوں ایہ دکھلا سی آکھے رستہ وحدت والا
کوہ کہ خداوند والی سجدے دل وچ پاسی
یا آمنہؓ رب کیتا تینوں اس پچوے دی مانی

أَعِزَّنَا بِالصَّحْلِ الْوَاحِدِ

مِنْ تَتْرُكُ كُلِّ حَاسِدٍ

خدا سے واحد کی پناہ میں لاتا ہوں اس کو ہر ایک دشمن کی برائی سے

ہر حاسد سے شر والوں ہوں مولی دیاں پناہیں
کے طرح واووں دیکارن فکر کیتا جاوے
اوا حافلا ناصر اوں واو سے توں خصمانہ

کچھ نہیں خوف کے دشمن دا ہرگز اس دیتا میں
ہنیں مجال کیدی انوں ضرر کوئی پہنچاوے
کافی یک خداوند انوں واحد پاک یگانہ

اسے بطور ملن خوشخبریاں حضرت ام منہ تائیں
جس دن نہیں سردار و دو عالم شکم مانی دے آئے
نت نوبیاں خوشخبریاں پاوے پاک بی بی دی مانی
ہو جانا سی فوت نبی دا پہلوں باپ پیارا
باپ جہانمے فوت ہو جاوے ماواں کھلاؤں
ہک مصیبت سر دے آؤں والی چور سدا
جو اس ویلے ماواں آپر غم دی حالت آئے
حضرت ام منہ بھی ایہ منزل ہک دن و گھنی آہی
تا جو وقت قیمی والا جد حضرت پر آوے
اس منزل وچ مشکل ہو تا غم دا بھارا کھانا
لیسے کارن پہلوں اسنوں بھیاں رب تسلیم
ایہ فرزند پیارا تیرا اچیاں شاتاں والا
ایہ سب حضرت ام منہ کارن ہو یا فیصل ربانا
سنوں حقیقت سرور عالم جو میں قیمی پانی

کرو سلی اسن کچرے دیال دارم رد بلایس
کی تلی بخش نظارے ایویں رب و کہاے
ایہی حضرت ام منہ آپر سی ہک فضل خدا کی
رہ جانا سی وچ قیمی پاک رسول سوہارا
وکیہ قیمی فرزندال دی سخت مصیبت پاوے
دو جا فکر پتیاں والا جورہ جان مناسے
مولا جانے یا او جانن جہاں نال دہاوے
نالو نال تسلیاں اسنوں دیندار ہیا اھی
وکیہ مصیبت ماں حضرت دی ولنو داغ نہ لائے
ہیسی حضرت ام منہ کولوں رب اوہ فکر مٹانا
اسیں ہمیشہ حافظ اسد غیبوں خبراں گہیاں
کیوں غم کہا دے مانی اسدی رب حیدر کہوالا
نہیں سی فکر قیمی والادل اسد وچ پانا
دنیا آؤں باپ پیارے چوں رحلت فرما

وفات حضرت عبداللہ صاحب

انہیں سی اچے نو لدا یا پاک رسول سوہارے
نال فریشاں ساتھ بنا کے کرن و پار سدھانا
مال اسباب خریدیا و تہوں جا کر نال پیاراں
وچہ مینے پوتا جس دم آکر ساتھ تسمی
نبی بخار ہوا ہے اسے نانک دال کھانے
باقی جتنا ساتھ تمامی تے اندر مینا
سن کر خبر بیماری والی اس سردار نکلنے
ہوا سوار شتابی حادث بھائی طرف سدھانا
ہو گیا فوت مینے اندر باپ نبی سرور دا

شام ولایت عبداللہ نوں بھیا باپ پیا لے
خوشی خوشائیں گھر دے چوں لے گیا امر ربانا
آخر شاموں اسیں ہوئے چکیاں موت تہاراں
ہو گیا کچھ بیمار تہائیں باپ رسول گرامی
ہو بیمار مینے اندر رہیا پاس انہاں دے
حضرت عبداللہ طلب آگے آکر حال سنا یا
وڈا بیٹا حادث اپنا بھیا طرف مدینے
اے پر اس دے پیو کن نالوں آگے کم و مانا
جیوں کر امر آتا تقدیروں پاک خدا اکبر دا

پنجہ برساں عمر تہا دن باپ رسول ربانے
 دارالنا بالغہ اندر اس دی خوشاں قبر بنائی
 خبر دتی آگے اندر باپ پیارے تائیں
 سن کر حضرت عبدالطلب روناد رو کسا لوں
 کل قبیلہ درد فراقوں رو رو بہجوں بھردا
 ہے سی شکم مائی سے اندر پاک رسول گرامی
 کرت ہوا سیت سرور عالم جدوں یتیمی باقی
 سب چیزاں افسوس گذارن سحر اس میں یاباں
 کر فریاد خداوند اگے رونی دہرت نرسائی
 پاک اللہ شاہنشاہ ہے پروا پاسایاں
 جنوں نساں بنایا فضلوں خاتم کل انبیادوں
 باطن دوچہ بکھا جس داسب نہیں منصب علی
 لہر سداون دنیا توں پیارے باپ جنہاں سے
 باپاں والیاں نوں لکھ ہو دن در تنہاں سے
 ماواں لکھ پیار کا دن خدمت بلل اٹھا دن
 بیشک پتے سر پر ہو دن ظل ابی
 ماواں جتنے بیچ نہ سکن پنچن باپ پیارے
 چہر سداون باپ جنہاں توں ماواں عاجز آون
 باپ جنہاں سے زندہ ہو دن چیزاں گہریں میں
 انگل پھر پواندی لڑکے کلین چائیں چائیں
 طرح طرح فرزندوں کارن سکھ پواندی ہوئے
 جدوں فرشتیاں عرس گذاری پیش وند میر
 ہوا حکم فرشتیاں تھائیں خالق دی درگا ہو
 فکر نہ کرو جلیب میرے دانا ہو و ارمانی
 باپ بناں اسن سے کارن سب سامان بنادوں

بعضے کچ زیادہ آہن اللہ تہا سہر جانے
 دلہیں آیا دیر پیار لے کر داغ جلدائی
 میں تھیں اگے ویر پیارا ہو گیا دفن اکٹھا میں
 بہت پیارا سی عبد اللہ سب فرزندوں نالوں
 سو کر حضرت مائی آمنہ پیتا جام صبر دا
 چہ ماہاں باطن ماہاں دارن لوں علم تمام
 بے پرواہی دیکھ پیدہ کی رونے ملک خدائی
 جانوں جیواں اندر سوگ پیا ہر جا میں
 وہ آسمان فرشتے رو دن پیش جناب ربانی
 دے گیا ج حبیب تیر لوں پیارا باپ حباں
 کر تاج آپ سے داوچہ قیماں نالوں
 وارد ہو گئی ظاہر اس پر قلم یتیمی والی
 کون مینا نہ شفقت پوری کروا مال تنہا سے
 دل و چہر زین قیماں تائیں سے مان دلائے
 جتنک باپ نہ سرتے ہو دن کس زور و کھادوں
 بابل نالوں بہتر ہے بابل دے گھر شاہی
 نال پوانے مال چراں نوں ہونے دے سہا سے
 دیکھ یتیمی فرزندوں دی رو رو نیر چلاون
 ماواں باہجہ کیم نائے کس تھیں سنگی حادوں
 نال محبت سیر کر او سے کون قیماں تائیں
 ماواں سے تھیم نائے دونوں دس روئے
 یارب تساں تھیم بنایا دوست اپنے تائیں
 بھی سب چیزاں غریب ازہ سنیاں مرلا ہوں
 ایسے ہمیشہ حافظ اسے آپ کراں نگہبانی
 دیکھو گے ایسے دوست اپنا کس منزل پہنچاواں

کی نہیں حاجت ہو کر سیدی دوست ساڈے تائیں
اساں یتیم بنایا اسنوں پاک خدا فرماوے
وہ یتیمی پاسن جس دم عالم دی سرداری
وہین جدول مراتب اس دکان لک تاملی
جیکر کدی نہ دست اس دا ہوندا اشر والی
رب فرمایا دوست ساڈے جو ایہ منزل پانی
ساں یتیم حبیب اپنے نون اینویں نہیں بنایا
بخشاں اسیں حبیب اپنے نون عالیشان کمانے
کر سن رحم یتیمال اوہ ہومن درد پیاروں
پر ہو درود حبیب میرے پر رحمت برکت چاہو
شن کر حکم تمام فرشتے پڑن لگے صلواتاں
کرن دعائیں حضرت کارن پیش خدا درساں
نہج صلوة سلام پندیرا توں بھی نال پیاں

وہ یتیمی بخشاں اسنوں سہ تھیں اعلیٰ حائیں
تا جو سہ خلقت نون اس وانشان دیکھایا جادے
سہ تھیں بیت پیار ساڈا جانے خلقت ساری
بیشک پاس خدا کے اسنوں حاصل قرب گرامی
دنیا کون یتیمال تائیں ایڈ مراتب عالی
اس منزل وچ اگے نالوں عزت ہو رو دانی
د یتیم ہووے تا جگہ پادے قدر سوا یا
برکت اس دی رحمت پاسن کل یتیم منانے
جھڑک دین نول کینوں ادب نبی سے پاروں
دور کرو سہ فکر اندیشے صلواتاں پنچاؤ
اپر محمد بن عید اشر رحمت تے برکتاں
پڑجے رہن درود ہمیشہ روز قیامت تائیں
ذکر تولد پاک نبی دا آکھ شہادیں یاراں

ذکر تاریخ ولادت باسعادت حضور

علیہ الصلوٰۃ والسلام و ما شقی بہ

شکرا ہی شکر الہی بولاں دلوں زبانوں
ساریاں فضلاں نالوں دڈا فضل کالیں را
رات کفر دی عالم زند جدول ابیر خچا یا
اوہ کوئی گھڑی مبارک آہی بڑی نصیبانوالی
نیا اڈہ روز خدا دے فضلوں ہو گیا بھاگا نوالا
کیا اسل مہینے دو ہاں شرف حضوروں
کیا اس انت دے رخا لہ فضلوں بخت جھانڈ

جس دے فضل اسڈے آپر باہر حد بیا نون
پھیلا ساڈیاں بھاگاں کان رہبر نبی پیا را
شمس ہدایت کل دنیا نون جاتن لادن آریا
جس دے تولد پایا ذات مبارک عالی
جس دے تشریف لیا یا پاک حبیب تعالیٰ
وہ جہان دے رحمت عالم دینا اندر آریا
صدق یقینوں حضرت آپر جو ایمان لیا نے

اکول و سال تالیف و دولت حضرت شاہ نیاندی
 جہت شریف لیاندی جو چہ پاک حبیب یگانہ
 سال بیتالی شاہی کردیاں گزشتہ سال
 وچہ حدیث مبارک حضرت خود فرمان ستایا
 حضرت علیؑ نولس یلے چہ سو سال دہانے
 ذوالقرنین سکندر ہو پاک نبی تھیں اگے
 ہک ہزار تے آٹھ سو برس الابد والو دیارے
 دو ہزار تے آٹھ سو برس الابد والو زمانہ
 تن ہزار تے آٹھ سو برس الابد والو
 چار ہزار تے چارے صدیاں ہور زونیاں
 حضرت آدمؑ کو لوں لیکر تیک حبیب الہی
 نور نبی داسی تھیں اول خالق پاک اولیا
 ہن مفسر اسے اندر حکمت ربی ہوئی
 وچہ مقدّر لکھی آہی حضرت نوں سرداری
 بیکر اپنے دوست تائیں پہلوں رب بھیندا
 اپنا حکم شریعت کر دے کہ کر حسابی
 جہ کوئی نوں شریعت لیکر رب دی طرفوں یا
 کتنے حکم پورائے اگلے کر موقوف ہٹائے
 نام اپنے داکلمہ اکروستیا لوکاں تائیں
 ایسے کارن چکے آیا پاک حبیب ربانا
 سال طور شریعت دیکر بھیجی اتقائے
 کل شریعت اگلی چکے نبی الہی
 کل کتاباں دا مجموعہ کامل دفتر شاہی
 کل رسالت کل شریعت ختم اسے پر ہوئی
 بندوبست اخیر می حاکم بھیجہ تارک سائیں

جوین محمد بن اسحاق اول ابن عباسؓ لیاندی
 شاہ نوشیرواں حاکم عادل آہا دوس زمانے
 عدل لانا پاک نبی نوں بخشی خالق سائیں
 عادل شاہ دی شاہی اندر اسان تولد پایا
 دنیا وچ تولد پایا جدول حبیب ربانے
 آٹھ سو پوریا سی سال الپتہ کتابوں لگے
 دنیا وچ حبیب اپنے نوں بھیجا سرجن ہرے
 چکے نبی کلیم اللہ تھیں آیات نبی یگانہ
 لیجئے تریہ سو ستر آہن انور بہتر جالے
 نور نبی تھیں چکے آیا صاحب کل کلاں
 لکھتے ست ہزاراں رساں مدت گذری آہی
 کیا حکمت جو سیر تھیں آخر دنیا اندر آئیا
 ختم نبوت والادیم ہور دے کوئی
 کرئی سی رب حضرت پر ختم شریعت باری
 اس تھیں چکے پور پختہ دنیا وچ کریدا
 جوین تمام رسول خدا کے کر گئے وار و داری
 کر تبدیل شریعت اگلی نواں اداج چلا یا
 کتنے حکم گھٹائے آکے کتنے ہور ودھائے
 اگلے پیغمبر داکلمہ ہو گیا بند او تقائیں
 انہیں سی حکم شریعت اس وار بے غوغا کرانا
 اس تھیں چکے کوئی نہ آئے نوں شریعت الہی
 کر تکمیل حبیب اپنے نوں بخشی خالق باری
 بھیجا ختم رسولان تائیں فضلوں پاک الہی
 حسنوں وودھ گھٹ کر نہوالا ہور نہ آئے کوئی
 قائم رہی کلمہ حسن واروز قیامت تائیں

دنیا اندر سرور عالم حد تشریف لیا ہے
 پہلی برکت پاک نبی دی رب ظاہر فرمائی
 ہر بلاک کینا رب اسنوں لشکر سے اڑایا
 اوسے سال تولد پایا حضرت شاہ جلال
 بعضے ہودز یادہ استھیں کتنے سال قبلوں
 پیر ٹھیک روایت ایہو اکثر نے فرمائی
 روز بچاہ تے تیج دہارے اس قہیں بعد تہامی
 عا سوار تیج الاول چنوں بار ہوس اہی
 سیرت محل تبی دی کہن ہون تیج سارے
 جیکر جج مبارک والا پہلا چن کھوے
 جیکر وچہ ربیع الاول نبی تولد پایا
 ایں حساب مہینہ پہلا بنے جمادی الثانی
 دو دس قول کتاباں اندر دیکھو کڈھ حوالا
 وچہ جماد و الثانی حضرت شکم مائی دے آئے
 برکت والے چن جہان دی بہت آہی مشہوری
 اینویں روز جمعہ دا افضل سب روزاں نہیں آیا
 کہن مفسر اس وچہ آہی حکمت پاک خدا کی
 پاک نبی نوں انہاں گلاں کی حاجت ہی کوئی
 ماہاں کنوں ربیع الاول شرف تولد پایا
 ایسے دن سرور دو عالم شکم مائی دے کرے
 ایسے روز ہو یا سی پہلوں نازل دی اہی
 ایسے روز خدا دے فضلوں پیچھے وچہ مدینے
 ایسے دن وچہ سرور عالم جنت طرف سد مانے
 کرن روایت اس دن اندر حکم خدا فرمے
 وچہ عذاباں پڑے ہر دن جو سیر او گہارے

لئی نشان ظہور نبی دے پہلوں رب و کہا ہے
 ابرہہ کافر کعبے اوپر کیتی جدول چڑھائی
 جو نکراس دا ذکر تہامی تیجھے آکھ سکائی
 بعضے اس نہیں تیجھے آکھن دو ماہ تے ولال
 فرق فرق کتاباں اندر راوی خبر سناون
 ابرہہ کافر دی رب قہروں جس دن تیج اٹھائی
 دنیا تے تشریف لیا یا پاک حبیب گرامی
 بعضے ماہ رمضان بھی آکھن خانے حال اہی
 نو ماہ پورے سرور عالم اندر شکم گذارے
 اس حسابوں وچہ مہینے ٹھیک تولد تھیسے
 تا پھر جج مہینے والا ٹھیک حساب نہ آیا
 جس ماہ اندر شکم مائی دے آئے نبی حقانی
 بہ مشہور ربیع الاول چن ولادت والا
 اندر ماہ ربیع الاول رب پیدا فرمائے
 ماہ رمضان تے حبیب محرم جج مہینہ نوری
 انہاں دنوں وچہ سرور عالم نہیں تولد پایا
 ست کوئی آکھے انہاں دنوں انہیں حضرت برکت پائی
 اپنی برکت حضرت والی سبکے غالب ہوئی
 دار سوار نوں واراں وچوں رب بھاگ لگایا
 ایسے روز تولد پایا عبد اللہ دے جائے
 ایسے روز سوار کئے تھیں ہجرت کیتی سہی
 مکہ فتح اسے دن اندر کیستہ پاک نبی نے
 بہتی عزت اس دن کارن وچہ دربار ربانے
 قبراں وچہ عذاب سینوں مول دتا جاوے
 اہویں روز فضل نبی دی پاں آرام وچا ہے

اتنی عزت و محبت پاروں اسدن کارن ہوئی | برکت عظمت پاک نبی واحد شمار نہ کوئی

ذکر اظہار اہامصات و عجائبات از قسم معجزات آن ذات علیہ الصلوٰۃ و الثب و الادب

و اسوار خرد و پلا موسم عجیب بہاروں
سو نہی خوشبو حبت والی اپنے نال لیا یا
سب چیزاں لوں پاک نبی دی خوشی مبارک
وچہ آسمان خوشی دے جلے کر دے ملک نورانی
جنت در ضو ناں تائیں حکم ہو یا سرکاروں
جنت لوں خوش خبراں گہلیاں مصلوٰں حق تعالیٰ
سُن کر حبت حمد ہی بولیا چاہیں چاہیں
برگ برگ تہیں حمد آوازہ شاخاں ادب ہو کیا یاں
ہو قربان پیاریاں حورال ازیت زیب سجائے
حکم پئی سردار نبی دی وچہ فردوس پیارے
عرش معلے رفعت دونوں بولن حمد ثنا میں
نال خوشی دے بیت الشریعہ محبت پائیا
کہے اندر جتنے آہے بت کفاراں ولے
کر آواز سنایا کہے قدرت حق تعالیٰ
ایسے طور آوازہ غیبوں پہنچ گیا ہر جا میں
کاہن ہو بخومی جہیزے ہے ہر ہر جانی
اوہ محبوب محمد جہیزہ خاتم کل رسولان
آج کل اس دنیا اندر اوہ سردار گرامی
کے کل کہ ہند آما راہب مرد سیانا

کہ طیاراں پل ہدایت والا رحمت دی گلزاروں
کل عالم لوں رحمت عالم کرن معطر آ یا
جو فتنے جو داں طبعاں اندر حمد کے سر کوئی
پڑہن مصلوٰتاں حضرت کارن ادبوں موقربانی
کہول دیو سبہ در حبت دے خوشی محبت پاروں
دنیا اندر آگیا تینوں روقی بخشن والا
حاصل ہوئی پیار خوشی دی سب گلزاراں تائیں
کو خیراں سن لہراں موج خوشی وچہ آئیاں
سب غلمان بہشتاں طالع خوشیوں دون سوائے
در شکارے محج حارے روشن روشن سارے
جن مبارک کبک دنی دی ہکدے دیتا میں
اللہ اکبر لوں فتانی سجدے دے وچہ آئیا
مردے ہو کر گھٹاں آقوں ڈگے سب موکا لے
آگیا تینوں تباں کولوں پاک بناون والا
بیچ دتار ب دنیآ پر ختم سوالاں تائیں
آپو اپناں ملکاں اندر سب نے خبر سنائی
دی خبر ہمیشہ جس کی کل نبیاں مقبولان
پوکے ہو گئے نقلوں اس دے آج نشان نامی
عین بتاؤں تاواں اس صاحب علم سبانا

نئے والیاں نول اوہ اگے دسدار ہے حوالا
 کرے قبول اطاعت اس دی جتنا عرب تمامی
 ملک مجھ تے قیضہ کرسی ادہ سردار لگانہ
 جد کوئی لڑکا پیدا ہووے خبر کرن اس تائیں
 ہر حضرت سرور عالم جدوں تو لہ پائیا
 گھر ساڑے ہک لڑکا ہو یا رحمت فضل غفاروں
 دہن لگایا عید المطلب کہاں مبارک تینوں
 دسیا نام محمد اس نول تا اس بول سنایا
 مدت تہیں میں جس یں خبراں دسداریاں تساو
 تن شانیاں تہیں میں اس پردوں یقین لیا
 رارسوار تو لہ پایا دو جی ایو نشانی
 تے خاص نشانیاں آسداں تہے پوریاں یں
 سن خوشخبری دادا دے لے محمد شنائیں
 کرے بیان بنی و اشاعر جو حستان پیارا
 جس دن خیر میں جنم مبارک پایا فبی اکی
 اس دن ہک یہودا چانک کو کیا کیت کہا میں
 سن فریاداں کوکان اس لہریاں رڑوکیاں
 کہن لگا ارج جمیارا تیں احمد بنی پیارا
 اگے وجہ کتاباں اس دی آئی خبر تمامی
 پوری ہوئی نشانی اس دی دتی خبر ستارے
 پے گیا فکر یہوداں تائیں آپو اپنی جانی
 دہانیں رونا شیطان عاجز فکر دے وجہ دھاتا
 جتنے بت زمین دے نہ تے ہے ہر ہر جا میں
 نئے اندر یہ تہیں دہا سی ہک بت موکا لا
 سال بسال اس دی خاطر میلہ عید بناون

ہے ہک شخص تسارے اندر پیدا ہوون والا
 شاہی تختیاں والے آسنوں ہوسن پیش سلامی
 اس دظاہر ہوون والا ہے نزدیک زمانہ
 سن کر حال کہے ادہ راہب ایہ اوہ لڑکا ناہیں
 دادے پاک بنی داس نول جا کر حال سنایا
 ایہ گل سن کر راہب جلدی بولیا ادب پیاروں
 کیا کچہ نام لکھایا اس دابول سنائیں مینوں
 قسم خدا دی ایہ ادہ لڑکا گھر تیرے وجہ آئیا
 لکھایا ادہ محبوب پیارا محکم ہو گیا سانوں
 اول ارج ستارا آسدا را تیں رب دہا لیا
 تیجا نام محمد اس داروشن دوہیں جہانی
 آگیا مالک عرب عجم دارحمت جھڑیاں لایاں
 انویں پور تیریاں لوکاں خبر دتی ہر جا میں
 شعراں اندر پاک بنی دی مدح سناون ہارا
 ست برسوں یا اکھ برسوں دی عمر ال میری ہی
 جری دے سدا لولاس قوم اپنی دے تائیں
 بچھیا جا کر اس د کووں تدرہ کیوں کوکان پایاں
 وجہ اسمان ظاہر ہو یا اس دا ارج ستارا
 اخذ مال ستارہ چڑھی صاحب شان گرامی
 کیا بند کرادون والا اگے مذہب سارے
 تہوڑے روزے ہن ساڑے ہوئی بہ صفائی
 روند اپدا لطف پہاڑاں چھپیا وچ نہانا
 بہ ڈگے سر دے زمیں تے قدرت خالق سائیں
 پوچھن والے جان اس نول بہت بزرگی والا
 سین پوشا کاں زینت ناکاں نڈال دیکھ چر دہان

جس راتیں سرورِ دو عالم دنیا پر آئے
کیا دیکھیں اودھٹا کر عاجز اندھالِ خوار کی
دیکھ حیرانِ تعجب تھے کہیں لگا سب کوئی
مالِ محبت پڑا ہٹایا پھر اولوں کھلوا لیا
اگے نالوں پر زیادہ فکر دے وہ دھسانا
تجلیِ قادری پھیرا ہٹایا پھر زمیں سے چھڑایا
تا پھر اسے ٹہا کر وہولِ قدرت رب اکبر دی

اس راتیں چرچوں والیاں جا کر درشن پاسے
تختوں ڈگ زمین سے بودھا ٹنگاں پیا کھلا کی
خبر نہیں کیوں ڈگا ٹھا کر بیت بے دینی ہوئی
دو جی واری لرزہ کہا کے پھیر زمیں پر آیا
کی ہویا لاج ٹھا کر تائیں ڈگ ڈگ پئے نما نا
مخردا دھا پٹکا کر کے آسوں پاسوں کڑیا
ایہ آوازہ سنیا انہاں نعمتِ نبی سرور دی

تُرَّةٌ دِیِّ یَنْوَلُوْدُ اَصَاۤءُتٌ یُّنَوْرِہٖ
جَمِیْعُہٗ فِی حَاجَۃِ الْاَرْضِ بِالشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ

آگیا مینوں دہانے والا رحمتِ فضلِ غفوروں
مشرقِ مغربِ دھرتِ تمامی روشن کن نوروں

وَحَرَّثَ لَہٗ الْاَوْتَانُ طُرَاوَاۤءَ عَدَدٰتِ
قُلُوْبُ مَلُوْکِ الْاَرْضِ جَمْعًا مِّنَ الدُّعْبِ

چھڑا چھڑا پونے بت تمامی بخدی ہیبت مارے
کہا دون خوف دلا لو چھ ہیبتیں شاہزیں دے

ایہ اوصافِ رسول اللہ سے ٹھا کر بول سنائے
گنگے ہو گئے شاہزیں کی ایسی قدرت ہوئی
کہنِ مفسر اسلئے اندر آ یا ایہ اشارا
ایسا حکم کر بیسی جاری آ کر وہ چہ جہاناں
بھی اس راتیں ظاہر ہویا ہور نشانِ گرامی
وہ چہ ایرانِ ایرانیاں تائیں سخت ہو خیال دلیا
چوداں کنگرے ڈگے اس تہیں ایسا سخت دولانا
اودھروں تخت کیتا رب مود ہارا وی ذکر پیارے
ایہیں دو تن ہور وقوعِ قدرتِ خالقِ سائیں
اول اس دے قاضی تائیں رب ایہ خوابِ کہانی
عربی گھوڑے ملک عرب تہیں ہٹاں چک لنگھا کر
اگر ساریاں شہراں اندر کنبڈ گئے اودھ کھوڑے

ایہیں ہور پتیری جالیں رب نشان و کہانے
ہک دن تے ہک رات برابر بول نہ سکنا کوئی
آگیا حاکمِ دنیا اندر حق سنا دن ہارا
جس کے آگے سب شاہاں یاں ہون زباناں
موجھے ہو گئے بادشاہانے جتنے تخت تمامی
شاہ کسری واکوٹ خدا نے اسے رات گرایا
دوستو کتنے کو ہاں تائیں دور آواز سدھانا
فکر پیا شاہ کسری تائیں کچھ آوے جاوے
انہاں دناں وہ چہ معلوم ہوئے شاہ کسری دتائیں
مل مجوسی عالماں آپر سی جس لوں وڈیا نی
پار ہوئے دریا دجلے تہیں ملک عرب وہ چہ آٹھ
ایسے اٹھ آہے اودھ جہاں پار لنگھا کے چوڑے

حیدر ایہ خواب سنی شاہ کسری سے پور حیرانی ہوئی
 معلوم ہوئی ملک عرب پر کوئی غلیم سد ہاٹے
 یہ تعبیر بنا کر وہاں غلط بیان بنایا
 تاہو موربک خبر اچانک آ کر کے سنائی
 خاں وچ ہندو سے داسی ہک آتش خانہ
 دوروں دوروں کا فراسی پوجا بیج کر کے
 اتنی مدت تھیں وہ آتش بجھنے وچ نہ آئی
 بھی اک شہر بسم وچ آہا سادہ نام سدا ندا
 کافر لوک پوجیندے آہے اس دریا دیتا میں
 جتنا پانی آہا اس واد امر کنوں رب والی
 انیس شام ولایت اندر سی ہک وگھ پورانا
 سنگا پیا چروکا عاجز رحمت واد ترہا یا
 جس دن حضرت پیدا ہوئے رحمت فضل خفاں
 حیدر اس طور تمامی خبراں شاہ کسری نے پایاں
 سندھنگائے آسوں پاسوں خبراں دتن ڈالے
 عید سچ ہک کاہن عالم نیک عرب تھیں آہا
 کہن لگا لوہ کاہن اگوں شاہ کسری دیتا میں
 شام اندر ہک اماں میرا بڑھا بہت پورانا
 حکم کردتا اس دے کولوں کچھ آواں تھیراں
 جاکے کچھ آہا اس دے کولوں شاہ فرمان سنایا
 حیدر اوہ آکر حاضر ہویا اندر شام دیار سے
 وچ کتاباں حالت اس دی بہت عجیب و ن
 تن اس دے وچ کو پری مایوں بڑی نور کا دی
 یمن اٹھن چلن سندی نا طاقت اس تائیں
 جے ہک تباؤں دو جی تباہیں چاہن کتے لیجانا

اسب لوکاں کہیا سنوں فکر نہ کر یو۔ کوئی
 عربی لوکاں لوں جو او تھوں کر مغلوب چلاوے
 کسری دادل رکن کارن اصلی بھید چپا یا
 جن چٹھے تے بدل اٹھے کون چپا وے بھائی
 اک لمبی لوں ہو گیا او تھے وہ سو سال زمانہ
 دنیا اندر قہرا تھوں دوزخ رہن پوجیندے
 جس دن حضرت پیدا ہوئے آپے رب بھائی
 خشک ہو یاد ریاد تھوں دارا دی ذکر سناندا
 پانی لوں میوہ پچانن مشرک لوک بلائیں
 ہو گیا فرق زمیں داند قدرت رب و کہا لی
 پانی آہا اس دے اندر وہ سو سال ہو مانا
 کہن سادہ وادی اس لوں وچ کتاباں آہا
 جاری ہو گیا پانی اس دے برکت حضرت پاروں
 نالے کئی مصیبت باتاں گھر اپنے آذما یاں
 کاہن پور بوجیاں کولوں یمن لگا حالے
 شاہ کسری نے اس دے گے جاں بہال سنایا
 مینوں اید کیاقت تباہیں جے تعبیر سنانا میں
 نام سلج تباؤں جس دا ہے اوہ بڑا سیانا
 ہے اوہ بہت تجربے والا کہول دے تقریراں
 تاہر عید سچ شتابی مائے دے ول آہا
 موت قریب آہا اوہ اماں پتا گور کنارے
 چھ سو برسوں عمر سلج دی نو سو بھی فرماون
 گوشت دی ہک لوتہ خدانے قدرت نال بنائی
 رکن لوک اٹھا کر تھے رہندا پیا اتنا میں
 کپڑے وانگ لپیٹ اکٹھا سرتے پڑے اٹھانا

ستر و چھ بھی لوکاں اسنوں ہنداسی ہک واری
 ایجھے ہک پغمبر کمال ہوسی کسے زمانے
 بت پرستی باطل مذہب بند تمام کرا سی
 عید سج ہڈاں دگولوں پچن لگا حالے
 دیکھ نزع دی حالت اسری سخت ہو یا ہوانی
 میں کچھ خبراں پچن آیا کر پینڈے دوروں
 بے افسوس کو ویلے ویلے اُن زیارت پانی
 حد اس طور ستائے اُس نے عرونی شجر پیارے
 اجہیں کھول سلجھ آس ویلے حرکت اندر آئی
 کہن لگا توں ایسے ویلے آیلوں شتر سوارا
 شاہ کسری نے بھیما تینوں کارن جہاں لال
 جدا و باتاں ظاہر ہوون علم نجوم بتا دے
 قائم کرسی دنیا اندر اوہ جنت کرا اسلامی
 ویسی علم عقل داعا صا آس دے ہتھ الھی
 ہوسی شرف قرآن تلاوت ہر ہر شہر گرائیں
 میں نہیں ہونا شاہ کسرے دیکھنا آن حوالا
 اوہ جو چوداں کسرے اُسے ڈگے لرزہ کھانے
 چوداں شخص ہانے دچوں ہو کر لیں شاہی
 ہوسی ختم حکومت گوں قیصر کسرے والی
 ایہ بات سنا ہڈا ہیسی بول سلجھ زبانوں
 عید سج بھی رخصت ہو کر شاہوں واپس آیا
 دسی اسنوں بات تامی چوداں شاہیاں مالی
 ایہ گل بن کر شاہ کسرے نوں بہت تسلی ہوئی
 چوداں شخص ساڈے دچوں اچے کرن سرداری
 اتنی مدت قیصے ساڈے ہسی تخت شہانہ

دیکھیا پاک سول اللہ دی خبر تمام پساری
 عید مناف دیوں اولادوں لگتی بھاگ گھرانے
 سو ہنادین اسلام اہی ملکاں تے ورتا سی
 ہتھ سہا آہے کچھ آس دیا تی چپکرا والے
 کرا فوس نہایت دوروں بولیا شتر زبانی
 اہر نہیں امید ہے من میں سناں جواب حضوروں
 جس دم خبراں دین والے بیٹھے جھوک لدا لی
 شہراں دچہ سوال تامی اسلے گوش گزارے
 شہراں اندر آس بھی اکوں بول جواب سنایا
 ہو گیا حدوں تیار ساڈا ام خر کوچ تقار
 سن میں تینوں انہاں گلاں دلا مطلب کھول لال
 دنیا وچ خدائے فضلوں ہک پغمبر آوے
 باطل مذہب جس دگولوں کھان نکست تامی
 عرب عجم دچہ نوکر اسلے کرن حکومت شاہی
 سب شاہاں پر غلبہ اسنوں بختے خالق سائیں
 فارس نہیں چوں فارسیاں نوں ملی دس لگا لا
 کھول شاواں لاز پوشیدہ ہرایہ وچ انہا ندے
 بعد انہاں تہیں راج انہا نڈا کرسی دورا لہی
 ویسی رب محمدیاں نوں تخت حکومت عالی
 ہوئی ختم حیاتی اُس دی کیتا کوچ جہا نوں
 شاہ کسری نوں دسیا آکے جوں سلجھ فرمایا
 اس تھیں بعد زوال تسالوں خبر سلجھ رسالی
 ترے ترے اچے اسالوں خوف زوال نہ کوئی
 ہک دچہ تہیں کچھ سارے ہوسن وار و داری
 چوداں شاہیاں کچھ ہوسی چرکا اوہ زمانہ

شاہ کسری نول دل داندرو گئی بہت دلیری
 اس جاتا جو دال شاہیاں ابے اسادی شاہی
 کرن روایت اس تہیں پچھے ایسی قدرت ثانی
 جیہڑا تخت سنبھالے اس دا کرن حکومت لگے
 ہوں سااں دچہ دس اکٹھے رب ایون بیکتاے
 یزد جرد سی مدرس اندر تدوں حکومت والا
 لکتنی مدت تھیا پھریا ہو کے بے ہراماں۔
 مل گیا تخت محمدیاں نول برکت نبی صغوری
 ہو روایت سرور عالم جردوں تولد پائی
 بیسی اس دریا دے اتر عجیب عمارت شاہی
 ڈاٹ مثال ہک پل بنا کے کر کے سطح پھیری
 بیسی کانگ چڑھی اس تہیں ت پاک جباروں
 دے ہوئے مکان تامی لگی ڈھابھلاں
 شاہ نول خبر ہوئی جیوی لے اس بھاری نقصان
 تے سوٹھ بخوی کاہن ہو جو سحر بھالے
 کر کے جمع تمامیاں تائیں لگا کہن تنہاتوں
 آپو اپنے علم مطابق فکر سے دوڑاؤ
 امیر اس دن رہا نہا ندا ایسا ہوش گویا
 پردہ پے گیا عقلوں اتے قدرت نال آئی
 سائب نام بخوی عربی سی ہک دچہ آہناٹے
 ایسے فکر اندر اوہ راتیں بیٹھا سی ہک جانی
 ملک عرب تہیں ظاہر ہویا ہک نوری چمکا را
 رائیں ایہ اسرار خدے سائب نول وکھلایا
 قدم اپنیاں دول سائب نظر جردوں نرانی
 دیکھ ہویا جو شمال نہایت کھلا گنبد نورانی

لکھنوی شاہی کارن بدت ہے تیسری
 اک اک شاہی کتنی ہوسی ایہ کل مسلم تہری
 وہ شاہاں دیکھتے اندر دیر نہ لگی کافی
 جلدی مار خداوند اس نول دیک لکھائے لگے
 شاہ عثمان زمانے تائیں باقی چار موکاٹے
 سناکتی پھری اندر مارا اوہ منہ کال
 آخر شہر مرد دچہ کے ملایا اہل اسلاماں
 جو داں کنگرے ڈکن والی باٹ ہوئی بھڑکی
 اس راتیں دریا دجلے دا پانی رب جرد حایا
 شاہ کسری نے دولت بہتی اس پر خرچی آہی
 اس دا پر محل بنایا دولت خرچ بتیسری
 ڈاٹاں پلاں سنے عمارت پاٹ گیا دھکاروں
 روپڑ چلے سباب ہزاراں کی پچھنا اوہ کلاں
 پے گیا فکر نہایت اس نول باہر حلہ سائبانوں
 رہنے سن اس کول ہمیشہ سد ہلائے سارے
 کیون نقصان ہویا ایہ ساڈا دتو خبر اسانوں
 جو کچھ علموں محکم ہو دے جلدی خبر بتاؤ
 پہل گئے سب مقرر جنت کوئی جواب نہ آیا
 بند ہوئے سب علم انہاٹے مہر خدانے لائی
 ہوا وہ خبر سنا ندان ہا اکثر ٹھیک سنا دے
 اتن بیت خدانے اسنوں قدرت پاک دکھائی
 مغرب تہیں نامشرق تائیں پہل گیا وہ سارا
 خبر ہوئی تابور نظر را خالق پاک دکھایا
 سو تباہ غ عجائب سبزی بیہوں نظری آئی
 آلی سمجھ دے دچہ ساری جو اسرار نہانی

اگر سبہ بخو میاں تائیں کہوں سناش حال
 کہ سی رب پیغمبر اس لوں صاحب عظمت عالی
 قاریاں دالک تمامی اس وقتے آوے
 سائب جدوں بخو میاں تائیں یہ خیال سنایا
 بیشک او سے پیغمبر دی برکت پاک گرامی
 امیر جے ہن شہ کسری نوں اس دی خبر واپ
 بہتر ہے جے اس دے آگے کرے کوئی بہانہ
 کہ اتفاق بخو میاں آخر شاہ نوں بول سنایا
 معلم ہو یا ساڈے تائیں علموں ایہ حوالہ
 غلط حساب جو یا جس ویلے ایہ نیاد رکھائی
 جے ہن پھر بناؤ اسوں ایس حساب لگاواں
 تا پھر پچھہ مہورت شاہ نے کیتی ترت تیاری
 ہوئی جدوں تیا عمارت فرش فروش وچپے
 یک دن پھیر چانک اونوں کانگ غنبدی آئی
 شاہ کسری بھی چھے آبا پانی اندر چھڑیا
 جان کجہ سرت سنھالی اس نے کاسن بولا
 باقی چیلے سنھے آے سہنوں آن دیبا
 کہا کہا مال ساڈے گھر دیکیتی نمک حرامی
 کیتی عرض بخومی لوکاں اس وچہ چوٹھ گونی
 اگلے لوگ حسابوں جوں کر پیلے پیلے داری
 کراں حساب ہن کوشش کر کے تیری پیر گار
 قصہ کو تر جویں بخو میاں پھر سنوں فرمایا
 اگے نالوں کتنے حقے دوکت بیت لگائی
 حدوں مکان تیاری پائی راوی ذکر لیا
 آخر یک دن دردا دردا وچ محلیں چڑھیا

جے یک شاہ عرب دوچوں ظاہر ہون والا
 جاری کرے حکومت اپنی عرب مجھ دا والی
 سبہ شاہاں پر شاہی اس دی آکر غلبہ پاوے
 ساریاں کہیا دیویں ہوئی جویں تیاں فرمایا
 باطل ہو کر علم اسادے ہوئے بند تمامی
 کر دیسی ادا قتل اسانوں سار مائے جاواں
 شاہی اس دی آلن والادے نہیں زمانہ
 آج اپنے علماں اندر فکر اسان دوتا یا
 نہیں سی ٹھیک مہورت پہلا اوس عمارت والا
 چلے وار نہ شروع کرائی تائیں رب روڑ پائی
 دتاں ٹھیک مہورت اس واسعت ٹیکٹاں
 نوں سروں تعمیر کرایا اس نوں دوچی وادی
 شاہ کسری نے اس کو اتے خوشیاں جتن منائے
 مثال عمارت ساری ڈاہ فناہ کرائی
 روڑ باجاند غوطے کہا ندا آلوکاں نے پھر دیا
 وار مہورت دے والے کتنے قتل کرائے
 غلط مہورت دس کے میرا ناس تیاں کرویا
 جو سہ پھانسی یون جگے لاتی قتل تمامی
 امیر کرو معاف اسانوں جو تہہ غلطی ہوئی
 او سے طور اسادے تائیں غلطی لگی بھاری
 ساعت نیک دہارا چٹکا ٹھیک مہورت بہاواں
 اوس مطابق تہی داری پھر محل بنایا
 داؤ پی پختہ کر کے بیٹھوں پچی ڈاٹ بہائی
 بیسی اگلا ڈریا ہویا وچہن نول نہ جاوے
 قدرت رب دی آگے دینوں پھر جے چھڑیا

ٹوٹے ہو کر کل عمارت پانی اندر آئی
 دیدے غوطے پانی ہوراں کر دتا ادھ مویا
 بان کچھ آن آراستہ ہو یا جلدی حکم سنایا
 آن بخومی حاضر ہوئے لگا بہن تنہاں نوں
 رتن واری ایہ میرے آپر سخت مصیبت آئی
 جے بہن سچی گل نہ دستو سبہ نوں قتل کراواں
 یہ گل سن کے سبہ بخومی بول اٹھے بیکاری
 علم نجوم کتاباں سلاڈیاں دیون ایہو گواہی
 یا اوہ اج کل دنیا اندر آ گیا آدن والا
 بھی اُس پاروں شاہی اندر موگ ال تسانوں
 ڈر کے اساں تسانوں اگے نا ایہ بھید جتایا
 کرن روایت شاہ کسری نے خبر جدوں ایہ پانی
 دتا چوڑ بخومیاں تائیں قتل دیکتا کوئی
 ایہ سب معجزے پاک نبی کریم اس بات کھائے
 پایا قدم مبارک خیریں دوست رب اکبر دے
 بور نشان ہوئے کئی ظاہر رحمت فضل غفار

شاہ کسری دے دین اندر کسرت نہ گئی کاٹی
 مندرے حال نکالیا لوکاں برا حوالا ہویا
 حاضر ہون بخومی سارے بیڑا جہاں بولڑایا
 بس بہن دیر نہ سمجھو کوئی کرساں قتل تسانوں
 تے وار تسانوں طرفوں نمک حرامی پانی
 ماتھیاں اگے سٹ تسانوں لاشاں سب چڑاواں
 سچ چکو تا خدمت اندر عرض گزاراں ساری
 بے ہک مرسل آدن والا طرفوں پاک الہی
 جس دی پاروں آپر تسانوں ڈے گذر یا سخت حوالا
 ایہ کچھ اپنے علم بخوموں معلوم ہوندا سنانوں
 بہن جد علم حکم قتل دا آیا کھول بیان منایا
 دہوتے نتجہ عمارت کو لوں پھیرد مول بنائی
 سن کر خبر رسول اشردی دلوں حسی ہوئی
 جس رائیں سردار دوعالم دنیا اندر آئے
 ڈکن لگ پئے آمد سیتی ڈر کے کوٹ کفر دے
 رحمت بھریا عالم سارا رحمت عالم پاروں

مشاہدات والدہ ماجدہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

حضرت آمنہ ذکر سناوے پاک نبی وی مانی
 وقت ولادت میں اس تائیں ڈٹھے عجب نظار
 پہلوں بک آوازہ مینوں گھر اپنے تہیں آریا
 کیا دیکھاں پھر بک پرندہ رنگ سفید نورانی
 پر اپنا اس دل تیسرے پر پھیر یا لا بہ پاروں
 پھر بک شیشہ شربت والا نوروں بھریا ہویا
 کچھ نہا یا پیتا اس نوں طلب جدوں کچھ ہوئی

دوہاں جہاناں دی جد دولت گھر میر پوچھم آئی
 عبد المطلب کہے آہا دادا نبی پیا سے
 سی اوہ بھاری عظمت والا مینوں جس دڑایا
 آکر جلدی حاضر ہویا قدرت نال ربانی
 دور ہویا اوہ خوف تمامی آس دسی برکت پاروں
 ڈٹھا کوں اپنے میں منہ بھر کے دھریا ہویا
 شہدوں مٹھا شیریں چٹا خوشبو حد نہ کوئی

سے اسرار کھلے اس دینے پتیا جہوں پیالہ
 چیز کے دامیرے لگے او ہار میا نہ کلونی
 نظری آئے میرے تائیں تن جہلے نورانی
 ہک مشرق ہک مغرب اندر رکھیا رکھن ہائے
 اس تہیں تہے نور پندے کئی ڈاراں دیاں
 ججھاں سبز فردوس پر یاقوت انہا ندے
 ایسے طور ہک مور جماعت اسماناں تہیں آئی
 ہتھاں وجہ بلوری شیشے غوی حد نہ کوئی
 کتیاں سور زمانیاں آیاں صا ز حسن رال
 دوڑے اچھے قد انہا تہے دس دانگ کجوراں
 عبد مناف دیوں لولا دوں میں اوہ دلون بیاں
 تا پھر ہک انہا تہے دچوں حلدی بول سناندی
 میں ہاں مریم ماں عیسیٰ دی عمر نئی جانی
 حکم لے تہیں جنت وچوں آیاں اسیں سلامی
 جس ویلے پھر سرور عالم پاک تولد پائیا
 ایسی تیز ہوئی روشنائی پاک نبی دوزوں
 بھی فرمائے حضرت آمنہ مائی شاہ نبیاں دی
 جدیاں مال خداوند کے سر سجدے وجہ پایا
 کیتی پھر شہادت ہو گئی حضرت ول اسماناں
 ہک روایت سرور عالم دونوں ہتھ اٹھائے
 بھی اس ویلے نازل ہو یا بدل ہک اسمانوں
 معلوم ہوون اس بدل وجہ گوئے فوج سواران
 اوس بدل وجہ میرے کولوں پاک جیت چہا پایا
 کھنڈر اسی کوئی کھنے والا حضرت نزل لیجا ہو
 حاضر کرد دھانیاں تائیں پیش جیت گرامی

دور کتیار اکہیں اکوں پردہ باطن والا
 مشرق مغرب ہر تہامی شیشے وانگوں ہوئی
 عالی شان بلند نہایت سرگرم اسمانی
 ترکیا جہنڈ بیت اشیر لیندا پہلا جہولارے
 حرم میرے وجہ اون لگے سونے باہجہ شماراں
 منہ تھیں بول پڑھن تسبیحاں تے صلوات سنائے
 آدم شکلاں دس سالے کتلے وجہ ہوا فی
 معلوم ہووے جہان کے جنت دی خوشبوئی
 دوانہاں وجہ معلوم ہوون جیوں دڈیاں سرداراں
 سورج دانگ پوشا کال چکن مندوشن پڑوراں
 پر میں بیت تعجب ہوئی جدا وہ نرٹے آیاں
 تا ڈر بی بی ساڈے کولوں اسان مبارک آندی
 ایہ ہے آریہ خاتون دوجی مال میری جو مائی
 ایہ سہ جوراں تیرے کارن خدا تبارک تبارک
 نور و نور ہو یا گھر سارا رحمت جان لایا
 شام زمین دے محل سنائے نظری آگئے دوزوں
 دنیا وچ حبیب خدا دے حدت شریف لیاندی
 ہوں دعا فرمائے کوئی ایسا نظری آئیسا
 پاک شریکوں پاک شریکوں واحد و سبھا ہا ناں
 امت کارن مولا آگے عرض سوال سنائے
 رنگ سفید نہایت سونہا باہر حتر بیا نون
 کرن کلاماں آپس اندر ادبوں مال پیاراں
 بھی اسوقت آوازہ مینوں سننے اندر آیا
 مشرق مغرب کل ملکاں داخل دی میر کراہو
 آدم جن لانگ وحشی جو مخلوق تمامی

ہو انعام تمام رسولاں پائے فضل اکہوں
 کونیاں کل نبوت والیاں اسنوں کروا لے
 اس نہیں بچپوں غائب ہو گیا اوہ بدل نورانی
 اتن شخص ہوئے پھر حاضر قدرت پاک غباروں
 یک دستہ نورانی کروا جنت کو تر بھریا
 چاندی دا اوہ کروا سو ہندوؤں چمکاں لے
 سبز مرد قہال بتاؤں چار کناریاں والا
 پھیر اوہ تہال بنی دے اگے اکراہناں ٹکا یا
 کیسے دے ول سرور عالم کیستہ دست اشار
 او سے تہال اندر پھراہناں ادب محبت پاروں
 یک رضوان فرشتہ جہڑا کل جنت دامالی
 بعضے کہن یک اوہ سہا حبس اسرائیل پیارا
 کہن لگے پھر غسلوں مچھے اساں غسل کرایا
 نہیں تاں اسنوں غسل دین دی جنت ماہی کی
 ست وادی محبوب بیدا خوشبو نال نوایا
 غسلوں بعد بنی سرور دچمن قدم پیارے
 پھر اوہ شخص ترجاجیہ پیرا امانال انہا لہے
 کہوں رومال نکالی اوس نے وچوں مھر نورانی
 کہن مفسر نبوت سی اوہ مہر پیارگی
 دامن پیٹھ چھپا کر اوس نے پاک حبیب خدائی
 اس شخص مچھے کتیاں باتاں بولیں مسایا
 انور کل انعام سنا کرتے شخص پیارے
 باقی ذکر کرے پھر حضرت کول میر جد آیا
 آوے بدن مبارک وچوں خوشبو باجہ شمار
 یوریک شخص اچانک اینویں قدرت سیتی آیا

سہ محبوب حجل تائیں بخش ہوئے درگاہوں
 ایسا دازنیا غلبوں کسے سناؤں دے
 آ گیا میرے کول پیارا پاک حبیب حقانی
 سو ج دانک جہانڈے چہرے سوئے باجہ رول
 دو جے کول رومال تیرے تہال تہاں دہریا
 رنگ سفید رومال عجائب رشیم قسم پیارے
 کل دنیا دا نقشہ فضلوں بھیجا حق تعالیٰ
 کرو پند یک پاسا اس دا دہوں عرض سنایا
 ایو تسا دا قبلہ ہو سی آگیا حکم پیارا
 دتا غسل بنی سرور نوں پڑھ صلوٰۃ پیاروں
 دو جا خازن کل جنت دا بھیج الیسا والی
 دو جا میکائیل فرشتہ غسل کراؤں ہارا
 ایسہ ادب محبت پاروں نور ظہور و دایا
 ہو کر پاک جنابوں آیا اوہ محبوب خدائی
 جنت عطر پیارے کولوں لین تبرک آئیا
 سرچشاں پر بوسے دیون عاون صدقے وارے
 جس دے کول رومال بیتی رشیم قسم بتاندے
 جلوہ جس دا وکھن کارن کیا طاقت انسانی
 کلمہ طیب لکھیا جس وجہ قدرت خالق باری
 دوہاں موڈ ہیاں دے سہ اندر مہر نبوت لائی
 طرح طرح دیاں پاک بنی نوں خوشخبراں فرمایاں
 چشماں اپر بوسہ دے کے نصرت ہو گئے سارے
 اگے نالوں حسن زیادہ چنوں روپ سوا یا
 کل مکان محط میرا ہو گیا خوشبو پاروں
 منہ حضرت دے آپر اوس نے اپنا منہ ٹکا یا

اعلم ہوں ایسے اسکے لاد پیار ادا میں
میں بیٹھی دکھیاں منہ حضرت دجیز کوئی اس پانی
تا پھر بول رہا تھی اس نے کہا ادب پیاروں
پھر اس سر حضرت سے آپر وخن عطر لگایا
غایت ہو یا میرے کو لوں لے کر چند سو بار
ایو دلیلاں کر دی ہیں اس پھر اوہ لیکر آیا
حضرت آدم صغی اللہ ول کھڑا حضرت تائیں
ماتے بول سنائی آدم یہ خوشخبر پیاری
آئیاں باتاں کہہ کر اس نے گود میری چھ پایا
کہ کیا اوہ جاندی داری اپہل حضرت تائیں
جنت و رشتہ رب و فضلوں تیریاں تاجداراں
آدم مکمل فرشتے اینویں ملک دن آون جادون
بچاں شکل پرندیاں حالی ہوں آن سلائی
باطن پر وہ کہول خزانے شان حبیب دکھایا

ہوں کہوڑ چوگاں دیوں بچیاں اپنیاں تائیں
نال اشک سے سرور عالم ہو ر طلب فرمائی
سب چیزاں انعام تسالوں خالق دکر کاروں
لنگھی پھیر سواریاں زلفاں اکھیں سر سرہ پاکایا
میں حیران دلیلاں اندر کوتول گیا پیارا
کہن لگا میں پاک بنی زوں سیر زمین کرایا
سینے نال لگا کر اس نے دنیاں بہت دعا میں
اول آخر کل بنیاں دی تے تینوں سرداری
چنوں موہنا خوشبو بھریا پھر میرے دل گیا
دو میں جہاں میں عزت تینوں منصب علی جا میں
پاسن بیفرمان تسالوے تہر خداویاں ماراں
کرن دیارت پاک بنی دی خوشخبر اں فرماون
حضرت آئمہ اکہیں ڈٹے جو حالات تمامی
ایہ فرزند پیارا تیرا ایسا اسان بنا گیا

کتنیاں ہوڑ زانا نیاں اینویں شان رسول سنوون
وچہ صانع ہوڑ مدارج ذکر جویں کر آون

کوسے بیان صغیہ مائی عبدالمطلب جانی
چھ باتاں میں کہیں ڈھیاں پاک بنی دکر شانوں
وقت تولد نور محمدی ایسی چمک دکھائی
دو جاکم مائی تہیں حضرت جد شریف لیامیا
دھر کے کن شتابی میں پھر کتنیاں حضرت تائیں
تو بجا جاں پھر سرور عالم سچے تہیں سر جایا
چوتھا غسل نبی دے کارن جد میں حاضر ہوئی
ظاہر باطن پاکی اسوں ہر اک عیب قصوہوں
بچواں جلدوں تولد ہو یا پاک حبیب الہی

میں حاضر ساں سرور عالم جلدوں ولادت پانی
اول نور پور نبی داکھیا میں کہاں زبانوں
کردتی جسارت تمامی دیوے دی روشنائی
مال محبت اوسے ملے سر سجدے وچہ پایا
امتی امتی سجدے اندر کرن سوال دعائیں
صاف زبان شہادت کلمہ بول ہو ہوں فرمایا
بالتف کہیا تا ہوا دیکھی حاجت کس نہ کوئی
نہا تا دوتا دوست اپنا بھیجا اسان جھوروں
ناٹے ختنے دی کہ حاجت پاک بنی زون اٹھی

چہوواں دو موڈ بیانے سنہ وہی ڈھٹی دولت عالی
 چو بھی پاک رسول اللہ دی باتاں تہ فرمایاں
 ماظمہ تقفینہ کرے دایت جو عثمان دی حافی
 میں اس راہیں جہکد مڑھے اسماناں دتا ہے
 کہن مفسر وہ اسماناں جو مخلوق تسامی
 نام شفا لک ہو زنائی صاوی ذکر لیا ہے
 کرے بیان اوہ سرور عالم حیدوں تو لکد پایا
 بول آواز کیتا اس ویلے پاک حبیب پیارے
 بھی اس ویلے نور نبی دے ایسا چانن لایا
 اس چانن وہی شام ولایت مینوں بے کہانی
 لرزہ آگیا میرے تائیں دیکھ مجیب نظارا
 اس تھیں چکے کھنسی طرہوں چانن نور لگایا
 لک آکھے میں پاک نبی نوں مغرب ملک دکھائے
 نالے براہیم نبی نوں جاوید ار کر ایسا
 بہت عاں دیکھ لوں نے کبیا حضرت تائیں
 کہے شفا یہ ساریاں باتاں حیدم انہاں لایاں
 رہیاں وقت نبوت تائیں مینوں یا تمامی

لاٹاں کڈ ہے فہر نبوت کھے طیب دالی
 اینویں ہو رہتیر یا خبراں وہی کتا باں آیاں
 دنیا اندر سرور عالم جبرستی روشنائی
 اینویں چانن ہنٹے مٹھا ہاں آجہڑے سارے
 سب چیزاں سردار نبی نوں ہویاں جہک سلامی
 ماں عبد الرحمن لی دی جو بن عوت سدا ہے
 میریاں ہتھاں اندر خیریں پیدا ہو کے آ گیا
 برحمک اللہ برحمک اللہ غیبوں پنے چارے
 مشرق تھیں مغرب تائیں جلوہ پاک سد پایا
 کتنے شہر منور کیتے حضرت دی روشنائی
 سچی طرفوں ظاہر ہویا پھر یک نور پیارا
 آپ آواز دوہاں تھیں مینوں رب سنایا
 دو جا آکھے میں مشرق دے سیر کام کر لے
 مال محبت دادے اپنے سینے مال لگایا
 اول آخر عزت مینوں بخشی خالق سائیں
 میں سہ اپنی کنیت سنیاں سمجھ دیو چہ پایاں
 ساجو میں ایمان لیا ندا ساتھ رسول گرامی

بھی جس راہیں سرور عالم دنیا اندر آئے

عبد المطلب نوں اس راہیں رب اسرار دکھائے

میں اس راہیں کہے اندر کردار پکاراں
 اشرا کبر بول شتابی سچے وہی سد مانا
 کھڑا ہویا پھر اسے ویلے میں حیرت رچ ہیا
 بتاں تھیں بن پاک کریمی مینوں خالق سائیں
 ڈگ مٹھا ہاں کتنے کتنے لوٹے ہو کر انہاں سے
 منہ دے بیارز میں دے آئے جہڑیا پیارا

کرے بیان زبانی اپنی داد شاہ ابرار
 ادھی رات ہوئی جس ویلے کہہ آن ڈولانا
 ابراہیم مقام و حالے سجدہ شکر منایا
 سجدہ لول اکٹھ آوازہ کیتا رب نوں حمد سنایا
 جتنے ٹہا کر کبیا اندر آئے پوجے جانڈے
 سبہ تھیں وڈا کھا کر جہڑا آئے ہاں بسل نگارا

پھر اس وقت بنی دے دے سنیائیں آرزو
 آمنہ دے گھر پیدا ہوا پاک حبیب سچا وال
 کل خلقت دار ہر بوسی ہادی جن انساناں
 سن آواز بنی دادا آیا وجہ حیرانی
 کرے دیلاں اکہیں تے نظر دو الے پائے
 آخر اسے حیرت اندر کبھیوں نکل سہا نا
 ڈٹھا جدوں صفا مردہ لوں دولوں کیلے دلاؤں
 رسول پاسوں ہوں آوازے عبد المطلب تائیں
 گھر نیرے وجہ رحمت عالم لاج تشریف لیا ندی
 سن خوشخبری دادا گھر حضرت دے آیا
 جس حجرے وجہ آہ خیریں پاک رسول سو ہمارا
 کتنے مور پرندے نوری سو بنیاں نکلاں الے
 دیکھ اسرار بنی دادا ابست تعجب " کردا
 ڈٹھا پھر دروازے اگے مور پرندہ نوری
 آخر حضرت آمنہ تائیں کر آواز بولا آیا
 اور دادہ کہو لیا حلبی عبد المطلب تائیں
 بچیا حضرت آمنہ کو لوں دیکھ اس دی پیشانی
 تا پھر حضرت آمنہ خاتون دستیا کل حوالا
 او سے دادہ جلوہ آما وجہ میری پیشانی
 نور و نور ہوا لاج فضلوں تیرا دولت خانہ
 جو کہ راتیں ڈٹھے بسین قدرت کنوں نظار
 سنکر خبر بنی دادا بہت خوشی وجہ آیا
 نوں سردں پھر روشن ہوا عبد اللہ دانواں
 مال محبت آکھن لگا حضرت آمنہ تائیں
 کیتی عرض بنی دی مانی میں قربانی جاوال

الے کو لاج کہو لیار ب لے رحمت داور وازہ
 رحمت دے بدل جنوں کرن ہمیشہ چہا فال
 شمس منیر ہدایت والا گیا وجہ چہا ناں
 خبرے ایہ کی ظاہر ہوئے لاج اسرار نہانی
 مت ہوواں میں سفنے اندر دلوں قیاس نہاں
 طرف پیار صفا مردہ دے آیا مردہ زباناں
 کدیں اذما ہاں کدیں ہٹھا ہاں کنین لڑزہ کہاں
 لے سردار تمام قریشاں توں کہ خوف نہ کہاں
 جس می برکت سب چیزاں تہیں خوشی نہاں
 اکوں ہوا اسرار عجیبہ دوروں رب و کہاں
 تنہواں ڈٹھا اس پر ابر سفید پیارا
 اس تنہو دے باہر باہر کرن طواف دواں
 آخر اس دروازہ نوری آیا دروازہ
 جان نہ دیوے اندر اسون اوہ دربان حضور می
 سن آواز بنی دی مانی جو آہ یاف سرا
 خوشبو مال محط ہوا آیاں مست ہوا میں
 یا آمنہ لاج نظار آوے اوہ جلوہ " نورا نی
 خیریں لاج تو لد ہوا سو بنے جلوے والا
 لے گیا اپنے نال تامی اوہ جلوے نورا نی
 بھیج دتار ب گھر تیرے دچ اوہ محبوب یگا
 حضرت آمنہ بول زباؤں کہول سائے سارے
 سب لوکاں تھیں بہتر ساڈوں بھاگ خدانے لایا
 کیتا فضل خداوند سچے لکھ لکھ شکر کا وال
 کتھے اوہ فرزند پیارا عینوں جلد دکھائیں
 تہیں اچھا جازت عینوں جگ میں تہاں کہلاں

روک گیا ہر روکن والا راہ میں میرے تائیں
 حیدر ایہ عمر سنائی اسنوں پاک نبی دی مائی
 کہند احضرت آمنہ تائیں جوش محبت پاروں
 کچھ آنڈی تلوار شتابی ہتھال وچہ تداہیں
 تا پھر ڈر کے حضرت آمنہ حجرہ تزلت دکھایا
 صوف سفید نورانی جامہ ریشم قسم پیارا
 لے جا ہو تشریف مبارک بیشک اندر جا ہو
 جسد مجرہ یوں عبد المطلب قدم اگیرے پایا
 صاحب عرب مہینیت ڈھیاں دہشت آئے
 بول زبانوں آہن لگا عبد المطلب تائیں
 بیٹھے اچھے ملائک نوری پاس نبی سرور دے
 جد تک نوری قوم تامی پاک جمال پائے
 کچھ نہیں دل تیرا اس دے مت کچھ زور دکھاویں
 جد اس طور ڈرایا اسنوں رب د ملک سپاہی
 سر پیراں تک کنبین لگا ایسا لرزہ آ لیا
 باہر جا کے لوکاں تائیں چلے گل سنائی
 دس نہ سکے مول کسینوں جو کچھ حالت بیتی
 لے پر وچہ کتاب معارج ہر روایت آئی
 چھم چھم سے نور مبارک خوشو حسد نہ کانی
 پکڑا لیا یالے گل لایا خوشیوں دن سوایا
 ہتھال اپراٹھا کراد بول سرور عالم تائیں
 دربار الہی اگے حمداں بول سنایاں
 فضلوں شش کیتیوں سانوں ایہ فرزند پیارا
 آپے تدرہ عنایت کیتا ایہ محبوب م یگانہ
 کھر تیرے درتے یارب کراں سوال عائیں

تن دھاڑے سور کسے نوں تا فرزند و کہا میں
 عبد المطلب لگے ناؤں کردا طلب سوائی
 جلد و کمال نہیں تائیں توں کل کراں تلواروں
 آپ مراں یاتینوں ماراں بے دکھلاویں تائیں
 اس حجرے وچہ دیکھو جا کے نال ادب فرمایا
 جس د وچہ لپیٹ سوایا سوہنا چند منوہارا
 دولت بہ تداوی اپنی دیکھو پیار کھسا ہو
 آدم شکل فرشتہ اگوں نظر اچانک مٹیا
 مجرہ یوں باہر کھل شتابی کدھ تلوار ڈرائے
 جلدی ہو جاؤ واپس ایتھوں اندر مولش جائیں
 دکن پاک جمال نبی داہین زیارت کرے
 تد تک نہیں مجال کسیدی پاس نبی دجاوے
 بے کتات اگیرے پاویں کوں سلامت جاویں
 بو گئی دور پراناں وچوں جلتی طاقت آہی
 بھر پئی تیغ ہتھال دے وچوں ڈر کے پکڑ لیا
 لے پر نہ تہیں بول سکے قدرت پاک بانی
 بعضے آہن ست دھاڑے بول کلام نہ کیتی
 تن روزاں بھیں بچھے دے آن زیارت آئی
 دیکھ ہو یا قربان تامی تن تن فحش پائی
 رحمت والا شجر خدا نے عبد اللہ کھر لایا
 کبے دروازے آپر اندا چائیں چائیں
 لکھ لکھ شکر ہمیشہ تیرا فضلاں والیاں سائیاں
 نور کہیں دا چان دل دا جان جگر دا پارا
 آپے کریں حفاظت اس دی آپ رکھیں خھمانہ
 ہر آفت تہیں رکھ چائیں میرے تائیں

مفضل تیر سہ بن ہو ردیلم نظر نہ آوے مینوں
شعراں وچہ ایہ کل دعائیں دے بول سنایاں

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ اَعْطٰنَا

سب تریف اس اس کو جس نے دیا مجھ کو

فَاَعْبَدْنٰہُ بِالْوَحْدِ الْمُنَّانِ

پس میں اس کو اللہ احسان کرنے والے

منگ جائیں گھر دی طرفے واپس پھیر لیا ندا
کہن لگا یا آئمہ رکھیں اس دا خوب سنبھالہ
بھی فرادون پیدا ہوا حدوں حبیب ربانہ
آٹھ اپنا بہ ذبح کرایا گوشت خوب پکا یا
رامنی ہوئے قریش تمامی خبر جدوں ایریا پائی
سن سن خبراں سوں پاسوں آون بہت کو کہاں
کہن مبارکباد خوشی تھیں عبد المطلب تائیں
ابولہب بھی سنیاں جنم بہت خوشی وچہ آیا
جس مخرمیں پیدا ہوا سرور گل نبیا ندا
نام گوئیہ سدن اس نوں بہت غریب و چاری
سن کر خبر رسول اللہ دی دوڑی چائیں چائیں
یا سردار مبارک ہوئے بھندی بول زبانوں
سن خوشخبر ابولہب نے خوشیوں تہہ اٹھایا
خبر سنا کر عاجز گوی قید خلاصی پائی
تا بعداری حبت نبی دی ہوگ جنماندے تائیں
جس ی خبر سداون پاروں پان غلام آزاد دی
پیلے وز غلام چھوڑائی جس محبوب ربانے
جتنے مومن کلمہ اس دا پڑھن صدق پیاروں
خبر سنی جد ابولہب نے پاک نبی سرور دی

رکھیں آپ پناہ اپنی وچہ کل سپرداں تینوں
ہک دو شعر مبارک اسے لکھ دیکھا واپس یاں

هٰذَا غُلَامٌ الطَّيِّبُ الرَّزْدَانِ

یہ پاکیزہ لڑکا حسن قسمت

مِنْ كُلِّ ذِي عَيْتٍ ذِي شَتَانِ

لی پناہ میں چھوڑتا ہوں ہر عیب اور برائی سے

حضرت آئمہ نوں آؤتا سرور گل نبیاں دا
ہوئے گالیہ بیٹا پیرا چیاں شتال وال
عبد المطلب مال خوشی دے بہت پکا یا کہانا
کریمانی سب لوکانوں گھر وچہ سدا کہوایا
عبد اللہ دے گھر وچہ فضلوں بونی رب لگائی
دارے پاک نبی دیتا میں دیون آن دہایاں
کل قبیلہ چاچے بابے خوشیوں چاہل چائیں
ابیر مگروں دشمن ہو یا نا ایساں لبیا یا
سی ہک گوی ابولہب دی راوی ذکر لیا ندا
دیکھو کوں غریباں آپر رحم کرے رب باری
خوشخبر سنانی جلدی ابولہب دے تائیں
گھر عبد اللہ لڑکا ہوا سوہنا کل جہانوں
جا آزاد کیتا میں تینوں گوی نوں فرمایا
سر صدقہ سردار نبی دا بخششی رب ربانی
دوزخ تھیں زادا نہانوں کرسی خالق سائیں
کوی نہ اس دی امت پاسی رحمت پاک خدا دی
اکوں کوں چھوڑا سی ناہیں اوگنہار خانے
سنے پندیر خلاصی پاسن دوزخ والی رول
کردی آزاد خوشی تھیں انہاں تو بہ بردی

پہلے دن اس حضرت خاطر اتنا عمل کیا
 کہ روایت ابولیب جال دنیا چھوڑ دیا
 پچھپا شاہ عباس پیارے حال کشا کچھ مینوں
 نہ کر اگھوں آکھن لگا جس دن دا مویا
 ایہ جس دن جنم مبارک پایا سرور عالی
 جدا وہ روز سوار ہمیشہ ہفتے پچھوں آوے
 کھی دو انگلیاں کیتا مہیسی بنہاں نال اشیا
 اوہ دو انگلیاں منہ وچ پاواں چوساں ہاں تاثر
 ایہ تخفیف عذابوں مینوں صدقہ شاہ ابراہاں
 ہے افسوس رسول اللہ تے میں ایمان نہ ندا
 جے اس یلے پاک نبی تہیں نا انکار کریدا
 تا میں کیتی تابعداری تا مویا افسرداری
 بیشک جیڑے حکم نبی تہیں کر سن لا پرواہی
 تابعداراں دے جد درجے نظری انہاں توں کن
 ابولیب توں قدر نبی دا اس دن محکم ہو یا
 پھر روز نبی دی خاطر اس نے خوشی منائی
 ہو پور روز پرگت پایا رب اس داسکاروں
 جدا یہ شان لحاظ نبی دا اس نوں بکھایا
 اوہ پکپکا دن کم نہ آئے نا کچھ نفع پوچا دے
 پھر نبی دی تابعداری مومن بر خور دارا
 اے حیاتی قائم تیری کر لے نیک کما یاں
 ہر اک بدعت شرکاں کوں رکھن صاعقیدا
 گھول گھاویں تن من اپنا منی دیکاروں
 باجہوں حکم نبی دے کوئی چیز نہ کریں پیاری
 تا بعداری باجھ سینوں نا کوئی چیز چھوڑا دے

بھاویں مویا کافر ہو کے اجر نہ رب گویا
 یک دن شاہ عباس ولی نوں سفنے اندر آیا
 بعد وفاتوں جا کے کیا کچھ سدر می تینوں
 حال خوار عذاباں اندر ڈاڈھا عاجز ہو یا
 کیتی میں آزاد تو یہ خبر سنا ون والی
 برکت حضرت اس دن مینوں رب آرام نہا دے
 جا آزاد تو یہ تینوں بخشیا میں چھٹکارا
 ملے انہاں تہیں پانی مینوں اک پیاس بھیا میر
 جس دی خاطر گولی اپنی بخشی نال پیاراں
 ہائے اوہ ویلا ہتھ آفے روندا اتے پچھاندا
 گل عذاباں کوں مینوں رب خلاصی دیندا
 لے گئے مینوں دو رخ اندر ابو جہل دہی رری
 سب اینویں پچھپاسن جس دم پاسن قہر الہی
 تابعداری پاک نبی در قدرتدائیں پاسن
 جدا انکار رسول اللہ دے پھر عذابیں ڈھویا
 اوہ خوشی برابر اسنوں جاگے کم نہ آئی
 اس دن رب عذاب گھٹا دے شرم نبی دیوں
 تا اس قدر نبی دا جاتا روز نا تے پچھپایا
 موتوں بعد حیاتی والا ویلا نہ نہ آوے
 پھر ایہ ویلا ہتھ آوے نا کوئی چل سی چار
 کالے کوں نہ دفتر اپنے کر کے بریا یاں
 طاہر باطن ہو جا پورا تا بعداری نبی دا
 ہو جا سب قربان نبی تہیں مانج سیں سرکاروں
 ایہ محبت پاک نبی دی ایہوتا بعداری
 اوہ گھڑی مبارک جیڑی شہہ دیناں دھانے

بچو گھڑی محبت والی ابولہب پر آئی
مومن جیسے سدا بنی ہوئی پھر تاجدار کی
ہے امید بنی در صدقہ رحم خدا فرمائی
جدیاں نال آزاد کرائی جس غلام بیگانی
س بن ذکر تو کرد والا ہو یا قسم اتہائیں

او ہو گھڑی خدائے اس کی صنائع فرمائی
کویں انہاں نوں فضل کرم تہیں بخشے ربّاری
کر آزاد جہنم کو لوں کو لوں جنت وچ پہنچا سی
کویں غلام بولا دے اپنے اوہ محبوب حقیقی
اگوں ذکر رضاعت والا پڑھ صلوة سنائیں

ذکر رضاعت و احوال دایہ علیمہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا

ست دہائے شیرازی داپتیا بنی پیارے
اس تھیں بعد ثویبہ اوپر کرم خدائے کیستا
اوہا ثویبہ امی جیڑی ابولہب ری باندی
حضرت حمزہ نوں بھی اکے اس نے شہج پلائی
بہت اکرام ثویبہ آپر کرن رسول الہی
کرن روایت حضرت دے گھر جہوں ثویبہ ات
بھی حضرت سرور دو عالم شفقت بہت کھاون
جہوں مدینے ہجرت کیتی کلا امت دسائیں
خیر فتح ہو یا جس ویلے فضل خدا رحمان نوں
خبر وفات سنی جد حضرت بیت افسوس کیا یا
بے کوئی اس دیاں خوشیاں چون تی خوشیاں
کواں کہیا کوئی نہ اسدا ہو گئے ختم امت می
روز ستاد یہ پاک بنی نوں سی اس شیر پلا یا
سی بنی محمد صلیہ وچوں ایہ علیمہ دانی
تکے دے چہ عادت آہی قوم قریشاں تائیں
شیر پلاون کارن اس دی دانی ہور بناون
جو جو تانے لڑکے ہوں پاس پیاریاں مایاں
گھر اپنے وچ لڑکیاں تائیں پالن شیر پلاون

بھنے آہن تن دہائے علم خدا نوں سارے
مائی تیکھے سرور عالم شیراوسے داپتیا
فضلوں بنی رضاگی مائی سرور کل بنیان دی
مائے چاچا پاک بنی دانلے اوہ شہج بھانی
جان ادب ہمیشہ اسدا جہاک زندہ آہی
مائی پاک خدیجہ اس دا ادب کجا لبادے
اپنی جگہ برابر اس نوں عزت نال بٹھاون
اوہقوں تھنے تے سوغاں مائیں اسد تائیں
اس تھیں بعد ثویبہ مائی کیتا کوچ جہا نوں
مکھ فتح ہو یا تا اس دا حال تمام پچھایا
جس دا اسیں ثویبہ پاروں تی پھیاناں سارا
چہر افسوس کیتا اس ویلے پاک رسول گرامی
اس تھیں بعد علیمہ دے دل سرور عالم آ یا
سنوں حقیقت جیونگر اس دی قیمت رب جگانی
جہ فرزند کسے دے کھوچہ بھنے خالق سائیں
اسوں پاسوں پنڈاں وچوں اکثر دایاں نوں
پالن شیر پلاون کارن لیجاون اوہ دایاں
جاں پھر واپس دیون آون بہتی عزت پاون

میاں پاسوں ملن انہاں توں بہت عام عطا کیں
 پہلوں بھی اودھ پچیاں خاطر چیزاں رہن بھیند کے
 لڑکے اس تیریاں عاجز آون شہر و چالے
 کہے حلیمہ پیدا ہو یا جدوں حبیب ۱۲ لہی
 بھی بنی سعد قبیلہ دستی جتنا آہا سارا
 بارش ہو یاں ساڈے پاسے کتنی مت ہوئی
 گھر ساڈے ہک ڈاچی آہی شیر پلاون والی
 باقی اجڑ بھٹاں بکریاں اسے حالت ہو یاں
 بے طعام نہ کہاون کارن بھکھ اباسیاں دن
 کراں تلاشاں بھل وچوں گھاس جڑیاں گدہ گھاس
 ہک دن ایویں جھل اندر رات اسانوں آئی
 اگے سخت آہی ضروری فاقیاں مار موکاٹیا
 دھوپ بتیانی دھرت فلک دی ہوش نہ رہ گئی کھوئی
 دوجا اس لڑکے دالینوں فکر دے وچہ دہانا
 سکا خون بدن بھتیں میرا کر کر صبر دلیری
 تے فکر لیاں اندر غش آوے غش جاتے
 کیا دیکھے ہک شخص اچانک بھیجا رب دا آیا
 کیا اودھ چٹمہ خوشبو بھربا قدرت پاک رہا تی
 کہن لگا اودھ بندہ رب واناں محبت مینوں
 بدن تیر لہو یہ رکت ہوئی اسد بیون پاروں
 جبر میں پانی پتیا اس دا ڈاڈھی لذت آئی
 بچن لگا میرے کولوں پھر اودھ مرد رہا نا
 کیتی عرض پچا ناں ہیں مول تساڈ تیاں
 فاقیاں اندر رب سچیدا جو تھہ شکر کھایا
 آدم شکل بنا کر مینوں بھیجا خالق باری

ڈاڈھا راضی کر کے ٹورن دایاں مایاں تانیں
 چپوں بھی انعاماں دیندے عزت سدا کرنیے
 لے لے جان نصیبیاں موجب لڑکے پالنے والے
 گھر ساڈے وچ فاقے پاروں دا ڈی ٹنگی لہی
 سہ لوکاں دا قحط دیا لوں داڈھا تنگ گزارا
 مال مویشی سہ چیراں دا حال نہ رہیا کوئی
 لہی مادی ہو کر اودھ بھی دودھوں ہو گئی خالی
 دودھ نہ لہتے سہیڈے کسے دلاغر ہو ہو مویاں
 کتنے روز اکٹھے سانوں فاقیاں دھوپ دیاون
 کراں گزارہ اس دا پیر رب دا شکر الاواں
 پیدا ہو یا لڑکا میرا میرا اسے حسابی
 لڑکا جتیا ہو زیادہ زور یعنی پایا
 دن تے رات نہ معلوم ہوئے ایسی حالت ہوئی
 خبر نہیں جو کوئی کر پلیسی ایہہ معصوم نہانا
 کہتوں شیر پلاساں اسنوں جدیہ حالت میری
 اسے راتیں کھنسل کرم تہیں رب ہک خواب کھاوے
 رحمت دیک چٹھے اندر مینوں پکڑ وگا یا
 شیریں چٹا شہدوں مٹھا جس دا کھنڈا پانی
 پی لے پانی رچ کے ایتھوں جتنی حاجت مینوں
 دودھوں بھری سینہ تیرا رحمت فضل غفاراں
 انویں جاناں طاقت میری ہو گئی دن سواری
 میں ہاں کون پچانے مینوں جانے تہہ سکانا
 تا پھر اگوں آکین لگا سن مینوں تیلانیں
 میں اودھ شکر پیارا تیرا حکم رہے تہیں آیا
 وقت مصیبت آکر تینوں دنی مدد باری

صبروں شکروں تدھلیمہ جیونہ کرفاقے جالے
 دوہاں جہاناں دی سبہ دولت گہر تیر پوچھ آسی
 کئے اندر پیدا ہو یا یک محبت باری
 اُس می برکت طس تینوں وافر رزق عطا میں
 کہے حلیمہ جانکی داری اُس مقبول حضور ی
 کرے دعا رب حلیمہ تیرے آپر رحمت کرم کا
 بول دعا وہ نصرت ہو یا میں پانی بیداری
 جہاں تیر شیر بدن و صفاقت صفت نہ رسیا کوئی
 ڈٹھا زناں قبیلے والیاں پچن لکیاں مینوں
 آما کل دہاڑی تیرا سخت صفت فی حال
 جو ملے سوچتے اینوں میں کچھ دساں ناہیں
 دودن گڈے سبہ لوکاں ذوں غیب آدازہ آیا
 اے نبی سعد ساڈے تائیں ہو دے خبر تسمی
 جو کوئی شیر بلا دن کارن عورت اسنوں آنے
 سن خوشخبری ہی سعدنوں حوص دلا نوچہ ہوئی
 کہے حلیمہ جد مکے ول ٹریا ساتھ زمانہ
 حارث نام خاوند اپنا اوہ بھی نال رلایا
 گھر ساڈے یک ڈاچی آہی ڈاڈ ہی رسی نندی
 اسے حالت کہوتا میرا ہے سی رستا ماندہ
 لنگہ گیا اوہ ساتھ زناں سا تھی بہت اگا ہاں
 رستے اندر آسوں پاسوں اون آوازے مینوں
 طرح طرح خوشخبراں اینوں پچن میر تائیں
 سن آوازے خاوند کو لوں پچیا میں کجوری
 اپر میر خاوند تائیں خبر نہ آہی کوئی
 اُس لے جاتا شاید اس نول منت کسے ڈرایا

اسکے بلے نعمت تینوں کرسی رب حوالے
 دیکھیں مگی توں جو کر تینوں مولا رنگ لگا سی
 فضلوں رب کرسی تینوں اُس حضرت می فی
 اپر ہور کسے دے لگے نا ایہ ذکر سنائیں
 پھیر یا میرے سینے آپر دست مبارک نوری
 ہو دودہ زیادہ تیرا حسن جمال دودہا وے
 ہو گئے دور تسمی دکھڑے قدرت خالق باری
 اگے نالوں حالت میری بہت آسودہ ہوئی
 دس حلیمہ کہا دن کارن کیا کچھ لدا تینوں
 آج اپر کھتوں ملیا تینوں روپ شامزاد پوالا
 آکھ گیا سی آکھن والا کسے حال سنائیں
 سنیاں کل قبیلے ساڈے ہاتھ حکم سنایا
 بے یک لڑکا کئے اندر صاحب نشان گرامی
 گھر اُس دوجہ نازل ہون رحمت فضل ریانے
 مکے طرف تیاری کر کے اُٹھ گھنٹی ہر کوئی
 نال انہا نئے گھر اپنے تہیں میں بھی ہوئی روٹی
 بھی یک چوٹا بچہ اپنا گودی اندر پایا
 پھر تہا روں خاوند میرے اوہ بھی نال لباندی
 چل سکے رستے اندر کچھ زورہ جاندا
 میں تے میرا خاوند دلوں رچی اسیں پچیا ہاں
 رکھہ تسلی سبہ تہیں بہتر دولت مل سی تینوں
 بول درخت مبارک آکھن قدرت خالق مائیں
 سن داہیں کچھ توں بھی غلیوں ایہ آواز پیاری
 آکھن لگا اٹھائیں سنوں میں توں ملی ہوئی
 جلدی جلدی ڈر کے اوہوں قدم اگیرے چایا

میل اٹھاراں پنڈا آہانی سعدتیں سارا
 لگی اکہ میری اس جاگہ رب اسرار و کہا یا
 ہک بھی وچکار چمن دے میوے نال پردی
 ہور زانیاں نبی سعد دیاں بیٹھیاں اس تاسی
 ڈگا ہک خجوروں دانہ کو د میری وچہ آہیا
 جس ویلے میں کھادا اسوں ایسی لذت پائی
 دیکھ بشارت جاگی خوابوں لگی اس دہری
 کہے حلیمہ اودہ جودت چکی اوس کجوروں
 کتنی مدت رہی مویں وچہ اودہ لذت خوشبوئی
 قصہ کوئی اشائے کئی عجیب نظارے
 جیوں جیوں تکریرے آئے ہوو شوق سوا یا
 ہر ادا کہے سو کہے ہو کے آپہ کچے وچہ مکے
 ایپر جتنے لڑکے آہے با جھرسول گرامی
 سر پر باپ جہانمے آہے خدمت کرے نوالے
 نہیں سی زندہ پاک نبی داسر پر باپ پیارا
 دیکھ تو نگردولت والے پچیدا کون غریباں
 کیا معلوم کسے نوں آہا قدر نبی سرور دا
 ہر کم وچہ پوشیدہ ہووے حکمت پاک الہی
 بعض روایت ایہ بھی آہن اودہ ریاں آیاں
 حضرت آمنہ دے ول سچے آیاں داد داری
 چھٹے نام انہا دے کوہوں پاک نبی دی مائی
 ایسی حضرت آمنہ تائیں ایہ فرمان ربانا
 قوم قبیلہ نبی سعد دا ابو ذریب دی جانی
 جد اودہ دایاں حاضر ہوون ہور سدا دانی وال
 ملے جواب جدوں اس طرفوں خالی واپس جان

تھک پئے تا کس مکانے کیتا اساں اتارا
 سوہنا بلخ خجوراں والا خوابوں نظر سی آہیا
 اس دی چھاویں شوکت شانوں میں لیں بھی می
 ملک ملک مدن مینوں ادبوں ہون سلامی
 نال خوشی دے پکڑاٹھا یا منہ اپنے وچہ پایا
 شہد اندر بھی شیریں ایسی ہرگز کمی نہ آئی
 بیشک کوئی مٹھا میوہ قسمت ہو سی میری
 خواب اندر جو میرے تائیں ہوئی بخش جوروں
 جہنم حضرت رہے اساں گھر تک روتہ ہوئی
 رستے وچہ حلیمہ دانی ڈٹھے بیت پیارے
 کرے دعائیں سچے ہوون میرے خواب خدا یا
 راز سوار تبادن جھنے علم خدا نوں چکے
 ہور زانیاں اگدوں آکر لے سنبہال تاسی
 لے گیاں اودہ پالن کارن آپ سنبہالے
 چوڑ گیا سب ایسے خاطر پاک حبیب سو مارا
 کون قیماں بہار اٹھا مے باجھوں نیک نصیبیاں
 نہیں تاہر کوئی پالن کارن جان تصدق کردا
 ملنی سی ایہ دولت اسوں جس ی قسمت آہی
 اگے لنگہ حلیمہ نالوں کے اندر آہیاں
 دے فرزند پیار سا نوں سببناں عرضگداری
 نام حلیمہ کوئی نہ دے جیڑی آوے دانی
 ہوسی نام حلیمہ جس نوں دانی تسان بنانا
 کر آوازہ مانف غیبوں ایہ سب خبر سنائی
 آمنہ خاتون کے تسان تہیں میں نہ دودھ وال
 تا پھر نور گھراں دی طرفے کرا مید سدا ونا

آپ جواب سنایا سہنوں پاک نبی دی مائی
 کرے بیان حلیمہ دانی میں حد کے آئی
 کل میراں دے جوڑ کے دایاں بہن سہایاں
 میں حیران ہوئی کوئی لڑکا میرے ساتھ نہ آیا
 دیکھ بزرگ اپنا منے لگے کیتا عرض حوالا
 بچپیا نام قبیلہ میرا اس سردار گرامی
 ہاں میں سعد قبیلے وچوں نام حلیمہ میرا
 کہن لگا جس نام حلیمہ سعد قبیلے والی
 ہے بک لڑکا پوتا میرا اندر حال یہ بھی
 سن کر نام پتی والی میں پھر عرض گذاری
 جیکر اس اجازت بخشی پاس تہاڑے آساں
 ایہ گل کر کے خاوند کے جا میں ذکر سنایا
 کہن لگاتوں لے آجا کے بیشک اس دیتا ہر
 کئے حلیمہ خاوند طرفوں حدود اجازت پائی
 کول آہا بک بھانجہ میرا لگا کہن اسانوں
 اگل سنگر بھانجے والی میں بھی کچھ ڈولا فی
 جیکر کدی حلیمہ اسدی خدمت تہہ نہ چائی
 سن آوازہ دل دکنر خوب تسلی ہوئی
 بول سنایا بھانجے تائیں خبر نہیں کچھ تینوں
 کی ہو یا جے زندہ ناپیں اس داباب پیارا
 کل فریشاں دی سرداری حال جس دیتا میں
 میں نہیں چپڑنا اس لڑکے نوں ہون پتیوں

ایس سبتوں علی دولت ہو ری کسے نہ پائی
 لڑکا مول نہ لے کئی بہت تلاش کرائی
 بہن جہڑیاں میرنا لوں لنگہ اکیرے آیاں
 تاجو فضلوں عبدالمطلب میںوں رب ملا یا
 کرو عنایت لڑکا کوئی شیر پلا دن والا
 تائیں بول سنایا اپنا نام نشان تاملی
 سن کر ڈاڈ ہارامنی ہو یا واہ واہ ناواں تیرا
 بیشک حلیمہ سعادت کوں ہوں نہ ہوسی خالی
 دیواں اسیں تسانوں جیکر پالوناں حلیمی
 جا کر اپنے خاوند کے کراں حقیقت ساری
 ہو قربان نیم تہاڑا آکے میں لے جا ساں
 سن کر خاوند راضی ہو یا بہت خوشی دھیرا
 کیوں نہیں اس کی خدمت پاروں ہم کرکے پیر
 تائیں تول جاون لگی کر کے اس خدا فی
 مفت نیم پلیسوا تویں یہڑا نفع تسانوں
 ترت آوازہ ہو یا غلیبوں قدرت نال ربانی
 دوہاں جہانناں اندر میںوں ملے مراد نہ کافی
 ایو لڑکا خواہاں والا شک نہ رہیا کوئی
 قسم خدادی اس لڑکے تہیں ل نہ روکینوں
 سہ تہیں بہتر دادا اسدا قدر پچاشن ہارا
 انشاء اللہ محنت سادی ضائع جاسی تائیں
 قیمت دڑ پتیاں الی ہوندی باجہ شماروں

جیکر ہو سہنوں اس دی کچھ بکسان نہ آئی
 سینوں معلوم عزت اس دی جو کچھ رب بنائی

زاں دلبر یگانہ ہر کس خبر نہ وارد

گو ہر شناس داند در یتیم مارا

اس محبوب یگانے والی پر کو خبر نہ جانے

جان در یتیم سال تائیں در شناس سیانے

دل وچ یاد حلیمہ تائیں خوابوں سب حوالا
مہر عبد المطلب دول آئی چائیں چائیں
تا پھر آسنوں ساتھ رلا کے داد پاک نبیدے
دسیا حضرت آمنہ تائیں رب بھیجی ایہ دانی
سن کر نام نبی دی مانی خوشیوں بول سنایا
بول مبارکباد زبانون کہیا حلیمہ تائیں
بابوں پھر حلیمہ تائیں نال پیار لیا ندا
کہے حلیمہ حجرے اندر جد میں جہا تی پائی
چائن ویکھ دے وچہ مینوں بڑا تعجب آیا
پچھیا حضرت آمنہ کولوں تا اس کہیا مینوں
جس دن تہیں ایہ پیدا ہو یا روشن نور دلا ندا
گھر میرے ایہ شمع محمدی ایسی رب جگانی
دہاں راتیں جلوہ اس دا آپے چائن لانا
کہے حلیمہ جد میں اگے جا کر حاضر ہوئی
ڈٹھا سبز نہالی آپر سید گل ابرارال
آپر سفید رومال نورانی ریشم قسم پیارے
برکت بھر باجرہ سارا خوشبو حد نہ کائی
پڑ رومال اٹھایا منہ تھیں ڈٹھا چند نورانی
بہت پسند اٹھا دن کارن شوق میرول آیا
بولی خبر نبی سرور نوں جاگ مبارک آئی
کہو لے مین مبارک حیدم پاک حبیب حقانی
دیکھ تا شاہد قے ہوئی بہت محبت پاروں

اودہ کیا جان جہاں نہ ڈٹھا بھید پیار یوالا
گیتی عرض عنایت ہو و لڑکا میرے تائیں
حضرت آمنہ دے گھر جلدی آندا نال خوشی دے
نام حلیمہ سعد قبیلا ساری بات سنائی
ایہ تلاش اسالوں آہی سبہ مطلب گھر آہیا
آفرزند پیارا اپنا میں مینوں دکھلا تیں
جس حجرے وچہ آٹا خیریں سرور کل نبیا ندا
وانک شمع دے دروں مینوں نظر بلی دشانی
دن دیلے کیوں لڑکے اگے دیو ابال ٹھکانا
ایہ سب چائن چند میرے دا نظری آہیا مینوں
اس دن تہیں میں لڑکے اسد دیو اکدی شہ آندا
جسد ہونڈیاں دیوے سندھی جت رہی کوئی
سو لج دی دشانی اندر کون چراغ جلانا
سیچ مچ اندر ڈیو مینوں نظر نہ آیا کوئی
سمٹی نیندر مستتا ہو یا شان ہوس سردار
اس دو چوں باہر آون نور کنوں ٹھپکائے
ہو گیا معطر معطر میرا جد میں لڑکے آئی
دیکھ جمال محبت پاروں میں ہوئی قربانی
نال محبت سینے آپر نرم جیہا بہتھ لایا
بس کے اسال غریباں دیول نظر کر دی پائی
نور تجلے ظاہر ہویا جا پوننتا ام سمائی
چم لیا میں بوسہ دے کر نینا بے وچکاروں

بکڑاٹھایا گود اپنی وجہ سے نال لگایا
نال خوشی دے سجے پاسوں شیرینی نے پیتا
ابن عباسؓ کہے اس دے پاک خداوند سا میں
ہے ہر حکیم کارن چوٹا بال آیا نا
کیتا عدل برابر پورا پاک حبیب سوہا سے
جتنی مدت پیتا حضرت شیر حلیمہ والا
کھتے پاسوں کدی نہ پیتا شیر حبیب رہا نے
رب علیم جتایا اس نون عزت قدر نبی دا
جیکر سجے پاسوں اسنوں مائی کدی لیاوے
ہو روایت آپ زبانوں کہے حلیمہ دائی
اس تہیں پہلے جتنی مدت شیر پلا یا جلیوں
مدہ قدمیوں خشک ہمیشہ رکھیا رکھن والے
حضرت نون بھی کھایا پاسا پہلوں میں کھلایا
تائیں اپنا سجا پاسا پیش حضورؐ کا یا
دیوں خیال کیتا اس طرفوں جاں کچھ وہ بھی
اپر حضرت جد اس طرفے لباب مبارک لالہ
دودھوں بھر یا سینہ سارا برکت ظاہر ہوئی
پیتا شیر ہمیشہ حضرت سحی طرفے والا
ابن مفسر آہی اس وجہ حکمت پاک آہی
ایسے کارن تہیں سی پہلوں شیر خدانے پایا
شیر پلا کے جزدوں حلیمہ ڈھکی برکت عالی
حکم کرو تا ڈیرے اپنے میں اسنوں لیجاواں
رہے ہر حضرت آمنہؓ کھیا حلیمہ تر تائیں
شیر حلیمہ دائی خاوند طہر لیا فی
کیتا بول مبارکبادی ہوگ حلیمہ تینوں

شیر پلاون کارن اول سجے پاسے پایا
کتے پاسوں مول نہ پیتا جد میں حاضر کیتا
کر الہام جتائی ایہ کل سرور عالم تائیں
رکھنا پورا حصہ اس دا حق انصاف کما نا
چوڑ ڈٹا اک پاسا کارن دیر پیارے
آخر تیک طریقہ لیور کھیا نبی تعالیٰ
ایسے طورادہ دو جا لڑکا ادب نبی دا جانے
سحی طرفوں کدی نہ پیتا اس نے شیر مائی دا
ہرگز مول نہ نیڑے آئے اب کنوں ہٹ جاوے
جس دے میں پاک نبی نون آکے بھج پلائی
سجے پاسوں کدی آیا دودہ ہمیشہ تینوں
باراں لڑکے کھتے پاسوں شیر پلا کے پالے
اپر اسنوں سرور عالم نامتھوری پاسا
جس دے دچوں کدی کسینوں قطرہ دودہ آیا
تا پھر آپلے کھیا پاسا خوش منظور ی پاسی
اوسے وقت ہو یا ہریا لا رحمت دہاراں آیاں
سجے کھتے وہاں پاسے کمی نہ رہی کوئی
تازہ شیر جنابوں جس وجہ بھیا حق تعالیٰ
پنید اکون نبی تہیں پہلے کسنوں طاقت آہی
آگیا حسن مہیون والا شیر بھی تالے آیا
حضرت آمنہؓ خاتون آگے ادیوں ہوئی موالی
کرے زیارت خاوند میراجا اسنوں دیکھلا وال
لے جا اپر ردی واری سانوں پھیر ملائیں
دیکھ جہاں ہو یا ادہ عاشق جزدوں بارت پائی
جاگ پئے ان ج نخت اسارے معلم ہو گیا تینوں

ہوس خدانے ساڈے آپر کیتا کرم حضوروں
 کجے حلیمہ ڈاچی ساڈی کچھڑ کے نہ کم دی
 اتنا شیر دتا اس سنانوں جس ویلے اوہ چوٹی
 لگے نالوں خاوند میرا ہور خوشی وچہ آئیہا
 نال خوشی دے تے راتیں مانی نیند پیاری
 لگے سانوں فاقے پاروں نیند رکدی نہ آئی
 دو تن راتیں تے اندر کیستہ خوب گزارا
 کھلی اکھ میری یک راتیں رب اسرار دکھایا
 سر د پاس کھلو تاڈ ٹھاک کوئی شخص گرامی
 دیکھ شتابی خاوند تائیں میں اس نت جٹھایا
 خاوند کیا چٹ حلیمہ نا ایہ بات ملائیں
 معلوم ہووے ایہ لڑکا ملیا ساڈے تائیں
 جس دن دا ایہ پیدا ہو یا پے گیا فکر بیو داں
 لالہ نہیں کسے دے لگے ایسا بھید جتا نا
 سن کر بات حلیمہ دانی گنڈھ دے وچہ پاٹی
 جتنے روز رسی وچہ مکے حضرت دے گھر جائے
 جو کچہ شان نبی دا ڈٹھا مانی شاہ بنانڈی
 آخر جدوں حلیمہ دانی گھر ول قصد اٹھایا
 لے پیار پیاری مانی منہ سرچم پیاروں
 مڑ مڑ دیون اک دو جے نوں ملن وار واری
 بیت وصیت ماں حضرت دی کر حلیمہ تائیں
 اسے طور نبی دا دا بیت سپرداں کردا
 بھی کجہ نقدی درم وغیرہ کپڑے پینن والے
 کجے حلیمہ کجہ نہیں حاجت رکھوئیں بناتوں
 آخر حضرت عبدالمطلب جد حضرت فرمایا

ایسی دولت کسے نہ پائی رحمت فضل حضوروں
 تازی ہوئی اویو لے برکت ذات محمدی
 رنج گیا اوہ ڈیرا ساڈا ایسی برکت ہوئی
 برکت دیکھ رسول اللہ دی ہو گیا دون سوایا
 بیت آرام ڈٹھا اس راتیں برکت نبی غفاروں
 ساری راتیں اکھ نہ پٹی جدا وہ رات تنگہائی
 اپنی چھائی نال سواواں پاک حبیب پیارا
 چاروں طرف نبی سروروں چانن گھیرا پایا
 سبز پوشاک مبارک چہرہ نوری شکل تمامی
 اوہ اسرار باناسوں انہیں نال دیکھ یا
 رکھیں بھید دے وچہ سارا کسے نہ حال تائیں
 جس دے آدن والا لگے چرچا ہر جا میں
 ایسے غم وچہ کہا دن بیون بھاوے نہیں حوداں
 مت کے پاؤں خبر بیو دی پھیر لے پھرتا نا
 اس تھیں پچھے کدی کسے نوں نا کوئی بات تائی
 جا کر حضرت آمنہ تائیں پاک حبیب ملاوے
 نال محبت دانی لگے باتاں رہے سناندی
 ردی واری آمنہ تائیں جافسر زند ملایا
 ملیا آن پیار دا دا بیت محبت پاروں
 دھچکڑاں لگا چند سو ہارا کیتی سفر تیری
 ایہ فرزند پیارا میرا کہیں خوب ادا میں
 نال محبت رکنا میرا نکوٹا جان جگر دا
 عبدالمطلب دانی تائیں کسے بخش حوالے
 کافی ہو دولت جیڑی بخشی تال اسانوں
 رو کر مانی سرور عالم دانی نوں پڑھایا

کرے دعائیں جتول خیریں چلیوں چان میرا
 کرے بیان حلیمہ دانی جد میں رخصت پائی
 اوسے لاغر ہوئے آپرے کیستی ہوا زری
 جد حضرت دا قدم مبارک اس عاجز پر آیا
 تن واری بیت اللہ ویل ہولوں میں بھکایا
 سرور عالم میرے آپرے دم مبارک پایا
 ہر عاجز بھٹیں پرے دیے میں عاجز کھم پایا
 رحمت عالم شاہ رسولان مائی آمنہ جھایا
 بیت ضعیف نانا لاغر بھکھاتے تر پایا
 سب بھٹیں بہتر میرے آپرے کریم خلاف سرمایا
 کس لوں معلوم کس نے میرا اس آن سو پایا
 داندہ ہووے میں عاجز تھیں تیرا شکر خدایا
 تن واری کر سجدہ ادبوں گردن آٹال اٹھائی
 کچے حلیمہ اس دن کہوتے ایسا جو بن پایا
 ایسا تیرا کیتار ب آسنوں برکت شاہ جمالان
 بچپن لگا میرے کولوں باقی ساتھ زناں دا
 میں آکھیاں ایہ اوہا کہوتا ہورہ اندا کوئی
 ایہو کہوتا آوندی داری تچھے رہ رہ جاندا
 کچے حلیمہ کیا اس ویلے قدرت رب وکھائی
 کہن لگائیں غافل زناں کیا معلوم تسالوں
 کیا جانوں تیں میرا پر کیا بکرم کس پایا
 مریے لوں ریت نہ دیکھتا اسدی برکت پاؤں
 کوئی نہیں اج برابر میر صاحب زور واری
 کچے حلیمہ رستے اندر اس دن میرے تائیں
 ہدیوں غنی حلیمہ تینوں دولت ملی سوائی

خیریں جاویں خیریں آں اللہ رکھاتیں
 کودا کھا کر سرور تو ہنایے نال لیا بی
 حیا سویلے ظاہر ہوئی قدرت پاک عتقاری
 نال خوشی دے لاغر کہوتا ہو گیا دون سوایا
 ایہ شکرانہ رب پیچھے وا جس ایہ کرم کھایا
 کل حیوانان لوں اول مینوں بھاگ لگایا
 کر منظور خیالوں مینوں رب ایہ شان دیوایا
 سب بھٹیں فل میرا پر رب اسوار کر پایا
 میں قربان خدا تھیں جس نے رحمت نال رجایا
 کل سواریاں بھٹیں ج میرا درجہ رب ودھایا
 ایسا درجہ کسے نہ پایا جو مینوں متھ آئیں
 پاک حلیمہ اٹھاون والا مینوں تہہ بنایا
 نازاں نال روانہ ہو یا سوہنی چال وکھائی
 چکھہ گھیا ساتھ تمامی اگے نکل سدھایا
 ہر کوئی دیکھ تعجب ہو یا اسدیاں میناں چالان
 ہے ایہ اوہا کہوتا تیرا یا کوئی ہور لیا
 کہن زناں اسلے اندر کیا خوبی اج ہوئی
 اج تمام سواریاں نالوں ودھ کے قدم آٹھاندا
 حکم بے تہیں کہوتے میرے بول کلام سنائی
 کون اسوار خدا دے فضلوں بلیا اج اسانوں
 شاہ رسولان پشت میری پر قدم مبارک پایا
 دھیمہ فی طاقت مینوں بخش ہوئی رکاروں
 شان عظیم دتاں مینوں فضلوں خالق باری
 سبھے دیکھتے دوہاں طرفوں آون غیب ندائیں
 سارے ساتھ زناں نالوں تہہ بزرگی پائی

جنگل دے وجہ چرے ہوں جتھے مال پیارے
 کہن مبارکباد حلیمہ وہ درجہ مہرہ پائیا
 برکت ہوئی سرور دی راہ وہ نظری آئی
 جس جاگہ میں آزاں راہ وہ بیٹھ آرام گزاراں
 سوہنا گہاہ عجائب تازہ سبز بہار لیا
 جان پھر خیریں گھر میرے وہ سرور عالم آیا
 ہمیں بکریاں گھر میرے وہ دودھوں کی یاں
 جودن آوے بیٹھ انہاں دودھ سیاہ پیوے
 باقی لوکاں کے جو آئے مال مویشی سارے
 مال میرا جد موٹا و کھین کھین لوک اسانوں
 جھگڑتے تھیں سب مال اسانوں کے آون ٹھکے تھے
 سب لوکاں تھیں بکریاں تیریاں تین دودھ والے
 کہ حلیمہ اجڑا اپنے ساڈے نال رلا ہو
 ناچھ لوکاں بکریاں اپنیاں ساڈے نال لیاں
 سب مال خراڈے فضلوں ہوئے دون سوا
 جوئی سعد قبیلہ آہا عورت مرد تمسامی
 مسلم ہو گیا میر بک تائیں شان جلیب تھاری
 جنوں کچہ بیماری ہووے یاد کھ درو شاہ
 دست مبارک پاک نبی دا پڑ حلیمہ دانی
 سن سن خبراں حاضر ہوں تیر بیماریاں والے
 نبی سعد نول گھر اپنے وجہ لذہا وید سیانا
 برکت عظمت و کچہ نبی دی لوک ہوں قربانی
 جیوں جیوں باطن شان نبی دا انوں روئے
 قبل گئے دلوں حلیمہ تائیں اپنے پت پیارے
 ہر دم اپنیاں کہیں گے رکے چند سو ہارا

دیکھ ساؤں لخت بخت دوڑے آون سارے
 خیر خلائی نبی محمد کو تیری وجہ آیا
 ہوں روایت آپ بانوں کرے حلیمہ دانی
 خشک زمین ہووے ہریالی برکت شاہ ابراہان
 رنج رنج کہتا ہے کہوتا میرا رب داحمد الاوے
 سب چیزاں وہ نظری آئے برکت میں سوایا
 بھرتے سب بھانڈے انہاں جد پیلے تیاں
 صدقہ پاک نبی سرور دا ہر کوئی رنج پوے
 دس دن حال خراب مانا لے بیت ضعیف چھاتے
 کتول ل چراون کارن لدھی بوجہ تسانوں
 دن دن اجڑا مال تسانوں کے بوند جانے
 دس حلیمہ تھوڑے تیرے ہو گئے بخت سونے
 جتول چر دا مال اسادا او سے طرف چراہو
 دودھوں بھریاں موٹیاں ہویاں لکے جد وچ آیا
 برکت حضرت کل دستی نوں مولیٰ زنگ لگائے
 سب دکل وہ چہ حب نبی دی ہوئی آن مقامی
 ہر کوئی آکے اس لڑکے دی ہر ایہ برکت ملدی
 اگر ترے حلیمہ آگے اپنا حال سناوے
 پھیرے انہاں نمایاں آتے ہووے فضل خلدانی
 برکت حضرت رب انہاں سے روگ نمانی ٹالے
 کرسی کدی علاج دلائے اود محبوب ربانا
 آپ حلیمہ خدمت اندر ہر دے دیوانی
 توں توں حب نبی دی اندر قے ہندی جاوے
 ایہ خدمت پاک نبی دی پلک ملے دسارے
 خاوند نے حلیمہ تائیں ایسا نبی پیارا

نال محبت وار و داری ہو قربان اٹھاؤں
دور نہ ہو دن حضرت کو لوں بہت رہن سیر
دن تے رات محبت اندر ایسے دلوں وکانے
کہے بہاؤ الدین مقدر وچہ مقصباح لیا یا

چوڑا کیلا پاک بنی زوں برگزکتے نہ جادوں
کون ایلی چل کر جادے ایسی دولت بھاری
صبر نہ آئے مول و ماں زوں باجھ حبیب بانے
سورت والضحی اندر ایہ جو حکم بنی زوں آ یا

الحمد للہ رب العالمین

کیا نہیں پایا تجھ کو خدا نے یتیم پھر جا کر دی اس نے چھوڑے۔

پہلا یتیم نہ پایا یتیموں پاک خداوند عالمی
اس دوچہ اشارہ ایہ بھی طرفوں حق تعالیٰ
یا محبوب تساؤے آپ کتنی رحمت میری
نہیں سی اسدی چہاتی اندر شیریں جلیوں
ہو قربان تسانوں اس نے گھر وچہ جہوں نہا
جو کجہ برکت گھر کے وچہ اسان حضور و پانی
مالا مال کتنی سہ وستی تیرے جادوں پاروں
جوں حلیمہ دے گھر تینوں رکھا اسان پیارا
کرن روایت جہوں حلیمہ لے گئی حضرت تائیں
دے کر شیر سوادے دکھرا اپنا بال ایا نا
کہ حلیمہ میں گھر حضرت قدم جہوں آ پایا
پیون شیر میرا جس دے پاک حبیب اہلی
میرے صاف نہ کرن نہیں پہلے آپے صاف جادوں
ہیون شیر ہمیشہ حضرت اپنے وقت بھانے
اسے طور پیشاب کرن دا بھی مک وقت بھیرا یا
ہو رہا مہفت نبی سروردی وچہ طرح "آئی
جیکر پڑے حضرت دیوچہ فرق کہی آ جاوے
جیکر کپڑا دیون اندر میں کجہ دیر لگاواں

پھر اس جگہ عنایت کیتی پرورش جادوں والی
یاد کر یا پاک بنی زوں وقت حلیمہ والا
وقت یتیمی اسان حلیمہ خادم کیتی تیری
بخشا شیر تساؤی خاطر رحمت فضل کماوں
چوڑا گیا سب شکی فاقہ کسے نہ ڈٹھا جاندا
ادہ سہ تیری خاطر آہی ہو نہ خاطر "کافی
سہ دے دلوچہ جت تساؤی میں پانی سرور
ایسا نا زان اندر بلدا کون یتیم و حبا
ایسا پیار نبی دا اسنوں بخشیا خالق مائیں
انہی چہاتی نال سوادے پاک حبیب ربانا
گھر میرا خوشبو حضرت دی باغ بیارنشا یا
لباں مبارک صاف کزندی حاجت ہندی ناہی
شیر لودہ لبان مبارک کسے نہ نظری آون
وقتوں اگے نہ کیتی طلب حبیب ربانے
بالاں دا بچوں کپڑیاں آپر کدی پیشاب نہ آ یا
اتنا شرم نبی زوں آہل کسے حلیمہ نہ دانی
ایہ ہر اودھ ہو کر مینوں دے تے سبھاوے
آپے غیبوں کجیا جادوے پاک حبیب بچاواں

کڑوں بھریاں کہیں ہوون دس حال نہالے
 ہوسے صاف مبارک چہرہ روشن بد زنیروں
 جتنا اودا ہا ہور کسے نول وجہ مہینے آئے
 جیوں کر ذکر کتاباں اندر کرن مفسر نامی
 دن ماہاں دے کہلوون اتنی طاقت آہی
 پنج ماہاں دے آہے خیریں رڈے شاہ ابراہاں
 ست ماہاں دے دورن بچن چاہن جہول خان
 پہلی ایو کلام مبارک کیستی شاہ اکراماں

سب لڑکے جد خواہوں کہیں ہوون ہمیں گرامے
 پاک بنی جد جان خیریں رحمت فضل یروں
 یک یک دن وجہ پاک بنی نول اتنا رڈ ہاوسے
 وجہ مہینے سال برابر دس بنی گرامی
 دو ماہاں دے رڈے عین پاک حبیب الہی
 چار ماہاں دے سرور عالم چلن پکڑ دیواراں
 چہاں ہینیاں دے جد ہوسے جلدی قدم اہاں
 آٹھ ماہاں دے سرور عالم لگے کرن کلاماں

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اللہ بہت بڑا ہے اور بہت بڑا ہے اور رب تعالیٰ واسطے اللہ کے ہر عباد کی دالا ہے نام جہان کا

وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

اللہ پاکلی ہے اللہ کے لئے سبیم اور شام

کہے حلیمہ راتیں جن دم سونے بنی غفاری

وجہ محبت پاک لے دی محو اچھے عقیدے
 ایہ کلمات مبارک مینوں راتیں تین سیندے

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَدْ وَسَّانَا مَتِ الْعُبُودِ وَالرَّحْمَنِ

بہیں کوئی معبود (برحق) کرشمہ پاک مولا ہیں آجہیں اللہ خدا کے رحمان ہیں

لَا نَأْخُذُ لِسَنَةٍ وَلَا نَقُومُ

آئی اس کو اور نہ بکھڑے اور نہ سیندے

پڑھو بسم اللہ پکڑن حضرت ہوشے کرن پیاری
 کچھ ہتھوں سرور عالم چیز نہ پکڑن کوئی
 تن دور اہنا سے کولوں نیڑے جاوون ناہیں
 کھیندن کارن نہیں تسالوں خالق پاک او پایا
 ہورن ہر عجب باتاں ڈھیاں تے از مایاں
 مدت نہیں اوہ سکا ہو یا خشک کر نک نانا

جاں کچھ چیزاں پکڑن لگے نال ریدی یاری
 سچے ہتھوں پکڑن نالے ایہ بھی عادت ہوئی
 کھینڈ دیاں جد و گھن حضرت دو جیاں کیاں ٹر
 کرن نصیحت کھینڈ دیاں نول ایہ کیاں بنا یا
 کہے حلیمہ جیوئی عمروں ایہ سب صفتاں زیاں
 بنی سعدی دتی اندر سی بہر رکھ پرانا

چلن پکن والی اس پر اس امید نہ کاٹی
 سیسی گود میری دے اندر پاک حبیب سو بار
 برکت حضرت ایسی اس قدر تظاہر ہوئی
 اسے ویلے شاخاں اس دیاں سبز پوشا کاٹیاں
 سنا رکھ ہویا ہر پلہ برکت حضرت پا روں
 بھی ہک سعدی لے اندر آ ہی ہو رسوا نی
 سہ کوکل بھٹیں گھر اس دیوچ بہت غریبی آ ہی
 کہے حلیمہ بکن ادبوں اوہ سکین و چاری
 جد اس دے گھر سرور عالم قدم مبارک پایا
 برکت حضرت اس میں بچے بہت آسودہ ہوئی
 ہو روایت آپ زبانوں کر کے حلیمہ دانی
 اتنی مدت ہر کلیفوں میںوں رب بچا یا
 دو برس جلد عمر مبارک پائی نبی گرامی
 کندگی بہ مدت خیریں شیر بلا دن والی
 عبد المطلب آ منہ خاتون لے محبت پاروں
 دیکھ نہایت راضی ہوون سرور عالم تائیں
 دانی دے دل تحت نبی دی ایسا کیتا ڈیرا
 مرضی میری جے ہن واری پھیر اجازت پاداں
 ہر حضرت آ منہ آگے میں ایہ عرض گذاری
 گرم ہوا ہے مکے والی ٹون میری دل آ دے
 لے جاواں میں گھر اپنے دھم رکھاں سدی تائیں
 کہے حلیمہ کتنی واری میں ایہ عرض سنا تی
 میں منگاں اوہ دیوے نا میں کتنا وقت دہانا
 آخر میریاں نتاں پر رحم مانی نوز آ یا
 نائیں او تہوں لے کر حضرت رخت ہوئی گھر انوں

کہے حلیمہ بکن انیوں کو اس دے میں آئی
 بیٹھ گئی اس رکھ تے پٹھاں لے کر نبی پیارا
 ہو گیا سبز دخت تھامی دیر نہ لگی کاٹی
 ادبوں لیں ہیا رلیا یاں میوے بہار ہو کا یاں
 سو ہنا میوہ حاضر ہویا خالق دی سرکاروں
 ام سکین بتا دن اسوں بہت غریب تانی
 کدی بہ بھلیا تھی فاقہ عاجزہ حال تب آ ہی
 گویا اٹھا کر گھر اپنے دھم لیکٹی فسی غفلی
 اوہ بہ لکی فاقہ اس دا جاندا نظر نہ آ یا
 دولت مالوں چیز کے دی تنگی رہی نہ کاٹی
 جتنی مدت سرور عالم میرے ساتھ لنگھا نی
 ناکچ گرمی سردی میںوں اثر کدی پہونچا یا
 وچن اندر چار برس دا جان لوک متامی
 مکے دھم حلیمہ دانی آندا سرور عالمی
 گود بچا یا سرور سو ہنا باتاں کرے پیاروں
 خیریں آ یا اسادا بولن حمد شنائیں
 کہے حلیمہ دھچکرن اوپر نہ چاہے دل میرا
 ایہ دولت ایہ برکت ساری موڑ گھر میں لیجاں
 کچھ دن کارن بختو میںوں پھیر ایہ چیز پاری
 مت ایہ پھل مبارک میرا گرمی نہیں کرا تے
 جاں کچھ خیریں بکھا ابوسی جاساں چھوڑتا میں
 کرے نہیں منظور جدائی پاک نبی دی مانی
 مشکل ہو گیا دو ہاں دلائنوں بہار بھرا چانا
 لے جا جیوں کر مرضی تیری کرم کنوں فرمایا
 قوم نصارے دا ہک ٹولہ راہوں مل پیاسا نوں

وکیہ نبی نون آپس اندر کرن لگے کچھ باتاں
 ڈٹے نہیں مبارک آکے پاک نبی سرور دے
 بچپن لگے کون ایہ لڑکا صاحب شان کرامی
 کہن لگے بس ایہو ہوسی اوہ محبوب متعالا
 عین برابر اس دا اس دا حلیہ اکو آیا
 بے ایہ لڑکا دیویں سانوں بہت احسان کائیں
 لیجاواں آپس حبشہ اندر مسنون ادب روں
 کچھ حلیہ ایہ گل سن کے خوف کیسے دل آیا
 برکت حضرت اوہ بھی آپے جھکے پس خباہوں
 دوجی واری سرور عالم جد میرے گھر آیا
 جیوں جیوں خیریں وڈا ہوئے پاک حبیب خدا
 اتنے فضل اساڈے آپے کیتے خالق باری
 جنوں قوم اساڈی دچوں پور ضرورت کائی
 تن برسوں دے جوئے خیریں جدوں حبیب لہی
 دو فرزند حقیقی میرے آجو مال چراون
 بچیا بکدن میرے کولوں پاک حبیب سو مارے
 میں کہیا اوہ باہر دونوں مال چراون جائے
 جدا یہ بات سنی میں اگوں کیتے غزو تیرے
 مڑ مڑ جدوں حبیب خدا دے کیتی طلب میری
 ہند چاندی سال دے اندر باہر بچیاں تنور
 بھر مونی تانال محبت سر نہ وال دھوئے
 گل پا پا گلو بند مانی لے کر چائیں چائیں
 اے پراوہ گلو بند اساڈا حضرت توڑ وگا یا
 کچھ نہیں حاجت انہاں گلا ندی ہرگز ساڈے تائیں
 پھر لئی اک سوئی حضرت ٹپے ساتھ بھراواں

سوئی صورت حضرت دیول آکر پایاں جہاناں
 فہر نبوت حلیہ سارا ویکھ شناخت کرے
 تاں میں کہوں انہاں آگے کیتا ذکر حامی
 وجہ قتلاں آگے جس دا پڑھیا ساں حوالا
 مکے اندر پیدا ہویا کل نشان لیا لیا
 دولت مال کراں سبہ حاضر جو ہو ہوں فرما دیں
 برکت پاوے وطن اساڈا اس دی برکت پکڑوں
 ہو کر جدا انہاں دے کولوں قدم شبانی چایا
 پہنچ گئے اسیں گھر اپنے وجہ رحمت فضل کالوں
 آگے نالوں ہو ر زیادہ عین خدا نے پایا
 تیوں تیوں ساڈے گھر دے اندر برکت میں پیدا
 کل قسبے اندر سانوں رب بخشی سرداری
 آہوون محتاج اساڈے برکت نبی خدائی
 برکت مالوں گھر ساڈے وجہ ہو گئی بے پرواہی
 سارا روز نگہا دن باہر رات پور گھر آون
 کتھے رہن دہاڑی میرے دونوں پوریاں
 حضرت کہیا میں بھی فخری ساں تال انہاں دے
 ایہ حضرت من تائیں غدر یہاں نے میرے
 تائیں عاجز ہو کر کہیا جیوں کر مرضی تیری
 ایہ جیوں تول راضی ہوویں غدر نہیں کچھ منوں
 کنگھی پھیری سرمہ پایا کپڑے رنگ لواے
 ناہو نظر نہ لاوے کوئی چند مبارک تائیں
 میں نہیں پاندا ایساں چیزاں بول ہو ہوں پایا
 ہر دشمن تہیں حافظ میرا آپ خدا اندر سائیں
 میں پی پی تک تک رجاں مگر دل صدقے صادقے عباداں

طریا مال چراون خیریں اج مالان طاسائیں
کراں دعائیں یارب اس دا آپ ہو دیں رکھوالا
نال بھراواں جٹل اندر بیٹھی نور پیارا
سارا روز دلیلاں اندر توبے چین لنگھایا
پچھی میں فرزندال کولوں حالت باہر دالی
نہن لکے اج اماں اماں ایسی قدرت ہوئی
جدائیں باہر لیکے استوں کرم یتار ب عالی
جٹول جٹوے ویر پیارا بلی نال سدا دوسے
سارا روز سے دی چانویں بوجا نال لنگھایا
سن کر بات حلیمہ کہیا سچ بتاؤ مینوں
جد فرزندال قسم اٹھا کہ ایہ سب بات سنائی
ہر دن فحری نال بھراواں سرور عالم جانے
سن سن باتاں دل لے اندر بے حلیمہ پانڈی
اپنی جاگہ عورت خاوند خوشیوں دون سوائے

جس ی برکت مال تمامی ملے ساٹے تائیں
خیریں جاتے خیریں آسے سوہنیاں مالان والا
ایہ گروں رہیا مینوں فکر دے وچ بھارا
راتیں آملیا جد خیریں صبر نڈا میں آٹیا
کیونکر اج دھاڑی باہر دھپ پیارے جالی
دھپ گری داویچن نوں خطرہ رہیا نہ کوئی
آکئی بدلی سر اس دے پر سایہ کرنے والی
چھتری دانگوں سر اس دے پر سایہ کیتی جاتے
سانوں بھی سب اسدی پاروں بہت آرام دکھایا
بیما کہندا قسم خلا دی چوڑی نہ آکھاں تینوں
ہو قربان حلیمہ دانی دوں یقین لیا فی
ہو جو معجزہ دیکھن بھائی راتیں آن سنائے
دردی ماری پور کے نوں نا کوئی ذکر سنائی
کرن دعائیں خوشی اساڈی ہوئی توڑ چڑھائے

ذکر شوق صدر

کرن روایت جان کہ عرصہ اسے طور و مانا
ہو یا جدوں دوپہراں دیا کہے حلیمہ رہ دانی
اماں بابل اماں بابل رور و کرے پکاراں
میں پچھیا کی ہو یا بیٹا نال تیرے کی بنیاں
خبرے اہ اسانوں لکھے یا کس پاسوں لے
ادبے جا کے چیرا انہاں شکم پیارے والا
خبر نہیں من تکھے میں نہیں زندہ ہے یا تائیں
عواں وقت حلیمہ آپر غم دی حالت پیتی
عورت خاوند وند دہوئے گھڑیں دوسدھانے

نال بھراواں باہر بکدن گیا حبیب ربانا
آ گیا پت منیر میرا کردا حال دوانی
اٹھو جلدی باہر چلو چھوڑ دیو کم کاراں
کہندا اج قریشی بھائی چک کھڑیا دو جنیاں
لے کرویر پیارا ساڈا آپر پیارا سدھائے
تائیں اوہوں دور یا جلدی وچھ مصیبت حال
سنکرات حلیمہ تائیں غش پے گیا آتھائیں
کوں بیان سناوے اس داہویں وچھوڑے کیتی
آکر جلدی حاضر ہوئے پاس حبیب ربانے

آپ پر پہاڑ کی سی جانی بیٹھا نہ ہی اکی
 دیکھے پیا نلک دی طرفوں پاک جیت سہارا
 کہے حلیمہ جد میں بیٹھا ڈٹھا وجہ حیرانی
 پکڑا اٹھایا سینے لایا بہت پیسا رکمایا
 حضرت کہیا خیر تمامی فکر نہ کرتوں کوئی
 غیبوں شخص ہوئے تن ظاہر چٹیاں کپڑیاں والے
 دوچے سے ہتھ تہال شہری بر فوں بھریا ہویا
 بھایاں وچوں میرے تائیں انہاں پکڑا اٹھایا
 چاک کیتو نے سینہ میرا ناف تلک دھارو
 جوا عضا تمامی میرے آپے اندر وارے
 برف کنوں ادہ دھو کر سارے لائے پھر کالے
 دے کر چیز کالیا اس نے دل دانکتہ نکالا
 ایہوکتہ رغبت دینا طرف شیطانی کاراں
 ہن کوئی ٹول نہ نیٹے ام دے کر فریب شیطانی
 خون سیاہ اوہ کالا نکلتہ کڈھ کے باہر وگایا
 رکھ دنا پھر دل میرے ٹولیں اپنی جانی
 جو جو چیزاں میری اندر بھریاں انہاں پکڑوں
 ہر اوہ دوویں فالسغ ہوئے شخص نزہت ساریا
 بہت تسلی دتی انہاں جاندی دار زبانی
 شکر بات حلیمہ دانی ڈٹھا شکم ذرا نی
 کہن مغسٹر ایہو واقعہ ہویا کتنی داری
 وہ چہ کتاباں شوق صدر دا بہت بیان لیا دن
 ایسوں تفصیل نہ کتنی تھوڑا ذکر سنا یا
 قیسہ کو نہ جیرا یہ منزل پاک نہی ازما نی
 کیا جانے اوہ کیا کج آہا یہ اسرار ربانا

جیوں حیران ہو کوئی بندہ ایسی حالت آہی
 جدوں حلیمہ حاضر ہوئی ہن پیا نہی پیا
 مال محبت ہو قربانی چم لئی پیشانی
 پچھپا حال سنا میں صدقے کیا کچھ نظری آریا
 سن تاں میں دستاں مینوں جویں کہانی ہوئی
 چاندی دا بک لوٹا سوہنا بک دے ہتھ وچالے
 مال ادب دے ہتھال آپر ہلسی دھریا ہویا
 آپر پہاڑ لیا کے مینوں مال پیار لٹا یا
 لے پرودہ ہو یا مینوں ہرگز چھیرن پاروں
 بک جئے نے پیٹ میرے تھیں باہر پکڑ لکھالے
 دل میرا پھر کڈھیا باہر دوچے مرد سیا نے
 کہن لگے ایہ دل وجہ آہا حصہ شیطوں والا
 دور کیتا اساں تیرے کولوں یا سید ابراہاں
 پاک ہو یوں آوں ہر وسواسوں اکھوٹتہ حقانی
 اسدے بے دل میرا جوچہ ہو رہاں کج پایا
 خوشیوں بھریا سینہ میرا ڈاڈی لذت پائی
 ہن تک مینوں خوشی انہاندی باہر حد شماروں
 سینے تے ہتھ پھیر شتانی چاک تمام ملا یا
 آخریوں بوسہ دیکھے چلے گئے آسمانی
 شوق صدر دی سینے اندر آہی اے نشانی
 شب معراج اندر بھی ہویا کہیا نہی رری
 رنگارنگ معاویہ اسدے عارف کہول سنان
 وہ چہ کتاب گنجائش ناہی محفل طور لیا یا
 ورنی دلوں حلیمہ دانی جسٹوں خبر نہ کانی
 شکر حالت شوق صدر دی خوف دے رچہ دہانی

کرے صلاحیں مکے اندر حضرت نون لیجاواں
 دل نہا یا اہمیت برکت گھر ساڈے تھیں جاوے
 خاوند نے بھی انہویں کہیا فکر پیا ہن بھارا
 نالے ہو رہا می لوکاں خبر جدول ایہ پانی
 ہوا چار حلیمہ آخر سرور کل نبیاں دا
 گم ہو یا سی شہروں باہر پاک حبیب گرامی
 برساں چار حلیمہ دے گھر رہیا نبی پیا
 حیدر حضرت نون لکئی دانی آکر پہلی داری
 جاں پھر واپس دیون آئی تنگی رہی کوئی
 یک روایت باویہ بکریاں گھر اسد وچ آہیاں
 اتنا مال و تار ب استوں برکت حضرت پاروں
 جدول حلیمہ مکے اندر حضرت نون پہنچا یا
 بھی انعام دے کچھ و گھرے پاک بندہ می مانی
 جاندی وارہی نون دانی رورو کے گل لاندی
 میں قربان محبت تیری کدی پہنچسی مینوں
 کرن روایت اس تھیں تیکھے جدول حلیمہ دے
 نہیں سی اے نبوت ظاہر پاک نبی فرمائی
 پہنچی تدوں خدیجہ کبریٰ گھر حضرت سرور کے
 بچیا حال احوال تمامی حضرت خلق پیاروں
 کہیا حلیمہ تنگ گزارہ حال نہ رہیا کوئی
 سنکرات حبیب خدادے ایسا کرم کسا یا

امن سلامت مال انت مایاں نون پنچاواں
 ایس پرہن نقصان ہون تھیں خوف اسانوں کے
 لکھ شکرانہ جیکر خیر میں جاوے پہنچ پیارا
 کہن لگے پنچاؤ جلدی دیر نہ کر یو کافی
 کر اسواری مکے اندر دادے پاس لیاندا
 ایس پرہن ادہ اگے چل کے کرساں ذکر تمامی
 گھٹ ددھ بھی فرماون بعضے علم خزانوں را
 بکریاں دس حلیمہ دے گھر بیت آبی لا چاری
 برکت حضرت دس بکری تھیں تن سوکری می آبی
 ادہ بھی لاغرماء سبے کم کسے دیاں پیاں
 بکریاں بھیدیاں شتر وغیرہ ددھ گئی یک ہزاروں
 اتنا مال بتی دے دادے بخش عطا فرمایا
 بیت محبت عزت سیتی رخصت کیتی دانی
 مڑ مڑ چھے لاڈ پیاروں تے موبوں فرماندی
 جرب پھیرا یا پھیریں آکر ملساں تینوں
 ماواں دانگوں عزت آمدی پاک نبی فرماوے
 مکے وچ حلیمہ دانی پاس نبی دے آئی
 جدول حلیمہ حاضر ہوئی بہت محبت کرے
 کوں گزارہ گھر دے اندر مال مویشی پاروں
 قحط دبالوں گھر ساڈے وچ داڈی تنگی ہوئی
 چالی بکریاں بخشیاں جلدی بھی شتر دیوا یا

لے کر مال حلیمہ دانی دیندی گئی دعائیں
 شالارہیں سلامت بیاروز قیامت تائیں

سستی کتابیں { علامہ محمد امجد علی عثمانی } کتب شیری بازار لاہور
 ملنے کا پتہ

وفات حضرت آمنہ صاحبہ و کفالت حضرت

عبدالمطلبؑ برائے آن ذات علیہ الصلوٰۃ والسلام

حضرت آمنہ خاتون سے گھر آئی ہوئی روشتائی
خدمت گار غلام قدیمی باندی اسے گھر دی
فضلوں نبی کھڑا اون والی عالی ذات صنفی دی
جنوں علیا سرور سوہنا پاک حبیب پیارا
رکھے خبر حفاظت ساری صدقے صدقے جاوے
دلوں بچاؤں ہوئی بردی پاک نبی سرور دی
جتنی مدت میں حضرت دی خدمت ہی کماندی
جدوٹھا تار سرور عالم حبیب نظری آسما
پھر کوئی چیز نہ سنگن میں نہیں ہول دہاڑی ری
حضرت امین طلب ساتوں ایسے ہرگز کہاواں
کہاواں یوں کے دل اتنی غیبت ہوندی ناہی
حضرت آمنہ بیکیاں تائیں ملن گئی مدینے
ام امین بھی خدمت اندر ساقہ حبیب غفاری
مدت تک ہینہ اوٹھے خوشیاں نال نگہاواں
جسٹول حضرت راضی ہوون جا کر سیر کراٹے
حیرتوں حلے و لوں لیا بچان پیارا
ایہ لڑکا پختہ ہو سی دساں ایسے تسانوں
گل نشان برابر اس سے ختم رسولاں والے
اگر حضرت امینہ آگے ساری بات سنائی
مت ایہ خبر زیادہ پھیلے چرچا ہووے جاری

جدوں علیہ پاک نبی نوں کے چوڑ سداں
ام امین تک باندی آہی پاک نبی سرور دی
عبدالمطلب سوئی اسنوں خدمت پاک نبید کی
بعد علیہ ام امین دا کہن آجست ستارا
ہر دم حاضر خدمت اندر بہت پیار کماوے
جو فرمان سناون حضرت ترت آمتا کردی
کرن روایت ام امین نہیں آپ موبوں فرماندی
لکدی نہ بھگہہ پیاسوں حضرت مینوں حال سنایا
جبری ویلے پانی زمزم بیون بخوار می
بیت دفعہ جدرونی ویلے کہانا پیش کھاواں
سارا روز لنگھاواں اینویں پاک حبیب اکہی
چھ برساں جد عمر مبارک پانی پاک نبی نے
سرور عالم نوں بھی نالے لے کئی ماں پیاری
جدوں مدینے پہنچے جا کے راوی ذکر لیا یا
شہروں باہر پاک نبی نوں ام امین لیجائے
یک دن کسے یہودی باہر ڈٹھا نبی سہارا
نال اس سے کہہ سنگی آہے لگا کہن تنہا توں
دیکھو مہر نبوت اس دی صورت سیرت نالے
ایہ گل آکھ روانہ ہویا ام امین گھر آئی
سن کرات نبی دی فی کیتی گھر میں تباری

قوم یہودی دشمن آپے پاک نبی سرور و
 رسے خاطر مال حضرت دی گیتی تری تیار می
 بیٹے دی گھبانی کارن ایڈیاں دور نگاہیں
 جدول مہینوں رخصت ہوئی لیکر سرور عالی
 آب و اعنام آری بک سستی جدا وہ راہ وچہ آئی
 رہی امید نہ پکنے والی ہوش حواس سد ہانا
 بیوشی تہیں مال حضرت دی گیتی ن کجہ ہوشنالی
 تک تک صورت پاک نبی دی رو و مال پیاری
 بھر بھر نیرو چھوٹے فالے پلٹن نین تمانے
 اپن چیت غماندیاں بیاں نکال چاہن لیا
 وچہ پردیساں پترائے لگے پون وچہ
 وقت رخ سے مال حضرت دی گیتی نور کے
 آگیا حکم اسادے کارن خالق دی سرکاروں
 وچہ پردیس خدائوں سوہیوں ہو پوں رب حوائے
 پس توں ساری خلقت دیول مرل ہو کر آریا
 توں فرزند پیارا میرا اچیاں شانان والا
 بہت تسلی پاک نبی توں دیوے مال پیاری
 ہر زعمے توں موت بلا سے اکل پیالہ ہوئے
 چھوڑ جلی میں دنیا اندر اپنی نیک نشانی
 جد تک جگوچہ جاری رہی ذکر مبارک تیرا
 اتنی بات سنا کر مائی پینا اکل پیالہ
 بیٹھے نیر چلاون حضرت مائی کول سر ہانے
 روحی وار پیتی منزل پائی نہ جی پیارے
 فوت ہوئی جد مال حضرت دی راوی ذکر لیا یا
 وچہ ابودے قبر مبارک حضرت آمنہ پائی

سن سن خبر مال پاک نبی دیاں دلوں وکرت کرے
 ان سلامت گہر لے جاواں دولت اپنی پیاری
 دم اپنے داپتہ نہ کوئی گھرا پڑے یا ناہیں
 ام امین بھی نالے آہی خدمت کرنے والی
 سخت بیمار ہوئی اس جاگہ پاک نبی دی مائی
 کول سر ہانے بیٹھا ویکے پاک حبیب بابا
 طرف پیاسے بھر کر ڈھٹی نظر محبت والی
 آگیا وقت تیار می والا امر جوں سرکاری
 سچ نہ ڈٹھا چند سو ہارا ہوئے کوکچ چلائے
 وں دی جھوک جاتی والی پٹ ہاون آریاں
 کوئی نہیں دور و منزل حل داکون قضاؤں
 کرے دعائیں عمر تیری وچہ مولے برکت پائے
 سوندیاں جاوون اکھیں میریاں نیند باندی پاؤں
 ہے افسوس نہ ڈٹھے تیرے رز مرادال والے
 آپ خدا نے بھیجا تینوں ذکر شان سوایا
 گھر باہر سب جاگہ تیرا آپ خدا رکھوا لا
 نال محبت بول سنانی ایہ گل جان دی واری
 ہر شے توں پرانی ہووے ہر کوئی فانی ہوتو
 میں مرجاساں تا بھی میرا رہی نام جاتی
 تک نال برابر رہی روشن ناواں میرا
 چھوڑ گئی پردیساں اندر سوہنی صورت والا
 دیکھ پیتی پاک نبی دی سونے ملک ربانے
 سہ چیزاں توں درد نبی داروون حق و طارے
 رو کر دین آوازہ درد دل جان ل سنا یا
 ہجرت تچھے سرور عالم یاراں توں دکھلائی

ابو پیسے تربت ماں میری دی سدا حال سنایا
 رہیا یتیم کیا جس دم ضرور مل بیاں دا
 عبد المطلب سنیاں جس دم حال یتیمی والا
 نال نال لگا یاد دے سوہنا نبی پیارا
 عبد المطلب پاک نبی نوں اپنے پاس کھائیا
 ام امین نوں حکم سنایا خدمت کریں تمامی
 آپ ہے ہر فیلے حاضر بل پل خبر کھیندا

اس جاگہ پر چھوڑا سنانوں اپنا ساتھ کدا ییا
 نال محبت ام امین نے سکے وچہ لیا نال
 کون بیان ستا دے جو کج گذریا درد حوالا
 باقی جتنا خویش قبیلہ صدقے جا دے سارا
 پیادے بہت محبت پاروں عبد اللہ داجایا
 ہوئے نہیں اداں پیارا دُر یتیم گرامی
 نال محبت لاڈ پیاروں چیزاں لے لے دیندا

بیان فحط سالی

ست برساں دا ہو یا خیر میں جدوں جیت لپی
 اس حالت وچہ شان نبی دا خالق پاک کھایا
 سنوں قریشو آون والا بے نزدیک زمانہ
 اس دی برکت نازل ہوں رحمت الیاں راں
 جیکر اچ ضرورت ہووے بارش فضل تساتوں
 ہے ہک شخص تھانڈے اندر مرد بزرگ وڈیرا
 لیاں پلکاں سوہنے ابرو آچا نک پیارا
 اس لڑکے دے اپکڑ وسیلہ آکھواس دتائیں
 باقی لوک تمامی جتنے اسے نال سداون
 اپر پہلے جاون نالوں ہر کوئی بنا دے دیوے
 خوش جو عطر لگا ون سارے بیت اللہ جان
 نام دقیق سی ہک عورت راوی ذکر لیا یا
 ساکوں خاص یتیمی سکی دادے نبی گرامی
 ایتادوں قیاس قریشاں سنیاں جیوں حوالا
 اسے دے گھر سوہنا لڑکا عبد اللہ داجایا
 یا سوار جلو اچ باہر لے فرزند پیارا

سب لوکاں نوں بارش باجھوٹی ڈہی تنگی آہی
 سکے دیاں قریشاں تائیں غیب آوازہ آہیا
 جدوں تساں دھپہ ظاہر ہو سی سوہنا نبی بھگانہ
 جو کوئی اسے تابع ہوں پاس فیض ہزاراں
 تا پھر جلد کروا یہ حیلہ ہاتھ کھیا تہناں نوں
 آچا نقد کشادہ متھا گورازنگ چنگیرا
 اس دے گھر ہک چھوٹا لڑکا سوہنا چند مہارا
 ابو قیس پیارے آت پر سنگے و سج دعائیں
 وقت دعا دے آئیں آئیں بول تمام سداون
 کل قریش قبیلیاں چوں ہک ہک بندہ ہو دے
 کرن طواف اول ستواری باہر پھیر سداون
 یہ قصیدہ لے لیا بولوں جنوں ابہ آوازہ آہیا
 سن آواز قریشاں اگے کیتا ذکر تمامی
 عبد المطلب سادے اندر لیاں صفتاں والا
 آخر عبد المطلب اگے ان سوال سنایا
 ست اس پاروں رش ہووے سکھ دے جگ سارا

آپ سناؤں عرضاں خاطر بنی رہا نے
 سن سن عرضاں عبد المطلب کیتی تزلت تیاری
 بعد طواف بنی دے دے سب لوں نال لیا ندا
 اگے اگے عبد المطلب چکھے لوک تسمی
 کرن روایت ایسی اس دن قدرت ظاہر ہوئی
 لوک تسمی دھڑن بھجن اوہ آہستہ جانا ندا
 جدوں پہاڑ اتر جا پیچھے کر کے صفائ کھڑو
 عبد المطلب کرے دعائیں پیش خدا اکبر کے
 لے جے نہ واپس گھردی طرفے آیات مخلوقاتاں
 سوہنے بدل بھڑل آئے خاطر ذات محمدی
 راوی کہندا اس دن فضلوں تنی بارش تہی
 وجہ فریشاں آہے جو جو بڑے اکا برہا ہے
 کہن سبار کیا و تسمی عبد المطلب تائیں
 عالی دولت گھر کے وجہ ایہ فرزند پیارا
 ہر کوئی آکھے اس دی خاطر باران برسایاں
 اوبار قیصر ہائف جس لوں سی ایہ خبر جاتی
 عربی اندر شہر سے کر کے حمد ربانی
 مل جوان درخت اساطے سخت آہے تر بار
 جگوں سوہنا چہر جس حاجت برکت بھریا
 رحمت عالم جتوں غیبوں قدم مبارک پڑے
 خدا یہ برکت پاک نبی دی رب ظاہر فرمائی
 ال کتاب تیا فے والے جو کئے وجہ ۳ دن
 آئین عبد المطلب میں ایہ جو بچڑا تیرا
 سن سن خبراں عبد المطلب بہت پیار کھا ہے
 ابو طالب نے اسمائین لوں ریز وصیت کردا

کرو قبول سوال اساط اترن لوک نہانے
 نہادھو کے خوشویاں یاں حاضر خلقت رسی
 موڈھے اترا اٹھایا ہو یا سرور کل نبیاں دا
 تھیں اچا نظری آئے پاک حبیب گرامی
 عبد المطلب نال برابر پہنچ نہ سکیا کوئی
 تا بھی سب تھیں گے چلے دا دا شاہ بیانا ندا
 پھر سیدہ پاک نبی دار تبال حاضر ہوئے
 لوک تسمی سننے فائے آئیں آئیں کر دے
 برکت حضرت یوسف علیہ السلام برساتاں
 چم چم آن و سلون لگے بارش فضل کر دی
 پانی پتھوں ڈویا تھنا نظر نہ آوے کوئی
 دیکھ محابہ بیان محمدی صلے جاوے سارے
 اس فرزند کے دی خاطر سنیاں آب دعائیں
 شالاسی نصیب ہمیشہ قوم دیا سردا
 سوہنی صورت داسر صدقہ رحمت چھڑیاں لایاں
 شہراں آہے اس رخ نبی دی تو قربان سنائی
 شاخ خدا دا جس نے سانوں فضلوں بھیجا پانی
 سوہنی صورت حاضر ہوئی بارش زینج رجائے
 ساڈیاں نچتاں کرماں کارن ب نے پیدا کر یا
 رو سیطرے رحمت برکت سوہنیاں چھڑیاں لایاں
 دادے دے دل حب بتی دی ہو گئی سن سو
 دیکھن دل سول پیارا صفتاں بول سناوے
 کسی رب چیمبر اسوں ہو سی جدوں وڈیر
 وجہ محبت پاک نبی دی دم دم و دہا جاتے
 بہت خیال رکھو ہر پلے اس میرے دلبر

لیا پیارا دادے تائیں پاک حبیب ربانا
 جتنی شفقت حضرت کارن دل میں دلچسپی
 ہے کر داد پاک نبی داندیند آرام گزارے
 بھی فراوان ہر کوئی اس دا اتنا ادب کاندہا
 باحد ہوئے خلوت اندر ساتھ پیاریاں راں
 وچہ قریشاں عبدالمطلب صلب شان گرامی
 سی پاک اپنی مسند اس نے خاص بنائی ہوئی
 عبدالمطلب بیٹھے اس پر مجلسوں لگاے
 اے پرحد تشریف لیا ہے پاک حبیب سوہارا
 جیکر مجلس تھیں کچھ ندیے ادب بزرگی پاؤں
 عبدالمطلب کے کر کے قسم تعالیٰ
 جم جم آوے کول اساڈے مسندان سوہارے
 مال پیار پیارا دادا اپنے پاس بٹھاندا
 دو برسوں سوار دو عالم دادے پاس نگہاؤ

جد تک حضرت کول نہ ہون مول کہا ہے کہا نا
 کل اولادوں اتنی شفقت ہو رکے پر نا ہی
 ڈر دا کوئی جگا ہے ناہیں باجہ حبیب پیارے
 جدوں اکیلا بیٹھا ہوئے دادا شاہ بنیاں دا
 اس مجلس چہ کوئی نہ جاوے باجوں شاہ ابراہاں
 جو اشرف اکابر اس دا کرے ادب تمامی
 اس مسند پر ادب لحاظوں ہو رہے ہند کوئی
 ہو رکے نوں طاقت ناہی اس پر قدم ٹکاوے
 بہ جاوے اس بستر اتر دادے کول پیارا
 اس بستر تھیں پاک نبی نوں کرے منح پیارا
 چوڑ دیو ایہ بیٹا میرا وڈیاں شانان والا
 ہوئی ایہ سردار تساڈا نوکاں نوں فرماوے
 جیوں جیوں دیکھے راضی ہووے صدقہ صدقہ حادہ
 اوہ بھی چوڑ گیا پھر جگوں اہل سینہ آئے

وفات حضرت عبدالمطلب وکفالت جناب

ابوطالب صاحبائے آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

تھ برسوں یا دو گھٹ آہی عمر نبی نور دی
 اسے سال سویاں نوشیرواں نالے عالم طائی
 نہ بجا حضرت عبدالمطلب دنیا چوڑ سدہانا
 وقت وفات نبی دادے بہ فرزند بولاے
 ابولہب حضرت حمزہ شاہ عباس گرامی
 بہ نے خدمت بابل دی چادوں مرنگذاری

جدوں تیاری عبدالمطلب کتنی طرف قہر دی
 وہ عادل اوہ بھی بہادر دواں کوچ بولاے
 جس دا پوتا نبی محمد پاک رسول ربانا
 کون رکھے ایہ بیٹا میرا سہناں نوں فرماے
 ابوطالب سی چوتھا بیٹا حاضر ہوئے تمامی
 بیٹوں بخشو بیٹوں بخشو بولن دار واری

سبہ قربان محبت اندر کارن نبی پیارے
آخر حضرت عبدالطلب ایہ فرمان سناوے
نال محبت پچھیا دے سرور عالم تائیں
سکن کربات ابوطالب ولہ ریاضی سوہارا
اوسے زوں پھر سو پیا دے پاک حبیب غفاری
کہند اس فرزند میرے پر شفقت بہت کھائیں
نا اس ڈکھا باب پیارا نارج ڈکھی مائی
بایل اس داتے زوں دو زوں ہکائی دے ہائے
اس کارن میں تیری ہتھن باہنہ اسدی چکرائی
اپنی جان برابر اسنوں رکھیں دلوں پیارا
کرسی رب پیغمبر اسنوں شان نبوت پائی
جیکر ہو سکے تا اس دی پکڑیں تابعداری
ہر ہر ویلے حال اس پر شفقت رحم کسانا
آخر خوب وصیت کر کے رب گواہ ٹھہرایا
کہن لگا ہن میرے تائیں ت سو کھالی ہوئی
اتنا رکھ بنی دے دے دتی جان پیاری
عمر مبارک عبدالمطلب ہک سودہ فرماون
گورستان جمن دچلے قبر مبارک پائی
سرچھے پیشانی چھے بیت کرے دلجوئی
کہن لگا اس ویلے چاچا سرور عالم تائیں
عاشق ہو گیا حضرت اُپر بہت محبت پاروں
گھر اس دے سرور عالم قدم مبارک پایا
اس تھیں پہلے گھر اسے چہ بیت غربی آہی
جس گھر اندر رحمت عالم خود شریف لیاوے
ایسا پیار نبی سرور ہوا چلے تائیں

جسوں بخشوا انشاء اللہ خدمت کرناں سارے
جسوں کرے پسند پیارا اسنوں بخشا جائے
کون پسند کریں محبوبا مینوں بات سنائیں
گوڈے نال ابوطالب کے بیٹھا مں پیارا
ہر یک طرح سپرد وصیت کر گیا جاندی داری
بہت سعادت برکت حاصل ہوئی تیرے تائیں
میں بھی چید چلیا ہن اسنوں لگی پون جدائی
ساریاں چاچیاں نالوں سد تیتھے حق سوائے
بایل ہو کر پائیں اسنوں کریں پیار سچاواں
کے دہارے ہوئی اس دا خادم عالم سارا
کل خلقت دا سد تائیں رب سرور بنا سہی
کرین تصور نہ خدمت اندر مول نہ چوڑیں پائی
ایہ فرزند تقسیم پیارا دل تھیں بس بھولا
دست مبارک پاک نبی دا چلے زوں پکڑا
اس فرزند پیارے کارن فکر نہ رہیا کوئی
سونپ گیا ابوطالب تائیں سوہنا نبی غفاری
بعضے ہک سوڈیہ فرماون دو زوں قول لیاون
دول نال لگایا چلے پاک حبیب خدا کی
کیتا مست ابوطالب زوں حضرت دی خوشنوی
ایسا لڑکا خوشبو بھریا میں کوئی ڈکھانا نہیں
گھلے محبت ابوطالب د خالق دی سرکار دل
بہت آسودہ ہو گیا چاچا رزق کشادہ آہ
آیا جدوں حبیب اکہی آگئی دولت شاہ
اس گھر اندر رحمت برکت کوس نہ نالے آوے
جسوں جاکے پاک نبی زوں گھر دا نال ادا نہیں

باہجہ بیاضے بنی سو پارے ملک نہ دل جھیلندا
 اپنے بستر پر راہیں اپنے کول سوادے
 سب فرزنداں نالوں آسنوں پیارا نبی ربانا
 جن جن تن وچہ کہاے کہانا سرور کل نبیاں دا
 جن تک شروع نہ کرد ایلوں پاک حبیب پیارا
 جیکر پاک نبی نہیں اول کہاں کدی کدایں
 جس کہانے وچہ سرور عالم دست مبارک پائے
 برکت ویکھ نبی دی چاچا کہندا کر تعظیماں
 یک دن چاچا پاک نبی نوں باہر کتے لبایا
 کیتی غرض ابوطالب نے پاس رسول سوارے
 بلٹھے گئے دوزاںوں ہو کر حضرت اسے جانی
 ڈاڈ ہانڈا مٹھا چشمہ قدرت پاک ربانی
 مال محبت چاچے تائیں کہندا نبی پیارا
 بھر بھر یک پیارا چاچا پندارتے فرماندا
 کتنے ہو عجیب تماشے چاچے نے زمانے
 جیوں جیوں عظمت شان محمدی چاچا مکر
 کرے حفاظت ہر ہر فیلے وچہ محبت جیوے
 او سے دے گھر سرور عالم وقت جوانی پایا
 جاں پھر کیتا عقد مبارک پاک حبیب خدائی
 اپنی ہتھیں پاک نبی نوں خود چاچے پر نایا
 دولت مالوں بڑی توکر کے دی شہزادی
 جاں پھر خیزیں پاک نبی دا وقت نبوت آیا
 دشمن ہو گیا شہر تمام سرور عالم پاروں
 شعب ابوطالب دا تھکے کبستا ذکر تمامی
 قصہ کوتاہ جس دم حضرت چاچے د گھر آیا

مجلس سرخس اندراپنے ساتھ رکھیندا
 جے ہک ساعت دیکھے ناہیں صبر کرام نہ پاوے
 ہر دو ویلے ساتھ نبی دے دل کے کہاوی کہانا
 او سے برتن اندر چاچا نال نبی دے کھاندا
 نہ تک کوئی نہ کہاے کہانا جت نہا بتر سارا
 یا پھر جدوں اکیلے کہاں ہر گز رجن ناہیں
 جتنے گھر دے بندے ہوئے سب اس تعین جاون
 ہو سی ایہ فرزند پیارا صاحب شان عظیمیاں
 بہت پیاس ابوطالب نوں آکر غلبہ پایا
 بہت پیاس لگی ہے میوں لے فرزند پیارے
 کیا اس ویلے پاک نبی دی برکت ربی کہانی
 پاک نبی دیاں قدماں ہتھوں جلدی یا پانی
 نبی لٹو پانی رنج کے ہتھوں بھیجا رب فوارا
 قسم خدا دی بہت مبارک ہیں توں نور لاند
 جودن آسے نوں عجائب آسنوں ب کھاے
 تیوں تیوں ہو پر پیار زیادہ کہے نبی سرور دا
 دن تے رات نبی دی طرفوں فل کدی نہ ہوے
 کار و بار تجارت پیشہ سب چاچے سمجھا پایا
 ہو کے وچہ ابوطالب نے شادی آپ کرانی
 بیلا حرم خدیجہ کرب عطا فرمایا
 جس دن مال کرانی چاچے پاک نبی دی دی
 اس ویلے بھی وچہ محبت چاچے فرق نہ پایا
 ربوطالب ترک نہ کیتی پاک نبی دیکھ پاروں
 جیوں کر مدد کیتی چاچے ساتھ رسول گرامی
 بہت پیارا کہیا چاچے باپ ہویں فرمایا

سب دگر و چہ اینویں سو کہا رہیا سرور عالمی
تختہ سال حکیمہ دے گہر پاک جلیب گذارے
اس شخص بعد سیارے دے کہیا بہت پیار
اس شخص پیچھے چاچے دے دل بہر محبت پائی
بہت مرادوں گہرا اس دے چہ سرور عالم پیار
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي آتَىٰ جُورَ بَاکِ اتاری
یاد کرد احسان اسادے کند خالق سائیں
دشمن جو کو اس سداون ٹھٹھے کرن تیاں
کس نول اتنے معلوم ہے شان مزب کے
س چوں ساتھی اندر یالیوں ل پیاراں
یاد کرد جد وقت یہی رہ گئے نہیں اکیلے
کیونکر پھر ہزاراں خلقات بع اس بنایاں
بعد یہی دنیا اندر جیوں کر اس دہائیوں
زنگارنگ احسان الہی اس آیت وچہ آئے
اس نہیں بعد لی کارن ہوا احسان جتایا

کچھ کلیف مٹی والی نارب پاک و کمالی
مایاں وانگ برابر انہاں لاڈ و کماں سارے
بابل تہیں دوہ شفقت اسوں بت بخشی سرکار
مرویاں تیک برابر اس نے پوری توڑ نہائی
بخش نبوت عالمی دے رب دتیاں دو دیاں
اس د اندر پاک نبی نول خبر دتی ایہ ساری
وچہ یہی جویں تسالوں بخشیاں سو بنیاں جائیں
تھوڑی ایہ آمیداں آہنیاں یا محبوب تنہا نول
ایہ خاص سادے م پر فضل تھنوروں میرے
اینویں گوں فضل اسادے ہوسن باہج شماراں
باہج اسادے ہور نہ کوئی ساتھ رہیا سویلے
آپے ہو قربان لوکایاں خدمت اندر آیاں
اینویں پس دو ہاسال گوں چل سادے لایوں
رمزاں نال حبیب اپنے نول خالق یاد کرے
دیکھو سورت والہ لکھی اندر جویں خدا فرمایا

وَحَدَّثَكَ ضَالًا فَهْدَىٰ

اور پاپا مجھ کو بھٹکتا ہوا پھر رہے ہر ایت کی
اس آیت وچہ فصل کرم نہیں پاک خلو بند
یعنے جس سے وچہ تینوں رب نے عاشق پایا
ضال کنوں تفسیراں اندر معنے کئی لیاون
اول اس معنے دی تینوں کر تفصیل سداواں
وچہ تفسیر عزیز کی آیا شاہ صاحب فرمایا
اس ویلے گل دنیا اندر سخت آہی مگر اہی
دین اسلام حقیقی کو نول غافل خلقت ساری

نعت دینی یاد کرانی سرور عالم تائیں
اوہورستہ ال حقیقی عاشق نول دکھلا یا
ایر معنے عاشق والے بہت مناسب آون
اس تہیں پیچھے دے معنے مجل طور لیاواں
سرور عالم دنیا اندر حدت شریف لیا یا
کفروں شرکوں نظری آئے چاروں طرف بیاہی
بت پرستی جریاں رسماں گھر گھر آہیاں رسی

چوئی عمروں سرور عالم جدول بلخنت بائی
 وچین جدول خلاق تائیں رہاں کفر کیندے
 میرا جے نبوت والا آہا دور زمانہ
 کیتی شروع تلاش تداہیں دین حقیقی والی
 کیا کچھ علی دین تساؤ اس دے اپر عقیدا
 ایہ گل سن کر پاک بیتی نوں ہو یا شوق کمالاں
 جو کچھ حکم جنابوں اس نوں نیجھے خالق باری
 کرن تلاش سرور عالم اصلی دین اسے
 میر کوئی نہ دین والا آہا اس زمانے
 ناوہ درج کتاباں اندر اصل حقیقت آہی
 جیہڑے لوک سدا کے آہے مذہب ابراہیمی
 نام بنیاں کچھ پورا نہاتوں اصلی خبر نہ کوئی
 لگا عشق نبی سرور نوں بھالن راہ رہا نا
 ذکر شغل شبیحاں اندر شغل رہن پیاروں
 غسل جنابت حج مناسک پورا ہوا یاں کاراں
 اپر جیونہ طور طریقہ اصل شریعت والا
 ہک اکیلے ہو کر حضرت شہروں نکل سداون
 اکثر فارحرا دے اندر جا کر دے روشنایاں
 دن تے رات تلاش اسے وچ رہند سرور عالمی
 ایہ جو عشق حقیقی والی شیک نبی نوں آہی
 ضال دے معنے طالب عاشق ہے اس جاگہ آیا
 جد بیقوت نبی نوں آئی یوسف دی خوشبوئی
 ناک کفی ضلالتك القہیہ پترال پور نہایا
 اس جاگہ بھی پاک خدا نے لفظ ضلال بیاندا
 بہت محبت یوسف کارن رکھ دابا پ پیارا

کفر شرک دیاں سماں کولوں ڈاڈھی غیرت آئی
 سرور عالم دلوں انہاتوں بہت بڑا سمجھندے
 عقل قیاسوں بڑا انہاتوں جانے نبی یحیا نہ
 بڑھیاں بڑھیاں لوکاں کولوں بچن سرور عالمی
 بڑھے آہن دین اساڈا ابراہیم نبی دا
 ابراہیم پیارے والا اصل طریقہ بھالاس
 اوس مطابق کراں خدا دی میں بھی فرمانداری
 ابراہیم پیارے والی جو میں شریعت آہی
 ناوہ یاد کسے نوں آہے اصلی حکم یگانے
 جے آہی تا پڑھنا سکتن پاک حبیب الہی
 اوہ بھی سب ناواقف عاجز آہے مدھق مدھی
 وچ جہالت سب لوکاں نہیں کم شریعت ہوئی
 دل وچ طلبتے والی کیتا آن مسکانا
 دم دم درد پیارے والا عشق محبت پاروں
 محکات طواف وغیرہ کر دے شاہ ابراہاں
 اس دکارن طلب ہمیشہ رکھن نبی تعالیٰ
 طرف پیاراں غاراں اندر جا کر وقت لشکا دن
 عشق الہی آن سکھایاں گوشے تے تنہایاں
 بہن نہ دیوے کول کیدے بیک پیارے والی
 اسے پاروں ضال نبی نوں کبیا پاک الہی
 جیو کر سورت یوسف اندر ذکر خدا فرمایا
 پترال نوں اس حال سنایا خوشبو معلوم ہوئی
 یسے عشق پرانا تینوں اچے نہ چوڑ سدا یا
 عشق پیار محبت جس دامنے کیتا جاندا
 ہر دم بیک دیوہ اسنوں ملے کدی پیارا

میں نبی ہیک ہمیشہ پاک نبی نون آبی
 یعنی جدول خدا کے تینوں عاشق صادق پایا
 یہو طلب نبی نون آبی وقت نبوت تائیں
 چالی برسوں عمر مبارک پائی جدول پیارے
 غار حرا وچ بیٹھے آپے پاک حبیب غفاری
 سبھیں اول وحی فرشتے امرکنوں رب سائیں
 خدمت اندر وضو کر کے پیلوں آپ وکبا یا
 اِنَّكَ رَسُولٌ بِالْحَقِّ كُنْتَ ابول زبانی
 تاج رسالت حکم تسالوں بھیجیا خالق باری
 جیونکر میں ایہ وضو کیتا کر کے تیں دکھاؤ
 سرور عالم وضو کیتا کلمہ بول سنایا
 جو اس طوکر لیبی وضو یا محبوب ربانے
 پاک کرے سب دفتر اس واکرم کنوں غالی
 ایہ کچھ اجر ثواب وضو دایا سید ابرار اں
 اس نہیں بعد نماز پڑھائی نبی پیارے تائیں
 پہلے روز نماز دوگانہ جبرائیل پڑھاٹی
 ماہ رمضان سوار دہارے رحمت فضل غفاری
 سبھیں اول سورۃ اقوام الموعلم تائیں
 بعضے کہن مل شرسورۃ پہلیاں کچھ آیاتاں
 اس نہیں چکھے حکم کسے وایوں جیوں قہ آبا
 آوے جاوے پاس نبی دے جبرائیل پیارا
 برس نزویہ آوند ارہیا پاک کلام ربانا
 سونہا دین حبیب اپنے نون کرکال پونچا یا
 روشن راہ ہدایت والا دستیا نال فیلاں
 جیوں کر طور طریقہ سارا عمل عبادت والا

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ كَيْسًا يٰ پاك ابي
 بخش نبوت سونہار تہ مطلب پونچا یا
 طالب نون مطلوب ملا با نضلوں خالق سائیں
 اذاتاجہ نبوت وکلا جبرائیل پیارے
 نازل ہو یا وحی ربانا جس دن پہلی وار می
 وضو دی ترتیب بتائی سرور عالم تائیں
 اس نہیں بعد شہادت کلمہ جبرائیل سنایا
 توں میں سچ رسول خدا دایا محبوب حقانی
 ہوئی کل خلائی اندر دین تساد اجاری
 بھی اس طور شہادت کلمہ مینوں بول سناؤ
 تا پھر جبرائیل پیارے اجر ثواب بتایا
 بخشے حاسن ادن اسلے جتنے نون پورالے
 ہوک حرام ہمیشہ اس پر آتش دوزخ والی
 فضلوں رب عنایت کر سی تیریاں تانید اراں
 کیتا عرض طریقہ ایہو امت نون سکھائیں
 نال رلا کے پاک نبی نون سب ترتیب بتائی
 ہو یا شروع نزول وحی دا خالق سرکاروں
 اپنے نبی پیارے کارن بھیجی خالق سائیں
 جبرائیل خدادی طرفوں لے آ یا سوغاتان
 حسب ضرورت پاک نبی نون نازل فرمایا
 دوست دول دوست دپیغام لیاون با
 رحمت بارش نازل ہوئی جویں خدا نون بھلا
 کل طریقہ اگلا پھلا دوست نون سمجھا یا
 کل احکام شریعت والے دے کر تفصیلا
 سبھیں بہتر پاک نبی نون دیا حق تعالیٰ

جو مقبول زیادہ سبہ تھیں خالق دی سرکارے
 جہاں گلاں تھیں حال ہوئے بیتا قرب بانا
 جو جو کم خدا دی طرفوں دور ہٹاؤں والے
 ہو رہا معارف باطن باہیوں امر نواہی
 بعد نبوت سرور عالم جو جو خوبیاں پایاں
 جس گل دے متلاشی ہے پاک حبیب گرامی
 جیونکر دل می مرنی آہی دین حقیقی پایا
 دور ہوئی اودہ ہینک نامی پلپیاں روزانوالی
 کہول دتا اودہ رستہ سوسنا پاک جناب خدا
 جس کے عشق محبت پاروں مثال خدا فرمایا
 پس ایہ معنی بہت مناسب نال ثبوت قرآنی
 دو جے معنی بخیری دے وہ تفسیراں آئے
 یا محبوب تسلائے آپر حد تک وحی نہ آیا
 تاکہ علم شریعت الی آہی خبرتساں نوں
 انویں جیہڑیاں ہو رگلاں تہیں نہ واقف پالیں
 وہ تفسیر کبیر وغیرہ ایہ تفسیر لیا
 اس تہیں اگے حق بنی دے پاک خدا فرمایا
 یعنی اگے علم کتابوں میں خبر نہ کوئی
 نال محاورے اہل عرب و ہور یک معنی آیا
 ملجائے جو چیز کے وہ ضال اسوں فرمائے
 پانی پیادہ وہ دے اندر وہ چمک ہو جاندا
 لینے گم آہیں توں پہلے اندر قوم کفاراں
 کتنی مدت وہ اپنا دے رسل تساں لنگھا
 پایا لم خدا نے ساڈوں رستہ پیر و کھایا
 روشن کیتا نام تسلاڈا وہ تمام لوکاں

اوہ طور طریقہ سارا پایا نبی پیارے
 نال محبت آپر اپنا دے دستیا عمل کمانا
 خدا جدا محبوب اپنے نوں خالق پاک دسا
 حکمت علم خزانے مخفی کہو لے پاک آہی
 کہن مفسر فہم سی اندر اودہ سبہ شامل یاں
 بعد نبوت فضل آہوں ملی مراد تسمی
 سوسنا راہ ہدایت والا لوکاں نوں دکھلایا
 جس دو چہ بچیں ہمیشہ رہند سرور عالی
 گویا چیز کھڑا آتی ہوئی خالق پاک لبھا
 اودہ سبہ مطلب حاصل ہو یارب محبوب ملا یا
 طالب عاشق تے متلاشی سالک راہ حقانی
 یعنی اپنے دوست تائیں پاک خدا فرمائے
 ندیک راہ شریعت تہیں تینوں اسان واقف پایا
 نا معلوم احکام آہی کیا کیا ہوسن ساڈوں
 حج قرآن کتاب نبوت واقف کار بنا یوں
 بعد نزول وحی دے شدرستے کل و کھائے
 ما کنت تدبیری کا الکتاب والا ایمان ہو آیا
 جاں پھر بھیجا وحی خدا نے خبر تم نامی
 جیونکر محمد الدین پیارا وہ تفسیر لیا یا
 خدا الما کو فی اللہ جیونکر عربی لوک تباہے
 اتے طور حبیب اپنے نوں ضال خدا فرماندا
 کسے معلوم شان تسلاڈا یا سید ابراہاں
 تہیں سی تیری پیغمبری دی خبر کسینوں کافی
 ادسے قوموں رسل کر کے رب ممتاز بنایا
 حک سارے تہیں بہتر تینوں رب دتیاں دیایاں

ہو مراد اس آیت اندر اوہ بھی آ کہ سنائیں
 جنگل و چھوڑ کھا کیلا دوروں نظری آئے
 پہلے چکے راہی پاندی جس تہیں رستہ پاؤں
 اس آیت وچہ پاک نبی نوں حکم خدا فرمایا
 تیرے نال برابر دو جاہور درخت نہ کوئی
 بھلی پوندیاں نوں پھرتیں تہیں رستے اسان بٹے
 دیکھ لیا جس تیرے کوں سد ہارہ اسلامی
 اینویں ہو رہنیرے معنے وچہ تفسیراں آون
 ایسر راہوں بھلن والا دوسراں پر آئیا
 دو جا جس تہیں دنیا والا رستہ کم ہو جاوے
 بعض بزرگاں ضالا پلوں ایو مراد نکالی
 ایسر اوہ گمراہی چھڑی دور خدا تہیں کردی
 حقنے نبی رسول تمامی ربی طرفوں آئے
 جتنی عمر نبوت کوں پہلے انہاں لنگھاٹی
 جدیدیاں تھیں پچھیرے رامدھے پراون
 جوس نبوت پاؤں پہلے صاحب عمل کمانے
 جسنوں نبی بنانا ہوئے فضلوں خالق سائیں
 واحدیت اپنی اشد دل اسدے وچہ پائے
 تا جو بعد نبوت اس پر حرف نہ رکھے ، کوئی
 جیکر نییاں کوں ہوون کم جہالت والے
 جے ہک ذرہ بات کسے دامنکر موقتہ پاؤں
 اسے خاطر رہیر کر کے بھیجا رب جہا تون
 ہووے عالم ختم رسولاں سید کل انسا ناں
 کل دنیا و ابادی کر کے بھیجا خالق سائیں
 حضرت آدم نالوں اگے جو پچھیری پافے

جیوں تفسیر کتاباں چوں معلم میرے تائیں
 عرب محافضے اندر اوہ بھی ضال بتایا جاوے
 پتے تمامی علم ہوون جد اس د و ل آون
 راہ نما اوہ سب را کیلا اسان تسانوں پایا
 کل دنیا تہیں وہ کے تیری صفت یگانہ ہوئی
 پہنچ گئے سب منزل آپ جو تیرے دل آئے
 مٹ گئے اسدے اوچھڑا لے خطرے خوف تمامی
 لغت اندر جو راہوں بھکے اسنوں ضال تبارک
 ہک گمراہ حقیقی جس نے رب داراہ بھلا یا
 اوہ بھی راہوں بھلا ہوئے ظاہر راہ بھلاوے
 چھوٹی عمر اں ظاہر راہوں بھلے سرور عالی
 اس گمراہیوں پاک ہمیشہ ذات نبی نوروری
 کفروں شرکوں ہر ہک عیبوں ب معصوم بنائے
 اس د وچہ بھی ہر برائیوں رکھے سب بچائی
 شروع کرن تبلیغ تداہیں جدول نبوت پاؤں
 پہلوں بھی سب اونویں ہوون نیک خیال انہاں
 مدھ قدمیوں نیک عقیدہ مل دا اسدے تائیں
 قوی قلبی ہر برائیوں اس نوں ب بچاے
 کوئی نہ آکھے نال اسدے کل ایہ کم کیتوئی
 بعد نبوت کوں انہا تون من بوک رزالے
 اوہ بات پیار بنا کے کر کر طعن سناون
 اول آخر کل عیاں تھیں رکھیا پاک تہا تون
 کل خلقت تہیں افضل اشرف رہنما جان نال
 کون کہے جو راہ حقیقی بھلا اسدے تائیں
 اوہ کیوں دنیا اندر اس کے رب داراہ بھلاوے

نور اپنے چہیں پیدا کیستنا جس دانور آہی
 بلکہ ہر یک عیب تصور دل پاک خبیث گرامی
 وچہ حدیث مبارک آیا پاک نبی فرمایا
 کہ ان کہانیاں بکو جیڈے رکے جیہڑی میں
 یا کوئی ہو را کہہ اویسا جتھے لوک بناوں
 دو واری دا ذکر مبارک پاک نبی فرمایا
 ہک واری کوئی مجلس آہی راگ سروداں ملی
 پچہا حضرت لوکاں کو لوکاں عرض سنایا
 جاں کجاوے تھے ہرے حضرت نیندر غائب تھی
 استیاں ستیاں سرور عالم اوہ سہ رات لنگہائی
 دوجی وار بھی اینویں ہو یا سب بند غلبہ پایا
 قبل نبوت ایہ دو باتاں پاک نبی فرمایاں
 حضرت کہیا اس تھیں پچھے وقت نبوت تائیں
 فضل کرم تھیں آپ جنہا نزارب ہووے رکھوالا
 انوکہا نیانی شن کنوں بھی جنوں رب بکافے
 روز ازل تھیں دل جنوں رب جیبت بنایا
 پس حضرت سرور و عالم اول آخر تائیں
 جتک نہیں سی دنیا اندر شان نبوت پایا
 ابراہیمی دین مطابق ہو کہ واقفی ہوئی
 صلا لا تھیں جو معنے اتھے کفر ضلالت کرا
 قبل نبوت پاک نبی نوں ہو گمراہ بتا وے
 ہاں البتہ ہوراک سقے راتری راز بتا وے
 تا اوہ قوم نبی دی خاطر کرے ضلالت لکھی
 فضل کرم تھیں ساں شاہتوں راہ اسلام وکھایا
 ایہ سہ تیری خاطر آہی یا مقبول یگانہ

اس دیکرے کیونکر آوے کفر تے گمراہی
 رکھیا رب محفوظ ہمیشہ اندر سر نما می
 جاہلیت دیاں کماں کو لوں مینوں رب بچایا
 یا پھر راگ سرور تاپے ہو دن جیہڑی تھا لیر
 ایسی مجلس ہنر حضرت لکدے دوس نہ جاون
 ایہ دونویں وار خدا نے کر کے فضل بچایا
 جاتنگے اتفاقی اوہوں ذات مبارک علی
 شخص فلا نے دی ہے شادی تا ایہ شغل بنایا
 حکم ہے تہیں اس مجلس می خبر نہ رکھی کا جی
 مجلس ختم تھی جس دے جاگ تہا میں آئی
 انوکہا نیانی سننے کو لوں خالق پاک بچایا
 جیوں تفسیر عزیزی اندر نقل حدیثوں یاں
 پھیر خیال نہ آیا ایسا ہرگز کدی کدا میں
 کوں انہاں تھیں ہووے کوئی کم جہالت والا
 کفر ضلالت تے گمراہی کیونکر اس ول جاوے
 کیونکر پھر خدا نے اس تھیں رستہ حق پہلایا
 ہر عیبوں معصوم ہمیشہ رکھے خالق سائیں
 وحدانیت رب دی آپ پورا مسل کھایا
 اس تھیں ہر چالی رساں قدم نہ رکھیا کوئی
 کہ نہیں معلوم اسے تائیں شان نبی سرور دا
 جتک دلوں نہ تائب ہووے مومن کوں سدا
 ضلالت کنوں جے کفر ضلالت معنے اکتا جاوے
 یا نبی اللہ قوم لساڈی و سہی وچہ گمراہی
 لکھیا کفر ضلالت وچوں سدا سے لایا
 جلی پوندیاں بیدیاں لوں بخشیا دین خزانہ

دو جے مور سناواں معنے راہوں ٹھلن والے
 جیوئی غمراں ہک سو ویری پاک رسول مہار
 اس حالت وجہ رحمت فضلوں رستہ تہ کجیا
 کتنے طور کتا باں اندراوہ مذکور لیاون

عام ہویں تفسیراں والے کپے قفل حوالے
 مکے دیاں پیاراں اندر بھلی پیاسا را
 اوہ احسان حبیب اپنے نوں خالق یاد کرایا
 سن میں کہ سناواں مینوں جیوئی دی نرول

تم شدن آن ذات علیہ الصلوٰۃ والسلام بحالت طفلی در کوہ ہائے سکہ وغیرہ روایات مختلف

کہے بہاؤ الدین پیارا وہ مصباح لیاے
 جہدوں حلیمہ مکے وچوں لے کر حضرت تائیں
 چھاتی اگے سرور سونہا کیتی شتر سواری
 دل وجہ خوشی حلیمہ تائیں پاک نبی سرور می
 تہ کجا بدلی سایہ کتنا خاطر نہی رہا نے
 پنجواں سرور ہوا بہت ہوئی عجب بہار بنائی
 گودی وجہ رسول پیارا پاک حبیب حقانی
 سو گئی جہدوں حلیمہ دانی شیطانوں موقعہ پایا
 کنہدا جے کر اس لڑکے نوں آج نہ مارا جاوے
 بعد نبوت سب لوکاں نوں دین اسلام سکھاسی
 ہووے تائیں اچے اس دا جیگر اکل موکاواں
 پکڑیا شتر بنی دا آکے دشمن چور موکا لے
 نیندر وجہ حلیمہ دانی آہی سستی ہوئی
 کیا اس ویلے حضرت کارن رحمت پھیرا پایا
 دوشتابی جبرائیل طرف پیارے جا میں
 اوچھڑا دے وجہ پائی اس نے حضرت دی اری

ضالاً فقہادی دی تفسیرں کر تقرر سناوے
 گھر اپنے نوں ہوئی روانہ خوشیوں چٹکل چائیں
 نکلی تھی ٹھنڈی ٹھنڈی رلگی دار پیاری
 دو جا خوشبو حضرت الی مغز معطر والی
 ہو تھانتر سواری اندر آئے نیند دھکا لے
 جھڑ گئی اکھ حلیمہ سندی نیند اچانک آئی
 نور نبوت وجہ پیشانی چمکے چند نورانی
 نال عداوت لٹر دابل دا پاک نبی دل آیا
 پھر ایہ ویلا تھہ نہ آوے جہدوں نبوت پاوے
 کوئی نہ میرے آکھے لگسی جو اسدوں جاسی
 بھلی پاکے جھٹل اندر اسوں مار گواواں
 لے گیا دور بھاگے راہوں اوچھڑا رو چالے
 دشمن تھہ بہار شتر دی آسنوں جبر نہ کائی
 جبرائیل فرشتے تائیں حکم خدا فرمایا
 پکڑیں آپ بہار شتر دی دشمن دور بھاگیں
 لے آسے رستے آپ امر کیستار باری

سنگرم حکم فرشتہ جلدی دوزخ بنی دل گیا
بعضے کہن ہند ولایت جاؤ گا منہ کالا
کہے بہاؤ الدین پیارا دھبیا ہیٹھ دینے
من سلامت رستے آپر آند انبی ربانا
ہوئی اسکے ستیاں ستیاں ایہ سبکار دانی
بعضے کہن ایہ سب واقعہ ہویا دند می تاری
ایپر نال ہرایت جس می میں ایہ ذکر ستایا

ملایا پر ایلستے تائیں دور مکان دگا لیا
بعضے کہن جلتے اندر شٹیا حق تعالیٰ
یکڑی جلد بہار شتر دی جبرائیل مینے
کوئی نہ خبر حلیمہ تائیں کیونکر حال مانا
میت بچوں سرور عالم گوری بات ستانی
جدول حلیمہ دیون آئی پاک حبیب غفاری
جاندی داری دا ایہ مواتہ ہے اس فرمایا

روایت

ہوئے وایت شام سفر وچایہ سب حال دہاتا
رات اندھیری رہے اندر شیطانوں موقعہ پایا
دور ہے سب قافلے والے جو آہے ہمراہی
جبرائیل خلاصے مکمل خدمت اندر سر نیا
یکڑ بہار نہی سرور قول قافلے وچ لیا نرا
پس ایہ واقعہ گذرن اندر کتنے قول بیان
فرق ایہو جو وقت حلیمہ بعضیاں نے فرمایا
جے کر سرد و جاگہ بولے ایہ گل واقعہ ہوئی
کہن مستر ضا لا فبدے جو رب نے فرمایا
جبرائیل شیطان بھلاؤن لگا راہوں کر دوا سی
یکڑ بہار شتر دی جلدی رستے آپر لیا یا

چلے نال تجارت کارن گیا حبیب ربانا
یکڑ بہاروں شتر نہی دارا ہوں دور ہٹایا
بھلی پے گئے اوچھڑ اندر پاک حبیب الہی
دفع کیتا شیطان نکار قبروں مارا وڈایا
نال ہمراہیاں شامل کیتا سرور گل نبیاندا
ایپر اسی مطلب کچھ سہ راوی فرماون
بعضے کہن تجارت دینے ایہ سب حال دہایا
تا بھی حال خداؤں محکم سینوں علم نہ کوئی
اس دوچہ اشارہ ایہ بھی حضرت کارن آیا
جبرائیل دیکھل حضوروں بھیمیا پاک الہی
کر مرد و خدا کے مکمل دشمن دور ہٹا لیا

روایت

ہوئے وایت وچ کتاباں جدول حلیمہ دانی
پہنچی کول مکے دے حسن م راوی ذکر لیا ندا
کرے تلاشاں آسوں پاسوں کر کرے بولے

گھر اپنے تھیں پاک بی نوں مکے چورن آئی
ہو گیا تم حلیمہ سکولوں سرور گل نبیاندا
ایپر پتہ نہ لگے کوئی رو دے تے گراوے

اہن لگا ہک بڑھا آ کر تہوں حلیمہ تائیں
 دھائیں مہر حلیمہ اگوں دستیا حال تمامی
 اس دا پوتا نام محمد، عبد اللہ دا چایا
 بن میں اسنوں واپس اتھے ہسیاں یونہی
 خبر نہیں اوہ نور اکہیں دا کیڑی طرف سدھانا
 جیکر کدی محمد سوہنا لے نہ میرے تائیں
 سن کر حال کہیا اُس بڑھے کر بیتی دلجوئی
 حل میں ہک ملا وال تینوں خبراں جان واپس
 جے اوہ چاہے سوڑ لیا لے تیرا پت پیارا
 کہیا حلیمہ تائیں میں قربانی جاواں
 بڑھے کہیا ہے اوہ ٹھا کر وڈا بت گرامی
 سن کر نام ہبل دا اگوں کہے حلیمہ دانی
 خبر نہ عینوں کیا اس رائیں تھان ل وایا
 نو دھے ہو کر تھناں اتوں ڈگے بت موکا لے
 ایگل سن کر بڑھے اگوں سخت کلام نکالی
 میں تیری بھلیا فی کارن دسی بات بھیری
 حل توں ودھے ٹھا کر اگے تیرا پت لہواواں
 جیکر تیرا پت پیدا ٹھا کر موڑ لہواوے
 کر کر اسے طوہ تیرے مکر فریب بہانے
 جا کر وڈے ٹھا کر دے ل کرے طواف دھالے
 اس نہیں تھکے ٹھا کر اگے عصاں بول ستاندا
 قوم قریشاں ابر تیرے بہت احسان کھنیرے
 نام محمد اس عورت نے لڑکا اک گویا
 جد اس بڑھے نام محمد لڑکھیں بول سنایا
 بھی اس جگہ آہے جتنے دوجے بت تمامی

کیا کجی مصیبت تینوں عینوں حال سنائیں
 عبد المطلب کے اندر جو سردار گرامی
 لکھی مدت میں اس تائیں پالیا شیر پالیا
 مال امانت میرے کولوں گم ہویا اس جانی
 اسے غم وچ ہویا میرا درد حال نہانا
 ملاں چھال پیاٹوں جلے مرساں پیاٹھائیں
 تاہو کجہ د لگیں حلیمہ غم نہ کہاویں کوئی
 جس نون اس فرزند تیرے دا معلم کل حوالا
 طے ہوا تمام تیری دور ہوئے غم سارا
 کون کوئی اوہ بزرگ ایسا کیا کجہ اس داناداں
 ہبل بتاواں تاواں جس دا جانے حال تمامی
 ہے اسوس ضیف تینوں گنگا جن دی مانی
 جس رائیں اوہ سوڑ سوہنا دنیا اندر آ گیا
 پھر توں ادا ٹھا کر آکھیں خبراں جان واپس
 لگا کجہ حلیمہ تائیں میں توں محلوں خالی
 توں اگوں بھودہ پولیں بات نہ نہیں مہری
 بھاویں چپ رہیں توں اوٹھے اسنوں ال سنایا
 آپے بات میری پر تینوں دلوں عقیدہ آئے
 نور و زور حلیمہ تائیں لے گیا ٹھا کر خالے
 نال محبت سر اس دے پر بوسہ دس نالے
 لے سر والا ساڈے توں ہیں آساں گل پہچاندا
 کوئی سوالی گیا نہ خالی جو یاد رتیرے
 کر کے کرم لہیا ہوا سنوں عبد اللہ دا چایا
 موڈھا ہو کر چھڑایا ٹھا کر دھرتی آپڑ آیا
 بہ بڑھے سرودہ زین تے سنکر نام گرامی

نالے بول آوازہ کتنا قدرت خالق سائیں
 اے بڑے بڑے مددھ آن سنا یا سانوں جوں ناواں
 کر دیسی اوہ قتل اسڈے جتنے سبہ پوجاری
 بتاں دا کوئی نام نہ لیسے اسڈے وجہ زمانے
 دور کرے اوہ شاہی ساڈی اپنا حکم چلاوے
 آپ خداوندی کھا اس و احاطہ سدا سدا ہیں
 جد آواز سنی ایہ بڑے ڈر یا سخت بنانا
 سر پیراں تک کنسبن لگا عاجز حال اڑوں
 بو شرمندہ ٹھا کر خانیوں نٹھا کنڈر و لاندہ
 کج نقصان نہ پت تیرے نوں باب اس دار کھولا
 آخر بولا چار علمیمہ روندی تے کر لاندی
 حکم فلائی میرے کو لوں دولت غائب ہوئی
 شکر عبد المطلب تائیں فکر نہایت مانا
 کر آواز قریشاں تائیں اپنے پاس بولا لایا
 ہوا سوار چلو سہ باہر بھال کر و ہر جائیں
 کیا قریشاں قدر نہ کوئی یا سردار گرامی
 لے کر فوج قریشاں دالی پاک نبی دے دادے
 طرف پیاراں جنگل جاڑاں بھالن ہر ہرجائی
 آخر حضرت عبد المطلب بیت الشدول ریا
 یا اشد قوں ہر عاجز تے مہر کھسا دن والا
 بلدا نہیں لکھیں سوہنا فضل نیر ذہن عیون
 تیرے نام محمد اس داکر کے کرم کہا یا
 ضائع کروں نہ بیٹا میرا یارب خالق باری
 جدا اس طور نبی دے دادے بہت دعا فرمائی
 نا کر فکر لکھیں کارن رب اس دار کھولا

بسن لگے اوہ ٹھا کر سارے اے گل بڑے تائیں
 اسڈے پتھوں بکدن سارے اسیں ہلاکت پاواں
 اوہ کوئی بجھی جس نے اس دی بکڑی تاجدار کی
 ہو جاسن ویران اسڈے ایہ سبہ ٹھا کر خلعے
 اسڈے نام مبارک کو لوں خوف اسانوں آسے
 اوہ معبود حقیقی اسنوں ضایع کر سی تائیں
 طاقت رسی نہ گل کرن دی خوف دے چہ دہانا
 سبھوں ڈکا عاصا اسدا ڈر کے دہشت پاروں
 اتنی بات حلیمہ تائیں کہہ گیا جاندا جاندا
 امن امان ملاسی تینوں فضلوں حق تعالیٰ
 جا کر عبد المطلب اگے خبر تمام تنہا دی
 بہت تلاش کیتی میں ایہ پر پتہ نہ لگا کوئی
 چڑھیا پنج پیار صفا کے ہو غمناک بنانا
 ہو گیا کم لکھیں سوہنا سبہ نوں حال سناندا
 شالا کوئی نہ ملیا ہووے دشمن اسڈے تائیں
 جتوں حکم سناؤ سنانوں حاضر اسیں تاملی
 چاروں طرف روانہ کیتے کئی اسوار پیادے
 ایہ مطلب حل نہ ہو یا بہت تلاش کرائی
 عاجز ہو کر مولا اگے آن سوال سنا یا
 فضل کرم تہیں دھیر پیاں دے میل کرادن والا
 امن سلامت میل سشتابی سہ توفیقاں تینوں
 تیرے میں بڑ پیر یا بازو اوہ محبوب بنایا
 دچہ فراقاں روندی بھیجی اسدی مال پیاری
 اسویلے ہاتھ غیبوں ایہ خوشخبر سنانا
 کوئی زبان نہ پہنچ دیلے اسنوں حق تعالیٰ

سن خوشخبری عبدالمطلب کیتی عرض دوبارا
 نایالت نے کہول سنایا اس لوں پتہ ٹکانا
 اس کی چہاویں بیٹھا ہوا حضرت خوشی خوشا
 ہوا سوار بیٹی دے دادے اول اک اٹھائی
 ادہ بھی نال رلایا دتہوں دولویں ہوئے روانہ
 کیلے دایک بوٹا ڈٹھا سوہنا سبز پیارا
 دادے دیکھ بنی سرور لوں منی انت فرمایا
 انا محمد بن عبد اللہ حضرت بول سنایا
 بھی فرمایا عبد مبارک عبدالمطلب میرا
 پکڑاٹھا پلے لایا بہت پیار کم یا
 گھر وچم کے خوشی منائی صدقہ خیر کما یا
 کتنے شتر غریباں تائیں دے نام رہنے
 بیت انعام حلیمہ تائیں دتا نال خوشی دے

لکھوں ملی میرے تائیں ادہ فرزند پیارا
 جگل دچہ تہا مردالے ہے جو رکھ فسلانا
 جاؤ جا کے بھال لیا و پاک محمد تائیں
 درقہ بن لول بھی راہوں اکوں ملیا بھائی
 جا پونچے اس جگل اندر جتے نبی بھان
 اسے بیٹھاں کھڈے بیٹھے پتر نال بھان
 لینے کون کوئی توں لڑ کے نال پیار پو لایا
 دسیا نام محمد ہاں میں عبد اللہ دادا جایا
 مطلب کیا صدقے جاداں میں ہاں دادا تیرا
 نال خوشی دے جگل سارا وسدا نظری سمیا
 کر شکر اندراہ مولادے کتنا مال لٹایا
 ہو گئے مال مال تیرے ہو سکیں نامے
 راضی کر کے رخصت کیتی ہوا دہری پاک بنی د

روایت

بھی تفسیر عزیزی اندر مور روایت آئی
 جبرائیل فرشتے تائیں حکم ہوا سرکاروں
 شکر حکم فرشتہ جلدی نال محبت آیا
 دانی لول ایہ خبر کوئی کیت ول گیا پیارا
 آخر جس دم آسن آئی عبدالمطلب تائیں
 دیکھ حلیمہ ول دے اندر بہت تعجب ہوئی
 وَ وَحْدَكَ صَلَاةً فَهَذِيْ اَنْذَرَايَهُ مَطْلَبُ

کم ہوئے جد دانی کو لوں پاک حبیب خدائی
 لے جا ساڈے دست تائیں داد کول پیاروں
 دست مبارک پکڑ بنی دا گھر اپنے پونچیا
 ڈھونڈھے بھالے کرتے تلاشاں فکر سیا آ بھارا
 اگے دادے کول پیارا بیٹھا خوشی خوشا
 لوں خدا پونچیا خبریں سمجھ نہ آوی کوئی
 پایا کم خدا نے تینوں پھیر گھریں پونچیا

روایت

بھی یک مور روایت ایتھے ذکر مفسر کر دے
 رنگازنگ سداون قصے شان نبی سرور

ایک دن حضرت شہروں باہر آئے طرف پہاڑاں
جاتا اور یتیم محمد بھلی پے کر آیا
ابو جہل دے پیچھے جس دم بیٹھے سرور عالی
بکڑ جہار اٹھا دن لگا جدا وہ ڈاچی تائیں
شان نبی دا ڈاچی تائیں معلوم رب کرایا
ایسر حد تک بیٹھے تائیں اگے نبی ربانا
جس نوں رب امام بنایا کارن خلقت ساری
کر کر حیلے ترے کافر لا تہکا سبہ واپس
آخرا ابو جہل نوں حضرت ایہ تجویز بتائی
جاں پھر اپنے اگے اس نے حضرت نوں ٹھکایا
نال خوشی دے تاز نیازوں کدھے بنھیا جان لار
وکیہ تماشا ابو جہل نوں بہت تعجب آئیا
کہن لگا ایہ بیٹا تیرا ہے کوئی عظمت والا
جنگل مے وجہ ڈاچی میری کول اسد جدائی
تائیں اسنوں اپنے پیچھے کر اسوار بٹھایا
آخر جد میں اگے اپنے چاہڑیا اسلے تائیں
بنے اسادی ڈاچی جس دا ایڈلھا ظکما دے
ازلی دشمن پاک نبی داسی ابو جہل نکارا
چھوٹی عمریوں شان نبی دا اسنوں رب کھایا
دشمن نبی کلیم اشدا داسی فرعون موکا لا
کتنی مدت خادم بن کے خدمت رہیا کر نیدا
ابو جہل نوں ڈاچی اپنی دستیا ادب نبی دا
طرح طرح اسرار دو ہاتھوں خالق پاک دکھا دی
واہ سبحان اشدر رب حاکم کیا حکمت دہائیں
گھر فرعون کلیم اللہ دی پرورش رہیا کر نیدا

ابو جہل نے پاک نبی نوں ڈکھا وہم آجاڑاں
نال محبت ڈاچی اُتے اپنے مگر جڑھایا
ڈاچی نوں ایہ بات نہ بھائی تیکھے بیٹھن والی
میرگز ڈاچی اُٹھے تائیں بیٹھی رہی ایتنا میں
شاہ رسولان تیرے اُتے قدم مبارک پایا
تد تک اس بے ادبی پاروں تائیں قدم اٹھانا
کس نوں طاقت اگے اسلے کر سکے اسواری
ایسر ڈاچی ہاراں کھائے قدم اٹھائے تائیں
کر اسوار اسانوں اگے تاجل سی ایہ بھائی
اٹھ کھلوتی ڈاچی ادوں جلدی قدم اٹھایا
شاہ اسوار اسواری کیتی لگے بھاگ کنگلاں
اگر عبد المطلب اگے سارا حال سنایا
میں حیران ہو یا ج اسدا ڈکھا جدوں حوالا
آپے زور دینگاے میں تہیں بیٹھ گئی اس حائی
ایسر ڈاچی ٹول نہ اٹھی زور بتیرا لاٹیا
آپے ڈاچی اٹھ کھلوتی چلی چائیں چائیں
خبرے کیا کہ اسلے ہتھوں پیش اسلے آدھ
کر اسوار لیانا جس نے پاک رسول شہارا
ایسر قیمت مندی آہی تا ایمسان لیا یا
اوسے دے گھر حضرت موسیٰ پالیا حق تعالا
جھولی دے چہ ہیکے موسیٰ دا پیری رہیا پلیندا
تیکھے ہو کے بیٹھ نبی تہیں قدر سمہال پلیدا
ایسر کوں ہدایت پا دن برے نصیبیاں والے
دیریاں تہیں آرام دکھایا دوہاں پیار یا فائز
ابو جہل نے سرور عالم کر اسوار لیانا

کہن مفسر ضالاکھنڈی جو رب نے فرمایا
لیے اپنے دوست تائیں حکم کو سب عالی
کم ہوں دی حالت اندر جدول تسالوں یا
کر سامان سواری والا بھیجا کول تسالوں
ہاں سو کرالوں خیریں گے اسان ٹھہریوں
ایہ فضل اسال آ پایا محبوب گرامی
آپے اسان و کہا راستہ آپے گھر میں لیا نڈا

اس دوچہ اشارہ ایہ بھی بہت پوشیدہ آیا
دشمن چھے دل اسان تسالوں ہر محبت ڈالی
انہی دشمن اسان تسالوں اخذت گھر بنایا
بھٹ گئی اوہ ڈاچی آپے حکمے نال اسالوں
دشمن ہتھوں نال نہجنت گھر اپنے پونچالیوں
آپے اسان تسالوں خاطر جوڑی جوڑی گرامی
نہیں تادشمن کوین تسالوں گھر حاکے پونچا نڈا

روایت

ہو مراد اس آیت اندر راوی راز بتا دے
جدول قریشاں حضرت کارن کتا قتل ہلاکہ
حضرت نول ایہ خبر نہ کوئی مکر فریب کفاروں
تا کوئی رستہ نہجئے والا معلوم حضرت تائیں
فضل کرم تھیں نہجرت والا رستہ رب و کہا یا
بھی فرماون جدول کے تھیں ٹریا نبی ربانا
اس ویلے بھی حضرت کارن ایسی رحمت ہوئی
سا تھی نال صدیق پیار بخشیا حق تعالیٰ

ہجرت والا وقت یعنی نول خالق یاد کرادے
کر منصوبہ مارن کارن دشمن ہوئے آمادہ
ما معلوم جو ہجرت کر کے ٹریا اسان گھر باروں
ہیو کر قوم قریشاں والیاں ہوں دورانیاں
وچہ مدینے امن سلامت حضرت نول پونچا یا
رات انہیری خبر نہ کوئی کیہڑے راموں جاننا
رستے اندر کسے طرح دی حرج نہ ڈھکی کوئی
کیستار رب اسان تمامی راہ مدینے والا

روایت

ہو مراد و کہا لیبارب نے رستہ بیت ربی دا
پیلوں بیت مقدس دول پڑھن زان سارے
ڈمہ قدیموں کل نبیاں دا قبلہ اوہ اسالوں
وچہ نماز کہلوان جس دم سرور جمل جیاناں
پس اوہ دھین پاک نبی دا بیت خدا نول بھانا
ظہر نماز پڑھانے آپے حضرت وچہ مدینے

نکے وچہ نبیاں فضلوں قبلہ پاک نبی دا
کران سجود اسے ول حضرت بھی اصحاب پیارے
حضرت چاہندے سن بیت اللہ قبلہ ربانوں
کران اڈیکاں حکم رے دا دھین ول آسمانوں
پڑھو نمازاں بیت اللہ اول گیا حکم ربانا
ہجرت تپے گزرے ہین دولے ست ہینے

وچہ نماز یہ پاک نبی نون حکم جہاں آیا
دور کھلاں رہندیاں میں باقی لے نازوں
دستیار سے گھر اپنے دافضلوں پاک ابھی

منہ جماعت اوسے دیلے حضرت منہ پرتایا
وہ دو بیت اشدی طے پڑھیاں اب نیازوں
پوری ہوئی مراد تہی دی جو نکر خواہش آہی

ایویں ہوئے پیرے رستے خالق پاک دکھالے
شب معراج دکھائے جو نکر راہ آسمان دالے

سب سے تائیں پاک نبی نون وحی جدول پھیلا
کرتے آسان خدا نے کل منازل نوری
اوہ اوہ سیر حبیب اپنے نون رب نصیب لے

اکوں آپ حبیب اپنے نون رستہ رب دکھایا
اودا دینی دے گوتے اندر پایا قرب حضور
بھڑے لگے کسے نبی نون خواب خیال لے

ایویں ہو رہی کئی مراداں وچہ تفسیراں آیاں
وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ وَأَنْذَرْتُكَ نَارًا وَلَكِنْ لَمْ تُكْرِهْ

لیپر پہلے معنی جھڑے عشق محبت والے
مذہب قدیموں میں حضرت عاشق راہ اسلامی
یہ اہاں تہیں شاہی رستہ شرع محمدی والا
دوست اپنے نون رب لسی تہی رستہ کھائی
ظاہر باطن سور عالم جو منصب پائے
ایسے راہوں شان رسالت پائے کل رشولاں
ایسے راہوں رحمت شش پائے امت ساری
ایسی نعمت ایسی دولت دوجی ہو نہ کوئی
رہبیں دہا احسان ابھی ایہ حضرت پر آیا
اک احسان پتہی حالوں بخشے منصب عالی
وہی نعمت نقتل کر تہیں جو بخشش فرمائی

سچتیں خوب نکالیں طالع بہت عجیب نکالے
پس بعد رستہ کامل اکل بخشیا رب گرامی
کل ضلالت دور کیا جس تہیں حق تعالیٰ
کل شریعت کل طریقت جس سے اندر آئی
کل مراداں کل مطالب سب سے وچہ آئے
ایسے راہوں ولایت کل دلیاں مقبولاں
ایسے راہوں جنت جہاد کن جو تاجدار
کل ہدایت دین فی دی جس دہہ شان پائی
بخش ہدایت کامل اکل رہبر بنی بنایا
دوجی نعمت یاد کرانی راہ شریعت والی
اس آیت وچہ پاک نبی نون اب اوہ یاد کرانی

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ وَأَنْذَرْتُكَ نَارًا وَلَكِنْ لَمْ تُكْرِهْ

اور پایا تجہ کو فقیر پس تجہ کو غنی کروا

ہر سکین لیتے تہاں اسال جیسا پایا | کردتا پھر غنی تو نکر پہ پر داہ ہٹا گیا

دو مطلب سے آیت اندر دونوں معنی آئے
 اول عائِل آگاہی اُسوں جو مسکین بنانا
 وچ فقیری تے مسکینی خوش ہو کرے گذرا
 اَلْفَقْرُ خَوْجی فرمایا پاک حبیبِ خدا پی
 دو جا عائِل آگاہی اُسوں جو ہو و بڑا
 ادہ بھی صفت نبی سورنوں بخشی حق تعالیٰ
 کتنے حرم مبارک فضلوں بخشے خالق باری
 بھی سب خوش قبیلے اپنے جو ایمان لیا
 ہجرا نہاں تھیں مومن ہوں جو مسکین خانے
 کل اصحاب انصار بھاجر ہو مجا ہر سارے
 پس ایہ دونوں باتاں آبیانِ پس حبیبِ ہی
 ایسے خاطر پاک نبی نوں رب عائِل فرمایا
 یعنی حد ایہ دونوں باتاں ڈٹھیاں اترے
 غنی اندر بھی دونوں مطلب نوں معنی آون
 پیر کر کے قید نہ رہن دولت عاجز تائیں
 دو جا غنی ادہ ہوئے جنوں لدی بے پروہی
 بھاویں دولت کچ نہ ہو و گنگلی ذرہ دھانے
 کھوڑی بھاویں پستی دولت درگاہوں سے
 حرص نہ رکھے دنیا والی تاکہ فخر بچیانے
 تنگی آتے فراخی حالت ہو چھی نہ ہاویں
 ایہ غنیائی لدی جنوں بخشے حق تعالیٰ
 صبر ویری مسکیناں تھیں ٹالے مل بلائیں
 پس حضرت سرورِ دو عالم و نوں لٹا پائیاں
 دل غنی کیتا رب عالم ظاہر دولت مالوں
 بعضے آگاہی سرور عالم ہو دولت پائی

لغت آتے تقیراں لیاں ذکر جوں فرمایا
 جسے پلے مال نہ ہوئے تھیکہ صرف رہا
 صبر کا و حلالے جوں رسولِ پیسا
 یعنی حال فقیری آگاہی ساواں و ڈیا
 کرے نصیب خداوند عالم بڑے تائیں
 کیتا رب حبیب اپنے نوں بھارے بڑو
 کتنے خدمت کار غلاماں بھی اولاد پیسا
 دو میں جہانیں ساتھ نبی دے خالق پاک را
 بہنوں اپنے بڑوانگوں سرور عالم جا
 سب پر وار تھی سرورِ دہا جتنے مومن پیارے
 یک فقیری تے مسکینی دو جی بڑو دار
 اُس تھیں بعد فاعنی کہا غنی کمال
 پس میں غنی بنایا تینوں فضل ہو سب میر
 یک اوہ غنی سداون بھڑے دولت دنیا پائی
 خرچن کھاون لہر دیون کرن فضولی زانی
 دل دا غنی بناوے جنوں فضلوں پاک
 جے ہوئے تار کھنا ہیں خرچے نام رہا
 ہر حالت وچ شکر کا دے نا بے صبر اٹھیوے
 آوے بھاویں جائے دولت کچ پرواہ نہ جا
 صبر قناعت نال ہمیشہ رحیا نظری آوے
 دولت والیاں قنیاں نالوں رہند بہت
 دل دی بی مار گتندی دولت مند تائیں
 کیتیاں آپ نصیب جنابوں رب نوں لٹیاں
 دو جا ملی فراخی لدی باہر حد کمالوں
 دو جی دولت دنیا والی نیڑے مول نہائی

تھے کرن بیان نبی و انویں ذکر کر نیے
 پر جو کجہ دولت نعمت بخش حضور وں ہوئی
 ب فرمایا اسان پیارا دولت مند نبیا
 بنکر جو نعمت باطن رب عطا فرماندا
 فقر مقابلے اندر جتھے لفظ غنی و آوے
 بد دولت نوں غنی بنائے دولت ظاہر الی
 ماہر دولت بھی رب بخشی فضل کرم احسانوں
 شک دولت ہر قسم دی پائی نبی جگانے
 ان البتہ ال خزانے جو حضرت ول آوے
 لیا غنی حبیب اپنے نوں کیتا پاک ابھی
 لی ہزاراں باہجہ شماراں آدن درم نیاراں
 لسی کرن سخاوت حضرت پاک حبیب خدا کی
 جیکر ایسی حالت اندر فاقہ بھی آجائے
 مال محبت دل حضرت دا بھرا وحدت نورس
 دل اپنے وجہ حبت نہ کوئی کارن دنیا فانی
 بھج بھج دولت دنیا والی تدمان اندر آئے
 زرد دولت تھیں سرور عالم چت اچھا چھایا
 ہواں جیاناں جس نوں رب بخشی سواری
 مال خزانے لگے جیکھے ترے کرن دھنگائے
 جیکر آپ کمینی دنیا نظر پسند نہ لیا وں
 ل عرب دا حاکم جس نوں کرد تار علی
 بلکہ مال غنیمت اتنے سرور عالم پائے
 دونوں دولتاں پاک نبی نوں ب عطا فرمایاں
 پہلی دولت دنیا والی قدماں اندر آئی
 سن میں مینوں نہاں ہاں دا تہوڑا ذکر وں

ساری عمر اننگی فاقہ حضرت رب جھلسدے
 اسدا ذکر بیان نہ کوئی نام نشان نہ کوئی
 بعد فقیری ہر قسم دی نعمت نال بھایا
 نال فقیری لفظ غنی و کیوں اللہ فرماندا
 خاص تو تگرہ والا او تھے مئے کیتا جوائے
 پاک نبی نوں ہر دولت تھیں غنی کیتا عالی
 نالے غنی بنایا دل داود دھ تمام جسا نوں
 ظاہر باطن طرح طرح دے بکتے رب خزانے
 خرچ کرن سکیتاں اپر رب تمام لٹا وں
 دنیا والی دولت دلوں ہو گئی بے پرواہی
 او یوقت غریباں تھیں دیون شاہ ابراہاں
 بہتی داری گھر اپنے وجہ چیز نہ چھوڑن کائی
 اس فاقے وجہ پاک نبی نوں دینی لذت آئی
 حاضر ہندی دولت دوجی ہر دم فضل حضور وں
 بت پسند کرن سکینی پاک حبیب سخا کی
 نال محبت نبی پیارا باراں وجہ ورتا دے
 احد پیار قبول نہ کیتا سونا بن کے آیا
 ناقص دنیا اس دے اگے کسی کیا چیز چھاری
 ایہ حضرت آپ انہاتوں وجہ نگاہ نہ آئے
 اس سببوں سرور عالم مفلس نہ ہو جا وں
 کون کہے جو ملی نہ اسنوں دولت دنیا والی
 جو اصحاب غریب ملنے دولت نال رجا کے
 جو تکر وچہ نفساں آریاں میں نہیں لوں نبایاں
 دوجی صبر قناعت والی عالی دولت پائی
 جو تکر کیتا غنی خدا نے پاک حبیب بچا وں

ذکر نوکری حضرت خواجہ عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

بچہ پی پاک بنی لوں ماں پیو چھوڑ سدا نا
 اس حالت وچہ داسے پہلوں رکھیا مال پیار
 دور ساں تک گھر اسے وچہ رسیا بنی سہارا
 غنی کیتا رب اس تھیں بچھے لوطالب کرلوں
 کر گیا باب و میت اسنوں جیو نگر جان دیواری
 ایسا حبت بنی دی کیتا دل اسد وچہ ڈیرا
 جتنی ملاقت چاہے تائیں بخش حضوروں ہوئی
 جاں پھر حضرت پیچہ برساں عمر مبارک پائی
 بڑی تو نگر دولت مالوں آری اودہ شہزادی
 کتنے لوک دیواری اس تھیں کر فیض ٹھاوون
 کئی غلاماں نوکر چاکر در پرہن سلامی
 جد حضرت سردار دوعالم عقد کیتا اس تائیں
 بعد نکاحوں بول سنایا آپ خدا پیچہ مائی
 جتنے گل خزانے آپے دولت دنیا واسے
 کہن لگی ایر ملک تساڈا یا محبت یگانے
 زر زیور اسباب وغیرہ قد شمار نہ کوئی
 ایسا غنی حبیب اپنے دل خالی پاک بنایا
 مالا مال کیتا سرور نوں ظاہر دولت پاروں
 دوجی دولت صبر قناعت ہو سحابت والی
 ایہ سہ محنتاں حضرت اندر مدھ قدیوں آیاں
 وچہ فقیری سرور عالم صبر کمال تمسایا
 جاں پھر رب دولت بخشی مال عطا فرمایا
 کچہ پیار نہ رکھیا دل وچہ دولت درم تیاروں

رسیا فقیر تھیم اکیلا پاک حبیب ریانا
 غنیاں تھیں وچہ گھر اسد یوچہ کیتیاں نگر پیارا
 گل فرزندانا لوں اسنوں رکھیا بہت پیارا
 بہت پیارا رکھیا چاہے اپنے پیراں نالوں
 اس تھیں دودھ پیر بنی دا بخشا خالق باری
 مال محبت بول سنایا کھر باہر سہ تیرا
 اسے اندر پاک بنی تھیں فرق نہ رکھیا کوئی
 ہو کر حرم خدایچہ کلبوی عقد کاح وچہ آئی
 ملکہ عرب بتاؤن اسنوں ایڈی ہر خدا دی
 کرن تجھرت اسد مالوں کارو بار چلاوون
 یڑے بڑے سوداگر تاجر دعویٰ کرن فلامی
 اودہ سہ دولت پاک بنی نوں بخش دتی رسیاں
 بس من ساؤں چیز کیدی طلب رگھی کافی
 کھول نامی پاک بنی نوں کیتے زرت حواسے
 جان سنے قربان نسا تھیں جو ربہ دولت خانے
 سنے مکاناں سربک دولت ملک بنی دی ہوئی
 جتنا مال خد کجہ والا سہ قبضے وچہ آریا
 وچہ فقیری ملی امیری خالق دی سرکاروں
 ایہ ہے دولت باطن والی ہر دولت بھلی عالی
 صابر شا کر سخی بہادر سیکھے خوبیاں پایاں
 دولت دنیا مالاں کارن کوئی خیال نہ آیا
 دہر پاتھ سحابت آپ رب سے نام لوٹایا
 بحر دہر بول حضرت داپنے شوق پیاروں

جس دل اندر رخت الہی آپ مکان بناوے
 کرن بیان خد چھ والی جہنی دولت الہی
 لعل جو ابر سونا چاندی محل مکان پیارے
 آپ غنی سردار دو عالم جو کرم ہے سبائیں
 حیدر و مال خد چھ والا ہو گیا ہو گیا جی
 بخش و ماحصلتی پیار رحمت فضل کمالوں
 کرن روایت ابو بکر نے حیدر ایمان لیا ندا
 عشق چھل سی شوق چھل سی گے گے چھل سی
 ہو یادوں عقیدہ ایسا شاہ صدفی قلی دا
 گھر باہر تن جاتاں سر شے سب جنت دی ہوئی
 کتنی دولت حضرت آئوں کر قربان ڈالائی
 دلوں بجانوں پاک نبی دعا عشق یار پیارا
 ابو بکر نے ساڈے آپ بیت احسان کما یا
 کردی اس بیٹی اپنی عقد اس اڈے تائیں
 حال آرام صدا بی بی اندر آسانو پیا
 دولت خرچ بلا ل پیار اس اڈا عشق باندا
 کتنے بڑے کافراں کو لوں ہوا آنا ذکر اے
 بھی فرمایا مال اس اڈے جس احسان کھایا
 امیر ابو بکر نے حق وچ پاک نبی فرماوے
 روز قیامت آپ خداوند عالی ذات گرامی
 ہو رحمت بک وچ کتاباں سن لوں رجا نا

غیر محبت ناقص دولت او تھے کوں سماوے
 خرچ کیتی سہرا ہوا دے پاک حبیب الہی
 سہ قربان کتنے راہ اسے جس نے جتنے سارے
 دولت مالوں غنی بنایا کل مسکیناں تائیں
 اس تھیں تپکھے ہو ر خزانہ کہو یارب گرامی
 کیتا غنی حبیب اپنے نوں ابو بکر نے مالوں
 دلوں بجانوں ہو گیا باندا سرور کل نبیا ندا
 وچ محبت پاک نبی دے ہو سہرا بان وکاتا
 میں تائے دولت میری سارا مال نبی دا
 جوں پیار حکم شاہ عذر مجال نہ کوئی
 گھر دے وچ سیکھنی باہجوں چیز نہ رکھی کالی
 وچ حدیثاں حکم شاہ پاک رسول مبارک
 ایسا ہو احسان کیدا اہیل ساں پر آ یا
 کرا سوار و کہا یاں سالوں ہجرت دایا جی میں
 وقت مصیبت حیدر ہو یا پورا ساتھ نبھایا
 کافر تھیں اڈا کر کے ساڈی خاطر آندا
 حضرت کبیا ابو بکر نے بیت احسان کھائے
 اس وادیا لا دنیا اندر مورا ساں پہونچا یا
 اس وادیا لا ساڈے کو لوں مول نہ ڈا جاوے
 اپنی پاک جنابوں آسنوں دیسی اجر تمامی
 آپ جوں فرمان شاہ پاک حبیب ربانا

مَا لَفَعْنَهُ مَالٌ أَحَدٌ قَطُّ مَا لَفَعْنَهُ مَالٌ لِّبَكْرٍ

مجھے ہرگز کسی کے مال نے اس قدر نفع نہیں دیا جتنا کہ ابی بکر کے مال نے دیا۔

یعنی اسال کے دے مالوں اتنا نفع نہ پایا
 کرن رعایت جس بن حضرت ایہ فرمان سنایا
 جتنا سالوں ابو بکر دے مال نفع پہونچا یا
 سن کر رو پایا یار پیارا بنجوں ساون رہا

کہن لگائیں صدقے جاواں عالم دے سردارا
 سبہ حسان تہاڑے گھروا دولت سبہ تہاڑی
 مال سنے میں پ تہاڑا یا محبوب لگانے
 چہل ہزاراں تقدی دریاں وجہ عزیزی آیاں
 قبل نبوت بھی فرماون ساتھ رسول الہی
 تال خدیجہ کیتا جس دن عقد نبی سرور نے
 وہ سوہراں نقد نہری خدمت وچہ لیا یا
 بہت نفیس عجائب کپڑے قیمت داروشالے
 یہ سب چیزاں اجوبہ کرنے دیتاں این لوں
 کرن لگا شہزادی تائیں عقد حلیہ یگانہ
 بھی اس لیے ابو بکر نے ایسا عمل کمایا
 اس پر جس دم دیون لگانا یہ بات جتانی
 ایہ سب مال تہاڑے دے گھر ساڈے رکھوایا
 حدود محکم بٹیا میرا عمر جو انی پافے
 پس یہ مال امانت اپنا خیریں آپ سنبھالو
 کر اس طور اوہ مال تمامی پیش حضور ٹکایا
 کہ منظور اوہ کپڑے قہراں پاک حبیب خدا فی
 ایہ سب ذکر مدارج اندر شیخ معین لیا ندا
 قبل نبوت ایہ ادلاواں ابو بکر پہونچایاں
 وجہ اسلام تمامی دولت رب دیکھام لٹائی
 کہن منتر پاک نبی لوں غنی خدا فرمایا
 اول مال خدیجہ والا بخشیا فضل کمالوں
 پھر جد حضرت ہجرت کر کے مکہ میں گئے یمنے
 گھر انصاراں کے وجہ آہی جو جو چیز پیاری
 اس شخص مال غنیمت رب حلال بنایا

کیا مالیت ابو بکر دی تے خود کون و چہارا
 باجھ تہاڑے یا نبی اشہد کوئی نہیں چہیز اسادی
 جان سنے قربان تہاڑے جو سہاں خزانے
 پاک نبی دیاں گھماں اندر ابو بکر نے لایاں
 بہت محبت ابو بکر دی مدہ تدبیوں آہی
 کتنا مال لیا کر آمدن دتا ابو بکر نے
 کتنے ہور پوشاں دستے زینت زیب سوایا
 بیچ بیچ سودا ایک ایک کپڑا کھیار وایت والے
 تا جو حضرت شادی اندر نہنگت ہوون مالوں
 نوشہ بن کے جاوون اتوں پہن لباس شہانہ
 جتنا مال لیا ندا اس نے اپنے گھروں لیا ندا
 مال پہنے پاک نبی لوں اتنی عرض سنائی
 وقت وفات وصیت کیتی ایہ فرمان تہاڑا
 وقت ضرورت مال امانت اسنوں دتا جاوے
 شفقت کرو غریباں اتے نظر کرم دی بھالو
 اپنی طرفوں ہک پیسے دانا احسان جتایا
 راضی ہو کر ابو بکر نے نوں بیت دعا فرمائی
 ایسا دوست ابو بکر سنی سرور کل بنیا ندا
 یاراں غاراں والیاں صفقاں بعد نبوت پایا
 سنے مکاناں حضرت اتوں ہر شے گھول گھالی
 ظاہر طور فائنی اندر ایسا شارا یا
 اس شخص تیکھے غنی بنایا ابو بکر دے مالوں
 کتنی مدد مال انصاروں پائی پاک نبی نے
 قدر بقدر تمامی لوکاں پیش حضور گزار دی
 مال جہادوں حضرت تائیں غنی خدا فرمایا

مال کفاراں سرور عالم جنگ جہاد و مچاؤں
ہمیں سی اگلے نبیاں تائیں ایہ فرمان ربانا
ایہ حکم نبی سرور توں کیتا رب گرامی
مال جہاد کفاراں کوں جو کجہ لٹ لیاؤ
جتنے جنگ حبیب خداے کیتے مال کفاراں
وقت فتح دے مال غنیمت جو سر طرفوں دے
بھی اس ویلے حاضر ہوں جو مسکین خانے
اتنے مال غنیمت فضلوں بخشے خالق سائیں
پورے کیتے وعدے اپنے پاک جناب الہی

مال تمام حلال انہاں جو کجہ لٹ لیاؤں
کیتا رب نے منع اتہانتوں مال غنیمت کھانا
بیشک کھاؤ مال غنیمت پاک حلال تمامی
کیتا اسوں حلال تسانوں بیشک تو کھاؤ
ہر طرفوں فتح مبارک پائی شاہ ابراہاں
کر تقسیم حبیب ربانا یاراں وچہ ورتاوسے
سہ نوں حضرت سرور عالم دیون نام ربانے
سن اصحاباں غنی بنایا سرور عالم تائیں
جیون سورۃ توبہ اندر آیت بھیجی آہی

وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْكَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ

اگر ڈرو تم فقر سے تو جلدی غنی کرو گجگام کو اللہ اپنے

فصلہ ان شاپا ۱۰

مصل سے اگر چاہے

لیئے ہوئے خوف تسانوں جے مسکینی والا
حق اصحاباں وایہ آیت ہلوسی رب اتاری
سورت فتح اندر رکا آیت ہو خدا فرمائی
وَعَدَ لَكُمْ اللَّهُ مَعَاجِرَ كَثِيرَةً هَذَا حَقُّ تَعَالَى
جستول جاؤں لٹ لیاؤں دولت مال خزانے
آؤں مال اسباب ہزاراں دولت درم نیاراں
دونوں صنعتاں غنیاں وایاں ظاہر ظن آیان
اول غنی بنایا ظاہر دولت درم دیتاروں

جلدی کرسی غنی تسانوں فضلوں حق تعالی
کردا پھر غنی انہاں توں ساتھ رسول غفاری
حبسے وچہ غنیمتاں والی صاف بشارت آئی
وعدہ کرے تسانوں اشد بہت غنیمتاں والا
مال جہاد حلال بنایا فضلوں آپ خدا نے
دیون وڈغریاں تائیں سید گل ابراہاں
دونوں رب حبیب اپنے نوں بخش عطا فرمایاں
دو جات غنی سخاوت دلدی بخشی باہجہ شماروں

ذکر سخاوت و دریاوی حضرت لکھنوی علیہ السلام و بہ و سلم

حضرت انس بیان شاہ صفت رسول الہی
حبیب بن علاقے وچوں مال غنیمت آریا

نزد دولت وچہ پاک نبی دی توں سخاوت آہی
مسجد اندر سرور عالم وہ سب مال رکبایا

حدود نمازوں فارغ ہوئے ڈٹھا مال تمامی
 جو کوئی آکر حاضر ہوئے دیون نام رہا نہ
 شاہ عباس نبی و چاچا خدمت اندر آ گیا
 حضرت کہیا و چھاؤ کپڑا چادر انہاں دھپائی
 جاں پھر پڑا اٹھا دن لگے چاون و چہ آئے
 آخر بولا چاہتی ہوں کہ سنا عرض نہاں
 مال اساتذے مورسینوں حکم سنایا جاوے
 اکیل سنکر پاک فبی ہوں بیت تعجب آیا
 چاچا جی تیس چادر اندر اتنی دولت پاؤ
 تا پھر شاہ عباس پیارے اتنے درم اٹھائے
 اینویں ہوتا می دولت پاک نبی ورتائی
 کہے جلال الدین سیوطی نذر شرح بخاری
 لکھ دریاں اوہ مال تمامی جو بحرینوں آریا
 کر دتا تقسیم تمامی پاک حبیب غفاری
 مور روایت شرح شفا و چہ قاضی ذکر لیا
 کھول شتابی پو پڑاں آپادہ سبہ رم رکھا کر
 وچہ سیم ریاض کتابے مور روایت آئی
 جو جو مال غنیمت او تھوں پائے نبی گرامی
 چھیاں ہزاراں تھیں دھو تہہ قیدی ہو کر آیا
 چھل ہزاراں تھیں وہ بکری وچہ غنیمت آئی
 چالی دریاں وزن برابر اک اک اوقیہ آیا
 جدا یہ مال غنیمت سے حضرت جمع کر اسے
 سی یک شخص ضامی چاچا مور کل نبیا نڈا
 حاضر ہو کر خدمت اندر کرن سوال تمامی
 اسیں تہاڑے ساک ضامی ابدی پاروں

آخر آدرتا دن لگے پاک رسول گرامی
 بچ بچ آون لے لے جاون لوک غریب لے
 سناں بھی کچہ بخشواس تھیں ادب کنوں فرمایا
 بدھی پڑ عباس پیارے اتنی دولت پائی
 اتنا بھار زیادہ ہو یا راوی ذکر لیا
 یا حضرت ایہ بھار اساتذہ چایا جاندا ہاں
 ہوا یہ پڑا اٹھا کر میری گھر ساڑے پونچا
 ادبوں طمع کھٹا دن کارن چاچے ہوں فرمایا
 جتنی آپ اٹھا کر خیریں گھر اپنے لیجاؤ
 جتنے آپ اٹھا کر او تھوں گھر اپنے لے آئے
 تا آئے جد باقی اس تھیں تہیز نہ رہی کافی
 ابن ابی شیبہ فرماتے ایہ تقریر پیار سی
 سرور عالم اندے دھوں نہ بہ درم بچا یا
 ایسا غنی جلیب اپنے زوں کیتا خالق باری
 نوے ہزاراں درم نبی ہوں سی بکری آیا
 او سویلے راہ مولا سے سبہ حضرت ورتائے
 جنگ موازن تھیں حضرت فتح مبارک پائی
 جدا جدا تفصیل انہاں دی ہے ایہ شرح تمامی
 چوی ہزاراں شتر خدا نے لونی وچہ دیوایا
 چار ہزاراں اوقیہ چاندی آندی کٹ انہاں دی
 ایہ کچہ مال غنیمت اس دن سرور عالم پایا
 چوداں شخص موازن طرفوں تہا ہر ہو کر آئے
 نام ابو یزیدان بتا وں اوہ بھی نال لیا ندا
 کرو مخا بیاس چاچے دایا مقبول گرامی
 کر کے اس وسیلہ اسنوں لے آندا سرکار

صاحب شرم کریم نہایت جاناں اسپیں نزل
 کر و قبول کریمی یاروں عرض سوال اساطرا
 حضرت کہیا اسان تسادی بہت اڈیکے کہانی
 آپس میں نہ پیچے جلدی دیر لگا کر آئے
 پس میں اسن تسادے تائیں خالی نہ تریاواں
 جیکر منگو مال بیایا دیواں مال تساقول
 کیتی عرض انہاں پھر گوں سن فہرن گراکی
 نا پھر حضرت سرور عالم کرم کنوں فرمایا
 دمی جو حق بنو مطلب دا بخشیا سہ تسانوں
 یہ کل سن انصار ہا جبر لول اٹھے یکبارہ
 یہ یک جماعت جہڑی نویں سپاہیان الی
 مشکل ہو گئے واپس کرے اپنی حق انہاں نور
 جتنا جتنا حق تسادے اسدیوچہ سارا
 جو کوئی مال غنیمت اگوں پہل پلا ہیں آہی
 چھ چھوٹے تسانوں دلیاں یک یک ٹھڈی
 نویں نویں اوہ کم آہے نویں جماعت سی
 جیوڑ دے سہ قیدی جہڑے کر کے قیدے
 جو کچھ مال تمامی اس ن موڑ عطا فرمایا
 نال روایت ابن فارس دایہ کہ قیمت آئی
 ایسا غنی خدا نے کیتا سید کل ابراہاں
 شفقت بھر پارحمت بھر پاشرم کرم جاسا میں
 فتح حنین ہو یا تا حضرت بہت غنیمت پائی
 یوسفیان حرب وایٹا بڑا پیل جو نامی
 یا حضرت سن ل غنیمت بہت تسانوں آہیا
 وجہ قریشاں اچ تسادی دھم پی برعانبیں

موڑ دیو سہ مال غنیمت کر کے کرم اسانوں
 ہوئی اسان نمایاں اری بہت احسان تسادا
 کیوں نہیں شاد سالوں نہ کے کرن سفارش گائی
 کہ تقسیم اوہ مال تسادے سہ سال ورتائے
 دسویں جہڑی جہڑی تسانوں اسن میں دیواں
 جیکر جا پو قیدی اپنے واپس کراں تہا نوں
 بہت امید اسانوں حضرت شفقت کرو تمامی
 جتنا حق اسادا اپنا سہ چہ نراں پر آیا
 باقی جو حق تمامی پچیاں اسپیں انہاں نوں
 اسن تسادے حق تمامی سہ دولت سرکاری
 نو لفتنا القلوب جہا نوں کہند سرور عالمی
 نا پھر حضرت نال حجت کیتا حکم تہا نوں
 ترخنے طور اسدے تائیں اوہ سہ دیو اڈ مارا
 اسدے وچوں سہ تسادا قرض موکایا جاسی
 یہ کل سن کے راشی ہو گئے اوہ جی سباد ماروں
 اس خاطر سی بہت نہاندی حضرت نوں ولداری
 بھی سہ دولت مال پوشی دے موڑا نہاندے
 بیج کروڑاں قیمت ہوئی حدود حساب لگایا
 یک کروڑ زیادہ اس تھیں بعضیاں نے فرمائی
 جہڑی شفقت تے احسانوں ہو گئے غنی ہزاراں
 در اپنے تھیں لی ٹوے کویں سوایاں تائیں
 کرن لگے تقسیم اوہ دولت حدود جلیت خدائی
 آکر عرض سنا دن لگا پیش حضور گرامی
 سہ سرداراں کنوں تسانوں رب سردار بنایا
 لکناد دولت مند بنایا رب تسادے تائیں

لگا کر کھنکھارے طمع دریاں باتاں رنج و ملت پالوں
 سن کر باتاں سے حضرت عزت بلال بلایا
 پھر اس اپنے بیٹے کارن کیتی عرض دیا
 اس دا بھی کہ حصہ بخشو کرو کرم فرمائی
 ابو بھی لے کے صبر نہ آیا پھر سوال کیا
 سرور عالم تنواری اسنوں ہور عطا فرمائے
 یاد ہزار تے اٹھ سو دریاں چاندی ہو گئی ساری
 ہو قربان ابوسفیانے کیا بول تدا ہیں
 جھکاں وچ بھی اسان تسانوں بڑا کرم بنایا
 جوں کریم تسانوں کیتا فضلوں خالق سائے
 چلائی اسے چاندی لیکر نالے شتر قطاراں
 انیویں ہور پس عرب دیکھو سردار وڈیرے
 سو سو شتر اٹھائے تامل بخش عطا فرمایا
 نوں نوں جو داخل ہوئے وچ اسلام تاملی
 نہ تہیں وودھ انعام انہانوں بخشے نیں پیارے
 کردلاری دولت مالوں دینی شوق و دیار
 کفر زمانے نال بنی دے جتیاں ہوں لڑاں
 کھندے سن یو پاک بنی نوں ہتھوں پلچھالی
 بڑے بڑے سردار اکابر صاحب شراں میراں
 کھندے سن مسکین بنی نوں جوئے زرداراں
 ایسا غنی حلیت پئے لول خالق پاک بنایا
 حدوں جتیلن لڑائی وچوں بنی فراغت مانی
 چرن کھلوئے اس گہائی وچ مال موشی شلے
 پھر داسی یک شخص ساڈھ رسول تعالے
 کردار بند اسی اوہ پیلوں سخت عداوت رکھی

سانوں بھی کچھہ استھن بھاؤں سرکاروں
 چالی اوقیہ چاندی نالے یک سو شتر دلایا
 نام یزید جو بیٹا میرا عالم دے سردار
 اتنے شتر تے اتنی چاندی پھر حضرت لوالی
 دوجے پت معاویہ کارن حصہ طلب کراں
 نالے اتنی چاندی بخشی تے حصے آئے
 تن سو شتر قطاراں اسنوں بخشیاں بنی خاں
 قسم خدا کی سخی تسانوں پایا سدا سدا ہیں
 صلح اندر بھی ادنیوں ڈھٹا سخی ہمیشہ ہا
 توں تسانوں فضل کرم تہیں پئے یک
 عجب سخاوت عجب سخاوت وٹھی شاہ رازا
 جوں شہل حویطب حارث انیویں ہور تیرے
 نہیں سی بچے اٹھائے اندر پورا شوق ہا
 تا جو وچ اسلام زیادہ پختے ہوں سارے
 مؤلفۃ المقلوب اسے تہیں نام انہاندا
 اوہو خلقاں سرور عالم دولت نل رجایاں
 اوہو اج نہی دے اگے دسن کھلے سوال
 کرن سوال کھلوئے اکر دے وڈے فقیہ
 اوہو اکرے لے جادون سو سو شتر قطاراں
 دوست دشمن جو کوئی آیا خالی نہ پرہیزا
 اوہو مالوں سرور عالم گہائی یک بھر
 کھلے وکھاون پاک بنی نوں یاد اصحاب
 نام اس دھنواں تباون پت اسیدالہ
 کفر زمانے نال بنی دے لڑیا کتنی وڈی

جنگ حنین سے طائف وچ بھی کیتیاں سن
 اس دن حضرت وچین لگے جہاد مال پیسے
 مال محبت چھپا اس تھیں کل امت سے سائیں
 کہن لگا جواں یا حضرت چٹھی لگی مینوں
 جتنے مال موٹی اس وجہ آہے چرنے والے
 ابن شہاب کہے اوہ ساری تین سو پچھری ہے
 لے کر مال ہو یا قربانی کہند اول زبانوں
 دور ہوئے آج شک تہامی خوب تسلی ہوئی
 ویر عداوت کفر پرانا دل حق چوڑا سدھانا
 ویکہ سخاوت پاک نبی دی صفت کمال نہانی
 اس محبوب جہان دی طرف نظر کرمی بھالی
 بوز سخاوت پاک نبی دی سنتوں یار سیدا
 پاک نبی بھی شکر اندر آہے وہ چہ سواری
 رستے وہ سواری کے واسطے سواری والا
 اتنا نیرٹے پہنچا اگر وہ نہ رہ گئی کاٹی
 سلق مبارک حضرت دی نون اوہ صدہ آیا
 بھی فرمایا دور شا کے ٹور شتر نون بھائی
 سن فرمان شتانی اس کے دروں شتر بٹایا
 جاں کوئی شخص بولا وں آیا دریا دوں غمانا
 رستے وہ چہ جو میرے کووں کل بلا دبی ہوئی
 آخر جدا وہ حاضر ہو یا پیش جلیب الہی
 لہا نالی محبت اسنوں ایہ فرمان سنایا
 لگا سی کل سارے کووں چاہک تیرے تائیں
 ایسی شفقت کیتی اس پر عالی شفقت لے
 لے جایا یہ جہالت تیری کرم کنوں فرمایا

طرح طرح پاک نبی نون کلیفان پہنچایاں
 اوہ بھی آوے گہائی طرفوں کہلا نکالیاں
 لے صفوان ایہ چٹھی لگی گہائی تیرے تائیں
 حضرت کہیا لے لے تو اں میں جتنی مینوں
 سے پہاڑ اوہ مال تہامی کیتا تیرت حواس لے
 جو اس روز عتایت اسنوں کیتی نبی الہی
 بیشک ریح رسول عھد میان لول بجائوں
 بنیان بھول اتنی دولت ہو رہہ دیندا کوئی
 نائب ہو کر خدمت اندر نہا تے جہت سانا
 حکمہ بڑھکے سلم ہو یا عالی دولت پانی
 ملکی دولت تیرت آہا حوں بھٹاں الی
 طائف حنین الیس ہو یا لشکر پاک نبی دا
 ہو رہا رال فوج سواراں تھ رسول غلاری
 نیرٹے ہو گیا پاک نبی سے سنو عام حوالا
 فعل سواروں پاک نبی نون گھسکتی ہوئی
 اس یلے بک چاہک اسنوں پیراں پر لگا تیا
 نیرٹے نیرٹے ہو کر ساڈی پٹی تدد دکھائی
 دو جہا روز ہو یا تا اس نون حضرت سد بولایا
 شاید بدلہ لینے کارن سے نبی ربانا
 اسدی بابت سند کے مینوں حکم سناسن کوئی
 اوہ کل حضرت یاد نہ کیتی جو اس سوچی آہی
 تینوں آج اسکاں اس خاطر اپنے یاسن بولایا
 اس دا بلا دیاں تینوں بھی راہنی فرمائیں
 اتنی بھیلان بے سندے کیتیاں کش حلالے
 نالے بہت پیر کما یا خلق کمال دکھایا

و یکہ انصاف ہو یا قربانی صدقے سے جاوے
 ہو رہا صاحب پاک بنی دا ذکر بانوں کر دا
 منزل قرن اندر سن جائے پاک حبیب غفاری
 نال ہک پاسے اس اچی دس سال میں ان
 نیک نصیب ہو نقدیوں چاہک لگا تینوں
 تال میں ادبوں خدمت اندر اتنی عرصہ کی
 حد منزل صغرافے اندر پونے سرور عالی
 نال محبت میں دین دینی سے سائیں
 اتنی برکت ہوئی میں انہاں بکریاں وں
 ایسا غنی حبیب اپنے لوں کیتا سرور ہائے
 ایسی دولت پاک بنی لوں بخشی پاک اہی
 طرح طرح دے لاکھ کروڑاں مال غنیمت آون
 وقت ختمین جو مال تمامی پاک بنی ورتایا

ذکر سخاوت پاک بنی دا کون بیان سناے
 لگاڑی ہک چاہک میںوں پاک بنی سرور دا
 داچی قصوی اپرا ہی حضرت دی اسواری
 مارن لگاڑی تائیں چاہک شاہ نبیاں دا
 نال محبت نچیا حضرت چاہک لگا تینوں
 ہاں یا حضرت صدقے جاواں میں یہ دولت پائی
 دہلیا مال غنیمت جتھے کل مت دے دالی
 کھوڑا یہ بکری اس بلے بخشی میسے تائیں
 کیتا چار بکری تو نگر باہجہ حساب شمار دں
 ہو گئے غنی ہزاراں جس میں لوں غریب چارے
 دنیا دولت جسے اگے خاک برابر آہی
 حضرت کچہ پرواہ نہ بن سبہ شر ورتا دن
 پنج لکھ درماں قیمت اسدی دھچھو ماہب لپایا

ذکر مکرہ نہت حلیہ از مکرہ صنای حضرت علی رضا علیہ السلام

کرن روایت سرور عالم جوں غنیمت پائیں
 جس جس جگہ محمدی لشکر فتح غنیمت پائے
 مرد زناں جو قابو آون کافر مشرک مسائے
 شمشیر نام حلیہ مذہبی حلیہ دی جو حائی
 آکھ رہی اوہ پکڑن ویلے پکڑن پاتائیں
 میں ان بھین رضاعی اسدی جو سردار تساوا
 کر کرتاں تھے شہرہ ڈاڈھی عاجز ہوئی
 شہرہ نہ کھیا جیکر ساتھ نہیں یقین نہ سوار
 سب بھراں بنی دے انہاں کرا سوار لیا ندی
 سن دے ویرا بدر منیر عالم دے سردارا

بہت دنائیاں ٹیال نذر قیدی ہو کر آیاں
 دھچھو غنیمت پکڑ لیا دن اہل عیال انہاں دے
 دین اسلام سکھاوون کارن پیش کرن سکھائے
 بھین رضاعی پاک بنی دی اوہ بھی پکڑی آہی
 ترس کر و سکیناں پر میںوں پکڑ ونا ہیں
 تہوڑا بہت حضرت آپ سے کچھ حق اساطرا
 بول جواب دن اکوں سانوں جبر نہ کوئی
 لے چلو سردار اپنے دل سے بچان اسانوں
 خدمت دھچھو حاضر ہوئی کر فریاد سناندی
 میں ہاں بیری بھین رضاعی لوں ہیں پر پیارا

نام حلیمہ مانی میری تینوں شیریں لایا
 جس نے گود کھڈا تینوں پالیا بن کے دائی
 جس ویلے ترہ کھرٹے وہ قدم مبارک پایا
 لے لے نام تیرا میں ہن تک منتاں تیریاں آدا
 چھوٹی عمر دیاں جد باتاں شیمہ یاد کرایاں
 لئی کچھان حبیب خدا سے اپنی بھین ری
 کھڑ کر جلدی چادر اپنی نال پیار چھائی
 بچیا اس دے ماپو والا حال حبیب ربانی
 حسن تر حضرت سرور عالم بیت افسوس کھایا
 جے توں اتھے رہنا چاہیں ساڈی کول امی
 جے کر چاہیں واپس جانا واپس بچیاں تینوں
 تا پھر حضرت کبیا اسنوں جیو کر مرضی تیری
 مال مولیشی دے بے بکرے اجر نال رلائے
 کتنے قیدی ہو رہی نے چوڑے اسدی پارو
 نام شہزاد آہا بک خوئی لائق قتل سزائیں
 اینویں مالک عوف دا بیٹا بڑا شریر پورا نا
 مال اسباب تامی اسدا قبض دے آیا
 تو تا حکم بنی سرور نے جے اوہ حاضر آوے
 آخر جدا وہ ہو گیا حاضر پیش حضور گرامی
 بھی تلو شتر زیادہ اسنوں بخشیا اپنے مالوں
 ایسا راضی کر کے حضرت نور ما اسدی تائیں

نال محبت گھراپنے وہ کتنے سال رکھایا
 اس دی بیٹی قیدن ہو کے کول تیر جارج آئی
 برکت تیری ریا سانوں دولت نال رکھایا
 کتوں مروت دانگ بھرواں میں قربانی جاوار
 نال محبت پاک بتی نوں جھم جھم پنچوں آیاں
 آگئی یاد حلیمہ والی الفت تے دلدار کی
 اسے اپر بھجایا اسنوں شفقت بہت کھائی
 شیمہ کبیادت ہوئے دنیا چھوڑ سد مانے
 استھیں تچھے شیمہ تائیں ایہ فرمان سنایا
 عزت نال کبیاں تینوں خاطر کراں تامی
 شیمہ کبیات حب وطن دی واپس بھجیو تینوں
 نال محبت رخصت کیتی دولت بخش بہتری
 بھی بک بروی تے تن بڑے بخش عطا فرماے
 بڑے بڑے جو مجرم بھارے آئے قوم کفاروں
 شیمہ جدوں سفار میں کیتی چوڑ دتا اس تائیں
 باغی ہو کر پاک بتی تھیں تھکا پھرے بنانا
 شیمہ اس دی بخش کارن عرض سوال یا
 بخشاں میں معافی اسنوں قتل دے کیسا جاوے
 واپس دتا حضرت اسنوں مال اسباب تامی
 اید کریمی شیمہ خاطر کیتی کرم کھالوں
 مومن ہو کر دلوں بجا نوں نیدی لئی وائیں

ذکر دستر حاکم طانی

فتح ہو یا جد طے قبیلہ رحمت فضل غفاروں
 حاکم طانی دی بک بیٹی آری وہی انہا کے

اسے طور بک ہو روایت نظر بنی گلزاروں
 مرد زمان اس جاگ دے کر کے قید لیاندے

تس گیماسی بھائی اُس داسام ولایت ڈرما
جدوں مدینے داخل ہوئی آکر بند بچا نے
رو کر جلدی حاضر ہوئی خدمت وچہ منانی
یا نبی اشد بابل میرا ہو گیا فوت و چارا
کر احسان رسائی بخشو میں در ماند می تائیں
سرور عالم پیکیا اس تھیں کون بھرا ہے تیرا
ایک لسن کر اس لوں پاک حبیب خدائی
اتنا سخن سنا کر اوہوں حضرت لنگہ سداے
کر فریاد سنائی اوہوں پھر عالم دی جانی
یہی روز جدوں پھر حضرت آنگہ اس ہوں
وتا حکم سپاہیاں تائیں شرم کرم دے سائیں
آپ سخی سردار دو عالم سخیان قدر پھیانے
جانن قدر سخاوت والا آپ جو عمل کماون
چوڑ دتی پھر دھتی تم دی باپ سخی سے پاروں
کرن روایت حضرت اُس پر ایسا کرم کما یا
دیکر مورانعام تیرے تارخت فرمائی
جا ملی پھر شام ولایت بھائی اپنے تائیں
سن کر صفت بنی سرور دی آیا وچہ مدینے
حد از مایا خلق بنی داترت ایمان لیا یا
بو قربان عدی بن حاتم پکری تا بعداری
جہاں امیراں اس دروازے آکر بھاتی پانی
پی کر پیالے وحدت والے جد ہوئے متوالے
وچہ غلامی پاک بنی دی جاتی سب امیری
وچہ فقیری سرور عالم شان امیری پایا
لاکھاں مفلس غنی بنائے اوں امیر پایے

پکری گئی اکیلی مگروں ذکر مویخ کردا
پایا قدم مبارک اتوں ہک دن نبی بچا نے
کر فریاد سنائی ادبوں اپنی درد کہانی
چوڑ گیا وچہ قیدان مینوں میرا دیر پیارا
کر سی رہا حسان نساں پر جو فضلان سائیں
کیتی عزم عدی بن حاتم دیر پیارا میرا
رب بنی تھیں نٹھا ہویا ہے اوہ تیرا بھائی
دو جہاں روز ہو یا تاخیریں پھر تشریف لیاے
اپر پھر بھی سرور عالم بات ادب فرمائی
عزم قبول ہوئی پھر اسدی رحمت نقل الہوں
باپ اس واسی سخی بہادر چوڑ دیوستان میں
درجہ شان سخاوت والا شوم نکیل نہ جانے
دو ہیں جہانیں رب بنی لوں سخی زیادہ بھاون
مومن سخی چوڑاے نائیں کوئی بہنم ناروں
بخش رہائی اپنے کو لوں نواں لباس پہنایا
کتنے بندے نال را کے توڑ و ملن پہنچائی
کر تعریف سنایاں آسنوں حضرت دیاں عطا میں
ہیت احسان سروت اُس پر کیتا پاک بنی نے
جیونکر اُس دا ذکر تمامی جیکھے آکھ ستایا
صدقے کیتی حضرت اتوں طے والی سرداری
شوخی سخی شان امیری یاد نہ رہ گئی کافی
ہکے قداں بیٹھ تمامی شان امیراں والے
لکھ امیری نالوں جنگی جس دربار فقیری
شان امیراں طور فقیراں آخر تیک نبھایا
پارس نال لگے جو آکر سونا ہوئے سارے

ظاہر باطن اچھڑانے نظر کرم دی پائی
رحمت عالم کل عالم دل رحمت ہو کے آیا
سب صفتاں وجہ کامل اکمل اودہ محبوب سہارا

دین دنی و چہرول اہل انہوں کی سزہ گئی کافی
وچہ امیراں وچہ فقیراں رب سرور بتایا
ہر قربان بنائے نقشاں جیوں منظور پیارا

منہ

ہمارا احمد ہمارا ہادی تدریجی ہے بشیر بھی ہے
کیسکا وصف مئی کوئی کیا کہ جب نے ہی کہہ دیا وہ
شفیع محشر قسم کوثریہ خراس کو خدا نے بختا
اسی کی امت کبیر امت کہ جس نے مانا دل زبان
تمام دنیا کو راہ جنت دکھانے آیا بتانے آیا
اسی کی رحمت اسی کی خوشبو سب باغ عالم ملک باب

وہ کلی والا شہ دو عالم امیر بھی ہے فقیر بھی ہے
رُوف بھی ہے ہم بھی ہے کراچ بھی ہے پیر بھی ہے
وہ اپنی امت کا دو جہاں میں نصیر بھی ہے ظہیر بھی ہے
خدا ہے واحد محمد اک مکنا بندہ بھی ہے سفیر بھی ہے
حما طلب اس کی صدا کا ہر صغیر بھی ہے کبیر بھی ہے
اسی کی نکت ہر ایک گل میں گل بھی ہے کثیر بھی ہے

ابی برہہ طفیل احمد غریب منظور کی مرادیں
تو جانتا ہے دلوں کے مطلب علیم بھی ہے خبیر بھی ہے

ایسا سخی خداوے فضلوں پاک حبیب تعالیٰ
جتنی دولت مال تمامی خدمت اندر آوان
بیتے لوگ محنت کر کے تحفے نذر ٹکانہ سے
ترغذی وچہ کتاب شامل کرے بیان حوالا
نالے عجب چہو ہائے آہے رتے لال پیالے
بیت پسند کرن خیر و بے پاک حبیب ابی
حد اس حاضر ہو کر ادبوں تحفہ پیش ٹکانیا
سی موجود دہروں کج زور حضرت پاس تہائیں
کچ پر وادہ پاک نبی نور زور دولت والی
مسلم اتے بخاری نذر زور روایت آئی
لے گیا بکٹن پیر کر کے شتر ساری والا
لوکھ شتر نور زور عالم کھیا خلق پیاروں

کدی پیار نہ آیا دوجہ دولت مسیہ دالا
کھراپنے کہ کم نہ رکھن سب حضرت ورتاوان
دوئی بخشش عوٹا اٹھائے پاک نبی فرماندے
بکٹن کے لیا غنا بھر کے تھل چوہا ریاں والا
بھی کچہ نرم جب خیر و بے خاطر نبی ہو ہائے
نڈھ قدیموں نال اٹھائے بہت محبت آئی
کر منظور عریب خدا نے نال پیار رکھایا
جو بحرین دچوں ہی آیا دے دتا اس تائیں
رکھن نہ احسان کسے دا ایسی شفقت عالی
حضرت جابر پیار نبی دے جو بحر عزت پائی
تا جو اس پر کرن سواری پاک حبیب تعالیٰ
لے جابر ایس شتر سنانوں دیسے قیمت پاروں

جایزہ عرض گیتی میں صدقے یا مجبوت گرامی
حضرت کیا پھر بھی توں ایہ دید گئی اسانوں
تا پھر جابر حکم مطابق قیمت بول سنائی
ہے دنی رہ قیمت اسنوں جدول بلال پیارے
دید یہو شتر بھی واپس اسنوں قیمت بھی لیجائے
رتن چیزاں سوار دوعالم بخشیاں برتائیں
ایہ سب اسے آکھن بلے حضرت کرم کھایا
بول شتر خریدیا اس تھیں اپنا مال دیوایا
ترجیا پھر دعا برکت دی حق اسے فرمائی
جس نوں آپ کلام اپنی وجہ غنی خدا فرمائے
دنیا دین تمام خزانے سرور عالم پاسے
بخشی رب حبیب اپنے نوں ایسی لیت عالی
ایسا غنی رسول اپنے نوں کیتا پاک خدا نے
عام خزانہ حضرت والا مسکین مہر جا میں
ایسی دولت دین اپنے دی پاک نبی درتائی
اس دولت دی خدمت اندر جوئے قربانی
ایہ اوہ دولت جس دے پیچھے چوڑ وطن گھبراں
ایہ اوہ دولت ایہ اوہ نعمت جس کی امت آروں
ایہ اوہ دولت جس کی لکت بال غنیمت بلائے
ایہ اوہ دولت جس کی برکت فارس و شاہان
ایہ اوہ دولت جس کی برکت لب حسان کہایا
اس لکت کی خدمت اندر جہاں قہقہے جلے
ایہو دولت جس کے در بیل سلیمی
ایسی دولت ایہ حضرت نوں بخشی پاک الہی
کرن روایت اب حضرت نوں ایسا غنی بنایا

بے ایہ شتر تساوا اپنا دولت مال تمام
بول شتائی قیمت اس کی دیواں اسیں تسنوں
بند بلال اوہ قیمت ری حضرت زرت دیوانی
دعا حکم غلام اپنے نوں پاک رسول مہارے
نالے دیو دعا اسادی مولا برکت پامے
قیمت بخشی شتر دیوایا دتیاں نیک دعائیں
بے ایہ شتر تساوا اپنا جو اس عرض سنایا
پھر اوہ واپس بخشیا اسنوں دوہرا کرم کما یا
کرے بیان احسان نبی و کسوں طاقت ہی
دولت بخشش اسدی والا کن بیان سنائے
کہن مفسر وجہ فاعلتی کل شائے آئے
کئی ہزاراں غنی تو گرد رہن سوالی
جاری رہن قیامت توڑی جس د لنگر خانے
روشن کیتا نام خدا دے مشرق مغرب تائیں
ہو گئے غنی ہمیشہ کارن مہتہ جہانے ۲
قسم دی دانگ صحاباں تر گئے دوہیں جہانی
جائیں ل لٹائے اپنے پاک نبی دیاں یاراں
رضی اللہ تعالیٰ عنہم سب سب سرکاروں
ہر میدانوں یار نبی دے کال فتح لیاے
سیر ملکاں تے قبضہ کیتا حضرت یل غلاں
مسکیناں رویشاں تائیں صواب سخت بنایا
مل گئے اوسے جگہ انہا نول لقب ملیں والے
کل خزانے ظاہر باطن دعویٰ کرن خلائی
دنیا دیاں خزانیاں طوفان ہو گئی بے پروا ہی
بلکون جبرائیل فرشتہ خدمت اندر آیا

بعد سلام خدا دی طرفوں کبدا حضرت ہمائیں
 جے کر کہو پیارے دے یا محبوب پیارے
 حضرت کیا کچھ نہیں جت دنیا کارن بھائی
 مال اس دا ایہ جس دے پکے دو جا مال نہ کوئی
 سن کر جبرائیل پیارے کیا بول تداہیں
 دینی دولت مال نبیوں ایسا رب رحایا
 حکم کرے محبوب اپنے نوں پاک خداوند سائیں
 دولت دنیا نظر تیری وچ کرنا چیز و بھائی
 دھٹی جد سلیمان نبی نے دولت دنیا والی
 کوپ کھٹ بی ملکایار دے دیون توں شاہی
 پیرساں تسادے تائیں ایسا غنی بنایا
 آپے اسان قسانوں بخشی عالم دی سرداری
 ایسا حکم چلایا تیرا یا محبوب تقاسے
 بن سنگے میں بخشی تینوں ہراک چیز پاری
 دوہیں جہانی شاہی درجہ بخشیا اسان قسانوں
 ظاہر باطن اسان قسانوں جو کچھ غنی بنایا
 بس ایہ آیت رب دے فضلوں ختم ہوئی اس جانی
 کہ دجی تھیں چکے ایہ جو تنے آیتاں آیاں
 تنے آیتاں اس سورت وچ باقی اکوں آون
 پہلی نعمت وچ یتیمی جو بخشی رب باری

یا نبی اللہ حکم قسانوں کرے خداوند سائیں
 کر دیواں میں تیری خاطر سونا چاندی سارے
 دنیا جاگہ اس دی جس ہی جاگہ سورنہ کافی
 جمع کرے ایت جس ہی عقل آوارہ ہوئی
 ثبک اللہ ثابیت کہے ب تسادے تائیں
 دنیاوں کوئی چیز نہ جان وچ مصیبت لیا یا
 ایسا دل دا غنی بنایا اسان تسادے تائیں
 ایسی دولت ہو کہے نوں نہیں عطا فرمائی
 مال جت تسادے لگے ہو یا آپ سوالی
 انویں حضرت مہتر یوسف شاہی منجی آہی
 دولت دنیا طرف قسانوں کدی خیال نہ آیا
 کہ تامل دنیا اندر حکم تسادا جاری
 کوئی نہ ہوک تسان تھیں چکے حکم چلاون والا
 ہر دولت تھیں لی دولت جت دی سرداری
 یا محبوب تسادے نالوں کون پیارا سانون
 ایسا درجہ باجہ تسادے ہو ری کسے نہ پایا
 دولت بے پرواہی والی جس وچ نعمت آئی
 تنے نعمتاں وچ انہا کے خالق یاد کرایاں
 شکر گزاری ہر نعمت دی آپ ستادون
 اس آیت وچ دسی رب اس دی شکر گزاری

فَاَمَّا الَّتِي فَلَا تْفَهَمُ

پس جو تیسیم ہو اس کو نہ دیا

پس جو ماں پر ہو یا ہو دے کوئی یتیم نہانا
 کرناں ترس تیاں آپریا محبوب الہی

یا نبی اللہ اس دے آپر غلبہ زور نہ پانا
 اول ایو یتیمی حالت آپر تسادے آہی

جس نے گھر زبایا ہووے آپ قیمی حالا
 ہو خیر ان تہم نما تاجہ کوئی آن کہلوے
 پس توں کریں پیار یتیمیاں لے سید سروارا
 ہویں نسا توں اس منزل وچہ کجہ تکلیف آئی
 ز کم کلاموں رخصت کرنا ز می نال بولانا
 جس گلوں آزرده خاطر ہوں تہم نالے
 تیز گکا ہوں طرف یتیمیاں کرنا نہیں نظارا
 اگے اڑے جڑے کچہ ہوون ل بندوق تہاندے
 ملہوکیاں نوں کوئی تیزی ذرہ دکھاوے
 لا تقہر فرمان سنایا تاہیں خالق سائیں
 صورت اہبت یتیم کسے نوں جو کوئی شخص بخانے
 قصردا معنے غلبہ زورا بھی سختی فرماون
 کہن مفسر لا تقہر وچہ ایہ مطلب سہ آئے
 خاص یتیمیاں دحق ہو یا ایہ فرمان ربانہ
 پاک خدا ایہ امر سنایا جیہ سارے تائیں
 کچہ نقصان یتیم نہ پاون نابذنی نہ مالی
 جو کوئی چیز انہاندی ہووے نال جھٹت ہرنی
 عرب اندر ایہ عادت کہی راوی خبر سناون
 بہاویں ہوون خویش سارے تا بھی ناشر مانڈے
 لا تقہر سوار نبی نوں ہو یا حکم ربانا
 بھی سہ اپنی امت تائیں حکم ایہ فرماتا
 وچہ قرآن یتیمیاں دحق کتیاں تیاں آیاں
 پڑھ کے حق یتیمیاں ملے چوتھا وکچہ سیپارہ
 واپس دیو یتیمیاں تائیں جو کجہ مال انہاندا
 انبیان لال لہ تہاندے مال نہ مول دلاو

معلم ہووے اسنوں سارا حال یتیمیاں والا
 جانے اوہ جہالت اسدی جیں سرور قی ہووے
 وچہ قیمی جیو تکریموں رکھیا اساں پیارا
 ایویں تسان سچتی کرنی آپر کیدی کافی
 ہر کم اندر ز می شفقت خلق پیار بھسانا
 ادہ گل کرنی نہیں اساں پر یا محبوب بانی
 کھانے متاں شکست انہاند اول مسکین وچاوا
 کچہ نہیں ٹھوکر سہنے جوگے نازک قلب انہاندے
 ہتھوڑی گلوں آپر انہاندے بہار زیادہ آوے
 یا محبوب یتیم کسے پر قبر نہ مول کما میں
 اوہو ہووے قبر تمامی اس عاجز دے بھانے
 بھی ہر جی تے بے ترسی زور آوری بتاوان
 قولی غلی ہر جی تھیں منع خدا فرمائے
 کسے طرح بھی مول انہانوں ناہیں کدی ستا
 یکتا حکم وصیت ایہ امت نوں سمجھائیں
 رکھیں سدا نا نیاں تے نظر محبت والی
 کدی انہاندیاں لال اندر نا حق تلفی کرنی
 کھا جاون سہل یتیمیاں تھجھنا نوں آون
 نال یتیمیاں ملہو ہویاں ایسا قبر کمانڈے
 ایسا قبر نہ تیاں کمانا حق انصاف کمانا
 مال مان یتیم کسے دا ہرگز نہیں وانا
 ہر کم طرب نائیاں ن تا کیداں فرمایاں
 بھیجا وچہ نسا سورت دے رب رکوعہ سارا
 چٹکے نال نہ سدا بدلہ منع خدا فرمایا
 کر بدیتی مال انہاندے تاور تو نا کھاو

جیکر ایسا عمل کریو آکھے سر جن ہمارا
مرحوم دن ماں باپ جنہاں سے رہن یتیم و چاہے
وچ سپارے اٹھویں آریا ایہ بھی حکم ربانا
لکراں جیونیکونیک طریقہ اوہ دستور کیوے
جیونیکو کرے تجارت کوئی مال یتیم لگا دے
جاں پھر باغ ہوئے لڑکا ہوش حواس نہالے
جبئی محنت کو شش کر کے فائدہ اس پہنچایا
جیکر غنی ہوئے تا اپنی محنت لھے نہ کوئی
مال یتیم امانت کر کے جس نون سوچیا جاوے
جد تک طفل جوان نہ ہوئے ہوش بہار نہاں
جتنا قدر ضروری ہوئے اتنا دیندا دھمے
جدوں جوان ہوئے اوہ لڑکا ہوش بہار نہالے
وَلَا تَبْدَلُوا الْحَبِیْثَ بِالطَّیِّبِ سُبْحَانَ رَبِّیَ
چکے نال ڈاؤں مندا مول نا جائز آ کیا
ظلم کھونچ مال یتیمیاں کھاؤں قبر کھاؤں
کھاؤں آتش و زرخ دالی نال عذاب ہزاراں
کرن روایت سرور عالم جد معراج سد ہائے
پتھر دے انگار اہنا توں رب دے ملک پہلوں
جبرائیل کہیا یا حضرت ایہ اوہ لوک موکا لے
رب پندہ دیوے اس مالوں جو دوزخ لے جاندا
بھڑکونہیں یتیمیاں تائیں کہے جناب خدائی
وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا کہیا سر مہنا سے
جو جو بہاں نال یتیمیاں کرنیاں روانہ آیاں
اتنا قدر یتیمیاں کارن رب پیار کھاوے
بیٹھے سن اصحاباں اندر اکین شاہ ابرار اں

یہی ساراں تباہیاں تے بڑا گناہ یہ بھارا
ضایع کرو نہ مال اہناں سے نہ لاؤ درکار سے
مال یتیم کو ادن کارن نیڑے مول نہ جانا
جس دے وچ گناہ نہ ہوئے بھی نقصان نہ ہوئے
پیدا کرے منافع اس دا اس کے نال رلاوے
گن کے مال تائی اس دا اس کے کرے حوالے
حق محنت دا وچ شریعت لیست نا جائز آریا
منفس تائیں لینی جائز خبر فراؤں ہوئی
کرے نہ مول خیانت اسدی نہ نقصان پہنچاے
تک خراج شریعت موجب ہے اسد تائیں
کر دیتی جلدی جلدی نا اسراف کھاوے
نال گواہاں دیئے آسنوں جو کجہ باقی ہوئے
جیسا مال اہناں ہوئے ایسا دنا جاوے
قہر نہ کر دیتیاں آتے حکم خدا فرمایا
رب فرماوے ایسے ظالم بہ دوزخ وچ کھاؤں
مال یتیمیاں کھاؤں بیٹے بیٹ بھرن انگاراں
دوزخ وچ کجہ لوک مانے سڑے نظری آئے
حضرت پھیا کون گھاپیں ایڈ سرائیں پاؤں
دنیا وچ جو مال یتیمیاں آئے کھاؤں والے
مال یتیمیاں کھاؤں جیڑے ایسا حال تنہا
سمت کلام نہ نال اہناں سے کرنی جائز آئی
جد بولوتا نال اہناں سے بول بول پیارے
لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْیَتَامٰی اُوہ سمجھے سمجھایاں
جو یں بہاؤ الدین پیار وچ تفسیر لیاوے
جو یں مجالس کر دے آہے نال پیاریاں راں

گو د مبارک حضرت دی وچہ حسن حسین پیارے
 آگیا اوسے مجلس اندر یک شب نیم نما
 اولیں پیش نبی سرور دے ہو یا آن سلامی
 جس ویلے اس ڈٹھے دلوں حسن حسین پیارے
 کیا اس وقت نمائے تائیں بات دے دے چہ آئی
 کہندائے افسوس اساوی واہ واقعت ہوئی
 جیکر میرا بھی کوئی ہوندا رحمت فضل غفاروں
 بیشک ماہیو والیاں تائیں جدوں یتیم تکندی
 لہیاں دی وچہ گو دی کھیندن پیارے ماہیو
 پلے کرن محبت شفقت ماہیو والیاں تائیں
 کرن روایت جدا وہ لڑکا حاضر سی اس جانی
 مال محبت حضرت اگے آکر جدوں سکایاں
 اک خور اس لڑکے تائیں بخشے نال پیاراں
 رہی خور تیکھے اک باقی پاس حبیب ربانے
 اک خور دتی سی اسنوں حضرت آپ پیاروں
 اس گلوں کچہ حضرت اس دل تیز نگاہ فرمائی
 آٹھ کے چلا گیا وہ لڑکا جدا اتنا فرمایا
 فَاَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ فرمایا خالق سائیں
 بہر حالت وچہ نال نہانے کرنی سدا حلیمی
 شان نزول اندر ایہ قصہ وچہ مصیبت لیا یا
 بعینہ سند ضعیف بتاؤن رب نوں معلوم حال
 جس گھر اندر دکھ اٹھا دے کوئی یتیم نہانا
 سب گھراں تھیں بہتر اوہ گھر پاک نبی فرماتے
 ہر تمام گھراں دو چون نو اس دے تائیں
 جو کوئی شخص یتیم کسے پر شفقت رحم کریندا

کھیندن بیٹے لاد پیاروں دلوں ویر پیارے
 ست بساں والڑکا چھوٹا عاجز درد رنجانا
 بیٹھ گیا پھر بعد سلاموں پیش حضور گرامی
 گو د مبارک نے دی وچہ چمکن چند سہارے
 حاضر ہو گئی چوڑ گیاں اہل فراق جدائی
 مانا نا بابا پ پیار امیر رار ہیانہ کوئی
 میں بھی گودا نہاندی اندر بہندا لاد پیاروں
 آدن ایہو قیاس انہانوں پھرن اوساس بھرینے
 کہن یتیم اساڈے تائیں کہیں کھڑا گود بٹھالے
 کون دلا سا کرے یتیمیاں باہجہ خداوند سائیں
 آنڈیاں حضرت ابو بکر نے چار خوراں بھائی
 سرور عالم تن خوراں پکڑاوتوں دتایاں
 اک اک حسن حسین ولی لوں دنی شاہ اراراں
 چالی اوہ بھی حضرت اکول اس یتیم نمائے
 ددی اوس اٹھائی آپے بے تہذیبی پاروں
 بھی فرمان سنایا اس نوں اب کچوے بھائی
 اوسو بیٹے وچہ حضوروں ایہ فرمان لیا یا
 یا محبوب یتیمیاں آپرنا سختی فرمایاں
 رحمت نظروں اساں تسالوں پالیا وچہ یتیمی
 بھی کجرا مر جان وچلے شیخ حمید سنایا
 ایہ ثابت نص حدیثوں حق یتیمیاں والا
 اس گھر پر نازل ہوئے قہر عذاب ربانا
 جس گھر کوئی یتیم نہانا امن اسایش پادے
 جس گھر ماہیو مویا کوئی پادے دکھ ایذاں
 کھانا کپڑے کر اسنوں اپنے کول رکھیندا

وچہ حدیثاں اس کے کارن حکم نبی فرماوے
 وچلی انگلی نال سبابے جو تکرر لی ہوئی
 مایو موئے تنگے تائیں جہیں ہر شخص جیسی
 نال پیار یتیم کے لوں جو کوئی رنج کھوائے
 جو کوئی اپریتمیاں کرسی نظر محبت والی
 پھرے متھ یتیم کے لوں سر پر کوئی پیار
 جتنے وال تمامی اس کے متھ بیٹھا ہاں آون
 شخص کے نے حضرت اگے یکدن عرض گذاری
 دست کوئی علاج اچھا سختی رب و بخاوے
 دیکھیں جدوں یتیم کے لوں پھیریں متھ پیار
 خدمت شفقت مایو مویاں بڑے ثواب لائے
 وچہ غنیاں فضل آہوں حضرت لوں سرداری
 یک دن کوئی یتیم نبی لوں روئے نظری آریا
 یعنی کس دوا یا حاجت نہ ایسی سم نہ مانا
 بیکس بے دلدار و چاہے ہوون مایو موئے
 مایو موئے مایو موئے گے جاف ریادی ہوون
 جد کوئی شخص یتیم کے لوں ہو بیرحم رواندا
 قدرت دے متھ اپر انہا نول خالق آپ اٹھاوے
 کوئی نہ ہوئے مول جہاندا بنوں پوچن والا
 روئے مایو موئے تائیں جو کوئی چپ کرے
 قدر یتیمیاں درد یتیمیاں لکھتے وچہ نہ آوے
 کُنْتُ فِي الصُّغَرِ يَتِيمًا كَبِيرًا يَا كَرِيمُ خدائی
 پیر نبیاں میں رنج کوئی پوچھاوے
 لوں جدوں یتیم کے پر دیکھیں درد حوالا
 کرن محبت حضرت پا روں شفقت رحم کمان

روز قیامت نال اساڈے رل کے جنت جاوے
 انیویں اسڈے ساڈے اندرون نہ ہو سی کوئی
 دونوں طرف خالق اسنوں پردہ آپ کر لسی
 جنت نعمت دیکر اسنوں خالق پاک جاوے
 رحمت نظروں دیکھے اسنوں پاک آوند عالی
 سر ہر اول کی اسنوں بخش ہو سکے سرکاروں
 اتیاں اس دے فرزند نیکیاں ملکیاں جان و ن
 دل میرا ہے سخت زیادہ یا محبوب غفاری
 شفقت کریں یتیمیاں پر پاک نبی فرماوے
 دل تیرا رب نرم کر لسی اسدی برکت پا روں
 سر صدقہ سردار نبی دا شرم خدا فرماوے
 آپ یتیم یتیمیاں کن بہت کرن غم خواری
 مَنْ أَتَى هَذَا الْيَتِيمَ بُولَ شَتَابَ مُنَابَا
 روون جدوں یتیم نامانے کئے عرش ربانا
 اگے زخم نہانے دے ہوون دکھے ہوئے
 مولا یا بھو یسم نامانے کس اگے جا روون
 جتنے آنسو ڈگن اسڈے پاک نبی فرماندا
 نال یتیمیاں مایو مویاں ایسا پیار کھاوے
 پوچھے آپ نہاندا بنوں منجوں فضلوں حق تعالیٰ
 جو تکر جنت حاصل کیتا اتنا درجہ پاوے
 حال یتیمیاں اوہ کوئی جانے جس دن مال و ہاے
 چھوٹی عمر یتیمی ابھو آپ اساں از مانی
 رکھو بیت خیال انہاں دا پاک نبی فرماوے
 یاد کرن سردار نبی دا وقت یسیمی حالا
 کر دلدار می طاقت موحب ہر درد پہنچا و ن

نال محبت آپ خداوند کریم لحاظ جنہاں دا
سرور عالم نوں بھی ایہو حکم خدا فرمایا
جوہیں تسانوں دچہ پیتی کیتیاں ایں عطا میں
پہلی شکر گزاری ایہو حضرت نوں فرمائی
وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ وَأَلَّا يَاجِرَ إِيَّاهُ رَبًّا

ہر مومن نوں واجب ہو یا کرنا ادب تنہاں دا
نال پتیاں مایہو مویاں رحم کھانا آئیا
اُس دے دے رحم کھاؤ تیں پتیاں تائیں
دو جی نعمت می ہن اکوں شکر گزاری آئی
اس دے دے اس آیت دچہ دسیا شکر کھانا

وَأَمَّا السَّائِلُ فَلَا تَنهَهِ

اور سوالی کو نہ جھڑک

یا محبوب سوالی جو کوئی آن سوال الودے
جس رستے دا اساں تسانوں طالب ال پیا
اس نعمت دا ایہو کریم لایق تیرے تائیں
جو کوئی طالب ال ہو کر در تیرے پر آوے
نال یتیم خداوند عالم لا تقهر فرمایا
اس دی وجہ بتاؤن عارف جو تحقیق الے
نال یتیم تعلق ہووے مدت بیتی ساری
اپنا مال جنہاں جو کا جد تک آپ نہ ہنیوے
نا پھر ہور کی مر کے دچہ اسنوں کدی ستانا
حدوں جوان ہووے اوہ پورا ہوش جو اس سہنا
نال یتیم ہمیشہ کارن لا تقهر فرمایا
سائل نال تعلق ہووے تہوڑی دیر پیارے
کرے سوال سوالی آکر غصہ دیر کھلوے
تاہیں لا تہڑو اس جاگہ امر کی تار علی
مطلب حاصل ہووے بھاؤن ہووے اس تائیں
سائل کنوں مراد اس جاگہ عام سوالی آیا
مومن کافر چھٹا مندا بھاؤں ہووے کوئی

ہیں توں مول نہ جھڑک ہیں اسنوں حکم خدا فرماوے
ہر گز جھڑک دتی کوئی مطلب تے پوچھا یا
توں بھی کسے سوالی تائیں جھڑک مول ہٹائیں
نعت جواب اسنوں پوچھوں ال سناوے
سائل کارن لا تقهر دا حکم حضور ال پیا
علم قرآن نوں عرفانوں پتے جنہاں پیالے
اس کارن لا تقهر کہیا حق اسد رب باری
کدی نہ مال اس دیوچہ اسنوں کچہ مقہور کچہ پیوے
ہر حالت چہ اس دے پر دایم رحم کھانا
گن کے مال تائی اس دا اس دے کرے حوالے
جتنا قدر یتیمی عرصہ رحم کھانا آئی
اس کارن لا تقهر کہیا خالق سر جنہاں رے
حاجت ملے ملے چار افر اچلدا ہووے
جلدی خدا فقیر ال جھڑکیں نہیں سوالی
دگر جھڑک تے تائیں نا شرمندہ پائیں
کر تفسیل خدا نے کوئی خاص نہیں فرمایا
دینی جھڑک سوالی تائیں مول نہ جائز ہوئی

دو قسمیں ہیں سوالی کہن مفت سہ راوی
 دینی اودہ جو پیچھے آکر رستہ حق و بانا
 یا پھر علم شریعت مسئلہ پیچھے کوئی
 طالب علم پیچھے کوئی مسئلہ فقہ حدیث قرآنوں
 اینویں ہو رہو اسے قسموں کرے سوالی
 بہت مراد اس آیت اندر یعنی ایہو بتاؤں
 کتنا حکم حبیب اپنے نوں پاک خداوند سائیں
 یعنی جدول ہدایت رستہ پچھن لوک تسانوں
 خلق و کھا و رحم کھا و دین اسلام سکھاؤ
 ابن کشیر ایہو شکر یہ اس چاکہ فرمایا
 ایہو چہ تفسیر عزیز شاہ صاحب فرماتے
 یعنی جیڑی اگوں اوی آیت چھیکڑ والی
 اس آیت وچ حکم سنایا بنی پیارے تائیں
 ہو جو علم تانوں کچھتے باہر حد بیانناں
 ایہو سوال کارن لاق نہر فرمایا
 مال یتیم برابر ہووے سائل در درختاننا
 حد تک ناگزیران اپنی دافکر معاش مٹاؤں
 لکڑے کارن ہووے دلوچہ چنتا فکر جہانتوں
 سکارن بشفقت والا اول حکم سنایا
 یابنی اللہ حالت ہووے قابل رحم جہاندی
 اس طرفوں ہووے دل وچہ خاطر جمع تنہا توں
 ایہو مضمون عزیز شاہ صاحب فرمایا
 یابنی اللہ حاضر ہووے جو مسکین سوالی
 ایہو مسکینی صیروں شکروں آپ تساناں ازماں
 جس نے گھر ازما یا ہووے خود مسکینی حالا

ہک سوال کرے جو دینی تے دو جا دنیاوی
 دین اسلام قبولن کارن کرے سوال نما نا
 کرے سوال علم و اجتنوں شوق علم دی ہوئی
 یا کوئی سائل سالک عارف کرے سوال عرفانوں
 دینی سائل کہن انہا توں شان انہاذا عالی
 جیڑے ایسے سائل ہووے لکڑے جیڑے جیڑے
 جد کوئی سائل حاضر ہووے جیڑے کتے تائیں
 مال محبت دست و حضرت جیڑے کو نہیں تنہا توں
 وَ وَجَدَكَ ضَالًا فَهَدَىٰ وَالشُّكْرُ بِمَا لِيَاؤُ
 نعمت فہدایا بنی اللہ لاق نہر فرمایا
 فہدایا دے شکر الے اندر اگلی آیت آوے
 وچہ مقابلے فہدایا دے اودہ بھیجی بعالی
 علم ہدایت والے رستے لوکاں نوں سمجھائیں
 کرو بیان اودہ رب اپنے دی نعمت وچہ جہاناں
 نعمت خاص فاعل غنی بلے ایہو شکر یہ آیا
 تائیں یتیموں اس پر کہہ بار رحم کسانا
 کیونکر عمل عبادت دول مال تسلی آون
 کیونکر علم شریعت سکھنا آوے یا دتہا توں
 اس تہیں پیچھے علم سکھانا حضرت نوں فرمایا
 مال محبت شفقت اول خدمت کرو تنہا ندی
 پھر احکام شریعت والے کرو بیان انہا توں
 شکر احسان فاعل غنی والا لاق نہر فرمایا
 سرگز جیڑے نہ دینی اسوں مکر رب عالی
 خبر تانوں مسکیناں دی جو کجہ حالت آئی
 جانے پورا قدر تمامی اودہ مسکیناں والا

جو مسکین سوالی کوئی پاس تہا ڈے آئے
 وچہ مسکینی اسان تہا نوں بختی دولت عالی
 دینی یا دنیاوی سائل بھاویں ہوو کوئی
 دینی سائل دی میں پیچھے کر تہا سائل نہائی

یا وکریں احسان اساد ا امر خدا فرماوے
 اوس نعمت دا ایہ شکر یہ جھڑ کو نہیں سوالی
 سخت کلامی نال کسیدے کرل نہ جائز ہوئی
 ہن دنیاوی سائل تہاں آکھ تہا دان کھائی

شعرِ پند سائل

ہے دنیاوی سائل عاجز جو مسکین نہ سانا
 یا پھر جتنی کپڑے کارن آن سوال سناوے
 یا نا واقف راہوں تھلا رستہ پیچھے کوئی
 جیوں کوئی بھارا ٹھان والا آکھے بھار چوائیں
 لطافت والے نوں نا لطافت کم کوئی تہا ڈے
 اینویں ہو رہی رہے عاجز جو معذور و چارے
 ہو سکے تاہر سائل دی جت کرے پوری
 سفر اندر کوئی غنی تو مگر غریبوں تنگ ہو جائے
 جیکر اس حالت وچ اوہ بھی کرے سوال مانا
 یساں لوکاں کا بن اللہ خاص حکم فرماوے
 لینے اندر سفر جہانوں بن جائے لا چاری
 چلن کولوں عاجز ہوون سفر دوراڈے جانا
 یا موجود سواری ہووے خرچ نہ رہیا کوئی
 ہوا باجہ نہ واقف کوئی ہو رہا بنائے حالوں
 رب فرماوے حال انہا نا معلوم نہیں جہانوں
 بیتے لوک گھراں وچہ ایسے ہون غریب چارے
 کتنے کتنے ڈنگ انہا تہاں نا قیاں وچہ دماون
 کرن گذرہ صبروں شکروں گھر دیوچہ نمائے
 جے ناچار کسینوں اپنی حاجت کہہ سناون

نام خدا دے پیہ ٹکڑا منسکے آٹا دانہ
 یا کوئی ایسی ہو رہا نا حاجت منگن آوے
 یا کوئی مددینگیں س بھتیں جنوں قت ہوئی
 یا کوئی بڈ بڈا عاجز آکھے مینوں پکڑا آٹھا نہیں
 اچھاں والے نوں نا عینا کرے سوال بولاوے
 کرن سوال جیوں ایہ کوئی سائل سمجھو ساکے
 نہایت ناچھڑک نہ دتی جاوے ہے ایہ امر ضروری
 ایسی حالت اندر اوہ بھی مفلس کہیا جاوے
 پیچھے کپڑے تک کے اسنوں نا شرمندہ پانا
 سمجھو اوہ محتاج جہاں دارستہ رو کیا جاوے
 پتے خرچ کر ایہ تاہیں جے اوہ کرن سواری
 باجہ سواری ہو پن مشکل ایسا حال دمانا
 یا کوئی ہو ضرورت ایسی آکر حاضر ہوئی
 تنگ ڈٹھا کدی کسے نہیں کرے شرم سوالوں
 بول رول نہ کرنے پاروں جہاں غنی تہاں نوں
 دھین وچہ آسودہ جاہیں جوہں نوں تر بھارے
 ایپر باہر سوال کسینوں نا اتورل جتاون
 کدی نہ کہیا مول کسینوں دیہ کہ نام رہا لے
 رخن وچہ گنجائش کوئی تاجس بھتیں شرادوں

سائل ہوں تا بھی اپنا بھرم نہ مول گوانے
کلی گلی بے صبراں وانگوں ہو کے پھرنے دیندے

ڈنڈالے کے جتنے کھنڈے مگر نہیں لگی ندے
چمبیر چمبیر لڑکانیں نہیں سوال کریندے

وَلَا يَسْتَأْذِنُ الْتَائِبُ الْحَافَاہ

اور نہیں مانگتے لوگوں سے لیٹ کر

نیویں دینی عالم چہاں کسب نہ سکھیا کوئی
گوں فکل معاش نہ کوئی جس پر کرن گزارہ
سنگن پتین زیش دیوے دینی عالم تائیں
یا پھر طالب علم مسافر جو درپیش وچارے
نیویں ابن سبیل مسافر جو محتاج دسیوں
اسے طور جو خویش قریبی یا ہووے ہمسایہ
سائل تھیں بھی دودھ کے ہوں ایہ حقدار تائی
مڑ مڑ بہت تاکید اپنا ندی رب صاحب فرمائی
جیکر کرن سوال تا ہو گیا دوسرا حق اپنا ندا
جو کوئی حاجت مند بنانا آن سوال سناوے
یونے چارے سائل طرفوں کند نہ کرے کداہیں
جو کچھ دیوے راضی ہو کر تال پیار پھراوے
جیکر چھڑک نہ کر کوئی چیز کے نوں پیدا
دنیا سی جو راضی ہووے پاک خداوند سائیں
اس دیون دا اجر نہ کوئی ملے جناب کہوں
وقت سوال سوالی تائیں جو کوئی چھڑک نہ سائی
ہو جاوے اسادے درتیں ہو سی سکھ رہانا
نام اسادے کر عاجز کول تیرے جد آیا
شرم نہ کیتا نام سکے دا چھڑک کیا کبر غزوروں
تن چیز ال تھیں ہر تھے دادور ثواب عجاوے
دو جا جو کوئی کرے سخاوت اس نیت دیکاروں

علم شریعت پڑھنے اندر خرچ جوانی ہوئی
سنگ نہ سکھن مول کسے تھیں تیرے ہو گیا بھارا
جیکر کرن سوال کسینوں عزت ہندی تائیں
آون چوڑ علم دی خاطر جو گھر بار وچارے
یا مقروض ہوں جو عاجز طرفوں مانگے تھیوں
جیکر ہوں غریب اتنا ذاتی زیادہ آئیں
گر ضرور اپنا ندی خدمت آسکے رب گرامی
بھاویں کرن سوال نہ تا بھی خدمت کرنی آئی
سچ نہ کرو سوالی تائیں حکم خدا فرما ندا
جیکر پاس ہووے کچھ حاضر سنوں تو تا جاوے
بہت نہ دیوے تہوڑا دیوے خالی موڑے ناپیں
دیون لگا جہڑک نہ دیوے متھے وٹ نہ پادے
بھاویں جتنا دیوے سنوں سہ برباد کرنیسا
النار نہ خداؤں کیتا چھڑک سوالی تائیں
النار چھڑک لاتی ہو یا خالق دی درگاہوں
روز قیامت شیش کولوں اولویں چھڑک کیا اجاسی
وینا اندر چھڑک ہٹایا جیوں مسکین بنانا
پیسے جتنا بھی تہوڑا وٹھے قدر نہ ساڈا آیا
عاجز شرماں بیوک نہ تائیں ہو جاوے حضوروں
اول جو کوئی صدقہ دیکے بھارا احسان جتاوے
تا جو سخی بہادر مینوں آکھن لوک پیاروں

مزینا جو کوئی صدقہ دیکے دکھ ایذا پہنچا دے
ایسا صدقہ اجروں خالی جاوے سبہ ایذا میں
لائی ہے حد مومن کوئی صدقہ خیر کما دے
خالص نیت راہ مولائے دیوے نام ربانے
تا پھر نال دکھاوے اپنا کرے ثواب ان میں
جیکر کدی دکھاوے اندر ایسی نیت ہوئی
اس نیت دکھلا کے دنیا عیب نہ کوئی آیا
بھی فرمایا جیکر چپکے دیوے فقیران میں
دین والے نوں سبہ معلوم جو کچھ تیں کھاؤ
جو کوئی خالص نیت پاروں صدقہ خیر کما دے
جس نوں چاہے مست مونا لوں دونامہر و دنا و
جتنا بہت پیاروں کوئی دیوے چیز پیاری
ناقص چیز بھی جو کوئی نام خدادے دیندا
کھوٹا پیسہ ماٹا کپڑا روٹی لوٹھی ہوئی
صدافسوس جو سلمانی داد عوی کرن بانوں
جس نے اتنی دولت دیکے شاہوکار بنایا
بے دیون تا اوہ شے دیون جو ناقابل ہوئی
جس کے فضل خزانے وچوں وسیہ مینہ کرم دا
سہری نے جد کر کر مویاں کیتا ڈھیر ان میں
ایسے طور تمامی چیزاں جو بیکار ہو جاون
دھچ تند و رڈگی جو رڈگی رٹکے ہو گئی کو لے
دودھ خراب کسیدا ہو یا یا بلی منہ پائیبا
جان پچان جو ایسیاں چیزاں دیوے شد پاروں
جیکر اپنی نیت اندر فرق نہ رکھے کوئی
بیشک اپنی طاقت محجب جو خیریت کردا

دیون لگا جھڑک سناوے یا کوئی کم کر اوے
کچھ ثواب نہ حاصل ہووے دیون والے تائیں
سہر تقصاؤں عیب یاؤں اسنوں پاک بناوے
دل وچہ تر تکر والا کوئی خیال نہ آئے
کچھ احسان نہ رکھے اسن دیوے جسے تائیں
تا جوتک کہ مرے وٹوں ہو رہی دیوے کوئی
تغیمدھی چھٹی گل ایہ جائز رب فرمایا
یس اوہ بہتر حق تسکے ہو دن دور خطائیں
چپکے کمر و سخاوت بھاویں لوکانوں دکھلاؤ
پاک والے دست سودا نہ رب عطا فرماوے
دہر عنایت اسدی لا انت حساب نہ آوے
اتنے بیت مراتب سنوں بخش کرے ب باری
ایسی چیزاں ہوندی اللہ نہیں قبول کریندا
ایسیاں چیزاں داد رکھا ہوں ملے ثواب کوئی
سب دنام دیون اوہ چیزاں جیڑیاں جہانوں
جداس واکوئی قاصد آیا خالی موڑ دکا گیا
دوہاں جہانناں اندر حسوں کری پسند نہ کوئی
اسلے نام دیون اوہ پیسہ حیرا کتنے کم دا
کرن سخاوت راہ مولائے دیوے فقیران تائیں
لگدے دین موالیاں میں پھر احسان جتاوے
کر دیوین موالیاں تائیں سخی بہادر بولے
پھر پھر دور جو ناسارا رب دنام لوٹا گیا
کچھ ثواب ملے اپنا خدا خالق دی سکاروں
تھوڑی شے بھی رب سچے نوں پیاری ہوئی
سبہ قبول کرے رب عالم جو کچھ اس نہیں سردا

مومن کا فریجکھا ماندا جو محتساج نما نا
 جیکر کچھ موجود نہ ہوئے جدال سوالی آئے
 رب فرماوے جو سائل نوں نرم جواب سناندا
 محفوظ ابتداء کیر جس نے ہو مصیبت پائی
 حاجت مند سوالیاں کارن حکم خدا فرمایا
 پائے خیر نہ پاوے بھاویں رکھے نہیں ہوئے
 راضی ہو کر جس دے کو لوں جاوے کوئی سوالی
 جو کوئی ویجھ سوالی تائیں دلوں پیار کر نیدا
 جو مزدوروں عاجز ہوں مہتھوں پیلوں لی
 یا جو ابن سبیل مسافر تیجھے آکھ سناے
 ہر حالت وچہ تال انہائے چاہیے رحم کھانا
 ایسے جو مشنڈے ڈنڈے ہوں باہجہ انہائے
 چنگے بھلے خیریں مہریں دولت طاقت والے
 دن کے رات سوال کرن دا ٹھیکہ چایا ہو یا
 ویسی یا پردیسی کوئی دیکھن جس مہکانے
 جڈنک چیز نہ دیوے کوئی لکھے دوڑے جاوے
 سبق ایو اولاد اپنی لوں چوٹی عمر پھانڈے
 منگن ویلے شرم نہ کریئے اوچی صدا چیسوے
 لیکے نکو ابلے ادنبوں جس دروازے جایئے
 جے بک پنڈول جلدی جلدی ہو جاوے اگر اسی
 نیڑے نیڑے پنڈ تمامی جتنے نظری آون
 جدول تسادی عمرے ہیاں میں پھیری تے جاندا
 پچھیں پنج فلانے پنڈیوں جدتین جاواں
 جے کر شرم کھانا ہوئے پن مول نہ چڑھے
 کم ساڈا منگن پن اس یقین نہ شریئے

قدر موافق لازم سہنوں نیک سلوک کسانا
 منگ معافی غلطی پیاروں نرمی تال ہٹاوے
 اس یوں یقین چنگا جیڑا دیجے دکھ دکھاندا
 ناویدا اتا چنگا آما اس دیون یقین بھائی
 ہر حالت وچہ اپرا نہائے جسم کھانا آیا
 بھڑکاں تال سوالی تائیں کر کے رنج نہ ٹوے
 راضی ہووے اس داپر آپ خداوند عالی
 انہیں بے جوناں خدا دے حب پیار رکھیندا
 یا جو قرضوں تنگ نے جانوں اصل سوالی
 حاجت مند سوالیاں اندر ایسے داخل آئے
 ہوں ایسے لوک سوالی شرم بہ ربانا
 نامقروض مریض مسافر نا بھلے ناماندے
 جنوں دیکھن کھیر کھلون ہوں نرت حملے
 منگن پن دابریلے کسب بنایا ہو یا
 لیکر من پیادیاں وانگوں پوئے مگر دھکانے
 شہر کڈھ کے چوڑن اسون کھڑکے آون
 پوئے اندر پیئے ناہیں لکے مگر جہانڈے
 لکے چپ کھلویئے ناہیں جڈنک خیر نہ دیوے
 کالیں مندے بھڑکاں کو لوں ہرگز خوف نہ کھائی
 دے پنڈ لگائیئے پھراناکریئے کوتاہی
 منگ لے سب لاکر کے جتنے منگے جاوے
 چھ چھوٹے منگ اکٹھے تاروٹی آکھاندا
 ستے لوگ جکاواں سارے ایسی صدا بولاواں
 جے چڑھے تالوٹا سوٹا کھرا کر کے پھڑپڑے
 چنگا مندا جو کوئی لے بول سوال سناے

اپنی عمر کو انی ساری کر کر کسب گدائی
 کھینچیاں لوگاں محنت کو لوں قسم اٹھانی ہوئی
 پینڈیہ پینڈیہ پین بک بھونڈے ساویاں بنیاں والے
 کن کے پیر فقیر فریبی ولسیوں نکل جانے سے
 لکروں چیلے کم و بادل وعتاں بول سنون
 دیویشانی رانی ہو کے جو کچھ پیر اکھیندا
 لیکر ناد پھرن یک بھونڈے اسیں تنگ علی دے
 سنکھ و جل کے ناد سنکھ کے گھر گھر آخورتا ٹی
 اینویں جو نہر طرح دے پھرن فقیر سوا لی
 کر کر جمع سوا لوں جہناں مال حرام سہیڑے
 کچھ نہیں حاجت ذکر کرندی پنن کسب جہاندا
 ایسے لوک سوا لی جہیڑے پنن کسب بناون
 ہو دن ایسے بے شرم منانے جھڑ کوں بچ نہ بچا
 گھر اپنے وچہ دولت لوں کی نہ ہونے کا ٹی
 حضرت کھیا جو کوئی بندہ پنن کسب بنا دے
 وچہ میدان قیامت والے جہادہ آن کیلو سی
 منہ بے مینا پھلیا ہو یاد سے نال خواری
 بھی فرمایا نال سوا لاں جو کوئی نال دوا دے
 کدی آرام نہ پا دن ہرگز پنن کسب جہاندا
 دنیا وچہ بھی در در ویکے لعت تے فکاراں
 دو ہاں جہانناں اندر جس دی عزت ہو ناہیل
 یک ویلے دا حاضر ہوئے گھر جس دوجہ کھانا
 اپیراج شریعت تاہیں ویرلا منہ کوئی
 کھان پڑے چوری پیٹے ہارے مار لیا دن
 چوڑوئی مزدوری محنت کسب سو کھالا لدھا

پتراں لوں بھی اتنی جال جہدیاں ٹھڈ پھرا ٹی
 پختہ لغت پنن والی گل وچہ پائی ہوئی
 گہوڑیاں دے سوار وچا سے حال نائیاں والے
 دین مریدا دین مریدا پھرن سوال سنا دے
 ہے ایہ پیر کرامت والا کر کر کر ڈرا دن
 نہایتاں ویکھو ہنہ اسادا پیرا غرق کراندا
 داسری ہون لنگوٹاں والے دشمن سب تی دے
 کھڑا تے کچکولاں والیاں خلقت آن اکائی
 کرنا کسب حلال جہناں لوں موت جوناں والی
 محنت کسب حلال کرن دے کیونکر جادون نیڑے
 عبد ستار بیکر الگ کیا تک تنہاں دا
 جے سو جہر نکاں دیو ہانہاں نوں پنون بازنہ آدن
 پھر دوجے دن او ہو گوں حاضر آن کھلونڈے
 جتنے بہت آسودہ ہو دن کر دے بیت گدائی
 یا جو باجوہ ضرورت حاجت سائل بن کر آدے
 ہرگز اس دے چہرے آنے گوشت ذرہ نہ ہو سی
 ڈاڈھی ذلت اندر اسنوں دیکھے خلقت ساری
 ددخ دے انجیاراں سد اپیٹ بھرایا جاوے
 بیشک ہاں جہانناں رمندا حال انہاں دا
 روز قیامت حاضر ہو دن قبر خدا دیاں ماراں
 ایسے کسب حرام سوا لوں دلوں کسب پناہیں
 وچہ شریعت جائز اسنوں نہیں سوال الانا
 ویکھو دیکھی سہ کوکاندی چوڑ تڑی ہوئی
 چوری دہاڑیوں پن جہیڑے پنن کسب بناون
 چکیاں بھلیاں مومن بھایاں پنن لے لک بدھا

گھر دے اندر امن گذرہ مالوں کی نہ کاٹی ۔
 ایسے لوگ فریبی جیڑے سائل کئے جاوے
 یا بیمار ہووے کوئی علاج خرچوں تنگ نہانا
 بہت ثواب بیمار کسینوں جو کوئی بچین جاندا
 حضرت شاہ علیؒ فرماتے تندرستی اندر آئیا
 مومن لوں جد مومن کوئی بچین کارن جاندا
 کرن سوال خداوند الگے یارب بار خدایا
 اگلے پیر و بچے تانویں کہن نماشاں تائیں
 بھی ہک باغ بہشتاں اندر سو ہنیاں آں الہ
 بھاری بیمار کسے لوں جو کوئی بچین جاوے
 پور روایت سلم اندر ابو سیر یوں آئی
 لے آؤم دے بیٹے کیا توں اپنا شان بتایا
 بھی حد ٹکرا سنگیا تنہیں بھی سنگیا حد پانی
 سن کر عرض گذارے بندہ یارب پاک الہی
 ذات تیری ہے پاک ہمیشہ سر عیوں نقصانوں
 توں ہیں پالنا رہیا تاں یارب خالق نہیں
 سب جگ لوں جو روزی دیگر آپ ہمیشہ پالے
 پہ بیماراں لوں جو صحت آپ عطا فرمادے
 تا اس وقت جناب الہوں ہو سی حکم ربانا
 بچین گیوں نہ اس دیکھیں وجہ حالت بیماری
 جیکر اسنوں بچین جانوں پاندوں دے تائیں
 یاد کریں پھر وقت فلا نے اک مسکین نہانا
 ساڈا نام نہا کر اس نے آن سوال الایا
 تاندھ جاتا نام خدا دا یا یا آن سوالی
 انویں ول فلا تاندھ آسیاسی تر بائیا

پئے گیا چسکا پین والا پھر دے مکر بنائی
 سائل اوہ جو عاجز ہوں یا محتاجی پاؤں ۔
 وقت ضرورت اس دیکھیں رو سوال الانا
 جو کوئی خدمت کرے مریضیاں عالی درجہ پاندہ
 صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبی فرمایا
 ستر ہزار فرشتہ آسنوں بول دعا فرماتا
 حیرت فضلوں شہیں سنوں جیوں ایہ بچین آیا
 بچیلے پیروں بھری تائیں کر دے رہن دعا میں
 کسی آپ عنایت آسنوں فضلوں حق تعالی
 اتنا اجر ثواب اس کارن پاک نبی فرماتے
 روز قیامت حکم مناسے پاک جناب خدا فی
 میں بیمار ہوا توں مینوں بچین مول نہ آیا
 نانا تاندھ مول اسانوں کہے جناب ربانی
 ایساں باتاں کو لوں تینوں داکھ بے پردہ ہی
 سب لوں صحت بخش الہ فضل کرم احسانوں
 کھادوں بیون دی کہ حاجت مول نہ تیر تائیں
 کون اسیں کیا چیز خدا یا آسنوں دیون والے
 کیا آسنوں بیماری آفے کیا کوئی بچین آفے
 یاد کریں حد بندہ میرا ہوا مریض فلا نا
 نانا تاندھ آسنوں بچیاں علی خالق باری
 اس دیکھنا سدا اپنا امر کرے رب سائیں
 بھکھا مردانیزے کو لوں مسکن آیا کھانا
 بھکھا گیا فقیر نہانا شہیں سنوں شرم نہ آیا
 نانا تاندھ سکر اڈا آسنوں انویں پور یا خالی
 پانی اس نے سنگیا میں تہیں تاندھ مول پلایا

آمنوں بھی تہہ انیویں ٹوریا نرس نہ آیا تہوں
 یہ سب سے عاجز بندے آپ سے درد رنجانے
 جیکر توں کچھ شفقت کر دوں کسی پاک الہی
 ایسا پیار غریباں کارن کرے خداوند عالی
 فاقے والا حاجت والا جو کوئی سائل آئے
 جدول سوال سناوے آکر کوئی غریب سوالی
 مٹ مٹ اپنی حاجت کارن بول آواز سناوے
 بھٹکتے عاجز کو لوں اکثر ہو دے نہیں سہارا
 اس حالت بھی سائل تائیں کوئی جھڑک نہ دینا
 رخصت کرے سوالی تائیں کوئی خلق پیارا
 ہر حالت مسکیناں کارن رحم مسانا سہارا

تاجات تہہ رب نہاں برہ دیسی مسینوں
 کرنی سی تہہ نال نہاں سے شفقت نام ربانے
 ادہ شفقت نال نہاں سے سادی خاطر آہی
 روز قیامت یاد کراوے موٹے جہاں سوالی
 رباض ہووے اس پر جو کوئی جھڑک سٹاوے
 معلوم مول نہ ہوندی آمنوں حالت اگلے والی
 جیوں جیوں دیر لچے اوہ توں توں زیادہ دے
 بھاوے بہت شاکے تائیں ہر معذور و چارا
 ہوندا پاک گناہاں کو لوں زمی جدول کریندا
 دوزخ درجے حاصل ہون خالق دی سرکاروں
 ایہ سبق حبیب اپنے نوں خالق پاک سکھایا

وَأَقَامَ السَّائِلَ فَادْتَنَاهُ

اور سوالی کو نہ جھڑک

نادی جھڑک سوالی تائیں اے محبوب پیارے
 وجہ مصباح دے اس آیت و امان نزول لایا
 بکدن شاہ عثمان بازاروں ڈھاسیٹ کا ندا
 مستحضر کر کے ادب پیاروں پیش حضور نکایا
 جدول ارادہ کھاون کارن کیتا سرور عالی
 کرے سوال دیوراہ مولا حاضر چیز پیاری
 محلوں لباں تائیں دلوں محبت آہی
 آٹھ کر حضرت عجم پیار سائل مکرسد ہایا
 آدہر یا جد حضرت اے اس نے دوجی راری
 بخشیا سبب حبیب خداوے اسوں پھر دیوار
 قدرت بدی حضرت اے سبب جدول آدہر یا
 پھراوہ سبب نبی سرور نے دیتا اس تائیں

جھڑک سناون کم نہ تیرا اکھیا سر جہارے
 جس کارن ایہ پاک نبی نوں حکم خدا فرمایا
 نال محبت حضرت کارن کل خرید لیا ندا
 بڑا عجائب سوہنا میوہ بہت پسند ہی آہی
 اوسوقت اچانک وٹوں آگیا پاک سوالی
 دیدتا اوہ سبب اوسے نوں پاک حبیب غفاری
 کھاون خیریں سبب راہ آپ رسول الہی
 جا کر پھر سوالی کو لوں سبب خرید لیا
 آگیا پھر سوالی اوہا بخشو چیز پیاری
 پھر اوہ سبب لایا اس تھیں حضرت علی بیلا
 بھی داری پھر سوالی آن آوازہ کریا
 اوہ سبب سوالی ادہا لیکیا چائیں

چوتھی داریا نداس یقین سیدتی پیاسے
 گروں پھیر سوا لی او سے آن سوال سنایا
 چار دفعہ باکنتی داری حدایہ حال دہلا
 سنوین ہواری کھیا اسنوں پاک حبیب خدی
 او سیوقت تدوں ایہ بیت جبرائیل لیا یا
 بخشی اسان تساڈے تائیں لم دی لڑری
 کرے سوال تسالوں کے جو مسکین مانا
 یاد کرو اوہ رات پیاری امر کیتا ب سائیں
 ست سواری ساڈے اگے تسال سنایا
 حدوں تسال بخشی چاہی امت او گنہاری
 ساڈی طرفوں اپر تساڈے اید غایت ہوئی
 بخشاں اسیں تساڈی پاروں امت دیاں خطائیں
 پاس کے دے سائل ہو کر جو کوئی عاجز جاوے
 اپنے آپ سائل کوئی نہیں کسے لے جاوے
 دل کا سید پوچھ اسیں حضوروں ڈالال اس گل میں
 جیکر اوہ لچھ دیوے اسنوں کرے پیار سچاواں
 سائل نون جس راضی کیتا نیک سلوک کھایا
 لیسر جس نے جھڑک بٹایا خالی کوئی سوالی
 سچ کرے جو سائل تائیں کردار پنج اسانوں
 دولت ساڈی مال ساڈا سائل اسین جھنڈے
 رور قیامت دیون والے پادون جدول جزیائیں
 حضرت کھیا تھوڑا ہنسا جو کوئی صدقہ دیندا
 بھاویں اک خور برابر دیوے مال حلالوں
 جس دن گرمی سورج والی سرے منہ جلاوے
 خالص نیت جو کوئی اتھے صدقہ خیر کھاسن

تال محبت رکھیا اگر پیش رسول سوہاسے
 پھر او سید جلیب جانے بخش عطا فرمایا
 ستواری بھی آئیں بعضے بہتر علم ریا نا
 میں توں سائل یا سودا گرا تہی بات سنائی
 سائل نون نہ چھوڑا گو حضرت حکم خدا فرمایا
 رحمت کر کے بھیجیا تینوں کارن خلقت اساری
 شان تیرے لائق نہیں ایسا سخن سنانا
 جس راتیں معراج کرایا اسان تساڈے تائیں
 کر متلوڑ ساں ہر داری خوش راضی فرمایا
 لکھاں عاصی اسان تسالوں بخشے ہر سوار می
 ہر رحمت دچہ دست کو لوں فرق نہ رکھیا کوئی
 بول تسال سودا گر کھیا ساڈے سائل تائیں
 کرنی کچھ حقارت اسدی سانوں ل نہ ہاڈے
 آپ اسیں خود بھیجاں سنوں پاک خدا فرماندا
 جا کر شخص فلانے اگے عرض سوال سنائیں
 کر مقبول اسیں سرکاروں اجر عطا فرماواں
 ہوس اسانوں راضی کیتا اتنا درجہ پایا
 اوہ بھی ساڈی رحمت کو لوں دنوں مہی خالی
 اتنا قدر پیاسے سانوں بھیجاں اسیں جہناتوں
 جو نہیں دیکھے مسکیناں نون رسن تہہ بلینڈے
 اس دن جاگہ کوئی نہ لہسی خرم خیل تائیں
 سچے سچوں اسنوں اللہ آپ قبول کریندا
 ملے پیار برابر ہو کے رحمت حل جلا لوں
 مسکیناں نون دنا ہو یا اس ویلے کم آوے
 رحمت بدل بن کر اوتھے سر پر چھتر ہو لاسن

بھکے عاجزوں کا کوئی رنج طعام نہ ہوا
جیوں جیوں کسے زیادہ ہوئے خالص نیت لہی
تہوڑی چیز بھی راہ مولائے حق منظور ہو جائے
خالص عمل کسے واللہ مضائقہ نہیں کریندا
بے اودہ چاہے تہوڑے عملوں کچھ لوگ بہاراں

بیشک جنت نعمت اسنوں بے عطا فرماندا
توں توں بہت محبت کر کے رحمت پدی ملدی
اوہو دوہاں بہاناں اندر بیڑے بنے لائے
سکینا ندی خدمت پاروں عالی درجے تیدا
دو رخ دیوچہ جاون والے جنت کرن بہاراں

بیشک خدمت سائل کی نہیں رجم خدا فرما دے
ہویں بہا والدین پیدا دچہ تفسیر لیا دے

حکایہ

حضرت ابوبکرؓ دے ویسے سی بہن فاسق کوئی
زانی اتے شرابی ظالم لوکاں پہے ستاندا
جس دن اس نے دنیا اتوں بستز جھاڑا ٹھایا
بیٹھا تخت بہشتی آپرے تے تاج نورانی
حاضر کھڑیاں خدمت اندر حوراں خوش خساراں
دیکھ حوالا ابوبکرؓ نے پچھیا اسدے تائیں
دنیا دچہ گناہوں تیری بہت آہی مشہوری
ایکل من کراد بول اس نے بول جواب مستایا
دنیا اندر اپنی طرفوں عیب نہ چھوڑیا کوئی
امیر ملکین میرے آپرے ایسی حالت آئی
حدوں تیار کرائی روئی اگے رکھیا کھانا
ترت اٹھا کر روئی اپنی دے دتی استائیں
بخش دے سبہ اوکن میرے اسدی برکت پاروں
اس روئی بن میرے پلے ہو رہے نیکی کافی
ایسے دولت نعمت جنت اوسے دیاں جزائیں
اپنے ظالموں سائل تائیں سمجھیا اسان پیارا

مر گیا فسق فجوری اندر قسم حیاتی ہوئی
دیوے دکھ غریباں تائیں سارے عیب کھاندا
سفنہ اندر ابوبکرؓ نوں رب اودہ شخص وکھایا
سوہنا چہرہ رکت بھریا چند جوں آسمانی
چاروں طرف نظر تھی آون جنت باغ پیاراں
کیا مدھ کتنا عمل عزیزا مینوں گل سنائیں
کیونکر ہو یا تیرے اوپر ایسا کرم حضور
یا حضرت میں اینویں آہا جوں تساں فرمایا
دچہ گناہاں فسق فجورال غم سرائیں ہوئی
لگی ہیکہ نہایت مینوں طاقت رہی نکائی
اوس وقت سوالی ادوں آ گیا بک بنانا
ادب و عمل قبولیا میرا فضلوں خالق سائیں
روئی بے جنت ملیا خالق دی سکاردوں
اوہو روئی سائل والی اج میری کم آئی
جیٹری آپ نہ کھادی روئی دتی سائل تائیں
اینویں فضل تائیں پرکسی فضل کماون مارا

کچھ پرواہ نہیں اس دگر وچہ دالم بے پرواہی
جو کوئی بہت پیاریاں چیزاں نام خدا سے دینا
رب فرمے کون اسانوں سو بہا قرض چوائے
جو محتاج غریب کے نوں ویسی نام ربا نے
ہیں نہ حق کے دارکھاں ناکچہ مول دباواں
کچھ نہیں حاجت گنتے کارن سرگز مول تسانوں
لب نکی دے بے دیاں لکھاں اجر ثوابوں
خرچ کران جوراہ مول دے صدقہ خیر کماون
وچہ حدیث نبی فرمایا سن توں یارسیا نے
ولکھ حوالا خلقت والا دونوں کرن دعائیں
ہک کہے جو مال سخی دایار آپ ودھائیں
سارا دن اوہ ملک بانے اینوں رہن کہنیدے
سچیاں نول رب برکت پاوے دولت مال دلاوے
قدرت ربی شوم چھائے جتنے سوکھے توندے
بھلویں غنی دولت پاون مال خزانے آون
حد کوئی سائل حاضر ہوئے وروں کرن پکاراں
کچھ ناکچہ ناکردیاں آخر کچھ نہ رہے انہاں دا
خالی ہتھیں جان ماتہوں کر کر جمع خزانے
یا اوہ باش ہون اولاد داں مستی جو رکھاون
اپنی سچیں مول کے نوں کدی نہ دنی پائی
سخی ہمیشہ مال اپنے تھیں پاون بر خور داری
کرنا تید نہ دولت تائیں بھائے سخی امیراں
اپنی دولت سمجھن اوہ عارف مرد پیارے
ایسا ہیسیم ادھم جو آہے کمال مرد ربا کے
اسکھن کیا اوہ لوک اسان پر خفت کرم کماون

لکھوں لکھ نباون والا فضلوں پاک الہی
بہت پیارے دے سنا سنوں خالق بخش کر نیدا
جتنا دلوے اس دکانوں بہت زیادہ پاوے
جو نہ کر دتا قرض اسانوں اینوں دلوں پچانے
جس دن ہوک حساب تمامی تمن کے پئے پاوں
جو کچھ دلیو ذرہ ذرہ زیاد حساب اسانوں
عام خزانے پاس اسانے باہر حد حسابوں
دنیا آخر دو ہیں جہانیں کدی نہ تنگی پاون
ہر خجری دو تازل ہون نوری ملک ربا نے
اپو آپ سوال سناون پیش خداوند سائیں
دو جا کہے اجاڑ خدا یا مٹوم بجیلاں تائیں
سخی ودھائیں مٹوم و بجائیں یہ سوال کر نیے
شوماں دگر رحمت برکت کدی نہ پھیرا پائے
دل دی تنگی کدی نہ جادے بن ہمیشہ سوندے
کچھ نہیں یا کچھ نہیں آیا چھڑھ حال و خداون
کچھ نہیں حاضر کچھ نہیں حاضر شاگر می یان راں
جاون چھوڑا تھائیں سب کچھ بر نصیب جنہاں دا
لکھوں کدھ نہاندی کہی مویاں کرن بگائے
دوماں کنجراں بھنڈاں ابرضایع مال و خاوند
شوماں کہنیا ڈواں کہا براوگت گئی کمالی
سدا نصیب بخیلان میں غم افسوس خواری
کچھ کھاون کچھ اگوں جو کا بھین ستھ فقیراں
جہیڑی اپنی ہتھیں ایتھوں بھیج دی سرکائے
دیکھن جدول سوالیاں تائیں سخن کرن من بھانے
اگوں کارن خرچ اسان او آ کے لے جاون

کرکلیف اسٹوٹے تائیں نت آیا کرانے کیسے چنگے لوک سوالی بن ادھم فرماندا سرور عالم دے دل کوئی آئے وں سوالی حضرت جابر کنوں روایت دوجہ حدیثاں آئی شاعر نام حسان بنی دا جو مکتبہ اچھا مآقال لفظ لای فی تشہد	دیپو جو کچھ گھلنا گے ایسے اٹھالے جانے بیشک اسان فریاں آپر بیت احسان کا نرا کدی سوال نہ موڑیا اس واکدی نہ لوریا خالی کدی نہ کسے سوالی تائیں مانہ حضرت فرمائی لیا اک مدح بنی دی اندر بولے شعر پیارا لولا تشہد لکم یسمعه لہ لا
---	--

سندقت لای زبان مبارک شہر گز
لکریہ اشدھدا ان لا الہ الا اللہ

باجہ تشہد کدی نہ حضرت کاہر گز فرمایا بے نہ کدی تشہد ہوندا کلمہ اشہد والا لا الہ دے وجہ آریا لفظ ضروری لادے معنی نہیں بتا دن تینوں اکھنساں دو جاشاعر عربی والا جو فروز وقی سدا ندا مآقال لفظ لای فی تشہد	بے فرمایا تا اوہ خیریں چہ تشہد آریا لا الہ لفظ نہ سن واکوئی کنوں رسول تعالیٰ اس دیا بچوں لائے کہیا ہرگز بنی حضور ی کدی نہ حضرت مانہ فرمائی کسے سوالی تائیں ایو شعر دوبار اس نے ہوری طرح لیا ندا لولا تشہد کانت لا ولا نعم
--	--

نہ بولے لا کہی ہرگز مگر اپنے تشہد میں
تشہد گزہ ہوتا تو وہ لا ان کا نعم ہوتا

یعنے جیکر وچ تشہد لا لفظ نہ آندا ایسا رحم سوالیاں آپر حضرت سدا کر نیدی جیکر چیز کوئی اس دیے حاضر ہوئے ناہیں قرض اٹھا کر دیون کووں جیکوئی منع کر نیدا ہک رری دا ذکر مبارک تو مندا ہی اندر آریا دیون لگے مولائے جددوں جلیبت گرامی جد کوئی درم رہیا نہ باقی آگیا ہو سوا لی	تا پھر لا بھی پاک بنی دا آہو سمجھیا جاندا کدی نہ کہیا مول کینوں ایس نہیں کیہ دندے تا بھی قرض اٹھا کر حضرت دیون سائل تائیں کرن پسند نہ اسدی توں خبر مفسر دیکھدا توے ہزاراں درم اکٹھا حضرت دھیر کرایا فجری بھین تاپیشی تائیں جو گئے ختم تمامی کر شفقت فرمایا اسنوں شرم کرم دے والی
---	--

لے قرض کسے تھیں جا کے جتنی حاجت تینوں
نامہ ساڈے قرض لکھائیں اپنا کم چلائیں
کیوں اتنی تکلیف اٹھاؤ یا محبوب خدائی
بھائی نا یہ بات بنی نوں عہد پیارے والی
بیٹھا سی اک پاس بنی ہو کوئی انصاری

اچھا میں اگر دیاں جاں رب دیسی مینوں
یہ گل سن کر گھر پیارے کہیا حضرت تائیں
طاقت تھیں دودھ ہرج تسالوں نہیں فرما
سائل ہی دل شکنی کرنی چاہن نہ سرور مالی
بول شتابی خدمت اندر میں نے عرض گداری

آنہنق ولا تختش من رزی العرش اقلالا

دیتے جاؤ اور عرش کے مالک سے محتاج ہونے کا محرمت کرو

خرچ کریں نے خوف نہ کھائیں تنگی ہوئی مینوں
ایہ گل اس دی پاک بنی نوں لگی بہت پیار
بول زبان مبارک دھوں خوش ہو کے فرمایا
بھیجا رحم کماون کارن مینوں خالق سائیں
ایسی شفقت عاجزاں کارن حضرت دلال ہی
حضرت جابر کرے روایت وچ کشف لیا
ہی ہک عورت وقت بنی دے مومن عاجز کائی
کچھ بیہودن حضرت موٹی آہے سچی زیادہ
حضرت موٹے کرے سخاوت جڈوں سوالی آوے
جیکرا بنی حاجت نالوں دافر چیز نہ پاؤن
ایہ پر ایسا سخی اساد استور گل بنیاں دا
بھاویں اپنی حاجت نالوں دافر ہووے ناہیں
آخر اس آزمائش کارن اس عورت بھائی
کریں سوال بنی سرور نوں آکر زندہ سیالے
ان سوال سنایا لڑکے جیوں مائی سکھلایا
کر و گذارہ ہک دو ساعت جا کہو مائی تائیں
نہیں سی پاس بنی دے اس کم کڑنہ دافر کوئی
مائی نے پھر بھیجا آنسوں جا کے عرض سنائیں

مالک عرش خرمالے والا تہوڑا نہ دیسی تینوں
دوسو بیٹے ہس پئے حضرت پاک متول فقاری
بیشک اسے طور ضابوں میں فرمان لیا یا
کریاں محبت رحم کماواں عاجز لوکاں تائیں
رؤ نہ کرن سوال کسید یا پاک رسول الہی
بھی نفیس حسینی والا اہل جوہیں فرماوے
دو جی کہہ بیہودن عورت دوہاں شرط لگائی
مومن آکھے بہتر اس تھیں ساڈا نبی خدا دا
واد ہو چیز ہووے تائیں سنوں بخش عطا فرماوے
ایویں آنسوں خوش کر دیوں لہتی ت سداون
ہر حالت چہ سائل تائیں نا خالی پر تاندا
کچھ پرواہ نہ کریں اپنی دین سائل تائیں
بہج دنا ہک لڑکا اپنا پاس حبیب خدائی
ماں میری ہک کڑتہ منگے بچو نامہ ربانے
شکر حضرت سرور عالم لڑکے نوں فرمایا
دیاں اسیں تسالوں کڑتہ پھر کے لے جائیں
مائی نوں بچ دیا لڑکے جوہیں حقیقت ہوئی
گل اپنے واکڑتہ حضرت دیدہ ہو ساڈے تائیں

لڑکے نے پھر اونہیں لے کر بستی عرض دو بار
سن کر جلدی گھڑوں آئے شرم کرم دیکھائیں
بیٹھ رہے خود گھر سے اندر سرور مل گیا ہے
کرن اڈیکال مسجد اندر پار اصحاب پیارے
صبر نہ آئے مجلس تائیں باجہوں بنی رہا ہے
تا اسویہ حضرت کارن آیت وحی لیا یا
یعنی ایسا کہو لو نا میں ستھ سخاوت والا
کرطہ دیکھتیں اکیلے بیٹھ رہے وہ گھر سے
دینی فیض اٹھاؤں والے جو خدمت وہ چہ آدن
ایسا سخی خدا دے فضلوں پاک حبیب یگانہ
اجود الناس حبیب خدا کا کارن خلقت ساری
ہر عاجز تے رحم کھاؤں عالی شفقت پاروں
بھاویں سخت ضرورت والی منگے چیز سوالی
کرے روایت سہل پیار ایا رب ہی سرور دا
عجب کندہی دارک چادر بیت نفیس پیار می
بھی اس بی بی خدمت اندر ادبوں عرض شانی
نال محبت کوشش کر کے سیتی چائیں چائیں
سی اس وقت ضرورت چادر پاک بنی نوں بھائی
جس یلے سوار دو عالم چادر لئی دوالے
عبدالرحمن عودنا دایا جو اصحاب نبی دا
کہن لگا کیا عمدہ چادر یا مقبول حقانی
سن کر حضرت سرور عالم دیر نہ کیتی کاٹی
چلے گئے جہ مجلس چوں پاک رسول گرامی
کہن لگے نہ حضرت کو لوں چادر منگنی نا ہی
معلم بی بی تینوں اگے عادت حضرت دالی

کر دعائیت کرطہ اپنا عالم دے سرور ارا
گلوں اتار شتابی کرطہ بھیجتا اس میں
کرطے باجہ نہ باسر آدن لوکاں بھٹیں شرمناک
خیر نہیں دیر لگائی پاک حبیب سوہارے
آخر چلے گئے سب گھڑوں ہوا چار نما لے
لا تبسطھا کل البسط امر خدا فرمایا
ہوا چار سو خود جس بھٹیں آکھیا حق تعالیٰ
باہر لوگ یارت والے گئے اڈیکال کر دے
کر سخاوت ایسی جس بھٹیں وہ بے اس نہ جان
ہوا بھی فرما دے جس نوں پکڑ و چال میانہ
کل عالم وہ پاک بنی نوں بخیا ندی سرداری
لگدے دس سوال کسے دانا موڑن درباروں
اپنے نالوں بہتر جان حاجت سائل والی
جو ہیں امام بخاری صاحب ذکر مبارک کر دا
بک عورت نے تحفہ کر کے پیش حضور گذار می
ایہ چادر میں جہنت خاطر تھیں آپ بنائی
کراں سوال جو پہن حضرت آپ تسلیں اس تائیں
کر منظور حبیب خدا دے خوش ہوا نگ لگائی
پھر پھر دیکھیں راضی ہوؤں خاطر مجلس والے
بیٹھا سی اس مجلس اندر صاحب نیک عقیدہ
ایہیں بخشو میرے تائیں کیتی عرض زبانی
اوسویہ یلے چادر لایے سائل نوں پکڑائی
لگے کرن ملامت اسنوں باقی لوک تسمی
کیوں جو آپ بنی سرور نوں حاجت اسدی آہی
جہ کوئی منگے چیز انہاں تھیں موڑن نہیں الی

سیر اس گلوں کچھ دلوچہ سوچ نہ آئی تینوں
 ایگل سن کر عبد الرحمن لگا کہن تداہیں
 منزل قبر قیامت والی شکل باجہ حسابوں
 حیدر ایہ چادر سرور عالم اپنے انگ لگائی
 جیکر اپنی چادر حضرت بخش میرے تائیں
 بعد وفا توں ایہ تیرک نال اپنے لے جاواں
 جس کپڑے لوں حضرت اپنا بدن مبارک لایا
 شکر بات ہوئے سب راضی ادھ گل آکھن والے
 سرور عالم رحمت عالم شرم کرم دے سائیں
 روضۃ العظیمین دے اندر سوراخ ذکر لایا
 کافر قوم وچوں اک آہی بڈی عورت کوئی
 کہن لگی یا حضرت مینوں گھلیا میری مائی
 بھجوناں میرے کوئی بندہ ہر عنایت پاروں
 سن کر حضرت سرور عالم کیتی آپ تیار می
 نال لیا اس لڑکی تائیں طرف بازار سداٹے
 سداوہ لڑکی دانے لیکر مائی دے دل آئی
 حاضر ہو کر خدمت اندر لڑکی عرض گزار می
 کجی پیش سکے اس تھیں کیتی عرض تسانوں
 ایہ گل سن کر سرور عالم ایسا کرم کسا یا
 چپ کر دانے لے گئے اس تھیں بن دنی دھڑل
 لے کر آٹا گھرنوں آئی مائی لوں پکڑا لیا
 کندہ کے حیدروں پکا دن لگی قدرت رب کھالی
 دیکھ تماشا لڑکی کو لوں پچھیا ماں پیاری
 لڑکی کھیا طرف چھل حیدر میں لے گئی دانے
 ایگل سن کر کھیا بڈی میں قربانی جاواں

بول سنا یا جلدی جلدی چادر کشتو مینوں
 میں دنیا تے پہن کارن چادر منگی ناہیں
 اس کارن میں حیلہ کیتا ڈر کے خوف غذا لوں
 اس ویلے ایہ بات مائی دل میری دھچ آئی
 ادبوں پکڑ وسیلہ اسنوں اپنا کفن بنائیں
 ریت چادر پاک بنی دی رحمت بخش پاواں
 اسدی پاروں کوں نہ ہو سی رحمت فضل سوایا
 حیدر وہ فوت یاتا اوہو ملیا کفن دو اسے
 بخشش تھیں محروم نہ کھن کسے سوالی تائیں
 مسکيات اندر چوں لکھیا شیخ معین لیا یا
 لڑکی اس ہی حضرت آگے آن سوالن ہوئی
 کھر سڈے وجہ کھا دن کارن چیز بنداج کائی
 جیہڑا مل جوان ددانے لے دیوے بازاروں
 ہو کسینوں حکم نہ کیتا پاک حبیب غفار می
 آپ خریدتے بازاروں جا کر اسنوں دانے
 دوجی داری پھیر شتابی اسنوں گھلیا مائی
 یا حضرت ہے بڈی عاجز میری سبجاری
 آپے نہیں پیادہ ہونے ہو کس تھیں سناؤں
 شاہ دو عالم چمکے دے دل خود تشریف لیا یا
 نال محبت اپنی تھیں پیستے اس تائیں
 خوشبو بھریا برتن سارا جس برتن دھچ یا یا
 اندر باہر ہو گئی ساری خوشبو خبت والی
 کس ایہ نا پٹھا ساڈا میں صدقے میں واری
 اپنی تھیں پٹھا آتا آپ حبیب مدبانے
 سچ محمد بھیجا رب داپاک سول سپاواں

جس دستھوں آئے اندر دہائی ایہ خوشبوئی
نال غریباں نے مسکیناں جو ایہ رحم کاوئے
ہو قربانی پاک نبی دی خدمت اندر آئی
شفقت و بچہ نبی سرور دی کفر تمام سدھانا
کرن روایت جس دم حضرت شرم کرم و سائبر
ایسا پیار خداؤں آیا کارن نبی پیار سے
جا کر آکھ حبیب میر کون امر خدا فرمایا
جویں ضعیفاں عاجزاں آپ شفقت نظر ساڈی
تساں اساڈی راضی کیتی اوہ مسکین و چاری
جن ن تیسب شفاعت کر سوا محبوب ساٹوں
دنیا وچہ بھی اساں تساڈا نشان بلند بنایا
جویں تساں اس بڈیری کارن راج کھلیکھائی
چار فرشتے اس دکارن خادم اساں بنائے
ہک فرشتہ چکی دیلے مذتال کر لسی
ترجیا آتش بالن کارن بھیجا ملک نورانی
کرن تمامی خدمت ادبوں آکھیا خالق سائبر
دنیا وچہ بھی جنت خاتون عالی منصب دے
جبرائیل نبی سرور زوں آخو شجر سنائی
جو کوئی حاجت مند کسے دی حاجت پوری کری
مومن دی حد مومن بندہ حاجت طلب مشاور
تہوڑا بیت کسے دے آپ جو احسان کریندا
کتنے حقے بہتر اسنوں بدلا دیب دلاوے

ہے اوہ بیشک نبی اللہ واسوچہ شک نہ کوئی
سچ تمامی دعوے اسے جو مومنوں فرما دے
کلمہ پڑکے مسلم ہوئی ترت ایمان لیا لی
وحدت نور حقیقی دے وچہ ستا آن بکا نا
اپنی تھیں آنا پیہ کے بھیجا بڈیری تائیں
بھیجا جبرائیل فرشتہ خالق سر جہاں سے
یا محبوب ایل تساڈا بیت پسندی آیا
لاکھاں دیسے وہ تساں پر رحمت نظر اساڈی
راضی کر ساں ایسں تساڈی عاجز امت پیائی
دور خ تھیں کڈھ جنت نعمت بخشاں ایسں تائیں
محشر وچہ بھی سب بنیاں تھیں پاسو شان سوا یا
انویں ایسں سوکھالی رکھساں فاطمہ تیری جانی
دیکھو محراب اپنی تھیں خدمت وچہ پوچھاے
وچہ نیچوڑے شاہ حسن زوں دو چاہوئے دیسی
جو تھے زوں ورچی کیتا یا محبوب حقایقی
کچہ تکلیف نہ ہوون دین جنت خاتون تائیں
جنت دی سردار رکھا دے جنت وچہ چھاے
سن کر حضرت نال محبت بولے حمد خلائی
دنیا آخر فضل الہوں دو ہیں جہاں تریسی
کسے ادار حاجت اس دی پال نبی فرماوے
راتھے او تھے بدلا اس دا خالق نہیں رکھیندا
جویں مقاصد صالحین اندر ذکر مبارک آوے

ذکر حسین شہید و شہید حسین جعفر رضا علی اعظم

حضرت حسن حسین اکواری حج گزدرن جاننے

رستے وچہ جو توشے والا آ پاستر انہا تہا
 کہا دن والی پاس نہانے چیز نہ لکھی کوئی
 دوروں نظر پیا یک کوٹھا اسی طرف سے
 نیٹے ہو کر پچھیا اس تختیں سے کہ حاضر پانی
 آرتیں سواریاں توں پانی تساں پلاواں
 ایہ کل سن کر اترے تھے اوہ مقبول الہی
 گھر اس دی بہک بکری آہی ہو کر تیرت لیاندی
 پی کر دودھ ہوئے سہراٹھی بڈھی نوں فرمایا
 اسیں فریش مدینے وچوں تینوں تہ تباوال
 حج کنوں جد فاسخ ہو کے جاساں اسیں گھرتوں
 اندر سفر جویں کر ساڈی خدمت تہ آٹھا ٹی
 بڈھی عرض کیتا فرزندوں ٹھہر وڈرہ اتنا میں
 ذبح کیتی حید بکری انہاں گوشت خوب پکایا
 غنئی طلب نہاں نوں آہی کہا کر حمد الایا
 کیتی عرض تساں فرزند و سفر دوراڈے جانا
 وچہ پر دیساں کھانے باجہوں مشکل وقت ہاڈے
 آخڑناں اٹھایا کھانا جیوں بڈھی فرمایا
 آڈٹھا اس گھرے اندر بکری نظر نہ آئی
 آگے تن مسافر کوئی حاجی مرد خدا کی
 سن کر خاوند غصے ہو یا لگا کہن تہرا میں
 پی کر اس داد و دھ ہمیشہ اپنا وقت نہلاں
 عورت کھیا فکر نہ کرتوں رازنی حق تعالیٰ
 تہوڑا بہتارہ اس دوجہ جو کوئی خرچ کر نیا
 خرچ کیتی میں راہ اسد بوجہ بکری بہت پیاری
 قصہ کوتاہ جدوں انہا نوں مدت کچہ دہانی

پچھے رہ گیا کسے سببوں راوی ذکر لیا
 اوہ سہول بھکھ پیاس نہایت اگر غالب ہوئی
 کیا دھین یک بڈھی عورت بیٹھی اوں کھانے
 بڈھی کھیا سہ کچہ ہما فرد لیبی ذات ربانی
 نالے کرو آرام اتھا میں میں قسربانی جاواں
 بہت تواسع کیتی بڈھی دیکھ مسافر راہی
 برتن بھر کے حاضر کیتا خدمت وچہ تہاندی
 اسے مانی تہ ساڈے آپر بہت حسان کھایا
 میں اسیں حج گزارن کارن بیت اللہ نوں آں
 توں بھی لکدی میں نے اندر میں آن اسانوں
 انشاد اللہ اس خدمت دی کر ساں حق دانی
 ذبح کر دایہ بکری کھانا تساں کھوا میں
 خدمت دوجہ حاضر کیتا نال پیار کھوایا
 جو دھیا سوڑی واری بڈھی نال چوایا
 خبر نہیں جو کدوں تسانوں پیچھے گروں کھانا
 لے جا دایہ نال تھامی کم تہاڈے آوے
 چلے گئے حیدر خست ہو کے گروں خاوند آیا
 عورت کوں آپن لگاتا اس بات سنائی
 کر کے فرج انہا تہے تا میں میں اہ سہ کھوانی
 اسے آپر گزارہ ساڈا آہا شام صبا میں
 دس بن ایسے جگال ندر کیو نہ وقت لگھاواں
 کل خلقت نوں پالن والا ریزی دیون والا
 ہرگز منافع کرے نہ اسوں اجبر برابر دیندا
 دیسی اسدا بدلا سانوں آپ خداوند باری
 کہو لیا بخت ستارا فضلوں پاک جناب بانی

دنیاسی اس بکری والا بدربار جلی نے
 بکدن پیر امام حسنؑ نوں ادھو بڈھی مائی
 ویکھ پچیان امام حسنؑ نے بول آواز سنایا
 بڈھیڑی کھیا میں پردیس نول نہ کسے پچان
 تاپھر پیر امام حسنؑ نے دسیا کھول حوالا
 بیت احسان اساڈے اُپر بندھائیں زکمایا
 دہ تلو بکری او سو ویلے شاہ حسن منگوائی
 اس تھیں تچھے بھیجا اوسوں طوط حسین پیر
 پھر حضرت عبداللہؑ دے گھر بھیجا اس تیاں
 تن ہزاراں بکری لیکر گھر نوں ہوئے روانہ
 عمل سخاوت دا ایہ بدلہ بخشا ذاتِ خدائی
 حاجت وقت کسے ی جو کوئی حاجت طلب مٹاندا
 راہ مولا دے دیون لگیاں شیطوں نخل کھائے
 رب فرمے اسیں تسناؤں عدہ ایہ فرماواں
 کچھ نہیں تھوڑا سا ڈے گھر وچام کر کر سائیں
 تنگی اندر جو یک پیسہ دیو مال علاؤں
 سیکے نوں جو رکھا کھڑا دیوے نامہ ربانے
 وقت پیاس پیاسے تائیں فی کوئی پلاوے
 سن تینوں یک تھوڑا چہا پور بیان سنال

عورت خاوند کم کسے نوں بکے وچ مدینے
 دھپے پنے پھر دی پھر دی نظر اچانک مائی
 مائی تساں کھیا تاساؤں ادب کنوں فرمایا
 نا کوئی ایٹھے واقف میرا کوں تسناؤں ملناں
 نال محبت یاد کرایا اوہ دن بکری والا
 اج بن اس دابہ سناؤں دینا واجب آریا
 گھر اپنے تھیں رخصت ویلے بخش عطا فرمائی
 دہ تلو بکری بخشی اوسوں شاہ حسن مہارے
 دہ تلو بکری بخشی اوسوں کرم کیتار پیر
 عورت خاوند حمد گزارن کرن ادا شکر آئے
 یک بکری تھیں زریہ سو بکری خالی پاک دیوائی
 تھوڑی چیز ہووے اوہ بھاویل جزیادہ پاندا
 جے دسین تاج کھیا کر کر مکر ڈراوے
 جو کچھ دیو اس دے پئے فی برکت پاواں
 جتنا چاہاں آنا دیواں دیون والیاں تیاں
 وقت کشائیں تھیں دہ جاکے لکھ خزانیاں
 لا کھاں نعمت نالوں اس واقدر زیادہ جلاں
 شربت شیریں بہتر اسدی قیمت بڈھے
 دیون والیاں نوں جیوں بند خالی پاک سچاں

حکایت سلطان محمود بادشاہ و احمد مینوا

شاہ محمد جو جو غزنی والا صاحب نیک عقیدہ
 بکدن سفر کسے تھیں اپس دے واک اٹھائی
 جیکھے رو گیا اک اکیلا سا سچی نال نہ کوئی
 رستے اندر ملیا اسوں یک اموار چکارا

خادم دین رسول اللہ عاشق پاک بنی دا
 قدرت ربی لشکر نالوں اسوں پی جی ادا
 جیکھل وچ پیاس نہایت اگر غالب ہوئی
 پچن لگا اس دے کولوں شاہ محمود پیار

کیا کچھ نام تیرا ہے بھائی کس طرف تے توں جاندا
 احمد بیدنو ابناون میں عاجز داناواں
 ہند پور کی خرچ زیادہ تے روزگار نہ کوئی
 چایا ہاں محمود دورے عرض سوال الاواں
 توں بھی نام بتاویں اپنا حال سناویں مینوں
 شاہ فرمایا بیاں میرا نام محمود رکھا یا
 سیسی پاس اس دیکھ پانی اپنے پیون والا
 کریم اللہ پتیا شاہ نے خوب پیاس بھجائی
 پی کر پانی احمد تائیں شاہ فرمان سنا
 ہم ملیں توں میرے تائیں چھ اس دورے
 نالے اپنا چاک بھٹوں دتا شاہ نشانی
 جیکر ایو نشانی میری ہتھ تیرے وچ ہوئی
 بے غم ہو کے چلیا آویں تخت جتھے سرکاری
 اسبطور چلے چاک بھٹ پاس بھٹانے
 ہر یک تابعداراں کارن پاس ملن سرکاری
 جس دیکھ نشان محمدی طے طیب پاروں
 سبھنوں کھٹاں آپ دے پاک حبیب حقانی
 سنوں حقیقت چاک دیکے ہو گیا شاہ روانہ
 ہے کوئی خاص فزہی شاہدا اس کے دوں بنایا
 دو جوار ہو یا تا اوہ بھی آڈیا سرکار سے
 شاہ ذی طرف اگیے ہو کے حلوں و سیاں اٹھایا
 بہت ہو یا شرمندہ عاجز روو کے چھتا ہے
 کرو معاف جو میرے کولوں گل بے ادبی ہوئی
 ہے افسوس تجا رب اپنے دی مول بچیان نہ کرے
 ساری عمر گذاری انویں کر کر عیب خطا میں

نا پھر اوہ اسوار سپہا را شاہ لوگ بول سناندا
 بہت غریبی تے مسکینی کیا کچھ آکھ سناواں
 بڑ بڑھتا کھاوون والا ڈاڈ ہی تنگی ہوئی
 شاید اوہ کچھ بختے مینوں اس آسائش پاواں
 لیونکے بھیا میرے تائیں کیا حاجت ہر تینوں
 پانی دی کچھ حاجت مینوں ہاں ڈاڈ ہا ترایا
 نرت نکال دتا اس شاہ نوں سنبانوں حوالا
 غریبی والے شربت نالوں ڈاڈ ہی لذت آئی
 ہلکے جہ محمود کچھیری آ دربار گٹا وے
 اسیاں اسیں سفارش تیری مولا کھ سناوے
 بھٹکے نال لیاویں ایہی کیتا حکم زبانی
 وچہ دربار سپاہی تینوں منع نہ کرسی کافی
 چاک ویکھ ہٹا ڈائینوں تاہوڑن درباری
 کر سن خوف نہ مول کسے حاجت اندر جانے
 دیکھ نشانی ہوڑن تائیں جنت د درباری
 نہیں مجال ہٹا دے کوئی جنت دور باروں
 جیوں اسوار تائے تائیں د گیا شاہ نشانی
 اسے پر سنوں خبر نہ کوئی ایو شاہ یگانہ
 د گیا اپنا چاک مینوں بیت احسان کما یا
 جتھے تخت شہانہ آہا چاہتا دربار سے
 اوہو چاک دیون والا نظیرا چانک آ یا
 گرے نک زمیں دے آڈے شاہ نوں عرض بنایا
 تائیں تساں بچاتا تائیں مت کیتی کوئی
 کبیرا لکھ دیکھا سن اسوں جا کے روز حشر سے
 کوں خدا تائیں شرم نہ آے بغیر تائیں تائیں

دنیا دے ہک ادنیٰ شاہوں اتنا وہ شرمایا
 کہن روایت جدا اس شاہوں اتنی عزیز سنائی
 شاہ فرمایا تیرے کولوں کچھ تقصیر نہ ہوئی
 سبھوں تیرے ناواقف ہو کے عزت کیتی میری
 اس احسان تیرے دا بدلہ میں نہیں آئے تھیے
 وہ سو فخر زائے وچوں او سو وقت منگائی
 ایسی عزت دیکر شاہ لے لوریا اسد کتا میں
 جس دم فہرال دیکر اسنوں شاہ رخصت فرمایا
 کرے دعائیں یارب سائیں لوں میں بخشندار
 احمد دی میں عزت کیتی خالص بشدار
 کتنی دیر میرا وہ سجدے رو درنیر چلا نرا

پراس علی شاہنشاہوں تینوں شرم نہ آیا
 کرم کرو تے بخشو میںوں جو تقصیر کسائی
 کی ہو یا جے نہیں پچھاتا اس وجہ عیب نہ کوئی
 ٹھنڈا پانی بخشا میںوں بڑی عنایت تیری
 جیکر پانی سچھ نہ آئے خلقت کیونکر جو سے
 نال کمال محبت اونوں بخش عطا فرمائی
 ہو راضی اسوار پکارا دیندا گیا دعائیں
 روکے کھول اللہ اگے سر جکے وچہ پائیا
 کرد اعز من دوارے تیرے ایہ عاصی بچپارا
 توں محمود بچا لے اپر کرم کریں سرکاروں
 بھی ایہ بیت زبانی اپنی کر مناجات سناندا

مشاجات محمود

منم محمود بخشیدم برائے داشت در دنیا تو معبودی بہ بخشائی بریں نادار در عقبے

میں محمود جو راضی کیتا جک وچہ اوہ بچپارا
 توں معبود قیامت اندر بخشیں ایہ ناکارا

منم عاجز بہ بخشیدم برائے ناداشت در دوزم بہ بخشا بریں سے قادر کہ بخشش را توئی اولے

میں عاجز مجھ طاقت ہو کے اُس پر کرم کھایا
 توں ہیں قادر بخشندار میںوں بخشش خدا یا

منم سلطان با عصیان توئی سلطان با فقرال بہ درگاہ آدم ترساں ز شتر نفس بے معنے

میں ہاں شاہ گناہاں بھر یا توں شاہ بخشندارا
 ڈر کے نفس کھینے کولوں تلیا آن دوارا

خداوند انکبہ دارم ز دیدہ اشک بیارم امید عفو سے دارم بدرگاہ تو لے مولے

رنگہ نگاہ اس روندتے تائیں اب دوزخ ناروں
 بہت امید معافی والی ہے تیرے درباروں

ایہ مناجات سنائی شاہ نے پیش خداوند سائیں
 ایک پیسہ کوئی آپس زبانی دیند نام ربانے
 اگلے بزرگ راہ مولائے لکھاں مال لوٹا دن
 دہ سو مہراں سائل تائیں شاہ عطر فرمایاں
 کرو خیال اس سائل اپر کیا رب کرم کما یا
 ایہ کچھ قیمت اس پانی وی ظاہر رب دیوانی
 اینویں جو محتاج کسیدی حاجت ادا کریندا
 دنیا دہ جو راضی کرسی کے سوالی تائیں
 کن روایت راہ مولائے جو کوئی صدقہ دیندا
 پاک کرے رب ال اسد نوں صدقہ دیون پارو
 ترکیبا وکھ بلائیں مرضاں صدقہ دور مٹا وے
 پنجے فائدے روز قیامت اوہ بھی اکھ سناواں
 دوجا وقت حساب کتاباں بیت اسانی پڑے
 جو تھا پل زرخ دے اتوں قلمیہ بیت سو کمال
 ایہ دس چیزاں حاصل ہون کن صدقہ پارس
 ست چیزوں خیریت صدقہ بیت قبولیا جاندا
 دوجا جو کوئی تھوڑے مالوں دیوناں ربانے
 ترکیبا بیت قبول اوہ صدقہ جس چہ پڑلاے
 یا پھر حدوں سوالی کوئی ان سوال گذرے
 چوتھا مال خوشی دے دیوے ناکہ برامناے
 چہیواں اپنے خوشیاں چوں جو محتاج دیوے
 ستواں جو کوئی پرے اندر دیند نام ربانے
 اکثر لوک خدا دے بندے جو مقبول یگانے
 حاجتمند غریب کسینوں خیر حدوں دیا دن
 بعض بزرگاں دی ایہ عادت آئے جس سوالی

دہ سو مہراں دیکر جس نے لوریا سائل تائیں
 حاتم تھیں وہ اپنے تائیں سخی باور جانے
 پھر اوہ عاجز ہون روحو حال و سجاون
 دیکر سر سجدے وچہ پایا بخش خطایاں ہمایاں
 ایک پیالے پانی پر لے دہ سو مہر لیا یا
 باطن اجر خدا لوں معلوم جس می جد نہ کا ئی
 فضل کرم تہہ حاجت اسدی آپ اوند دیندا
 روز قیامت راضی اسنوں کرے خداوند سائیں
 پنج نو اند دنیا اند رب اسنوں بخشیندا
 دوجا عیب مٹا وے اسد رحمت فضل غفاروں
 جو تھا دل نوں فرحت بخشے خواں مال دہاے
 اول گرمی محشر دیوہ صدقہ کرسی بھاواں
 ترکیبا پلہ نیکیاں والا بھلا ہوندا جاوے
 پنجواں رب ودہاے آئیں درجہ جنت والا
 دوہیں جہانیں من سہائش خالق دی کروروں
 اول مال حلال اپنے نہیں جو خیریت کھاندا
 وچہ غریبی قدر موافقہ غریباں جانے
 دیون واحد کرے ارادہ جلدی دتا جاوے
 جلدی دیکو تا اسد دیوہ شیطوں راہ نہ مارے
 پنجواں جو کیہ دیوے اس دانا احسان بھاوے
 اس می خدمت کرنے پاروں جر زیادہ دیوے
 ہو وادہ مقبول زیادہ اللہ بہتر جانے
 پردے مال غریباں تائیں دیون اندر خانے
 راتیں جا کر آپ انہاتوں چیزاں دیے آون
 اکوں اکھ کر آپ شتابی ہون استقبالی

کرن مصافحہ نال محبت ہتھیں تنہ ملا دن
 لو انیاں دو چہ پا کر لے جئے نہر ان کشت کریدے
 ہتھ سخی بہادر ایسے اگے لذر سد ہائے
 مال رہا نام رہا بے رین سدا ورتا ندے
 جو کج طاقت بدنی مالی بخش انہا توں ہوئی
 خوش ہوون سب دست بستے جد کوئی سال دے
 کرن دعائیں مولیٰ لگے یارب بار خدایا
 جد کوئی حاجتمند نہانا کن آواز سنا دے
 لکھن حضرت علی بہادر روون بیٹھے بھائی
 نال محبت کچیا حضرت ویریا سے تائیں
 لکھتی عرض انہاں یا حضرت ستماں روز دہایا
 اس گلوں میں روواں بیٹھا ہو غمناک نہانا
 شکر آپ بھی روئے اگوں پاک حبیب خدائی
 جد نہان مسافر کوئی مومن دے گھر آوے
 بخشے جاون عیب نہاندے کہا ناجا دوں کہوے
 نالے حج عمرہ داد رہ ہر لقمے پاروں
 سائل لے مھمان جہاندے گھر تھیں راضی جاون
 عمل سخاوت عمرود ہا دے وزی برکت پائے
 قیراندہ سیری روشن تھوئے فضل کنوں باری
 روز قیامت سر پر سایہ سخی مچھاں تائیں
 سخاں دمنہ روشن دسن وجہ پیدال حشر دے
 سخاں دیاں گناہاں پر خالق پرودہ پاوے
 خالص شد ساتھ جہاندے عمل سخاوت ہوسن
 کج کلیت نہ پہنچن یون دوزخ والی ماروں
 ہر نزل دچہ رین سو کہا لے عمل سخاوت دالے

جو کج اسنوں دنیا ہو دے دچے دتی جاوون
 بعضے شتیاں مسکینا دے پلے پھر نہ ہند
 جیہرے دھونڈھ غریباں تائیں یون نام رہا لے
 اسپر گز پور کے نوں نامعلوم کراندے
 راہ مولیٰ دے خرین اندر فرق نہ رکھیا کوئی
 جس بن کوئی نہ ملے سوالی مشکل درد ہا دے
 کیا تقصیر ہوئی ہے ساتھیں سائل کوئی نہ آیا
 انیوں جانن ہوں خدا دی رحمت پی بولا دے
 سرور عالم دکھا جنم آد او ہی شقیقت آئی
 کیا موجب ہے روون والا سائل تائیں
 گھر میرے مہان مسافر کوئی نہ ہر گز آئیا
 کیوں نہیں آئی رحمت رب کی فکر دے چہ دہانا
 بھی فرمایا خبر اسانوں جب سائل سنا فی
 لکھی ہزاراں رحمت برکت اپنے نال لیا دے
 اجر ثواب ہر شہیدال ہر لقمے تھیں پائے
 ملے کہوون والے تائیں خالق دی سرکاروں
 بہت ثواب نہاندے کارن پاک نبی فرماوون
 وقت نزع آسمانی ہو دے سخی رب شاد
 کرن فرشتے رحمت والے آکے مدد یار می
 کرے نصیب حساب یسر انصاف خالق سائیں
 امن سلامت پل دوزخ تھیں جاسن خوشیاں دے
 کرے ستاری فضل کرم تھیں شرم خدا فرما دے
 دوزخ طرف انہا تری کارن نیلے مال کھلو
 لکھ جا طبعی جنت اندر حکم ہو سی سرکاروں
 دوہیں مچھائیں ناسکھ پاوون شوم غل ہو کا لے

یارانی ذکر کرے روایت سی یک عورت کوئی
 مانی صاحبی انہوں جاں کوئی چیز یاری
 نال محبت مانی صاحبی کھیا اس دکان میں
 تاجہ اس نے کھول نہایا اپنا سہ حوالہ
 اسپرماں میری سی عاجز شوم نخل مانی
 لکدن میں حال انہا نذا خوابوں رب دکھایا
 ڈاڈی گرمی محشر اندر خلقت کھیل آئی
 دچہ عذاباں رووے پیچھے مال دانی پاوے
 دوجی طرفے باب پیارا کو خوش کنارے
 پھر بھر جام پیاساں تانیں پھیں آپ پلا نرا
 ماں او چارمی دچہ خواری پانی نوں ترسائے
 ویکھ حوالہ مانی والا رحم میرے دل آریا
 او سیوقت آوازہ ہویا غیرت نال ربانی
 سن آواز غضب دامینوں جاگ اچانک آئی
 سچے ہتھوں میں میں ملے پانی سی پکڑا یا
 ہن تک او ہو حالت میری عورت بول نہاے
 ایہ کچہ قہرا کی نازل شوم بچلاں تانیں
 جہاویں جتنے زبرد عبادت شوم نخل کھاے
 مومن سخی گناہاں بھریا بخشے حق تعالیٰ
 صحت شفا طعم سخی دا کھیا نبی غفاری
 سخیال نوں آپ دست رکھے عمل سخاوت پارو
 نال غریباں تے مسکیناں رلوں پیار جنہا نرا
 کرن پیار نہ زرد دولت دار پیار جنہا نال
 حضرت کھیا جد کوئی مومن صدقہ خیر نکالے
 صدقہ بن بلا میں والا پاک نبی فرمائے

حضرت مانی عائشہ گئے آن سوالن ہوئی
 کچے ہتھوں پکڑی اس نے سنوں تحقیق رمی
 سچے ہتھوں پکڑی پکڑی سانوں حال سنائیں
 باب میری دنیا اندر بڑی سخاوت والا
 ہو گئے فوت جدول اوہ دونوں نال قضا بانی
 نقشہ سب قیامت والا اکھیں گے آئیں
 کیا دکھیاں جو نخت پیاسوں تڑپے میری مانی
 پانی پانی کرے پکاراں پانی ہتھ نہ آوے
 ساتیاں دچہ کھلوتا ہویا رحمت ٹھاٹھاں مار
 پکڑ پیار شریعت والے بھروا تے ورتا نرا
 باب پیارا کو خوش شربت پیوے اتے پلاوے
 ٹیکریانی بابل کو لوں اسنوں بچ پلائییا
 سک جائے ہتھ اس واسی نے اسنوں تاپانی
 سککا ہتھ خدا دے قبریں طاقت رہی نہ کافی
 او ہو ہتھ خدا نے میرا غیرت نال سکائییا
 سچے ہتھوں ہرگز کوئی چیز نہ پکڑی جاوے
 جو کوئی مدد کرے تنہا ندی پاوے نال سرائیں
 جد تک بخلوں کرے نہ تو یہ کدی بہشت جاوے
 دوزخ کنوں بچاوے اسنوں عمل سخاوت والا
 رنا آنار طعم بچلاں رحمت تے پیاری
 شامت بخل بچلاں رحمت تے پیاری
 عمل خلقت نہیں دھواؤ نہا ندر پیار کماندا
 رب جنہا نرا دوست ہو گیا پرواہ تنہا نون
 اس صلے دی رکت اللہ بیت بلا میں ٹاے
 کر یا ہویا غضب ربانا صلے نہیں بہت جاوے

حضرت احمد حاجی صاحب ذکر بیان لیا ندا
 اگیا ہک بکھیاڑ اچانک وجہ اجاڑ بکا نے
 لے بکھیاڑ سد بانا جلدی اس واپت پیارا
 جگل دے وجہ مولا باجوں محرم حال نہ کوئی
 جاں کجہ دوری تاملیا ہک فقیر منانا
 کرے سوال اودہ نام خدا دے دیہ مانی کچہ مینوں
 کول اس دے ہک روئی آہی اپنے کھاؤن والی
 جس ویلے اس روئی اپنی سائل نوں پکٹی
 لے کر بیٹا واپس آیا و بکھیاڑ منانا
 کرو خیال خدا نے صدقہ کیسی چیز بنایا
 انبویں جو مسکیناں اُپر شفقت رحم کھا دے
 تنگے نوں جو کپڑا دیوے جڈ تک ہے منڈا ندا
 بھاویں کون سوالی ہووے جیٹری حاجت والا
 دولت والے دولت وچوں صدقہ خیر کھاؤن
 لکھن پڑھن پڑھاؤن والی دولت ملے جہان نور
 عالم دینی علم پڑھاؤن وعظ بیان سناؤن
 جیٹری دولت طاقت قوت ملے کسینوں بھائی
 جس بندے نوں ریاں چیزاں تجھے خالق پُرا

سی ہک چوٹا لڑکا کوئی نال مانی دے جاندا
 پکڑا ٹھایا لڑکا اس نے کر زور دینگا نے
 روندی رہ گئی ماں نانی کر دی شور لکارا
 کسینوں آکے کون جیڑا دے سخت مصیبت ہوئی
 فاتحے پاروں پل نہ سکے عاجز بھکھا بھانا
 کھاواں تے احمد الاواں کراں دعائیں تینوں
 کھول دتی بسم کر کے منگی حیدوں سوالی
 اویسویے فضل الیوں دیر نہ لگی کافی
 امن سلامت کول لائی دے اسون چڑھنا
 تاہر دے متہ وچوں لڑکا امن سلامت آیا
 میراقت تھیں امن سلامت اسون بچا دے
 سیراقت تھیں دیوں والا کچہ تکلیف نہ پاندا
 ہر حاجت وچہ پنچو اسون آکھیا حق تعالیٰ
 طاقت والے طاقت اپنی راہ مولا دے لاؤن
 جیہڑے علموں عاجز ہوون لکھ پڑھ دیں تنہا نور
 کرن سخاوت لیدی اللہ مسئلے حق بتاؤن
 اوہو خرچ خدا دے راہ وچہ اسون کرنی آئی
 سببناں وچوں صدقہ دینا واجب اسد تائیں

حکایت لالہ مولانا محمد اشرف پوری رحمۃ اللہ علیہ

بھیرے شہر اندر یک موئے کامل ولی ربانے
 علم عمل وچہ کامل عارف مرد حضور سی
 درس پڑھاؤن فیض کھڈاؤن بھوجھ لوکایاں
 بڑے بڑے شاگرد آئنا ندے عالم چنگ چنگرے
 ایسی شفقت اپنا نہی لے اوہ حضرت فرماؤن

نام محمد اشرف صاحب خیراں دوز کالے
 ظاہر باطن ہر قسامندی کرن سخاوت پوری
 باطن نور حقیقی پاروں خلقاں بہت رجایاں
 پایا فیض اوسے درباروں والد ماجد میرے
 بہتی واری نال محبت گھر رستی پڑھاؤن

پڑھیا جہاں انانے کوں ایسا سبق پڑایا
 جسکے نسل انہاندی باقی رکھی خالق سائیں
 ایسکال ولی اللہ سے اثر ہدایت والے
 کبدن شہروں باہر خیریں اودہ مقبول رہا نے
 عید مسیتوں باہر جا کے بیٹھ گئے پاک جانی
 کرن مصافحہ خدمت اندر بھیجے بھیجے لوک تمامی
 نام غلام حسن فرادون قوموں شیخ پیارا
 بیسی اکثر عادت اسدی عید پڑھن جلد جاوے
 ماتھی دی سواری اندر ہوئے وہ چہ عماری
 دیکھ سواری حاضر ہوں لوک غریب مانے
 اس دن جدول سواری اسدی شہرین پڑی
 بیٹھے حضرت اشرف صاحب کسے غلام نہایا
 لگا کرن مصافحہ جس میں تھیں ہتھ ملائے
 دیکھ نہایت غصے ہوئے حضرت اسد تائیں
 ہو کے مرد زانیان والا ایر کی سانگ بنایا
 اینوں کہندے تھے اونہوں اودہ مقبول غفاری
 جھڑک ولی دی اس دتائیں کیتا اثر جیہا
 پیرو پیادہ ہو کر اوتہوں گھروں واپس رہا
 کیتا دور لباس شہانہ سادہ کپڑے پائے
 بھیجا ترت غلام اپنے نوں حضرت یوں حلیہ
 میں نہیں باہر نکلن جوگا پر فقیر نمسانا
 لے آؤ تشریف مبارک آپ تئیں بھاری
 کرتجدید نکاح میری دی شفقت کرم کھاؤ
 جدول غلام گھیا وہ چہ خدمت پایا نام رہانا
 گھر اسدے تشریف لیائے قدم مبارک پایا

پشتاں تیک انانے اندر وحدت نور چایا
 بدعت شرک تیرے اوسی روز قیامت تائیں
 سنت تے توحید الہوں جگ کیتے متوالے
 عید نماز گزارن کارن لے تشریف سدہا نے
 سن سن خبراں سوں پاسوں خلق زیارت آئی
 آگیا ایک رئیس شہر دا بڑا تو نگر نامی
 بڑے امیر کیراں دچوں سخی بہادر بھارا
 رستے دچہ غریباں کارن دولت بیت لٹاوے
 اسے پاسے نوکر چاکر ہو رخلایق ساری
 ہر محتاج غریباں تائیں دیندا نام رہا نے
 جتھے حضرت بیٹھے آسے آیتا اس جانی
 ہاتھی آتوں از شتابی خدمت اندر آیا
 سونے کنکن ہتھاں اندر نظر ولی نوں آئے
 کھی فرمایا زور پاتا مرداں جا ز ناھیں
 دیکھو لو کو کنکن پا کے عید گزارن آئیا
 آکر اپنی مسجد اندر غیسد نماز گزار سی
 زینت زیب سواری والا یاد نہ کوئی رہیا
 اس کے ڈرایا گلے کوٹھے رور و حال و نجایا
 کنکن لاکر ہتھاں دچوں ہولا درتائے
 بعد سلام اسادی طرفوں عرض سوال سنائیں
 آکر نام خدا کے مینوں دسورہ رہانا
 جو کج حکم شرع دا ہوئے کرداساں پر جاری
 نوں سوں احکام شریعت تے اسلام شکھاؤ
 کہن لگے بن فرض اساتوں ہو گیا اسوں جانا
 رونداد ٹھا شیخ پیارا گل دکنال لگایا

نال محبت و غلط نصیحت کر تقریر سنائی
 بُہراں دابک تھال لپا کے خدمت و چہ کھایا
 دے دیو حاجت مندائیں تائیں ایسے نام رہا
 رہبر کالیں سن و نون ایسی ٹھوکر لائی
 عشق محبت پاک نئی دالوں لوں وہی سماتا
 سے قبائل ہجرت کر کے دولت مال لوٹایا
 وہی حرمین مبارک جا کے پایاں عجب سراپا
 ایسی قسمت کہولی اسدی فصول طاق باری
 اوسے جگہ وقات خدا نے بخش عطا فرمائی
 جو جس غلام حسن سی اسدا اپنا نام رکھایا
 ایسے برکت ولی اللہ دی اشرف نام جہاندا
 وہی زبان مبارک ایسا مین خدائے پائیا
 اس نون آکھن ولی اللہ دا جس چہ اپنا اثر
 حکم الہی و سن کوں ہرگز خوف نہ کہا
 طمع نہ رکھے مول کسدا یا جہہ خلد نہ باری
 عالم اوہ جو عمل کہا وے جگین فیض کہندا
 ایسے مفتاں وہی اپنا دے پایاں پاک الہی
 نقوس اندر ایسے کال کیا تعریف سداواں
 لگدے دس دور سٹاواں منہ تھیں گھنڈ نورانی
 نا کوئی ہو گناہ کسے دانظر اچانک آوے
 بلواری کوئی عورت آبی مسیدا لوں جاندی
 جس کہیں دی اس ت پر نظر ہی سی بھائی
 کہیں گے تہہ تقوی ساوا کینتا روپ ازائیں
 کتنی مدت اس دزخوں دکھ کمال اٹھایا
 اتنا قدر انہاں د دل وہی دائم خوف رہاتا

ایسا اثر ہو یا اس تائیں جس دی حد نہ کائی
 کچھ نہیں سنئی حاجت سناؤں حضرت نے فرمایا
 اوس وقت خیرایت کیتا مسد فقیر نہا
 مولا باجوں پیر کسے می حُب نہ رہی کائی
 چہوڑ وطن کھر بار پیارے طرف میں دھاتا
 چہوڑ مکان پیارے والا پھیر نہ اتل رہا
 راہ مولا دے کم ہمیشہ اون غریباں تائیں
 پاک نبی دی خدمت اندر باقی عمر گذاری
 شاہ حسن دے قدام اندر قبر مبارک پائی
 ایسے طور غلامی درجہ بعد وفاتوں پائیا
 برکت اثر کلام انہاں نہ ذکر نہ کیستہ جاندا
 بوجہ ملک سنا کے اسنوں توڑ حضور پوچھایا
 ہادی بن کے اہ و کہا دے کل امیر فقیراں
 غیر شرع دیاں رنیازاں ہضم نہ کیتی جاسے
 خود ہو دے پابند شرع دا کرک شریعت جاری
 کر کے طمع خوشامد پاروں حق نہ مول چسپا
 زید عبادت علم دلایت ہر شے دافر آہی
 گھنٹکٹ پوچھ رہن ہمیشہ میں قربانی جاواں
 تابو کہیں دے تائیں ثورت کوئی بیگانی
 ہر ناجائز نظر اں کوں خالق پاک بچا دے
 نال اتفاق اچانک اس پر پکڑی نظر انہاں دی
 خوف الہی زخمی کر کے اودہ اکھ تڑت گوائی
 رہن نہ بلواں اسیں سلامت ہرگز تیرے تائیں
 امیر اسدا دیکھن کتن پھیر پسند نہ آیا
 سوکھا نہیں پند پر فقیر رب دا ولی سدا

ایہیں ہر تیریاں باتاں مینوں باب سنایاں
صاحب کشف کرامت والے مہنچی ولیر نماں
جس یلے جس حالت اندر آئے کوئی سوالی
طالب علم پڑھاؤں نال کمال عطا میں
نگیاں نوں پناؤں کپڑے بھلہ بیان یوں کہا
جد کوئی فتویٰ لکھن لکھدے کوشش بہت کمال
جد اوہ ٹھیک بتاؤں سارے لکھن اوپر گواہی
تہوڑا پتا جاؤں کارن جت دل قصد کریشے
بھی کچھ کچھ اچھے پتے پتے لے جاؤں
جیکوئی چیز لکھان والا راہوں ملے نماں
جیکوئی بھلہ یا کوئی نگا کرے سوال کتھائیں
جس جاگہ کوئی حاجت والا عرض سوال سنائے
تتا کر غریباں کارن رہندا سدا انہاں نوں
ایہیں سودا ک بھیرے اندر ہوئے سودھائی
بڑے خلیق حکیم نہایت دانشمند سیانے
کرن طبابت شد فی اللہ حکمت مجب کمانے
دوروں دوروں حاضر ہوں ہر بیمار لکھیاں
جیکر جانن ہے کوئی عاجز بہت غریب نماں
بہتی دہر غریباں اپرا ایسا کرم کسلاؤں
جد اوہ گھر جا کھوں وچوں رقماں ملن تہاں نوں
جس نوں بھید نہ ملے ہوئے واپس پھیر لیاوے
نال بھت آکھن آسنوں لیجا توہیں تھائی
ایہیں بہت سوچیاں تائیں دیوں اندر پتے
بعض وقت سوالی میں آں سوال الاون
جد اوہ چلاوے تانہ مگر طبعین نوکر تائیں

ایہیں ایہیشت نمونہ ذکر سنایاں
کرن سخاوت ہر قسماں دی ہر ویلے ہر حالاں
لکھدے دس سوال کسے واکدی نہ موڑیا خالی
عاجت مند مرعیاں کارن کرن سوال دعائیں
جو کوئی مسئلہ چھن آئے دس حکم ربانا
کتے صاحب علم تائیں دل و دج و کہاؤں
تاہیہ فہر لگاؤں اپنی اتنی کوشش آہی
کاغذ قلم و دوات ہمیشہ اپنے پاس کھیندے
تیکوئی راہوں ملے سوالی ایسا کرم کماؤں
کاغذ قلم دواتوں آسنوں ہوئے نہیں اڑانا
دیر نہ لگے کھانا کپڑا کھروں منگاندیاں تائیں
وہے جاگہ حاجت پاوے بے میدان جاوے
غیاں تہیں محتاج مانے بہاؤں بہت تہاں نوں
سیاں حسین حکیم جو صاحب طب اندر لاٹائی
دراہد عابد عال کمال پورے مرد رہا نے
ہن تک جاری ملتی سننے فائدہ کسیر انہاں دے
مفتی کرن علاج غریباں کو لوں دین دوا یاں
لوں دیوں خرچ نامی جو اس پنا کھانا
دودھ لپیٹن رقماں تپاں نہ پھڑاؤں
خرچن کہاؤں دہن دھائیں معلم بھید جہانوں
چلی گئی ایہ رقم تساڈی آکر عرض سنائے
ایہ سچ تیری قیمت آتی منوں دب دیوالی
کول جو ہوں قہین والے کجہ معلوم نہ کر دے
کریں معاف فقیر اسانوں کشفقت فرماؤں
جایہ چیز نہانی او سنوں پچھے نال پھڑاں

کریں بیان نہ اس کے دے دی شخص فلانے
 بہت بزرگاں پا کاں لو کاں نیویں عادت آہی
 سکیناں یاں راناں کے جیڑاں سٹ سٹو
 کرنا پوسے سوال نہ تانا مول نہ تائیاں تائیں
 جد کوئی حاجت مند نہانا پاس کے دیا وے
 طرح طرح دیاں جیڑاں نیویں تائیاں
 دیکھاں کوں دیوں والا کیا کہیوں سناے
 دور ہوئے سب عزت رسدی جیڑاں سوال نہانا
 کون سب کے میں عاجز ہوئے در در چہراں پینیدا
 ہوا چار سوال سناے جو سکین مسانا
 سورت والے اندر ساہو حکم بیوں آریا
 تیس نہ چھر کو عاجز بندے یا سید ابراہاں
 دو جا شکر ایہو حضرت نوں کہیا خالق باری

تا جو سانوں سخی نہ جانے نہ احسان بیکہ
 چپکے دیوں ناد کھلاوون باجوں ذات
 تا جو آپے تھکے ہن جن کے لیے محتاج اوٹھا
 تاہوون ممنون کسے نے باجہ خداوند سا
 ہوا جیلے جیونکر او سنوں شرم سوالوں کی
 خبر نہیں ہو حاجت اپنی پاساں یا نا پاساں
 دیکر چھر دک پٹاے بیوں یا شفقت فرما
 لکھو دس سوالی بن کے عورت کون
 مشکل کوئی مرد رہانا نہیں سوال کر
 رب فرمایا اس عاجز نوں تائیں چھر دک
 چھر کو نہیں سوالی تائیں پاک خدا
 روز قیامت اس چھر کاں تیریاں
 اس تھیں گے بہر نعمت دی دتی شکر

وَلَا تَنْعَزِرْكَ رَبِّكَ فَتَكُنْ

اور اپنے پروردگار کی نعمت کو بیان

یابنی اشرب اپنے دی ہو نعمت مندرہ پانی
 رنگارنگ خدا دی نعمت حد شمار نہ کوئی
 لاکھ کروڑاں پیدیاں نیلاں نعمت باطن والی
 جتنے سہل رب ہی طرفوں دنیا آخر آسے
 ختم رسولان والا درجہ ہو رہی کسے نہ پانیا
 کل دنیا دل سہل ہو کے ہو نہ آیا کوئی
 اس پر عرش نہ ہو رہے نوں رب معراج کرایا
 کل زمین کسے دی خاطر مسجد نہیں بنائی
 ایسا دین صحیفہ کامل بخشیا خالق سائیں

کہول بیان سناؤ اسدا کارن شکر ادا
 خاص حبیب پیارے کارن بخش حضور
 لاکھ کروڑاں ظاہر نعمت بخش گیتی رب
 یہ نہیں وہ انعام فی نوں ب عطا فرما
 باجہ محمد رحمت عالم ناہیں کسے
 سرور عالم نوں ایہ نعمت بخش حضور
 مال ضیعت ہو رہے پر نہیں حلال
 حضرت کارن و بہر تہامی پاک خدا
 جو منور نہ ہو رہی ہرگز روز قیامت

دد جا کوئی نہ شاخ ہو سی کارن خلقت ری
 خاص نشان عنایت ہو سی کارن نبی سیاس
 جس د اندر ہو کہے داد دل نہ کوئی ہریا
 اوہ منزل بھی حضرت کارن خاص مقرر ہوئی
 ورنہ تھیں کدہ جنت چین عامی باجہ شماراں
 نعمت پر قبضہ ہو سی سرور عالم تائیں
 تھیں پلاؤن دیے موسیٰ تا بعد اراں
 ساریاں بنیادی سروری حضرت کارن آئی
 رب فرمایا بول سناؤ ظاہر وچہ لوکایاں
 اس منصب نوں ظاہر کرنا پاک خدا فرمایا
 واقف کرو خلاق تائیں نعمت فضل غوروں
 کتنے مطلب تیں آیت وچہ تفسیراں آون
 نعمت دا شکر عظیم آ پو لبی حسانی
 تینے قساں شکر انبیا سے خدا جدا فرما کے
 مایو یا جہوں پرورش کر کے منصب پہنچایا
 جو کوئی ملے تمیم تانا اس پر رحم کسانا
 کرو پایہ تمیاں تائیں با سید ابراہاں
 انی بات قیمی والی چیت ہمیشہ دہری
 اسے ملے ایہ شکر حضرت نوں فرمایا
 کرو مروت اسے پرامریت تاربا عالی
 مال حقارت کا کہے نوں جھوٹک بٹانا تاہر
 اسدا شکر خلاق تائیں وعظ مستمانا کر
 راہوں پہلیاں گمراہاں نوں رستہ حق دکھاؤ
 ایویں خبراں تیں سناؤ سیرت خیراں تائیں
 لوکاں نوں تیں کرو منور ایہ نور تیں

چہ شفاعت کبریٰ حضرت نوں سروری
 لائے نوزانی جھنڈا نوزوں لوسے ہولائے
 زمین بتی سرور نوں وعدہ رب فرمایا
 سو مقام نہ ہو سی پور کسینوں ڈبوئی
 شفاعت سرور عالم کارن اوکھناراں
 بھی تھیں تے دالخی لاق سائیں
 جنت دا دروازہ سید کل ابراہاں
 شمار خدا دی نعمت جو حضرت نے پائی
 اماں تے اکراں سرور عالم پایاں
 اپنے پاس تساؤ منصب ساں بنایا
 تسانوں عالی دیے بخشے لسانوں
 ت کھنوں داس جگہ بہت وچہ فرماون
 طرح ہر نعمت ربی سرور عالم پائی
 احسان حبیب اپنے نوں لاق یاد کر لے
 جوین غمی اندر رحمت فضل کسانا
 یا اس نعمت دیے شکر پیو سنانا
 پیمپی اسان تسانوں رکھیا ناں پیاراں
 یومیایاں عاجزاں اوپر قہر نظر نہ کرنی
 عاجوین فقیری حالوں غمی نکال بنایا
 کوئی ملے فقیر غمانا حاجت مند سوار لی
 بت نظر سوالیاں اوپر کھنی سدا سدا تیں
 رجا جوین ایت رستہ کر کے فضل دکھایا
 روہیت لوکاں تائیں رب د حکم سناؤ
 یویں تسانوں خبراں دتیاں فضلوں لاق
 ساں تساؤ آغلب منور کتیا اپنے نوروں

اساں تہاڈیاں کل دواں کل فصل پنچیاں
 ہر دولت تہیں اسان تہاڈوں دولت بنایا
 ہر نعمت جو اسان تہاڈوں بخش عطا فرمائی
 جس قسموں کوئی نعمت اپنی بخشی خالق باری
 ہر نعمت تہیں علی نعمت ہے فرقان خزانہ
 سب لوکاں لوں اس دایر کرنا عمل کھاؤ
 جو جو عمل سب سے سادوں بھی جو نہیں سارے
 تیس سناؤ لوکاں تائیں یا سید ہر اداں
 خدا جل جلالہ عمل نیچے کہہ دیو وچ لوکایاں
 ہر برائیوں برا عقیدہ کفر شرک گمراہی
 دواں ہے انجام نیچے واضح کر سمجھاؤ
 اگیلاں بے فرماں پیر جو جو قبر و باسے
 جوں ہلاک جو یاں اوہ فجاں بیفرمانی پاروں
 جوں کر اسان بچا یا فضلوں مومن نورانہ داروں
 سن کر خبراں سٹے آپر جو ایمان لیا سن
 جنت و رخ خیر سناؤ کہول تمام حوالے
 دو رخ اندر مومن جو جو قبر عذاب بلا میں
 اینویں جو جو جنت اندر مومن آنج بیماراں
 جو العام مقرر ہوئے کارن اہل ایماناں
 ہو حلال حرام تمامی جو سبہ امر و نہی
 طور طریق عبادت دے جو ہیں ساں خرٹے
 قصہ کوتاہ دین و دنیا دے سناؤ ورتا سے
 نعمت عجیب کلام الہی نعمت تہیں عالی
 بعضہ کہن کلام اللہ دا پڑھنا ہونا پڑھانا
 ابن کثیر خطیب وغیرہ ایو بیان لیا طن

تیس کرو من شکر ہونا ترا جو جو نعمتاں رکیاں
 کرنا شکر تہاڈے دے پاک خدا فرمایا
 تہاں محبت کرو ہمیشہ سب دی شکر ادا دانی
 او سے قسموں کہ سناں اسدی شکر گذاری
 کرو بیان خلائق اندر یہ اس دا شکرانہ
 جو احکام کلام اللہ دے جدا جدا سمجھاؤ
 کہول سناؤ اہماں تہاڈوں ظاہر باطن سارے
 عمل جماعین سب سے پاؤں کرن جو چکیاں کاراں
 پکڑے جاسن دکھ اٹھاسن جو کرسن بریاں
 ہر نیکی حق نیکی طریقہ ہے تو حیدر الہی
 رد کو کفر شرک برہاویں وحدت طرف لیاؤ
 کہول سناؤ حال انہاں سے یا محبوب ربانے
 اینویں تیس بلاکت پاسو مولائے انکاروں
 جو ہلا نہاں رحمت ہوئی کہول سواخباراں
 دو ہیں جہانیں رحمت فضلوں لید سب سے پاسن
 ایہ دو رخ ایہ جنت جاسن لیلیں مہلاں دالے
 خبر سناؤ خوب ڈراؤ بے فرماں تائیں
 دے خوشخبراں اس لگاؤ مومن نیکو کاراں
 دیکھول بیان انہاں ظاہر وچہ جہانناں
 کہول سناؤ لوکاں تائیں کل احکام الہی
 حج زکوٰۃ نماز رخصتے کہول سناؤ سناؤ
 کرو بیان کلام اللہ تہیں کہ کیا سر جن مارے
 پڑھ کے خوب سنا مجو یا امر کیتارب دالی
 وچہ فعلت حضرت کارن ہی فرمان ربانا
 پڑھن پڑھاون کرن تلاوت شکر ایو فرماؤن

نعمت کنوں مراد نبوت بن اسحاق تبارے
 شان نبوت شان رسالت کامل نعمت بھاری
 دیگر نعمت حکم سنایا دوست اپنے تائیں
 آکھ دیو سب لوکان تائیں میں ہاں نبی ربان
 اسان تسانوں مل کیتا کارن خلقت ساری
 ظاہر کرو نبوت اپنی کرد دعوت اسلامی
 جے تیس چاہو پاس خدا دے مجھے تیا سانوں
 جے کر میرے تابع ہو سو پاسو قرب ربانا
 میری تابعداری پاروں رب محبوب بنائے
 میں سب کو گنہاراں کارن شان فتح بن کر آیا
 آؤ کو اسان تساتوں رستہ حق دکھاواں
 کرنا راض رو سبیا جہاں حلق پاک سچاواں
 دھر ہوئے درباروں جیڑے شامت مل خطراں
 جو چار دلائل سے ہو دن اسان علاج سکھاں
 کج نہیں نور جہان سے اندر لہرا رہا نو چہاواں
 کافر مشرک بدعتیاں نوں لیا سبق پڑھاواں
 من نہیں خدا نوں جیڑے آؤن اسان مناد
 ہر شکر نوں اسان بولاواں تے بیخام پوچھاواں
 باطل مذہب غیر طریقے کر موقوف ہٹاواں
 جو ٹھہرے نہکے سارے خلقت کنون رازاں
 کج نہیں نفع جہان سے پوچھاں کر مرد و چلاواں
 بسیار دساں میں جہاں ملک نہاں سراواں
 جس کو کول تمام خزانے میں قربانی چلاواں
 میں نہاں بدخواہ کسے دانا کج جوٹھ لداواں
 اپنے کووں ہول کسینوں میں کج فرماواں

ایو قول مجاہد پاروں وچ تفسیراں آؤسے
 اپنے نبی پیارے تائیں بخشی خالق باری
 شائع کرو نبوت ساڈی ہر ملک میں ہر جا میں
 معلوم ہوئے شان تساد انجیراں ان حاناں
 دل محبت دوسو پہنوں اپنی تابع داری
 صاف تساد دیو سب لوکان میں یہ فرمان گرامی
 پھر میری تابعداری جو میں کہاں تسانوں
 میری تابعداری یا جہوں کسے نہ جنت جانا
 کرے معاف خطائیں آسداں میرے والے
 ہر گراہاں کارن میںں رہی رہی رہی رہی رہی
 جہاں خدا لوں ملنا ہوئے آؤ اسان ملواں
 آؤ راضی کرنے والا اسان طریق بتاواں
 سناؤں من اسان ہناتے غیب گناہ بخشاواں
 اک پل اندر سے دریا تیریاں مٹھاں پٹ گواں
 ہو دن نور انہر تیری ایسی مجمع جگہ واں
 کفر شرک دی بیخ اٹھاواں مومن بٹاواں
 کمال دلائل قائل کر کے باطل شے آؤاواں
 مولا یا جہوں ہو کر کے مانوف نہ ہرگز کھاواں
 دین اسلام طریقہ سونہا ہر گز نہ تہاواں
 اک معبود حقیقی ملے سب دے سبیس جھکاواں
 سب دی پوجا زک کر کے اہد رب پوچھاواں
 سبے درگاہاں رن الا خالق راض سماواں
 اوس ساریے داد و ازہ میں کینوں دھلاواں
 کراں نصیحت خبر خواہی تہیں سخی بات سناواں
 جو فرمان جھنوروں آؤسے سوسہنوں پنچاواں

آؤ سنو نصیحت لو کو نعمت مفت لٹاواں
 میں حرمت کل دنیا کارن سبہ تے حکم کماواں
 خوشیاں نال ملوک نجات تے الفت سکلاواں
 دیر غنا و فساد تے ڈاڑھیں مٹاواں
 دور کراں سبہ بے اتفاقی تے اتفاق کراواں
 ہوشیاریں تھیں تسالوں کر آگاہ ڈراواں
 دکھ تے قائلن کارن میں سبب لگاواں
 دھچھو لٹاواں جھگڑاواں میں تے تاناواں
 میں تے تادی بہتری نگاہیں لے مڑھیاواں
 دوزخ قید مصیبت کو لوں ڈاڑھیں بچاواں
 خوش طمران بارغ ہاراں میں کھٹیاں چھاواں
 بیشک تابعدار کارن نعمت ورتاواں
 با محبت تے دیاویو خبراں امر خدا فرماوے
 شکر عمل کماون جیڑے طرف تے تادی آون
 تیرے تابعدار کارن جنت اسان بنایا
 ہر نعمت تھیں علی نعمت قیری تابعداری
 سبہ نوں حکم تے دیاویو پھون راہ صفائی
 جو میں تسالوں حضوروں بچنے نصیب علی
 کر اقرار نبوت جیڑے میں سچ تسالوں
 جو کارن یقین تے اس پر چوڑن تابعداری
 مور بیان اس آیت اندر کہیں مفتر خالہ
 نعمت کنوں مراد اس جگہ نعمت تقویٰ الی
 یا سید میں بخشیا میں تقویٰ نعمت باری
 کرو بیان یہ نعمت ساڈی شکر ادا فرماؤ
 کر پر میر کام گناہوں ترک کرن برائیاں

نالیں کچھ مزدوری نگاہیں ناکوئی بھار چھاواں
 اوچھڑے لے جانیاں تالیں ہوڈے راہ ملاواں
 تال بگیاں خلق کا دور کووانگ بھراواں
 تال محبت صلح کرا کے آپس وچہ رساواں
 سبہ نوں بھائی بند بنائے بھایاں ساتھ رلاواں
 دھچھو لٹاواں دلن والے منڈے کم سٹاواں
 دوشیں جہانیاں میں آسائیں تے آرام لاواں
 پاس خدا تے میں تے تے عزت قربت پلاواں
 دھچھو لٹاواں غرق نہ ہوؤ پاپ چھٹاواں
 کل گناہ معاف کر کے جنت وچہ وساواں
 لے دیاواں میں ہر قصداں تے زیر پناہاں
 نور پائے کوڑا لے تھیں آپ پلاواں
 جس نے جنت جاتا ہوئے طرف تے تادی آوے
 ہوون تابعدار تے بیت اسانوں بھان
 شکر بے فرماں کارن دوزخ تہر تپا گیا
 تیرے دوست ساڈے دست امر کرے رب باری
 تاجو بیلکے کہن نہ سالوں کسے نہ خبر سنا فی
 ظاہر کر و خدا دی نعمت شان نبوت والی
 شکر گزاروں جنت نعمت بیساں میں تنہاوں
 تیرے دشمن ساڈے دشمن پاؤن سدا غوری
 جیوں کشف الاسرار کتابوں آکے مصباح واک
 اپنے نبی پیارے کارن امر کیتا رب عالی
 کل پر میر گاراں دکانر ہے قیری سرداری
 ہر لوکا توں تقویٰ و نورب و اخوت سکھاؤ
 جہناں تقویٰ حاصل کیتا سمجھے خوبیاں پلاواں

وچہ قرآن ایوتا کیداں آیاں کتنی جائیں
 ہو مراد اس نعمت اندر بعضیاں نے فرمائی
 مال غنیمت پاک بنی نول جو بخشے باری
 یاسید اسال لہا وول تینوں غنی بنایا
 کر تقسیم اوہ دولت ساڈی ساڈے نام لٹاؤ
 بھی سبہ اپنی امت کارن امرایہ فرماتا
 دیکر دولت اسیں جہاتوں دولت مند بناوا
 سن کر حکم زکوٰۃ اساڈا جو خیرات کما سن
 پاک بیرون مال انہاں سے صلہ دیون پڑوں
 مال زکوٰۃ نہ دیون پھیرے لے کر حرب سائیں
 دنیا وچ بھی مال انہاں دامن ب بناوے
 وچ اسراف گناہاں جھیرے ات کرن اناہیں
 کر بے قدری مال رہا ناصانع جہاں گویا
 کوڈی کوڈی کن کے جس ن جہاں کھینسی
 جیکر رب دی مرضی موجب لت خرچی آہی
 لیجا نفع اساڈے کو لوں کر کر رب سائیں
 جیکر وچ اسراف گناہاں دولت پی اوڈاٹی
 رب فرمائی جویں اساڈی کیتی نمک حرامی
 دنیا اندر تسال اساڈا نعمت قدر نہ پایا
 جس نعمت دا دنیا اندر قدر نہ کری کوئی
 کرے سوال خداوند اگے یارب بار خدا یا
 جیکر رب د حکم مطابق کیتی شکر گزاری
 اسے خاطر پاک تیری نول ہو یا حکم رہا نا
 حکم زکوٰۃ سن دا دیو تینوں یا محبوب یگانہ
 بعضے کہن نعمت پاروں ہو مراد بھی آئی

نیک انجام خدا دے فضلوں متقیان و تباہیں
 جویں حبیب اللہ بن ناگوری کر تفسیر ستانی
 اس آیت وچ حکم سنایا اسدی شکر گزاری
 کر دادا شکرانہ اس دا جو میں فضل کھسایا
 مسکیناں محتاجاں اپر کرم کرو درمہاؤ
 مال بخت راہ مولا دے خرچن مال رہا نا
 کرن زکوٰۃ ادا اس چوں حکم اسیں فرماواں
 برکت کر سال اسیں جہاتوں ہو زیادہ پاسن
 کسے بخش دے نعمت دولت بخش کراں ہزاروں
 کدی نہ برکت حاصل ہووے مول انہاں دے تائیں
 آخر وچ بھی دوزخ بن کر اوہ کھاوون آوے
 مال شیطاناں زقیامت پاسن لے سرائیں
 معلوم کر سن حدوں انہاں دوزخ کھاوون آیا
 اس دن اعلیٰ حاکم اگے کون جواب کرے سی
 پاک حساب تمامی تیرا کر سی حکم الہی
 اک پیسے والکھ لکھ پیسے ملسی بعضیاں تائیں
 پیش عدالت دوزخ پاہوں تھاؤ نہ جہلمسی کوئی
 آج اس نمک حرامی بے حکمیوئے تمامی
 جاواں آج بے قدریاں اندر دوزخ ڈیرا آیا
 اوہ نعمت دوزخ کھڑی وں قیامت ہوئی
 اس نامک کے بندے تیرے میرا قدر نہ پایا
 کرے شفاعت شاکر کارن ہر یک چیر پیاری
 نعمت دے شکر کھانا امت نول فرماتا
 کرن سخاوت راہ مولا دے نعمت دا شکرانہ
 وقت نمازاں پنجاں والی نعمت ب فرمائی

کتنا حکم حبیب اپنے نوں یا سید ابراہاں
 خوب پہچان کرانی فضلوں یاں تساویتاں
 خدا جہاد سمجھ وقت نمازاں کر تفصیل سناؤ
 سستی کرن نہ وقتاں اندر غافل غفلت نہ
 حافظو علی الصلوٰۃ پاک خدا فرماوے
 مومنوں پر نماز خدا نے وقتی فرض بنائی
 قدر نہاں جس غفلت اندر وقت نماز گویا
 وقت نماز پہچان کارن بہت حدیثاں آئیں
 وقت الاول رضوان اللہ وہ حدیث گواہی
 جو اول وقت نماز گذارے رب نوں براہی کردا
 یعنی جو معذور نمازاں آخر وقت گذارے
 جہنم کوئی عذر نہ ہووے نہ کوئی دکھ بیماری
 کرنا شکر می نعمت رہا اس نے عذر نہ پایا
 پڑھن نمازاں اول دینے پاک رسول الہی
 ایہ حکم تمام امت نوں وقت نماز جان
 وہ چہ چرخ اسلام ہر سارے میں سبے وقت دسارے
 بعضے کہن مراداں دو نوں اس نعمت چہ آریاں
 بحر علوم اندر ایہ لکھیا وہ مصباح لیاوے
 یا سید اسماں قبلہ کعبہ تینوں خوب جتایا
 جب سارے تھیں عزت والا پاک مقام پیارا
 ایسی نعمت ساڈی طرفوں بخش تسانوں تہی
 اسماں تسانوں قبلہ کعبہ بخشی نعمت برسی
 وقت نمازاں قبلے دیول کر کے منہ کھلوں
 جتھے ہوں جتول ہوں پھیرن مکہ اوداں
 شکر گذارن اس نعمت دا بولن حمد زبانی

اسماں تسانوں وقت نمازاں سے نال پہچاں
 تیس پہچان کر او لوکاں کہیا خالق سائیں
 وقت پہچان فرض ضروری امت نوں سمجھاؤ
 ہشتیاں اٹھا جرم ہوئی جو بوقت گذارے
 خوب حفاظت کرو نمازاں وقت ضائع جاوے
 وقت گواہی والیاں کارن بہت ملامت آئی
 بیشک سست نمازاں کارن ول بکھانا آیا
 آپ بانی سرور عالم تا کیداں قرنائیاں
 اول وقت نماز پڑھن وہ چہ خاص رضا الہی
 آخر وقت معافی آمدی فرمودہ سرور دا
 کرے معاف خداوند اسوں کہیا نبی پیلے
 کر کے تنگ نماز گذارے باہجہ امر لا چاری
 سخت عذاب میرا شکر اں پاک خدا فرمایا
 جنتاں وہ چہ تاخیر کرن دی اکثر عادت آہی
 وقت عشا کچہ دیر گذارن استجاب پہچان
 جو کوئی چاہے دیکھے اوس تھیں وقت نماز لالے
 وقت پہچان قبلہ جانن شرط اں کب ٹھریاں
 نعمت کنوں شناخت قبلہ امر خدا فرماے
 سو ہنا گھر بیت اللہ والا بخش عطا فرمایا
 برکت اتے ہدایت جس تھیں پاوے عالم سارا
 کلن نیا وہ ثانی جس دا ہر مقام نہ کوئی
 سبب تمامی امت اندر کروا یہ عاری
 اس دباہوں ہو رکتے ول نامتوجہ ہوں
 خوب پہچان قبلے تائیں سمجھنا توں سمجھائیں
 ظاہر باطن کہے ولوں کرن نہ رو گردانی

طاقت والے حج گزارن کرن طواف والے
یا محبوب ایہ نعمت بھاری کارن اماناں
ہو مراد اس آیت اندر شیخ حمید لیا یا

ہو سن پاک گناہاں کو لوں لوک زیارت والے
شان بیان سناؤ اس دعا ظاہر و چہ جہانناں
اپنے نبی پیارے کارن امر خدا فرمایا

وَ اِنَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَنُوتٌ

اور اپنے پروردگار کی نعمت کا شکر یہ بیان کر

یا نبی! شرب اپنے دی نعمت بول سناؤ
بیچ قسماں دی نعمت ایتھے ذکر حمید لیا ندا
پہلی نعمت اکھیں الی بہ نعمت نفیس عالی
جو پختی نعمت بدن سلامت بخوبی نعمت لدی
ایہ پنج نعمت حضرت کارن خالق یاد کراوے
کیئے اساں نصیب تسانوں سوئے نین پیارے
لکھ کر وڑاں قدرت ساڈی جو چہ زمین آسماناں
کھیں لیاں نوں سبہ قدرت ظاہر ہیں دکھاوا
ایسی نعمت نین پیارے بخشے اساں حضوروں
جسول تھن مالک کو لوں نا کوئی چیز چھاو ن
دوست دشمن دیکھ شتابی دس نین نیگنے
رب فرماوے میں ایہ نعمت مفت عطا فرمائی
جد کوئی چیز دکھاو ن اکھیاں بولو حمد رباناں
سہرہ نظروں جیکوئی بندہ حمد کہے لکھ واری
شکرا کہیں داپاک نبی نوں ایہو خدا فرمایا
جسول اساں اجازت اپنی نہیں تسانوں فرمائی
نعمت چشماں اسے خاطر بخش تسانوں ہوئی
ایہو ہدایت کردیو سب نوں یا پیغمبر عالی
نظر ہرام گناہاں کو لوں اپنے نین بچا و ن

کر و بیان احسان بیانے شکر بجا لیاؤ
دہاں راہیں ہر مومن نوں حبیب شکر جہانناں
دوہی نعمت ہتھاں والی زنجی پیراں والی
دیہر طاقت شکر کرن دی کسے کسے نوں ملدی
کر و بیان اتہاندی خوبی ہر کوئی شکر کھاوے
زنگازنگ دکھاو ن قدرت جسول کرن تظارے
لکھ کر و عجائب چیزاں باہر حسد بیاناں
کھوچہ ٹھیکیاں نال اکھیں دیکھیں گاس کر و اواں
باہر زبانوں سبہ چیزاں دی خبر سنانوں دوروں
سوہنی کوچی جوشے دیکھن جلدی خبر سنانوں
بہتر جام جہاں نا نفیس ایہ لودی آئیئے
یا جہوں شکر عبادت اس دی نور قیمت کافی
جس ایہ نعمت بخشی اس والا لے شکر کھاتا
تا بھی ادا نہ ہوئے بی پوری شکر گذاری
خرج کر و چہ راہ مولا کے اکھیاں دا سرمایہ
آت دل دیکھن کنوں ہمیشہ رکھو نظر بچائی
تا جو ساڈی مرضی یا جہوں چیز نہ دیکھو کافی
ضائع کرن نہ غفلت اندر نعمت اکھیاں نوالی
نعمت ربداور چپانن تا احسان ہو لاوان

لغوا کھاٹے ہو رہا تھے جو شیطانی کاراں
 ویکھیں! کھیاں ناں ساڈی قدرت استاکاری
 کرن زیارت پاگاں لوگاں بھی پو استاداں
 ماہی دی ہو کرے زیارت خدمت ادب کاٹے
 زن فرزندال بنویشاں بھایاں مومن نیوکاراں
 ناں محبت دیکھن جو کوئی دینی عالم تائیں
 کیسے دی کوئی کرے زیارت نظر محبت پاٹے
 اٹھیں کچھ پڑھے جو مومن پاک کلام الہی
 نہیں شمار آہین دی نعمت جو انعام دلاوے
 کچھ پرواہ نہیں بے پرواہ نوں جو نہیں شکر کا نذا
 جس تہیں اذہ ناشکری باروں لے لئے میں کج
 کر دیسے لوہ دور جہانزی کہیں یوشانی
 جتوں جاوے دیکے کھاٹے دور کرے سب کوئی
 ہو لاچار نا عاجز آس آمید گواوے
 دنیا اندر ہوں بندہاں روتی مورج بہاراں
 دوست یلی خوش پیارے کوں لنگھ لنگھ جاوے
 خوش رخسار پیاری ہوئی لاکھاں پ سجاوے
 کیسی نعمت میں پیارے بخشے خالق سائیں
 لاکھاں نعمت اللہ بخشے مورکھ قدر نہ جانے
 اکھیاں والے او پروا کت سنا فضل ریا نا
 رب غلامے نعمت ساڈی یا محبوب سنا میں
 دوجی نعمت ساں توں بخشے ہتھ پیارے
 ناں انہاں سے بچوں چاہو جو ہر چیز پیار کی
 جو شے دور مٹانی چاہو پکڑ کتاب بٹاؤں
 جتنے کم زبان نہ دیوے ایہ پوچھن آس جانی

نہیں نظر بچاؤں اپنی ناو مین پر باراں
 ہر نظر توں لکھ لکھ محبت بدلہ شکر گزاری
 شکر کاؤں رحمت پاؤں جلد مین اولادوں
 حج برابر ہر یک نظروں اجر خدا تہیں پاوے
 نظر محبت طرف تہیں بخشے اجر ہزاراں
 سال ہزار عبادت درجہ بخشے خالق سائیں
 جیوں مانی دے بیوں جیساں ایسا ہو کر رہے
 دوسرا جو ملے اس تائیں نعمت بے پرواہی
 ہر نعمت دی شکر گزاری لاکھاں دواوے
 جلاوہ نعمت داپس لے لئے مول نہ موڑا جاندا
 پھر یہ نعمت ملے ناسوں جو سوکراں مارتے
 راول ویداں ڈاکٹراں دی واہ نہ چل دی کانی
 ہن یہ نعمت ملے تینوں بندہ خنوروں ہوئی
 لاکھاں دولت پنے ہوئے ہرگز کم نہ آوے
 سب کچھ دیکھن گیا نصیبوں میں یوں حد باراں
 کندہ عاجز نوں خبر نہ کوئی بے قیاب بولوں
 کیڑی خوشی تائیں تائیں جیکر نظر نہ آوے
 لاکھاں نعمت باہجہ عیبائے ہوئی بندہ اڑاں
 جو نعمت لے لئی آس لے لئی خوش بھانے
 بچو اکھ نہ ہووے جس دی سدن ناسوں کا نا
 دیں شکر آہیں کرنا اکھیاں دایاں تائیں
 ہر دم تاجدار قساٹے امر قبولین ہارے
 پکڑ شتابی حاضر کرے ناں دن لاکاری
 ہر کم اندر مدد دیوں ناں کبہ عذر لیاؤں
 ناں اشارے ہتھ پیارے کرے کارروائی

کتنی جاگہ گنتے اندر انگلیں کم آون
 کہاون پیون پہن اندر کتنی مدد دیکھے
 بھاری نعمت ہتھ پیارے یا محبوب یگانہ
 ہتھ اٹھا کر ساڈے اگے کرو ہمیش دعائیں
 ساڈے باجے کے دے اگے ایسے ہتھ نہ کرنے
 نصیحت سب لوکاں نوں ظاہر ہول سناؤ
 کرن لگو جہ نال ہتھانڈے کوئی کم کداہیں
 جیکر کدی خلاف شرع دے ہوئے اوہ کم کرنا
 جو کم کر لو کرو ہمیشہ موجب حکم بے دے
 حق بیگانہ کہو ناہیں ہرگز نال ہتھانڈے
 کہاون پیون پہن کوں عاجز ہر سرکاروں
 جو ہتھ نہ ہووے جس داکھڈ بلاکت پناوے
 دو دو ہتھ تھانڈے خادم بخشے اسان نہاں
 کرو سخاوت نال ہتھانڈے صدقہ خیر کماؤ
 پکڑو بہت پیاریاں چیزاں جو منظور اسانوں
 ہو کر پاک کلام الہی پکڑن ادب پیاروں
 اینویں ہو جو چنگیاں چیزاں متھیں پیراناؤ
 تریجی نعمت پیر الوالی وجہ تفسیر لیاوے
 کیا ایہ نعمت پیر خدا نے تالیدار بنائے
 جتوں حکم سناوے ہلک تون سیر کراون
 خدمت اندر حاضر دونوں جتوں کرو تیاری
 جیویں حبیب اپنے نوں خالق دسیا شکر بخانا
 بانی شکر نعمت پیر انجشی اسان تسانوں
 ثابت قدم رہو راہ رب دے شکر ادا فرماؤ
 ساڈی مرضی مایہ کسے دل ہرگز قدم نہ پانا

لکھن پوجن کسب کماون سبھ کچھ ہتھ بناون
 کہا ناکیڑا جو ہر نعمت حاضر پکڑ کر ندیے
 کرو ادا محبت پاروں ہتھیاں داسکر گزارو
 جو منگو سودیواں فضلواں شیش ڈے تائیں
 ہر حاجت وجہ غیباں کوں روک پچھاہیں نہ
 غیر شرع نا جائز کاروں اپنے ہتھ ہٹاؤ
 کرو تلاش رضا ربانی اس وجہ سے یاناہیں
 ہرگز مول نہ نیٹے جانا قہر لکھوں ڈرنا
 ظلم نہ کرنا نال ہتھانڈے ہرگز اُپر کسیدے
 دیکھ انہاں ل عبت پکڑو ناہیں ہتھ جہانڈے
 ہر کم دی محتاجی پاون شامت ہتھیاں پاروں
 عمل خلقت وجہ داعی مجھے ٹنڈا سدا جاوے
 رب فرماوے دی خاطر ورتو قسین انہاتوں
 مدد و ہمو محتاجاں تائیں راہ ساڈے وجہ لاؤ
 بھی جو نعمت حق حلالوں بخشاں اس تسانوں
 دیکھو پکڑ کتاہاں یونی نعمت باجہ شماروں
 نعمت ربدا شکر کماؤ تا احسان پہولاؤ
 رب تبارک شکر انہاں داحضرت نوں فرماوے
 چلنے پھرنے ٹرنے کارن ب عطا فرمائے
 عجب سواریاں باجہ کراویں کرا سواریجاون
 ریں برسی طین دوڑن آون وار واری
 او سے طور ہمیشہ لازم کرتا شکر انہاں دا
 تاجونال انہاں دے حل کے آو ملو سانون
 جتوں جاؤ نال بنائے ساڈی خاطر جاؤ
 کر کے ترک میرا دروازہ نہیں کسے در جانا

جبر محتاج بواڑے کوئی یا بیمار نمسانا
 ہو بیان سنا دیو حضرت اپنی امت تائیں
 بدعت شرک اماں کے دل ہرگز قدم نہ پون
 مجلس و خط نصیحت دیول جاو نہال پیاراں
 ہر یک چٹکے کم دی طرفے رہن قدم چلائی
 طرف غریباں تے مسکیناں ہر عاجز بیماراں
 قدم قدم وچہ مرضی ساڈی بھالن سدا سدا
 گزرا شکر می اس نعمت واجہناں قدر نہ پایا
 دنگیاں چالاں غیر اکھاڑے بھلیاں پھر سارے
 چھوڑ دیو سب بریاں چالاں لے قدم نہ پاؤ
 جو تھی نعمت صحت بدن دی بڑی غنیمت مائی
 جیکر اس نعمت داند فریق خداوندیے
 پاس مرین پکار کر کھو طرح طرح دکھانے
 جے لاچار کیسے آکھے ہمت کوئی اٹھاوے
 جیکر جو صحت ہو و رحمت فضل خداؤں
 ایو نشانی صحت والی لکھی سہ ہماراں
 دنیا اندر ہر نماں دی جتنی عیش منامی
 جیکر کدی نہ تنگی فاقہ غلبہ آکر یاوے

طرف صغیباں ساڈی خاطر قدم رنجہ فرماتا
 طرف گناہاں نعمت ساڈی کرن اقول ازائیں
 جتوں اک تماشے ہوں اقول مول بندہ اون
 حج جہاد نماز وغیرہ ہر جو چٹکیاں کاراں
 محنت کسب لاں دیول جاو نہال کرن کھائی
 مال محنت پین جاو نہالین انہادیاں ران
 جتوں پیش راضی ہواں تول جاو نہالین
 کیا بن سی جد پیراں بھوں ب محتاج بنایا
 تو بلا لنگا منڈا ہو کے بیٹھا ملکیاں مارے
 نعمت رب داند زچھا لوں لک بھیں شرماؤ
 جس دن مال برابر و جی ہو نہ نعمت کافی
 لاکھاں نعمت حاضر ہونے کوئی پسند نہ آئے
 جتوں صحت ملے نہ انہوں زہر برابر جانے
 بوجے دلا منہ وچہ پائے لذت ذرہ نہ آوے
 سکار سنا کر کھا کر اچا پے ودھ پلاؤں
 بھانہ ڈھونڈے لاون رنے قول ہو داناواں
 صحت نال تہائی لذتیاں بخشے رب گرامی
 صحت بدن ہزاراں نعمت سچ کوئی فرماے

شکر سنی کر نہ ہو غالب

شکر سنی ہزار نعمت ہے

سرور عالم نون فرمایا پاک خداوند سائیں
 کرواد شکرانہ اس دایا بہ غیب علی
 جتنی طاقت تن اپنے دی چہ عبادت لاؤ
 نعمت صحت بدن سلامت بخشا اسان نون
 کرن عبادت رب اپنے دی صحت قدر پہچان

جتنی نعمت صحت بدن دی اسان نساڈیتائیں
 خیر سناڈیاں کمال اندر نعمت صحت والی
 کرا ظہار ایو شکرانہ لوکاں نون سمجھاؤ
 اس نعمت داند گزارن واجب سدا تنہا نون
 سکھ آرام حیاتی والے بڑی غنیمت جانن

جیکر اپنی صحت اندر کرین نہ شکر گزاری
 صحت کہیاد کھاں کس کھاں وجہ کماؤ
 بیشک جو کوئی صحت ویلے ہوشیار کھاوے
 جس نے اپنی مرضوں پہلے نا کچھ مول بنایا
 رب فرماتے صحت اندر کر لویا داساؤں
 عمل ہو یا جو سکھاں اندر ہو قربان کھاوے
 نعمت عیش مراد اں اندر ورے عمل کھاوے
 توبہ اوہ جو ہوئے چارے چٹ دیوے کم مارے
 لکڑے وس نہ عیساں کو لوں اپنا آپ کچا یا
 بس مہیاں جو صحت اندر نا چوڑی مغروری
 رب فرماتے شکر کھاؤ مون خوشی حد مالوں
 پنجویں نعمت بخشی ولدی فضلوں حق تعالیٰ
 بغض عداوت ہر محبت سہ کجہ ولوں اہیوے
 غم افسوس اتلے دلگیری راحت فرحت شادی
 عجز نیازاں فخر تکبر آکڑتے وڈا یا یاں
 کفر نفاق ایمان ہدایت پاؤں آئیں بندے
 جو کل آٹھے دل نہیں لٹھے ہو سبق سکھاؤ
 سر پیراں تک نامع آسے ہرز جو عضو سارے
 کیا یہ نعمت عجب پیاری بخشی خالق باری
 سارے عضو سلامت ہو دن دولت دیا پڑھ کے
 منہ ہتھ پیر زبان اکھیں کن رہا تحت ولیدے
 کل بھیداں داد دل دے تائیں رہا صدق بنایا
 مومن دے ل ایدر بھر پانوا ایمان خزانہ
 طرح طرح اسرار الہی بھی عرفان عطا میں
 بنیاں نون بلدے آپرا پناوھی آتا سے

کیا کر سچ اسماں اچانک بھجرتی پیاری
 وجہ حیاتی موت اپنی دا تو شہ خرچ بناؤ
 شکہ ویلے دا کھٹیا ہو یا دکھ ویلے کم آوے
 دکھ اٹھاسی بچپوں تاسی جاں کوئی صدمہ آیا
 تا جو دکھ مصیبت اندر آوے کم تسناؤں
 نہیں تے وقت مصیبت سہمنوں یاد وند آوے
 جد طاعون پوے تا اکثر یاد سیستساں آون
 کیڑے کم اوہ تو جس م موت شکنجہ چاڑے
 ہونا مرد زنا ہوں کچا کسے نہ لیکھے آیا
 جد باری بڑا نوایا کچا کرسی مزدوری
 کرو عبادت صحت اندر نعمت قدر بچکالوں
 حسنوں خاص مقام بنایا ہر یک خواہش الہی
 بیشک دل دی مرنی باجوں کوئی کم نہ ہویے
 سہ چیزاں دا منظر ہو نعمت پاک خدا دتی
 گل سخاوت حد کھایاں اس دلو جوہر آیاں
 کل خیال اٹھاوے ایو کیا چنگے کیا مندے
 کل اعضا محتاج اسی دے جو کجہ کر کر اوسے
 دل دریا مریدا مو جاں خواہ ڈولے خواہ تاسے
 کل اعضاواں آپر حسنوں رب بخشی سرداری
 دل بینق ہووے جس میں چنگا کجہ نہ گڈے
 جو شہ دلوں پسند نہ ہووے نہیں پسند کیدے
 بخش کلام دلیدی کجی قفل زبان لگا یا
 رحمت رب دی آرزوے حق عالی دولت خانہ
 لکرن نزول دلائے آپر پلاکال لوکا تائیں
 کشف اتے الہام دے نصیب پاؤں دلی سارے

سود عالم نوں ب طرفوں ایہو اشارہ آیا
 بر سر عجبائے نعمت باہر حد شماروں
 شکر کر واپہ نعمت عالی بخشی خالق سائیں
 ہر کم اندر حب اسادی دل و چہرہ رکھی طافے
 ایہو حکم سنا دیہو سبہ نوں شکر کما دن دن و
 جو فرمان خداوند والا سنن حدیث قرآنوں
 پڑھن تھراں عجز نیازاں نال حضور ولیدے
 حب عداوت اللہ پاروں کھن چہرہ لپٹے
 رب جناتوں دوست رکھے دست پیران توں
 نیکاناں پیر ولیدار کھن شکی پاروں
 کرن محبت مسکینا ندی شفتتوں کاوون
 طلب حرام گناہاں کووں دل نوں کھن خالی
 قوی غلیظین دنی دا جو کم کرن تمسامی
 کہا دن پون پون پین اندر کھن ایہو ارادہ
 پہنا سونا ٹنا پھر ناسنا ہو سنا نا
 قصہ کوتاہ سبہ کماں ہو چہرہ بی حبت نہ چوڑن
 عاشق ہو کر نال دلائے ساٹا ذکر کماون
 ہر دم یاد اسانوں رکھو پاک خد افرمایا
 رہنمائی نعمت سدا بہنا ندی اجی شکر اداوی
 اینویں ہو نہراں نعمت باہر حد شماروں
 سننے کارن کن پیارے بخش عطا فرمائے
 چکا مند اسوہنا کو چہا جو آواز سنیںدے
 اس نعمت دی شکر گزاری آباہو فرمائی
 و غلام نصیحت باہاں نیک آواز بتامی
 جو دوزخ دے نوں بجاون دینوں دوزخ دے

قلب متوڑساں تلساں بخش عطا فرمایا
 پاک مقدس قلب تساؤ کیتا کل سنساروں
 ہر دم یاد الہی اندر رکھو اسدے تائیں
 ساڈے باہووں دل داندہ غیر خیال نہ آوے
 دل دی محبت کرنے باہووں اجر نہیں کہہ لدا
 نال محبت گل کماون سن دلوں کجا نوں
 سہیلی دھچ نیت دل دی رکن طرف بلے دے
 اینویں ناسحق نال کسے درہن نہویر جائے
 دشمن جانن نال خدا دے نہیں پیر جنہاتوں
 بریاں نال عداوت رکھن بے فرمائی کاروں
 ہر محتاجاں دی دلداری دل اپنے وچہ پاوون
 طلب عطا لوں رہن ہمیشہ خواہش نیکی والی
 ہر کم وچہ رضا ربانی لوڑن دلوں مدامی
 کراں رضا الہی کارن ہے ایہ امر خدا
 دیکھن کن ہر کم اندر لوڑن امر ربانا
 ہر حالت وچہ ہر طوروں دی اک نہ موڑن
 ساڈے باہووں ہو رکھے وان لری حب لاوون
 سچے کاراں دل یاراں اندر جوں مقولہ آیا
 دل کہیں تھہر پیرتے بیجیوں صحت بدن صفائی
 کسوں طاقت کرے اندازہ رحمت فضل عطا
 ہر آواز کھانن کارن سخن شناس بنائے
 اویو یلے مجھ صادق خبر تہائی دیدے
 نال اہانے سنویشہ جو احکام آبی
 سنوں اذان قرآن تلاوت پاک کلام گرامی
 راک سودیہودہ باتاں دل نہ نہیاں دن

ہر واسیات ناجائز باتوں اپنے کن بچاؤ
 بولن کارن ایسی نعمت بخشی عجیب پیاری
 اول بولے کرے کلاماں سخن عجب سناوے
 حد تک اپر زبان نہ لایے چیز کے دیتا نہیں
 منہ ہتھ پیرا کہیں کن ناساں جو اعضا تاملی
 جو جو خدمت ہر عضو دی آپا آپ نہاے
 منہ واکم نہ کہیں دیون نہ منہ کم کہیں دا
 خوشبو تے بدبو تاملی دے نک حوالا
 بولن گلان کرے کارن رب زبان بنائی
 وجہ زبان ایہ و نوس خوبیاں کھانے پایاں
 اس نعمت و اشکر ہمیشہ بولو حمد ربانا
 حمد شکر سبحان ربی تال زبان الا و
 پڑھو قرآن مجید پیارا نعمت دہان چنان
 کناں لوں جو حکم سنایا روکو ہر واسیاتوں
 ہر مخلوقوں سوہنی صورت رب انسان بنایا
 گئے نہ جان سر پیراں تک جو انعام ہانے
 جنوں کو طالعے دے ناخنے رب سناں
 سوہنیاں زلفاں سرے آتے بخش زینت عالی
 جیکر بکوا کہیاں اتوں پلکاں ب ہٹاے
 منہ دی زینت دند پیارے پا لوباں بنائے
 جیکر دند نہ رہن مونہیں جوچہ زینت ہے نہ ہوئی
 جو دند کے دمنہ تھیں بھرے وڑھاوے
 دھن اودھن منعم معطی واحد ذات خدا فی
 دیگر نعمت طرح طرح دی عقل عطا فرمایا
 گندے پانی نوں میں بخشی کیا تصویر پیاری

اسی طور زبان اپنی داسکر بجا لیا و
 دو کم اسے دے کتے فضلوں خالق باری
 دو جاسیہ چیزاں دی لذت آپ بتا دے
 تذکر اس دی لذت اصلی معلوم ہونے ناپیں
 دکھو دھری خوبی بہ نوں بخشی ذات گرامی
 دوجے تھیں اودھ کم نہ ہوئے جے سوز و رگائے
 اینوں جو کم تک کر نیدا کناں تھیں نہیں پیدا
 ایہ خوبی نہیں ہو کسے وجہ پانی حق تعالی
 چنگی مندی لذت خوبی ب اسوں سمجھائی
 باجہ زبانوں ہر کسینوں نہیں عطا فرمایاں
 استغفار درود شریفوں دم دم ورد کمانا
 غنیمت جہوٹوں فسادوں اپنی جلیہ بچاؤ
 غیر شرع بلواساں کو لوں رکھو بند زبانوں
 اسے طور زبان بچاؤ ہر ناجائز باتوں
 خدا جہاں نعمت دیکے زینت زیب سجایا
 دم دم نال ہزاراں نعمت موزک قدر نہ جانے
 گنج گنج کر کے مارن لوک نمائے تاملیں
 سوہنیاں پلکاں سہنا ہر زینت اکھیا توالی
 جتنی زینت اکھیاں والی سہا تھیں دھجے
 کیا نا کھاوون چہن کارن اب عطا فرماوے
 جتنی لذت کھاوون والی دور تاملی ہوئی
 لکھ کر وڑاں دولت خرچے پھر اوہ دند آوے
 ہر نعمت بے قیمت جس نے مفت عطا فرمائی
 سوچو سمجھو اسان تسان پر کیا احسان گمایا
 کل خلقت تھیں سوہنا نقشہ سوہنی رت ساری

سوہنے کھانے سوہنے پانے سوہنیاں سُندر جائیں
جویں تِساؤی دنیا اندر عزت اسان بنا ئی
جو کجہ وچہ اسان زینیاں چیزاں اسان آہیاں
جتنے فضل تِساؤے آپر کیتے اسان ہنوروں
کن کہیں تے سجدہ لاندی جو انعام خدا ئی

مال اسبابیت کیتے اسان تِساؤے تائیں
کل مخلوقاں ایسی عزت جو ری کسے نہ پائی
فضلوں سب تِساؤی خاطر تالیدار بنایاں
ہوش کروا حسان اسان سبھ عقل مشوروں
روز قیامت کبھی باسی سہدی شکر ادا ئی

إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

گھنٹھ کان اور آنکھ اور دل ان سب کی بابت پوچھو گے۔

ہوگ سوال قیامت اندر پیش ہنور رہانے
اکھیں کن زبان تسانوں اسان غنا فرمائے
دل دتا پھر چمن کارن ہوش عطا فرمایا
بخشے سن پتہ پیر تسانوں کرو نیک کما یاں
بخش حیاتی صحت بدن دی سکھ ہرام دکھایا
طاقت قوت زور بدن و بخشیاں اسان تسانوں
کہاؤں بیون بینن کارن جو جو نعمت پائی
ایویں ہر ہر مولت مالوں پیچھے سر جنبارا
بدنی مالی جو ہر نعمت بخشی رب گرامی
ہوئی ف حساب جنباندا شکر گزاری پاؤں
دنیا وچہ بھی شکر گزاری نعمت ہو رو دہائے

جو جو نعمت ملی تسانوں لائی کس ٹکانے
کتول کیتا خرچ انہاتوں کیا کیا عمل کھائے
کیا کچھ سمجھا دلرے اندر کس دایار کھایا
حاضر کرو دکھا و جلدی آہنیاں بھلیا یاں
کیا کچھ اسدا قدر چھاتا کیا کچھ شکر کما یا
کتنے خرچ کیتی اوہ طاقت و سوجھدا سنانوں
کیا کچھ شکر کھایا اسدا حاضر کرو کما ئی
کیا کچھ راہ مولدے اندر خرچیا مال پیارا
پیش عدالت سب چیز اندا ہوگ حساب تمامی
ہک نعمت تہیں لا کہاں نعمت بخش ہو درکاروں
جیو کجہ کلام اللہ دے دے سب فرما دے

لَٰكِنَّ شُكْرَكُمْ لَا زَيْدٌ لَّكُمْ وَلَٰكِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

اگر شکر کرو تم زیادہ ددگاں میں تم کو اور اگر ناشکری کرو تا میرا عذاب سخت ہے۔

یعنے جیکر شکر کرو تا دیواں ہو رتساں لوں
ایسے جے ناشکری کر کے نعمت قدر نہ پاؤ
شکر گزاری نعمت بھاری جو جو قدر چھانے
شکر گزاری بد بدی کرسی جنت باغ خوا لے
جس دن نکھڑی پاؤں آہیاں پیش سزائیں

کراں زیادہ نعمت اپنی کہہ نہیں تہوڑا سنانوں
ڈاڈا سخت عذاب اسان و ابوش کرو نہج جاؤ
دوہیں جہانیں موحان بن شا کر مرد رہاں
ہنیں تائب دی رحمت کو لون چاں سن دور نکالے
اسدن قیمت محکم ہوئی سب ناشکراں تائیں

دنیا اندر نعمت رب دا جو نا قدر تھکسا نن
 رب فرماوے تھوڑے بندے شکر بجا لیاون
 جہناں اساڈی نعمت کہا کے نہیتی منکر امی
 عارف آکھن حرف شکر دے تنے رب بنا کے
 شیئوں شاد ہے جو مینوں مومن رب بنایا
 کافوآں کار شریعت آپر ہر دم عمل کھاوے
 تے تھیں راضی ہے ہمیشہ نال رضا لے دی
 جس نے انہاں تریں باتاں پورا عمل کھایا
 بھی فرماون بھاری نعمت ہر نعمت نہیں علی
 دو جا حضرت نبی محمد بھیجا رب تعالیٰ
 ایہ دو نعمت رب دی طرفوں خاص عنایت تھئی
 انہاں دوہاں پر سچے دل تھیں جو ایمان لیاون
 کل بریا یاں کنوں بچاون کل گناہ بختاون
 کفر شرک تھیں دور سٹاون راہ توحید دکھاون
 انہاں دوہاں دی تابعداری امر کیتا رب ربی
 تھل محبت شکر کھاوے متوں امر انہاں دا
 روز قیامت ہر بندے تھیں بچے سی پاک ایہی
 سچیاں خبراں دین والا بھیجا نبی پیارا
 لیکیا نال اساڈی طرفوں پاک کتاب گرامی
 بول سناوے تھیں انہاں دا کیا کج شکر کھایا
 مومن جیڑے انہاں دے تھانے تابعدار پیارے
 سن کر حکم قرآن نبی دا جو نا عمل کھاون
 کہے قرآن یارب انہاں حکم نہ منیاں میرا
 جو حکم کلام اللہ دے میں اودہ کہول سنائے
 چوڑ قرآن پہلائی انہاں میری تابعداری

دو رخ دل حاضر ہون قدر تمامی جان
 ہیشے لوک کرن ناشکری سب احسان بہلاون
 کافر ہو کر دو رخ جان منک حرام تمامی
 تھیں لوں جد قابو رکھے شاکر ہون سدا کے
 دین اسلام ہدایت رستہ کر کے فضل دکھایا
 غیر شرع نا جائز کاروں اپنا آپ بچا دے
 ظاہر باطن ہر کم اندر رکھے طلب اسے دی
 انیویں ہے جو ہر نعمت دا شکر بجالایا
 پاک قرآن کلام مقدس پاک خداوند عالی
 پاک کلام لیاون والا بھی سمجھاون والا
 نال جہان دے دوجی نعمت ہو نہ تے کوئی
 کل پلیدی کنوں انہاں توں طیب ک بٹاون
 تابعدار محباں تھیں مولانا نال ملاون
 دو رخ تھیں آزاد کراون جنت دجہ لیجاون
 دیہ چیزاں اسان تسانوں نعمت بخشی بھاری
 میں نہ ہرگز بختاں جیڑے کر سن الٹ تھاندا
 دنیا اندر اسان تسانوں نعمت بخشی آبی
 ہر نعمت دی شکر گذاری کہول سناون ہارا
 اول آخر خبراں جس دجہ بھیجاں اسان گرامی
 کیونکر جاتا حکم انہاں دا جو دوہاں فرمایا
 فضل اکھوں ساتھ نبی دکر جنت جاسن سارے
 بیفرمانی کنوں انہاں توں دونوں پکڑ مرادون
 حضرت مہسن مینوں انہاں نبی نہ جاتا تیرا
 پیڑے کئے آپر نا ایہ صدق لیا کے
 بدعت رسماں شرکاں اندر اپنی عمر گذاری

دنیا اندر نہی ناپیں جنہاں شریعت تیری
مال قرآن رسول پیارے نہیں پیار جنہاں دا
رب رسول قرآن جنہاں نہیں سب پرطن بیزاری
سنکھل مار چالان کراوے آپ رسول جنہاں توں
مال زبان قرآن نبی واسو کوئی ادب کماوے
بھیجا امر متا دن کارن فضلوں رب انہاں توں
قولیں فحلیں کرد انہاں دی پوری شکر گزاری
بھاری نعمت ایہ دو چیزاں دنیا اوپر پھیلاؤں
ہر نعمت دی شکر ادائی انہاں دہاں وجہ آئی
باجہ انہاں دی تابعداری عمل قبول نہ کوئی
رب فرماوے شکر گزارو امر قبولو میرا
ظاہر باطن اسان تسانوں جو نعمت پہونچائی

میں پیرا انہاں تین باطنی بے ادب نہیں مت تیری
رب فرماوی جنت اندر کجہ نہیں دخل انہاں دا
کس نوں طاقت کون انہاں دی کریم حمایت باطنی
کون چھوٹا ہے تہر غذا بول دو رخ وچہ گمانوں
جد تک امر قبولے ناپیں کوں خلاصی پاوے
تا جو منوں حکم انہاں دا جو ایہ کہن تساتوں
کر و محبت امر قبولو پکڑ و تاج داری
بولے ادب نہ کرد دلیری قدرہ نہاں دا جانو
جس نے شکر انہاں دا کیتا سبب لٹ اس پائی
ہر سنگرزوں دو رخ باہوں کسے مکان نہ ڈھونڈی
نہیں تابے فرمائی بے دو رخ ہو سی ڈھیرا
باجہ عبادت ہر نعمت دی قیمت ہو نہ کاٹی

وَاسْبِغْ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً

اور پورا کیا (خدا نے) تم پر اپنی نعمتوں ظاہر اور باطن کو

پوری کیتی اسان تسان پر نعمت ظاہر والی
ظاہر باطن نعمت رب دی جو سب بخشش ہوئی
وچہ بحر المسرحان مفسر ذکر ایمان لیاوے
ظاہر نعمت صحت بدن دی بڑی غنیمت آئی
ظاہر نعمت عمر حیات جو دنیا وچہ پاوے
ظاہر نعمت بول زبانوں مننے حکم ربانے
ظاہر نعمت سرور عالم پاک رسول پیارا
ظاہر نعمت راہ شرع دا جو چہ سب بھلیا یاں
ظاہر نعمت بولن الی رب زبان نبائی
ظاہر نعمت خوشی مرادیں جیکر شکر کماوے
ظاہر نعمت علم شرع دا پڑھتا آتے پڑھانا

نالے نعمت باطن والی امر کرے رب عالی
بولی باجہ شمار انہاں دا ہو نہ جانے کوئی
نعمت ظاہر باطن طرح طرح فرماوے
باطن نعمت صحت دلے دی اندر جنہاں صفائی
باطن نعمت موت بزرگاں جو رب نال ملاوے
باطن نعمت اپرا نہاں لے لوں عقیدہ آنے
باطن نعمت سب تقالے سبہ دایا لن ہارا
باطن راہ طریقت والا بخشے قلب صفایاں
باطن نعمت داد خدائی عقل اتے دانائی
باطن نعمت غم دلگیری صبروں اجر دلاوے
باطن نعمت باجہ ریادوں خالص عمل کمانا

ظاہر نعمت عشق محبت شوق پیار ربانا
ظاہر نعمت نال نفس دگر کرنی خوب لطافتی
بھی فرماون مایو پیارا ظاہر نعمت بھاری
ظاہر نعمت دولت دنیا مال حلال تمامی
ظاہر نعمت بخشی انش کھیاں دی بنانی
ظاہر نعمت ہر مجلس وچہ کرے کلام چیری
ظاہر نعمت مومن کارن رب نماز بتانی
ظاہر نعمت توبہ کرنی بدعت شرک گناہوں
ظاہر نعمت کلمہ طیب منہ نکھیں بول نہانا
ایویں ہور ہزاراں نعمت باہر حد بیاباں
جتنا کل دعو بندے داسر پیراں تک آیا
ہر ہر وال پڑھے سبحان رب واشکر کاٹے
جتنی نعمت بندے کارن رب عطا فرمائی
لایق ہے ہر جے کر بندہ بندہ بتا لوڑے
جو بحر اس نے ظاہر باطن متہ احسان کائے
مالی بدنی ارض سماوی جو انعام ربانے
بالوں جانوں دلوں زبانوں اقوالوں افعالوں
جتنی طاقت ہر قسمال دی جتنی قوت پائے
یارب دیہ توفیق شکر دی اپنی پاک جنابوں

باطن نعمت عارف ہونا کج عرفانی پانا
باطن نعمت مژہ اس دا کہنن راہ خدا فی
باطن نعمت دنیا اندر نیک اولاد پیاری
باطن نعمت فقر غریبی جس داشان کرامی
باطن نعمت جانن دل و اندر دی وشنائی
باطن نعمت بری کلاموں کرنی چپ بھیری
وچہ نماز حضور دے دا باطن نعمت آئی
باطن نعمت مقبولی خالق دی درگا ہوں
باطن کر تصدیق دے دی اس پر عمل کمانا
اس لوں طاقت نعمت بدی کمر بیان زبانوں
نعمت نال مجسم سارا پیر صاحب فرمایا
پیر بندے غافل تائیں میر گز سمجھ نہ آوے
اتنی نعمت کل مخلوقوں ہور می کسے نہ پائی
اس مالک تھیں مکھ نہ موڑے نہ دروازہ چھوڑے
ایویں ظاہر باطن ایہی رب داحمد الالبے
سبہ واشکر بجا لیاٹے سبہ دافدر بچھاٹے
ہر ہر طرح خدا اشاکر ہوئے ہر ہر حالوں
ساری خرچ کرے لا حد بندہ تدول کھاو
نعمت تیری گنی نہ جائے باہر حد حسابوں

شکر نعمت ہائے تو چہ اندر نعمت ہائے تو

عذر تقصیرات ما چندان کہ تقصیرات ما

س

کراں بیان عنایت تیری کہیں طاقت میری
کردر گذرستہ تقصیراں فضلوں پردہ پانا
ہر ہر حاجتمنداں کارن تیری بخشش عالی
سن آوازہ فضل کرم دا دوڑ گدا کر ام یا

اتنا شکر خدایا تیرا جتنی نعمت تیری
میں کمزور اتنے طاقت پر تقصیر منانا
کی نہیں رگاہ تیری وچہ کسے خزانے والی
کرود عایں ایں قبولان آپ تسناں فرمایا

پاویں خیر جناب اپنی بھینیں یارب پاک تعالیٰ
 بن منگے جولا کھاں نعمت بخش عطا فرمائے
 بن منگے تندرہ بخشیا سانوں نور ایمان خزانہ
 بن منگے تندرہ کلمہ طیب بخشی نعمت بہاری
 بن منگے تندرہ بخشیا یارب اپنا بتی پیارا
 جیکر کدی نہ ظاہر ہوندا اوہ سرور نبیائے
 جیکر کدی نہ ظاہر ہوندا اوہ رہبر خلقاں دا
 جیکر کدی نہ ملدا سانوں اوہ محبوب دلاندا
 جیکر کدی نہ ہادی بن کے اوہ شفقت فرماندا
 جیکر کدی نہ حکم ربانے سانوں کھول سناندا
 جیکر اوہ تعلیم نہ اپنی جگ اندر ورتا ندا
 جیکر ناوہ ساڈے تائیں اپنے ساتھ لاندنا
 جیکر ناوہ رحمت عالم سانوں بخشیا جاندا
 کون وسیلہ بن کے ساڈے عیب معاف کراندا
 آگیا ساڈیاں کراں کارن اوہ محبوب تعالیٰ
 نال محبت ہو سانوں اکو گرت سلا یا
 جتنے مذہب گندھے آئے بھی گندے ورتاے
 سب بھینیں پاک طریقہ کچھ دین اسلام سکھلا یا
 ظاہر باطن دین دنی دی ہو ہر نعمت پائی
 لکھ لکھ شکر خدا یا تیرا لکھ لکھ حمد ثنا میں
 بن منگے تندرہ رحمت عالم سانوں آپ ملایا
 جوں عنایت کیتا سانوں اوہ محبوب غفاری
 عمل کر میں اسے آپ جو اس نے فرمایا
 بخش کریں اولاد میری زوں ابو طریق مدامی
 صاحبہ زوں کر صالحہ یارب صدقہ نبی حقوری

در تیرے بھینیں خالی جاوے کدی نہ منگن والا
 نہیں امید منگن گھیاں خالی مورہٹا وے
 ڈور چڑھائیں ساتھ نبھائیں تھے زوں خصمانہ
 کریں نصیب ہمیشہ ایہو پولاں دی واری
 کل پلیدیاں کو لوں زوں پاک بنا و نہارا
 چوداں طبق زمین اسمانوں کو لی ظہور نہ پاندا
 کفر شرک بریا یاں کو لوں سانوں کون بچاندا
 کون پیالے حدت والے سانوں آن پلاندا
 کل ہدایت والے رستے سانوں کدی دکھاندا
 کون حلال حرام اسمانوں جدا جدا سمجھایا
 چوہر پیاں نالوں بد ز ہو نہا بیشک حال اساندا
 باہجوں یا زوں کون اسمانوں مولیٰ نال ملاندا
 کون شفاعت کردا ساڈی کون گناہ بخشاندا
 دو خیاں زوں جنت والیاں آساں کون گناہ
 پکڑ لیا جس ہتھ کرم تہیں آساں غریباں ڈالا
 کل جتالاں بریاں کو لوں کر کے کرم بچایا
 جھوٹے رب خدا دے مارے مگروں لے سارے
 کل مراداں دیون والا پتھر رب ملایا
 سبہ طفیل اسے دا صدقہ ہو نہ خوبی کا فی
 بن منگے جس ایسی نعمت بخشی ساڈے تائیں
 بخش محبت کامل اس می فضلوں بار خدا
 تو میں جنابون بخشیں اسدی پوری تائیداری
 دور مٹائیں اسے کو لوں جس تہیں دین
 تائیدار محبت بنی دے ہووے عمر تمام
 بخش کریں منظور رحمت زوں دی منتظر

ہوون نیک حیاتی والے نیک مرادوں والے
 بچو میرا بیٹا یارب بچو بیٹی میری
 چھوٹی بیٹی نام سلیمہ ہو خدا نے گھسی
 درنیرے تہیں شگن والا خالی کدی نہ رہیا
 جس پر فضل کما یا لوڑیں کھج کرم دیان اہل
 کچہ پر واہ نہیں تیرے تائیں جو توں پ ہاویں
 عبد رشید رضا عی بیٹا مانے عمر پیاری
 کر برکت اولاد میری وچہ برکت والیاں
 آپ رکھیں تفاق ہمیشہ وچہ رضا عی بھایاں
 چھوٹی عمرے انہاں ہاں یاں یاں لہڑیاں
 دوڑوں ہویاں اہل والے شرم حیاواں والے
 مال فضل دے چر جگ تائیں کہیں پاپ نہانے
 دفع کریں سبہ دشمن دوتی حاسد دور ہٹائیں
 وہیں پناہ ہر سختی کو لوں ہرودی شیطا نوں
 بخشیں رزق کشادہ جیڑا کم ہمیشہ آوے
 ہر حاجت ہر غرض اساڈی فضلوں آپ ٹٹائیں
 دیویں دولت صبر شکر دی تنگی کدی نہ پاواں
 دین دنی دیاں گل مرادوں جو سبہ حاجت مینوں
 جو کچہ بہتر حق اساڈے سبہ کچہ کریں عطا میں
 سارے علم خدا یا تیس بنوں ظاہر باطن والے
 جوں سلامت عفو تاملی بخش اساڈوں ہوئے
 بن منگے تدرہ لکھاں نعمت بخش عطا فرمائی
 تو رحمان رحیم ہمیشہ یارب پاک تعالیٰ
 انہیں سوال دلاوون والی تیری ذات گرامی
 جو کوئی بے فرمانی تیری لاکھاں سبہ کھاتا
 مومن کافر نعمت کھادوں سبہ تیرے دند بار دوں

دوڑوں نیک نہادوں والے نیک اولادوں والے
 دواں آپ ہووے دالم نظر عنایت تیری
 ان سلامت ہر تکلیفوں دالم سہے سو کہلی
 جیکر بچو نیک کریں تال ہووے لکھاں جیہا
 کب بونی تہیں غ بنا دیں کر دیویں گلزاراں
 مسکیناں نوں رنگ لگا دیں لکھوں لکھ بناویں
 دین دنی وچہ بخشیں سبہ نوں دولت بر خوراری
 جیکر نیک ہووے تان فضلوں گل مرادوں پاپاں
 کدی پیاریاں ویراں اندر ہوون نہیں جیہاں
 فضلوں داخل جنت اندر کریں نہانیاں یاں
 درخیم نبی دا صدقہ رکھیں سدا سکھالے
 حجت سائے سر دے توں دور نہ کریں ہاندے
 میں تہیں بھی اولاد میری تہیں تالیں گل بلائیں
 ہر تکلیفوں آپ بچائیں فضل کرم احسا نوں
 ایسا رزق نہ دیویں جیڑا تہیں تھیں ددر سٹا
 اپنے باجوں ہووے کسے دانا محتاج بنائیں
 ہر حالت وچہ دلوں دیا لوں تیرا احمد الاواں
 کریں نصیب سنے فرزندوں سبہ توفیقاں تینوں
 ہو نہیں بہتر اسدے کو لوں کر کے کرم بچائیں
 تو ہاں حافظ ناصر ہو دیں ہر ویلے ہر حالے
 توں ہمیشہ کہیں ڈے تین پران نروے
 مسکن لگیاں دیون لگیاں تینوں دیر نہ کاٹی
 اسیں ہمیشہ شگن والے تو ہیں دیون والا
 درنیرے تہیں مطلب بان حاجتمند تمامی
 جد تیرے ل حاضر ہووے توں نہیں دور ہٹاندا
 بندہ کریں کسے ی روزی بہتر مانی پاروں

کل جہی کل کریمی ختم تیرے پر ہوئی
پورا حق رہو بیت و اتساں ادا فرمایا
تساں اسانوں خوش کرنے چہ کشر چہوڑی گائی
کر کر بیاں دفتر اپنا کر دتا سب کا لا
دور کیتا سب خلقت مینوں یارب خالق سائیں
تیرے باہجوں دنیا اندر سرم حال نہ کوئی
اپنے پیدا کرنے والی لاج تمامی تینوں
کریں طفیل حبیب اپنے دے شرم خداوند سائیاں
یا بچہ خطاؤں میرے پلے ہو نہ سکی کائی
کوئی نہ عمل عبادت والا جو مقبول کراواں
کراں سوال معافی کارن صدقہ نبی تیرے دا

قسم تھے دی در تیرے جہاں ہور نہ داتا کوئی
سانوں حق عبودیت دا ذرہ خیال نہ تھا
سادے کولوں ذرہ نہ ہوئی تیری شکر ادائی
جگ سارے دے چہ میر جہا کوئی نہیں عیاں والا
میر اپنے فضل کرم تہیں نالوں دور ہٹا میں
جیکر توں بھی دور کرتاں کسے مکان نہ ہوئی
توں راضی تاناہور کسے دی کجہ پہواہ نہ مینوں
پکڑیں نہیں نہانے تائیں دیکھ پیار خطایاں
بھوئی جھٹل کھٹی کر کے نقدی عمر گواہی
دفتر بھریا نال گناہاں اوہ تہیں نہیں بخشاواں
ہوں علیہ الرحمۃ سعدی لکھیا حال کیدا

۵ ہر دور کے کعبہ سائے دیدم
کہ ہمیں گفت دے گریستی خوش

کبے دے دروازے آتے ڈٹھا بک سواہی | اردوے نالے عرض سناوے پیش خداوند عالی

میں نہ گویم کہ طاہر تیرے
قلم عفو بر گناہ ستم کی پیش

میں نہیں کہند اطاعت میری کریں قبول خدا
ابو سوال سناواں میں بھی اد گناہارا موکالا
طاہر ہو دے تائیں آ کہاں کریں قبول میری
ناکھ کھیا نہ کہہ وٹیا نہ کہہ بد ہا سنے
طرف تیری منہ ڈھونڈو گا کہ نہیں میں منہ کالا
لکھ لکھ شکر خدا یا تیرا لکھ لکھ حمد شنائیں
جیکر اپنی رحمت والی تا توں آس لگاندا
آپے اپنی بخشش والا توں وعدہ فرمایا
بھی فرمایا ہر تاب دی تو یہاں قبول

پھیریں میریاں عیاں آتے قلم معافی والا
فضلوں پاک کریں سب میرا دفتر عباد والا
مینوں محض ہمیشہ یارب آس فضل دی تیری
منزل بھاری اہل تیاری سائے کم کو لے
اے فضل تیرے داتیکہ آس دواون والا
رحمت تہیں بے آس نہ کیتا اد گناہاراں تائیں
میرے جہا چور موکالا کس دروازے جاندا
میں بخشاں سبہ اوں آس میرے دل آیا
رحمت تہیں مجھواں تائیں لکھاں وچہ قبول

کبھی فرمایا آپ جنابوں سے وعدے میرے
 ہو شرمندہ آپ کے آیا عیسیٰ تیرے در دا
 بھاویں عیب کروڑاں میرے باہر حد شماروں
 کر اقرار گناہوں جیہڑا در تیرے پر آئے
 جگ سارے دیاں عیباناں جس کی بخشش عالی
 بخشہاروں بخشش منگے عاجز او گن ہارا
 اس دروازے تے میں آیا کرن سوال عاشر
 جے لکھ گندے دفتر میرے عیب قصور خطاؤں
 صاف کر دیں سب دفتر میرے بدیاں دور ہٹائیں
 وقت شروع دے کلمہ طیب ساتھ بنا دیں میرا
 کھول حجاب نقاب نورانی پائے جہات کرم دی
 مشکل دیلا جد دنیا تھیں لگے ہوں جدائی
 اس حالت وجہ شیطوں دشمن لاکھاں مکر کھائے
 فضلوں آپ کریں توں یار می طاعت بخشش یمنہ
 کریں سو کہا لا میرے اپرا وہ دم سختی والا
 قبر حشر بھی ہر منزل وجہ ہو جو مشکل جا میں
 پاک کلام تیری داصدقہ چاہاں رحمت تیری
 ایہوں تفسیر بناون اندر فضلوں قیمتی باری
 جے کر کچے علمی پاروں غلطی میتہوں ہوئی
 کل عیباں تے پردہ پاویں جن والیاں سیاں
 کہیں خوارۂ محشر اندر او گنہگارے تائیں
 وقت حساباں پیش عدالت جدوں بولا یا جلاواں
 کچر واپہ نہیں تیر تیا میں جے توں کرم کماویں
 عدل تیرے نہیں جنت والی کوئی امیدہ مینوں
 بخشش ساتھ حبیب اپنے دابر منزل ہر جائیں

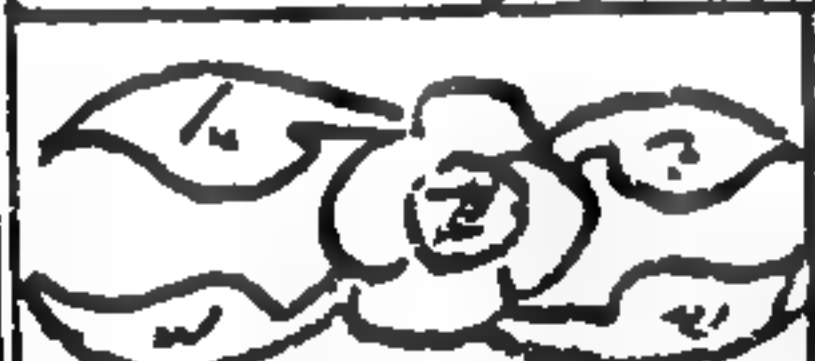
سن خوشخبراں عاصی مجرم آڈ گا در تیرے
 کھڑیاں نوں در اپنے تھیں دور نہیں کوئی کرد
 نا بھی لکھا میداں مینوں تیری رحمت پاروں
 نہیں امید جو پھر اس کارن بخشش پر لگائے
 کیا پرواہ جو بخشیا جائے یک مسکین سوالی
 کہیں خوارۂ عیباں لے ایہہ بدکار نکارا
 جنوں کوئی نہیں آکھن والا نا بخشواں تائیں
 کافی ہو بدناما توں رحمت دے دریاؤں
 کر کے صاف گناہا کوں نال ایمان چلا میں
 پھر مالوے متھے اس منزل وجہ نبی پیارا تیرا
 ادبوں دیکھ ہو وال قربانی پاک جمال محمدی
 باجوں فضل تیرے اسویئے اہ نہ چلے کافی
 جد تک تیرا ساتھ نہ ہووے اس نہیں کون بچاؤے
 لے ایمان سلامت اپنا جا کر ملاں مینوں
 کوثر جام بنا کر مینوں بخشش اجل پیالہ
 سر صدقہ سردار نبی داسبہ آسان بنائیں
 کل غذا یوں سورت دافنی ڈیال بنادہی کی
 اینویں کریں قبول جنابوں ایہ تصنیف پیاری
 آپ معاف کریں توں فضلوں عیش پکڑ کوئی
 کرتاری نظر غفاری آپ بتیں بریا یاں
 لوح بیان نبی داصدقہ شرم کرم فرمائیں
 فضل تیرے نہیں ایہ صحیفہ وجہ دربار سداواں
 کر متلوڑ نکائے تائیں بخشش حکم مہاویں
 فضل تیرے پر لکھا میداں تہوڑ نہیں کوئی تہوڑ
 آسدا یاں خد متکاراں اندر کر کے حشر ٹہائیں

جدول حضور بولا ہے مینوں ذات مبارک تیری
 ہووے حکم جناب تیری نہیں نال محبت مینوں
 کہ شفقت سردار دو عالم سبہ انعام دلاوے
 یارب کر منظور جنابوں میریاں کل دعائیں
 جو کر مینوں چھوٹی عمریں پالیا انہاں پیارا
 جو احسان تمامی انہاں میرے آپر کماے
 جو تکلیفیں میری خاطر یارب انہاں اہلیاں
 جو سبہ عرضاں اپنے کارن محبت میرے تائیں
 جو اولاد پیاری میری چھوٹی لہ سیدھانی
 سن مان باب الے فروزاں خوشیاں بین اوں
 جو سبہ مرشد بھائی میرے جانوں دلوں سیرے
 دنیا وچ جو بستر فی اشدر کرن محبت میری
 مسلم تینوں الے ساڈے دل وچ بعض جنہاتوں
 وچہ گلزار یوسف و سنکیاں حنیفے حق دعائیں
 خوش رہیں دوست میرے کالیاں باغ الے
 حافظ نام فقیر محمد قوم قریش پیارا
 نام غلام احمد یک دو جا حافظ باغسان والا
 ویر محمد اکبر پر بھالیں نظر کرم دی
 کو بیگے نوشیر بہاول اس وطن ٹیکانہ
 دوست اسمعیل پیارا چک لڈانے والا
 کریں ہمیشہ اس دے آپر رحمت بار خدا یا
 شاہ زمان قریشی جس دا ملیا جھوک ٹکانا
 برکت کریں کلام اسدی چہریت شاہ ابراہاں
 فرخ پوری چنیوی حافظ دو دوست جو میرے
 جو نکر دو لڑیں حافظ یاس بھونام دو ماندا

بخش دیو اس جزائیں کرن شفاعت میری
 جاسر صدقہ پاک نبی و بخش ذاتا میں تینوں
 اپنے ساتھ رلا کر مینوں جنت وچہ لیجاوے
 بھی ان پ میرے پر دایم رحم کرم فرمائیں
 توں پیاروں بخش انہاتوں توں میں بخشارا
 سبہ دابر لہ آپر انہاں رحمت جھڑیاں لے
 ہر کلیغوں لکھ لکھ رحمت کریں انہاں پر سیاں
 کریں قبول انہاں دے حق بھی او سبہ دعائیں
 سبہ سدا انہاں دے آپر رحمت پاک ربانی
 سن استادان را شنواں و گدا جنت جاواں
 سن مرشد اوہ فضل تیرے تہیں جنت جون سارے
 ہووے وہاں جہان انہاں سب لے رحمت تیری
 کریں معاف اسدی پاؤں پڑیں نہیں تہاں توں
 سارے دوست میر مینوں جنت وچہ ملائیں
 سوئے باغ بہشتاں الے سجنوں کریں خواہے
 برکت حفظ کلام اسدی کہو لیں نیک ستارا
 بھاویں دنہ کرے سانوں کہیں سدا سوکھاں
 مدت تھیں جو رنگ منگ گئے ایہ اکوٹھ چل
 دایم اس دی آفت پاؤں فضل رہاں
 مسجد وچہ امامت جس می نیک کمانے دا
 نیک ہدایت علموں عملوں برکت بین سوا
 نال محبت شوقوں و دوقوں شکر کریں
 برسن دواں بھراواں آپر رحمت الیاں راں
 دواں آپر ہون خدا یا بخش ہمیشہ تیرے
 جنت وچہ بھی نیرے نیرے کریں مقام انہاں

عمر صغیروں بہت محبت میرے نال کماندے
 بہت دناں بھٹیں نال بھٹاندے مجلس ج نہ ہونی
 جوین محبت میری یارب دنیا وچ اپنا نون
 یارب غلام حسین پیارے جوین بسلا یا مینوں
 یاد کروں عاجز آسنوں اپنے کرم کمالوں
 وچ پناہ کیاں دوست میرا شاہ محمد و بھا
 انیویں پور ہو دوست میرے علم تیر تیا میں
 رل بل میر کراں گلزاریں بولاں حمد صلواتاں
 وچ دربار اسے ہو کر جاواں دوست سارے
 چھاپن جو تصنیفاں میریاں بھی بیڑے چھپوا
 یارب پاک حبیب اپنے بھیج صلوات سلاماں
 جتنے تابعدار تھی دے عورت مرد متامی
 باقی جتنے مومن سلم اول آخر تائیں

بخش صغیرے ہو کر کبیرے کل قصور تنہا ندے
 یارب خیریں ملنے والا وقت لیاویں کوئی
 جنت وچ بھی بکریجے بھٹیں رہ کر نون سائوں
 تیویں بھلا دیں دکن اسے جتنے معلم تنوں
 لکھ بھیجے اخبار اسانوں اپنی جہنگ سلاواں
 یارب وچ پناہ تیری دے رہے ہمیشہ ریا
 سارے باغ بہشتاں اندر کو کو کوں سائیں
 نال محبت بکریجے دیاں ہوون خوش ملاقاتاں
 بخشیں اپنے پارت اپنی صدقہ نبی پیارے
 جتنی کوشش کرن زیادہ اتنی رحمت پاوون
 آل سے اصحاباں یاراں کل نواح غلاماں
 سب تے صدقہ پاک نبی دارحمت یحییٰ مدامی
 سب تے اپنی بخشش الی نظر جنابوں پائیں

آپ کر میں منظور خدایا میریاں زار بیکاراں
 بخش پن پر غنائے تائیں صدقہ شہ ابراہاں

خاتمہ باخیر

وچ لا پور دوکان جہان ندی خوش دے ورتارا
 نیک مزاج طبیعت سادہ ناکوئی دوڈیا بی
 شالا خلق محبت پاروں دایم رہے سر کھالا
 پنچے ہوون نیکے یادہ بکریجے دے نالوں
 پنچے وحدت ربی دے پوین توفیق پیارے
 پنچے برکت پنچ تنہا ندی پان مراد متامی
 جو نوکریجاں انگلیاں وچھڑوں اتفاق بنایا

ملک غلام محمد صاحب تاجر کتب پیارا
 نال کسے دے ویرینہ زس داہر دیناں صفائی
 یاراں دا اوہ یار پیارا نیک سلو کاں والا
 پنچ فرزند دے رب اس نون رحمت فضل کمالوں
 پنچے پوین جیا تیاں دے نیک ساریاں والے
 پنچے پنچ نمازاں آپر قائم رہن مدامی
 پنچے نال اتفاق ہمیشہ ورتن بار خدایا

دل محفل و ڈا بیٹا کم دوکان چلا ندرا
 تنجا بیٹا دین محفل بخشیا خالق سائیں
 ہو رہا دیک علی پیارا بھیجا سر جہنار سے
 جوں محبت باب اتنا ندرا میرے نال کما ندرا
 کئی کتابیں میرے کو لوں گے اس بنوایاں
 ایسی سیر بھی لکھن کارن او سے لے کر مایا
 کون کہنہ میں نا کارا عاجز پر تقصیراں
 ایسب فضل او سے داہو یا او سے نوں وڈیاں
 او سے نے سچ طاقت بخشی او سے کیتی یاری
 کر منظور حیا بول او سے اس نوں ورتانا
 جتنی سمجھ لیاقت مینوں بخش حضوروں ہوئی
 جے تقدیروں کے طرح دی ہو گئی محفل کتھائیں
 اُسے نوں بے شرم تمامی صفت ستاری پاروں
 ندے نوں کچھ عیب کے دا جکر نظری آوے
 جیکر بہت احسان کرے تا پوچھل ہو نہ لاوے
 واہ سبحان اللہ رب عالم کیا ستار پیارا
 جتنے عجیب تصور اسادے معلم اسد تیا میں
 جتنے عجیب تصور اسادے مالک ہے کجیندا
 جے کوئی سو عجیب کسیدائے پردہ پاوے
 نال خوشامد مننے پوندے جو اوہ کم دسا لے
 لاکھاں عجیب چھپا دے اللہ لاکھاں پکے پو
 جے اوہ ساڈیاں عییاں پر آپ پرے پاندا
 لکھ شکر جو ہو یا ابھی فضل کمال ربے دا
 دو جاہنیں کے دی روزی دس کسیدے پائی
 جیکوئی ایسا کم رہا نا خلقت دے دس ہوندا

دو جاہے سار داسر محفل بہن سے جاندا
 نام محفل شفیق بولا ون اسحق جو لے تائیں
 یارب اپنے فضل کرم بخش کرں مبارک سارے
 اینو نیا دکھلاویں اس نوں کوئی دھنا ہندا
 چھاپے چھپایاں لوکاں بہت پسندی آیاں
 میں قربان خدا بخش جس نے عاجز نوں وڈیاں
 کیا طاقت کیا قوت مینوں کد لکھیاں تفسیراں
 دوست دی فرمائش مینوں جس ایہ ختم کرائی
 عاجز بخش تفسیف کرائی ایہ تفسیر پیاری
 اُسے میریاں عییاں تے فضلوں پر وہ پانا
 مولا جائے میں اس اندر فرق نہ رہیا کوئی
 آپ معاف کر لسی فضلوں شرم کرم داسا میں
 کجی والا بخش والا کوئی نہیں باجھ عفاروں
 دوئی پوچھل لا کے انوں ستھان چو دھماوے
 ایہر حقنا کہیں دیکھے مول نہ جبر پا جاوے
 لاکھاں عجیب اسادے دیکھے پھر بھی کجی ہارا
 دو تیاں نوں جے معلم ہو دن جکے مرن تھائیں
 جیکر ہو رہ کجینداں کوئی پلک جیون دیندا
 ساری عمر لحاظ اسدے بخش گل نہ کیتی جاوے
 اے نہ جاوے خوف دلے امت چاہید نکالے
 بندہ فاقل اے نہ سمجھے تا اس بخش شرمائے
 آپس را کر دے نوں ہر کوئی دھو دھکھاندا
 نہیں جتایا مول کے نوں باطن مال کسیدا
 موت جاتی عزت ذلت اپنے دس ٹھہرائی
 خیر تیاں دے گھر دے کھنوں عمر سیا پا پوندا

جو کہ حاسد کرنا چاہندے سو کہ آپ کر سیکے
 ہے نا اپنے قبضے اندر روزی رب رکھیندا
 جیکر عمر حیاتِ ابد لوکاں کے دس پاندا
 جیکر آپ نہ ہوتا اللہ عزت بخش والا
 جیکر ویریاں دے مہتہ ہوتا جنت بخش کرانا
 جیکر باطن عیب نہ ساڈے رکھ داب چھپائی
 جیکر دوتیاں دوس ہوتا عقل عطا فرماتا
 جیکر رب کتاباں میریاں خود مقبول نہ کر دے
 جیکر کدی نہ کر دے میری آپ خدا منظوری
 شکر خدا جس نے میرا جلیں نام دھمایا
 بن بھاویں کوئی غلطیاں میریاں لاکھاں کھالے
 کھول دے رب آپ جنابوں میں جہانم دے
 دجوں رضاں پورا نہاتوں پور سداون پڑاں
 کچھ نہیں بندا انہاں گلاں تھیں لکھ کرن پڑاں
 حاسد حسد کھالے کہکے جتنا تڑھ رکھ سانا
 تو تصنیفاں میریاں آپ نہا حق عیب کھیندے
 حضور کے نقص نکالن پاروں ہزار مان جہان نور
 دیکھن نہ تصنیف اپنی نوں کیا کہ اسان بنایا
 سچ فرماون عیب بیگانہ جلدی پکڑیا جاوے
 جیکر نقص انہاں کے میں بھی پھول کتاب وال
 جاون بھل غریباں میں اپنے شعر بنانے
 اسیر ام الہی مینوں نہیں اجازت دیندا
 لا حَسْبُ لَنَا حَمْدُ سَنَاءُ يَا پاك اذہ سائیں
 جیکر عیب دا کھو اس پر پردہ پاؤ
 کرو خوار نہ لوکاں اندر کر کے طعن جفا میں

اپنی مرنی باہر کسے نوں لین آرام دیندے
 لقمہ اک غریب کیسوں کوئی نہ کہا ون دیندا
 دوئی غریباں تھیں بکھر کون سلامت جاندا
 حاسد تے بدخواہاں اندر رہندا کون سوکھالا
 سا پھر اسان غریباں کارن آہا کون ٹکانا
 اوکھار پین یو جیہا توں تھانہ جھلدی کوئی
 کر دیندے سہ بند چروکا میرا شکر بنانا
 کیوں اس قدر مخالف میرا حسد ون حل حل
 ہوندی کوں پکڑ جیہا ندی ملکتے مہووی
 دنیا اندر رہو کسے تے نہیں پکڑ سدا یا
 لیکن سبقت فضل کہوں سبقت تینے والے
 حاسد لکھ کرن تجوڑاں اوہ پاٹے نہیں ملدے
 بڑی انگوں کہو نہ سگن بہو وٹن بند ٹیراں
 کیا پرداہ کسے دی حد تک شامل فضل بھی
 دو جی داری دنیا اندر کسے نہیں پھر آنا
 بیشک تر لا کرن تمامی ٹکراں میں مریدے
 ہوز نکالن ہوز نکالن کوئی نہیں منع نہاتوں
 دو بے آپ طعن کرن دا عقل سبتابی آیا
 شیشے باجوں منہ اپنے دی کالک نظر نہ آوے
 کوئی نہ تھپے کتنے والا دخت اجیہا پاواں
 پھیر نہ پکڑن نقص کسے دا کر کے حسد منانے
 دو جاہر دم باز اہل داسر تے کھلا تگسندا
 کرو تلاش نہ عیب کیسے پھول نہیں خطا میں
 با پھر اونوں وانگ بھراواں نیگم ح محما و
 رب نہ کرے خوار تسانوں کچھ قصو خطا نہیں

مومن نول جرمومن بندہ کے پردہ پاؤں سے
عاجز نول بھی اس سے می پور نہ تیکہ کوئی
جو کچھ ہن کسے سے اندر دودھ گٹ لفظ الایا
اگوں اپہ توفیق نہ دیوں طعن کسے پر لاواں
وجہ بیہوشی تے بے چہمی عمر بونی چوتالی
خیر نہیں بن کھڑے ویلے آئے اعلیٰ یالہ
نورمائی ہر ہر ویلے کر کار بولاوے
نال کسے سے ویر بھا کے کیا کھٹنا کیا کھانا
کچ کسے نول کھنے والیار بکھسی تینوں
کر لے یاد خداوندنا میں چھوڑ گئے جیہڑے
شک پناہ فساداں کولوں ہر عیب گناہوں
چھوڑنے اپنے ستھانوں چوں پلو شرم کرم دا
طرح طرح دیاں دنیا اندر گھلیاں آن ہوا میں
اودہروں ڈاکے ہاٹے والیاں چھپیاں آن ہر
ہر طرفوں طوفان دبالاں آکر کار نکالے
خبر نہیں کیا دنیا پر حالت آون والی
ایہ سب قہر نشان الہی کارن بے فرماناں
جیکر بد اعمالیاں کولوں خلقت باز نہ آئی
کچ پر واہ ناہیں خالق تائیں سب خلق مٹاوے
اوہ جبار توانا حاکم غالب رب تعالیٰ
دہرت فلک سب قبضہ اسدا ہر شریک نہ کوئی
جو اوہ چاہے کرے الہی واحد پاک یگانہ
تھوڑیاں روزاں میں نے کیا کیا رنگ بھائی
دسے شہر لورائے اگلے کر دیکھلائے خالی
جاں پھر آنا شری اسدی حدوں سنگہ سدھائی

روز قیامت اسے کولوں شرم خدا فرماے
اگلی کرے معاف الہی جو کچھ غلطی ہوئی
میں توبہ لکھاری اس بخش کرے معاف خدایا
بکھلے عیب معاف کراواں کر توبہ بخشاواں
ویلے سر کج عقل نہ آیا چرکی ہوش سنہالی
ہے کوئی باقی یا نہیں باقی سانس حیاتی
دو ہو گھڑی سو باگن جیہڑی شہہ دنیاں دہاے
چن چن نقص بھگانے اینوں اپنا وقت گونا
جونا کن فکر اہنا نذا کیا تینوں کھیا تینوں
تینوں بن تک یاد کھیرے قہلت الہی تیرے
تا کر ظلم خلائی اتے ڈر جا قہر اکہوں
کرے کچ احسان کسے تے کی بھرو اسادم دا
جگتے مانہ قحط زمانے تے طاعون و بانیں
ناحق خون فساداں تے بد مالک شریراں
گذر گئے اوہ دنیا اولوں روز آراں والے
ایہ طوفان دبالاں اسے نہیں زوالوں خالی
ایہ سب قہر نشان الہی کارن بے فرماناں
شک نہیں جے سب دی اندر قہروں کرے صفائی
بریاں تو ماں دور ہٹا کے چچی قوم لیا ویسے
کوئی تہیل سنوں ہوڑن والا کوئی نہیں سنگہ والا
واحد مالک واحد مالک وحدت ثابت ہوئی
وس دا عالم یک پل اندر کر سکے ویرانہ
آجڑے جنگل سے برسانے کر آباد و سائے
جنگل دیو چنگل لائے قدرت قادر والی
طرح طرح دی آفت قبروں تخم اٹھاوے آنی

جو طاعون بیماری پھیل بھی ہر ہر جائیں
شہر گرائیں ہر ہر تھائیں آ کر ولیاں پیاں
نس نس بھجن چھوڑ گھرا توں ملن و نچ اٹھا
سوہنے محل مکان تمامی غالب قیمت والے
ایسہ اپنی قدرت کامل رب جتسا رکھا
جیکر قبروں پکڑن کارن حکم اسیں فرماواں
لے وارنٹ پیادہ ساڈا جس دروازے جاوے
طاقت پاک چوہے جتنی آکر وہ شیطا نوں
پوز جنت بھی اسیر کتنی مدت ہوئی
جدا وئے تاحکم الہوں لکھاں پور کھیاوے
فہو وارا لی اللہ ہی فرماوے شو طرف اساڈی
کے قرآن خداول نسو منوں حکم ربانے
کے قرآن خداول نسو پکڑو عمل چنگیرے
کے قرآن گناہوں نسو توبہ دے در آدو
نس ویکھ طبیب انہا توں نیڑے کوئی نہ جا
ایہ بیماری آفت بھاری ہے کوئی قہرا ہی
خاص علاج جو کامل اسدا اتول لوک نہ جاوے
فلین نہ جو شرق مغرب سارا ملک رہا نا
جتنے جاوے جتنے ہوو چھو جھیر می جائیں
موتوں کوئی بچا نہ سکے نہ کوئی آن چھوڑا
ایہ سب بیفرمانیاں پاروں شامت نازل ہوئی
توبہ کرو خداول دور و چھوڑو کبر و لیر می
وہ سوار لے رجب جہینہ موکم ہار اوہنہالا
تے سیکڑے تے داسے تے ہوراکارے
جو کوئی ایس میری زون پٹھکے فقہ اٹھاوے

کر دتا بے چین اُسے نے ساری خلقت تائیں
چوہے ڈھیاں مخرور اندیاں نتریاں اڈ گیاں
شیر و کھالی چوہے الی آن چلا یاں دھاڑاں
سہ دے دھوں چوہے ہوراں کر بید حل نکالے
ساڈے اگے مول کے دی پیش نہ جاوے کافی
لکٹ ہے نوں سہ دے آپر کر غالب کر دھلاواں
بڑے بڑے مغروراں کولوں سہ گھر بار چھوڑا
کس شجی تے بیفرمانی پکڑی بے فرمانی
ہن تک کے سائے تائیں سمجھ نہ آئی کوئی
نس بھجن باہج کے نوں کچھ ہتھ دات نہ آوے
توبہ دے در آیاں کارن رحمت نہیں دوراڈی
نس لوک گھراں کھنڈر کے ملن ہور گانے
اٹے لوک خدا کھنڈر نس جاوے پے پے
نس لوک طبیاں دیول سانوں کوں بچاؤ
ڈرے دن آپ گانے موتوں کون بچاوے
سے طبیاں ہور مر لھیاں سہ دی کرے تباہی
نس بھجن کر تجوڑیاں بدلیوں باز نہ آوے
رب فرماوے ساڈے ملکوں باہر کسے نہ جانا
جے سوکوتاں اندر ہوو وکڑے موت اتناہیں
ایہ بیفرماناں والی موت نہ رب وکھاوے
سچی توبہ باہجوں اس دامور علاج نہ کوئی
آخر سہ بھراواں کارن ایہ نصیحت میری
ختم کتاب کرانی میں کھنڈر فضلوں حق تعالیٰ
یک ہزاروں آپر سمجھو ہجر می نہ پیارے
کرے دعا مصنف اس داناں ایمان سداوے

ہو رہو لکھنے پڑھنے والے سنن سناؤں والے چھاپن ہو چھپاؤں والے عمل کماؤں والے

بہ دے اپڑ جنت اپنی کرے خداوند سائیں
نے یزیر فقیر ہمیشہ پاؤں جنت جائیں

گناہ کارم سیاہ کارم الہی توبہ الہی توبہ
تمام عمر گناہ کردم الہی توبہ الہی توبہ
بہ حرص دنیاے دوں دویدم زشتیافش جنوں خدیم
غم بہ عصیان خراب و خستہ دلم بہ فتن و مجربستہ
زراہ گمراہی دنیا ہی برہ چٹا قسم تو یا الہی
نہ زبذورع نہ اتقائے نہ عمل دارم بجز ربائے
چہ جام غفلت چشید غافل کہ جز ندامت نہ بخش چاہی
بعید ماندم ز راست سائے فتادہ چاہ رو سیاہ

بہ بارگاہ تو شر مشارم الہی توبہ الہی توبہ
بسا ذلیل و بسا خوارم الہی توبہ الہی توبہ
بہ کار وین تو نہ بکارم الہی توبہ الہی توبہ
بہ نفس امارہ بقیہ رارم الہی توبہ الہی توبہ
بجز توجائے پناہ ندارم الہی توبہ الہی توبہ
فقط زکرمست امید دارم الہی توبہ الہی توبہ
زیاتہ سزایاں کارم الہی توبہ الہی توبہ
بہ جہل رحمت تو انتظارم الہی توبہ الہی توبہ

پس پر عیب و پر خطایم بغیر فصل تو تا سزایم
بہ نظم عفو تو خواستگارم الہی توبہ الہی توبہ

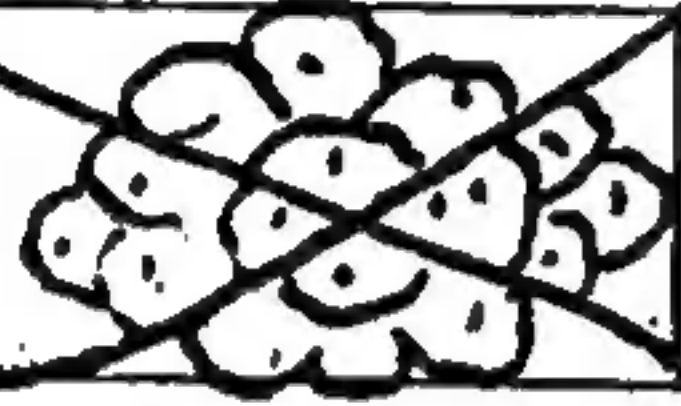
تاج تصنیف کتابت از مولانا مولوی
سراج الدین خیر خواہ صاحب کمال ضلع جہلم مظفر

سچائی محمد تیرا عالی شان زالا
دین دنی دجی جت اسدی پوسی کریں جنابو
شعرا اس دیکھیں عامان صاں شمع زیا دہ پایہ

بیا شد توں خالق مالک قادر قدرت والا
مولوی دلپذیر آتے کر رحمت باہجہ حسابوں
کر کر کوشش ملک اندر جس نے فیض بھنڈا

اگے بھی تصنیف اُنہاندی ایہی ازنگ برنگی
چھوٹی بھاویں موٹی کوئی حیدوں کتاب بنائی
پڑھ پڑھ شوقوں عمل کرئیے نیک نصیباں لے
ہیں یہ سب تصنیفاں نالوں وودھ کتاب بنائی
والضحیٰ دی سورت جہڑی سوا لچا رتہا
رنگو رنگ مسایل پائے کیا تعریف چھو
دھ حیدوں سراج ایہ نسخہ جو یا پسند زیادہ
اوسے علم غیبی میوں فضل کنوں رحمانی

بہت پسند ہوئی جگ اندر بکدو جی نہیں چلی
وانگ شیرینی نال محبت لوگ اسول لیجاون
اندر خانے جل جل مردے حاسد لوک موکالے
گمراہاں دے راہ دسن نوں کیتی نیک کائی
ایہ تفسیر تمام اوسے دی لکھی شاعر نامی
پڑدیاں ہویاں خوبی اسدی آپے ظاہر پیوے
سہ تصنیف دے لکھن کارن کیتا فکر زیادہ
کہن لگا جا آکھ مہاں وہ ہے نسخہ لاثانی

نال محبت دوجی داری ہوئیں پھر سوا لی
پھر بھی جلدی آکھ سنائیں وہ تاج نکالی

بہت پسند ہوئی جگ اندر بکدو جی نہیں چلی

۱۲۲

۱۲۲

مکمل قرآن عظیم

یعنی

اردو ترجمہ دُرُتاتہ الناصحین

اصل کتاب عربی نصف صفحہ میں ہے اور نصف صفحہ میں اُس کا اردو ترجمہ با
محاورہ سلیس اردو زبان میں عام فہم ہے و عطا و نید کے سلسلہ میں اکثر
کتب دیچی گئی ہیں۔ مگر یہ کتاب اپنی طرز میں بالکل نئی ہے
مؤلف نے قرآن مجید کی بیشتر آیات کی تفسیر علی الترتیب نہایت
خوبی اور متانت کے ساتھ معتدل اور متداول تقاسیر سے
انکے آیات کے متعلق احادیثِ نبویہ اور صحابہ کرام کے ل آویز اقوال کثرت
قدح میں لکھائی ہیں۔

ملنے کا پتہ۔ حاجی ملک غلام محمد تاجر کتب پید سنسر بازار می کشمیری لاہور

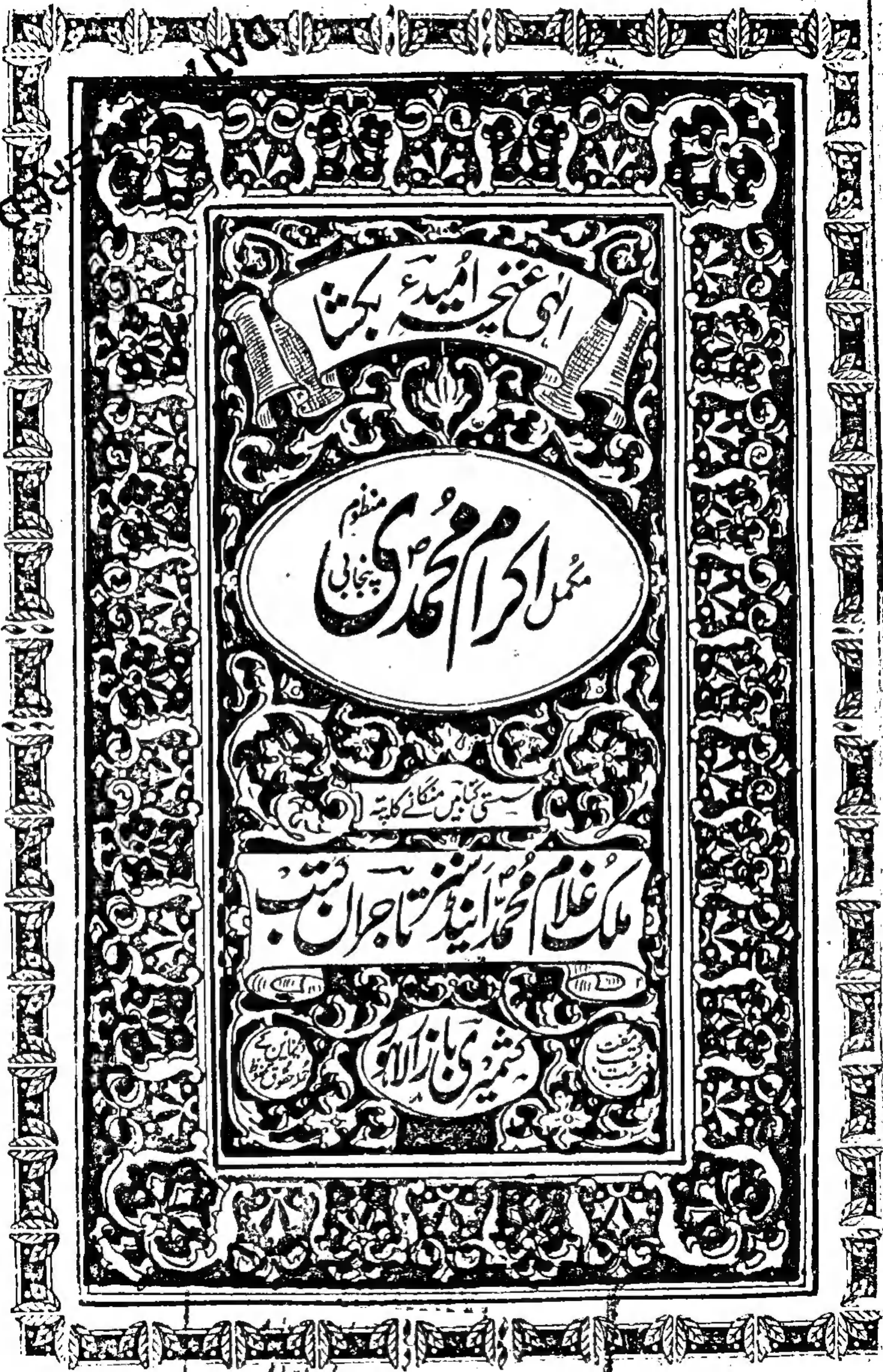
قصص الحسن بن علی بن ابی طالب علیہ السلام

پنجابی

کمال

من تصنیف لطیف جناب مولانا مولوی محمد آذر صحر صاحب حنفی ساکن بھیرہ ضلع شاہ پور پنجاب یہ کتاب
 لاجواب یعنی مکمل قصص الحسن بن علی بن ابی طالب پنجابی۔ ان تمام کتابوں سے مکمل اور احسن ہے
 اس سے پہلے مختلف اصحاب نے شائع کیں سب سے بڑھ کر خوبی اس درجے پہا
 بے پہا ہیں ہے کہ مصنف علامہ دہلوی نے کمال شوق اور درد سے اس وردناک قصہ کو
 اور بھی درد انگیز اور رفت آمیز بنانے کیلئے سونے پر تہاگہ کا کام کیا ہے۔ یعنی حضرت
 یوسف علیہ السلام کے مبارک حالات کے مطابق۔ اولیائے رضوان اللہ علیہم کی حکایات
 تمثیلات و دیگر مسائل خلاف مذہب حنفیہ کے جوابات بھی جا بجا توضیح کے ساتھ درج کر
 دیں جس سے شائقین کو کسی اور کتاب کی ورق گردانی کی ضرورت نہیں رہتی۔ اس
 کو ہمہ صفت موصوف بنانے کے لئے خاکسار نے تہر (ملک غلام محمد)
 مصنف سے تمام حقوق کا پی رائٹ حسب منشاء کے ایکٹ نمبر ۱۸۸۷ء حاصل کر
 رجسٹری کر کے اپنے نام کرا لی ہے۔ اور بڑی کوشش و بصیرت زر کشمیری صاحب
 مصنف کی کے ساتھ نہایت عمدہ چھپوائی گئی ہے۔ قیمت دو روپے آٹھ آنے
 مجلد دو روپے بارہ آنے بغیر جلد دو روپے آٹھ آنے۔ علاوہ محمول ڈاک
 المشرق

ملک غلام محمد صاحب ناشر ناشران کتب راز کشمیری لاہور

ان خیر امید بکشا

مجلد اکرام محمدی

سستی کتابیں منگائے کا پتہ

ماہنامہ محمدانہ نواز جرنل

مفتی کا لکھنا